ДЕПОЗИТ

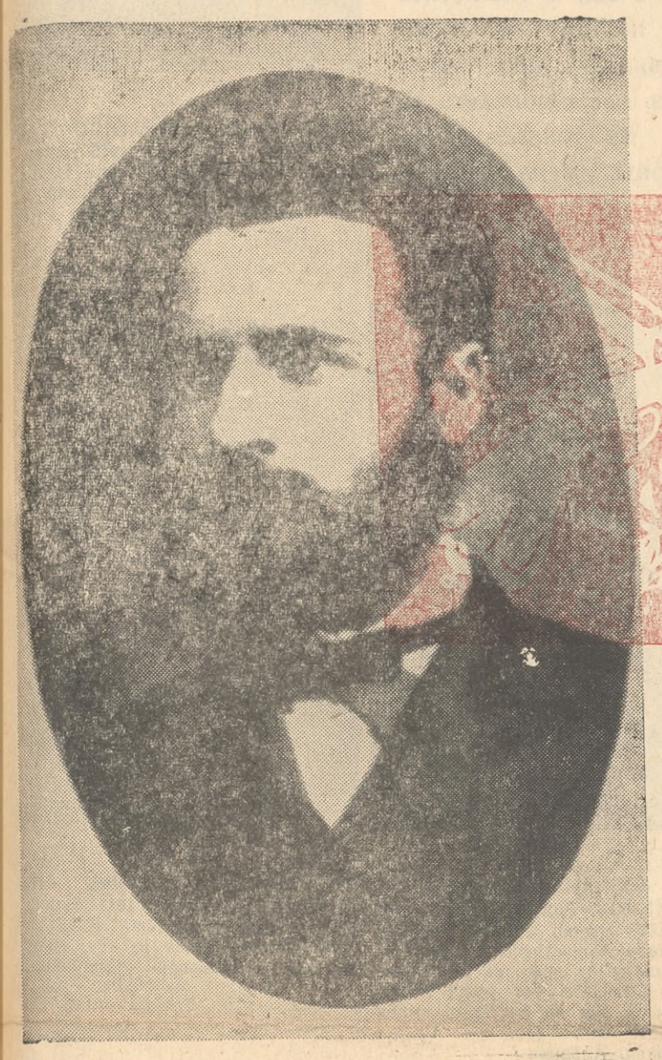
ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 63 (1380) | Събота, 1 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПОМНИМ ТЕХНИЯ ЗАВЕТ

ЕДВА ЛИ В СВЕТА друг народ и държава имат такъв празник като нашия Ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война. Но и да имат, това ни най-малко не намалява нашата гордост. Напротив, това още повече засилва патриотичните ни чувства, когато отбелязваме този празник, в който отдаваме заслужена почит и възхвала на онези знайни и незнайни герои, дали живота си за свободата на Родината.

Чествувайки 2 юни, ние още веднъж си спомняме за заветите на борците, завещани за вечни времена. Умирайки, те ни завещаха своята свята и чиста любов към народа и Отечеството. Завещаха ни силно да любим нашата земя прекрасна и до дъното на душата си да презираме нейните врагове. С живота и смъртта си те сътвориха най-съвършените образци на патриотизъм и дълбока вяра в победата на делото, на което се бяха посветили. Те увисваха на бесилките, падаха простреляни с мисълта, че след тях идат други борци, които ще продължат започнатото.

Разгърнем ли писмата на осъдените от затворите, прочетем ли отново заветните думи на героите, не може да не почувствуваме тяхната готовност и себеотрицанието им към народната идея, голямата им жажда за щастие и социална справедливост. В предсмъртния си дневник комунистът Иван Владков писа: „Има ли някой да обича България повече от мене?.. Искам тя да бъде силна, да се живее в нея добре, да няма гладни, боси, мизерията да бъде изгонена... Скъпи синко, обичай Родината! Родината с нищо не може да се купи, нито замени. Обичай я и за свои облаги не я използувай!“ Така е мислел в предсмъртния час не само Иван Владков. Като него са мислели хиляди борци. Неговият завет е отправен не само към неговото дете, а и към всички нас, към поколенията, които идват.

Безкраен е списъкът на падналите в борбата. Но има имена, които са влезли дълбоко в народната памет, които винаги славим. На 2 юни още един път прославяме великото и безсмъртно дело на Апостола на свободата Васил Левски, спомняме си за чутовния подвиг на гениалния поет и революционер Христо Ботев, отдаваме дължимото на такива дейци на националноосвободителното движение като Георги С. Раковски, Любен Каравелов, Стефан Караджа и Хаджи Димитър, Георги Бенковски и Панайот Волов, Тодор Каблешков и Кочо Честименски. Поставяме свежи пролетни цветя и венци на паметници, паметни плочи и лобните места на загинали те срещу турската робия, по време на Владайското войнишко въстание, в септемврийски погроми през 1923 година, в годините на откритата монархо-фашистка диктатура и в Отечествената война.

На този велик ден ние заставаме с цветя и пушки на стража пред паметта на най-добрите синове на нашия народ и се преклоняме пред тяхната саможертва. И опиянени от тяхната твърда вяра в борбата, към народа и Родината, съграждаме величествения паметник на социализма и комунизма. Строим този прекрасен живот, за който проляха кръвта си. Това бъдеще, за което те се бориха до сетни сили и мечтаеха да видят страната и народа си напълно свободни.

Казват, че гордостта на нацията са нейните най-пламенни и родолюбиви чеда. Падналите в битките за свобода българи наистина са красноречиво доказателство за това. Техният героизъм е възпят както от народния гений, така и от първомайсторите на нашето художествено слово. От малки заживяваме с тези образи, те са ни скъпи и прескъпи. И всеки път, когато чуем за тях, отново ни обхваща чувството на дълбоко преклонение. Защото:

„ТОЗ, КОЙТО ПАДНЕ

В БОЙ ЗА СВОБОДА,

ТОЙ НЕ УМИРА..“

1 ЮНИ — МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ДЕЦАТА

КОГАТО през декември 1949 година Международната демократична федерация на жените отправи призива „Да пазим децата — бъдещето на човечеството“ и установи 1 юни за международен ден за защита на детето, угрозата от смъртоносното дихание на империалистическата стръв беше надвиснала над детското щастие като още по-реална, още по-страшна опасност. Главнята на пожара от Втората световна война още не беше изтляла, а войнолюбците истерично вече запалваха и се готвеха за нови пожари... Човечеството трябваше да се вдигне в защита на своето бъдеще! В болниците на Япония агонизираха деца, поразени от атомното безумие на САЩ над Хирошима; от болести и глад се измъчваха поколенията в колониалните страни; мизерията в много страни сломяваше организма на майките и децата идваха на света с обреченост на тежки недъзи за цял живот; лекарските грижи не смогваха да преодолеят непоправимото. И над всичко: империализмът заплашва с нови кръви, с нови страдания, с нови разрушения — с нова война!... Именно затова майките така настойчиво зовяха да се борим за защита на децата, да се борим за защита на живота!

Зовът намери дълбок отклик. Майчината любов прерасна в свещен обществен дълг за всички. Лозунгът „Да пазим децата — бъдещето на човечеството“ стана програма за действие на обществени национални движения, на международни здравни, социални, културни, обществени организации и органи; стана смисъл и съдържание на живота и обществената дейност на много дейци със световно признание. Десет години по-късно — през 1959 година — и ООН прие декларация за правата на децата, която обяви: „Основната цел на човечеството е да осигури щастливо детство за всички деца“.

Истинско щастливо детство има само там, където в материалните и моралните основи на живота са вградени грижите за човека. Затова щастливо детство ще срещнем само в света на социализма.

За тези грижи говори красноречието на цифрите. 96 на сто от нашите деца се раждат в образцови родилни домове; детската смъртност от 144 на хиляда преди победата на социалистическата революция в България днес спадна на 30,8, а сега са взети мерки до 1970 година тя да спадне на 20 на хиляда; 26 пъти нарасна броят на леглата в детските здравни заведения; гъстата мрежа от детски ясли и детски градини създаде възможност 65 на сто от децата от предучилищната възраст да се възпитават в тези заведения. Над 30 пъти се увеличи числото на лекарите-педиатри в страната за изтеклите 23 години! А безплатното задължително обучение? А непрекъснато растящият брой на учебните заведения, интернатите и занималните? А неизбройните детски лагери за летуване и закаляване? А нима може да се определи огромната цена на детските и юношеските клубове, движения и организации, в които израства идейно нашето поколение? За какво друго, ако не за здравата подготовка във физическо и идейно отношение говори специалният пленум на ЦК на БКП през декември? За какво друго, ако не за огромните грижи на Партията и народната власт говори постановлението за насърчаване на раждаемостта? Да, в нашата страна има материална база за такова постановление — база, която непрекъснато се разширява, за да се създадат още по-прекрасни условия да растат нашите деца щастливо!

Царевицата е окопана

Полевъдите от с. Калугерене получиха най-висок добив от царевицата през миналата година. Така те се наредиха на първо място между кооператорите от ТКЗС — Главиница.

И сега тяхното желание е да станат отново първенци. Затова се стремят да изпълняват всички изисквания на агротехниката при обработката на царевицата. Първото окопаване на посева, който заема 1 000 дка, вече е привършено. Младежкото звено на Джевдет Ахмедов се отличи най-много.

Салим АРИФОВ

Гости от Съветския съюз на посещение в Завода за организационна техника

В обикновения работен ден, на 30 май, сред колектива на Завода за организационна техника се чувствува празнично настроение. Привидно нищо особено не беше се случило. Във всички цехове хората най-старателно се трудеха над миниатюрните елементи на изчислителните машини, конвейерът непрекъснато придвижваше детайлите към последния стадий — напълно завършените „Елки“. И можеби с тази празнична оперативност работниците от завода най-достойно срещнаха скъпи гости — съветска работна група за научно-техническо и икономическо сътрудничество с НРБ, оглавявана от професор Валентин Владимирович Карибски, заместник-министър по приборостроенето и средствата за механизация на управленческия труд на СССР, водена от члена на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Държавния комитет за наука и технически прогрес проф. Иван Попов. Те бяха придружени и от първия секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов, председателя на ОНС др. Сава Шиваров, секретаря на ОК на БКП др. Яким Петков и първия секретар на ГК на БКП гр. Силистра др. Георги Кардашев.

На кратката среща в администрацията гостите бяха запознати с историята на завода, настоящето му и перспективите до 1980 година. Особено впечатление им на правиха бурното нарастване на обема на продукцията, която през 1980 година трябва да достигне повече от 80 000 000 лева. С голям интерес те разгледаха вътрешнозаводската изложба, на която бяха представени произвежданите модели електронен калкулатор „Елка —22“ и „Елка—25“, многообразното семейство спиртокопировални апарати, хелиографните апарати, които се отличават с висока производителност, красив външен вид и безупречна работа и различните мебели и пособия за механизиране на управленческия труд.

Срещата на гостите с колектива на предприятието стана в цеховете, на самите работни места. Тук те се запознаха с технологията и организацията на производството, разгледаха с интерес оборудването и наблюдаваха работата на производствениците. Навсякъде, заедно с нас, скъпите съветски гости се радваха на нашите постижения, а там, където бе необходимо, дадоха съвети, които са от голяма полза за бъдещата производствена и организационна работа.

Посещението на съветските гости в Завода за организационна техника бе скромна манифестация на икономическото и техническото сътрудничество между България и СССР.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

УДАРНА СЕДМИЦА

По решение на общинския партиен комитет в с. Кайнарджа е обявена ударна седмица за окопаване на пролетните култури.

В акцията вземат участие всички трудоспособни кооператори. Младите хора се включиха в звената, а пенсионерите образуваха отделна група. Те са в помощ на бригадата, която се ръководи от Н. Димитров.

Всеки ден окопаните от тях декари фасул, захарно цвекло и царевица се увеличават. Най-дейни са Георги Атанасов, Марин Тодоров, Йордан Димов и др.

Георги МАРИНОВ

КОНЦЕРТ НА ХОР „СЕДЯНКА“

Едно интересно културно събитие в четвъртък вечерта остана без достатъчно внимание от страна на силистренската общественост. Салонът на кино „Москва“, в който се състоя традиционният годишен концерт на представителния хор „Седянка“, беше полупразен.

Въпреки това слушателите, които посетиха концерта на хор „Седянка“ — един от най-старите самодейни хорове в страната, — останаха доволни от резултатите на всеотдайния им труд, от благородния стремеж на диригент и хористи да постигнат високо певческо и изпълнителско майсторство.

Много са хубавите страни, демонстрирани убедително от хора на този концерт. Преди всичко трябва да споменем интересно съставения репертоар. Застъпени бяха хорови произведения от всички епохи на музикалното изкуство. Това дава възможност на хористите да общуват с музиката на най-големите творци, да изучават техния стил, да обогатяват своята култура. Разбира се, съвсем правилно най-голямо внимание в репертоара на концерта беше отделено на българската хорова песен. И още нещо — най-високото изпълнителско постижение на диригента и състава се получи при песента на младия композитор Йордан Дафов „След разпита“.

Искам да отбележа още няколко хубави изпълнения, които раздвижиха залата и предизвикаха продължителни аплодисменти. Това са преди всичко песните: „Тиха украинска нощ“ от Родион Щедрин, изпълнена с много топлина и искрена лирика от женския състав на хора; „Шуми лесът“ от Георги Димитров, която ни поднесе мъжкият състав. Смесеният хор изпълни убедително „Ерген дядо“ от Добри Христов, хор из операта „Селска чест“ от Маскани, „Поема за Украйна“ от Александров.

За тези успехи на хор „Седянка“, освен всеотдайния труд на самодейците, голям дял се пада и на талантливия и упорит в работата си диригент Петър Карагеоргиев. Отхвърлил възможността да спечели одобрението на част от публиката с леки, сладникави и безпроблемни хорови песни, той с голяма амбиция и професионално умение води състава напред, възпитавайки го чрез сериозни музикални творби. По този начин се постига и друга важна задача на културната политика — да се възпитава и публиката. Между впрочем начинът, по който реагираше на концерта силистренската публика, е гаранция, че тя умее да оценява вярно.

За успеха на концерта допринесе със своето участие в някои пиеси акомпанаторката Лиляна Стринска.

Позволям си да направя и някои пожелания за бъдещата работа на хора. Преди всичко той трябва да се комплектува правилно, защото сегашният му баланс не е добър. Съотношението на сопраните към останалите партии не е равностойно. Това се отрази отрицателно на ансамбъла в много от изпълнените песни. В хора трябва да навлязат млади, гласовити певци, за да се подобри звученият му потенциал. Време е Комсомолът от общи декларации и обещания да премине към конкретни дела.

В някои от песните беше съвсем явно, че голяма част от хористите, предимно от мъжките партии, не са сигурни в песните.

Безусловно това са така наречените гастролиращи хористи, които рядко се явяват на репетиции, но на концерта са първи. Със своето „присъствие“ на концертите те само пречат на състава.

Все още хорът трудно пее в крайните динамики — пианисимо и фортисимо. Заради това диригентът ще трябва да поработи различни упражнения, за да се овладеят тези сръчности от хора, което ще допринесе за по-изразителното динамично нюансиране на произведенията и постигане на ярки кулминации в тях.

Още грижи и работа са необходими за интонационното и ритмическото възпитание на хора, както и за овладяване на хорова та щриховка.

Пожелавам на хор „Седянка“ и на неговия ръководител още по-успешни художествени постижения в бъдещата работа.

Самуил ВИДАС,
преподавател по хорово дирижиране в Българската държавна консерватория, диригент на хор „Георги Кирков“ — София

Сега слънчогледът в бригадата на с. Подлес е вече избуял. За неговото добро състояние до принесоха много трактористите Никола Проданов и Атанас Симеонов, които навреме го окопаха.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ОСИГУРЯВАТ ФУРАЖ ЗА ЖИВОТНИТЕ

С близо 9 000 дка люцерна разполага ТКЗС — Дулово. Във всички бригади коситбата на ценния фураж започна навреме. Една част от зелената маса беше силажирана. Най-много люцерна консервираха животновъдите от с. Водно — 470 тона. Общо за стопанството това количество достига 1 350 тона.

Добре се справиха дуловци и с прибирането на сеното. От първия откос стопанството съхрани за животните 875 т суха люцерна. В с. Черковно е складирано 207 т сено.

Косенето на люцерната, както и прибирането й се извърши с помощта на техниката.

Венета ГЮРОВА

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

„Има хора, които при думата фолклор правят гримаси: пред едно фолклорно представление като снощното трябва да се свали шапка“ — с такива суперлативи отбелязва гостуването на Държавния ансамбъл за народни песни и танци в Италия в. „Иль нуово кориере“ — Флоренция. Този „величествен“ и „неповторим“ състав с художествен ръководител народния артист Филип Кутев и ръководител на танцовия състав Марта Дикова през идната седмица ще бъде гост на нашия окръг. Силистренци ще имат възможност да наблюдават неговото самобитно изкуство на 4 и 7 юни, тутраканци — на 5 юни и дуловци — на 6 юни.

* * *

Утре край село Дунавец ще се проведе окръжният празник „Прослава на хайдутството“, организатор на който е Окръжният съвет за изкуство и култура. Свързан с традиционните чествувания на 2 юни, празникът ще събере около 50 индивидуални изпълнители на народни песни за хайдутството.

Освен това в програмата ще бъдат включени със свои изпълнения и народните хорове от селата Ситово и Старо село.

* * *

В чест на 2 юни, Ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война, утре в Силистра ще се проведе рецитал, организиран от комитета по отдиха. След това ще бъде инсценирано посрещане на четата на Таньо войвода.

* * *

Днес в Толбухин се провежда съвещание, на което ще бъдат разгледани въпроси около подготовката и уреждането на изложбата „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура“, инициатори, за която са двата съседни окръга — Силистренски и Толбухински.

* * *

По повод 1 юни, Международен ден за защита на децата, организационният комитет по отдиха в Силистра урежда редица прояви за най-малките жители на града, обединени под общото название „Щастливо детство“. Днес ще се проведе последната от тях — станалото традиционно вече колоездачно състезание на площада пред Окръжния народен съвет.

* * *

За най-малките ученици — възпитаниците на начилния курс — вчера в училищата на окръга завършиха учебните занятия.

Днес и утре ще се състоят традиционните тържества, с които се отбелязва краят на всяка учебна година.

* * *

От 28 юни във Варненски окръг на турне е съставът на театъра от Силистра. След интервал от няколко дни неговото турне ще продължи отново.

* * *

На 27 май Окръжна библиотека организира вечер на съвременната българска поезия. Много нейни почитатели слушаха изпълнения на местни автори и рецитал от стихове на съвременни поети.

* * *

През идната седмица в Силистра ще бъдат прожектирани следните филми: „Москва“ — „Сватба в Малиновка“ и „Парола не е нужна“; „Доростол“ — „Котовски“ и „Д-р Вера“.

ПРИЗНАТЕЛНОСТ, ПОЧИТ И СЛАВА НА ГЕРОИТЕ

ВЕЛИК И ВСЕВЕЧЕН

ВЕЛИЧИЕТО на подвига вина ги украсява името с ореола на безсмъртието.

Безсмъртието следва величието...

А корените и на едното, и на другото са в огромната цел на великата идея, за тържеството на която героят е отдал живота си...

Тъкмо това направи Христо Ботев.

Той сля в едно идея и дело. Идеята оплоди и осмисли делото му, саможертвеният му подвиг роди неговото безсмъртие.

Затова той е велик и безсмъртен — името му ще победи вековете и ще живее в сърцето на народа, докато народът живее.

Когато Ботев пое пътя на революционера, стихията на бунта против робството от поробителя и против изедничеството на чорбаджиите бе опалила неговото сърце до нажежаване и бе калила като стомана волята му. С прозрението на предтеча той виждаше свободата, окъпана в кръвта на безстрашните, и бъдещето на човечеството се откриваше в не съкрушимото верую за идването на „единний светъл комунизъм, оправител на недъзите на обществото". Идеологическото избистряне на погледа му го доведе до мъдрия извод, че общественото развитие е възможно само чрез непримирима класова борба, чрез народна революция, която е „тримфалната врата към бъдещето на всеки народ"... Тук е живецът и на неговата ясна категоричност и вяра в утрешния ден, когато ще настане „пробуждането на народите и бъдещий комунистически строй на целия свят".

В гърдите на Ботев биеше сърце на революционер—демократ и социалист, който имаше своя мяра на съвременната нему обществена действителност и ясна перспектива за насоката на обществеността развитие. Той измерваше тъмнината на робския ден над България със сиянието на утрешния свободен ден над целия свят, сочеше диалектическата връзка на борбата на българския народ против поробителя и домораслия изедник с борбата на световния пролетариат, на „сиромашата"; вярваше в „здравия разум на народите" и в силата на своя народ; изтъкваше народната революция, „радикалния преврат" като единствено средство за разрешаване както на националния, така и на социалния въпрос. С всичко това — и с прозрението си, и с вярата си, и със силата на действената си революционност, и с пламъка на непоколебимата си убеденост в утрешния ден на комунизма — Христо Ботев се откроява на небосклона на родната история като огнен патриот и ярък интернационалист, еднакво велик и в политическата схватка с еволюционистките теории и хилавостта на просветителството и опиума на попската проповед, и в безсмъртната си поезия, и в острата си войнствуваща, боева публицистика, и във вооръжената борба.

Всичко у Ботев е действено оръжие: и политическото му верую, и идеологията му, и поезията му, и публицистичното му перо, и вяка дума, и тихата въздишка, и куршумът, и сабята му, дори и последният му дъх, секнал на Йолковица — в пазвата на Балкана...

Всичко у Ботев е величена вяра: и свободата, за която се бори и загина, и комунизмът, когото очакват народите, и братството, „което ще сплоти и облагороди хората"...

Всичко у Ботев е непомрачимо чисто: и омразата му към потисник и изедник, и любовта му към родния брат-роб и потиснатия в света...

Всичко у Ботев е буйно пламнал и неугасим огън: и патриотизмът му, и интеранационализмът му, и любовта му, и омразата му, и разум, воля и сърце; огнен е и примерът му, чието измерение не се изчерпва с безсмъртието на саможертвения му подвиг...

Затова Ботев е син не само на своята епоха и на своя народ — той принадлежи на човечеството и е в първите редици на най-светлите умове, чието прозрение огрява пътя на народите за свобода, независимост, равноправие и щастие.

По неговия път тръгнаха покъсно, в дните на борбата против капитализма и фашизма, хиляди борци. С Ботеви песни на уста демонстрираха излезлите на улицата, с тези песни умираха в боя партизански герои, с тях посрещаха с усмивка разстрелите осъдените; с Ботевите стихове бодро крачеха окованите във вериги; името на Ботев бе написано на знамената на партизански чети, бригади и батальони; Ботев бе с борците и борците останаха до смърт верни на Ботев. Затова денят на гибелта на Христо Ботев е ден на всички загинали в борбата против османското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война. Един велик символ на единство между примера на вдъхновителя и верността на вдъхновените!

И днес, изправени пред величието на неговата обаятелна личност и неговия подвиг, осенени от лъчезарието на неговото безсмъртие, ние взимаме искра от неговия пламък и с неговата вяра в утрешния още по-светъл ден, с неговия чист патриотизъм работим за процъфтяването на нашата Родина. А със силното чувство за интернационален дълг и солидарност — верни на Ботевия завет — активно участвуваме в световната борба за мир и демокрация, за тържеството на социализма в света!

Хр. ТОТЕВ

★Обезсмъртени имена

В ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА 1944-1945 ГОДИНА УЧАСТВУВАХА И МНОГО БОЙЦИ ОТ НАШИЯ ОКРЪГ. МНОЗИНА ОТ ТЯХ ЗАГИНАХА В БОЙ С ФАШИСТИТЕ ПО ПОЛЕТАТА НА ЮГОСЛАВИЯ, УНГАРИЯ, АВСТРИЯ СЪС САМОЖЕРТВАТА СИ ТЕ ОБЕЗСМЪРТИХА СВОИТЕ ИМЕНА.

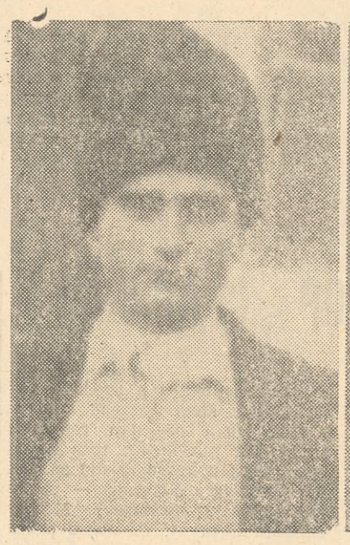
ТОДОР СТЕФАНОВ РАДЕВ. Роден през 1915 година в село Ветрен. Член на Партията от 1943 година. Загива в първата фаза на войната в гр. Подуево, Югославия.

МАРКО ШЕРБАНОВ ЧИКУЛОВ. Роден на 20 март 1920 година в село Господиново, Силистренски окръг. От малък се преселва да живее в Силистра. Членувал в Комсомола. Загива на 21 октомври 1944 година край село Пронщица, Албания

ВЕЛИКО ПЕТКОВ СИМОВ. Роден през 1911 година в село Сребърна. Член на Партията. Убит на 10 март 1945 година край Кишбайом, Унгария.

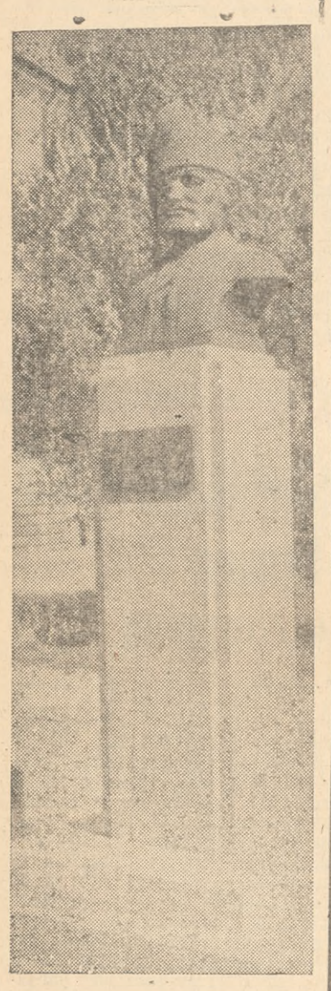

ТОДОР НИКОЛОВ КОНДОВ. Роден на 10 май 1911 година в село Сребърна. Член на ДРО и Комсомола. Загива на 10 март 1945 години край Кишбайом, Унгария.

СЛАВИ РУСЕВ ДРАГАНОВ. Роден през 1915 година в село Сребърна. Членувал в ДРО и Комсомола. Убит в 1945 година край Кишбайом, Унгария.

СМЕЛ БОРЕЦ ЗА ПРАВДА И СВОБОДА

Паметник на Стефан Караджа, издигнат преди 9. IX. 1944 г. в центъра на Силистра от родолюбиви граждани.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

На малцина е известно, че Капитан Дядо Никола е роден в Силистра. Точната дата на рождението не се знае. Работил е като франк-терзия (шивач на модерни дрехи) в Букурещ. По време на Кримската война (1853 — 1856) се премества да живее във Велико Търново. Взел е участие в браилските бунтове и в революционното движение през 1848 година в Букурещ.

В старопрестолния град работи в една от стаите на Стамболовия хан. Под прикритието на занаята си обикаля околните села и градове, печелейки съмишленици за делото на борбата против турското робство. За кратко време успял да привлече хора от Велико Търново, Лясковец Елена, Беброво, Трявна, Габрово. В Трявна се свързва с учителя Петко Славейков. Особено голяма помощ получава от Пандели Кисимов, който на два пъти му дава пари за закупуване на оръжие за въстаниците, а така също и руски пари, за да ги покаже на населението и го увери в помощта на Русия.

Целта на въстанието на Капитан дядо Никола (Никола Филиповски), което избухнало на 29 юли (10 август) 1856 година, била да се направи всенародна демонстрация и да се приложи на практика даденият от султана Хатихумаюн. Според някои сведения Капитан Дядо Никола се опитал да вдигне въстание и през 1855 година. Но турските власти научили за това и изпратили войници от Шумен. По този начин попаднал планът за въстанието.

На уречения ден за избухване на въстанието Капитан Никола отишъл в Петропавловския манастир край Лясковец. Там чакал събирането на дружината. От записалите се 200 души явили се само 13. Това били най-предани те и верните въстаници. Малката чета, предвождана от Дядо Никола, потеглила за Балкана. По пътя се присъединяват и други четници. В село Новата махала той говори пред насъбралите се селяни и им разяснява защо е нужно да се борят за извоюване на „български правдини", за равенство с турците и да не плащат данък бедел (военен данък). Оттук четата се отправя за Габровския манастир. Четата била разбита, а самият Капитан Дядо Никола — убит от турците.

Въстанието, макар и да не е сполучило, то добило голяма известност и оказало силно влияние на съвременниците. Героизмът и себеотрицанието на въстаналите българи оставя дълбоки следи в паметта на населението. Ярко доказателство за това са песните, които народът сътворил за него. Записани са три народни песни, които възпяват подвига на водача на въстанието.

Капитан Дядо Никола загина за свободата и щастието на своя народ. Неговата саможертва остана завинаги в сърцата и умовете на българите. Време е и ние, неговите съграждани да направим нещо за увековечаване на смелостта и героизма му.

КАПИТАН ДЯДО НИКОЛА

НАРОДНА ПЕСЕН

Повдигнал ми се й, мамо, капитан Никола,
капитан Никола, мамо, капитанско чедо
аскер да събира, мамо, все отбор юнаци,
все отбор юнаци, мамо, с пушки и маждраци.
След него се пишат, мамо, млади търновчени,
млади търновчени, мамо, сербез лясковчени,
сербез лясковчени, мамо, джамбаз ряховчени,
джамбаз ряховчени, мамо, луди еленчени,
луди еленчени, мамо, голи дряновчени,
голи дряновчени, мамо, фудул тревненчени,
фудул тревненчени, мамо, хайдут габровчени.
Че си ги повежда, мамо, в планина габровска,
в планина габровска, мамо, във сред манастира,
байрак си тактиса, мамо, капитан Никола,
каракол курдиса, мамо, на четири страни.
Под байрака седи, мамо, капитан Никола,
ракия напива, мамо, и мезе похапва.
Отгде го зачули, мамо габровски заптии,
че са се стегнали, мамо, с пушки и пищове,
и на път тръгнали, мале, за към манастира.
Ето че ги среща, мале, капитан Никола,
па се виком той провиква, мале,
към турци-заптии:
— Що дойдохте, мръсна вяра, мале,
кучета гнуснави,
вълци ли сме ние, мале, или християни,
кои права нямат, мале, а търсят права си! —
Па си дигна пушка, мале, пушка карабиня,
па замери сред читаци, мале, и гръмна отгоре;
един гърмеж гръмна, мале, две чалми паднаха
и към своите другари, мале, капитан Никола,
обърна се и им рече, мале:
— Гърмете, момчета! —
Били са се, що се били, мале,
горе над Габрово,
че се пръснаха момчетта, мале, на дяда Никола
сам остана сам еничек, мале, капитан Никола,
че се дръпна из боаза, мале, към Трявна опъти.
Стигнал ми е на Дончовци, мале,
близичко до Трявна,
кундисал е капитан Никола, мале,
във малка градинка,
че изпраща човек в Трявна, мале, човек да обади
на тревненски чорбаджии, мале, негови ятаци:
Кънчо, Генко, дядо Чушко, мале,
и чорбаджи Белчо,
да му пратат върла, мамо, сливова ракия,
да му пратат тютюн, мамо, ески захралийски.
Тревненските чорбаджии, мале,
хабер му изпращат,
Георги Рязков му занася, мамо, тютюн и ракия.
От конака в Трявна, мамо, сеймени изпращат,
три сеймени грозни, мамо, с три пушки бойлии.
Че са го в градинка, мамо, турци заградили
и тук са го, мила мамо, пустодан убили.

Песента препечатваме от „Българско народно творчество", том III, София, 1961 г., стр. 505-506.

Заповед

на министъра на народната отбрана

на Народна република България

25 април 1968 година

№ УК 170 гр. София

На основание решение 173, прието с протокол № 58 от 31 януари 1968 година на Централния комитет на Българската комунистическа партия за активно участие в борбата против фашизма и капитализма като партизански командири

ЗАПОВЯДВАМ:

Повишавам във военно звание (посмъртно) майор Никола Петров Николов (Караджата), роден през 1922 година в село Брадвари, Силистренско.

Министър на народната отбрана

армейски генерал:

(п) Д. ДЖУРОВ

Секнала младост...

КЪМ КРАЯ на лятото Велико започна все по-често да вижда баща си угрижен. Един ден не се стърпя и го запита:

— Какво се е случило, тате?

— Нищо, сине...

— Нещо криеш от мене, тате...

— Че какво да крия...

— Не искаш ли да ми кажеш?

— Щом настояваш, да кажа... Наближава учебната година. А ти няма да идеш да се учиш.

— Какво лошо съм направил? — прекъсна го Велико.

— Всичко е наред, чедо. Нямаме пари да платим училищната такса.

Повече разговорът не продължи. Всеки отиде да си гледа работата. Мъка сви сърцето на любознателното момче. Само една година беше се учило в българската прогимназия в Силистра. И колко много неща беше научило там. В родното му село Нова Попина имаше само начално училище, където преподаването се водеше на румънски език.

И малкият Велико се примири със съдбата си. Работеше ведно с баща си на нивите, в двора. Растеше като свободолюбив момък. Ведно с възрастните си съселяни мразеше македонците-колонисти, които тормозеха българското население. И заради постоянните си спречквания с тях беше принуден да напусне Нова Попина и да иде да живее в Силистра.

През 1928 година Велико Русев е в Силистра. Едва навършил седемнадесет години, той се зае да изучи някакъв занаят. Стана шивач. Трудно се вземаше тогава професия. Но Велико беше радостен, четя го свърза отблизо с работниците. Заедно с тях се бореше против неправдите и потисничеството на румънците. Влезе в редиците на Комсомола. Вземаше дейно участие във всяка работническа акция. Разпространяваше позиви. Работеше там, където го изпратеха. Не жалеше сили и енергия. Всеки му имаше доверие.

Активната комсомолска работа му откри пътя към Партията. Възприе всецяло нейните идеи. С присъщата му енергия изпълняваше отлично всяка възложена задача.

Когато отиде да живее и работи в Кюстенджа, стана един от най-дейните технически сътрудници на Областния комитет на Партията. Само с каква жар изпълняваше всяко поръчение от комитета! Проявяваше рядко себеотрицание. Беше постоянна връзка между областния партиен комитет и сътрудниците от Силистра. Предоставяше винаги своята квартира за пребиваване на нелегални. Вършеше присърце работата, която му се възлагаше. Обичаше от дъното на душата си идеята, на която се посвети отрано. Смъртно ненавиждаше враговете на революционното движение, на устрема на работническата класа, дръзнала да извоюва победата на мечтаното социалистическо общество.

И когато се установи в Букурещ, той не прекъсна връзките си с Партията. Едновременно с шивашкия занаят Велико Русев намираше време и за усилена организационна дейност. Особено усърдие прояви в помощната организация, в която работеха много активно българи, немски и еврейски групи, съставени предимно от жени. Негови другари от това време с умиление си спомнят за онези журове и соарета, в които много често център е бил Велико Русев. От продажбата на сладкишите при тези увеселения се купуваха дрехи, събираха се пари за затворените борци.

И в неделните дни групи от помощната организация на Партията в Букурещ тръгваха към ония градове, в които имаше затвори. Политическите затворници получаваха дрехи, храна, пари.

След отстъпването на Бесарабия и Молдавия на Съветския съюз от Румъния той заминава да живее в град Кишинев със своята съпруга, която по силата на спогодбата бе придобила съветско гражданство. И в средата на 1940 година е вече в страната на социализма. Заработва с всички сили за възхода на Съветска Молдавия. Получава възможност да осъществи дълго лелеяната мечта да повиши образованието си. Радостта си от това споделя и в писмо до близките си, които живеят в Силистра. Но това е за кратко.

Само подир една година фашистка Германия нападна вероломно съветската земя. В първите месеци на войната Кишинев е окупиран от румънски войски-съюзници на хитлеристка Германия. Закаленият борец за правда и справедливост отново намира своето истинско призвание. Компартията в Молдавска ССР изгражда партизански поделения, които действуват в тила на врага. В едно от тях участвува и Велико Русев. Но врага попада в дирите на групата, в която е и Велико. Заедно с още няколко другари той е изправен пред румънския военно-полеви съд.

По материали от румънско следствено дело от 1941 година е установено, че на българина Велико Русев е наложено смъртно наказание заедно с група бойни другари от партизанските поделения, действуващи в тила на врага, заради участие в „терористическа комунистическа организация". Всъщност на целия свят бе добре известно кои бяха терористи — фашистите, които отнеха живота на толкова невинни съветски хора, защищавали до последния си дъх свободата на своята родина.

В защита на великата съветска страна загина и добруджанецът Велико Русев. Той загина, едва навършил три десет години. В разцвета на младостта си. А искаше толкова много да живее, да работи и да твори за благото и щастието на тези, които тръгнаха по пътя на социалистическото строителство. Това бяха дните, в които ясно се очерта ваше радостното бъдеще на нашия сънародник, когато се готвеше да стане по-пълноценен гражданин на съветското общество...

Вълчо РАДЕВ

СИЛИСТРЕНСКИТЕ СГРАДОСТРОИТЕЛИ — УЧЕНИЦИ СПЕЧЕЛИХА СЪРЕВНОВАНИЕТО

През миналата година колективът на Силистренското сградостроително училище сключи договори за съревнование с колективите на еднородните училища в Шумен и Сливен. В договора се вписаха показатели за съревнованието за две години, засягащи учебно-възпитателната работа, материалната база, отчитане културно-битовите условия на учащите се, спортно-масовата работа сред тях и др.

За участие в съревнованието и за достойно представяне в него силистренци положиха големи усилия. За повишаване професионално-техническата подготовка на курсистите, както и за тяхното интелектуално развитие положиха немалки усилия преподавателите и груповите ръководители от училището. И сега, когато за етапа от съревнованието приключиха със завоювани купи за първо място, курсистите със задоволство отчитат плодовете на своя благороден труд. Първият етап на съревнованието, в който се предвиждаха спортни състезания, бе проведен в Сливен. В този етап нашите млади сградостроители участвуваха с два отбора — по борба и футбол, и заеха в съревнованието второ място. Отличие не особено. Затова пък в състоялото се неотдавна състезание между колективите на трите сградостроителни училища в Силистра нашите сградостроители завоюваха първенство и взеха купата за „ПТУС първенец“ по мазачество, армировка, специална теоретична подготовка по сградостроителство и разделиха първото място по зидарство с курсистите от Шуменското сградостроително училище. Вторият етап на съревнованието е най-важният за бъдещите сградостроители и нашите курсисти го спечелиха. В този етап на съревнованието участвуваха и от двата курса сградостроители, по 5 отбора от всяко училище. Битката трая 10 часа, след която силистренци се поздравиха с пълен успех. С особена сръчност и майсторство се проявиха в съревнованието второкурсниците Велико Йорданов — мазач, Марин Велков — зидар. Отлични знания по специалната теоретична подготовка показа на състезанията младият зидар Петър Ангелов и други.

Третият етап от предвидените по договора за съревнование ще се състои на 8-10 юни в гр. Шумен. Там ще се срещнат художествените самодейни колективи от трите училища, след което административно - преподавателските състави на училищата ще направят равносметка от двегодишните съревнования. Преди да имаме резултатите от третия етап на съревнованието, можем уверено да кажем, че то в цяло е вече завоювано от силистренци. За това говорят четирите купи „ПТУС първенец“ по основните дисциплини.

Случайно ли силистренските курсисти по сградостроителство завоюваха не лека победа по основните дисциплини в съревнованието със своите колеги от Шумен и Сливен? Разбира се — не! За успехите в обучението на нашите млади сградостроители не без значение са добрата материално-техническа база на училището и подобрените материално-битови условия на учащите се, високо осъзнатият граждански дълг на административно - преподавателския състав на училището. Известно е, че сградостроителите се обучават и живеят при пълни пансионни начала. И всяка година от училището се отправят около 120 сградостроители, завършили двугодишния курс на обучение. Тази година към досегашните групи сградостроители — мазачи, мозайкаджии, арматуристи и зидари, ще бъде приета и група по строително железарство и тенекеджийство, с чиято подготовка ще бъде решен един въпрос по комплектуването на строителните групи в окръга с всички необходими специалисти за комплексното строителство.

Тези дни младите строители с непосредствената помощ на свои те преподаватели и групови отговорници изработиха всички видове строителни експонати за изложба в училището. В една зала на четвъртия етаж на училищна сграда са разположени експонати от мозайки, мазачески макети, арматурни конструкции, облицовки, видове дървени скели за строежите, образци сглобки, покриви и т. н. Тук е въплътено старанието, сръчността и умението както на младите сградостроители, така и на техните учители и групови отговорници — на целия колектив от училището.

Резултатите както от съревнованието с младите сградостроители от другите две училища, така и от постоянните практически занятия показват, че в нашия град се подготвят добри бъдещи сградостроители, с добри теоретически познания по строителството. Да пожелаем успех на нашите млади строители от втория курс, които са вече разпределени по обекти, и да изкажем своята увереност, че строителните групи в окръга ще се отнесат с по-голямо радушие и внимание към младите строители до пълното им усвояване на практическата работа. А строителите са онния творци, които преобразяват нашите села и градове!

Михаил ТОМОВ

ПРОБЛЕМИТЕ НА ЕДНА БРИГАДА

По изпълнение на производствените планове, по организация на производството, труда и управлението, по приложение на по-съвършени и резултатни форми на стопанисване и ръководство ДИП „Липа“ е на едно от челните места сред промишлените предприятия в Силистренски окръг. Никой не може да отрече големите успехи, постигнати през последните няколко години от трудолюбивия му колектив. За тях не веднъж е писано във вестниците и е говорено на съвещания и събрания. Този път ние искаме да поговорим във връзка с все още нерешените проблеми които и тук, както и в останалите предприятия, съществуват паралелно с успехите.

Най-ясно изразени са те в „Липа“ в работата на подготвителната бригада и някои от тях вече се явяват като спирачка в производствената дейност и спъват работата на другите бригади и цехове. И въпреки че не водят до неизпълнение на цялостния план, разрешението им би довело до поголям прогрес, би облекчило труда на работниците и в край на сметка би осигурило още поголямо повишаване на производителността на труда и рентабилността от производството.

Колкото и съвършен да е производственият процес, колкото и правилни да са организацията на труда, разстановката на машините и производствената технология, винаги има какво да се доусъвършенствува. И без спорно е — работническият колектив най-осезателно чувствува всяка грешка, всяка несъобразителност.

Подготвителната бригада е първото звено на голямата производствена верига. Първа тя започва и завършва своя план и от нея се изисква ритмично да подава детайли на другите бригади за по-нататъшна обработка. Всяко нарушение на ритмичността в работата ѝ се отразява неблагоприятно върху цялото предприятие. От своя страна бригадата е завинсима от машинния цех и от снабдяването със суровини. До като със снабдяването се нами ра в общи линии разрешение, то машинният цех често става причина за нарушаване нормалния ход на работата в подготвителната бригада.

Незадоволително е разрешен проблемът за пренасянето на детайлите от машините до тезгяхите за ръчна обработка и изнасянето им след това от помещението на бригадата. Помощните работници са двама, но са недостатъчни и се налага самите производственици да пренасят детайлите, което е в техен ущърб и във вреда на предприятието. С право можем да си зададем въпроса, защо квалифицирани работници трябва да се занимават с непроизводителен труд. От тях се изисква максимално уплътняване на работното време с производствена дейност, а ето как изкуствено се пречи на това.

В подготвителната бригада се намират машината за разкройване на плоскости и шперплатформатен циркуляр. За две смени стотици плоскости се разкройват на хиляди детайли. Ежедневно се трупат отпадъци, които задръстват помещението и пречат на свободното движение. Работниците вървят по тесни, неудобни проходи, заобикалят куповете, бавят се, губят време и не използуват пълно капацитета на машините. Производителността на труда па да и се налага въвеждането на трисменна работа. Една част от тези отпадъци се използува, но тя е незначителна и с нея не се решава въпросът. Тук само ръководството на предприятието може да помогне, като намери съответно разрешение. И това е необходимо да стане час по-скоро, защото задръстването взема все по-големи размери.

От началото на второто тримесечие на тази година в предприятието е въведено многофакторното заплащане на труда. То предполага уравничаване на производителността на труда. Затова и изискванията на ръководството към производствения колектив и на колектива към ръководството са по-големи. Фактите, които изтъкнах обаче, се явяват като фактори, които задържат растежа на производителността на труда. Те може да се премахнат, ако ръководството вземе под внимание основателните изисквания на колектива на бригадата.

Във връзка с предстоящото преминаване на „Липа“ на петдневна работна седмица подготвителната бригада е определена да заработи по този начин пробно един месец по-рано. Това също дава основание на работниците да поставят за разрешение и някои други въпроси от подобен характер, за щото само така ще се освободят от редица спомагателни операции и ще насочат усилията си единствено върху производството — тяхното основно задължение.

Тези въпроси трябва да бъдат решени навреме със съвместните усилия на колектива на бригадата и ръководството на предприятието. Някои от тях обаче се явяват като проблеми и на други бригади. Затова при разрешаването им трябва да се помисли по-задълбочено, понеже някои от тях имат специфичен отенък в условията на дадена бригада и едно единствено решение не би могло да се приложи навсякъде.

Сега се извършват комплексните изследвания и критичният анализ за подобряване организацията на производството, труда и управлението. Тези въпроси са именно въпроси на организацията на производството, труда и управлението и би трябвало да намерят място в критичния анализ.

Ръководството на „Липа“ при много подобни случаи е намирало правилното решение. И сега също ще намери. Но не трябва да се чака малките неуредици да се превърнат в проблеми, защото тогава се създават предубеждения, чувство за подценяване и неувереност.

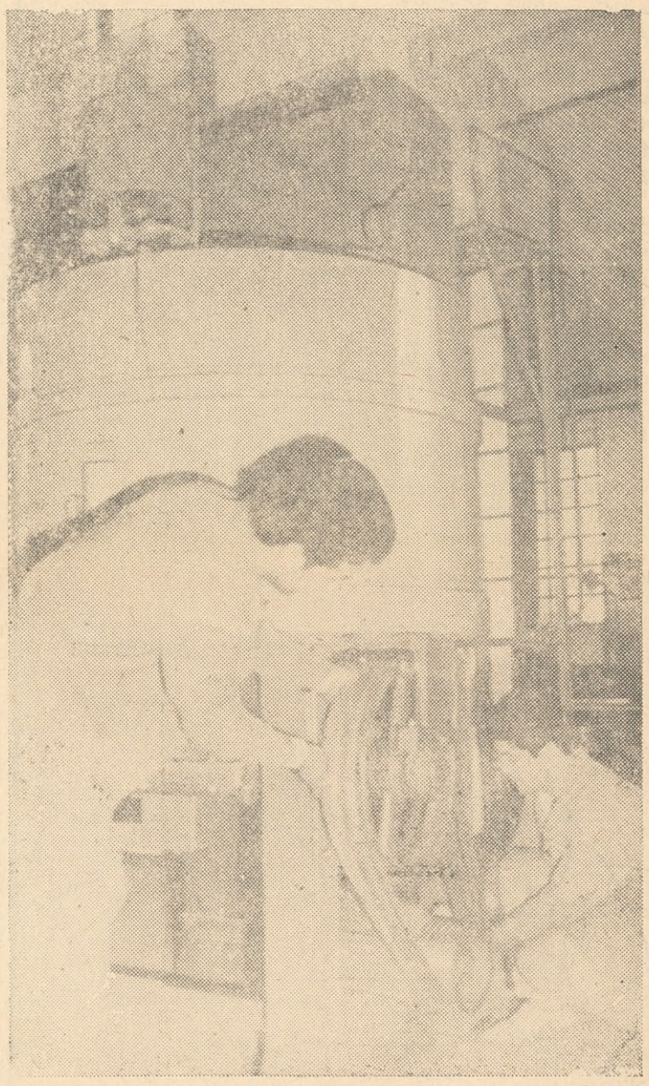
Колективът на подготвителната бригада е трудолюбив и упорит, но в интереса на бъдещето, за да се създадат предпоставки за нови и трайни успехи, трябва да се подпомогне.

Христо ПЕТКОВ

Неотдавна колективът на ДМЗ „Стомана“ се поздрави с новосъздадения колерган КЛ—2, който ще намери приложение в леярните на страната.

На снимката: Ръководителят на прототипното отделение Иван Йорданов и шлосерът Станчо Бонев правят последни приготовления преди изпитанието.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Нима ще заглъхне една традиция

В ДМЗ „СТОМАНА“ — Силистра рационализаторското движение си е създало вече здрави традиции. Години наред, благодарение находчивостта на инженерите, техниците и работниците, на тяхното дръзновение и новаторски дух, се внедряват множество предложения, чийто икономически ефект възлиза често на десетки хиляди левове.

През миналата година например рационализаторското движение се разгръщаше на базата на специален тематичен план. Беше предвидено да постъпят за два надесет месеца 50 предложения, от които да бъдат внедрени 15 с общ икономически ефект — 10 000 лева.

Верни на своите традиции оба че, рационализаторите от ДМЗ „Стомана“ — Силистра предста виха 85 предложения, от които бяха внедрени 30 с икономически ефект 19 239 лева, което представлява близо 200 на сто изпълнение на плана по този раздел. Най-интересни рационализации разработиха и предложиха съавторите Петър Енчев и Стоян Петров. С предложение № 49 например относно изменение подложките на капаците на дробометната камера от чугунени на стоманени беше постигнат 6 000 лева ефект. Същият авторски колектив с рационализация № 47 относно изменението на работните дъски (лопатките) постигна ефект за нови 8 445 лева.

Значима беше и рационализацията на др. Тома Михайлов, откриваща нов начин за формовка и залагане на детайл за хидравлична ножовка, осигуряваща ефект от 1 291 лева.

Трудно е да се изброи цялата поредица от нововъведения, които ускоряваха производството на един или друг детайл и подобряваха качеството на произвоите, с които заводът дебютира на вътрешния и външен пазар.

Погледнато в този аспект, и през настоящата година движението за технически прогрес чрез рационализаторство живее пълнокръвен живот. Предвидено е през годината да постъпят най-малко 50 рационализации, от които да бъдат внедрени 20 с ефект 15 000 лева.

През първите пет месеца са регистрирани 33 рационализации, от които внедрени 12 с ефект 8 600 лева.

Грубо погледнато, всичко е нормално. Перспективите спрямо плануваните рационализации са насърчаващи. И наистина през тази година лесно могат да се посочат значими рационализации като тази за направата на конзолен кран при групата секачи и шмиргелисти в леярния цех за пренасянето на тежки детайли с ефект от 768 лева, или пък рационализация № 48 за намаляване броя на перките на турбините в дробометната камера от 24 на 12 с ефект 4 172 лева.

Друго обаче прави впечатление в протоколите за одобрените рационализации — че почти всички предложения за тази година са направени през първите месеци на годината, а от март досега броят им е съвсем незначителен. С основание си задаваме въпроса защо се е получила тази аномалия. Кое е оказало пречка за възходящото развитие на рационализаторското движение.

Отговор на този въпрос дава следният факт — в ДМЗ „Стомана“ — Силистра през настоящата година не е предвиден нито ин лев за заплащане на приетите рационализации, докато миналата година това се е вършело. До ОСП „Леярска техника“ — Плевен заводското ръководство неведнъж е отправяло запитване, но оттам отговарят с многозначително мълчание или с отговора „Средствата са изчерпани“. С писмо № 2454 от 16 май тази година въпросът за изплащането на рационализациите е отнесен до най-висша инстанция — Министерството на машиностроенето и Централния съвет на Профсъюзите. По всичко личи, че или поради административна грешка, или по някои задкулисни съображения завод „Стомана“ е лишен от възпросните средства за сметка на други заводи от Обединението.

Този въпрос час по-скоро трябва да бъде решен от ръководството на ДМЗ „Стомана“, па макар и с цената на неоднократни усилия. В нашата страна има законност по отношение на тези неща и въпросът с материалния стимул на рационализаторите трябва час по-скоро да бъде разрешен.

Р. ШИМАБЕЕВ

От няколко години е птицевъд Христо Христов от ТКЗС с. Добротица. Големият му опит, придобит с годините, му помага твърде много в работата. Сега той получава от зачислените му 1 800 носачки по 1 300 яйца на ден.

УКРЕПВАТ СТЪБЛА ЗЕЛЕНЧУЦИТЕ

Не закъсняха и тази сутрин градинарите Петър Станкулов, Димитър Маринов, Стоян Павлов и техните другари, за да започнат работа в зеленчуковата градина. Въпреки напредналата им възраст, те цяла зима бяха край парниците, а сега доволни обикалят край лехите, засадени наскоро със зеленчуци, и отправят водата там, където е необходима.

Сръчно садят укрепналия разсад от домати, пипер и рано зеле кооператорите Дена Русанова, Елена Борисова, Жеко Христов и други в предварително напоената земя.

Досега зеленчукопроизводителите от с. Войново засадиха над 14 декара с домати, 4,5 декара с пипер и толкова с ранно зеле.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Мощна механизация — високи постижения

Старателни са в своята работа кранистите Стефан Куцаров, Никола Панайотов и Димо Ковачев от пристанище — Тутракан. Добре се поддържа порталният кран от техника Кирил Колев. На тях се и дължи ежемесечното преизпълнение на плана за товарите. Колективът от това пристанище през миналата година завърши своята програма с един месец по-рано от предвидения срок. С преизпълнение отчетоха своята работа и за изтеклите пет месеца от тази година. При годишен план за печалбата 800 лева още в средата на месец май колективът на пристанището отчете 900 лева печалба.

Преизпълнението на предвидената програма по обработка на товарите се дължи не само на усърдието на работниците от това пристанище, но и на подобрената механизация. Монтираният петтонен портален кран облекчи много труда на работниците и ускори изпълнението на товаро-разтоварните работи. До 1966 година тук се товареше и разтоварваше на ръка. Трудно бе и по-малко товар минаваше през пристанището. Новият кран доведе до прелом в работата.

С цел да се разширят възможностите на Тутраканското пристанище сега се удължава подкрановият път с още 21 метра. Това ще създаде възможност за разтоварване на две места. Предстои и разширението на пристанищната стена със сто метра. След завършване на тези реконструкции пристанищният колектив ще има добра възможност да обработва по-големи количества товари.

Викентий ДУКАНОВ

Предпоставки за богата гроздова реколта

С 2 211 дка лозя на плод разполага ТКЗС — Айдемир. Щетите, които бяха нанесени от сланата през тази пролет тук, са незначителни. Лозарите очакват богата гроздова реколта.

Но за да се постигнат добри резултати, е необходим много труд и добра организация. Верни на дългогодишния си опит, айдемирци и сега започнаха работата сред лозята в най-подходящо време. Благодарение на това топлата пролет не стана причина за похабяване на плодни пъпки, което обикновено се получава, когато се закъснее с отгребването.

Всички лозя са окопани двукратно с машини. Още преди отгребването са наторени с по 50 кг суперфосфат и 20 кг амониева селитра на декар. Освен първото връзване на плодните пръчки, досега леторастите са връзани двукратно. Въпреки сушата, лозята се развиват много добре. Три пъти са поливани само вкоренилищата, които заемат 70 дка площ. Състоянието на младите лозички е отлично. Според специалиста по трайните насаждения др. Карамичев, планираните 315 000 пръчки първокачествен посадъчен материал ще бъдат произведени.

Досега сред лозята на ТКЗС — Айдемир не бяха създадени условия за развитие на мана. Затова не бе извършено и първото, предцъфтежно пръскане. В момента, когато ресите са вече прецъфтели, лозарите пръскат насажденията, като използуват за това както гръбните, така и механизираните пръскачки.

Тук трябва да отбележим, че механизаторите не успяха да подготвят точно за необходимия момент болгарите. По същите причини не можа да се фрезува навреме и младото лозе на кооператива. Наистина сега не съществува опасност от удължаване срока на пръскането, но ако паднат валежи и се създадат условия за бързо разпространение на маната, мудността на механизаторите ще коствувала скъпо на кооператива.

Немалко усилия са необходими и за навременното снабдяване на бригадите със сяно камък и качествен теозол. Само тогава борбата с болестите по лозата ще бъде резултатна.

Макар че стопанството разполага с 8 болгара, само 5 от тях са оборудвани с пръскачки. Въпреки че навреме са били направени заявки за необходимия прикачен инвентар (тук се чувствува нужда от още фрези и плугове), той още не е набавен. Това забавя обработката, става причина за пропуски, които могат да окажат отрицателно влияние на гроздовата реколта.

През миналата година айдемирци имаха много добри резултати от лозарството. Въпреки това те ще увеличат само с 80 дка площта на болгара, при който се извършва това мероприятие. Причината за неизпълнение на определения в това отношение план е, че в същото време, когато трябва да се бере рано узрялото десертно грозде, лозарите прибират шаслата, която също има много добро търсене на външния пазар.

Една от сигурните предпоставки за постигане на богата гроздова реколта е увеличеният брой на лозарите. Сега, в сравнение с миналата година, те са с 30 повече. Тук дойдоха хора от полевъдството след образуването на бригадата за комплексна механизация. Те ще помогнат за срочното изпълнение на не една задача.

Радостното е това, че всички лозари от кооператива са на своя пост. Те излизат всеки ден на работа. Изпълняват разпорежданията на бригадирите и специалистите, с което до голяма степен ще допринесат за постигане на планираната продукция.

М. ТРИФОНОВА

ЩЕ УДЪРЖИ НА ДУМАТА СИ

За Шабан Ахмедов, птицевъд от село Косара, дадената дума не е празна приказка. Щом е казал нещо, той трябва на всяка цена да го изпълни. В началото на тази година както много други кооператори и той пое обещание да преизпълни своя план. И даде дума, че вместо 320 000 яйца ще получи 340 000.

За изпълнение на даденото обещание той заработи с всичките си сили. Реши да направи всичко, което зависеше от него, за да снасят кокошките повече яйца. Като птицевъд Шабан Ахмедов работи от няколко години. Придобил е не малък опит в професията си. Усвоил е нейните тънкости. Това му позволява да изпълнява по-добре указанията на специалистите, да спазва без големи трудности режима на хранене и гледане на птиците.

Да изпълнява указанията на специалистите за него е неотменим закон. Но той не се ограничава само в рамките на указанията. Да даде нещо повече, да даде нещо свое, да вложи душата си и сърцето си в работата — това е, което най-добре характеризира този опитен птицевъд.

Въпреки че сам отглежда 2 000 носачки, той винаги намира време да накоси и занесе в птичарника зелена люцерна. Тя е ценен компонент в дажбата на птиците. Не липсва и суроватка, която също сам пренася от мандрата в село Сокол. През зимните месеци обработката на концентрираните фуражи бе негово неотменно задължение, което изпълняваше с най-голямо желание. А в помещението е винаги сухо, чисто и проветрено.

Добрият режим на хранене и гледане оказа своето положително влияние. Още преди края на зимата носливостта се повиши значително и достигна до 70 процента. Такава е тя и в момента. До края на май в тази ферма бяха получени над 200 000 яйца. При такава носливост не само планът, но и обещанието ще бъдат преизпълнени предсрочно.

Не случайно специалистите и ръководителите от Соколското стопанство считат Шабан Ахмедов за един от най-добрите птицевъди. Най-трудолюбивият, най-изпълнителният. В продължение на две години той е първенец на стопанството и преходното червено знаме за птицеферма-първенец се намира все при него. И през тази година Шабан е претендент за първото място. Пет месеца минаха вече от началото на годината, а той не го е отстъпил на никого. Имаме всички основания да се надяваме, че ще го задържи и през настоящата година.

Емил ПРАХОВ

УТЕШИТЕЛНА СЛУЖБА — 32-40

Телефонът на службата непрекъснато звъни. Всеки, изпаднал в беда, иска минута по-скоро да го утешим. Събра ха се много кандидати за утешение (и то предимно от Дуловски район). Звънят абитуриенти, недопуснати до матура, звънят футболисти, които от дълго време не са във форма, звънят отделни кооперативни стопанства, които трябва да плащат неустойки за амбалаж. Например ТКЗС — Дулово е изплатило 5 852 лв. на ДСП „Булгарплод“ — Силистра за щайгите, касетките и кафезите, които стопанството не е върнало. Счетоводството е изписало тази сума като разход на зеленчуковата градина, но както и да изпишат сумата, тя е чиста загуба за кооператорите. Не е лесна работа да утешиш едно такова стопанство. Ако е само то, лесна работа, но десетки предприятия и отделни лица чакат да бъдат утешени. Ето — докато пишем тези редове, телефонът иззвънява. Обажда се Мехмед Шакиров, домакин в ТКЗС — Дулово.

— Драга утешителна служба — казва той, — ревизията установи, че не ми излизат 300 (триста) броя бял хляб. Дайте ми съвет как да оправдая тия самуни.

— Лесна работа, Мехмед — викаме му ние, — ти имаш опит, не ти е за първи път. Лани (в края на миналата година) не ти излизаха 700 броя типов хляб и намери начин да го оправдаеш. Щом си можал да се справиш със 700 хляба, какво са за тебе някак си 300 хляба. Хляб, колко то искаш, приятели също се намират. Дерзай!

Още не свършили разговора с Мехмед и телефонистката ни прекъсна по спешност. От другия край на жицата заговори Тодор Йорданов, бригадир на фурната при „Наркоп“ — Дулово.

— Пусто надрандеманно производство — вика той, — вкара ме в беля. Ще си призная всичко, та белким ми олекне. Сдружихме се с Али Садъков, отговорника на бюфета в градската градина. Предавах му хляб без документ. С парите се почерпвахме, пък и за джоба оставаше по нещо. Продавах бракуван хляб. И какво излиза от цялата тая работа? Излиза, че съм присвоил около 250 лв. Голям резил! Дайте някакво средство за утешение и забрава на греховете.

— Разбира се, че ще ти препоръчаме средство за утешение — отзоваваме се ние. — Няма да те оставим така. Вечер преди лягане вземай по две хапчета аскофен, прочитай по две страници от наказателния кодекс и ще спиш като окъпан до сутринта. Като се събудиш, направи си чай. По възможност да се консумира със сухари. До вечерта — никакви спиртни напитки. На другия ден — пак същото. Препоръчително меню — два пъти в седмицата постни манджи и компот от джанки. Не прекалявай с месото. То състарява организма. Бъди винаги млад!

И отново телефонен звън. Бърз разговор със село Водно.

— Обажда се отговорникът на пивницата Ахмед Шефкедов Кърджалиев. Хванаха ме в шмекерия. Грамажа. Едно кюфте трябва да тежи 60 грама. При проверката се установи, че две кюфтета едва достигат 60 грама. Какво ще става сега с мен? Кажете ми как во да правя?

— Най-напред запази самообладание, др. Кърджалиев. Решително промени грамажа. Не се стискай толкова. Неправилно си разбрал повика за икономии. Посещавай кръжоци, чети пресата, слушай радио, гледай телевизия. Надяваме се, че с този нисък грамаж поне телевизор си успял да си купиш. А може би парите са отишли за други покупки. Няма значение. Във всеки случай гледай добре да разбереш повика за икономии. Иначе ще те „икономисат“ като отговорник на пивница. Та значи — внимавай в каймата! Ако евентуално те освободят от длъжността, стани полевъд. Когато ти се приядат кюфтета, отбивай се в пивницата, поръчай си порция от четири кюфтета и ако ти се видят много мънички, веднага ги слагай на кантара. Ако са под грамажа, веднага ни се обади да утешим новия отговорник на пивницата.

Така — с Дулово свърших ме. Ах, този телефон, пак звъни!

— Откъде се обаждате? От Дулово ли? Кой?

— Домакинът на ТКЗС-то Лазар Желев Славов. Не ми излизат 1 341 кг брашно. Това са към 509 лева. Дайде ми акъл как да се оправям.

— Ами играйте на тото. Само с две четворки може да изкарате 500 лева.

— Не стигат.

— Защо?

— Висят ми и два тона ечемик.

— Тогава улучете петица!

Коста РАЙКОВ

— Съседите простряха прането, можем да започнем изтупването.

Шикалки

Валякът е велосипед, страдащ от баздедова болест...

* * *

Някои цял живот играят служебен пасианс, т. е. подреждат колегите си като карти.

* * *

Тези, които на младини често са любили, на старини стават честолюбиви моралисти.

* * *

Майсторът си намира майстора, когато мине контролата.

М. Б.

Внимание, внимание!

ДСП „Млекопреработване“ — Силистра организира голям конкурс между колекционерите в Силистренски окръг при следните най-важни условия:

1. Всеки от участниците да е намерил най-малко по 27 броя стъклени парчета в произведеното от предприятието прясно и кисело мляко.

2. Стъкълцата да са видими с просто око, но размерите им да не надхвърлят големината примерно на половин буркан.

3. По намерените парчета стъкла да няма следи от ухапвания със зъби.

4. Не се допуска едно парче да се надробява на по няколко други парчета.

5. Началото на конкурса е 1 юни, а краят—31 август 1968 година.

6. Първенците ще бъдат наградени. Учредява се и една специална награда за тези, които по невнимание са нагълтали най-много стъклени парчета, возили са се с колите на „Бърза помощ“ и в болницата от коремите им са изваждани цели и невредими стъкълца.

7. Да не се е допуснала намеса от хората на „Хигиенно-епидемологическия институт.

Участниците в конкурса да се отчитат през всяко време на деня направо пред ДСП „Млекопреработване“ гр. Силистра с писма и телеграми или на телефон 30-74.

Ха да е хаирлия!

Случка в Черполик

Тя, случката, не е станала в село Могила, а в село Чернолик. Бащата не бил скътал пари, а имал 14-годишно момиченце. Както другите момичета от селото и то ходело на училище, учело се добре и било ученичка в шести клас.

Но един ден не синът, а някакъв си познат чичко с блага усмивка Сали Хабилов, пак от Чернолик, срещнал момичето. Внимателно предложил услугите си. Нали е още детенце, момичето повярвало. Качило се на мотоциклета на Сали Хабилов, уж да се повози из селото. Разбира се, чичкото не е употребил никаква сила. Той не е прост като ония злодеи да убива, да унищожава, защото знае, че има съд, а работил с внимание и мили жестове.

Километър по километър невинното момиче и милият чичко стигнали село Правда. А тук е завръзката. Имало някакъв юнак на 16 години и му трябвало жена. Чудно ли е? Жена, като жена. Навярно се сещате вече. То, момичето, трябвало да стане жена. И... ами да. Нямало време и сили да каже не... Ала час или ден по-късно обществеността научила същността на случката и реакцията била остра. И сега този мил чичко със злодейския характер Сали Хабилов чака велико душието на мъдрата Темида.

ГАМЕ

Килим и под

Един килим — прекрасен,
с чудни шарки цял,
на пода се оплакал,
възроптал:
— О, боже, докога
все тая кучешка съдба?
Нали съм уж красив
и ценен,
защо се гаврят всички
с мене?
Защо ме тъпче грубо
и най-калният човек?
А подът му отвърнал:
— Тъй като си мек!

Марин ХАРАЛАМБИЕВ

Контузени поговорки

Капка по капка пир става.

* * *

Прекален светия и на жена си не е драг.

* * *

Всяко начало е мудно.

* * *

Колата се обръща и от самка.

* * *

Да би мирно седяло, не би чужбина видяло.

Митко БРЪЗИЦОВ

Епиграми

ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Тоя му викна,
оня му викна
и той свикна.

ХОБИ

Всеки си има хоби:
той в чужбина,
а тя тука ходи.

* * *

Какво съвременно момиче!
С разбирания и със вкус —
разведе се то със „Москвича“,
омъжи се за „Таунус“!

Стефан ПЕТКОВ

* * *

Помага ли фризурата
на матурата?

Д. СТЕФАНОВ

СЕБЕ СИ НЕ ВИЖДА

Присмял се кърта на свинята,
че цял живот е ровела земята.

СПАЗИЛ ИНСТРУКТАЖА

Наредиха му да компенсира
всички загуби от сушата
и с вода от язовира
той поля си крушата.

Минчо ДИМИТРОВ

Сатирични миниатюри

ЗА ДАВАНЕТО

Нито един от нас не пропуска случая да каже, че е дал нещо на народа си. И може би е така. Но не е важно колко си дал. По-важно е колко народът е взел от това, което си му дал...

ПЕТЕЛ НОВАТОР

Имаше един петел. Почти изкукуригал. И може би затова кукуригаше последен.

Другите петли го подиграваха. Надсмиваха му се. Критикуваха го. Казваха, че е много изостанал петел. Консервативен петел.

И петелът си взе бележка. Даде тържествено обещание, че ще стане петел новатор. И започна да кукурига при залез...

Турхан РАСИЕВ

ЕКСТРЕНА ТЕЛЕГРАМА

ДО ГЛАВНИЯ ЗООТЕХНИК
НА ТКЗС — Малък Преславец

Другарю главен,

Съобщаваме Ви, че още не сте започнали стрижбата на овцете, които вече трябва да изкарате на паша в гората, за да не консумират готовия фураж. А една неостригана овца, като се промъква из шубраците, оставя доста вълна по тях.

Ако нямате стригачи, обадете се, ще ви изпратим на бригада бръснари от Силистра.

Чакаме светкавичен отговор!

Сиковна обич

Българка — майка юнашка
във тази къща бедняшка
дор девет сина отгледа,
но днес я никой не гледа.

Георги БОЖИЛОВ

Книжни мисли

Обикновено се търсят ония книги, които ги няма...

• • •

Средният читател не чете книгите на средния писател.

• • •

Присвояването е по-лесно от усвояването.

• • •

Не завиждам на критиците — някои книги трябва да прочетат до края.

* * *

Съдът не наказа тежко крадеца поради смегчаващи вината обстоятелства. Той беше крал и книги!

Т. Р.

Непредвидени мисли

Гражданското му съзнание е толкова високо, че за да има трето дете, не се поколеба да се ожени за четвърти път.

* * *

Тя е най-добата ни хористка — целият хор не може да я заглуши.

* * *

Настъпваше приближените си, затова не напредна много.

Ст. П.

* * *

Най-силно пляскат с криле пти ците, които са най-слаби в летенето.

* * *

За някои ключова позиция е надничането през ключалките.

Ат. Д.

Нахалните смятат нахалството за смелост, а стеснителните — смелостта за нахалство.

М. Х.

СТЕФАН ДИМИТРОВ

— Другари, мисля, че с въпроса за напояването свършихме.

АНЕКДОТИ

Вървейки по улицата, пасторът забелязал няколко момчета, заобиколили едно куче.

— Какво правите тук, деца мои? — попитал ги той бащински.

— Лъжем — обадило се едно от момчетата. — Този, който излъже най-добре, ще получи кучето.

— Какъв ужас! — възмутил се пасторът. — Когато аз бях на вашите години, дори не ми минаваше през ум да излъжа.

— Спечелихте! — завикали децата в хор. — Ваше е кучето!

• • •

Известен специалист се опитал да обясни на една кинозвезда какво представлява техническият прогрес.

— Представяте ли си, мис, преди сто години хората дори не са можели да позвънят по телефона.

— Странно. Та нали това е толкова просто — вземаш слушалката и набираш номера.

Превод от руски

ПЕЧАТНИ ГРЕШКИ

Не е лека работа да разделиш на две магарета слаВата.

* * *

Всичко за мен е родНината.

* * *

В канцеларията протича работното му Дреме.

Атанас ДИМИТРОВ

СЕЛСКИ ОБЩИНСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ
СЕЛО КАЙНАРДЖА, ОКРЪГ СИЛИСТРЕНСКИ

О Б Я В А

Селският общински народен съвет село Кайнарджа, окръг Силистренски, обявява, че традиционният събор в село ВОЙНОВО, окръг Силистренски, който всяка година се провежда на 3 юни, през тази и следващите години ще се провежда само ЕДИН ДЕН — 2 ЮНИ.

Общински народен съвет

Ст. ДИМИТРОВ

— Резервни части не намерих, но още една резервна гума за колата ви намерих.

РЕКЛАМНО БЮРО

Пълнолетни граждани на Силистра, пийте нашата родна бира, която пристига от Шумен и се бутилира в града ни. Пийте я преди, по време и след ядене! Тя притежава отлични разхладителни, стомахолечителни и прочие качества.

Да не ви смущават мухите и другите насекоми и животинки, които може да откриете в шишетата. Те не могат да ви ухапят, понеже, както се досещате, не са живи.

Умоляваме гражданите, които си вземат бира за в къщи, след консумацията да затапват бутилките, понеже в тях се намъкват разните животинки, залепват на дъното и после в бирения цех трудно се измиват.

Отговорниците на пивници те, будките и пр. също да внимават как връщат бутилките — с мухи и прочие или без мухи и прочие.

Ха наздраве!

Не гледай на дъното!

Молба

Дайте ми точка опорна,
па вижте работа спорна:
вместо земята да местя
като старика Архимед —
рода си аз ще наместя
до тенекията с мед.

МОЛБА ДО ПЕНСИОННИЯ ОТДЕЛ

Имам вече много стаж
по биене в гърдите.
Настоявам за това
с пенсия да ме снабдите.

Иван МЛАДЕНОВ

Ст. ДИМИТРОВ

— Как изкара изпита, сине?
— С терца!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 64 (1881) | Вторник, 4 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ИЗПЪЛНЕНИ ШЕСТМЕСЕЧНИ ПЛАНОВЕ

ТУТРАКАН — ПРОМКОМБИНАТ „ТРАНСМАРИСКА". Колективът на цеха за дърводелски услуги рапортува, че на 29 май е изпълнил шестмесечния си план. Към тази дата работниците са дали надпланова продукция за повече от 7 173 лева, която е принос в борбата за компенсиране на загубите, причинени на селското стопанство от сушата.

В цеха работят предимно младежи. Тук са бригадите на Христо Лазаров, Атанас Владев и Никола Арабаджиев, които са в непрестанна надпревара в съревнованието по случай 25-та годишнина от социалистическата революция в България.

Колективът на цеха обещава да изпълни годишния си план с 45 дни предсрочно.

Г. АРСОВ

ДУЛОВО—АГЕНЦИЯ НА ДП „ТРАНСПРЕД". До 28 май колективът на агенцията реализира приходи за 281 000 лева, колкото е планът му за първото шестмесечие на годината. Сега преносвачите и превозвачите работят по плана за месец юли.

Успехите на дуловчани не са случайни. Вече няколко тримесечия те печелят преходното знаме „Агенция първенец", намалиха денгубите, механизираха товароразтоварните работи и поведоха борба за икономии на време.

В чест на празника на транспортните работници дуловският колектив е решил да бъде на първо място в предприятието по надпланови приходи за компенсиране на загубите, причинени от сушата.

В. АТАНАСОВ

КОМПЕНСИРАТ ЗАГУБИТЕ ОТ СУШАТА

Партийната организация и административното ръководство на завод „Хром" за компенсиране на загубите от сушата приеди редица мероприятия. Задължен бе гл. счетоводител и всички н-к отдели да провеждат строг контрол по разхода на труд, материали и горива. Намален бе лимитът за командировките с 10 на сто. Прегледаха се разходните норми на материалите. Изработен бе строг разчет, по който колективът на предприятието до края на годината ще произведе от местни материали допълнителна продукция за 100 000 лева и от вноски за 50 000 лева.

Партийното ръководство и проф комитетът организираха събрания по бригади и съвместно с работниците обсъдиха необходимостта от пълно уплътняване на работното време, от подобряване организацията на работното място и от пестеливото изразходване на основните и спомагателни материали.

И резултатите от взетия присърце призив за икономии и производство на повече висококачествена промишлена продукция са обнадеждващи. През последния ден на месец май ръководството на предприятието със задоволство отбеляза, че резултатите са добри. Планът е преизпълнен с над 57 000 лева. Радващи са и резултатите по останалите икономически показатели.

Най-активно участие в изпълнението на призива на Партията вземат хората от шлайфовите бригади „Дочо Михайлов" и „Христо Ботев". Те ежемесечно изпълняват своята задача 170-180 на сто. Труди се усърдно и целият колектив на завода. Затова достигнатите резултати за изтеклия срок са верен указател, че поетото обещание за изработване на допълнителна продукция в размер на 150 000 лева до края на годината ще бъде изпълнено.

М. ГЕОРГИЕВ

ПРЕКЛАНЯМЕ СЕ ПРЕД ВЕЛИКАТА ИМ САМОЖЕРТВА

Залпове и илюминации на дунавския бряг

Край лобното място на героя...

И ТАЗИ година в навечерието на Деня на героите — втори юни, в Силистра бе организиран тържествен митинг-заря. За разлика от друг път обаче той се състоя на брега на Дунава. Двете тераси на брега бяха изпълнени с хиляди хора, а долната тераса на ресторант „Дунав" се превърна в трибуна. Там бяха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, първият секретар на Градския комитет на Партията Георги Кардашев, активни борци против фашизма и капитализма, общественици. На трибуната се вееше зеленото знаме на нашите революционери преди Освобождението с надпис „Свобода или смърт" и българския лъв.

До самия бряг на развълнуваната от минаващите кораби река се строиха запасни офицери, граничари, средношколци и пионери. Публиката слушаше по високоговорителите монтажа от възрожденски стихове и хайдушки народни песни, изпълняван от група артисти, и наблюдаваше червените ракети във вечерното небе, които се появяваха от време на време. Всички бяха в трепетно очакване. Щеше да слезе на брега... четата на прославения Таньо войвода.

Ето я най-после и дългоочаквана та чета. Тя се появява в две съединени лодки. Духовият оркестър при Образцовото народно читалище „Доростол" свири „Тих бял Дунав се вълнува". Тържествен, напрегнат момент! Един по един четниците, облечени в познатите на всеки българин зелени вестанически дрехи, слизат на брега. Таньо войвода се отличава от тях с бялата си куртка. Следват прегръдки, вълнуващи слова... „Нека това ни е за клетва, за молитва и за опело"—произнася войводата, взел в шепата си пръст от родната земя. „Амин, ще умрем за тая земя" — отговарят в хор четниците.

Все пак те се заклеват както му е ред — един по един целуват зеленото знаме на свободата, минават под пресечените саби и се строяват. По-нататък ги очакват големи изпитания, жестоки боеве с турците. Затова всеки скътва в пазвата си отрова — да я глътне, когато разбере, че ще падне в плен на врага, или пък когато го измъчват и има опасност да предаде другарите си.

Всички отряди се строяват в една линия, заедно с четниците. Подполковник Василев в маршова стъпка се изкачва до трибуната и рапортува на първия секретар на Окръжния комитет на Партията др. Вельо Максимов. Той приема рапорта и поздравява всички с празника втори юни.

Тъмните облаци слизат още по-ниско. Завалява. По-съобразителните от публиката са си взели чадъри, но повечето се мокрят. И все пак хората не си отиват. Те знаят, че въпреки всичко тържеството не може да завърши без заря.

И тържествената проверка—заря започва. Над притихналия Дунав прозвучават имената на Христо Ботев, Васил Левски, Дочо Михайлов, Димитър Дончев — Доктора и много други герои, загинали за свободата. Картечна и пушечна стрелба припомня за люте боеве с народните врагове. Полетяват във въздуха пъстроцветни гроздове, отделни ракети... Хората забравят за мокрите си дрехи, илюминацията е приказна, особено когато ракетите осветяват широката река.

Под звуците на духовия оркестър, в тържествен марш четата на Таньо войвода и другите отряди потеглят към центъра на града.

Димо ИВАНОВ

Другарите Вельо Максимов и Асен Чапкъков поднасят венец от името на ОК на БКП и ОК на борците против фашизма и капитализма.

В ГОРАТА край село Войново на 21 септември 1931 година румънската жандармерия уби смелия добруджански революционер Димитър Дончев — Доктора. Уби този, който седем години като безстрашния Левски обикаляше денем и нощем разна Добруджа и зовеше изстрадалото си население на борба за социална правдини и истинска свобода.

Да почетат неговата памет на 2 юни тук дойдоха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на ОНС Сава Шиваров, секретарите на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов и Яким Петков, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов, група активни борци от гр.Толбухин, кооператори, младежи и пионери от районите на общините в селата Кайнарджа, Голеш, Средище и Срацимир.

Пред събралите се за живота и дейността на Димитър Дончев — Доктора говори секретарят на общинския партиен комитет от село Кайнарджа Димитър Вълчев. Добруджанци винаги тачат саможертвата на своя скъп син, борил се срещу неправдите и социалното робство, и дълбоко се прекланят пред неговия подвиг.

Младите армейци—пионери от селата Кайнарджа, Голеш, Средище и Срацимир, участвуващи в операция „Българска слава", положиха клетва да следват бойните традиции на 31 силистренски пехотен полк, сражавал се храбро в борбата за разгрома на хитлеризма. Поздравления към младите армейци отправи първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов.

До паметника на героя бяха положени венци от Окръжния комитет на Партията, Окръжния народен съвет, Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма, Окръжното ръководство на БЗНС, ОК на Комсомола, група активни борци от гр. Толбухин и др.

Вълчо РАДЕВ

ПОКОЛЕНИЯТА ПОМНЯТ...

Мирният ден на 2 юни събра край село Дунавец, там, където се издига паметникът на легендарния Панайот Хитов, хиляди хора от съседните селища, от различните краища на окръга. Към традиционните тържества за отпразнуване на 2 юни се прибави и едно интересно, ново по характера си събитие — окръжният празник „Прослава на хайдутството". Затова в този ден тук се стекоха най-изтъкнатите самодейци от окръга, изпълнители на народни песни и мелодии за героичната борба против османското иго, прославила имената на такива личности, като Васил Левски и Христо Ботев, на Хаджи Димитър и Стефан Караджа, на Раковски и Панайот Хитов.

Повече от три часа един след друг на естрадата заставаха само дейците — от пионерите до възрастните хора. Всички те пееха за едно минало, което никога не може да се забрави, за безпримерния подвиг на един народ, който в името на свободата не пожали и най-свидните си чеда. Жив е, жив е още в паметта примерът на хилядите именни и безименни борци, написали с кръвта си своя завет към идните поколения: да помним и никога да не забравяме България. За този пример десетилетия пее песни народът ни. Те се предават от уста на уста и едва ли някога ще бъдат обречени на забрава. С тях българският народ не покорно издигна глава срещу всички свои врагове, с тях неговите синове умираха на бесилките в тревожните и мрачни години на фашизма. Между многото песни има и такива, които ще представляват интерес за специалистите. Някои от тях са свързани с конкретни личности.

Две песни бяха изпълнени и за Дочо Михайлов.

За окръжния празник „Прослава на хайдутството" би могло да се говори още много. Той още веднъж ни убеди, че народът ни не забравя своето минало, че живее с подвига на хайдутите, на хилядите други борци.

За националния празник „Прослава на хайдутството", който ще се проведе на Агликина поля на край Сливен през август, бяха излъчени 14 самодейци от окръга.

* * *

След обяд започна тържеството в чест на 2 юни, което чудесно се свърза с проведената преди обяд инициатива.

За 2 юни, Ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война, говори Кирил Минчев, секретар на ГК на Комсомола в Тутракан. Неговите думи отново ни върнаха към трудните години, когато народът е изковавал свободата с цената на много свидни жертви. Затова днес, на 2 юни, ние склоняме чела пред техния подвиг, пред тяхната саможертва.

След това участниците в 31 силистренски пионерски полк най-тържествено положиха клетва, клетва да бъдат трудолюбиви и упорити, готови да дадат живота си за Родината.

Тържеството продължи с програма, изпълнена от самодейци от Тутракан, Ситово, Старо село и др.

С. ХРИСТОВ

Наследници на славни традиции

По стъпките на революционерите

Повече от 150 туристи от окръга потеглиха с камиони на 31 май т. г. към село Никола Козлево, Шуменско, където е загинал в сражение с фашистите вождът на Добруджанската революционна организация Дочо Михайлов. Там всичко е на неговото име — и кооперативното стопанство, и училището, и читалището.

В гората край селото, където се е сражавала четата, се състоя възпоменателно тържество. Слово за безпримерния героизъм на Дочо Михайлов, Димитър Дончев — Доктора и техните другари произнесе секретарят на общинския партиен комитет Топалов.

Отново сме на път — вече без превозни средства, а с раници на гърба, в партизанска колона. Зад нас са Дойренци, Т. Икономово, Скала. След кратка почивка край Шеонларските кладенци (където четата често е отсядала), походната колона премина между селата Борачево и Градница, Толбухинско. След два часа път през граднишката гора пристигнахме в с. Върбино. Оттам през Дам кулак (сборището на революционерите) и Чуковец се озовахме в хижа „Каракуз."

Тук нощувахме на открито. Гост на походниците бе др. Димо Чокоев от Окръжния комитет на Партията, който разказа много случки из дейността на добруджанските революционери. Край лагерния огън се заредиха песни и хора.

На другия ден по обяд, въпреки проливния дъжд, пътувахме до Бабук, родното село на Дочо Михайлов. Тук положихме венец, изработен с любов от младежите от с. Алфатар, и под звуците на музика посетихме къщата-музей „Дочо Михайлов". Походниците участвуваха и в тържественото събрание и зарята в центъра на Бабук.

На 2 юни походниците пристигнаха в Силистра, където положиха венец пред Паметника на добруджанските революционери.

Петър ПЕТРОВ

ДЪГА НАД ПОЛЕТО

Още е утро, а слънцето прегрява като по права пладня. Но въздухът е свеж, изпълнен с аромата на влажна пръст, с дъха на прясно окосена трева. Над зеленото поле кръстосват струи „мариците". Дъждовалите изпласкват далече живителната влага и в нишките на изкуствения дъжд, изплетени от безброй капчици, слънцето отразява своята хубост. Над „Балтата" затрептява пъстроцветна дъга. Поливачите спират за минутка разговорите, за да ѝ се полюбуват мълчаливо, пленени от хубостта ѝ.

...Поливачите от Държавна сортоподдържаща станция — Силистра! Те не са малко на брой, защото стопанството разполага с 8 инсталации и 3 дъждовални машини. Когато преди повече от месец стана ясно, че без поливане посевите ще загинат, ръководството изпита немалко трудности, докато назначи всички агрегатчици и помощниците им. Защото малцина, които работят тук с поливачната техника, са на постоянна работа. Болшинството са айдемирци. Предимно млади момчета, още не ходили в казармата.

Ето агрегатчика Димитър Симеонов. Какво от това, че е още седемнадесетгодишен? Само за месец той овладя техниката, с която работи, и полетите от групата му декари наближават 500.

— За качеството на поливането сами съдете. Погледнете! Водата слага граница между дъждуваната и неполиваната още люцерна.

С широк жест младежът обхваща раззеленилия се блок. Отсам, където е бивакът на поливачите, люцерната е жълта. Виждат се само сухите стъбълца, останали след първия откос.

— Какво нещо е водата — отронва партийният секретар на станцията др. Друми Георгиев. — Без нея нито пшениците, нито люцерната, нито коя и да е друга култура щеше да се развие добре и да даде добиви, близки до очакванията.

—Ако имахме повече техника, работата щеше да бъде още по-резултатна. За един месец — три хиляди декара. Малко са!

С тези мисли на техника при стопанството са съгласни всички. Но от направената заявка за три инсталации едва преди няколко дни от завод „Сила"—Ямбол се получи една. С нея работи комсомолецът Петър Енчев. Какъвто е слабичък, израснал като стройна тополка, ще кажеш, че Петър няма да намери сили да пренесе нито една от дългите тръби. Но жилави са ръцете на младежа. Силни са и помощниците му. И „крило" след „крило", парцел след парцел, дунавската вода достига до растенията, за да им помогне да избуят, да завържат обилен плод.

Водата, която се ползува в ДСС — Силистра, е от постоянни канали и от станция „Ветрен". Тук тя се командува от младия техник Димитър Николов —Митко, както всички го наричат. Та Митко едва навършва 18-те години! Просто му се струва нереално на човек, че от труда на един още съвсем млад момък зависи поливането в цяло стопанство. Но младежът рядко се посрамва. Умен и упорит, Митко се справя добре с работата си.

...Поливачите от ДСС — Силистра. И Павката, и Неделчо, и Минчо, и всичките им другари бяха на пост и в предпразничния, и в празничния ден, за което се изискваше немалко воля и дисциплина. Но за полето трябва влага. И те му я осигуряват от най-ранните до най-късните часове на деня.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Надпланова продукция

В птицефермата на с. Търновци се отглеждат 900 носачки. Там работи Тодора Иванова. Нейният труд е резултатен. Вместо 58 000 яйца за петмесечието тя събра 61 500.

Грижите, които птицевъдката полага за подготовката на храната и за поддържане хигиената във фермата, продължават да ѝ носят успехи. Всеки ден носливостта се движи около 65 процента.

Живко ТРУШЕВ

Щастливо детство

Под това название се проведоха мероприятията в чест на Международния ден за защита на децата, организирани от градския съвет за изкуство и култура и СП „Културен отдих". Грижите за децата в нашето общество са първостепенна задача за всички — децата са бъдещето на цялото човечество. И за да бъде щастливо наистина тяхното детство, всички ние трябва да се борим, за да премахнем отпечатъка на страданието върху невинните детски личица от цял свят.

На 27 май във фоайето на кино „Москва" бе открита изложба на детската рисунка, с която бе дадена възможност да се изявят свежите дарования на малките художници. А на 28 май най-малките граждани на Силистра се вълнуваха заедно с героите на пиесата „Чудната къщичка", която бе представена от кукления театър при читалище „Доростол". На 30 май в кино „Москва" бе организирана безплатна прожекция на детски филми, а на 31 май в салона на театъра се състоя тържествено събрание. Топло приветствие към децата прочете другарката Анка Найденова—директорка на детска градина. Питомците на детските градини в града изнесоха богата концертна програма. Накрая бе гласувана телеграма до ЦК на БКП, в която майките благодарят за грижите, които Партията и правителството полагат за щастливото детство на подрастващото поколение.

Орлин ДИМИТРОВ

Професионалното ориентиране — актуален проблем

ПО-СИСТЕМНА И ЦЕЛЕНАСОЧЕНА ДЕЙНОСТ

Интервю с др. Николай ТОДОРОВ, началник на отдел „Народна просвета“ при ОНС

ВЪПРОС: Какви задачи по професионалното ориентиране на подрастващите са стояли пред от дела през последните няколко го дини?

— В отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съ вет винаги е имало правилно раз биране и високо чувство на от говорност към проблемите на професионалното ориентиране на подрастващите. Ние сме се стре мили, като имаме предвид специ фичните особености в икономичес кото развитие на окръга, да осигурим достатъчно и висококвалифицирани работници за всички об ласти на живота.

На специален семинар с директорите и преподавателите на учителските организации се постави началото на научно изясняване някои проблеми на професионалната ориентировка — откога да почва тя, как да се води ролята на администрацията и обществените организации в училище и из вън него и т. н. Чрез ръководствата на училищата, учителските съвети и най-вече с помощта на класните ръководители полагаме усилия за опознаване и развиване индивидуалните способности и наклонности на учащите се, за да постигнем възможно най-добро съчетаване между необходимостта от кадри за народното стопанство и желанията на учениците.

През последните години след решението на Бюрото на ОК на БКП обърнахме особено внимание на обучението по математика с повишаване квалификацията на учителите. Създадохме школи и кръжоци, организирахме олимпиади. И вече можем да отчетем положителни резултати в по-добрата математическа подготовка на учениците, в по-успешното представяне на нашите кандидати за инженерно-технически специалности във висши и полувисши учебни заведения.

Хвърляйки поглед назад, ние не можем да не бъдем доволни от постиженията. Но някои задачи не са още решени и не отговоряме напълно на изискванията, които животът и прогресът настойчиво поставят пред нас.

ВЪПРОС: Как съчетавате вашите усилия с усилията на общественоста?

—Проблемите по професионалното ориентиране на подрастващите са многобройни, сложни и с голямо държавно значение, затова при решаването им ние търсим и широко използуваме помощта на цялата общественост. Най-добро съчетаване на нашите усилия с подкрепата на общественоста имаме в окръжната и общинските комисии по професионално ориентиране. Отделът пряко или чрез директорите на училищата поддържа тясна връзка с различните отдели на Окръжния народен съвет, с ръководствата на предприятията, с родители и родителски активи.

В резултат на съвместната ни работа с окръжната комисия по професионалното ориентиране и с отделите „Планов“ и „Труд и работна заплата“ при Окръжния народен съвет изработихме планмрежа на средните политехнически училища, техникумите и ПТУ за периода 1968—1970 година. С оглед на перспективите в развитието на окръга и за осигуряването на изпълнителски кадри се предвижда относителният дял на постъпващите в гимназиите да намалее на 27,30 на сто, а на учащите се в ПТУ да се увеличи на 50,30 на сто от броя на завършващите основно образование.

Обаче в работата на някои общински комисии по професионално ориентиране липсва деловитост, конкретност и перспективност. Все още в малко училища се води системна работа с пионерите и особено с осмокласниците по психологическата им подготовка за труд и по тяхното правилно насочване към подходящи училища.

ВЪПРОС: Какви са насоките на Вашата работа през тази годи на и от какво са продиктувани те?

— Нашата цел е да поставим на научни основи професионалното ориентиране на подрастващите, да го доближим до изискванията на живота и нуждите на социалистическото строителство в окръга. В съответствие с поставената от IX конгрес на БКП задача за усъвършенствуване формите и съдържанието на обучението и възпитанието, сега нашата главна задача е да подобрим учебно-възпитателната работа в училищата, за да излизат от тях добре подготвени младежи и девойки. Ние не можем дълго да разчитаме на идващи отвън кадри, нито на снизходителното отношение и привилегии за кандидатите от окръга в различни средни, специални, полувисши и висши учебни заведения — трябва да осигуряваме правилна професионална насоченост, солидна общообразователна и висока специална подготовка на подрастващите. Отделът работи за издигане методическата квалификация на учителите и за разнообразяване формите на работа.

Разбира се, че в центъра на вниманието ни е пряката урочна работа, но необходимо е да се подобрява и разнообразява и извънкласната дейност, да се обогатява животът в пионерската и в комсомолската организации. В Силистра, например, тази години на своевременно започналите кандидатстудентски курсове преминават на много по-високо равнище. Отделени са средства и добре се организира дейността на радиошколите. В различните конкурси, олимпиади и прегледи се създават прекрасни условия за изява и усъвършенствуване личните наклонности на учащите се. В редица училища се уреждат интересни тематични вечери за професията, посещения в предприятия, срещи със стопански и политически дейци или с изтъкнати производственици. В Силистра бе уредена среща на завършващите средно образование с Бюрото на ОК на БКП. На нея комсомолците бяха запознати с насоките в развитието на производителните сили в окръга и нуждата от кадри с висше образование.

Направеното и онова, което се върши от всички звена на просветните органи в окръга, е хубаво, целенасочено, но не ни удовлетворява. Не се придава обществеността на проблема, не навсякъде се работи системно. Директорите на училищата и ръководствата на съюзните организации не са изпълнили докрай своите задължения, не използуват пълно възможностите на учителските колективи, не заангажират достатъчно общественост. С дружните усилия на всички работници по образованието, с активната подкрепа на родителите и цялата общественост трябва още по-целенасочено и системно да се работи за професионалното ориентиране на подрастващите, за научната, физиологическата и психологическата им подготовка за труд, за да осигурим добре подготвени кадри за всички области в икономическия, политическия и културния живот на окръга.

Из историята на световните младежки фестивали

ШЕСТИЯТ

Той се проведе в столицата на великата съветска страна — Москва от 28 юли до 11 август 1957 година. Той остана в историята на световното младежко движение като най-грандиозна и величава младежка среща.

На фестивала са присъствували 34 000 делегати от 131 страни, 2 000 журналисти са отразявали програмата, проведени са 24 срещи по професии, в които участвуваха 7 100 души. Никога досега не е имало такава богата програма, която да събере на едно място 8 000 студенти. Международният студентски клуб беше истински център за дискусии. В него се състояха различни семинари, срещи и конференции с участието на 9 600 души. В тези дебати бяха представени 50 национални студентски съюзи. Студенти от различни специалности взеха участие в 20 семинара и срещи по селското стопанство, архитектура, кинематография, право, естествени науки, философия и музика. Участието на световно известни професори осигури добрите резултати и научната стойност на тези семинари.

15-те срещи по интереси — на ръководителите на хорове, на детски организации, филателисти, есперантисти, с участието на 1 500 души дадоха възможност на представителите на специализирани организации да обменят опит и взаимно да се опознаят.

Десетки депутати и членове на различни партии се срещнаха в приятелска атмосфера. Те поеха задължението да защищават в своите парламенти икономическите и културни интереси на младите работници, селяни и студенти, да ратуват за мир и намаляване на международното напрежение, за разоръжаване, забрана на ядреното оръжие и мирно използуване на атомната енергия.

Солидарността на младежта от всички страни с младежта от колониалните страни, която беше манифестирана в Международния фестивален фонд, намери израз и на фестивала на 6 август, когато 14 хиляди пратеници на световната младеж се събраха около огъня.

Високото художествено ниво на културните събития предизвика възхищението на всички. 670-те концерта дадоха възможност на младежите да покажат своите таланти. По време на 15-те дни, най-добрите ансамбли и художествени състави изнесоха 47 гала национални концерта, 397 национални концерта, 67 различни драматични и куклени театрални представления и 88 циркови представления, 115 филми от 22 страни бяха представени за участие във филмовия фестивал. В конкурсите на културната програма са излъчени 945 млади лауреати, спечелили 280 златни, 376 сребърни и 69 бронзови медали.

1 822 млади спортисти от 47 страни се срещнаха по време на фестивалните спортни състезания. Състезанията се проведоха по 24 вида спорт.

По време на фестивала бяха уредени филателна, изложба на изящните приложни изкуства, фотоизложба и др.

Вече 10 години този фестивал дава отражение в мислите и чувствата на младото поколение от цялото земно кълбо в подготовката и провеждането на всички международни прояви и инициативи.

Фестивалът ставаше традиция с трудно сравним международен и спортен авторитет. Тук младежи и девойки от различни националности, с различен цвят на кожата, с различни политически убеждения сплетоха ръцете си под синьото фестивално знаме, на което е написано „Мир и дружба“.

Четата на Таньо войвода

Тя минава Дунава едновременно с Ботевата чета по общ план и идея на самия Ботев с цел да се разединят силите на турците и да се засили въстанието в Западна и Източна Стара планина. Към четата е трябвало да се присъединят въстанщи от Разградско и Търговищко и така усилена да отиде на помощ на сливенци. Организирана е от комитета в гр. Оленица, чийто секретар учителят А. Д. Чернев е развивал активна дейност. За войвода е бил предложен Таньо Стоянов Куртев от Сливен, а за знаменосец бил определен Велко Дачев Тишев от с. Ердуванлийски чифлик, Новозагорско.

Четата трябвало да бъде голяма и момчета имало достатъчно. Но дошло известие, че П. Хитов събирал емигранти в Сърбия и мнозина се поколебали с кого да тръгнат. Таньо не можел да чака, защото от Гюргево разпоредили да мине едновременно с Ботевата чета. Момците на Таньо войвода слезли на дунавския бряг през нощта на 16 срещу 17 май 1876 година източно от село Пожарево, Силистренско. После минали край Исперих и стигнали до Побит камък, Разградско, където бил заловен другарят им Стефан Николов от Сливен. Пътят на четата след това води към гара Разград между Топчии и Каменово, западно от гара Сеново, край селата Хлебарово и Констанденец. Тука Петър Иванов от Сливен се загубил. След това четата водила тридневни сражения по „Керчан баир“ и „Куш тепе“ при село Априлово, Търговищко, в които загиват Гено Гроша от Котел и Петър Неделчев Танев от Свищов.

На 27 май 1876 година четата била разбита и пръсната, а войводата убит при Аязлярската воденица на река Черни Лом под „Керчан баир“. Заедно с него загинал и Карапетър от Трявна. Главите им били отнесени в Попово и Разград.

Б. ИЛИЕВ

Детската учителка Иванка Илиева от село Вълкан, Паисиевска община, полага големи грижи за малките деца. Тя често им чете приказки и те слушат унесено...

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

В ИМЕТО НА ИДЕЯТА

Енергично и делово изражение на лицето — това бе първото ми впечатление от секретаря на Окръжния комитет за българо-съветска дружба в Силистра Димитър Пенчев, когато се запознах с него пред входа на Профсъюзния дом. Изкачваме 120-те стъпала и аз питам моя събеседник:

— На колко години сте, другарю Пенчев?

— На 53! — отговаря той, вървейки бързо пред мен. Помислих си: на 53-годишна възраст да изкачваш всеки ден по няколко пъти 120 стъпала — дори само това — не е малко! Тук имаше от какво да се възхищава човек! Не беше трудно да разбера: за да служи на дружбата, др. Д. Пенчев гори с пламъка на сърцето си, с ентусиазма на ония радетели, чието дело заслужава да споменем.

Разговаряме с Димитър Пенчев в неговия кабинет. Лицето му засиява, когато става дума за успехи в работата, но отбелязва ли несполуки, речта му е нервна, пълна с огорчение.

Непрестанна дейност за популяризиране и укрепване на дружбата със съветските народи, за широко разпространение на съветския опит в различни области на нашия живот— това е само едната страна от деловото ежедневие на Димитър Пенчев. Другата е театърът, където отдава на той заема поста директор.

— Пречи ли едната работа на другата? — питам секретаря.

— Какво да ви кажа! Зависи от задачите. В повечето случаи аз ги чувствувам като дейности от едно и също естество. И тук, и там ние популяризираме напредничавите идеи на съветските хора във всички сфери на човешкото мислене. Ето сега например в театъра готвим голям монтаж за Ленин. Аз разбирам това и като дейност на българо-съветската дружба.

Телефонът иззвъня.

— Да, идвам!

— Аз така мисля—продължи Пенчев. — Успехът на всяка работа зависи от това доколко често ще бъдем между хората. А нали знаете, за всичко трябва да се тича, да се настоява. Ето и сега, за да се уточни съставът на звената по руски език, пак трябва да се надникне навсякъде.

Последните думи той вече изговаряше в коридора и бързо заслиза по стълбата. От другата страна на кабинета се чуваше равномерното тракане на циклостилна машина. Техническият секретар Тодор Славов теглеше сръчно валяка и след като се уверя ваше, че отпечатъкът е хубав, по ставяше листа върху готовия куп.

— Задачи колкото искаш —каза той. — Но откровено да си признаем, не ни тежат, нито на мен, нито на др. Пенчев, защото цялата работа ни е присърце

От 1958 година Димитър Пенчев е секретар на комитета за българо-съветска дружба. Десет години, изпълнени с ползотворна дейност в името на една голяма идея, на едно всенародно движение! Тя се е превърнала в неделима част от живота на силистренския секретар. Местните хора пазят в паметта си факти от биографията му, очертана от бурните събития у нас през последните десетилетия. Председател на общински народен съвет, завеждащ отдел „Кадри“ в ОНС, студент във Висшата партийна школа, а след това завеждащ „Агитация и пропаганда“ в Околийския комитет на БКП, началник на политотдел в МТС, на работа по укрепване на селското стопанство — динамичен и свързан с възхода на страната ни живот. И на всеки пост Димитър Пенчев работи за българо-съветската дружба. Резултатите от тая негова неуморна дейност дават своите плодове. Пламъкът, който разгаря, достига и прелива в сърцата на хората от целия Силистренски окръг.

Кирил ГЕОРГИЕВ
Сп. „Българо-съветска дружба“

И настоящето е наша национална гордост

КАТО ПОТОМЦИ на славен народ ние заслужено се гордеем с величавото си минало, с приноса ни в историята на човешката цивилизация. Българският народ даде на света първата славянска държава, една от най-старите в Европа, славянското писмо, богомилското движение, читалищното дело, взаимоспомагателните каси, организацията на трудовата повинност, Ботев и Смирненски, Благоев и Г. Димитров. Но нашият народ не почива само на лаврите на миналото. Той е разгърнал своя творчески ум, таланти, заложби и дарования и в славното социалистическо настояще и дава своя малък принос в голямата битка за човешки прогрес.

Малката, поради стеклите се исторически обстоятелства, България участвува активно в строителството на световната култура и цивилизация: с победата на социалистическия строй, с големите си преобразования във всички области на обществения живот. Благоустроените села, общинските кооперативни блокове, модерната селскостопанска техника, въздушните пътнически линии, асфалтовите пътища, електроцентралите и далекопроводите, българската обществена и частнонаучна мисъл, литература, музика, живопис заемат достойно място в световната култура. Нашата страна се издига на едно от първите места в света по равнището на образованието на цялото население, по подготовката на кадрите с висше образование, изпреварвайки в просветно отношение и най-развитите капиталистически страни. В областта на медицинското обслужване не само че лечението е безплатно, но и с един от най-високите проценти на лекари спрямо населението на страната.

Забележителните успехи на нашия народ в годините на народната власт получиха съответното международно признание в редица състезания, конкурси и други подобни срещи. Светът не познава по-добри гласове от тези на Н. Гяуров, Н.Гюзелев, на примата на виенската опера Б. Христов и др. разнесли с тях далеч славата на родината.

Нашите спортисти и състезатели също показаха в редица международни срещи своята висока спортна класа. На олимпиадите в Хелзинки, Мелбърн, Рим, Токио спечелиха по един златен (последната три) и по няколко сребърни и бронзови медали. На олимпиадата в Токио български състезател по спортна стрелба зае второ място в света. Българските футболисти също вече два пъти достигнаха до финалите на световните първенства. Не останаха назад и другите видове спорт. Наши парашутисти станаха световни рекордьори и пр. От 82 гросмайстори на шах в света 4 са българи.

Получават признанието потомците на талантливия майстор-строител Кольо Фичето. Те конструираха оригинална циркова купола без подпори, която беше откупена от строителни фирми и внедрена в практиката. Те проектираха и построиха редица обекти в новоразвиващите се страни, като силози, язовири и др. такива. Нашите архитекти спечелиха редица международни конкурси, от които с особена важност е конкурсът за преустройството на гр. Тунис, спечелен от проектантски колектив начело с проф. арх. Л. Тонев, а така също и конкурсът за преустройството на гр. Сан Франциско от младо българско-семейство архитекти.

Расте и крепне нашата машиностроителна мисъл. Нейно дело са такива изобретения като: газовия хромограф „Универхом—663“, телеметричната система — ТР—62, логичния ритмосов анализатор „Андрас—66“ и редица други.

Българските селекционери създадоха десетки нови сортове домати, пиперки, различни видове плодове, зърнени култури и пр. Достойно място заемат в света българските вина, ликьори, коняци, печелили не една международна награда. Расте славата на българската фармакология, дала на света такива ефикасни лекарства като: нивалина, мараславина, галуцина, бузколизина и редица други.

Трябва да се каже, че много българи са станали световно известни учени. Достатъчно е да се споменат имената на акад. Христо Христов, лауреат на димитровска награда, световен авторитет в областта на ядрената физика — заместник-директор на ядрения институт в Дубна; проф. Павел Марков, един от крупните специалисти по изследването на разсейването на протоните при малки ъгли и високи енергии — заместник-директор на лабораторията за високи енергии в Дубна. Със световна известност се ползуват имената на акад. Владимир Георгиев, бивш председател на Международната асоциация за проучване на Югоизточна Европа (периода 1965/67 г.) — почетен доктор на Хумболтовия университет в Берлин, член-кореспондент на Френската академия на науките. Членове на чуждестранни академии и научни институти са и именитите наши учени акад. Тодор Павлов, акад. Ростислав Каишев и други. Техните имена са влезли във висшите сфери на световната наука.

Да, много са успехите, делата и имената, с които може да се гордее социалистическа България. Те надхвърлят тесните й национални рамки. Те са резултат на упоритя труд на нашия народ, на неговите най-добри представители, положен в условията на социалистическия строй.

Л. ВАЙСИЛОВ

Англия. Понякога стремежът за сензации на Запад достига не обикновени граници. След като е бил заровен в ковчег на осем стъпки под земята за 61 дни — световен рекорд — ирландският барман Майк Мийни е бил изтеглен на повърхността в един двор в Лондон. Естествено през това време на него му е била подава на храна и въздух за дишане.

Готовността на механизаторите

Силното засушаване през тази година постави безброй проблеми не само пред ръководствата на кооперативните стопанства, но и пред всички труженици от село. Решаващата роля обаче е предоставена на механизаторите. Без тяхната активна намеса, упоритост и творческа самоинициативност е немислимо извеждането на борбата за компенсация на загубите докрай.

Сега пред тях стои въпросът не само за най-рационално използване на машините, но и за бързото изораване и засяване на освободените площи с втори култури. Заедно с това те трябва да изпълнят и най-главното си задължение, да бъдат напълно готови за бързото и беззагубно прибиране на всички посеви, които успяха да се запазят и узреят.

Съзнавайки отговорното си задължение — да бъдат винаги готови с машините, механизаторите от кооперативното стопанство в с. Срацимир са на своя пост. Не едно са проведените съвещания, срещи и разговори за състоянието на машинния парк и готовността на стопанството да проведе образцова лятна кампания. Готови за поход в полето са десетте комбайна и трите вин дроуера. За разлика от миналите години сега се предвижда комбайните да работят групово. В бригадата за комплексна механизация в с. Срацимир — 5 машини, в с. Главан и Богорово по 3 машини и в с. Поп Кралево — 2 машини.

— Новата организация на работа с комбайните — разказва главният инженер на стопанството Тодор Христов — ще ни даде възможност да проявим по-строг контрол в работата и да избегнем всякакви загуби на зърно и време.

Не по-малко внимание тази година механизаторите от стопанството ще отделят и на пълното прибиране на сламата. За тази цел са готови 6 балировачни машини и друга техника, облекчаваща труда на хората.

Бързото транспортиране на зърното и неговото почистване са едни от най-решителните моменти в лятната кампания. Тях срацимирските механизатори посрещат с пълна готовност. Във всички съставни села на стопанството са направени асфалтирани площадки. В близки дни в с. Българка ще се завърши подготовката на нова асфалтова площадка върху 5 декара. На нея с помощта на машините ще работят не повече от 4 човека. Общо в кооперативното стопанство са готови за работа пет зърночистителни машини ОВ-20 и те напълно ще задоволят нуждите на стопанството. Една семепочистваща машина пък ще подготвя семената. На площадките тази година ще работят и 6 зърнотоварача, които ще решат напълно въпроса за зърнотоварването и освобождаването на хората от тази тежка работа.

Що се отнася до транспортните средства и те сега се привеждат в пълна изправност. Ремонтират се каросериите на ремаркетата и камионите, които ще обслужват комбайните и превозват зърното до държавните складове. Целта е да не се пилее нито грам зърно.

Цялостната подготовка на стопанството сега е подчинена на желанието да се проведат навреме и качествено всички мероприятия в полето, да се извършат колкото се може по-малко разходи и се механизират колкото се може повече от производствените процеси. С това да се осигури на стопанството възможност да изпълни финансовата си програма и обезпечи предвиденото за плащане на кооператорите.

Иван НИКОЛОВ

Стрижбата на овцете завърши

Животновъдите от ТКЗС — Алфатар завършиха стрижбата на овцете. Започнала навреме и организирана според изискванията, тази задача в стопанството бе изпълнена добре.

В двора на III бригада бе инсталиран агрегат. Всеки ден по 7 — 8 стригачи работеха с електрическите машинки. Те бяха ръководени от зоотехничката по племенното дело — др. Ирина Пехливанска. Тя имаше за цел да извърши бонитировка на стадата. Вълната от всяко животно бе изтегляна. Измервана бе и дължината на влакното.

Досега племенната работа в овцевъдството тук не бе поставена на здрави основи. Фактът, че от ТКЗС — Нова Черна е закупено разплодно ядро, както и досегашните резултати от дейността на фермите говорят, че развитието на овцевъдството е пред нови перспективи.

Планът за агнешкото месо е преизпълнен с 4 тона. Очаква се изпълнение на плана за овчето мляко. Докато през миналата година средно от животно бяха предвидени 3, 36 кг вълна, то сега очакваните 3,9 кг среден настриг са надминати. От наличните 3 335 животни е получена 1 тон вълна над плана.

Добри резултати имат овцевъдите Иван Ненов, настригал по 6 кг вълна от дзвиска, и Кольо Бинев — по 5, 360 кило грама.

Разбира се, тези успехи да леч не се доближават до най-добрите в окръга. Но те са първите за стопанството.

Навременното завършване на стрижбата в ТКЗС — Алфатар създаде възможност да се изведат стадата на лагер. Сега животните са в гората „Кара куз". Използуването на горска паша ще намали разходите по отглеждането на овцете и ще донесе значителни икономии на фураж за стопанството, който е особено нужен през това сушаво лято.

М. ТРИФОНОВА

Грижите за слънчогледа в бригадата на Яни Георгиев от с. Ножарево са едни от ежедневните задължения на механизаторите и кооператорите.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Сюлейман Хасанов окопава с култиватор слънчогледа, а кооператорите бързат да го разредят.

Повече фураж за животните

Осигуряването на повече фураж за животните е една от най-важните задачи за кооператорите от ТКЗС — Главиница. Те направиха всичко възможно за прибиране на първия откос от люцерната, която заема площ от 2 550 декара. 270 тона сухо сено вече е складирано в стопанските дворове на бригадите. Превозването продължава.

Добрите стопани са решили в най-скоро време да балират и съхранят добре миналогодишната слама. Механизаторът Сюлейман Хасанов от с. Ножарево вече балира 45 тона.

Наскоро в стопанството ще започне силажирането на фуражно-граховата смеска.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ВАЖНИ ЗАДАЧИ ПРЕД КОНТРОЛНИТЕ СЪВЕТИ В ТКЗС

С всеки изминат ден трудово-кооперативните земеделски стопанства укрепват и се развиват като многоотраслови социалистически предприятия. Те притежават големи богатства. Ежегодно общата им продукция расте и вече достига 116 милиона лева. Това богатство обаче трябва правилно да се стопанисва и опазва от разхищения, кражби, повреди и загуби. Контролът по опазване то на имуществото в ТКЗС се осъществява от общото събрание. По нееже то няма практическа възможност пряко да упражнява тази своя функция, изпълнението й се възлага на избрания от него контролен съвет.

Контролният съвет на ТКЗС е орган, независим от управителния съвет. За своята работа той отговаря само пред общото събрание на кооператорите, пред ЦКС, Министерството на земеделието и ОКС. Те могат да одобряват или отхвърлят направените от него изводи във връзка с редовните и извънредни проверки и ревизии.

Контролният съвет не се намесва в работата на управителния съвет, председателя на стопанството и другия ръководен персонал и не дава нареждания. Нареждания в ТКЗС се дават от управителния съвет и председателя, а контролният съвет проверява дали те са съобразени с устава на ТКЗС и действуващите закони и следи как те се провеждат в практиката на ТКЗС.

С всяка измината година работата на контролните съвети се подобрява и в много стопанства те все повече се утвърждават като добри пазители на кооперативните средства и имущество. Те добросъвестно изпълняват задължението си по примерния устав на ТКЗС и порученията на общото кооперативно събрание за създаване обстановка, при която да не се допуска посегателство на кооперативната собственост. Особено ефикасен е контролът, който се извършва в процеса на самото производство. Със своята работа контролните съвети съдействуват за бързото организационно, икономическо и стопанско укрепване на ТКЗС и тяхната дейност се оценява добре от кооператорите. В това отношение най-добре работи контролният съвет в ТКЗС гр. Тутракан с председател Ненчо Тошев. През 1967 година той е организирал и извършил 323 проверки, в резултат на което е разкрит касов дефицит в размер на 450 лева. Установени са също липси на продукти животни, инвентар и др. за 11 539 лева. Констатирано е начисляване на повече средства за труд от фактически извършената работа в размер на 10 710 лева. Благодарение на временния контрол са предотвратени и немалко кражби, а някои от допуснатите са разкрити своевременно. Работата на председателя на контролния съвет в Тутракан е наистина за пример. Планът за извършване на ревизиите и проверките, който той изготвя, е най-добрият в окръга. Неговата работа съвместно с управителния съвет, персонала и кооператорите също е за пример.

Добре работи и контролният съвет в ТКЗС с. Малък Преславец с председател Трифон Попов. През 1967 година той е извършил 7 касови проверки, 12 проверки на складове за горива, 3 на резервни части, 5 на лавки и магазини за продажба на хляб и много други на домакини, бригадири, зав. странични предприятия. Установени са излишъци за 28 211 лв. и липси за 23 769 лв.

Като добра може да се оцени и работата през 1967 година и първото тримесечие на настоящата година и на контролните съвети в ТКЗС Сокол, Кайнарджа, Зафирово и др. Лоша е обаче работата на контролния съвет в ТКЗС Алфатар с председател Христо Кръстев. Тук не се извършват редовно проверки, а извършените не са уточнявани и резултатите от тях не са осчетоводявани. Почти няма равносметка за извършена проверка на магазинер, домакин и пр. На отговорника на лавката в гр. Толбухин се извършва проверка само от финансова ревизия. Или доверието, гласувано от кооператорите, не се оправдава от този контролен съвет.

Слаба е работата и на контролния съвет в ТКЗС Алеково. През първото четиримесечие на годината председателят му не е взел участие в проверките, а те се извършват под ръководството на главния счетоводител. И в някои други стопанства контролните съвети не са много активни. Нужно е те да подобрят своята работа, защото задачите, които се поставят понастоящем пред тях, са много големи.

Кое е новото сега в тяхната работа? Новото е това, че освен опазването на имуществото, контролният съвет трябва да насочи своята дейност и към проверка на правилното използуване на основните производствени фондове — земята, инвентара, машините, целесъобразността на новото строителство и доставка на нови машини, икономичното разходване на материалите и суровините, да съдействува за повишаване рентабилността на производството в отделните отрасли. Той да настоява и изисква от специалистите да се подлагат на анализ отделните дейности, бригади и ферми. Да се води своевременно борба против нарушителите, разхитителите и тези, които не изпълняват решенията на управителния съвет и общото събрание.

Особено важно е при сегашните условия контролът да се насочи към правилното използуване на всяка педя земя, която да се засее с фуражна царевица, зелен чук и други допълнителни култури, към използуване на всяка капка вода за напояване, към икономия на фуражи, материали, труд и средства. Посредством всичко това ще се съдействува за компенсиране на загубите от сушата.

Марин МАРИНОВ

НЕСПОКОЙНИ ХОРА

Спряхме при работника Иван Митителов, който ни се похвали, че с работата са добре и че всичко върви нормално. Продължихме да разглеждаме помещението. Началникът на цеха за плоскости към ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан Михаил Савелиев е разговорчив човек. Той разказва за това, което постигат с труд, за работата, която е и неговото ежедневие. Този път на Савелиев му се искаше да не остане кътче необходено.

В цеха е шумно. Бял конопен прах е изрусил косите на работниците — една част от тях предпочитат да работят гологлави. Едва когато седнахме в малката, сглобена от няколко плочи от плоскости канцелария на началника, забелязах, че буйната коса на този на средна възраст мъж не е чак толкова бяла, а е изрусена от праха.

— Не можем да се оплачем. От година на година сме по-добре. През 1965 година при план 3 150 кубически метра плоскости предадохме 3 866 кубика, през следващата вместо 3 600 произведохме 4 492. През миналата година в резултат на непрекъснатото нарастване на производителността на труда и печалбата постигнахме още повече — при план 4 300 куб. метра отчетохме 5 630 куб. метра.

Излязохме огново при работните. Хората от бригада „Хр. Ботев", с отговорник Александър Желев, освобождаваха чевръсто пресата. На командния пункт бе млад мъж, Никола Костов — ръководител на бригада „Ю. Гагарин". Той придвижи цулагите (алуминиеви листа, постлани с необходимата дебелина пъздер), които ще се превърнат след това на нови листа плоскости.. Хората вършеха работата си. Хубави думи каза за двамата споменати бригадири началникът. С преизпълнени планове посрещнали те 1 май. Намерил е общ език с хората си бригадирът Желев. Н. Костов е още младеж и работи с младежки жар. Не допуска никакво закъснение на вкарване цулагите в пещта за изпичане, не допуска отклонение от искания тук температура — 140—150 градуса. Има и рационализаторско предложение — въвеждане на автоматически транспортьор за пренасяне на цулагите...

Рационализаторските предложения вълнуват и самия началник. Той е конструирал нова машина за разбиване на карбамид, формалдехидовото лепило, използвано при концентрацията. При разреждане с вода 60-65 на сто плоскостите са по-неронливи, поздрави. В резултат на рационализаторските предложения тук са постигнали годишен икономически ефект 11 600 лв.

На пръв поглед не откриваме особено напрежение в работата на хората на Савелиев. Работят, вършат просто работата си. Но всъщност те често се събират, обмислят, чертаят планове, въвеждат нови предложения, увеличават производството — планът за месец май изпълниха още към 15-то число на месеца. Един въпрос занимава сега работниците от цеха: започва работа новият цех, който има далеч по-голяма мощност. Ще остане ли суровина за тях...

Идеята на Михаил Савелиев да изработват плоскости от слънчогледови люспи е приемлива. В Русе се изгарят люспите, а ако се фурнират плоскостите от люспи могат да се ползват в мебелната индустрия. И ще опитат да заменят недостига на пъздерова суровина с тази от слънчогледа.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

С един месец напред

В ДП „Транспред" най-трудна е работата на чакащите бригади. Тяхната работа не подлежи на планиране. Те извършват случайни услуги на граждани, предприятия, организации и учреждения. А тези непланирани случайни услуги в отделни дни са много — в други малко. Разнообразието на клиентите изисква от товарачите да бъдат примерни, експедитивни и внимателни при обработка на стоките и материалите.

Такава една бригада е 1-ва преносна от агенция — Тутракан. Една от най-големите по числен състав — 17 човека, с отговорник Кръстю Иванов. Правилното разпределяне на хората и справедливостта са характерни черти за бригадира. Следи за трудовата дисциплина и е взискателен към нарушителите. Докато не се свърши започнатата работа, преносвачите не напускат своя обект. С качествените си услуги работниците от тази бригада често се сочат за пример, а товародателите неведнъж са изказвали своята благодарност и сами я търсят. Преизпълнението на трудовите норми за месеците, въпреки непостоянността на работата, са редовни, а в отделни месеци надхвърлят 140 на сто. Само за месец април т. г. са реализирани 1 195 лева надпланови приходи.

Тези дни бригадата работи вече с един месец напред и надплановите приходи са към 2 400 лева. Това е чест за първа бригада и гордост за агенцията и цялото предприятие.

Похвален е примерът на много от работниците като Мехмед Узун, Акиф Аптиев, Марин Ст. Маринов и др. Другарят Стоян Митев за дългогодишна и упорита работа е награден с грамота и 50 лева от Министерството на транспорта, а неднократно е награждаван и изтъкван за пример и цялата бригада от управлението на предприятието.

Пред Деня на транспортния работник — 30 юни — 1-ва преносна бригада е поела обещание да реши две основни задачи: да сведе до минимум повременната работа; и като използува по-пълно работното време, да даде най-много допълнителни приходи в агенцията и предприятието. И няма съмнение, че тези две задачи ще бъдат решени от упоритите преносвачи.

Атанас ВИТАНОВ

Работно облекло за кооператорите

Едно радостно събитие вълнува през тези дни кооператорите от ТКЗС — Малък Преславец. За пръв път стопанството раздава на своите членове безплатно работно облекло и обувки.

При разпределението на доходите от миналата година 11 000 лева бяха отделени за тази цел. От тях 4 000 лева се падат на кооператорите от с. Долно Ряхово, а останалите — за стопаните от Малък Преславец.

Повече от 200 мъже и жени от първото село вече ходят на поле с работно облекло. Новата придобивка говори за нарасналите възможности на кооператива, за постоянното подобряване бита на селските труженици.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Новости ★ техника ★ Новости

Мотоциклет в пазарска чанта

„Минимо" се казва най-малкият мотоциклет, който бе голямата забележителност на изложбата за къмпинги и воден спорт в Хамбург. Той е конструиран от инженер Вилхелм Попе от Кил. Миниатюрното превозно средство развива без превключване на скорости и без амбриаж скорост от около 25 километра в час и тежи 25 килограма. Моторът му има 0,7 конски сили и гори не повече от един литър бензин на сто километра. Целият мотоциклет може да се сгъне и прибере в пазарска чанта с размери 80 X 40 X 28 сантиметра.

ПРОКАТЕН СТАН — ГИГАНТ

Станът „1700", който бе пуснат и действие в Караганда (Казахстан), ще дава ежегодно няколко милиона тона листов прокат. Станът е пригоден за валцуване слябове с тегло до 23 тона при скорост 18 метра в секунда. Той валцува листове с дебелина от 1,2 до 12 мм. Технологическият процес е на пълно автоматизиран.

Цехът, в който работи станът „1700", е дълъг 1 км и бе построен за една година. До края на петилетката (1970 година) в Карагандинския металургичен завод ще започнат работа още два такива цеха.

СВЕТЛИННИ ЛЪЧИ СЕ ПРЕВРЪЩАТ В РАДИОСИГНАЛИ

Съветски физици са открили, че светлинните лъчи могат да бъдат превръщани в радиосигнали. Разработвайки основно тази нова технология, те установили, че ако върху дадена радиоантена се въздействува с отрицателно електронапрежение и след това се насочат лазерлъчи, те предизвикват електрически импулси, които съответствуват напълно на светлинните. Колкото покъси са светлинните импулси, толкова по-бързо става предаването на информациите. Съветските учени — физици смятат, че чрез светлинни импулси, предизвикани от лазерлъчите, могат да се осъществяват предавания непосредствено чрез обикновена радиоантена, без специален приемател и антена за светлинни лъчи.

АПАРАТ ОТКРИВА ПРИБЛИЖАВАЩИ БУРИ

В института по морско дело в университета в Маями — САЩ, е конструиран апарат за откриване и наблюдаване на електрически бури, които се намират на големи разстояния и се движат в определено направление. Този апарат допълва радарните инсталации за откриването на областите с голям електрически заряд. С него могат своевременно да се дават преду предителни сигнали, за да се вземат мерки от корабите, намиращи се в открито море, или пък от крайбрежното население за предотвратяване на последствията от катастрофални атмосферни депресии.

СТИМУЛАТОР НА НЕРВНАТА СИСТЕМА

Узбекските учени са създали препарат за лечение на нервната система — винканин. Производството на това лекарство е започнало в Ташкент.

Винканинът оказва благотворно действие върху страдащите от заболявания на централната или периферната нервна система, а притежава също и общо тонизиращо действие.

Новото средство успешно е било приложено при лечението на неврит и при лицевия и слуховия нерв.

Узбекските химици са отделили новия препарат от т. н. „вълче цвете", което расте в планините на Средна Азия.

КОСТЮМИ СРЕЩУ КУРШУМИ

Такива костюми произвеждат в САЩ. Те са предназначени за полицията. При изработването им се прилага опитът, натрупан при създаването на костюмите за космонавтите. Използува се стъклен ламинат и керамичен алуминиев окис, а изработката става с помощта на диамантени пили и свредели.

СМОЛА, КОЯТО ИЗДЪРЖА НА ТЕМПЕРАТУРА 4 000 ГРАДУСА

Институтът „Тойо" в Токио е разработил технологията на нова изкуствена смола, която издържа температура до 4 000 градуса. Откритието станало случайно при загряване на медна част, предварително покрита с този вид смола. Институтът съобщава, че новата смола съдържа различни компоненти и неорганична субстанция.

„СЪРВЕЙЪР" Е ОЩЕ ЖИВ

Лунната камера „Сървейър-7" е понесла добре студа (под —169 градуса) на лунната нощ и е отговорила на сигналите, изпратени до нея от лабораторията в Пасадена.

Учените се надяват, че ще могат да пуснат отново в ход камерата и тя скоро ще започне отново да прави снимки. „Сървейър-7" кацна на 9 януари на луната в една пресечена местност близо до кратера Тихо и в продължение на 15 дни направи 21 274 снимки.

В НОВА ЗЕЛАНДИЯ

е завършен напълно автоматизиран завод за производство на масло.

В него само четирима работника за един час произвеждат шестнадесет тона масло.

На морално-етични теми

Малките мошеници и голямото утре

ТО, голямото утре, вече идва. За неговото посрещане сме приготвили чист, хубав път. Под асфалта на преуспяването сме заровили калта на рушветите и хода тайството, на дребното мошеничество и гешефта. Вместо с километражни камъни сме означили отсечките на бъдещето със смисъла на нашите нови добродетели.

Сега очакваме голямото утре. И сме толкоз сигурни, и сме толкова опиянени от неговото появяване, че не забелязваме пукнатините по асфалта, които могат да го препънат. А оттам се носят остарелите миазми на рушвета и ходатайството, на дребното мошеничество и гешефта.

И така — за пукнатините!

Продавачката в магазина, небрежно усмихната, подава пакета с десетте грама по-малко и вече гледа към следващия „приносител на грамове". Защото за някои като нея купувачът е само „приносител на грамове". Без да мисли, с бакалската жилка, остана ла от дядото, тя алчно трупа грамове в джоба на бялата си престилка. И не забелязва как ден след ден там расте едно чер но петно с плесен на миало, кое то никога не ще може да изчисти.

Служителката в козметичния салон е услужлива и любезна с клиентките си. Но тя притежава и чарове в потенциал, които разцъфтяват като рози, щом до тях се допре студеният метал на монетата. Служителката от социалистическото заведение за комунални услуги може да стане още по-услужлива и още по-любезна — зависи колко...

Келнерът театрално ни поднася вместо десерт една дежурна усмивка и един бял лист от бележник. Порадвайте му се, дока то е бял. След малко, когато по него се появи цифровата дантела на лъжата, той ще стане нечист, ужасно мръсен. Плащайки вече рята си, вие несъзнателно ще платите своята дан на миналото, срещу което така упорито воюваме.

Вуйчото звъни тук-там по телефона, момчето „се нарежда" как то трябва, виното е изпито, а пържолите са вече приятен кулинарен спомен. Един млад некадърник започва петгодишна мъчителна война за диплома. Но той е предвидлив и запазва дамаджаната от изпитото вино. Откъде да знае — може да му потряба за неговия, още нероден син...

Дребният мошеник е зад гърба ни. Но щом се обърнем, той се ухилва нахално и безочливо и сочи назад с пръст. Там, зад гърба му, стои друг дребен мошеник. „Не съм сам" — казва оправдателно той. — „Не само аз". И заспива, както всяка нощ спокоен. А ние мълчаливо повдигаме рамене и за всеки случай, — за да имаме по-сполучливо направе на прическа, да сме избръснати гладко, да не изчакваме досадни опашки, да се подрежда животът ни без усилия или просто, за да си нямаме неприятности — пускаме с привичен жест стотинките в джоба. Когато стане дума за рушвет, твърдим, че това е изживян реквизит от миналото и никак не се досещаме, че той най-дълбоко ерозира нашия хубаво асфалтиран път към бъдещето, по който очакваме да дойде голямото, светло утре.

К. НОВАКОВА

По някои въпроси на художествената самодейност в училищата

Повод за тези бележки ни даде проведеният наскоро в Силистра окръжен преглед на ученическата художествена самодейност, на който се явиха кларираните на районните прегледи пионерски и средношколски хорови и танцови състави. Провеждането на подобен преглед дава възможност да се види състоянието на ученическите самодейни колективи и да се направят и някои изводи.

Общоизвестно е, че успехът или неуспехът на един художествен състав, независимо музикален, танцов или театрален е той, зависи преди всичко от качествата, от умението и подготовката на художествения ръководител. За съжаление в Силистренски окръг се чувствува липсата на диригенти и хореографи със специално образование. В по-голямата си част художествените ръководители са учители, които ня мат завършено музикално или хореографско образование. Някои от тях, обаче, показаха, че имат възможности и могат успешно да работят с ученически хорове и танцови колективи: М. Русева от с. Малък Преславец, Ат. Андреева от с. Цар Самуил, Ел. Славова от с. Варненци и др. Изявиха се и много добри ръководители, които отлично представиха своите състави и заслужено заеха първите места. Това са Ст. Чешмеджиев, Ст. Бенев, Х. Димов и Ст. Енчев от Силистра, Кр. Орлоева от с. Ситово и В. Бутев от гр. Дулово. За останалите ръководители в окръга е необходимо да се разработи една перспективна програма за квалификация. В нея трябва да се включат повече методически беседи по проблемите на хоровото и танцовото изкуство, повече репертоарни вечери за разучаване на нови песни и танци, провеждането на кратки няколкодневни периодични практикуми, посещения на репетиции и обсъждане на концертните програми на по-изтъкнатите колективи, взаимни гостувания и т. н.

Умението и вкусът на ръководителя проличава още при подбора на репертоара. В тази насока също има какво да се желае. Общо впечатление е, че почти всички хорови колективи изпълниха песни, които са публикувани отдавна. А само през миналата година ДИ „Наука и изкуство" издаде шест сборника с песни, предназначени за ученическите хорове, с повече от сто нови произведения. От тях на прегледа чухме само песента „Здравей, мой роден край" от П. Хаджиев, в изпълнение на средношколския хор от гр. Дулово. Танцовите колективи също играят предимно постари постановки. Тук трябва по-голяма смелост от страна на художествения ръководител, по-голяма амбиция за разучаването на по-нови песни и танцови постановки. Песните, които изпълняват хоровете, трябва да бъдат и с различна тематика и настроение. Това обогатява възможностите и на самия колектив, а и за публиката, която слуша, няма да бъде скучно.

За да се изпита естетическа наслада от изпълняваната песен, тя трябва да е художествено оформена и поднесена. Първо условие за това е да се научат хористите да пеят чисто. Съвършената интонация е основното качество, което трябва да притежава един хоров състав.

Чистото пеене е предпоставка, но не е единствено условие, от което зависи художественото изпълнение. На прегледа често слушахме равно, безизразно пеене, без отношение към текста и съдържанието, с небалансирани партии и лошо оформени фрази и дишане. Всяка песен, дори и най-малката, има своя кулминация и изисква съответното изграждане. Самият нотен и словесен текст подсказват къде е най-силният момент на песента. Той се подчертава и от съответните динамически знаци. Именно тук се проявява майсторството, умението на диригента за поднасянето на песента в нейното най-съвършено художествено претворяване. Тук се крие и разковничето за успеха на колектива.

На прегледа чухме и два чудесни битови хора: пионерския от с. Ситово и средношколския при ССТ гр. Силистра. На тях може да се разчита и на зоновия етап през пролетта на следващата година. От индивидуалните изпълнители трябва да спомена изпълненията на Р. Георгиева от ССТ гр. Силистра, П. Атанасова от с. Бабук и С. Мустафова от с. Дичево. За съпровод при тях трябва да се използуват народните инструменти. Хубаво впечатление направи опитът на В. Ценкова от у-ще „Отец Паисий" гр. Силистра за поставяне на детска оперета. Това изкуство се възприема с голям интерес от децата. Пред поръката ни е ръководителката да постави по-съвременна оперета от български композитор и да търси при сценичното оформяне помощта на специалисти от театъра.

Ако направим една съпоставка между явилите се на прегледа пионерски и средношколски колективи, веднага ще се открои малобройното участие на средношколските състави. Един анализ по жанрове ще покаже и друго: освен хоровите и танцови колективи не видях ме нито един битов, акордеонен, духов или струнен оркестър, нито една естрадна вокална група, нито един изпълнител на цигулка, пиано или друг инструмент. От това следва изводът, че в окръга тази самодейност или не съществува, или е в толкова лошо състояние, че никой състав не е заслужил честта да участвува в окръжния преглед. А в Силистра и в другите градове на окръга съществуват детски музикални школи. Нима досега в тях не е имало способни ученици-инструменталисти? По тези въпроси изводи трябва да направят както от дел „Народна просвета", така и Окръжният комитет на Комсомола и Окръжният пионерски дом. Необходими са мерки за развитието и укрепването и на средношколската самодейност като цяло и по-специално и на инструменталната художествена самодейност в училищата. Ние смятаме, че в Силистренски окръг има достатъчно талантливи и музикални ученици, с които могат да се постигнат забележителни успехи. Гаранция за това са колективите, които се представиха отлично на прегледа. А развием ли всестранно самодейността в окръга, ще се реши в основни линии и проблемът за естетическото възпитание на подрастващите.

Константин СТОЙКОВ,
методист при Дома на детската книга и изкуствата за деца и юноши — София

СССР. Воронеж. Воронежкият университет е един от най-големите в страната, създаден през годините на съветската власт. В него се обучават около 13 хиляди студенти. През юни т. г. университетът навършва 50 години. Зоологическият музей на Воронежкия университет е основан в 20-те години, но през време на окупацията на Воронеж от немските фашисти, той е бил напълно унищожен. В 1962 г. под ръководството на проф. Ильи Барабаш — Никифоров музеят е бил създаден отново. Сега тук са представени всички основни животински групи на земното кълбо. На снимката: Доцент Леонид Семаго води занятия в зоологическия музей на университета.

Изложба на ученическо творчество

Посетих изложбата на ученически творби, уредена в един от салоните на културния дом в Тутракан. Направи ми впечатление пъстротата от багри и тонове, съчетани така сполучливо в изложените експонати: облекло, албуми, учебни помагала и др. Откроваха се предметите, изработени от децата, възпитаници на училищата „В. Левски", „Л. Каравелов", „М. Горки", „Ст. Караджа", „Хр. Ботев" и „Йордан Йовков". Много ми харесаха ръкописните книги на учениците от училище „Йордан Йовков", които под ръководството на учителката Стефка Паунова са проявили много фантазия, майсторство и усет.

Тези постижения биха били по-богати, ако имаше изложени и тетрадки по различни предмети, изписани с красив почерк, системно подредени, както вито са графическите табла по математика.

Общо взето постиженията в изложбата радват. Те говорят за една системна работа в естетическото възпитание на децата.

Цветанка ПОПОВА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

3:1 — награда за волята и настойчивостта

Очаквахме победата, но съвсем не предполагахме, че тя ще бъде извоювана по толкова убедителен начин, че така категорично „Доростол" ще развенчае претендента за второто място в групата „Академик" — Свищов. Нали бяха още пресни спомените за мъчителната игра преди две седмици срещу последния в класирането отбор. Но когато се играе всеотдайно, когато се влагат всичките сили, играта става и хубава, и резултатна, а пред тебе може да преклони глава и по-силният. Точно така играха в неделя силистренските футболисти и в една от най-хубавите си игри през пролетния сезон се наложиха сигурно с 3:1.

Останахме доволни не само от победата и играта на нашите момчета, но и от самата среща. Тя премина при високо темпо от първата до последната минута, беше наситена с много динамични ситуации и голови положения, най-вече пред вратата на гостите, бяха отбелязани и четири гола.

Фактът, че на домакините им трябваше само победа, за да стабилизират положението си в класирането, предопредели тактиката на играта им — агресивна, нападателна. И още в първата минута Добрев се вряза в защитата на свищовци и ако беше стрелял мигновено, можеше да открие резултата. Но акцията му, макар и безуспешна, показа, че противникът съвсем не е толкова страшен, и скоро към вратата на Георгиев (А—1) се посипаха удари. Заредиха се атаки и по двата фланга, много често напред се врязваха и Вълов, и Янков. Първият гол падна много неочаквано. В 16 м. Младенов получи топката на около 40 метра фронтално от вратата, поведе няколко крачки и когато всички очакваха да подаде, той стреля във вратата. Изненаданият Георгиев реагира със закъснение и топката се оплете в мрежата. А след още девет минути Пашов се озова до аутлинията, върна назад и притичалият Густинов с глава простреля за втори път вратата на гостите — 2:0

Това беше напълно закономерен резултат на по-бойката, по-агресивната и по-бърза игра на домакините. Свищовци действуваха с повече разиграване на топката, с убиване на темпото, докато заха сигурно владеене на топката, но строяха много еднотипно играта си. Почти всички топки преминаваха през Разсолков (10), който игра доста инертно, пък и беше много добре пазен. В нападението на гостите най-активен бе Дяков (9) и в 29 м., останал непокрит, със силен диагонален удар намали резултата на 2:1.Това бе и единствената грешка в нашата защита, защото на този мач тя се изяви в най-добра светлина. Игра сигурно, без колебания. Над всички отново блесна Въжев. Хареса ни и младият Борисов.

Второто полувреме протече също така динамично и оспорвано. Влезлият Владимиров оживи играта на домакините още повече, а един негов удар бе париран с мъка от самата голлиния в 51 м. Две минути по-късно Густинов стреля остро край гредата. И ако дясното ни крило започна да поправя мерника си, не можем да кажем същото за топките, които отиграва в крайната фаза. 90 процента от центрираните от него топки отидоха в аут. Като прибавим тук и плахата, неубедителна игра на Пашов (крайно време е да се разиграе и той), става ясно защо доста удобни положения не бяха материализирани.

Едва в 72 м. Въжев изведе с идеален пас Добрев в чудесна позиция, лявото крило се стрелна на свободно поле и с нисък, остър удар зафиксира крайния резултат — 3:1 за „Доростол".

Йордан СИМЕОНОВ

Хандбалистките се представиха добре

В село Дългопол — Варненски окръг, се проведоха зоналните състезания за средношколци по хандбал. И независимо от това, че хандбалът е нов спорт за нашия окръг, представянето на момичетата и момчетата от Селскостопанския техникум бе добро. Значителен дял в добрата им подготовка има преподавателят по физическо възпитание Веселин Иванов, който за сравнително към период успя да научи юношите и девойките добре на тази игра.

В Дългопол нашите представителки се срещнаха със силните отбори на с. Камен, Търновски окръг, и на домакините. В тези две села има традиции в хандбала и дори имат изградени школи за този спорт. Но това не смути особено нашите момичета и те играха с противничките си като с равни Но липсата на опит и скованата им игра донесе загуба в първата среща срещу отбора на Камен. Поучили се от грешките си, те изнесоха най-хубавата си среща срещу Дългопол и завършиха 6:6 В последната мината те водеха с 6:4, но не успяха да запазят победата.

Юношите ни се представиха според възможностите си и загубиха, макар и не с голяма разлика. И двата състава бяха комплектувани от състезатели от I и II курс и това само радва, защото за още две години те несъмнено ще израснат повече във всяко отношение.

Георги ПЕТРОВ

Зонално първенство по волейбол

Преди няколко дни в Айдемир бе проведено зонално първенство по волейбол за учащата се младеж от селата. Участвуваха отборите от Видински и Разградски окръзи, класирали се на първо място в окръжните състезания. От нашия окръг играха волейболистките на ССТ „Добруджа".

След проведените срещи всеки срещу всеки с най-стабилна игра се очертаха нашите волейболистки, които победиха противничките си с по 3:1 гейма и се класираха на първо място, като придобиха право да участвуват в републиканските състезания в Плевен. За играта им можем да кажем, че е рационална, но винаги в първия гейм позволяват на противника да поведе и тогава се мобилизират. Това показва, че им липсва рутина и опит от повече срещи, за да се научат да започват добре играта си.

Нашите юноши се представиха неубедително и след като победиха отбора на Лехчево с 3:2, загубиха, макар и не с голяма разлика на Две могили, като показаха вяла и несигурна игра. Обща слабост на отбора е началният удар и лесното губене на точките. Но възможности има и една по-сериозна работа с юношите би довела до по-добри резултати.

Георги РАЙЧЕВ

Старт на младите конструктори

На 26 май на летището в Калипетрово се проведоха за първи път пионерски и средношколски състезания по авио- и ракетомоделизъм, а в градския басейн по морски моделизъм. В тях взеха участие над 120 души от окръга и града. Моделистите бяха изработили моделите си с голяма любов, сръчност и умение и всеки се стремеше неговият модел да спечели състезанието.

Но това се удаде на най-добрите. Отборите на Пионерския дом спечелиха първите места по авио и морски моделизъм, а отборът на Калипетрово се наложи по ракетомоделизъм.

В индивидуалното класиране на първо място по авиомоделизъм застана Евгени Петров от Пионерския дом в Силистра, а първото място по ракетомоделизъм спечели Георги Славков от Калипетрово. В дисциплината морски моделизъм най-добре се представи Марин Добрев от Силистра.

Георги РОМАНОВ

На лекоатлетическия шампионат за купата на вестник „Народ на младеж" нашият лекоатлет Исмет Мехмедов се представи отлично и спечели златен медал в бягането на 1 500 метра.

Нови стихове

ПЪТ

Белоликия път през полето,
що опасва зелените ниви,
все ме вика да тръгна по него,
да вървя след стадата звънливи.

Да вървя, да вървя без да спирам,
по пътека обрасла да свърна
и когато щурците засвирят
и задъхана нощ ме прегърне,

да похлопам на старата порта
и с примряло сърце да дочакам
мама с вик да дотича през двора,
да ме срещне на прага разплакана.

Да ми махне от стария орех
мойта люлка на клона завързана,
от гнездото под стряхата горе
лястовичка за миг да надзърне.

А софрата със мед и отвара
да ме викне под хмела разлистен.
И да стане отново по старому
всичко толкова просто и близко!

Красимира ОРЛОЕВА

ПЪТЕКИ

„Всеки своя пътека си има..."
Пеньо ПЕНЕВ

Върхове, хоризонти, простори...
Но преди да достигнеш дотам,
ще се спъваш във буци и корени
и тежко ти, ако си сам.

Спреш се, пътя объркал си, грешка...
От умора сърцето боли.
Самотата е премного тежка,
за да можем да бъдем сами.

И решиш, и се върнеш навреме,
своя истина трудна разбрал.
И пак своя пътека поемаш,
но със общия път си я слял!

Валентин ЧЕРНЕВ
студент

О Б Я В А

САНАТОРНО КУРОРТНО УПРАВЛЕНИЕ — филиал Тузлата край гр. Балчик, съобщава, че разполага със свободни места в пансионата. Стойността на една карта за 14 дни, включваща: храна, квартира и калолечение, е 35 лева.

Желаещите да направят заявки писмено или по телефона до 15. VI. т. г. за запазване на карти.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

О Б Я В А

ДИП „ХРИСТО БОТЕВ" — ВАРНА

т ъ р с и:

девойки, навършили 16-годишна възраст, за обучението им като ученички-предачки за срок от 1 месец.

Предприятието работи на петдневна работна седмица без нощни смени, като след първа смяна почива три дни, след втора смяна два дни или десет почивни дни за месеца.

Разполага с младежко общежитие и добре уреден стол.

Справка: Личен състав, тел. 25-12.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 65 (1382) | Четвъртък, 6 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

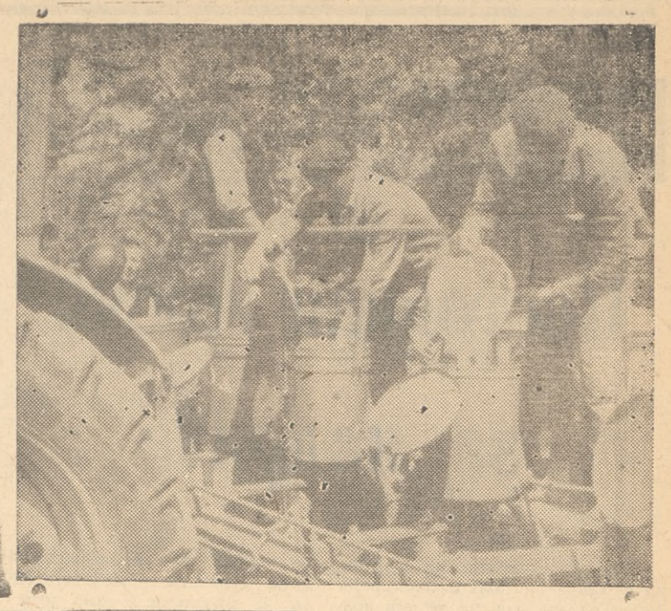
Окопзеат тютюна

ТКЗС — Иширково е на едно от първите места в окръга по раз саждането на тютюна.

Въпреки сушата 90 процента от растенията се прихващат. Раз садените през първите дни на кам панията стъбла вече са на 4-5 ли ста. Тези блокве се окопават. Тю тюнът е в добро състояние.

Работата е най-добре организи рана в бригадата на Пею Начев. Общо в стопанството са окопани 1 800 дка тютюн. Падналите на последък дъждове създават под ходящи условия за обработване то на тази култура.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ (наш кореспондент)

НАЙ-РАЗУМНО ДА ИЗПОЛЗУВАМЕ ФУРАЖИТЕ

Незадоволително бе решен фуражният баланс през 1967 година. Сега сушата създава още по-големи грижи на животновъдите, за да отгледат добре животните и птиците и да изпълнят и преизпълнят планираната продукция от тях. А това е особено важно, когато се налага да се компенсират чрез животновъдството част от загубите, нанесени от неблагоприятните климатични условия.

Особено значение придобиват сега известни мерки, които неотложно трябва да се проведат от ръководствата и специалистите на стопанствата. Почти навсякъде концентрираните фуражи са твърде ограничени. Дори и при най-голяма икономия при изразходването им, те няма да достигнат до оня момент, когато новият еченик ще бъде включен в дажбите. Това налага временно да се намали до минимум участието на концентрираните фуражи в храната на преживните животни.

Трябва да се дават предимно на свините и птиците. За да се използуват по-добре фуражите, трябва да се зареждат в смес с белтъчни биоконцентрати, предназначени за тези животни. Тия компоненти се произвеждат редовно в заводите на фуражната промишленост и участието им към въглехидратните концентрирани фуражи трябва да достига 30 процента.

Сушата се отрази твърде зле върху растежа на тревата в мерите и пасищата, на развитието на люцерните. Това създава особени затруднения за изхранването на овцете и говедата. Зелените фуражи са крайно недостатъчни. Овцете ползуват оскъдните пасища само за разходка. Особено критично е изхранването на говедата. Това налага ръководствата на стопанствата час по-скоро да вземат всички необходими мерки, за да заработят наличните 84 фуражни кухни и площадки в окръга. Техният дневен капацитет е 280 тона. Смилането, меласирането и амидирането на царевичните какалашки, обработката на сламата с меласа в смес със зелена люцерна, трябва да станат постоянна практика за изхранването на говедата и овцете. В дневните дажби на кравите трябва да участвуват до 1,5 кг меласа, 100 грама карбамид и необходимото количество груби фуражи, обработени в най-приемлив за животните вид. Понеже основно изхранването на преживните се пада на грубите фуражи, трябва да се организира ритмичното получаване на необходимите 600 т. карбамид и 20 хиляди тона меласа. Да се добият и съхранят също така над 30 хиляди кубически метра листников фураж и др.

При използуването на фуражите за отделните видове и категории селскостопански животни е необходимо да се приложи известна диференциация. Най-много грижи се отделят за племенните животни, като им се осигури при всички случаи пълноценно, нормално хранене. Не бива да се забравя, че това е златният фонд на животновъдството в окръга, което налага да се поддържат безкризисни периоди при отглеждането му. От особени грижи се нуждаят и младите разплодни животни — бъдещите основни стада. При тях, както и при мъжките разплодници, също не бива да има периоди на лишение, а редовно да получават пълноценни дажби, съобразени със зоотехническите норми за осигуряване на нормален растеж и развитие.

Във връзка с изхранването на стадата от решаващо значение е ритмичното изкупуване на готовите угоени животни. Напоследък Месокомбинатът почти не предявява никакви партиди. В кооперативните и държавни земеделски стопанства на окръга има над 12 000 свине, 4 500 агнета, 400 говеда и над 1 000 телета, готови за продаване. Тези животни консумират фуражи, и то предимно концентрирани. Дневно само готовите за изкупуване свине консумират 30-36 тона, което сега е неоправдано разхищение. Само в угоителните бази в Дулово, Сраципир и Калипетрово има готови неизкупени над 5 000 животни, които утежняват изхранването на останалите свине и не позволяват ритмичното постъпление на малки прасета.

Повече от всякога се налага да се търсят възможности от страна на ръководството на Месокомбината за продаване на животните в Русе, Варна, Шумен и др., както и изискване от Централата — София за осигуряване на износ.

Изхранването на животните и птиците и получаване на планираната от тях продукция е първостепенна задача на ръководствата на стопанствата, специалистите и животновъдите. Това ще бъде техният значителен принос в борбата за компенсиране на загубите от сушата.

Към по-голяма специализация и концентрация

Преди два дни управителният съвет на Окръжния кооперативен съюз проведе разширено заседание, на което присъствуваха всички управителни съвети на кооперативните стопанства и селкоопите от окръга. То се състоя в салона на ОНС в Силистра. На него бяха разгледани два въпроса: първия относно изпълнението на плана от кооперативните стопанства и селкоопите през първото четиримесечие на годината и втория относно изграждането на междукооперативни предприятия.

По първия въпрос докладва заместник-председателят на ОКС др. Атанас Костов. Той подчерта, че в областта на селското стопанство са постигнати известни успехи, но крайните икономически резултати от дейността на кооперативните стопанства са незадоволителни. В сравнение със същия период на миналата година е произведена обща продукция за 1 500 000 лв. в повече. Материалните разходи са нараснали обаче с 3 500 000 лв. Голям е и разходът на труд, въпреки че комплексната механизация навлиза широко в окръга.

Сушата нанася големи щети на селското стопанство. За тяхното компенсиране бяха набелязани конкретни мероприятия. В много стопанства обаче изпълнението на тези мероприятия изостава. Нужно е ръководствата на стопанствата да обърнат много сериозно внимание на изпълнението на набелязаните задачи и да осигурят строг контрол върху изразходването на средствата и труда.

През четиримесечието животновъдството е изпълнило 32 на сто от годишния план. Спрямо същия период на миналата година общата продукция от този отрасъл е увеличена на 142 на сто. Материалните разходи обаче остават твърде големи и себестойността на продукцията висока.

Успехи са постигнати и в търговията. Планът за стокооборота е изпълнен 111 на сто. Повишена е и производителността на труда в този сектор.

След станалите разисквания заседанието прие мероприятия, чрез изпълнението на които да се засили работата за компенсиране на очакваните загуби.

По втория въпрос информация изнесе председателят на ОКС др. Ангел Стоянов. Той се спря на необходимостта от концентрация и специализация в областта на животновъдството и във връзка с това предложи в окръга да се изградят две междукооперативни предприятия. Едното — за построяване и експлоатация на свинекомплекс за отглеждане на 32 800 угоени свине годишно, който ще се намира между селата Ситово и Сребърна. Строителството му ще започне още през тази година. Другото за изграждане на птицекомбинат за отглеждане на 1 500 000 бройлери годишно, който ще се намира в гората край с. Цар Асен. Неговото строителство ще започне през следващата година.

Решено бе една част от кооперативните стопанства на окръга да участвуват с дялов капитал в изграждането на свинекомплекса, а друга част в изграждането на птицекомбината. Окръжният кооперативен съюз ще вземе участие в изграждането и на двете предприятия. Заседанието прие устава на междукооперативните предприятия и избра техните ръководни органи.

Накрая др. Димитър Михайлов — заместник-председател на ОНС, се спря върху някои предстоящи задачи във връзка с изпълнение на мероприятията за компенсиране на загубите от сушата.

Подхранването на пролетниците сега е най-важна задача за механизаторите от ТКЗС — Чернолик. След падналите валежи в района на стопанството амониевата селитра ще окаже благотворно влияние върху развитието на посевите.

НА СНИМКАТА: Механизаторите Мехмед Ахмедов, Мехмед Мустафов и Аптула Азисов зареждат растениехранител за подхранване на посевите едновременно с окопаването.

Подготовка за лятната кампания

Наред с борбата за компенсиране на загубите, нанесени от сушата, кооператорите от ТКЗС — Главиница се готвят усилено за прибиране на есенните култури.

Най-отговорна е работата на комбайнерите. Те привършват ремонта на машините. Изпитват годността на ремонтираните. Осемтях комбайна на стопанството са вече готови да навлязат в блоковете.

Комбайнерите Димитър Николов, Стоян Петков, Михаил Иванов и Васил Атанасов са членове на бригадата за комплексна механизация. С еднаква вещина работят те и с тракторите, и с комбайните, а сега заедно със своите другари ще участвуват най-дейно и в предстоящата жътва.

Във всички бригади на стопанството са подготвени волокушите и стогометателите за извличане и трупане на сламата. При тазгодишната обстановка кооператорите ще положат много усилия за навременното и качественото й съхраняване. Подготвени са и площадките за доизсушаване на зърното. Семечистачните машини „ОВ—20“ също са ремонтирани. Кооперативът разполага с 3 механизирани площадки, което до голяма степен ще улесни бързото и без загуби прибиране на реколтата.

Готовността на механизаторите и полевъдите от ТКЗС — Главиница за лятната кампания ще допринесе за бързото й завършване. По този начин разпиляването на зърното ще бъде сведено до минимум, което е и една сигурна крачка за компенсиране на част от загубите, нанесени от сушата.

Ахмед ДЕМИРОВ

Започна строеж на нов силоз

Край дунавския бряг, западно от търговските бази на Силистра, преди няколко дни спря група строители от специализирания район на ДСО — Русе. Строителите дойдоха със своята мощна механизация — екскаватор „Ковровец“ и три нови съветски самосвала. Още на същия ден силистренските зеземери им определиха външните граници на бъдещия нов силоз. Това ново грамадно съоръжение ще наподобява съществуващия силоз на днешното пристанище в Силистра, но ще бъде съоръжено с по-модерна техника. До него ще протегне снага кейовата стена, към която ще хвърлят котва за това рене плавателни съдове, наблизко ще бъде и гарата на ж. п. линия.

Първите 300 кубически метра пръст от общото количество 6 000 куб. метра строителите изкопаха за 30 май. С това те направиха „първата копка“. Тези дни изкопните работи за построяване на силоза продължават. Строителите работят на две смени и са поели обещание изкопните работи да бъдат завършени за 15 дни.

Краткият срок за завършване на изкопа ще позволи по-скоро да се увлекат в работа арматуристи, бетонджии и зидари.

М. ГЕОРГИЕВ

Преизпълниха годишното обещание — 11 000 лева над плана

Такъв е трудовият дял на немногочисления колектив от база „Булгарплод“ — Тутракан за изтеклите пет месеца. Това е цифра, отразяваща усърдния труд на работниците и служителите от този колектив. Тук винаги цари напрегнато трудово ежедневие. То се вижда от всеки. Тук пристигат нескончани щайги от Троян, Червен бряг, Лонгоза и другаде. Бригадата чукачи под ръководството на Игнат Димитров, началник на отдел „Амбалаж“ при базата, веднага ги посреща и старателно сглобява. Седемнайсет човека сглобяват над 4 000 щайги на смяна. Постоянни отличници в работата са чукачите Акиф Акифов, Здравка Желязкова, Димка Иванова, Бойка Стоянова. Предвидените 210 000 щайги за износ на домати са вече готови. Сега се подготвя амбалаж за праскови. Не остават в съревнованието за предсрочното подготвяне на амбалажа за посрещане на плодовете от този край на Добруджа и бъчварите от базата. С особено усърдие в работата се отличават бъчварите Иван Великов и Стефан Великов. Двамата братя са подготвили досега над 1 200 бъчви, от които хиляда от втора преработка.

Към базата се числят и магазинерките, обслужващи магазините „Плод и зеленчук“ в град Тутракан и близките села. За някои от тях ръководителят на базата другарят Михаил Петров сподели хубави думи. Пък и фактите сами говорят. Магазинерката Недялка Иванова при средномесечен план за стокооборота 5 000 лв. реализира около 8 000 лева. Културното обслужване е също показател за нейната работа. Похвална е работата и на магазинерката Иванка Георгиева. Добре се справя със задачите си и продавачката Мара Кръстева от Янко Забунов.

За правилното и своевременно подготвяне на отчетите и документацията добре се трудят счетоводните работници.

Задружните усилия на целия колектив са гаранция за сигурния успех при изпълнението на задачите на базата. Те обезпечават постоянното снабдяване на населението от този район с пресни и консервирани зеленчуци и изкупуването на плодовете и зеленчуците. За петте изминати месеци колективът на базата при план 107 000 лева изпълни 118 000 лева. С това бе преизпълнено и поетото обещание за годината в размер на 8 000 лева. Положителни са резултатите и по другите икономически показатели.

Михаил ТОМОВ

Нека има мир във Виетнам

Сега в цялата страна се провеждат сред децата Седмица за солидарност с Виетнам. И пионерите от Силистра се включиха в това голямо събитие. На състоялия се във вторник подир обяд на площада пред Окръжния роден съвет протестен митинг си листренските пионери още един път изразиха своята гореща подкрепа към справедливата борба на виетнамския народ. На митинга присъствуваха секретарите на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов и Шакир Шакиров, секретарката на ОК на Комсомола Гинка Пецова, председателят на ГНС Владимир Драгнев, общественици, пионери.

Митинга откри пионерът Пламен Неделчев, командир на Градския пионерски щаб. Той говори за злодеянията на американските империалисти във Виетнам и за героичната борба на виетнамския народ за прогонването на агресорите. Представители на четирите основни училища от града разказаха за делата на пионерските дружини през Седмицата за солидарност с Виетнам и за готовността им да участвуват с парични средства, събрани от продажба на вторични суровини и от трудови акции, за закупуване на автобус и линейка за виетнамските деца.

Участниците в митинга бяха поздравени от първия секретар на ГК на Комсомола Петър Костов. Той говори за тяхната хубава инициатива в подкрепа на виетнамския народ.

В изпратената протестна телеграма до посолството на САЩ в София пионерите остро заклеймиха зверствата на американците във Виетнам и настояха по-скоро да приключи мръсната война. Телеграма бе изпратена и до посолството на Демократична република Виетнам в София, с която силистренските пионери пожелаха нови успехи на виетнамския народ в защитата на свободата и щастието.

Нека има мир във Виетнам!

ВИСОКИ ОТЛИЧИЯ ЗА СИЛИСТРЕНСКИТЕ ТУРИСТИ

Туристи от цялата страна — поклонници на идеите на Ботев, от 27 май до 2 юни т. г. минаха по огнената диря на неговия боен път от Козлодуйския бряг до Околчица.

Окръжният съвет на БТС в Силистра, с помощта на организационния комитет за тържествата „Прослава на хайдутството“, отрано се зае с подготовката и ние участвувахме в похода с една от най-внушителните групи — 146 пионери, средношколци от ССТ и курсисти от автомобилната школа в Силистра. Не може ше човек да остане равнодушен, когато пионерката Йорданка Георгиева от училище „Вапцаров“ рапортува на тържеството на Козлодуйския бряг за експедиционния отряд на училището. Той тръгна по стъпките на Ботевата чета от Букурещ и направи много издирвания за живота и дейността на пламенния революционер в Румъния. Затова бе определено пионерите да водят похода от Козлодуй до Околчица.

През първите три дни на похода участниците преминаха по равнинен терен край красивите Врачански села Софрониево, Бутан, Липница, Алтимир, Добролево, Баница и др. Навсякъде кооператорите излизаха да посрещнат походниците, проявяваха своето гостоприемство, във всяко селище се организираха големи митинги с тържествена заря-прозорка.

На четвъртия ден всички групи и отряди се събраха заедно на Ботева поляна, където само за 2 часа израсна истинско туристическо градче, с улици и площади. Човек, попаднал случайно на този грандиозен бивак, би се изумил на чудната изкуствена и естествена украса във всеки лагер. Надписи и лозунги на земята, написани с камъчки, с мъх, паранети от чудни цветя, входни арки в причудливи форми, паметници от различни естествени материали, малки скулптури и др. Над всички лагери обаче блестяха тези на Кърджали, Силистра, Стара Загора и др.

Вторият бивак беше устроен на Избата, в подножието на лобното място на Ботев и в непосредствена близост до Околчица. На последния лагер ССТ показа своята богата фантазия за украсяване и дълго палатките бяха обсадени от любопитните погледи на походниците и военните.

Равнинният терен свърши до Милин камък и оттам нататък всички походници трябваше да поставят на изпитание своята воля, издръжливост. Всички устояха. Нещо повече, нашите отряди през целия преход в дъждовно време пееха, рецитираха стихове, подкрепяха изоставащите. Когато умората от височината и непрестанния дъжд си казваше думата, акордеонист от училище „Вапцаров“ свиреше мелодия след мелодия и ободряваше всички.

Шест дни продължи походът. Всички научиха подробности за Ботевата чета, които никъде нямаше да узнаят, вървяха по стъпките на четата, екскурзоводите и насяха беседи, минаваха край места, където четата е водила сражения, бивакувала.

В крайна сметка добрата подготовка на всичките ни отряди, дисциплината и бодрото настроение, което цареше по време на целия поход, издържаните художествени програми оказаха влияние на оценката. Пионерите от училище „Вапцаров“, с ръководители Георги Ламбов и Минка Съботинова, станаха национални първенци и бяха наградени с купа и барелеф. Средношколците от ССТ се класираха втори и също получиха барелеф. Общо окръжната организация стана комплексен първенец и бе наградена с преходното знаме на ЦС на БТС. Едно голямо участие и добро представяне, което трябва да се използува за още по-добра работа за развитието на туризма в нашия окръг.

Т. ПЕТРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 3. VI. 1968 г.

ТКЗС	Засаден тютюн в %	Разрежване фуражна паревица I култура в %	Поливане общо в дка	Стрижба овце в %
Айдемир	15	100	4275	83
Калипетрово	31	100	8120	100
Бабук	27	100	2650	31
Алфатар	22	87	1053	100
Алеково	20	60	187	59
Иширково	46	100	300	100
Смилец	30	100	—	70
Попина	0	67	2031	73
Сребърна	8	100	2479	64
Ситово	26	19	2959	79
Сраципир	6	65	1106	100
Кайнарджа	24	89	25	100
Големи	36	75	364	84
Средище	23	59	—	100
Тутракан	23	18	5794	66
Нова Черна	46	0	24209	55
Старо село	0	100	4436	100
Белица	28	100	40	58
Главиница	40	83	—	100
Ст. Караджа	21	55	460	100
Сокол	19	57	4292	66
Сафирово	9	50	2842	81
М. Преславец	42	х	354	0
Дулово	34	17	—	65
Межден	27	70	126	100
Окорш	28	40	—	44
Секулово	30	72	—	100
Добротица	31	79	472	100
Чернолик	47	100	—	56
Плиснево	36	90	100	49
Всичко ТКЗС	35.8	72,7	68674	76

Значителни площи с тютюн ще засадят тази година хората от бригадата на Деню Златев от с. Овен. В напрегнатото им ежедневие на помощ им е трактористът Юсеин Мехмедов, който с цистерна извозва вода за поливане на засадените растения.

партиен живот

Постоянни грижи за кадрите

Градският комитет на Партията в Тутракан полага постоянни грижи за кадрите, за техния подбор, възпитание, обучение и разпределение според квалификацията им и нуждите на народното стопанство. Понастоящем в предприятията, учрежденията и кооперативното стопанство работят 33 специалисти с висше и 113 със средно образование. В областта на здравеопазването дават своя принос 24 лекари и 87 средни медицински работника.

Голямо внимание отделя ГК на БКП за обучението на кадрите. През изтеклата партийна учебна година в различните семинари и школи за повишаване на идеологическата подготовка на комунистите се учеха и специалисти. В семинара с ръководния кадър се обучаваха 35 души, а в групата за самообразование бяха включени 28 човека, предимно ръководители на предприятия, които се запознаха с икономиката на промишлеността, търговията и транспорта. Бяха организирани и три семинарни занятия поотделно с партийните бюра от селата, промишлеността и учрежденията. Във вечерната партийна школа участвуваха такива хора, които се подготвят за пропагандисти по идеологическите дисциплини.

За да се издигне на още по-голяма висота работата на първичните партийни организации, бюрото на ГК на Партията взе мерки за подобряване на качествения състав на партийните секретари и на тяхната квалификация. В тримесечната партийна школа в Разград бяха изпратени да се учат през миналата година 17 души. В момента пет комунисти се учат в тази школа. На семинарни начала се обучават медицинските работници от болницата и юристите от народния съд и юридическата консултация.

В резултат на добрите грижи по обучението на ръководните кадри расте тяхната специална и политическа подготовка, по-добре се решават многообразните задачи в различните сектори на обществено-политическия живот. Съществено място се отделя и на работата с пропагандистите в системата на партийната учебна година и на политическата просвета в Комсомола. Стремежът на ГК е пропагандистите да имат по-голямо образование. През изтеклата 1967/1968 партийна учебна година 12 от пропагандистите бяха висшисти, трима полувисшисти, 25 среднисти и само осем с основно образование. През новата партийна учебна година съставът на ръководителите на учебните звена значително се подобри.

На младите специалисти се осигуряват добри битови условия. На мнозина от тях се предоставя възможност да се вливат в редовете на Партията. А с това се подобрява качественият състав на партийните организации.

Въпреки големите усилия, все още не може да се преодолее остратa нужда от инженерно-технически и икономически кадри. Много малко младежи постъпват да се учат във висшите учебни заведения, макар че окръгът има редица предимства. През последните няколко години завършващите осми клас се ориентират към професионално-техническите училища и техникумите. Това до известна степен е и резултат от срещите на ГК на Партията за професионалното ориентиране на младежта. В близките 3-4 години в града ще има достатъчно средни специалисти за ДИП „Текстилни влакна“, ЗГУ „Терма“, промкомбината и ТКЗС.

През 1967 година към ГК на Партията се изгради комисия, която се занимава с осигуряването на млади кадри и професионалното ориентиране на младежите и девойките, които завършват средно образование. И тази година ще се организира среща със завършващите гимназия, на която са поканени да присъствуват ръководителите на промишлените предприятия, инженери, лекари и други, които ще разкажат за перспективното развитие на Тутракан и за необходимостта от специалисти.

За да се осигурят повече местни кадри, ДИП „Текстилни влакна“, РТС, ЗГУ „Терма“, промкомбината и ТКЗС отпускат стипендии на студенти, които се учат във ВУЗ. След завършването на висшето си образование стипендиантите ще работят в тези предприятия, които са ги издържали.

Направеното досега не е малко. Но все още има какво да се желае, за да се създадат повече местни кадри.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Из историята на световните младежки фестивали

СЕДМИЯТ

Седмият поред световен фестивал на младежта и студентите се състоя в столицата на Австрия Виена от 26 юли до 4 август 1959 година.

18 000 представители на мира и дружбата от 112 страни прекосиха австрийските Алпи и хълмистата придунавска равнина, за да се съберат във Виена. Във фестивала участвуваха 850 младежки организации и 100 студентски организации, представляващи 50 национални студентски съюза. Седмият световен фестивал, който се състоя за пръв път в една капиталистическа неутрална страна, беше поглъщането на блестящата победа на идеалите за мир и дружба, на духа над омразата между народите и на опитите за разцепление и водене на студената война.

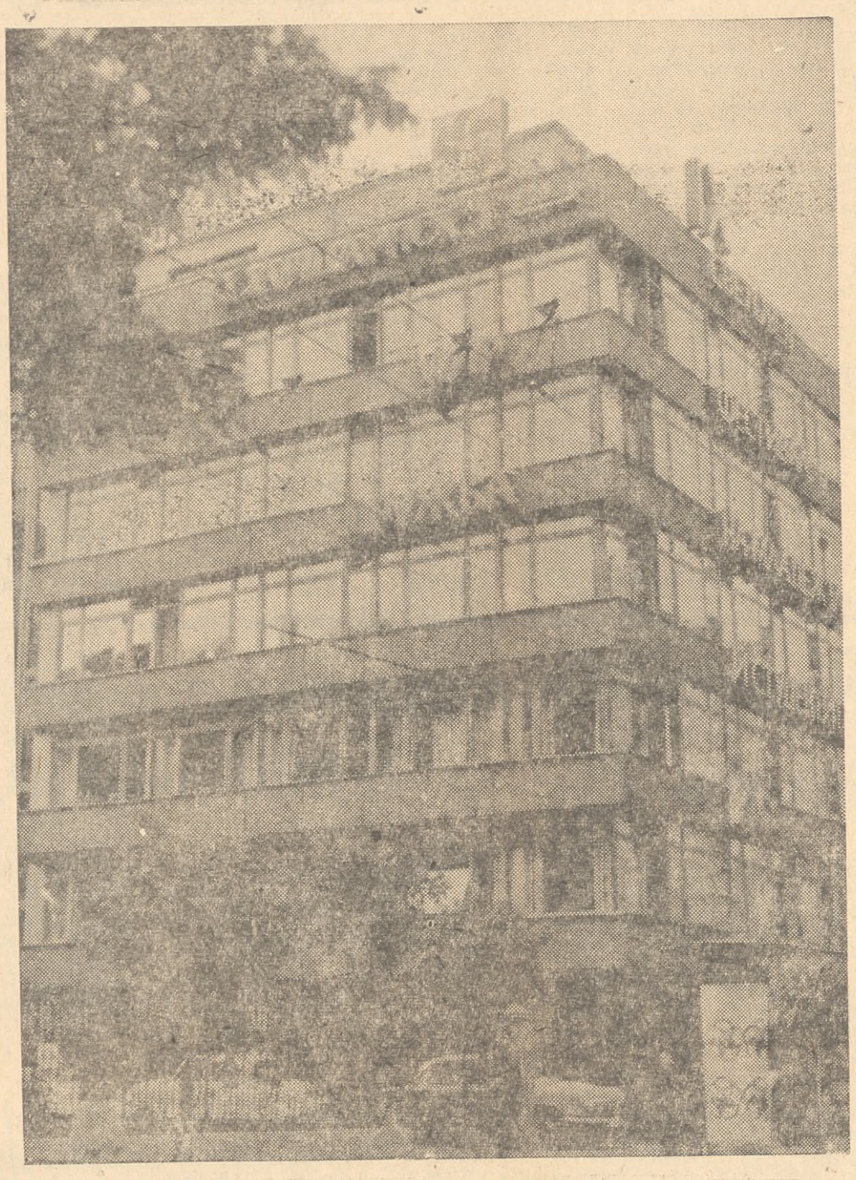
„Откриването на фестивала във Виена ще остане завинаги в нашата памет — заяви още по време на фестивала Пиер Свенсено от Норвегия. — Десетките хиляди хора на виенския стадион — това не е много в сравнение с населението на света, но ние, присъствуващите на стадиона, дадохме клетва да запазим мира и дружбата заедно с всички млади хора от света, които мислят като нас“.

Богатата културна програма на фестивала предложи на младите фестивалци 800 културни инициативи, 41 национални, 66 интернационални и 19 тържествени концерта. По време на фестивала бяха уредени 5 международни изложби. Проведоха се 13 срещи по професии, които събраха в аудиториите 1 716 млади специалиста от различни професии. Прожектирани бяха 120 игрални и документални филма. В дните на фестивала се срещнаха на спортните полета 120 отбора от 30 страни по 11 дисциплини.

В центъра на студентската програма на фестивала беше международният студентски клуб, който организира много интересни семинари, дискусии и срещи.

И този фестивал получи подкрепата на редица между народни организации и спечели симпатиите на световното обществено мнение. За това свидетелствуват и думите на видния английски учен Джон Бернал: „На тази фестивална среща на хора от различни националности и раси, на хора от различни убеждения, вие доказвате своята сила, своята воля да построите нов свят, свят без войни и насилие“.

В деня на закриването на фестивала младежта във Виена приe Обръщение, в което се казва: „Чрез нашите усилия, рамо до рамо с всички народи срещу атомната опасност, ние ще спомогнем за на предъка на голямата съкровищница на човешката цивилизация, като я обогатим с нови и големи завоевания в служба на прогреса и благосъстоянието на всички нации на земята“.

Сградата на Международния и Националния подготвителен комитет за IX световен младежки фестивал на ул. „Г. С. Раковски“ — София.

На пенсионерите — признателност!

В чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас общинският комитет на Отечествения фронт в с. Зафирово организира в края на май вечер на пенсионерите от селото. Тя се състоя в салона на читалището. Откриха я питомците на детската градина, облечени в разкошни български и руски народни носии. Те изпълниха народни песни и танци, рецитираха стихотворения.

Председателката на общинския комитет на Отечествения фронт Йорданка Събева разказа за грижите, които Партията и правителството полагат за подобряване живота на народа и осигуряване спокойни старини на пенсионерите.

Децата поднесоха на изпълнените с благодарност пенсионери букети от рози. Вечерта бе израз на голямата признателност към възрастните кооператори, които с честен труд за Родината.

Кина ДАЧЕВА

Вечер за РМС

Общинският комитет на Комсомола в с. Калипетрово организира наскоро тържествена вечер, посветена на 40-годишнината от създаването на славния РМС. Пред читалищния салон се събраха много младежи и кооператори. Със затаен дъх слушаха всички словото на Димитър Курдоманов за патриотизма и безпримерния героизъм на ремсистите в борбата против фашизма и капитализма. Тържествената вечер завърши с програма и заря.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Пионерите отглеждат буби

Трудолюбиви са пионерите от село Айдемир. Те не един път са помагали с труда си на кооперативното стопанство и училището. От две години насам отглеждат и буби, предоставяни им от местния клон на ДИП „Текстилни влакна“. Само през миналата година бяха предадени около 260 кг пашкули. Тогава особено старание проявиха пионерите от прогимназията. Така например ученичката Руска Стоянова сама отгледа и предаде 22 кг пашкули. Отличиха се и пионерите Ангел Иванов, Илия Георгиев и Димитър Иванов.

И тази година малките трудолюбци отглеждат буби. Със съдействието на технолога Боньо Бонев от местния клон на ДИП „Текстилни влакна“ те пак се посветиха на любимата си работа. Близо седемдесет на сто от учениците в селото отглеждат буби. Пионерите Иванка Петкова, Славка Господинова, Атанас Иванов, Дечо Иванов и др. взеха най-много буби.

Това полезно начинание развива трудовите навици у децата. Често по черничевите дървета из градината и край пътищата се катерят ученици с престилки. Те събират лист по лист, за да нахранят бубите. Работата ги увлича.

Георги СТАНЧЕВ

Прослава на хайдутството

ХАЙДУШКИ ЗАКОН

Наложил го животът още през най-ранните времена на хайдутството. Постепенно се създали ония сурови обичаи, с които хайдутинът трябвало да се съобразява. С течение на времето те станали традиция.

Отначало смътен обичай, постепенно хайдушкият закон се изразява в точно формулирани правила за поведение, задължителни за всички без изключение. Повечето от тия правила били съблюдавани във всички хайдушки дружини, но независимо от тях някои дружини се подчинявали на особени изисквания.

Едва през последното десетилетие преди Освобождението хайдушкият закон станал писан закон. Векове наред той бил неписан, но това не пречело да бъде съблюдаван най-строго.

Най-съществените правила на закона се отнасяли до поведението на хайдутина, до моралните изисквания, които той трябвало да спазва както по отношение на другарите си, така и по отношение на сънародниците си. Още от край време неглasно било установено, че турчин може да бъде убит и ограбен, но върху честта му не бива да се посяга. Мъстта на хайдутина никога не се изливала върху бедни и малоимотни турци, а само върху представители на властта и върху народни изедници — деребейове.

Включил се веднъж в някоя хайдушка дружина, хайдутинът на своя глава не можел вече да действува. Във всяко отношение действията си той трябвало да съгласува с войводата. Без негово разрешение не можел никъде да се отклони, нито да предприеме самостоятелна акция. Всяка проява на недисциплинираност давала право на войводата да накаже с всичката строгост на горския закон провинилия се хайдутин, дори и със смърт. Макар до смъртно наказание да се прибягвало твърде рядко, то било прилагано.

Добри отношения хайдутинът трябвало да има и с другарите си. С лошо око гледали хайдутите на крамолника, на недоволника, на себелюбеца, на високомерния. Не само сбивания, но и обидни думи не се допущали между хайдутите в дружината. Придобивките по принцип били делени по равно и само в по-късно време бил установен обичай войводата да взема един дял повече.

На користолюбието всички гледали с отвращение. Кражбата между хайдутите била грозно престъпление — наказвала се със смърт. При нужда всеки хайдутин трябвало да предоставя на разположение на дружината парите си. Един от най-старите, запазени по памет хайдушки закони, е законът на Ангел войвода, наречен „Хайдушки правила“. Тези правила са малко на брой, но са богати по съдържание.

„Ако искаш като хайдутин гос под да те закриля от врага и да доживееш дълго време, то през нива, когато е израснала висока и е изкласила вече, не минавай. С жена приятелство не хващай. Сиромах човек за обир не нападай, подпомогни го. Сам пътник, който пътува нощем, не нападай“.

Законът на Бойчо войвода намерил израз в клетвата, която новият хайдутин полагал пред войводата. Хайдутинът се задължавал:

„Да бъде верен на другарите си, да бъде точен юнак в работата; докато е с дружината, да няма среща нито със своята, нито с която и да било друга жена; нито пък да има каквато и да било работа с жени; да не пие вино или ракия или друго упоително питие; да не скрива никога нищо от другарите си, било пари, било друго, защото всичко е общо до раздялата му от цялата дружина; да слуша войводата, който е гласът и челото на дружината“.

Моралните принципи на българското хайдутство намират израз в „Привременния закон за народните хайдушки чети за 1867 лято“, написан от Георги Раковски за четата на Панайот Хитов. С малки промени този закон бил приет като устав на Панайот Хитовата чета под връх Българка, Сливенско, на 28 май 1867 г.

Освен организационни правила законът съдържал и нравствени предписания. Той задължава хайдутите под клетва да се откажат от пиянство, лъжа, кражба помежду си и разврат. Хайдутинът във всичко трябва да се подчинява на войводата и знаменосеца, да не причинява несъгласие в дружината чрез клюки и клевети, да не се отделя, докато не го освободи войводата, да се задоволи с такова възнаграждение, какъвто войводата му определи.

„Ако ли някой — постановява законът — приеме с клетва тези задължения и се зачисли в народните горски чети, а после наруши само едно от тези свети задължения, в такъв случай войводата заедно със знаменосеца имат пълна власт да го накажат незабавно със смърт, след като го изобличат и докажат провинението му пред цялата дружина. Ако ли той след престъплението си успее да избяга ненаказан от войводата и знаменосеца, тогава войводата чрез средствата, с които разполага, длъжен е да съобщи незабавно на другите чети, които са длъжни да употребят общо всички възможни средства да го накажат смъртно. Ако ли и от тях всички отбегне ненаказан, тогава тази грижа остава на Върховното народно началство да изпълни светата си длъжност“.

Хайдушката клетва била тържествен акт, чрез който хайдутинът се обвързвал с моралните изисквания на хайдушкия живот. Клетвата се утвърдила към средата на XVIII век, когато значението на хайдушките дружини нараснало и хайдутството се нало жило като антифеодално движение. Клетвата се полагала от младите хайдути пред войводата след съставянето на дружината и преди тръгването ѝ на поход.

Видно от дисциплинирания регламент на четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа от 1868 г. (публикуван във в. „Дума на българските емигранти“ бр. 50 от 5. VIII. 1871 год.) хайдутите от най-голямата хайдушка дружина полагали следната клетва:

„В името на отца, и на сина, и на светия дух. Амин. Заклевам се в душата си пред бога: че ще пролея кръвта си за милото си и поробено отечество България; че ще бъда верен на другарите си до гроба, че ще се бия юнашки с враговете на народа си и няма да отстъпвам, докато дишам под небето; че няма да издавам никого нищо и никъде никого и под най-страшните мъки под слънцето; че се отричам от този свят и се обричам на смъртта и на мъки и страдания, които ще причасям търпеливо за благото на робията наша майка България. Отричам се от жена, от деца и от родители и се покорявам на войводата си и на закона му“.

„Ако наруша тая моя клетва, нека бъда насечен от ножовете, които са над главата ми, и да бъда преследван и унищожен от другарите, гдето ме намерят по лицето на земята“.

„С чисто сърце и от добра воля приемам това свето заклятие и целувам светия кръст, светото евангелие и ножа. Амин“.

Не е известно кой е съставил този текст, но очевидно съставителят е бил отлично запознат с високите изисквания на хайдутството и дълбоко е бил проникнат от неговия дух. Текстът отразява основните принципи, от които хайдутството се е ръководело след като към средата на XVIII век се е превърнало в народно движение. Тази клетва прочее е израз не само на дълголетна традиция, но и на високо съзнание за дълг към поробената Родина. Тя е важно историческо свидетелство за качествата на българския народ, за неговите високи добродетели, за неговото неизтощимо родолюбие.

Явно е също от този текст, че хайдушката клетва се полагала в тържествена обстановка над свещени за хайдутина символи, каквито в оная епоха били кръстът и евангелието, пред войводата и знаменосеца на дружината, като над главата на заклеващия се двама четници държали два голи ножа — символ на наказанието, което ще понесе, ако изневери на клетвата.

Откъс от книгата на Иван Богданов „Хайдути“, София, 1967 г.

Сесия по професионалното ориентиране в Попина

Професионалното ориентиране на младежите и в Попинската община е проблем, с който се занимават и партийната, и комсомолската организация. На скоро се проведе сесия, на която бяха разгледани различни страни и предпоставки за спо лучливото насочване на младежите в една или друга професия. Доклад за необходимостта на общината от кадри, за своевременното ориентиране на учащите се още от ранна възраст прочете председателят на общинския народен съвет Никола Братоев.

Отчетено бе, че през последните години работата по професионалното ориентиране на осмокласниците е била добра. Проведени са срещи със специалисти, на които младежите се запознават с особеностите на различните професии, научават за голямата нужда от специалисти и за отговорността, която те носят пред народа. За правилното ориентиране спомагат и срещите с партийни и стопански ръководители, които разкриват пред учениците перспективите за развитие на страната, окръга и общината.

Не малък дял имат и комсомолските събрания в осмите класове на тема „Моята любима професия“ и съчиненията по български език на същата тема. Те спомагат за предварителното проучване на наклонностите и предпочитанията на учащите се, за тяхното насърчаване. Но незадоволителна е работата по професионалното ориентиране на младежите, завършили средно образование. Разчитайки на тяхната зрелост като граждани, обществеността отделя по-малко внимание за насочването им към различни професии. Тук по-специално внимание трябва да се обърне на средните селскостопански специалисти, от които по-голямата част не желаят да продължат образованието си, а някои не желаят да работят по специалността си.

В настоящия момент в общината са необходими около 75 специалисти със средно и висше образование, за да се задоволят нуждите на първо време. В ТКЗС са необходими 33 средни и 10 специалисти с висше образование, за здравеопазването трябва двама лекари и трима със средно медицинско образование. Необходими са още шест учители за средния курс и четири детски учителки. А за другите предприятия и учреждения, които съществуват на територията на общината, са нужни още двама висшисти и 17 средни специалисти.

Всичко това показва, че трябва да се проучат още по-добре интересите и наклонностите на учениците и младежите. Една статистическа справка говори, че от 165 завършили основно то си образование през последните шест години немалка част от тях продължават в двугодишни професионални училища, след завършването на които остават неудовлетворени от постигнатото и се стремят по задочен или вечерен път да получат повече знания. Това става заради все още непреодолената намеса на родителите в избора на професия от децата. И в това отношение масовите организации има какво да направят.

На сесията бяха приети решения, с които се цели да се даде правилна професионална ориентировка на младежите, за да се задоволят нуждите на общината с кадри. Предвиждат се редица мероприятия от страна на комсомолската и пионерската организации за създаване на любов у децата към селскостопанските специалности. От страна на ТКЗС ще се отпускат стипендии на желаещите да продължат образованието си. Няма съмнение, че приетите решения ще окажат положителна роля в правилното ориентиране на младежта от Попинската община.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Внимание и към работата на домоуправителите

Наскоро в Силистра по инициатива на ГК на Отечествения фронт в първи квартал се състоя съвещание с домоуправителите. За едногодишната дейност на домоуправителите в квартала говори началникът на Окръжното управление на МВР полковник Димитър Петров. Той изказа голямата благодарност на органите на МВР към домоуправителите, които съдействуват за правилната регистрация на гражданите и спазването на паспортния режим.

Някои от присъствуващите домоуправители като Димитър Стоянов, Стоян Дулев, Иван Вълчев направиха ценни предложения за бъдещата работа на домоуправителния апарат.

Секретарят на ГНС Георги Кирилов връчи награди на проявилите се домоуправители от квартала и града. За безупречната си работа са наградени домоуправителите Йорданка Абаджиева, Иван Димитров, Добри Русев, Жана Георгиева, Петър Гаврилов, Петър Дойков и др.

Тодор СТАНЕВ

СРЕЩУ СУШАТА СЕ ИЗПРАВЯТ ВСИЧКИ

Три месеца не падна дъжд в района на ТКЗС — Секулово. Напоследък радостта споходи само кооператорите от с. Грънчарово. В местността „Алчака", в съседство с дуловските блокове, валя изобилен дъжд. Другаде влагата не достига. Земята е попукана от жажда, но посевите зеленеят. И ако човек тръгне сред равното секуловско поле, не може да не изпита възхищение пред труда на онези, които са накарали пшеницата да обещава по 300 кг зърно от декар, слънчогледът да достига до пояс, а царевицата да чертае безкрайни свежи редове.

Най-голям дял за доброто състояние на посевите се пада на трактористите от трите бригади за комплексна механизация, които обработват 75 на сто от земята на кооператива. Те подхраниха навреме есенниците. Засяха качествено. Разредиха и окопаха двукратно слънчогледа. За втори път култиваторите разрохкват земята в царевичните блокове.

Много кооператори са заети с прореждане на фуражната царевица — първа култура. От общо 3 200 дка 2 500 са вече разредени. В стопанството съществува пълна готовност за засяване на допълнителните декари царевица. Набавени са семена от хибридите „Вир", „Инра" и др. В изправност е и техниката, с която ще се подготви почвата и ще се извърши самата сеитба.

С голямо внимание секуловци се отнасят към правилната обработка на тютюна. Зеленят се вече редовно прихванатите стебълца. Според председателя на стопанството, след 2 седмици ще бъдат окачени първите низи. Тук не трябва да отминаваме един интересен факт. Около обработването на тютюна е създадена много добра организация. Всеки служител от района на Секулово е задължен да обере, изсуши и предаде на държавата реколтата от 1 декар, засаден с тази култура. В прибирането на златните листа ще вземат участие и онези кооператори, които нямат планувани трудови дни. Немалко помощ ще окажат и учениците.

Голяма трудност, която кооператорите от всички бригади преодоляват с мъжество, е снабдяването с вода. Вода трябва за разсаждането на тютюна. Вода трябва за животните. Вода трябва за хората. Цял месец жителите от с. Скала не ползуваха чешмите си. Те пренасяха вода с цистерни от Грънчарово. Оттам, от кладенците в района на селото, се извозва и сега непрекъснато вода с 11 цистерни. А малцина се вслушват в желанието на ръководителите на района да се довърши час поскоро кулата, която от 2 години се строи в Грънчарово, да се намерят тръби за канала, който жените сами изкопаха, да се укрепи облицовката на кладенците, които вече се рушат. Като се има предвид, че за транспорта на една цистерна вода се плащат средно 5 лева и че от началото на пролетта досега за това са изразходвани около 100 000 лева, можем да си представим какви загуби понася кооперативът от неуредиците около водоснабдяването.

Голям резерв за компенсиране на загубите от сушата секуловци виждат в качественото прибиране на житната реколта. Дванадесетте комбайна, с които те разполагат, са напълно ремонтирани и разпределени по бригади. Механизаторите, които ще работят с тях, са назначени. За да не се допуска пилеене на зърно, II и III скорост ще бъдат запечатани. Заплащането на труда на комбайнерите ще бъде такова, че те да не се стремят да надвишават нормите и заедно с това да допускат пилеене.

Подготвена за жътва е и техниката за прибиране и складиране на сламата. В момента монтьорите довършват ремонта на машините, с които ще се почистват семената.

Сега се закулуват и материали за изработване на такива приспособления на комбайните, които ще ограничат разпиляването на слънчогледовите пити и на самото семе при прибирането на тази култура.

Когато говорим за готовността на полевъдите за преодоляване на последиците от сушата, не трябва да отминаваме големия дял на животновъдите. Ако сравним данните за получената продукция от различните ферми през последните няколко години до 20 май, ще видим, че сега те са най-добри. Надоено е в повече краве и овче мляко. Получени са много повече яйца. Себестойността на продукцията се снижава. Особено очебиещ е този факт при яйцата. Едно яйце струва на кооператива 0,052 лева, а се продава средно по 10 стотинки. От ТКЗС —Секулово са продадени на люпилните 500 000 яйца по 13 стотинки едното.

Сега животновъдите се стремят да постигнат колкото се може по-големи икономии при изразходването на фуража. Те не допускат разпиляване, сами се стремят да бъдат по-пестеливи. Люцерната се дава примесена със слама. В дажбата на кравите не участвуват концентрирани фуражи. За тях се меласират какалашки, които стопанството набавя от гара Дулово. В две от селата на кооператива има фуражни кухни. Те ще бъдат подготвени, за да работят добре през предстоящите месеци.

Общите усилия, вярата и стремежът на кооператори и служители от района на ТКЗС —Секулово ще преодолеят трудностите, които сушата създаде. Защото в единството и труда се раждат успехите.

Стефанка СТАНЕВА

Неотдавна селскостопанските труженици от село Добротица получиха от строителите нов търговски център. С новата двуетажна сграда центърът на селото им стана още по-красив.
СНИМКА: М. ТОМОВ

Ежедневието на птицевъдите

Необикновен слънчев ден. Случаят ме заведе в птицефермата на с. Бабук. Желанието ми беше да посетя комсомолците-птицевъди Милка и Петър Ненови. Двамата млади хора се грижат за кокошките-носачки. В техните ръце са поверени 4 200 птици, а фермите се намират на около един километър от селото. Заварих двамата гледачи в момента, когато събираха яйцата. На входа ме посрещна с приветлива усмивка домакинята Милка. Пред мен стоеше събраните около 1 000 яйца. Денят клонеше към обяд.

Трудолюбиви са двамата млади съпрузи. Пък и трудът им не отива напразно. За първото тримесечие са събрали около 190 000 яйца. Дневно събират по 2 500—2 800 броя. Не е лесно да се изпълни планът от 700 000 яйца. От стаята, в която разговаряхме, личеше, че тук работят и живеят добри стопани. Тя беше чиста и приветлива. Та нали през останалото време трябва в нея да почиват. Весела и пъргава е Милка. Играе в танцовия състав. Пее в битовата група и често пъти нейният глас оглася читалищния салон. Петър пък е скромен и трудолюбив и много я уважава.

Тук сред птичия свят работи и най-младата пилчарка Павлинка Ненова. Тя се занимава само с най-малките пиленца. Млада е още в тази професия, но доволни са от нейната работа и бригадирът, и главният зоотехник. Тук пиленцата се угояват и след като станат на един килограм, се продават. Напуснах фермата и дълго мислех на какво ли не е способно младежкото дръзновение.

Димитър БОНЕВ

Приносът на овощарите

Продължителната суша през тази година накара и кооператорите от бригадата в село Долно Ряхово да се вдигнат на борба с нея. Преди известно време хората от лозаро-полевъдните звена на Михал Митев, Стою Василев и Васил Борисов направиха места за поливане на дърветата върху 120 декара овощна градина. След като започна извозването на вода с цистерни от механизаторите Исмаил Хюсеинов и Йордан Спиридонов, всяко дърво получи по 50—60 литра вода.

В резултат на положените грижи дърветата запазиха своите плодове. Едновременно с поливането на овощната градина вода получиха и 110 декара бостани. Освен добрата организация за бързото поливане помогна и това, че към всяка цистерна вместо един маркуч бяха прикрепени по четири. Плодовете сега се развиват много добре.

Въпреки трудните условия, кооператорите твърдо са решили да получат планираните добиви от овощната градина.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

СВИНЕКОМПЛЕКС ЗА 32 000 ЖИВОТНИ

С всяка измината година количеството месо, което нашият окръг продава на държавата, се увеличава. Този ръст трябва да бъде за сметка на свинското месо, птичето от бройлери, тъй като възможностите за увеличение на другите видове животни са ограничени поради естествения оборот на стадата.

За успешното решаване на проблема за договорното изкупуване на свинското месо предстои построяването на междукооперативен комплекс. Той ще има 12 000 свинеместа и годишен капацитет — 32 000 угоени свине.

Предвижда се в това междукооперативно предприятие да участвуват с дялов капитал, фуражи, работна ръка и всичко необходимо съгласно устава: ТКЗС Нова Черна, Старо село, Ст. Караджа, Зафирово, Главиница, Сокол, М. Преславец, Ситово, Бабук, Сребърна, Попина, Иширково, Добротица и Айдемир, селкопите в Нова Черна, Старо село, Зафирово, Главиница, Айдемир и Окръжният кооперативен съюз.

Строителството ще започне още през настоящата година на установената площадка в землището на с. Сребърна, непосредствено до централното шосе за Русе. Проектирането, ситуационните и работни планове се подготвят от Института по проучване и проектиране на селскостопанско строителство „Земпроект" — София.

Свинекомплексът ще има две секции — развъдна и угоителна. В първата секция ще се отглеждат 2 000—2 200 развъдни свине. Разположението и оборудването на сградите позволява въвеждането на съвременна технология— разделно отглеждане според състоянието на животните, а именно: незаплодени, бременни, родилки и кърмачки. Тук се предвижда мокро хранене на нерезите и желските животни, и то на място. Модерна фуражна кухня, снабдена с необходимите бункери, смесители, парен котел, елеватори, шнекове и други такива ще осъществяват приготвянето на мократа храна напълно механизирано и автоматизирано. Раздаването й по свинарници ще се осъществи чрез тръбопровод в подземни канали, добре изолирани от атмосферното влияние. Само подрастващите прасета от развъдната секция ще се хранят с пълноценни комбинирани фуражни смески—в сухо състояние.

Угоителната секция се състои от 12 производствени сгради за по 1 000 свине за угояване. Храненето е също сухо с пълноценни фуражни смески. За целта пред всеки свинарник се предвижда бункер, който събира 20 куб. м храна. От него смеските ще се прехвърлят механизирано посредством верижен и шнеков транспортьор с производственост 3 тона на час в предвидените за целта железни хранилки.

Във всички помещения се предвижда принудителна вентилация според изискванията на технологията на отглеждането, осъществена с осеви вентилатори, монтирани върху винкелови рамки в стените. Отоплението на производствените сгради —свинарниците за малките прасенца, за отбитите прасета и помещенията за угояване, ще става с топловъздушни нафтови апарати—НТА—60. За контрола на микроклимата се предвиждат в помещенията необходимият брой стайни термометри и влагомери.

Решени са и основните въпроси по водоснабдяването, електрификацията и канализацията. Отпичането на мръсните води ще става извън комплекса.

Към свинекомплекса се предвижда строителство на следните помощни сгради — проходна будка с портал, административна сграда със столова, гардеробна, ветеринарен пункт, гараж, по една битова сграда в двете секции, колийни кантари, депозитни бункери, нафтова база и др. Общата стойност на обекта с пълно оборудване се предвижда да бъде около 3 443 000 лева. Предвижда се свинекомплексът да бъде окончателно завършен през 1970 година.

Г. КОТЕВ

Сигурни мерки

Неочакваното засушаване през този пролет нанесе големи щети и на кооператорите от с. Дичево. Особено лошо се отразява то на есенните посеви.

Според направените изчисления очаква се загубите от сушата за бригадата на село Дичево да възлезат на 133 000 лева. За тяхното компенсиране кооператорите решиха да засеят допълнителни култури—със среднорани домати 200 дка, ранни домати—140 дка, късно зеле — 50 дка, фуражна царевица втора култура—1 000 дка, лук арпаджик—15 дка и с други култури. От тях бригадата ще реализира 160 000 лева, с които загубите ще бъдат напълно компенсирани. Кооператорите вече се заловиха за изпълнение на набелязаните мероприятия. Започнаха да засяват определените култури. Наред с това полагат и добри грижи за пролетниците.

Сабри ОСМАНОВ

По следите на непубликуваните писма

Парчета стъкла в киселото мляко

В редакцията често получаваме писмени и устни оплаквания от граждани на Силистра, че в бурканите с кисело мляко се намират парчета от счупени стъкла. Парчета стъкла намериха в киселото мляко и някои редакции онни работници.

Тези дни получихме отговор на ръководството на ДСП „Млекопреработване" до силистренския гражданин Стефан Михайлов, който с телеграма до нас и до „Млекопреработване" изрази възмущението си от тази нередност. Ето и самия отговор:

„Др. Михайлов, намереното от Вас чуждо тяло в буркан с кисело мляко не е първи сигнал за нас. Има и други граждани, които са изразявали своето възмущение. Ръководството на ДСП „Млекопреработване" също е споделяло основателното възмущение и загриженост на гражданите за евентуалните последици, ако такова чуждо тяло попадне в човешкия организъм и е взело сериозни мерки за недопускане на слабости от този род. Така например за несъвестно отношение към възложената им работа бяха наказани 2 работнички с превеждане на по-ниско платена работа за три месеца, въведе се тетрадка на дежурните, които следва да наблюдават на рентге на бурканите, постоянно им е говорено за последствията, които могат да последват от едно такова несъвестно изпълнение на своята работа.

Бяха постигнати значителни успехи. На 17 май т. г. работничката в цеха за кисело и прясно мляко Данка Кръстева Атанасова е проявила груба немарливост към задълженията си, в резултат на което Вие сте попаднали на това чуждо тяло.

Дирекционният съвет се събра наново на 22 май и набеляза мерки. Виновното лице бе наказано с преместване на по-ниско платена работа в друг цех. Всички работници бяха санкционирани с по 5 лева от Хигиенно-епидемиологичния институт. Издали сме заповед за лицата, които да отговарят лично за работата на рентге на за по един месец. Обърнато им беше още веднъж сериозно внимание.

Ръководството се извинява и ще прави всичко необходимо за недопускане да се повторят тия неудачи в работата ни".

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА: Присъединяваме се към възмущението на гражданите и то не само за това, че се намират стъкла в бурканите с кисело мляко, а и за това, че ръководството на ДСП „Млекопреработване" вече една година не можа да ликвидира този въпрос. Той не е нов нито за нас, нито за силистренци, нито за колектива на предприятието. Неведнъж сме сигнализирали подобни случаи на отговорни лица от „Млекопреработване" и винаги сме получавали обещания, че „ще се вземат мерки". Останали сме с впечатление, че там има хора, които повече обещават, повече се оправдават и много говорят, без да вземат решителни мерки за изменение на положението.

С изграждането на новия цех, на колектива на предприятието са предоставени средства, с които да се открият чуждите тела в бурканите. За тях са похарчени пари и би следвало да се използуват по предназначението им.

Ние смятаме, че ръководството на „Млекопреработване" трябва вече да скъса с празните обещания и да не се „възмущава" заедно с гражданите, а решително да ликвидират този въпрос. Това ще бъде неговият най-добър отговор.

КОГАТО СЕ ОБРЪЩА ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ТРУДА

Изпълнението на задачите, поставени от ЦК на БКП и МС с 44-то постановление, насочи вниманието на ръководството на ДП „Транспред"" — Силистра към по-пълно използуване на организационните и производствените възможности за увеличаване икономическата рентабилност. Най-голямо внимание се обърна на организацията на труда и преди всичко на най-рационалното оползотворяване на работното време, на намалението на самоотлъчките, административните отпуски, отсъствията по болест и пр. В това отношение помогнаха административните мерки, но решителната дума каза широко организираната разяснителна работа. На събрания и съвещания на актива и работниците беше доказано с примери какво губят работниците и самото предприятие от самоотлъчките.

Ефектът от разяснителната работа пролича още през второто тримесечие на тази година. Така например, ако през месец януари самоотлъчките са били 256 дни, то през месец април те са намалени на 79 дена. В редица обекти в ДИП „Липа", ДМЗ „Стоманa", промкомбинат „Камъшиг" и др. самоотлъчките са напълно пременахнати. В други обекти, в които нарушаването на трудовата дисциплина бе система, безпричинните отсъствия са сведени до минимум. Само от намалението на самоотлъчките предприятието постигна икономически ефект повече от 600 лева, което макар и скромно, е принос в борбата на колектива за компенсиране на загубите, причинени от сушата.

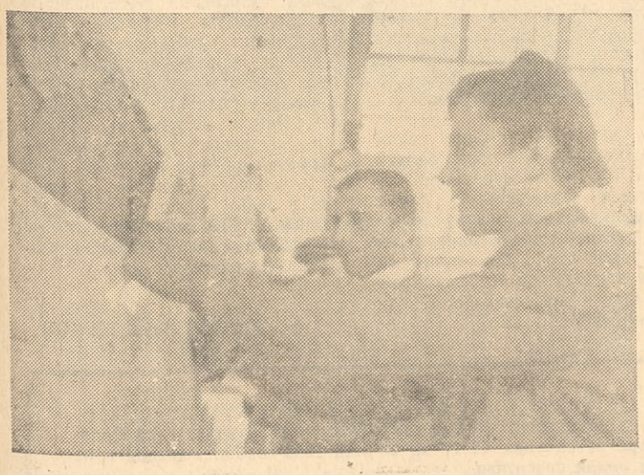
Работниците от сервизната работилница, подпомогнати от ръководството на предприятието подобриха организацията на труда и производството при ремонта на машините. В резултат на това се намали времето, през което машините са в престой поради ремонт, а техническата готовност на машинния парк достигна 92,2 на сто при план 87 на сто.

Практика беше шофьорите да помагат или да присъствуват при ремонта на превозните средства. Тази практика има своите положителни страни, но загубата на време в непроизводителен труд на шофьорите се отразява неблагоприятно върху производителността на труда. Затова сега те получават временно други машини и трудът им се използва напълно.

Управлението на „Транспред" отдели голямо внимание на въпроса за намаляване дефектите на обработваните превозни средства — ж. п. вагони и камиони. На гара Дулово бе направен анализ на товаро-разтоварните операции и съобразно него се внесоха подобрения в организацията на труда. Сега вече вагоните се разтоварват предсрочно, а благодарение на съзнателната работа на крановите стите Хюсеин Кеязимов и Димо Христов, камионите рядко чакат ред, за да бъдат натоварени със стока. Бригадите на Мустафа Велиев и Мюмюн Рамисов не са допуснали нито една дефектуба.

Благодарение на тези и други мерки по подобряване организацията на труда, предприятието увеличи приходите си с 6 на сто и преизпълни плановата производителност на труда.

Атанас ВИТАНОВ

На обекта „Новият пиворазлив" работи бригадата на Еньо Добрев, която бърза да завърши фаянсовата облицовка. Нашият обектив засне момент от облицоване на стените от умелите ръце на група строители—фаянсаджии — Харалампи Йорданов, Руси Марков и Петър Стоянов. Те ежесменно преизпълняват трудовите норми.

СНИМКА: М. ТОМОВ

Грижи за пролетниците

Въпреки голямата суша, грижите за пролетниците в с. Долно Ряхово не престават. Културите, които отглежда бригадата за комплексна механизация, в резултат на добрата агротехника, сега се развиват добре. Редовно поникналите 1 600 декара слънчоглед и 1 250 декара царевица не се нуждаят от разреждане. Това даде възможност първото окопаване да се извърши само с култиватори. Тези дни започна второто окопаване на пролетниците отново с култиватори. Механизаторите Тодор Михалев и Сабри Хюсеинов досега са окопали за втори път над 800 дка слънчоглед, а Стоян Йорданов — 400 декара царевица.

Кооператорите от смесената бригада също полагат постоянни грижи. Звената на Стоян Василев, Васил Борисов и Михал Митев успяха да разредят досега над 250 декара захарно цвекло и проведат първото окопаване както на цвеклото, така и на 600 декара боб. Поради добре положените грижи посевите са в добро състояние.

Х. ИБРЯМОВ

Не е лека работата на каменарите от село Падина. Но бригадата на Мехмед Юмеров ежедневно преизпълнява своята задача, като добива по 100 куб. метра камъни за строителството.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Да съхраним едно богатство за поколенията

Бързо се преобразяват наши те селища. Изчезват старите, покрити с керемиди и ламари на къщи. На мястото на плети щата от пръти, налепени с кал, се строят нови масивни огра ди. Вместо прашните селски пътища сега в селата се про карват асфалтирани улици, пра вят се тротоари. Новото се чув ствува все по-осезателно и това може да се разбере от всеки дом. Хората се стремят към по-красивото, към по-уютното. В то зи непрекъснат процес на раз витието постоянно се рушат ста ри къщи, навеси за сено, гният шарените и звънливи добруджански каруци и много друг селски инвентар, станал вече атри бут на миналото.

Но възниква въпросът — ни ма всичко, което сме наследи ли от нашите бащи, трябва да изчезне? Нима всичко онова, ко ето охарактеризирва поминъка, бита и културата на хората от миналото, трябва да бъде уни щожено?

Отговор на тези въпроси в Нова Черна все още не е даден. Много от по-големите централ ни селища в окръга вече поло жиха основите на музейни сбир ки. Някои от тях са добре уре дени.

Често в Нова Черна сега идват гости от Румъния, които са се изселили през 1940 година. Те остават поразени от промя ната, извършена през години те на народната власт. На мяс тото на стария Турски Смил се га е израснало едно ново социа листическо село. Тези гости се га изпадат в умиление, когато видят оцеляла стара къща. Те спират пред нея и започват да разказват за нейната история, за миналите събития в селото.

Нова Черна има богата исто рия. Някога тук е имало рим ско, по-късно византийско и след това и славянско селище. Сега кварталът, създаден от ру мънците през периода след Пър вата световна война, постепенно изчезва. Една след друга се ру шат старите къщи и няма да мине много време и от тях ня ма да остане нито една, ако не се намерят обществеността. А то ва е нужно. Една стара къща, възстановена, разбира се, може да приюти музейната сбирка и да събере най-характерното от бита, поминъка, песните и танци те в селото. Още не е напълно късно да се спаси едно голямо бо гатство на новочерненци. Това богатство, непробучено досега, мо же да стане обект на по-внима телно анализиране и издирва не. Първата крачка, която трябва да се направи, е да се изгради комисия, която да определи помещение и да започне събира нето на материали.

Подрастващото поколение жа дува за знания от различните области на живота за различ ни времена. Тези знания обик новено най-често се получават от книгите. А те, колкото и добре да са написани, не дейст вуват на въображението, както непосредствените възприятия. Запазвайки най-характерното за миналото, най-ценното от него, ние ще допринесем за изграж дане в съзнанието на подраства щите ясна представа за онова, което вля в нашия живот социа листическото общество. Така то ще се възпитава в дух на патрио тизъм. И то по-силно и по-убе дително от която и да е беседа. Наред с това ще се породи лю бов към най-хубавите традиции на нашите прадеди.

Пеньо ВЛАДИМИРОВ

Професионалното ориентиране — актуален проблем

ЦЕЛОГОДИШНА ЗАДАЧА

Ускореното решаване на проблема за повишаване ефективността на икономиката налага да се отделя повече внимание на професионалното ориентиране на учащите се, завършващи основно и средно образование. Това е така, защото правилният избор на професия та влияе на обществената производителност на труда, за подобряване количествените и качествените показатели на стопанската дейност.

Всичко това налага много конкретна работа по професионалното ориентиране, която може да се обобщи в няколко насоки. На първо място всеки младеж трябва да се ориентира към определена професия с оглед навременното осигуряване на окръга с достатъчно висококвалифицирани кадри. Дълг и на родителите, и на обществеността е да опознават наклонностите и способностите на младежите и да ги насочват към онези професии и специалности, които ще съчетаят желанията им, ще се осигурят и необходимите за окръга кадри. Към въпросите на професионалното ориентиране трябва да имат отношение всички младежи, без изключение, независимо какви училища и кога са ги завършили.

Развитието на производството и бързото овладяване на новата техника изискват работници с висока култура и знания по основите на науката и техниката. Във връзка с това в нашия окръг най-много младежи ще трябва да се насочват предимно към промишлено-техническите училища. Такива са перспективите и в национален мащаб. За периода 1967/70 година относителният дял на постъпващите в средните политехнически училища се предвижда да се намали от 28.6 на 27.3 на сто.

Какво показва досегашната работа по професионалното ориентиране в окръга? През миналата година беше проведено частично обследване в училищата във връзка с този проблем. Отчетено бе, че работата до голяма степен се провежда кампанийно и в повечето случаи в края на учебната година. В окръга незадоволително се работи по попълването на примерни характеристики, в които да се даде изява на желанието на учащите се. Този въпрос още по-незадоволително се анализира и не се отчитат резултатите, за да се види как са реализирани вече изразените желания на учащите се, които завършват VIII и XI клас. Разбира се, има и такива училища, като „Отец Паисий“ — Силистра и тези в Айдемир, Мерден, в които работата протича добре.

Засега работата по професионалното ориентиране се води главно в осмите класове. В изпълнението на основната задача още малко се чувствува делът на учителите от началната степен, а почти не се занимават, или съвсем малко, учителите от горния курс. Въпросът за професионалното ориентиране през настоящата година е поставен по-добре. Работата започна навреме. С особено внимание сега трябва да се ползуват онези деца, които ще продължат да се учат в други окръзи. Трябва да се извърши широка разяснителна работа от комисията по професионалното ориентиране, училищата, родителските активи, Комсомола. Трябва да се поддържа тясна връзка с предприятията, в които ще бъдат настанени младежите след завършването на обучението си. В това отношение най-добре би било да се сключат договори. На такава основа за периода 1968/70 година ежегодно ще се обучават по 310 младежи за окръга, в това число и по 169 девойки.

Досегашната работа по професионалното ориентиране показва, че още по-силно трябва да се почувствува контактът с младежите, като във всички случаи се изхожда от нуждите на окръга. От своя страна предприятията трябва да осигуряват своевременно на завършващите подходяща работа, съобразно усвоената професия и придобитата квалификация. Нужно е да се поддържа пряк контакт със завършилите изпълнителски кадри и специалисти. И не бива да се забравя — професионалното ориентиране може да носи резултати само когато стане обществено дело.

Прослава на хайдутството

ЛЮБИМА ТЕМА

На 2 юни край село Дунавец се проведе окръжният празник „Прослава на хайдутството“. Десетки песни изпълниха участвуващите в празника самодейци. Един факт, който говори, че темата за хайдутството не е остаряла, че тези песни се ползуват с голяма, непресъхваща обич сред народа.

От много песни ние подбрахме само две. Както всички останали те говорят за твърдостта на малкия ни, но героичен народ.

ПЕСЕН ЗА СТЕФАН КАРАДЖА

Караджа дума Русанки.
Русано либе Русано,
Русано росна ябълко,
Русано росен босилек,
ти чула ли си, Русано,
какво хортуват хората?
Че съм бил, либе, хайдутин,
на хайдутите войвода.
Чудя се, либе, мая се,
кои пътища да взема,
кои балкани да ида.
Докато Стефан издума,
външна се порта похлопа
ясни гласи викнаха:
— Тука лий
Стефан Караджа?
Много му здраве носиме,
от Сливен, от кадията.

(Изпълнила Величка Николова, Старо село)

ВЕТРОВЕ ВЕЯТ, РАДО ЛЕ

Ветрове веят, Радо ле,
гора букова да видят.
Не било ветри да веят
гора букова да вият.
Най-било ранен хайдутин
под една бука висока.
Хайдутин плаче и дума:
— Горо льо горо зелена,
сто годин как, горо, криеш
моите братя хайдути
душманин да ги не види,
куршум да ги не настигне.
Сал мене, горо, не можа
от куршум да ме укриеш.
Дъл не ти бях мил,
горо льо,
дъл нямаш място за мене?
Не ми е жалба, горо льо,
дето ша млад да загина.
Най ми е жалба, горо льо,
че имам булче хубаво.
Мъжка е рожба добило
на връх на света неделя,
не можах да я отгледам,
хайдутин да я направя.

(Изпълнила Димитринка Георгиева, Ситово)

Ежедневие в парка на Силистра.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Млечна кухня в Дичево

Грижите на народната власт за най-малките граждани на родината все повече нарастват. Преди няколко дни в село Дичево на издръжка на стопанството беше открита млечна кухня. Готвачката Гина Цветкова всеки ден осигурява на децата до едногодишна възраст разнообразни и питателни храни.

С откриването на кухнята трудът на майките се облекчава още повече.

Димитър СТЕФАНОВ

На окръжния конкурс на музикалната и танцовата самодейност хорът към училище „Кирил и Методий“ — Силистра се представи достойно и беше класиран като първенец.

Навременна придобивка

Все повече усилия полагат кооператорите от ТКЗС — Черно лик за компенсиране на загубите от сушата. В усилената полска работа активно се включват и майките.

За да бъде по-резултатен техният труд, управителният съвет на стопанството реши да открие 5-месечна целодневна детска гра дина. Предвижда се и откриване то на друга, 45-дневна детска гра дина.

Подготовката е вече към края си. Скоро майките от Черноли ще се сдобият с една придобивка, която е повече от навременна.

Ехлиман АХМЕДОВ

Окръжен преглед на санитарните постове

Наскоро в Силистра се проведе окръжен преглед на санитарните постове от окръга, организиран от ОК на БЧК, ОК на Комсомола, ХЕИ и отдел „Народна просвета“ при ОНС. В него участвуваха 27 пионерски и 4 средношколски отбора.

Пред състезателите бяха поставени доста трудни задачи. В създадените шест медицински пункта трябваше да се заредят санитарните чанти, да се пренесе болен през препятствие, да се окаже долекарска помощ. Особена сръчност по казаха децата от училище „Отец Паисий“ — Силистра: Красимира Тодорова, Ванушка Тодорова, Генка Кръстева и Диана Александрова. Те станаха носители на колективна и индивидуални награди, на грамота и флагче. След тях се наредиха екипите от училище „Кирил и Методий“ — Силистра и от Нова Черна. Първото място сред средношколците спечели отборът на I СПУ — Силистра.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Десетдневка на съветската грамофонна плоча

От 3 до 13 юни в цялата страна се провежда Десетдневка на съветската грамофонна плоча. Този факт говори за оня голям прием, с който се ползува музиката на съветските народи, на техните прекрасни песни в България. Особени заслуги в това отношение има всесъюзното обединение „Международная книга“, под чието ръководство съветските заводи разгръщат изключително полезотворна дейност. В своята програма те са включили произведения на Бах, Моцарт, Бетовен, Чайковски, Римски—Корсаков, Шостакович, Панчо Владигеров, Парашкев Хаджиев, изпълненията на именитите Давид Ойстрах, Святослав Рихтер, Борис Христов, на известни естрадни изпълнители и състатели.

И в нашия окръг бяха създадени сравнително добри възможности за разпространение на съветската грамофонна плоча. Стотици са гражданите, които имат възможност да ползуват грамофонни плочи със записи на произведенията на забележителни съветски композитори и велики изпълнители.

През дните на Десетдневката любителите на музиката могат да намерят богат асортимент от съветски грамофонни плочи със записи от различни автори: Чайковски — балетът „Лебедово езеро“, Римски—Корсаков — „Испанско каприччо“, Мусоргски — „Картини от една изложба“, Щраус — валсове, Гершуин — рапсодия в синьо, Бетовен — симфонии № № 2, 3, 5, 7, 9, Григ — сюитата „Пер Гинт“, Сарасате — „Андалузки романс“ и др.

Иван ЖЕКОВ

РУСКИЯТ РОБИНЗОН

Историята на руското мореплаване познава много случаи, когато хора са бивали принудени да живеят на необитавани острови. Най-известната епопея е зимуването на четирима руси, жители на крайбрежието на Северния ледовит океан, на остров Едж през 18 век. Но почти неизвестен е друг подобен случай на Командорските острови.

През 1805 г. щурманът Потапов оставил там 11 служители на руско-американското сдружение за доставка на кожи. По неизвестна причина Потапов не се върнал да ги вземе обратно. Едва след 7 години щурманът Василев дошъл на острова специално, за да потърси ловците. Той започнал търсенето първо от остров Медний, напрегнато се взирал в далекогледа. Виждайки в едно от заливчетата някаква колибка, заповядал да се даде изстрел с оръдието. Тогава от брега се отдалечила лодка. В нея седели седемте останали живи руси. Тяхната радост била безгранична. Те стоически издържали 7 години в несгода. Даже в интерес на работата всички се съгласили да останат още една година на острова.

А ето какво се случило с другаря на тези ловци Яков Минков, който бил оставен съвсем сам на Беринговия остров. Василев потърсил и него, макар че вече не се надявал да го намери жив.

Нужно ли е да казваме, че Минков не е бил подготвен за живота на острова и той започнал там всичко съвсем отначало. „Трябваше — разправял той на Василев — да си приготвям сам храна и дрехи. Отначало няколко дни абсолютно нищо не съм ял, в реката риба много, но с какво да я ловя? Неволята ме научи да си направя въдица от гвоздей и успях да наловя риба. Как да си запаля огън? Спомних си, че за щастие, имам в себе си бръснач, намерих кремък, прахан и можах да запаля огън. Никога през живота си не бях изпитвал такава радост. В местността, където се озовах, имаше малко начини за препитание и аз преминах на другата страна на острова. Разположих се да живея край реката, дето имаше много риба. До зимата пак се върнах на предишното място. Там заварих целия улов от полярни лисици, оставен от мен в юртата, вече развален. Настъпи зима, снегът затрупа юртата, дрехите и обувките ми се скъсаха. От всичко най-необходимо ми беше да имам огън и аз с големи усилия успявах да запаля огън, оставен сам-самичък на пустия остров, без храна, без дрехи, без всякаква помощ. Разни мисли ми идваха в главата и понякога ме довеждаха до отчаяние...“

Разказът е тъжен, но много не пълен по отношение на това, което действително е изпитал и преживял Яков Минков, обитавайки на безлюдното късче суша сред океана.

Тези негови спомени се отнасят само до началото на пребиването му на острова. А останалите години?... Мисля, че за неговото робинзонство би могло да се напише роман, който ще затъмни славата на Робинзон Крузо. Робинзон, първо, е бил на тропически остров, богат с плодове, второ — в близост е бил претърпелият корабокрушение кораб, от който той доставил всичко най-необходимо, трето — имал е верния Петкан. Робинзон (или даже неговият прототип Александър Селкирка) е живял много по-охолно, отколкото нашият злочестник.

Но все пак общо взето на Яков Минков му провървяло. Суровата Командорска земя напълно може да предостави на човека известно разнообразие в храната.

Верно, че Свен Ваксел, щурман от Беринговата експедиция след корабокрушението с пътническия кораб „Св. Петър“, прекарвайки на острова една тежка зима, писал, че те са яли тук „развалена и отвратителна за човешкия организъм храна“. Той явно греши. Беринговци биха могли да се оплакват само от зимата, понеже предварително не са се приготвили за нея. Те са имали на разположение чудесна риба лакерда, която през тоя сезон може и с ръце да се лови, всякакви други дарове на морето, гъби, ягоди. Между впрочем беринговци са се хранили и с месото на така наречената морска крава, което е много вкусно. Когато Яков Минков попаднал на острова, тия животни вече не съществували, пък и той не би се справил самичък с това грамадно тревоядно животно, което по големина се равнява на един средно голям кит. Някога с една такава „крава“ едва са се справяли 40 души. Вече от половин век този звяр е изчезнал от островите, напълно е изтребен — мишената е била голяма и изкушаваща. Но има пък в изобилие други животни и птици: яребици, бекаси, морски папагали, патици, гъски и др.

Пътешествувайки сам по затънтените морски заливчета на Беринговия остров, аз си мислех за чуждата съдба. Дали бих могъл да издържа тук 7 години сам, сред тая неприветлива природа (ни едно дръвче, само тундра и камъни), слушайки вечния плясък и грохот на океана. Навярно, ако се наложи, бих живял, какво ще сториш? Като се познава тая земя, гъсто населена освен с всички останали животни и с морски котки (вид тюлени), морски лъвове, морски бобри, полярни лисици, може да се каже с положителност, че тук няма да умреш от скука (макар че участта на самотник не е за завиждане), нито ще умреш от глад или студ, което и доказа обикновеният руски човек Яков Минков.

Впрочем, вече е късно да се мисли за самотно робинзонство на Командорските острови — сега тук има много хора, заети с различни неща — лов, строителство и научна дейност.

Леонид ПАСЕНЮК
Из „Неделя“

О Б Я В А

Окръжен комитет на Български Червен кръст град Силистра организира от 17 до 22 юни 1968 година 7-дневен курс за водни спасители.

Справка: телефон № 30-14.

О Б Я В А

Потребителна кооперация с. Кайнарджа, Силистренски окръг, продава лекотоварна кола „Пикап 200“. Цена по споразумение.

Кандидатите да се явят в канцеларията на кооперацията.

О Б Я В А

ДТП „МОТОТЕХНИКА“ гр. РУСЕ

ще проведе търг на 13. VI. 1968 година от 14 до 15 часа в салона на ДАП — Силистра за продажба на употребявани автомобили, собственост на ДАП — Силистра.

1. „Варшава“ рег. № Сс 01—41 дв. №022424 ш. № 032038 — първоначална цена 1 640 лв.
2. „Варшава“ № Сс 01—92 дв. № 20028929 ш. № 081518 — първоначална цена 1 300 лв.
3. „Варшава“ № Сс 08—59 дв. № 2075174 ш. № 067894 — първоначална цена 1 200 лв.
4. Вар. комби Сс 13—51 дв. № 164038 ш. № 112682 — първоначална цена 1 500 лв.

Депозит от 100 (сто) лв. ще се приема в деня на търга от член на комисията.

Молби по даден образец се подават в деня на търга до провеждаща го комисия, заедно с ордера за внесен депозит в запечатан плик.

Автомобилите са на разположение на кандидатите за огледа всеки присъствен ден от 16 до 17 часа в гаража на лекия таксиметров клон.

Справка: тел. 45-63.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 66 (1883) | Събота, 8 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРАЗНИК НА ДРУЖБАТА

В Силистра е открит клуб на българо-съветската дружба

Там, където беше доскоро Партийният кабинет в Силистра, се появи нов надпис: „Българо-съветска дружба. Окръжен комитет". Като всеки надпис обаче той е лаконичен и не говори на посетителя за един голям факт: в сградата на Партийния дом бе открит вчера тържествено нов, прекрасен клуб на българо-съветската дружба. Една дългогодишна мечта на активистите на движението за дружба с Великата съветска страна се осъществи.

Клубът разполага с просторна зала, където със собствената киномашина на Окръжния комитет за българо-съветска дружба ще се прожектират филми. Тук ще се провеждат и най-разнообразни мероприятия. Новият телевизор „София", тапицираната мебел — всичко предразполага към приятни и полезни занимания. За ръководителите и участниците в курсовете по руски език е обзаведен отделен методически кабинет с магнетофон, диапарати и др.

Скъпи гости на вчерашното тържество при откриването на клуба бяха членът на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба Карло Луканов, първият секретар на Посолството на Съветския съюз в София Евгений Туганов, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов, Яким Петков и Шакир Шакиров, и други.

Преди да започне официалната част група пионерки приветствуваха гостите на руски език и им поднесоха букети от свежи цветя.

Тържеството бе открито с кратко слово от другаря Христофор Иванов, председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба. От името на Комитета той благодари на Окръжния комитет на Партията и на Общонародния комитет за българо-съветска дружба за оказаната помощ при обзавеждането на клуба и откри официално новата придобивка.

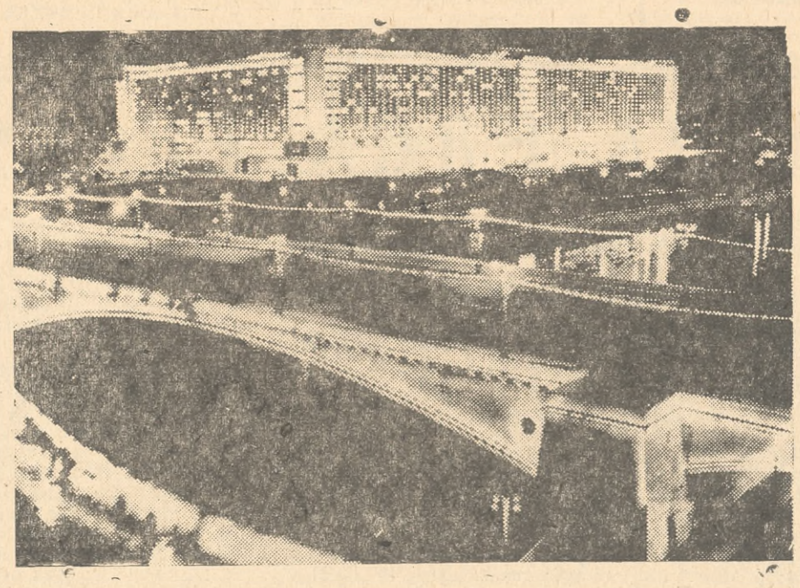
В своето приветствие другарят Карло Луканов честити на силистренци клуба от името на Общонародния комитет за българо-съветска дружба. Той каза, че цялата ни социалистическа родина представлява своеобразен клуб на живота ворната българо-съветска дружба. За нея е особено важно да говорим сега, да я укрепваме все повече при сложната международна обстановка. Другарят Карло Луканов подчерта, че отношенията ни с народите на великата съветска страна са нещо повече от дружба. Те са израз на единство и братство. Между нашите партии и държави няма никакви различия. Въпреки това външната и вътрешната политика на Българската комунистическа партия отговаря напълно на нашите национални интереси.

С голям интерес изслушаха присъствуващите и приветствието на другаря Евгений Туганов на български език. Той говори за историческите корени на българо-съветската дружба, която стана след Девети септември още по-силна и по-красна. Особено се разшириха плодотворните връзки между Съветския съюз и социалистическа България през последните години. От името на Посолството на Съветския съюз другарят Евгений Туганов подари на Окръжния комитет за българо-съветска дружба изложба на съветския революционен плакат.

Тържеството завърши с литературно-музикална програма и прожектиране на съветския цветен документален филм „Украйна пее и танцува".

Димо ИВАНОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Нощна снимка на най-големия хотел в Европа „Русия" в Москва.

ЖЪТВА В ОКРЪГА

ДА Е СПОРНА...

Вчера пред равния като тепсия ечемичен блок в землището на една бригада за комплексна механизация от ТКЗС—Калипетрово бяха строени в „боен" ред три комбайна. Тримата старши комбайнери и техните помощници застанали зад щурвала, очакват сигнала, за да навлязат в ширината.

...Първи заженва комбайнът на старши комбайнера Станчо Тодоров. Перките заотрязваха едновременно стотици ечемичени класове. Усмивка засиява по лицата на всички. Ала най-радостни са двамата комбайнери Станчо Тодоров и Иван Боев, защото те първи в кооператива имаха щастието да започнат тазгодишната жътва.

— Хайде да е хаирлия! — подхвърли един.

— Да е спорна! — добави друг.

Не са изминали и двадесетина метра, когато главният агроном на стопанството Никола Русев повдигна стиска слама, за да види дали не се пилее зърно. Комбайнерът забелязва неспокойството на агронома и спира машината. Оглежда и той. А как иначе. Нали тазгодишната суша продължи доста и реколтата не ще е богата. Затова трябва да се прибере без разпиляване и зърното, и сламата.

След две-три минути сред морето от класове заплуват и комбайните на Симеон Георгиев и Георги Маринов. Наредиха се три машини, които замениха труда на стотици хора. Машини, които отдавна изхвърлиха от употреба сърпа и паламарката.

Още не е наближил другият край на обширния блок и изпищява клаксонът. И след две-три минути камионът настига първия комбайн, изравнява се с него. От бункера в каросерията потича зърно. Любопитните механизатори, агрономите, председателят на кооператива Михаил Георгиев взимат по шепа зърно и му се радват. Е, то не е като други години натежало. Но е хубаво. Трудът не е отишъл напразно, въпреки големите капризи на продължителната суша.

...Нали е първият жътвен ден, председателят по стар народен обичай почерпва с ракия. Пожелава спорна жетва.

Вятърът вече утихна. Не се чуваше и шумът на комбайните. Разнасяше се само мирисът на прясно зърно...

Вълчо РАДЕВ

ПОТЕЧЕ ПОТОКЪТ ОТ ЗЪРНО

Настъпиха решителни дни за механизаторите от стопанството в с. Зафирово. Необичайно рано започна жътвата на ечемика. В състава на Коларово първи поведоха комбайните си механизаторите Рачо Рачев и Марин Николов. Само за два дни те пожънаха в бригадата на Николай Йорданов над 240 декара и предадоха на стопанството първите 58 тона зърно.

В смесената бригада друг механизатор с виндроуер е повалил над 330 декара ечемик. Разделно ще жънат и механизаторите от с. Богданци. Тук са повалени над 200 декара, а в близки дни ще започне жътвата на ечемика и в централното село Зафирово.

Никола ИВАНОВ

Първите сто тона

Добре се подготвиха тази година новочерненските механизатори за бързото и беззагубно прибиране на есенниците.

Преди няколко дни излязоха на жътва 8 комбайна. Първите откоси направиха Петър Николов и Димитър Казанджиев от бригадата в Нова Черна и предадоха вече 50 тона зърно. В с. Шар Самуил жътвата започнаха Дауд Халилов и Стефан Русанов, които също овършаха вече 50 тона ечемик.

В стопанството тази година са създадени всички условия за бързо прибиране на зърното, неговото изсушаване и съхраняване.

Николай НЕДЕВ

Очаквана радост

Отдавна механизаторите от стопанството в с. Бабук с нетърпение очакваха първия жътвен ден. Тази радост те изпитаха преди няколко дни. В полето на жътва в първа и втора бригади за комплексна механизация излязоха 8 комбайна. Първи започнаха групова жътва младите комбайнери Никола Иванов, Георги Вълев, Борис Йорданов, Цони Русев и Иван Славов в бригадата на Тодор Петров. Други трима комбайнери поведоха машините си в блоковете на бригадата на Димо Иванов.

Сега в кооперативния двор са струпани първите 15 тона ечемик.

Димитър БОНЕВ

ОТНОВО НА ПОЛЕТО

Бригадата в с. Ножарево започна жътвата на ечемика. Първи излязоха в полето механизаторите Митко Николов и Тошо Николов. Само през първия ден с виндроуери те повалиха над 200 декара ечемик в бригадата за комплексна механизация на Исмаил Алишев. Очаква се средният добив да не бъде по-малък от 350 килограма зърно от декар.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Първите три дни

Три дни изминаха, откакто механизаторите Тодор Георгиев и Андрей Ранчев с помощта на виндроуери започнаха раздел на жътва на ечемик в бригадата на Димитър Щърков в с. Ст. Караджа. От общо 3000 декара покосени са над 700 декара. В близки дни ще започне подбирането и овършаването на ечемика.

Разделна жътва започна и в бригадата на Февзи Сандов от с. Преславци. Двама механизатори с виндроуери са пожънали над 340 декара, а в бригадата на Иван Дочев от с. Осен са покосени над 200 декара. Скоро и в тези бригади ще започне подбирането на изсъхналия ечемик с комбайни.

Нейко ПЕТРОВ

Грижата за царевицата сега е едно от главните задължения на механизаторите от кооперативното стопанство в с. Секулово. Трактористите Деньо Димитров и Якуб Халилов окопават царевица.

Възможности има — няма техника за поливане

С всеки изминат ден продължаващата суша носи допълнителни загуби и на кооперативното стопанство в с. Срацимир. Още в началото на м. май те съставляваха повече от 650 000 лева, а сега техният дял е значително по-голям. Нарастващата тревога обаче не сломява духа и волята на хората от кооператива. Срещу нея те изправят силата на своя задружен труд и вярата в победата.

Няма по-силно оръжие срещу сушата от водата. Това добре разбират и срацимирци. Но едно е да разбираш, а друго да можеш. Казвам да можеш, защото в района на стопанството има три язовира, от които би могла да се използува вода за поливане, ако имаше машини.

Отсъствието на каквато и да е техника за поливане в тези решителни дни почти е сковало всяка надежда да се полива. Единствено помпената станция до язовира в Срацимир сега изтласква вода. По гравитачен път са полети за трети път 110 декара кръмно цвекло, 150 декара люцерна и 180 декара зеленчукова градина. Ако стопанството разполагаше поне с 1-2 дъждовални машини, в поредицата на полетите декари щяхме да споменем и други култури, защото водата от срацимирския язовир се изкачва високо и предоставя пълна възможност за дъждуване.

— Имаме писмо, че ни се разрешава да получим от завод „Сила" в Ямбол една инсталация „Марица" — разказва главният агроном на стопанството Вангел Балушев, — но перспективи да я получим няма.

Убедено в това, че въпросът за поливаческата техника е безперспективен, ръководството на стопанството сега е насочило вниманието си към други източници за компенсация на загубите. Върху площите, които могат да се поливат, са засадени допълнително 10 декара с пипер и 20 декара с краставици корнишони, а между вадите са засети цвекло и царевица. Само от тези допълнителни зеленчуци и култури се очакват над 10 000 лева компенсация. Предвидената и засята по план 3 600 декара царевица за силаж сега е оставена за зърно. За зърно ще се засеят допълнително 700 декара царевица на неполивни и 500 декара на поливни площи, а за силаж втора култура ще се засеят 7 000 декара.

Допълнителни доходи се очакват и от страничните предприятия на стопанството. От кариерите ще бъдат извадени и продадени над 10 000 кубически метра камък, а тухларите ще произвдат над 500 000 тухли.

Резерви се търсят и в животновъдството. Въпреки трудните условия, плановете за животинската продукция успешно се изпълняват. Спрян е концентрираният фураж за животните с изключение на разплодните, свинете и птиците. Конете и телетата над 6-месечна възраст са изкарани на лагер, а материалните разходи в свинеугоителната база са намалени с 10 на сто.

Докато овощните градини поради замръзване носят загуби, то състоянието на 1 186-те декара лозя е добро и се очаква богата реколта, която да покрие част от загубите в овощарството.

Иван НИКОЛОВ

Народен трибун и смел демократ републиканец

На 14 юни тази година се навършват 45 години от убийството на Александър Стамболийски, виден водач на Българския земеделски народен съюз, смел народен трибун и демократ републиканец. По този повод снощи в малкия салон на Окръжния народен съвет в Силистра се състоя възпоменателно тържество, организирано от ръководството на градската земеделска дружба.

Събранието беше открито и ръководено от председателя на градската земеделска дружба Людмил Невски. След това той даде думата на Асен Павлов, член на Постоянното присъствие на Българския земеделски народен съюз и секретар на Националния съвет на Отечествения фронт, който изнесе доклад за живота и делото на Александър Стамболийски. Другарят Асен Павлов изтъкна на голямата дейност на Александър Стамболийски като виден държавник и за развитието на Българския земеделски народен съюз.

През целия свой живот Александър Стамболийски стоеше твърдо на страната на народа, обичаше го, бореше се против буржоазията. Той ратуваше и се бореше за крепко работническо-селско единство. В резултат на това спечели голямата омраза на монархо-фашистите. Затова те не се поколебаха и го умъртвиха.

Името на Александър Стамболийски остана завинаги в паметта на народа.

Силистренските тухлари използуват всички резерви

Тези дни в ДП „Керамична фабрика" — Силистра бе пусната в ход нова преса за формоване на тухли, която произвежда 50 000 броя на смяна. Ускореното пускане в действие на новата преса е едно от приетите неотдавна мероприятия от колектива на предприятието за компенсиране на нанесените загуби на народното стопанство от сушата. По плана пускането на тази машина бе предвидено през второто полугодие. Новата машина значително увеличи капацитета на предприятието, като създава възможност за увеличение броя на формованите тухли не само за през летния сезон, но създава и преходен остатък от тухли за работа на пещите през зимата. До настъпването на зимния сезон ще бъде създаден резерв от 2 000 000 тухли. Ходът на новата машина в първите дни на работа показа, че машинистите Добри Русев и Димо Добрев умело я обслужват и достигат предвидените бройки.

В изпълнение решенията на колектива за компенсация на загубите от сушата бе въведена и допълнителна смяна от редачи и вадачи на изпечените тухли.

Активна борба за увеличение продукцията води целият колектив. Ала в съревнованието за изминалите месеци се отличиха най-много вадачите на тухли с бригадир Рафи Тахиров, бригадата за зареждане на ринга с оторговорник Симеон Василев. За успешната работа на тези две звена голяма заслуга имат превозвачите на тухли. Те превозват ритмично тухлите от сушилнята до ринга и осигуряват непрекъснатата работа на редачите.

За преизпълнение на производствената програма за април и май много спомогна и спомага работата на летния полски ринг.

Завчера ръководството на предприятието, отчитайки резултатите за изтеклите пет месеца от решаващата година на петилетката, отбеляза със задоволство, че предвиденият план за петте месеца от 5 100 000 броя тухли е преизпълнен с 628 000 броя, или на народното стопанство е дадена допълнителна продукция за 37 000 лева. С постигнатия надпланов аванс от 628 000 броя тухли за изминалите месеци от годината се създава реална преднаставка за изпълнение на поетото обещание — до края на годината колективът на Керамичната фабрика да произведе 1 500 000 броя тухли над плана. Това ще бъде приносът на този колектив за укрепване на нашата икономика.

Михаил ТОМОВ

За повече и качествени домати

Голяма упоритост и трудолюбие проявиха тази година кооператорите от с. Дичево по засаждането и отглеждането на доматите.

По план те трябваше да засадят 180 декара. За да се компенсират част от загубите обаче, те решиха да подготвят допълнително още 60 декара. Засадени са в повече и 10 декара пипер. В тази работа особено добре се проявиха звената на Георги Йорданов, Петър Костадинов и Халид Алиев.

Сега доматите са в добро състояние, а преди няколко дни бяха набрани първите чушки.

Димитър СТЕФАНОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

На 5 юни окръжният комитет на съюза на учителите проведе в Силистра окръжно съвещание за отчитане резултатите от петия републикански преглед на училищата. На съвещанието бяха наградени първенците от прегледа. Приет бе и план за работата на педагогическия кабинет за учебната 1968/69 година.

* * *

Днес от 16 часа се дава началото на третия традиционен карнавал, организиран от СП „Културен отдих, ГК на ДКМС и Профсъюзния дом на културата. След карнавалните състезания от 18 часа ще започне карнавалното шествие, а от 20,30 часа участниците в карнавала ще изнесат концерт, придружен от ревю на маските.

* * *

След като изнесе концерти в Дулово и Тутракан, Държавният ансамбъл за народни песни и танци под ръководството на народния артист Филип Кутев зарадва снощи с интересната си програма и жителите на Силистра. В продължение на няколко часа те се наслаждаваха на богата панорама от народни песни и танци от цялата страна.

* * *

На 16 юни на лятното баскетболно игрище ще гостува именитият български естраден певец Емил Димитров, заедно с известния оркестър на синьо-белите.

* * *

През изтеклите дни на седмицата по пунктове се проведоха състезания по пионерски лекоатлетически четирибой. В неделя от 9 часа на новия стадион най-добре представилите се ще преминат сили, за да излъчат най-добрите четирибойци от окръга сред най-малките лекоатлети.

* * *

Любителите на футбола ще имат възможност да наблюдават пак в неделя от 18 часа една от най-тежките срещи на „Доростол" на собствен терен — срещата с новия член на „А" РФГ „Дунав" — Русе", който трудно губи на чужд терен. Но да се надяваме, че футболистите от местния отбор ще хвърлят всички сили и ще прибавят две така не обходими точки към актива си.

* * *

През следващата седмица по екраните на градските кина ще гледаме няколко интересни филми — в кино „Москва" ще се прожектира френският играен филм „Завръщането на Сюркуф" — II серия на филма „Тигърът на седемте морета". В кино „Доростол" ще гледаме веселият чешки филм „Тази наша чешка песничка", а в лятното кино ще се прожектира първата серия на „Тигърът на седемте морета".

* * *

Започнаха техническите прегледи и конкурси по предприятия под шефството на ОК на ДКМС, на които младите работници и специалисти демонстрират бързината и умението си в производствените процеси. На най-добре представилите се ще се раздадат награди.

КЪМ ОЩЕ ПО-ГОЛЯМ ВЪЗХОД В РАБОТАТА С МЛАДЕЖТА И КОМСОМОЛА

Декемврийският пленум на ЦК на БКП и обнародваните преди това тезиси на другаря Тодор Живков за работата с младежта и Комсомола поставиха по новому проблема за партийната работа в тази област.

Окръжният комитет на Партията — гр. Силистра и партийните организации по места с готовност се отзоваха на новите изисквания.

Но работата на ГК на БКП — Силистра в това отношение и на цялата градска партийна организация се отличава със значително по-висока активност и с подчертано по-добри резултати. В това естествено помогна и понавременното подхващане на въпроса, но заедно с него голяма роля изигра и насаждащият се от една-две години новаторски дух в партийно-организационната и партийно-политическата работа.

Още на 18 март 1967 година, т. е. около 8 месеца преди Декемврийския пленум, Градският комитет на Партията — Силистра на специално свое заседание разгледа работата на първичните партийни организации с Комсомола. Тук стана ясно, че силистренските комунисти не бива повече да бъдат и не могат и за бъдеще да останат съзерцатели на недостатъците, намиращи все още място в работата на комсомолските организации и сред младежта. Взетите решения ги подтикнаха да се заемат като грижливи стопани и с голяма любов да отгледат от съвременната наша младеж здраво комунистическо и идейно закалено поколение за чест и гордост на нашия град. Осъществената след пленума дейност не бе лишена от недостатъци и грешки.

На един от следващите пленуми, заедно с другите разгледани въпроси, членовете на ГК изслушаха информация за дейността на ППО по укрепването на комсомолските организации в града. Изнесените нерадостни факти потвърждаваха, че старият подход към този въпрос не е напълно изживян и се превръща в главна пречка. Взети бяха допълнителни мерки, съобразени с решенията на Декемврийския пленум и с тезисите на др. Т. Живков. Всичко това помогна на силистренските комунисти да се ориентират по-добре и да се заемат още по-разумно с изпълнение на задачите.

ГК на БКП взе и нови допълнителни мерки. Бяха изградени групи от добре подготвени комунисти — членове на пленума и неговото бюро. На групите бе възложено да оказват активна помощ на ППО и заводските комитети в отделни предприятия за набелязване, а след това и за изпълнение на мероприятия във връзка с решенията за работа с младежта и Комсомола. Макар че работата този път бе подета по-добре и от партийните ръководства по места, ГК на Партията организира много по-действен контрол върху дейността на всички, които работеха по изпълнението на тази задача. Особено благотворно бе влиянието на честите срещи на секретарите на ГК с членовете на групите за отчитане на извършената работа и срещите на тези пратеници на ГК с партийните и комсомолски ръководства по места. Създаде се почти повсеместна и непрекъсната активност у всички. Хубавите резултати от това бяха критично анализирани на специално свикания пленум на ГК на БКП през миналата седмица. За разлика от друг път сега нямаше нито доклад, нито информация. Първият секретар на комитета другарят Георги Кардашев при откриването на пленума обяви, че всеки трябва да се отчете по съвест, да разкаже това, което е направил, и това, което според него следва да се направи за подобряване работата с Комсомола и младежта. Изказаха се 13 души — членове на ГК, на неговото бюро, парт. секретари, отговорници и членове на групи. Изказванията хвърлиха обилна светлина върху състоянието на работата в цялата градска партийна организация с ДКМС.

Другарят Хр. Цонев — секретар на заводския партиен комитет в „Стомана", изтъкна, че за подобряване работата с младежта и Комсомола в завода е помогнало проявеното по-голямо внимание от първичните партийни организации към дружествата на ДКМС. Към тях те са прикрепили добре подготвени комунисти, които оказват действена и резултатна помощ. Особено сполучлива се оказала работата на Богдан Николов — активен борец против фашизма и капитализма, и Никола Гърдев — дългогодишен партиен работник.

Другарят Руси Славов, член на бюрото на ГК на БКП, докладва за свършената от него и от групата му работа, като изтъкна и някои недостатъци в дейността на партийната организация при ДПП. По-подробно се спря върху работата на градската партийна организация и ДКМС със застрашените в морално и в криминално отношение младежи и девойки. Той настоя, че е необходима много сериозна и задълбочена работа за създаване на здрава обстановка, която, от една страна, да не допуска увличането на млади хора по хлъзгавото на дъното на падението, а от друга — да се спасяват тези, които се подхлъзват.

Другарят Върлев анализира хубавото в работата на комсомолците в ХЕИ, но с огорчение говори за лошото състояние на комсомолската организация в Окръжна болница.

— Тук — каза той — не се свикват редовно събрания и комсомолците нямат клуб, в който да се събират. Младите хора при постъпването на работа, а и след това, не се ограждат с внимание. Многократно стават свидетели на съществуващите в болницата разправии и обиди между по-възрастните им колеги. Тая обстановка е ненормална. Тя освен че разстройва работата в болницата, действува и отрицателно върху възпитанието на младите лекари и лекарки, на медицинските сестри и другите младежи и девойки, работещи в това голямо здравно заведение.

Др. Ангел Петров — член на ГК на БКП, обърна голямо внимание на обстоятелството, че в някои професии не навлизат млади хора. Той подчерта, че това състояние на работите не бива да се обяснява само с безперспективността на тия занаяти, а и с липсата на необходимите грижи към постъпващите на работа младежи и девойки.

Изказа се и другарят Георги Кардашев.

— Главната задача сега е — каза той — да се укрепват комсомолските организации, а членовете на комсомола да се привличат още по-активно в управлението на предприятията, учрежденията, училищата. ГК на БКП одобрява практиката на ППО, където младите комунистки и комунисти продължават да работят в Комсомола и след приемането им в Партията. Много правилно постъпват тези, които използуват в комсомолските дружества силите, знанията и опита на активните борци против фашизма и капитализма. Нещо повече. Тази практика трябва да се разшири и задълбочи. Уверен съм, че с взетите допълнителни мерки градската партийна организация ще съумее да издигне работата с младежите и Комсомола на още по-високо ниво и с това ще завоюва нови, още по-големи успехи.

Даденият начален тласък, който активизира цялата градска партийна организация и даде такива хубави плодове в работата на Комсомола, е резултат на дълъг и упорит труд. Тук с право може да се каже, че при решаването на задачите участвуваха почти всички. Новаторските методи, които намират широко приложение в дейността на ГК на БКП — Силистра, дадоха отлични резултати.

Няма съмнение, че ако и след пленума се оказва всекидневна и всеобхватна помощ на партийните организации в работата им с Комсомола, те ще постигнат още по-добри резултати. От една страна, първичните партийни организации ще укрепнат и с това ще нараснат техните възможности, а от друга — дружествата на Комсомола ще се издигнат в очите на всички, като дейни и способни организации на нашата младеж.

И. ГРИГОРОВ

Из историята на световните младежки фестивали

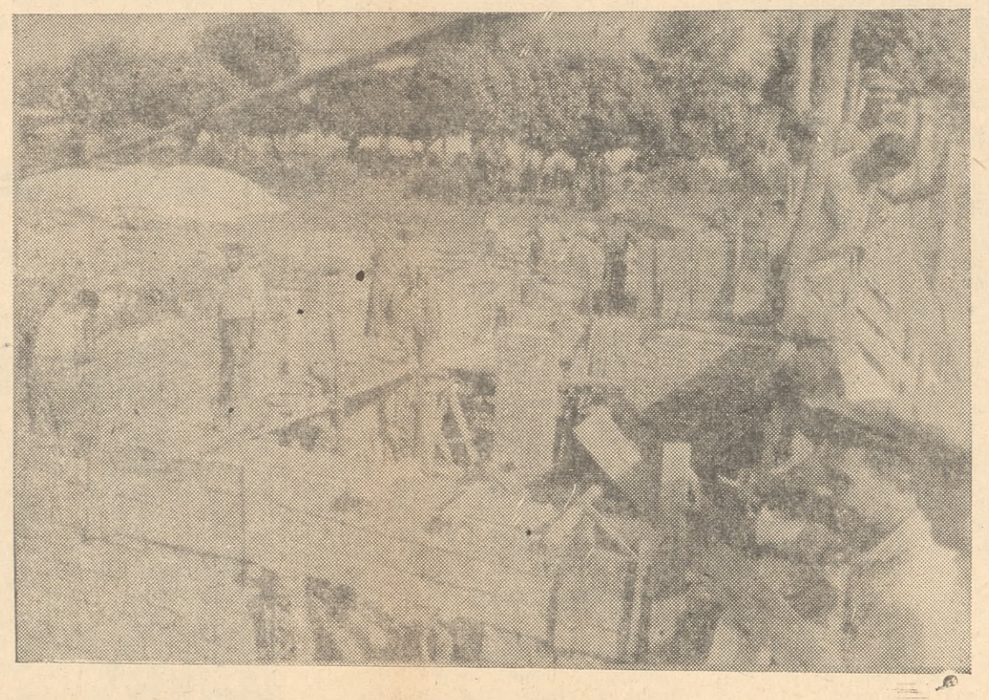
ОСМИЯТ

ОСМИЯТ световен фестивал на студентите за мир и дружба се състоя в столицата на Финландия Хелзинки от 29 юли до 6 август 1962 година. На него присъствуваха 18 694 младежи и девойки от 137 страни. За Осмия световен младежки фестивал дойдоха представители и от най-далечните краища на земното кълбо: Чили, Аржентина, Индонезия, Корея, Гвинея и др.

Фестивалният град, или както го наричат финландците „Дъщерята на морето и горите", макар че се намира на север, посрещна топло гостите си. И тук на красивия Фински залив сред множеството островни квартали възторгът на младото поколение се сплита още веднъж с твърдата решимост да се даде отпор на войнолюбците. Фестивалът в Хелзинки беше изпъстрен с една богата програма. Делегатите от 1 300 организации, представляващи младежта на света, издигнаха на олимпийския стадион в Хелзинки хиляди знамена със стотици надписи „За мир и дружба". На първата фестивална вечер под северното сияние беше запален „Огънят на дружбата". Всеки фестивален ден се посвещаваше на една тема — ден на солидарността с младежите от колониалните страни, ден на културата и изкуството, ден на младостта, красотата и спорта. Бяха изнесени общо 184 концерта, на които присъствуваха 174 535 зрители. Състояха се 60 колоквиума, 40 семинара, дискусии и срещи по интереси. Младите спортисти и спортистки се състезаваха по 20 вида спорт. Устроени бяха 5 международни и 15 национални изложби.

По програмата на фестивала 31 юли беше обявен за Ден на девойката. Един привлекателен цветен букет разцъфтяваше сред хилядите усмивки на девойките. Едно от най-значителните събития на фестивала беше манифестацията на мира на 1 август.

Много и различни оценки се дадоха за фестивала. Нека приведем за пример думите на финландеца Лари Тейванси: „Фестивалът е един от най-благородните изрази за всичко, което е съществено за младежта. Тук младежът сам чувствува дружбата. Тук очите му се отварят, за да види необходимостта от дружба между народите. Няма граници, има приятели..."

Ще се сбъдне мечтата на новочерненци. Няма да мине много време и те ще имат красив читалищен дом.

НА СНИМКАТА: Строителите усилено зидат основите му.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

На гости при граничарите

СТАРО СЕЛО. Преди няколко месеца в редица селища на окръга гостуваха представители на граничния отряд в гр. Бургас. Комсомолците от Старо село имат вече нови приятели, които се намират далеч от тях, в странджанските гори. С всеки изминат ден връзките им с тях укрепват.

В последните дни на месец май група комсомолци от селото потеглиха за границата. Заедно с вечерния здрач в с. Кости ни посрещнаха първите наши познайници — мл. сержант Тодор Дочев и редник П. Павлов. След час-два земляците ни отведоха в заставата. Един от граничарите разтегна акордеона и веселбата продължи до късно вечерта.

На другия ден ни съобщиха радостна вест — пристигаше генерал Боян Михнев.

На общия обяд комсомолците поднесоха на граничарите подаръци. Прочетен бе и приет съвместен договор за бъдещите дружески връзки между комсомолците и пионерите в Старо село и младежите от далечната гранична застава.

След обяд комсомолското ръководство от заставата организира среща с другаря Боян Михнев. Той разказа увлекателни спомени от борбата против фашизма и капитализма и дейността си на границата след 9 септември.

След обяд автобусът отнесе староселци към родния край. Но дружбата им с момчетата от граничната бразда ще продължи.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

КАЛИПЕТРОВО. От две години хубава дружба свързва комсомолците от с. Калипетрово с граничарите в с. Бродилово, Бургаски окръг. В края на месец май тази година калипетровски младежи отново гостуваха на бойците.

В заставата граничарите разказваха за своята интересна служба, комсомолците — за работата си. Дълго не стихна веселието, не спряха танците. Нашият естрадно-сатиричен състав изнесе част от спектакъла „Ха, за златния, ха, за сребърния", който бе посрещнат с голям интерес от домакините.

Приеха се нови условия за поддържане на дружески връзки между граничното поделение и комсомолската организация в Калипетрово. Поднови се шефството.

Иванка ПЕНЧЕВА

Пред 25-годишнината на Девети септември

Трудови прояви на отечествено-фронтовците

В едно от последните си заседания бюрото на общинския комитет на Отечествения фронт в с. Окорш прие мероприятия за разгръщане на социалистическото съревнование между низовите организации от района в чест на 25-годишнината на Девети септември.

След това в с. Вокил се разгърна истински трудов подем между хората в низовите организации на Отечествения фронт. В първа низова организация вече приключи нивелирането и застилането с чакъл на една улица. Направи се и чешма. Не остана назад и втора низова организация, където също се нивелира улица за шосировка и се направи една чешма. Хората от трета низова организация също извършиха нова канализация и ремонтираха друга чешма. Отечественофронтовците от четвърта низова организация усърдно работиха за направата на парка. Не останаха назад и хората от пета низова организация. Постигнатото в село Вокил радва.

Да се надяваме, че отечественофронтовските организации в Окорш и Овен ще последват и надминат вокилци.

Владимир ПОПОВ

Интересни беседи и лекции пред слушателите

Общинският комитет на Отечествения фронт в село Главиница провежда различни мероприятия в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България. Най-дейно работи засега общинската лекторска група. Към нея са привлечени 25 добре подготвени лектори из средата на интелигенцията. Само през последните месеци в района на общината са изнесени от лекторите над 40 лекции на различни теми.

Понастоящем лекторите изнасят своите беседи и лекции по бригади и звена. С голям интерес се очакват лекциите на лекторите Илия Илиев и Никола Шиндров от Глазиница, Рюстем Хасанов от Калугерене, Садък Мехмедов от Падина, Атанас Христов от Подлес. С голямо внимание се посрещат лекциите за българо-съветската дружба, за възпитанието на децата в семейството, по селскостопански въпроси, на морално-етични теми.

Съществено място се отделя и на въпросите на международното положение, на героичната борба на виетнамския народ против американските империалисти, на войната и мира. А тези теми вълнуват винаги хората и затова те ги слушат с особена охота. Поставят въпроси, които най-много ги интересуват.

Ахмед ДЕМИРОВ

ТРЕВОГАТА НА ЕДНА СЕСИЯ

☆ Спокойствието на гражданите все още не е осигурено ☆ Алкохолът — източник на всички престъпления ☆ Две думи за катастрофите и детските площадки ☆ Обществената пасивност — още един източник

Няколко проблема разгледа състоялата се сесия на ГНС на 1 юни и нека да признаем, че тези проблеми са особено парливи за едно общество като нашето. В информацията за състоянието на обществения ред в града, изнесена от началника на Окръжното управление на МВР полковник Петров, бяха посочени такива тревожни факти, които надминават невинните увлечения на необуздани характери и трябва да послужат като сигнал за остра, непримирима борба с носителите на тези качества. Но нека дадем думата на фактите.

Като положително явление трябва да се изтъкне, че през последните няколко години са намалели престъпленията, представляващи опасност за живота на гражданите, и тези с по-тежък характер като убийства, грабежи, изнасилвания. Броят на рецидивистите в града намалява, а и създаденият обществен ред и законност не позволяват свободна изява на тежки престъпни наклонности. Но за сметка на това не намаляват, а напротив, увеличават се дребните посегателства над обществената и частната собственост — кражби на хранителни продукти от магазините, на месо, бонбони, цигари, шоколади, пари от будки и павилиони. Въобще джебчийството, макар и дребно, все още намира почва за съществуване. Трябва да се отбележи, че в последно време заплашително се увеличават кражбите на велосипеди и части от мотопеди.

Най-тревожното от всичко това е, че извършителите на криминалните престъпления и преди всичко на кражбите са младежи. Нека да прибавим — младежи, които не се трудят системно и търсят лесninата. Престъпленията им не са особено тежки — понякога се посяга на смешно евтини неща, които можеш да купиш за двайсет стотинки, без да се излагаш, но фактът, че се посяга, вече говори за пропуснати години във възпитанието, за липса на уважение към общонародната собственост. Не по-малко тревожни са фактите, че има младежи, които вече доказват клептоманските си наклонности и имат солиден актив от по двайсет кражби зад гърба си. А една група средношколци, в домовете на които има всичко, което те са крали, решили да проявят творческите си наклонности, обирайки в продължение на месеци надениците от балконите на гражданите. Като прибавим нарастването на кражбите от ученици до 14-годишна възраст, ще видим, че има над какво да се замислят някои организации.

ПРИЧИНИТЕ?

Трябва да се повтаряме. Лошо възпитание в семейството. Тук му е мястото да спомена, че почти всяко от тези деца има родители, в чийто семеен живот нещо куца. Голям процент са с разведени родители. Недостатъчно внимание и възпитание в училището. Недостатъчна индивидуална работа на учителите с такива ученици. Липса на внимание и отношение у комсомолското ръководство. Както се вижда, факторите се натрупват, а нима тези фактори са непреодолими от обществеността!

Все още се създават предпоставки за хулигански прояви от дребен и едър мащаб. А те се връщат за съжаление пак от младежи, и то от младежи, които ни къде не работят, киснат по кръчмите и се чудят как да си убият времето. Излишно е да изброяваме жертвите на тези прояви — жалкото е, че възпитателната работа с тези хора е крайно недостатъчна.

В отрезвителната стая през миналата година са задържани над 400 човека. Тревожна цифра, нали? Алкохолът се превърна в източник на всички антисоциални прояви, включително и на хулиганските. Въпреки предупрежденията, в търговските заведения продължават да сервират алкохолни напитки на хора, фигуриращи в списъците на градския наряден съвет. Като прибавим увеличения брой на катастрофите, на ранените и убитите поради употреба на алкохол от шофьори, ще видим каква тежка борба ни предстои с този бич на обществото. Но за да намалят катастрофите, трябва да се помисли за дисциплината на водачите на превозните средства, както и за неспазването на правилника за уличното движение както от шофьорите, така и от пешеходците. И най-остро стои този въпрос пред малките ученици, които пресичат когато и както си искат улиците. Градският съвет трябва да реши колкото може по-срочно една задача — построяването на детски площадки за игра и каране на летните кънки, ако искаме децата от нашия град да не бъдат застрашени от колите. Във всички по-големи градове са изградени площадки и протаканието на този въпрос е неоправдано. Та нали докато се намерят подходящи места, могат още деца да пострадат!

За регулирането на движението може да се говори до безкрайност. По някои улици движението е вече претоварено, и то предимно по централните, където и човешкият поток е най-многолюден. Особено важи това за индустриалния квартал, и то на обяд, когато пешеходци, колоездачи, коли и мотори просто препълват уличните платна. Налага се да се регулира движението по някои от сечки. Но няма регулировчици — няма бройки за тях.

КАК СТОИ ВЪПРОСЪТ С ХИГИЕНАТА НА ГРАДА?

В центъра — общо взето добре. Но все още се намират граждани, които изхвърлят смет и от падъци на улицата и тротоарите, а в циганския квартал над 50 на сто от жителите нямат кофи за смет. Излишно е да споменаваме какви източници на зараза се създават. А какво ще кажат търговските предприятия, които държат с дни и със седмици стоки и амбалаж по тротоарите? А тези стопани, които натрупват по уличните платна строителни и отоплителни материали и затрудняват движението и създават реална заплаха за катастрофи? А някои новодомци от новопостроените блокове кога смятат да си купят кофи или чакат кучищата смет и пепел да се превърнат в планини? И нима градският съвет няма право да санкционира такива граждани?

Всички тези въпроси и още много, за които просто няма кога да се говори, се разискваха разгорещено на сесията. Прочетени бяха и информации за работата на ГНС с жалбите и предложенията на трудещите се от секретаря на ГНС Георги Кирилов, и за работата на постоянна комисия по „търговия и изкупуване" към ГНС от Тодор Романов. За нужава внимание фактът, че все още другарите от „Булгарплод" не съумяват да организират зареждането на магазините в извънработно време, а това е по силите на предприятието и е само въпрос на организация. Как то е и въпрос на организация своевременното снабдяване на гражданството с прясно и кисело мляко.

Тревогата, с която се разискваха всички въпроси, нека да бъде гаранция, че ще се направи всичко възможно за създаване на обстановка на непримиримост към нарушителите на обществения ред, че обществеността ще се активизира и ще поведе организирана борба, ще търси персонална отговорност от всеки. Семейната среда, пионерските организации, Комсомолът, училищата, всички останали организации, цялата наша общественост трябва да правят всичко възможно за ликвидацията на такива прояви още в техния зародиш, да изчистят обществото от гнилото и престъпното и да създават истинско съвременно социалистическо общество. Това впрочем е задача на всеки гражданин.

Николай ЗЛАТЕВ

Къде да се учим?

В село Срацимир беше организирана на 30 май тази година вечер с осмокласници те на тема „Къде да се учим?" Присъствуваха ръководители и специалисти от селото.

Първи се изказаха учениците. Едни искат да станат лекари, други — инженери, а най-много кандидати има за учителската професия.

Думата бе дадена и на гостите. Директорът на училището Димитър Борисов разказа за учителската професия, за нейните трудности и хубави страни. Агрономът Паньо Андреев изтъкна, че кооперативното стопанство има нужда от селскостопански специалисти и ще отпуска стипендии. Хубави съвети дадоха на осмокласниците и останалите гости. Учениците изразиха своята благодарност за полезната вечер, като подариха букети цветя на гостите.

Петър НЕДЕЛЧЕВ

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

Перспективна технология в овцевъдството

Овцевъдството всякога е имало важно значение за икономиката на нашата страна. Сега у нас се прилагат и системни мероприятия за неговото качествено подобряване, за превръщането му в рентабилен отрасъл. За да се постигне това, е необходимо да се прилага добро хранене и да се измени технологията на отглеждане на всички категории овце.

Средният настриг вълна през 1967 година от овца в окръга е 4,036 кг, а млечността — 50 литра. С най-високи показатели са ТКЗС — Нова Черна — 6,664 кг среден настриг вълна, ТКЗС—Дулово—6,100 кг, ТКЗС—Калипетрово — 5,470 кг и други стопанства.

Тези резултати са дело на неуморния труд на нашите овцевъди, на правилно провежданата развъдно-подобрителна работа и на подобреното хранене.

Една от основните черти на селското стопанство през последните години е неговата интензификация. Интензификацията и стремителното развитие на техниката обаче са оказали съвсем слабо влияние за изменение на технологията при отглеждането на овцете. В овцевъдните ферми на окръга почти е запазена екстензивната система, съпроводена с тежък ръчен труд и примитивна техника.

Характерна черта на овцевъдството в нашия окръг е, че стопанствата имат голям брой овце, които обаче са разпръснати във всички населени пунктове. А в стопанствата на селата Межден, Черник, Паисиево, Алфатар и някои други всяко населено място е с по 2-3 овцеферми. В нашия окръг има 30 кооперативи със 109 населени места. На стопанство се падат средно по 4 729 овце, а за населено място по 1 302. Разпръскването на стадата на много места не създава възможност за механизация на трудоемките процеси и е пречка за повишаване производителността на труда във фермите. Това изисква организационно стопанско и техническо преустройство на този отрасъл на основата на внедряване на нова технология на отглеждане на животните и механизация на трудоемките процеси.

При нашите условия, където пасищата са съвсем ограничени, особено значение придобива концентрацията и вътрешностопанската специализация на овцевъдството. Тази задача може да се реши успешно чрез строителството на едри механизирани ферми за по 2 000 овце, разположени в непосредствена близост до населените места.

Всяка ферма се състои от 4 овчарника за по 500 овце с агнетата и помощни сгради, които се оформят в един комплекс, който е електрифициран, водоснабден, шосиран и свързан с главните пътища.

За тази цел в КОС — гр. Разград е разработен проект и документация и започва строежът на такава ферма. При осъществяване на предвидената механизация един овчар ще обслужва 250 овце за разплод с агнетата, където по време на агненето за 100 дни ще има и помощник.

Залагането на всички видове фуражи, почистването на помещенията през зимата и лятото, стрижбата и доенето ще се извършват механизирано. През зимния период животните ще се отглеждат оборно, а през късна пролет, лятото и ранна есен пасищно, като максимално се използуват естествените пасища, стърнищата и изкуствените пасища. При недостиг на пасищни храни овцете трябва да се дохранват със зелена маса или силаж. В тези високомеханизирани овцеферми основните процеси ще трябва да се организират по новому. За нашите условия е доказано, че най-ефективно е ранното агнене на овцете—през м. декември и януари, което обаче да стане за максимално къс период от 10—15 дни. За тази цел да се използува синхронизирано размърляне на три етапа. Така значително ще се облекчи труда на овчарите при провеждането на агненето, отбиването и доенето на овцете.

Доенето заема сравнително кратък период от време—4—5 месеца годишно. Въпреки това то се явява сериозна пречка по пътя на интензификацията, тъй като ръчното му извършване изисква голям брой обслужващ персонал. Въвеждането на българската доилна инсталация с висока производителност (280—360) овце на час ще играе решаваща роля за общото натоварване на един овчар с 250 овце при двукратно доене.

Внедряването на индустриалните методи на производство в овцевъдството изисква укрепени ферми, снабдени с комплекс от машини и инсталации, които да се обслужват от квалифицирани овчари—механизатори. Уедрената механизирана овцевъдна ферма за 2 000 овце за разплод с благоустроени сгради и други обекти към тях, построени по единен план, с всички необходими условия за ефективно приложение на механизацията в производствени процеси и подобряване културно-битовите условия на работниците, ще спомогне за бърза интензификация и повишаване производителността на труда в овцевъдството.

Според нашите изследвания при тази технология от 2 000 овце с продуктивност 4,5 кг вълна на овца, 44 литра млечност и 120 на сто плодовитост ще се реализира печалба от 14 735 лева. На 1 човекоден се пада 38,6 лева обща продукция и 10,6 лева чиста продукция при 8,38 лева обща и 3,25 лева чиста продукция за овцевъдството на окръга през 1967 година.

Ето защо ние смятаме, че организацията на уедрените механизирани ферми за овце за разплод трябва да намери широко приложение в Силистренски окръг.

ГРОЗЮ ГРОЗЕВ—науч. сътрудник КОС —Разград

ЛЮБКА ОЛИМПИЕВА — зав. секция овцевъдство при Инспекция по племенно дело — Силистра

Да се изсуши и съхрани сеното от люцерна тази година е една от основните задачи на кооперативните стопанства. Навреме и успешно се справиха с нея и кооператорите от стопанството в с. Добротица.

НА СНИМКАТА: Кооператори от овощаро-лозарската и комплексна бригади трупат сено.

При добри битови условия

Осигуряването на добри социално-битови условия за работниците е едно от решаващите условия за повишаване производителността на труда и за успешното изпълнение на производствената програма. Тази обществена грижа има особено значение за суровите условия, при които се трудят горските работници.

Изхождайки от това, ръководството на Дуловското горско стопанство през последните години предприе и извърши немалко за подобряване битовите условия за своя колектив. За да започне строителство на помещения, складове и други съоръжения, то определи преди всичко основните обекти, на които ще се съсредоточи дейността на стопанството по дърводобива и лесокултурната дейност.

В непосредствена близост до стопанския двор на обекта Върбино се построи работническо общежитие. През 1967 година в „Голямата гора" бе завършена сграда, в която могат да нощуват повече от 25 души. Тя разполага с хигиенична кухня и столова, където на работниците се подава топла и питателна храна. На обекта „Помпата", в държавна гора „Зли дол" е изградено най-голямото работническо общежитие за около 40 души. То има просторно спално помещение, добре уредена кухня и столова. В стопанския двор на общежитието са построени и сгради за овцефермата при стопанството. Нуждата от месо и мляко за кухните наложи да се създаде тази овцеферма. А в зеленчуковата и овощна градина се произвеждат зеленчуци и плодове, които внасят разнообразие в храната на работниците. Този обект е водоснабден и електрифициран. Тук хората могат да слушат радио, да гледат телевизор. В горския разсадник също има подходящи сгради за хората, които се трудят тук.

Навсякъде спалните помещения са подредени с пружинени легла. Кухните се снабдяват с необходимите продукти. Във всички обекти са създадени добри условия за работниците. Затова в неотдавна проведения преглед на социално-битовите условия Дуловското стопанство се нареди на едно от първите места в Районната дирекция на горите — Русе. За строеж на жилища и стопански сгради то е изразходвало 40 000 лв., за шосирането на обектите — 5 000 лева, за електрификация — 6 000 лева, за водоснабдяване — 3 500 лв., за обзавеждане на спалните помещения и др. —10 000 лв. При обектите, където се налага често преместване на работниците през лятото, са закупени палатки за 1 500 лв. Храната се извозват с колите на стопанството. Осигурени им са абонаментни карти, 80 на сто от стойността на които се плаща от ръководството. Немалко грижи полага администрацията и профорганизацията за почивката на хората. Построени са три бараки край Балчик за 2 500 лв.

Добрите условия оказват положително влияние за изпълнение на производствената програма. Работниците постигат значителни успехи при изпълнението на задачите си.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

НОВАТА СИСТЕМА В ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ"

Безспорни са икономическите резултати, които носи новата система на стопанско ръководство в сферата на материалното производство. Широкото участие на производствениците в управлението на предприятията и резултативният характер на трудовото възнаграждение оказват своето благотворно влияние върху дейността за реализиране на икономии, за преизпълнение на плановите и за по-висока производителност на труда.

От началото на тази година новата система на ръководство се приложи и в промишлените комбинати. Няколко месеца преди това трудовите колективи извършиха необходимата подготовка, запознаха се със същността и особеностите на системата и изградиха съответните органи. Там, където подготовката е била извършена старателно и със стопанско виждане, резултатите се га са добри.

Промкомбинат „Текстил" —Силистра започна работа по новата система на ръководство също от началото на годината. Петте месеца са кратък период, въз основа на който да се правят решителни изводи, но постигнатото е значително и не може да се отмине с мълчание. Факт е, че целият колектив мобилизира силите си за получаване на по-добри икономически резултати. С такава цел той направи задълбочен анализ на работата си през 1967 година, с който разкри до голяма степен слабостите в организацията на труда и производството. Особено строг беше анализът върху работата на звената, занимаващи се с материално-техническото снабдяване и с пласмента на готовата продукция. Задачата бе в складовете на предприятието винаги да се намира оптималното количество суровини и материали, осигуряващи ритмично изпълнение на производствения план. Не остана настрана от анализа и планово-икономическата работа. Реалното планиране и правилното насочване на финансовите средства, с оглед да се получи най-добър стопански резултат, са в основата на новата система и затова трябваше навреме да се отстранят допускани те в миналото пропуски.

Колективът приложи ефектно обективно действуващите икономически закони за повишаване производителността на труда и за по-пълно използуване на основните фондове. В резултат на това през петмесечието беше произведена надпланова продукция за 109 000 лева. През първото тримесечие, в сравнение със същия период на миналата година, е произведена продукция в повече за 131 000 лева. Това увеличение е постигнато, без да се увеличават производствените мощности на един човек от промишлено-производствения персонал. Значително преизпълнение на плана — 14 на сто, показва и производителността на труда. То зи показател изпреварва фонда работна заплата с повече от 6 пункта.

Новата система на стопанско ръководство оказа най-осезателно влияние върху рентабилността на предприятието. Колективът отчете през първото тримесечие два пъти повече печалба на сто лева основни фондове в сравнение с миналата година. Рентабилността (печалбата, отнесена към пълната себестойност) нарасна от 7 на 14 лева на сто лева себестойност. Общият доход се увеличи на 137 на сто в сравнение с миналата година.

Това са основните икономически показатели. Цифрите красноречиво говорят за успехите, а те са резултат на стремежа на целия колектив да води рентабилно производство. Във всяко производствено звено и във всеки отдел се води борба за икономия на средства. Счетоводството намали вземанията от разни клиенти с 15 000 лева, а задълженията към кредиторите с 13 000 лева. По добри се пласментът на готовата продукция, вследствие на което се освободиха оборотни средства за около 39 000 лева. Наднормативното натрупване на суровини и материали се намали с 65 000 лева. Всичко това позволи обръщаемостта на оборотните средства да се ускори през първото тримесечие с повече от 25 дни.

До края на миналата година, преди внедряването на новата система на стопанско ръководство, промкомбинат „Текстил" чувствуваше постоянна криза от парични средства, често изпада в просрочие и понасяше значителни щети от завишения процент на лихвата. Сега картината се измени коренно. Здравата финансово-отчетна дисциплина и ускоряването на обръщаемостта на оборотните средства позволиха да се ликвидират всички видове заеми, а преизпълнението на плана за печалбата обогати фондовете на предприятието. Само фонд „Разширение и техническо усъвършенстване" получи през първото тримесечие над 46 000 лева.

Добра дейност има и производственият комитет. Като форма за участие на производствениците в ръководството на предприятието той неведнъж е оказвал помощ за подобряване производителността на труда и за най-пълното използуване труда на работниците.

Това са първите крачки на колектива на „Текстил" в приложението на новата система на стопанско ръководство. Те са окуражаващи и могат да служат за пример на много предприятия. Сега, когато работниците се отзовават с готовност на призива на Партията да увеличат производството, за да се компенсират загубите от сушата, възможностите на новата система трябва да бъдат използувани още по-резултатно и колективът да се нареди на едно от първите места в социалистическото съревнование по случай 25-годишнината на социалистическата революция в България.

Йордан ПОПОВ

Първи резултати от отглеждането на пилета — бройлери

Отглеждането на пилета — бройлери за месо е главният източник за получаване евтино и доброкачествено птиче месо. Бройлерното производство в нашия окръг започна през тази година. До края на м. май са излюпени и предадени за отглеждане 75 000 пилета в ТКЗС. Първите израсли от тях вече са продадени на птицекланицата. Те наброяват 15 000. Трябва да се отбележи, че резултатите, получени при обикновени условия на отглеждане и без всякакъв практически опит, са задоволителни.

Особено красноречиво говорят производствените резултати на ТКЗС с. Ситово, което първо в окръга отгледа и предаде 7 900 бройлери със средно живо тегло 1,5 кг на 60-дневна възраст. Ако съпоставим постигнатите тук резултати, ще видим, че 1 кг прираст от обикновените пилета в стопанството е получен от 5 кг концентриран фураж, а при бройлерите — от 3,230 килограма. Общо в стопанството за 100 кг прираст се заплаща 34,60 лв. за разход на труд, а при бройлерите — 13 лв. 1 кг прираст при първия случай струва 1,63 лв., а при бройлерите — 1,10 лв. Затова ТКЗС с. Ситово само от първата партида бройлери, продадени на птицекланицата, получи чист доход 1 770 лв.

Разбира се, тези резултати са далеч незадоволителни, защото разходът на концентриран фураж е все още голям. Възможно е от 2,5 кг храна да се постигне 1 кг прираст. Помещенията, в които сега се настаняват бройлерите, са без вентилационна система и имат малък капацитет. Това ограничава възможностите за намаляване разходите на труд. Но въпреки тези неудобства и затруднения, получените резултати са далеч по-добри в сравнение с тези при отглеждането на пилета за месо от породата Легхорн и Нюхемпшир. Аналогични са постиженията и в ТКЗС с. Средище, гр. Тутракан, Смилец и др.

Сега, при наличието на бройлери в нашия окръг, не е оправдано отглеждането на пет лета от породата Легхорн за производство на месо. Необходимо е ръководствата и специалистите в ТКЗС да преустроят своята производствена дейност, като отглеждат от тази порода само носачки, а за месо — пилета—бройлери. В това отношение ТКЗС — М. Преславец и Белица допуснаха грешка, като оставиха за отглеждане петлета от породата Легхорн за месо. Затова и производствените резултати в тези птицеферми са далеч по-не задоволителни в сравнение с постигнатото в ТКЗС — Ситово.

Сегашните резултати в бройлерното производство са първи в нашата дейност. Те са далеч под средното ниво, постигнато в другите окръзи, но все пак са напредък за повишаване доходността от птицефермите.

Ст. НЕДЕЛЧЕВ

Борбата с вредителите по растенията е едно от основните задължения на Държавна растително-защитна станция — Силистра.

НА СНИМКАТА: Трактористът Иван Рашков заедно с Мустафа Алиев пръскат поясите против вредители.

През лятната кампания — без пожари

Наближава жътва. Продължителното засушаване спомогна на есенниците да узреят много по-рано, отколкото други години. В изпълнение решението на ЦК на БКП и Министерския съвет за компенсиране загубите от сушата селските труженици и механизатори обещаха качествено и в съкратени срокове да приберат реколтата. Недопускането на пожари — това сега е една от най-важните задачи както на органите на противопожарната охрана, така и на кооператорите. Досегашният опит показва, че когато всички участвуват в тази борба, пожарите се предотвратяват. Редица години вече в много села на окръга, като М. Преславец, Нова Черна, Секулово, Средище, Кайнарджа и др., благодарение на взетите мерки пожари не са допускани.

Сега срокът за ремонта на селскостопанските машини отмина. Но въпреки това не всички стопанства са приключили с тази задача. Направени са и редица пропуски при подготовката на инвентара. Особено внимание трябваше да се обърне на електрическите инсталации и съоръжения — уязвимите места, които най-често предизвикват пожари. Независимо от дадените навременни указания от органите на противопожарната охрана и досега старите електрически инсталации на комбайните в ТКЗС Алеково, Алфатар, М. Преславец, Бабук, Сокол, Сребърна, Паисиево, Дулово и др. още не са подменени с нови. Това дава основание да се предполага, че на работа могат да се допуснат неизправни в това отношение машини, което е много опасно и може да доведе до пожар. На главните инженери на тези стопанства трябва да припомним, че една инсталация струва 12 лева, а един комбайн — 12 хиляди лева.

Особено внимание трябва да се обърне и за обезопасяването на акумулаторите на комбайните. Не е решен окончателно и повсеместно и въпросът с осигуряване изправни искрогасители, въпреки че „Техноснаб" разполага с такива.

Не бива да се допускат на работа необезопасени и несъоръжени с противопожарни уреди и средства комбайни, камиони и трактори. Особено внимание следва да се отдели на онези машини, които извършват други селскостопански работи и едновременно участвуват в прибирането на реколтата.

Необходимо е добре да се съоръжат и наблюдателните постове. Когато те са до телефонни линии, непременно да им се поставят телефонни постове. Добра традиция в това отношение имат Сребърна, Ситово и Попина. За наблюдатели на постове да се поставят кооператори, които действително ще охраняват реколтата, а не безпомощни старци.

Не трябва да се пропуска разораването под проводниците с високо напрежение. Да се осигурява дежурен трактор с плугове, работещ в съседство с комбайните.

Миналата година по време на жътвата станаха два пожара: в блок с пшеница в с. Богданци и кръстци на ТКЗС — Алфатар. И при двата случая причината е грубата небрежност на механизаторите. При първия пожар механизаторът Васил Василев Георгиев не е почиствал редовно искрогасителя от нагар. В Алфатар механизаторите Георги Бонев Куцаров и Кирил Иванов Дойчев заедно с прикачниците си запалиха стърнище, в което имаше неприбрани снопи, без да разорат около тях. Тези лица бяха съдени и заплатиха нанесените на стопанството по тяхна вина щети. Пожар беше допуснат и в ТКЗС — Колобър. По вина на Бедри Халмиев Мехмедов изгоря един трактор. Причината: тръбичката за нафта от резервоара до двигателя вместо металическа беше пластмасова.

За предотвратяване на пожарите покрай ж. п. линията в Дуловски район е необходимо посевите да се пожънат във восъчна зрелост.

Докато не се пожъне и не се прибере сламата от полето, не бива да се палят стърнищата. Всяко нарушение в такива случаи е довеждало до печални резултати. Не са прави онези селскостопански ръководители, които нареждат да се палят стърнищата, след като в тяхната бригада жътвата е приключила, а съседите им още жънат. Така миналата година от запаленото стърнище в землището на с. В. Левски щяха да изгорят стотици декари пшеница на селата Кутловица и Поп Кралево.

Там, където сламата се балира, трябва да се създаде строг противопожарен ред. Машините да бъдат напълно обезопасени. Работниците инструктирани. Купите да се подреждат правилно. Около тях да се заорава. Площадките да бъдат съоръжени с необходимите противопожарни уреди и вода за пожарогасене. Това се отнася също за зърнопощадките и складовете.

Задачата на народните съвети, на доброволната противопожарна охрана, общинските милиционери и пожарникарите към ТКЗС е постоянно да провеждат разяснителна работа сред кооператорите и механизаторите и най-вече да следят за техническата изправност на машините и състоянието на наблюдателните постове.

майор Найден НАЙДЕНОВ,
зам. началник отдел ПО—МВР

Предохранителни мерки

При наличието на тазгодишното засушаване възможностите от възникване на пожари в полето са по-големи, отколкото през други години. За да бъдат предотвратени те, ръководството на Тутраканското кооперативно стопанство взема необходимите мерки. Още повече, че то има горчив опит от миналата година, когато посев от 22 дка пшеница изгоря по време на жътвата поради недоброто почистване на искрогасителите на тракторите.

Голяма помощ и контрол в това отношение оказва на стопанството инспекторът от противопожарната охрана др. Васил Гойчев. Той извършва проверки на комбайните и другите машини и следи за тяхното оборудване. Ръководството на стопанството взема мерки да набави всичко необходимо за тази цел.

Преди няколко дни започна и изграждането на противопожарните пунктове в определените за тази цел места в землището на Тутраканското стопанство. Направени са колиби и наблюдателници. Определени са и отговорниците на пунктовете, които вече започват да изпълняват своите функции.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

1800 години Силистра

Разказва Манасиевата хроника

Турското завоевание през втората половина на XIV век нанесло тежък удар върху културния живот вред българите. Унищожени били безброй паметници на строителното и изобразителното изкуство, както и множество ръкописи по църкви и манастири, по царски дворци и болярски жилища. Нищо не останало от книгохранилищата на търновските владетели — покровители на книжнината, нито от патриаршеската библиотека, гдето се съхранявали творбите на най-големия южнославянски книжовник по то ва време, патриарх Евтимий Търновски. Малцина ревнители на книжнината и изкуството, напускайки страната, за да дирят убежище другаде, отнасяли със себе си по някой ръкопис или произведение на изкуството. Неизвестни бегълци от Търново пренесли в северозападните балкански земи и една от най-големите ценности на търновската дворцова библиотека — украсения с миниатюри препис на среднобългарския превод на Манасиевата летопис, предназначена за Иван Александър.

Но какво представлява Манасиевата летопис? Това е най-главното и най-известното произведение на византийския писател Константин Манаси, една светов на хроника или летопис — един „преглед". Летописта е била написана по искане на византийската принцеса — севастократорица Ирина.

През царуването на Иван Александър литературата, както и цялата култура са в разцвет. По своето съдържание българската книжнина става твърде богата и разнообразна. През този период най-ценният образец на българската преводна историографска литература е именно летописта на Константин Манаси, преведена през първата половина от управлението на Иван Александър. Със своето съдържание тя съставя едно от най-редките произведения на средновековната българска литература.

Ватиканският препис на Манасиевата хроника, съхраняван сега във Ватиканската библиотека, се отличава от другите преписи. Целият ръкопис е изписан от една добре обучена ръка. Преписвачът се е старал да украсява писмото, като поставял с червено мастило по-важните надписи. Ала най-ценната украса са миниатюрите, от които днес са оцелели 69.

Но най-голям интерес за нас сега представляват миниатюрите, които се отнасят до българската история, а също така и до византийско-българо-руските отношения. На българо-византийските отношения са посветени 18 миниатюри; три миниатюри съдържат сцени из отношенията между българи и руси.

Една миниатюра, на л. 178, е свързана пряко със Силистра. Тя е разположена на цяла страница и съдържа две сцени. Първата носи надслов: плен рускы и изобразява опустошението на Светослав в българските земи. Наляво, зад една планина, се вижда крепост с четвъртити кули отгоре. Надясно от крепостта препускат неколцина (руски конници), начело на които язди Светослав, с щит в лява ръка и украсено с висулки копие в дясната ръка. Конникът зад него свири с дълга бойна тръба. Над главите на другите конници се виждат две знамена и няколко копия. Вдясно, вред планината, се вижда три рунести овце и три крави: това е заграбената плячка. Тази сцена ни напомня за поредицата войни между руси и византийци. Във войната, започнала през пролетта на 971 година, българското болярство, недоволно от твърдата политика на Светослав, премирява на византийска страна, очаквайки и по-големи изгоди. Именно това накарва Светослав, след поражението му при Преслав, да унищожи в Дръстър 300 най-видни граждани сред българите.

Но с това положението му не станало по-леко. Византийската армия подложила Дръстър на продължителна обсада. Именно този момент отразява втората сцена от миниатюрата. Тя изобразява нападението на император Цимисхи (969—976) срещу крепостта Дръстър през пролетта на 972 година. Наляво в миниатюрата е изобразена яка крепост с високи кули и голяма врата. Към нея приближават с устрем неколцина конници, предвождани от император (Йоан Цимисхи), който държи поводите на коня, а с дясната — украсено с висулки копие.

Трябва да се съжалява, че художникът е скован твърде тежко от шаблонността. Поради това повечето от сградите се повтарят, независимо от територията, за която се отнасят, и епохата. Затова двете сцени в миниатюрата, свързана със средновековния Дръстър, не могат да ни дадат точна представа за неговата крепост, която често пъти е ставала убежище. Но самият факт, че сред миниатюрите се намира и тази за Дръстър, още веднъж говори колко важен център е бил градът като отбранителна опорна точка в северните предели на страната.

С. ХРИСТОВ

МЕЛПОМЕНА

Едно момиче на строежа,
едно момиче с панталон
споява с крехката си нежност
усмивки, мисли и бетон.

Дойде със пролетния вятър
със очила и куфар лек.
И ето го—строи театър
по своя дързък, пръв проект.

Немирна, палава пъстърва
под светъл дунавски простор..
Навлиза в ролята си първа
без грим, декори и суфльор.

Каква чудесна премиера
с нерепетиран смях и жест.
Момичето твори уверено,
но не с актьори, а с мъже...

Расте в очите му зелени
строежът грациозен, млад.
И виж — самата Мелпомена
е слязла в моя малък град!

Симеон МАНОЛОВ

ПОСЛЕДНАТА ПРОВЕРКА НА ЗРЕЛОСТТА

Отшумяха дните и часовете, изпълнени с напрежението на подготовката за зрелостните изпити. Сега в класните стаи на Механотехникума и Икономическия техникум в Силистра е тихо. Над белите листи са навели глави зрелостниците — началото на дните и часовете, в които всеки решава съдбата си сам и показва какво е научил през незабравимите ученически години, е сложено. Темите са прочетени отдавна — „Любовта и омразата в поезията на Ботев" — сплав, от която се оводи един от големите български гении, и „Творчеството на Елин Пелин — една истина за живота на българския селянин". И двамата автори са обичани от учениците и, разбира се, всеки според подготовката и предпочитанията си се е насочил към единия от темите.

И докато младите зрелостници напълваха с мислите си белите листове, ние се срещнахме със заместник-директора на Механотехникума — Климент Симеонов, и го помолихме да каже няколко думи за подготовката на навлизащите в живота курсисти.

— Това е вторият випуск на техникума и трябва да кажем, че и този випуск не е по-лош от миналогодишния. Над 120 курсисти получиха много добра подготовка по техническите предмети и усвоиха трайни практически навици, които утре ще им са от полза. Не е малък броят на курсистите, които смятат да продължават образованието си във висшите учебни заведения — ние имаме отличници, които са освободени по всички предмети и смятаме, че някога нашият техникум ще се гордее със своите бъдещи инженери. Енчо Стоянов — отличен спортист и ученик, Николай Соколов, Иван Димитров, Стилиян Русев и още много момчетата, които, ако продължат със същата настойчивост в овладяването на знанията, ще станат много добри специалисти.

Докато ние разговаряме, времето е напреднало и някои вече са привършили и започват да предават работите си. Максим Стоянов и Иван Митев са писали за Елин Пелин. Защо ли? Защото поне за тях е по-лесно да пишат за него, някак им е по-близък. Докато за Ботев трябва повече да си подбираш мислите.

— А на мен за Ботев ми беше много по-лесно да пиша — заявява Георги Костадинов.

— Защо?

— Вълнува ме Ботевата поезия, обичам я, допада ми неговият борчески дух и живот, огнено му слово, и когато прочетох тази тема, много се зарадвах.

— Как смятате — темите изненадаха ли някого и дали не намериха някои неподготвени?

— Едва ли са ни изненадали — отговарят момчетата.—Пък и в часовете за консултации, заедно с другаря Капитанов — нашия учител по български език и литература, ние разработвахме подобни теми. Но... в края на краищата предварителни прогнози не могат да се правят със сигурност.

— А с другите предмети как сте? След два дни ще държите по математика писмен изпит?

— Там е малко по-страшно. Но ние хвърлихме в подготовката много сили и очакваме добри резултати. Всеки ден с учителя по математика — другаря Калушев — решавахме задачи — не остана сборник нерешен, дано не ни излезе.

...Към края на изпита са и зрелостниците от Икономическия техникум. Спокойни, радостни, усмихнати излизат Станка Михалева и Мария Кулева. И нали са момичета, веднага започват да коментират оживено:

— Не очаквахме точно тези теми. В нашия техникум обичаме поезията, особено на Ботев, и с радост писахме за него.

Думите им се подкрепят и от Йорданка Димова, която още от вратата викна: „11 листа изписах и все ми се струваха малко"..

Дано със същата радост и спокойствие издържат и останалите си изпити — тази истинска и последна проверка преди навлизането им в големия живот.

Николай РОМАНОВ

Нашата реплика

Рушители!..

Дори и да изпаднем в шаблон отново и отново, и отново ни се иска да се спрем на един въпрос, който през последните дни силно възмути силистренци. Става дума за онова, което те наблюдават в парка на града. Похвални са усилията на работниците от „Паркове и градини" да създадат едно чудесно място за отмора. Много площи през тази пролет бяха наново озеленени, прибавят се нови кътове за развлечения, обогатява се материалната база.

Но!!! Има хора в града без всякаква съвест, които не искат да се съобразяват с никакви норми, с никаква етика и с лека ръка рушат онова, което вече е създадено. Колко утрини лехите осъмват утъпкани, с изпочупени цветя. Минете сега през парка и ще видите на какво приличат липите — клоните им са безогледно изпочупени.

Не искаме да се спираме по-подробно и на една стара практика някои хора да скубят тревата в парка, на навика на някои младежи да обръщат люлките. Всички тези „изяви" имаха връх, който е повече от възмутителен. През миналата нощ развилнели се хора запокитили две пейки от високия бряг към Дунава. И естествено — те са изпочупени. След това към тях се прибави още една.

Кои са тези хора? Абитуриенти?... Може би... Жалко, ако тези младежи са решили именно по този начин да ознаменуват „зрелостта" си.

Към тези хора едва ли може да се апелира за някаква култура. Преди години те унищожиха обяснителния текст към паметника на Толстой. Утре те ще се „прославят" с някаква друга изненада. Явно е, че при тях не може и дума да става за съвест и трябва да бъдат санкционирани съобразно всички норми на нашето общество. По друг начин едва ли може да се постъпи с тях!..

Отдалеко, за да е леко

Учебната година приключва, но с това не настъпва пасивен период в целодневните детски градини и в училищата. Напротив, именно сега започват големите тревоги на администрацията около ремонта.

В целодневната детска градина „Герман Титов" — Силистра за него са помислили още през учебната година. След много тичане сградата най-после беше предоставена, а сега предстои основно измазване вътре. Запланувани са много промени — подмяна на старите легла, набавяне на масички за IV група, съобразени с възрастта на децата.

За обогатяване материалната база през отпуските си учителките ще изработят определен брой предмети, необходими за занятията и кътовете през идната учебна година.

Много преобразования ще се извършат в двора. Има отпуснати средства за строеж и оборудване на своеобразен детски комплекс—площадка за игри по групи, пясъчници, цветни лехи, малък басейн. Очаква се през този месец строителите да започнат работата. Необходимо е да се използуват летните дни, когато част от децата не са в детската градина и времето позволява да се работи.

Болен е въпросът с оградата. За нея сега средства не се предвиждат и районът на градината засега е ограден с мрежа, която съседите огъват, за да пуснат в съботните и неделните дни кокошки и агнета. Разбира се, те замърсяват двора, затрудняват работата на персонала. Нужно е кварталната организация на Отечествения фронт да се намеси. Това се отнася и за някои деца от махалата, които влизат в двора и повреждат много от пособията.

Колективът от детски учителки при целодневната детска градина „Герман Титов" е млад и ентусиазиран. Още отсега той си е поставил с необходимата сериозност всички задачи, свързани с материалната база, за да се създадат нормални условия за интересни игри и занятия през следващата учебна година.

Гергана ГЕОРГИЕВА

Тематичният танц „Гроздобер", поставен от състава при Ансамбъла за народни песни и танци при ОНС и ОСПС. С него самодейците се представиха на окръжния конкурс на танцовата и музикалната самодейност, като под несоха на зрителите много красота и ритъм.

ПОЗНАВАТЕ ЛИ ТЕЗИ ИМЕНА

ПАРТЕНИЙ ПАВЛОВИЧ

Със Силистра и Силистренски окръг са свързани имената на много видни личности. Едни са родени в този край, други само са работили в него; едни са живели преди векове и десетилетия други са наши съвременници.

С новата си рубрика „Познавате ли тези имена" по повод 1 800 годишнината от обявяването на Силистра за град редакцията започва да помества поредица от очерци за дейци на революционната борба, на културата и просветата с цел още повече да се популяризира тяхното дело.

Партений Павлович се нарежда сред най-видните представители на средновековната ни литература. Неговата дейност е свързана с героичната борба на българи и сърби за културно-просветни придобивки; по този начин той се утвърждава и като неуморен обществено-политически, книжовен и църковен деятел.

Точната дата на рождението на Партений не е известна. Но въз основа на някои извори може да се предположи, че той се е родил в края на по-миналия век, около 1695 година, в Силистра — важен административен и военен център в турската империя. Семейството на Партений е било заможно. На младини, още докато е бил в родния си град, той изучил гръцкия литературен език и гръцките църковни книги при двама учители. По-късно Партений се налага и като един от малкото българи-полиглоти — освен езика на родителите си той е знаел латински, черковнославянски, сръбски, румънски немски, руски, турски, а може би и италиански.

След като завършил образованието си в родния си град, бащата на Партений успял да го изпрати и запише за ученик в основното гръцко училище в Букурещ. Тук Партений навярно се е учил до 1715 година. След това, подтикван от силен стремеж за повече знания, той напуща Букурещ и тръгва из Европа, за да повиши образованието и културата си: Венеция, Болоня, Рим, Неапол, Бари, Отранто, Корфу, Янина, Костур. Именно през тези години той заживява с мисълта да отиде в Русия, но бил възпрепятстван от турските власти. Тогава Павлович заминава за далматинското градче Русен. Там учителствува една година, а после става калугер в сръбския манастир Св. Сава.

Замонашването на Партений, станало през втората половина на 1720 година, е един момент в неговия живот, който предопределя по-нататъшната му дейност. Той вече тръгва по друг път, твърде различен от дотогавашните му намерения и прояви; посвещава всичките си сили на вяра и енергична служба в полза на балканските славяни — българи, сърби, черногорци. Поради стеченище на обстоятелствата тази дейност той разгръща преди всичко сред сръбския народ, между който е живял почти 40 години. Включил се веднъж в живота на сръбското монашество и на сръбската православна църква, постепенно славянският деятел получава различните звания на църковната йерархия, докато най-после успял да получи високо отличие — епископ. Това е показателно признание. То свидетелствува за големите достойнства на Партений, както и за голямата му обществено-просветна, църковно-административна и проповедническа работа. Като служител на сръбската църква, Партений обикновено е прикачвал към българското си презиме Павлов сричката ич, така то добивало формата Павлович.

Съвестта му на буден човек, чувството му за обществен дълг принуждавали Партений през целия си живот да пътува. Той обиколил пределите на турската империя, на австро-унгарската империя, на Румъния. Сред православния народ се е движел с високоблагородната цел да поддържа бодро верското чувство, да буди народното съзнание, да подготвя масите за съпротива срещу други религиозни проповеди

Книжовната дейност на Партений Павлович, макар и да протича сред сърбите, е оказала и известно влияние върху нашата литература. Проявите на Партений Павлович в тази област за нас представляват изключително голям интерес. Преди всичко те са плод на един човек високообразован, а някои от съчиненията му са нещо съвсем абсолютно нови както за нашата литература, така също и в историята на сръбската литература.

Освен църковно-богослужебните му съчинения, докладите и писмата, от особено значение са автобиографичните му творби и стихотворенията му. Автобиографията на Павлович е първата автобиографична творба в литературата на българи и сърби. Тя не е стройно произведение. Но независимо от това дава много познания за епохата. Без съмнение през нея Партений е искал да каже определено влияние върху съвременниците си — сърби и българи: да пазят чистота на своята вяра, да се осланят преди всичко на Русия, изпитана поборница за правата на южните славяни, чувствата си към която изразява в две писма до императрицата и руския Свети синод.

Като автор на две стихотворения — Прослава на сръбски крале и Песен за Русия — Партений е пръв български автор, написал стихотворение по съвременни нему образци в чужди литератури. Неговото поетично творчество дава основание да се говори за новобългарска поезия през XVIII век, за свързване на поезията с важни задачи на живота.

Животът и голямото дело на Партений Павлович го издигат като бележита фигура в духовното развитие на българския народ през средата на XVIII век.

П. ПЕТРОВ

Нови книги

Стефан Продев. Отблясъци. Публицистика.

Георги Ивчев. Ревю на парадни дрехи. Сатирични стихове.

Росен Василев. Шарена пътека. Картинна книжка.

Рангел Игнатов. В сянката на ливадите. Разкази.

Исак Паси. Философски литературни етюди.

Ангел Каралийчев. Разкази.

Поглед върху съвременната чужда литература. Сборник-очерци.

В строя. Стихове. Сборник.

Иван Василев. Къщичка под Витоша. Повест.

Американската военна база Кхе Сан в Южен Виетнам е обект на непрекъснат точен обстрел на бойците на освободителните южновиетнамски сили.

НА СНИМКАТА: Американски войници бягат към кацналия в базата самолет.

ЗА УДОБСТВО НА ОРЛИТЕ

В някои райони на ГДР по стълбовете за високо напрежение се поставят специални кошници. За кого са предназначени те? За да могат да се настанят у тях на постоянно жителство речните орли. Орнитолозите са установили, че само в района на Нойстерлиц половината потомство от тези редки птици се отглежда в подобни гнезда, приготвени от хората на стоманените стълбове Трябва да се предполага, че подаръкът на орнитолозите е допаднал на пернатите.

НАЙ-НАТУРАЛНИТЕ СЪЛЗИ

В парижките магазини са били пуснати в продажба носни кърпички, напоени със сълзотворно вещество. Фирмата —производител усилено рекламирала за използуване на погребението си при погребението на богати родственици и при посещението на данъчните власти.

КРАТКА ИСТОРИЯ

Тринадесетгодишната шведска ученичка Карни Ларсон е получила наградата за най-краткото съчинение. Ето го и самото съчинение: „Сократ бил гръцки философ. Той ходел сред хората и им давал добри съвети. Затова го отровили".

РИБАРСКА ПОЛИТИКА

Един търговец на риба в Рио де Жанейро увеличил много своята клиентела. Оказало се, че далновидният печалбар учтиво се осведомявал за политическите интереси на своите клиенти, а после съобразявал покупката им в съответния вестник.

ПРЕЛЕСТИТЕ НА КОМФОРТА

В един от хотелите на канадската провинция Квебек и досега висят на стената правилата, въведени от притежателя на хотела през 1882 година. Те гласят: „Преди да легнете да спите, обязателно сваляйте ботушите и обувките, подковани с големи гвоздеи. Настоятелно молим всички гости да стават до шест часа сутринта, тъй като чаршафите са необходими за покривка на масите". Притежателят считал, че четенето на подобни правила ще позволи по-добре на хората да оценят прелестите на съвременния комфорт в неговото заведение.

ПЪСТЪР СВЯТ

СРЕЩА С ЛЕКА КОЛА

Бикът спокойно пътувал в камиона, без да подозира, че го откарват от Мексико във Венецуела. Той пътувал за първи път и не знаел, че туристите са длъжни за всякакви изненади по пътя. И когато на шосето се появила лека кола с червен цвят, бикът скочил от камиона и яростно я атакувал. Наложило се разяреното животно да бъде усмирявано с куршуми.

ИЗХОД ОТ ПОЛОЖЕНИЕТО

Директорът на цирка в американския град Карлтон, ръководейки се от благородната цел да привлече зрителите, неудостоили цирка с внимание, поставил обявление: „Днес входът е безплатен!" Естествено, хората напълнили цирка. По след завършване на представлението на входа зрителите били очаквани от няколко мълчаливи младежи с атлетическо телосложение. С жест те показвали написаното на една табелка: „Вход — три долара".

КАКВО УМЕЕ КЕНГУРОТО

Оказва се — много. Само трябва да се заемем с неговото образование. Първото училище за кенгуро в света е открито в Мелбърн. Випускниците на училището, получили добри и посредствени оценки, могат да „приспиват" малките деца, да играят с тях на футбол. Отличниците (на тях се присъжда степента „доктор") могат да подстригват тревата с машинка.

ДЕСЕТТЕ НАЙ-ОПАСНИ ПРОФЕСИИ

Бразилското застрахователно общество, обработило много статистически материали, публикувало списък на десетте най-опасни за живота професии. На първо място е поставена професията на футболните съдии. По-нататък са подредени следните професии: шофьори на таксита, брачни агенти, съдебни изпълнители, полицейски комисари, боксьори, репортери, частни детективи, железопътни контрольори, знахари.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 67 (1884) | Вторник, 11 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Едни от първите в окръга

Един от първите в окръга изпълни своя годишен план за овчето мляко колективът на овце фермата при ТКЗС — Тутракан с бригадир Йовчо Колев. Тези успехи те постигнаха 40 дни предсрочно. Така от 900-те овце за разплод е надоено досега 51 то на мляко при годишен план 50 тона. Трябва да се отбележи, че дългогодишните овцевъди Петър Иванов и Никола Русчев надоиха вече над годишния си план 1,5 тона, а Васил Арабаджиев и Ради Ламбаджиев — 1 тон мляко. Скоро ще изпълнят своя годишен план Георги Змеев и Илия Ефремов.

Упоритите и трудолюбиви животновъди няма да спрат дотук. Вдъхновени от своите успехи, те са решили твърдо да изпълнят и даденото обещание пред ЦК на БКП и извън него да надоят допълнително още 10 тона мляко. С това те ще допринесат за компенсиране на загубите от сушата. В крайна сметка очакваният млеконадой от една овца трябва да достигне над 70 литра при план 55. Изцяло добитото мляко се предава на държавата със среден маслен градус 7 на сто, при държавен стандарт 6,5 на сто.

Живко ТРУШЕВ

Окопаха фасула за втори път

На 1 и 4 юни в района на с. Брадвари паднаха дъждове. Създадоха се подходящи условия за доброто развитие на селскостопанските култури.

Вниманието на полевъдите бе насочено към второто окопаване на фасула, който заема 800 дка в землището на бригадата.

На първо място в изпълнението на тази задача бяха звената на Димитър Кънев и Мердан Хаккъев. Заедно с другарите си от останалите звена те успяха навреме да окопаят фасула, за да получат планирания добив от 130 кг на декар.

Комплексната механизация, която тази година освободи много работна ръка, създаде условия за правилната и навременна обработка на такива трудоемки култури, каквато е фасулът. Това гарантира до голяма степен постигането на очакваната продукция.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

ДА ПРИБЕРЕМ РЕКОЛТАТА БЕЗ ЗАГУБИ

Макар и необичайно рано, есенните посеви вече навлизат във восъчна зрелост и въпросът за прибирането им е поставен на дневен ред. Впрочем в много стопанства на окръга жътвата вече започна. Пожънати са първите декари ечемик и пшенично-ечемичена смеска. Не след много ще започне прибирането и на пшеницата.

През изтеклата година кооперативните положиха големи усилия, за да осигурят нормално развитие на посевите и да получат високи добиви от тях. Подготовката за сеитбата, самата сеитба и по-нататъшните мероприятия в отглеждането на пшеницата и ечемика се извършиха на високо агротехническо ниво. Поради това, въпреки продължителното пролетно засушаване, състоянието на посевите е задоволително и от тях може да се очаква получаването на сравнително добра реколта. При всички случаи обаче добивите ще бъдат по-ниски от планираните. Това налага жътвата да се отдели най-голямо внимание. Тя да се извърши в кратък срок и без загуби на зърно и слама. Сушата нанесе достатъчно щети на посевите. Нека не ги увеличаваме поради организационни или технически причини.

Трудовото напрежение през настоящото лято ще бъде голямо. Едновременно с жътвата ще се прибират и първите тютюневи листа, доматите за износ, кайсиите, някои тревни фуражи, ще се окосят пролетниците и ще се засяват втори култури. За да се намали напрежението и се създадат условия за срочно извършване на всички тези задачи, голяма роля ще изиграе механизацията в прибирането на есенниците. Окръгът разполага с достатъчно комбайни, за да осигури механизирано прибиране на реколтата от почти всички площи. На ръка следва да се пожънат само най-стръмните места, където въобще не могат да се движат машини.

Готовността на техниката е едно от важните условия за безупречно извършване на жътвата. В голяма част от стопанствата на окръга механизаторите се потрудиха добре и успяха своевременно да подготвят комбайните и другите машини, които ще участвуват в прибирането на реколтата. Сега те навлизат в лятната кампания спокойни и уверени. Но има известен, макар и неголям брой стопанства, между които ТКЗС — Зафирово, Алеково, Сокол, Попина и други, в които все още подготовката на машините не е доведена до край и има да се доотправят някои неща по комбайните, балировачките и другите машини. Ръководствата на тези стопанства трябва да считат ремонта на техниката като най-важна задача и да вземат незабавни мерки за неговото бързо завършване.

За да се осъществи по-добър контрол върху работата на механизаторите по време на жътвата и да се създадат условия за намаляване на загубите до възможно най-ниски граници през това лято, трябва масово да се прилага груповата жътва. Много стопанства от нашия окръг вече имат известен опит в използуването на този метод. Освен това във всяко стопанство трябва да се приложи такъв начин на заплащане труда на комбайнерите, който то да ги стимулира да не допускат загуби на зърно и слама.

През тази година посевите са ниски. Поради това разделно прибиране на реколтата не бива да се прилага. По този начин трябва да се пожънат само смесените посеви от пшеница и ечемик, в които узряването на двете култури не става едновременно.

Поради сушата на някои блокове зърното е сравнително дребно. Това създава опасност част от него при жътвата с комбайн да бъде отвято. За да се отстрани тази опасност, необходимо е, когато се прибира реколтата от такива блокове, вятърът на комбайните да се намалява до минимум.

Особена важност сега придобива зърното е сравнително дребно. на нея не се отделяше необходимото внимание. Големи количества се разпиляваха по блоковете, където изгниваха или се изгаряха. Сега отношението ни към сламата трябва коренно да се измени. Тя е необходима не само за нуждите на целулозната промишленост и за постеля на животните. През тази неблагоприятна година сламата ще бъде един от главните видове фураж за някои категории животни. Това налага тя да се прибере до последния стрък.

За да се получи повече слама, жътвата трябва да се извърши много ниско, на минималната височина, на която комбайните могат да работят — около 5-6 см. Освен това сламата не бива да се оставя да престоява по блоковете, а веднага да се съхранява. Основната част от нея, не помалко от 85 на сто, трябва да се балира. Кооперативните и държавни стопанства разполагат с необходимата техника да извършат това.

Една от основните задачи на селскостопанските специалисти сега, когато жътвата вече започва, е ежедневно да следят състоянието на всеки един блок и своевременно да насочват комбайните към узрелите посеви. През тази година в някои стопанства са доставени подвижни зърносушилни. Това позволява реколтата от тези посеви, които не са определени за семе, да се прибира при малко по-голяма влажност от нормалната.

Работата на всеки комбайн трябва да бъде под постоянния контрол на ръководителите и специалистите. В зависимост от състоянието на посевите те трябва да дават конкретни указания на комбайнерите за начина, по който да се работи на всеки отделен блок, с цел да не се допуснат загуби. Правилно ще бъде да се определят известни материални и морални стимули за тези механизатори, които работят безупречно. Недопускането на загуби да бъде един от основните показатели, по които да се води и отчита съревнованието.

Нека чрез добра организация и ежедневен контрол по време на жътвата да приберем повече зърно от есенните посеви и намалим вредните последици от сушата!

МАСОВА ЖЪТВА НА ЕЧЕМИК

с. ГЛАВИНИЦА

Дни на масова жътва настъпиха и в нивята на кооперативното стопанство в с. Главиница. Както за всяка жътвена кампания, така и сега отрано започна подготовката на машините за бързото и беззагубно прибиране на реколтата.

Тази година ръководството на стопанството реши да се прибере ечемикът от 2 700 декара по разделния начин. Първи започна жътвата механизаторът Димитър Янков от бригадата в с. Ножарево. Вече са пожънати 200-та декара.

Усилена жътва сега кипи в бригадата на Минчо Дочев в централното село, която отглежда 1 600 декара ечемик. Само за три дни механизаторът Иван Андреев покоси над 600 декара.

Не изостават и механизаторите от бригадата на Христо Неделяков, които трябва да приберат реколтата от 900 декара ечемик. Тук тракторист Никола Йорданов вече пожъна 400 декара.

Най-късно на 15 юни т. г. ще започне вършитбата на ечемика с комбайните, а от блоковете зърното ще се извозва направо в складовете.

Никола ПЕТРОВ

ТКЗС — СОКОЛ

И механизаторите от кооперативното стопанство в с. Сокол започнаха жътвата на ечемика, който заема площ от 1 070 дка.

В зрелите блокове навлязоха първо машините от бригадата за комплексна механизация в с. Сокол. Трактористите на Иван Върбанов повалиха с виндроуери първите класове.

Не забавиха жътвата и другите бригади. Общо досега са покосени 818 декара.

Прибирането на ечемика продължава.

М. Т.

с. МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ

Отглеждането на ечемика тази година в кооперативното стопанство на с. Малък Преславец, който заема 4 800 декара, бе поверено на двете бригади за комплексна механизация.

За да може да се прибере бързо и без загуби реколтата, механизаторите отрано и качествено подготвиха своите машини. От няколко дни те са в кооперативните блокове на масова жътва на ечемика.

Първият откос направиха механизаторите в бригадата на с. Долно Ряхово с бригадир Никола Михалев. За няколко дни тримата комбайнери Трифон Георгиев, Иван Костадинов и Иван Йорданов с комбайните си пожънаха 1 000 декара и овършаха 220 тона зърно.

Втори ден на жътва са и механизаторите от бригадата в с. Малък Преславец с бригадир Димитър Кулев, които отгледаха 2 800 декара ечемик. Комбайнерите Аспарух Гаврилов, Антон Иванов, Димо Колев и Йордан Игнатов отчетоха вече първите пожънати 400 декара и овършани 80 тона зърно.

От комбайните зърното бързо се пренася на площадките, където с помощта на две машини ОВ-20 се почиства и суши. Засега средното бункерно тегло от декар е 220 килограма.

В резултат на добрата организация на работа, очаква се стопанството да завърши жътвата на ечемика не по-късно от 15 юни т. г. и веднага да започне прибирането на пшеницата.

Никола ИВАНОВ

ТКЗС — АЛФАТАР

Ечемикът заема 5 270 дка от земята на ТКЗС — Алфатар. Затова ръководството на стопанството се отнесе с необходимата загриженост към прибирането му. Специалистите определиха точния момент за започване на жътвата, от което до голяма степен зависи качественото й провеждане.

В бригадата на с. Васил Левски тракторист Димитър Господинов първи навлезе в зрелите блокове. Последваха го другарите му от квартал Попово. Тук, в IV бригада, бе овършано и първото зърно. Комбайнерът Петър Динев пробра и свърша с машината си 50 тона ечемик.

Досега са пожънати общо 700 декара.

С. ПЕТРОВА

РЪКОВОДНО НАЧАЛО

И в ТКЗС — Калипетрово бяха взети навреме мерки за успешно водене на борбата против сушата. На проведените съвещания се набелязаха редица мероприятия, целещи компенсация на нанесените загуби. Хубавото е това, че те станаха ръководно начало в настоящата и бъдеща дейност на кооперативата.

С дружни усилия полевъдите продължават разсаждането на тютюна. Те разсадиха 2 300 дка фуражна царевица, която се развива добре. Не остават назад и градинарите. Те разсадиха 30 дка домати над плана. Лозарите облагородиха в повече 300 000 лозови пръчки. Поляха 300 дка овощни градини и 70 дка нови лозя.

Полевъдите увеличиха декарите на цвекло. В отделните бригади са засети в повече 60 дка кръмно и 44 дка захарно цвекло.

Кооператорите са готови да завършат жътвата в най-благоприятни срокове. Да подготвят земята и засеят определените декари с царевица за зърно и фураж — втора култура.

Общите усилия на стопаните от ТКЗС — Калипетрово ще достигнат добри резултати, като намалят загубите, причинени от лошите климатични условия.

Иван ГАДЖЕВ

Празник на туристическата младост

Така може да се нарече окръжният събор на експедиционните отряди от Четвъртата Димитровска експедиция, който се състоя на 8 и 9 т. м. в красивата местност „Памук кулак". Участвуваха повече от 250 пионери и пионерки от Силистра, Тутракан, Дулово, Алфатар, Секулово, Средище и Айдемир.

Само за два—три часа в събота след обяд в Ореховата горичка израсна туристическо селище от палатки. Диаграми, фототабла, лозунги подсказваха програмата на пионерския празник. Вечерта край лагерния огън бе даден простор на пионерската самодейност в отрядите. Интересно премина и срещата с ръководителите на всички експедиционни отряди, на която присъствуваха представители на Окръжния комитет на ДКМС, Окръжния съвет на БТС и Пионерския дом.

Утрото в неделя завари отрядите в усилена подготовка за участие в състезанията по туристически сръчности. Отборите трябваше да свалят бързо яйце, да преминат водно препятствие по парапет и построят по часовник бивак (палатка). Пионерите се представиха много добре в тези състезания.

В 11 часа секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Гинка Пецова откри тържествената част на събора. Думата бе дадена на другаря Друми Матев от Пионерския дом в Силистра, който отчете извършената работа от отрядите през първия етап на Четвъртата Димитровска експедиция и постави предстоящите задачи. Той изрази увереност, че и в тази експедиция националното първенство ще бъде завоювано от експедиционен отряд в Силистренски окръг.

С голямо внимание младите пътешественици изслушаха разказа на Йордан Бошнаков от училище „Н. Й. Вапцаров" за дейността на отряда. Накрая се отчетоха успехите и бяха наградени първенците в състезанията по туристически сръчности. Другарката Гинка Пецова връчи от името на ОК на ДКМС почетни грамоти на победителите—отборите по туристически сръчности на училищата „Вапцаров" в Силистра, „Ст. Караджа" в Тутракан и с. Средище.

Петър ПЕТРОВ

СИЛИСТРЕНЦИ СЕ СМЕЯТ

Повод за това им даде на 8 юни проведеният в града традиционен карнавал. Една проява, утвърдила се вече в културно-масовия живот през лятото, привличаща вниманието на не малко хора. Организаторите — „Културен отдих", културният професъюзен дом и ГК на Комсомола—придобили повече умение, натрупали опит, явно си бяха поставили за цел да „направят" един истински карнавал, с повече изненади, с по-много пипер в смеха. Успяха ли? В много отношения — да!

Да започнем от предкарнавалните дни. Те бяха една хубава увертюра—особено с разгласата, която се осъществяваше от специален екип, пригодил за тази цел стария файтон на Градския народен съвет. По всичко личи, че минало е вече времето на файтоните и не ни остава нищо друго освен да ги използуваме само за такива цели. Та този стар файтон, превърнат в един разкрасен фиакър, свърши хубава работа, като напомни на силистренци, че ще има какво да очакват в предстоящия карнавал.

В събота след обяд площадът на града събра наистина много хора. На трибуната се мъдреше новата емблема на силистренския карнавал. Тя напомня с нещо за емблемата на габровските дни на хумора — котката с отсечената опашка. Само че при нас органи заторите са избрали отсечена волска глава. Защо ли? Защото тя е свързана с онези хитри тракаджии, (алфатарци), които, за да сваляят траката от вола, отсичали му главата. Какво лесно и практично разрешение!.. Та такава ще бъде занапред емблемата на силистренския карнавал —отсечената волска глава.

Преди карнавалното шествие се проведоха някои занимателни спортни състезания: надбягвания с магарешки каручки, мечешко ходене, търкаляне на бурета, щафета 4 по 15 със събличане и обличане. Някои от състезанията бяха сравнително непознати за силистренци. В тях имаше вмъкнати елементи, които будеха искрен смях. Заслуга на организаторите е, че са привлекли доста хора, които участвуваха в състезанията с истинско желание.

След това се появи една пауза —нежелателна като всички паузи при подобни прояви. И колкото шпикерите Александър Джоджев и Георги Стоянов да се опитваха да запълнят празнотата, тя си остана.. Едва след нея царицата на карнавала прие карнавалното шествие. Без въздържаност трябва да се каже, че тази година то бе по-разнообразно, по-богато почти във всяко едно отношение. Може би негово най-ценно качество бе злободневността. Тя се долавяше в осмиването и третирането на много актуални и наболели проблеми, на някои неизкоренени привички в морала и етиката на хората. И сполуки имаше. Колко находчиво бе осмяно неумението на Булгарплод да се справи с изкупуването; как добре бяха уловени някои моменти около увеличаването на раждаемостта; не без успех бяха реализирани известни карикатури. На прицел бяха поставени и бюрокрацията, и подкупите, и мъжете, с тяхното презрително отношение към домакинската работа, и запалянковщината. Наистина — много бяха групите, участвували във фестивалното шествие. Ако трябва да се направят някакви забележки, те трябва да повдигнат въпроса за известно тематично обединение, защото по този начин можеха да се избегнат известни повторения. А такива имаше. Струва ми се, че беше прекалено голям броят на циганските групи. Почти всички имаха една тема — тяхното добро положение през годините на народната власт.

По-късно на спортната площадка се проведе ревю на маски и костюми и карнавален концерт. И тук се стекоха много. Организацията бе добра и те имаше как во да видят и чуят. Привлечени бяха най-добрите изпълнители на народни и естрадни песни, най-добрите инструменталисти. Трябва да се приветствува инициативата за гостуването на русенските актьори Васил Попилиев и Петър Йорданов, чието изпълнение беше живо и находчиво. Концертът още веднъж ни навежда на мисълта, че Силистра вече има достатъчно сили, за да се организират пълноценни прояви от този характер. Явно — щом има организация, това се постига.

Предстоят още инициативи за лятото. Нека и те бъдат така осъществени, за да изпълнят докрай своята роля — да въздействуват, да възпитават в името на красотата.

С. ИВАНОВ

Пред Деня на транспортните работници

Пулсиращи артерии

Така е всеки ден.

Вратите на Окръжната станция на съобщенията в Силистра се разтварят, за да дадат път на вестоносците. На раменете им висят чантите. И много често те, пощальоните, вървят малко смутени — може би от многото човешки съдби, новини и известия, събрани на едно място, в една обикновена чанта на пощальон. Съгласете се, не е малко да събереш в една такава чанта вестта за убийството на Роберт Кенеди, новини за събитията във Виетнам, съобщение за сключен брак в Петрич и за трагичен край на брат или сестра в Кърджали.

Така е всеки ден...

— Ние сме артериите на града!

Думите на Мирчо Колев звучат малко странно. Защото той е обикновен добруджанец, роден от земята и израснал чрез нея. А ето вече 17 години разнася човешки съдби, свързва разделените хора на нашия век по свой начин. Създава им радости или скърби, доближава ги едни до други.

В един миг той дори е изненадан — къде ли е отишло момичето от булевард „Комсомолски". Всеки ден то получаваше по 30-40 писма — просто да се чудиш как намира време да ги чете. Ама представете си, писма от целия свят...

Възрастният пощальон клати глава — шега работа ли е, от всички краища на земята да идват писма, много писма, и известно всичко това да се прекъсне. Трябва значи да се е случило нещо. С хората винаги се случва нещо.

Не само възрастта дава право на Мирчо Колев да направи тази констатация. Всеки ден той разнася по 200-300, а около празниците и по 400 писма. Всичко това е наистина един пулсиращ, макар и скрит, никому неизвестен живот. Всеки ден той разнася по 500 вестника, много списания — хе-е там, в южния край на града, към „Меджиди табия". Там е неговият трети район. Около 1 500, а може и повече семейства да са. Кой знае точно колко са. Хората вече живеят малко посгъстено. Важното е, че два пъти на ден неговият глас прозвучава пред вратите:

— Поща... Поща, поща...

И хората тичат усмихнати.

Там, в южния край на града.

Преди десетина години Мирчо Колев беше междуселски куриер. Пътуваше между Алфатар и Басил Левски. Но каквото и да се говори, там беше по-еднообразно. Като че ли даваш богатството си другиму. Вярно, сега е малко изморително това непрестанно бързане по улиците, но пък се срещаш с толкова хора. При това пощальоните в Силистра си имат авангард. Христо Цанков отнася сутрин вестниците в определени пунктове, откъдето бай Мирчо и другите пощальони ги вземат на части, за да ги доставят по домовете.

Особена радост доставя обаче на Мирчо Колев изплащането на пенсиите. Около 200 стари мъже и жени го очакват с приветливо нетърпение, подписват се понякога с потреперещи ръце и се връщат към живота си през следващия месец или тримесечие. Докато Мирчо Колев се появи отново пред вратата и извика:

— Поща...

Само че той отново клати глава.

Мирчо Колев не намира нищо особено в работата си. Има други къде-къде по-сложни задължения и служби. В живите очи на бай Мирчо има житейска мъдрост. Защото въпреки всичко той знае какво носи на хората. Той и семейната му бригада, и всички други пощальони. Това е непосредствената радост, спонтанният израз на задоволство у онези, които чакат. Понякога те са млади и влюбени, понякога стари и измъчено тревожни. Но винаги щастливи от хубавата вест.

Андрей ДИМОВ

ПРИВЛИЧАШЕ НИ ВЕЛИКАТА ИДЕЯ...

Разговор в редакцията

На 24 май се навършиха 40 години от създаването на РМС. По този повод поканихме бивши комсомолци, работили преди Девети септември, да разкажат свои спомени. На нашата покана се отзоваха активните борци против фашизма и капитализма от Силистра Марин Русев, Симеон Жеков, Димо Чокоев и Петър Кудинов. Разговора води представителят на редакцията Вълчо Радев.

Марин Русев

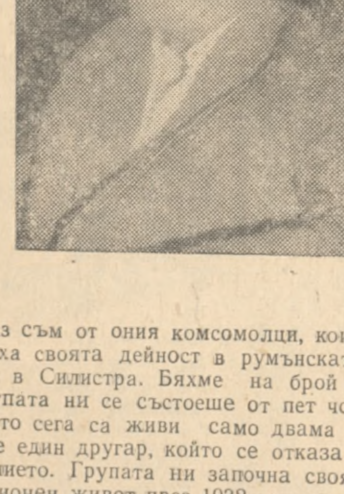
В редовете на Комсомола влязох през 1930 година. Дейността на комсомолците от Силистра по това време протичаше сред занаятчиите, търговските служащи и учениците в българската гимназия. По-късно бях и технически сътрудник на Окръжния комитет на Комсомола. Често отивах до Толбухин и Кюстенджа, като вземах и пренасях нелегални материали. След известно време трябваше да се комплектува Окръжният комсомолски комитет и аз бях привлечен в него. Тогава като представители на Партията най-често идваха Страшимир Тодоров и Йордан Сарафов.

В този момент Окръжният комитет на Комсомола имаше по-голяма дейност. Нашите усилия бяха насочени към младите занаятчии и търговските работници. Първите ремсови групи бяха създадени сред тях. Голяма дейност бе развита в българската гимназия. Беседвахме с всички ученици. Спомням си, че 60—70 на сто от учениците в гимназията бяха обхванати от Комсомола. Така беше и през 1932 година, когато бе организирана ученическата стачка. Връзката между училището и Комсомола се поддържаше от Коста Маринов, живущ сега в София.

След 1933 година аз вече работех в Кюстенджа. А когато стана провалът в Сребърна, трябваше да отивам войник. Тогава на мен, Райчо Иванов и Жельо Новаков от гр. Толбухин ни възложиха да възстановим работата на Комсомола в Силистра. От април 1937 до 1939 година бях в казармата. Сетне отново ме мобилизираха, където престоях до 20 август 1940 година. Към края на месец октомври 1940 година научих, че и моят по-малък брат Георги, който е починал вече, станал член на РМС. В нашия окръг РМС се създаде след 1940 година. Дотогава младежката организация се наричаше комсомолска. След неговата смърт бях привлечен в работата на комитета на РМС.

По това време в комитета на РМС влизаха Стоян Коцев, Иван Стойчев, Ангел Томов, загинал като партизанин, и Марин Петков за съвсем кратко време. Доколкото си спомням, този комитет работи до първите провали. Партийният деец Йордан Сарафов беше минал в дълбока нелегалност. Аз бях издигнат за секретар на Окръжния комитет на РМС. Условията за работа бяха най-тежките. Комсомолецът Ангел Томов беше много предан другар. Работеше активно в комитета на РМС и участвуваше в профсъюзното движение.

Симеон Жеков

Аз съм от ония комсомолци, които започнаха своята дейност в румънската гимназия в Силистра. Бяхме на брой малко. Групата ни се състоеше от пет човека, от които сега са живи само двама — аз и още един другар, който се отказа от движението. Групата ни започна своя организационен живот през 1932 година. И преди нас в тая гимназия е имало основана комсомолска група, в която са влизали Велико Великов, Захари Касабов, Кирил Еников, понастоящем професор в София. В нашата група освен мен влизаха Сокол Велянов, Богдан Неделчев Димитров от Попкралево, Неделчо Стоев Неделчев и Жельо Проданов.

В румънската гимназия не можахме да развием кой знае каква дейност. Поскоро се опирахме на комсомолската организация в българската гимназия и се включвахме, доколкото имахме възможност. Оказвахме известна съпротива при преподаването на идеологическите дисциплини, особено „Закон божи", провеждахме спорове, редовно имахме събрания за изучаване историята на добруджанското революционно движение. С марксическа литература се занимавах, когато отидох в Букурещ през 1934 година, макар вече да бях участвувал в кръжок.

В Румъния дълго време се продаваше свободно марксическа литература, и то най-вече в големите книжарници. Често тази литература беше написана на немски или френски език. Повече литература ползувахме на френски език. Тогава в Румъния се продаваха в луксозни издания трудове на Ленин и Сталин.

„Капиталът" на Маркс прочетох през 1934 година в Силистра. Даде ми я Ангел Парашкевов. Мъчех се да я чета, но не я разбирах. И след като стоя една година у мене, върнах му я обратно. За свой пръв учител по марксизъм смятам Марин Станев. Сетне ходих да търся „Капиталът", но вече не го намерих.

Навремето Велико Великов ми направи голямо впечатление с политическата си подготовка. Той четеше много марксическа литература, интересуваше се. И благодарение на това през 1934 година отговори най-правилно на партийните изисквания и стана главен редактор на вестник „Светлина". В продължение на няколко месеца от този вестник излязоха няколко броя. За десетте излезли броя, против Велико бяха инсценирани десет или единадесет процеса за обида на някои буржоазни личности от Силистра, като Иван Ангелов и банкера Пенков.

През есента на 1934 година с Велико Великов бяхме студенти в Букурещкия университет и следвахме по специалността електротехника. Там Велико бе организатор на връзките от Запад към Изток или обратно. В това и аз бях включен.

Велико беше много непредпазлив и това му носеше големи опасности. Беше много буен и това го доведе до бързото му арестуване. През лятната ваканция на 1935 година той остана в Букурещ да изпълнява важни партийни задачи. Получаваше кореспонденцията си в университета и полицията се усъмнила: как може по време на ваканция студент да получава писмата си в университета. По-късно се разбра, че полицията била натоварила един полицейски агент от Силистра да следи в Букурещ Велико.

Когато Велико получеше шифровани писма от Чехословакия, и аз му помагах в проявяването. Щом ги прочетяхме, той ги накъсваше на малки парчета и ги хвърляше, където свареше. Агентът вървял подир него, събирал парчетата и възстановявал написаното върху картичката, писмото. И през 1939 година, когато се гледаше делото на Велико, това беше използувано като доказателство против него.

И като ученик, и като студент той се отличаваше с голямата си обич към учението. Беше много старателен. Но не можа да следва повече от една година, защото бе хванат от полицията и съден първо в Кюстенджа, а оттам делото му беше прехвърлено в апелационния съд в Брашов. За втори път с него се срещнах след присъединяването на Добруджа към България. В последния ден от живота му същото бяхме заедно, преди да се случи нещастието с него. Ходихме тогава да се разхождаме по брега на Дунава, слушахме радио в дома на д-р Стефан Чернев. Същия ден беше убит от гръм.

Когато Велико се намираше в силистренския затвор, той развиваше активна дейност. За да предотвратят това, властите решиха да го изместят в Калараш. И когато прекарват Велико през центъра на Силистра, той, окован във вериги, креши и вика на прокурора да каже къде го карат. Полицаите го бият с прикладите, но той продължаваше да иска сметка. Беше учител през 1941 година в Ламбриново. Спечелил бе любовта и уважението на селяните и децата.

През 1940 година аз отидох да се уча в София. През 1944 година, когато излязох от затвора, основахме Отечествения фронт. В 1944 година нашият РМС извърши много хубава работа, особено при разбиването на затвора на 7 септември и посрещането на Червената армия, при събирането на помощи. Много дейни бяха комсомолците Марин Русев, Иван Стойчев, Мирьо Бърдаров, Христо Йорданов. Аз не си спомням имената на комсомолците, които участвуваха в манифестацията на 7 септември 1944 година след разбиването на затвора и освобождаването на политзатворниците, но те бяха доста. Добра помощ и съдействие получихме и от сестрите Надка, Нора и Нуша Добреви, евакуирани от София тук. Те пишеха лозунги. Червеното знаме с тяхна помощ направихме. С тях трите размножавахме материали на шепирограф. Аз им пишех разни писма със симпатично мастило, а те ги размножаваха. Този шепирограф за служаваше да остане като реликва, но в първите години след Девети септември изчезна някъде.

На 8 септември 1944 година на мене ми беше възложено от партийния комитет да създам легалната организация на РМС в Силистра. Събранието проведохме в старото българско училище и там избрахме ръководството. Малко по-късно създадохме и организация „Септемврийче".

Още в първите дни след завземането на властта от работническата класа РМС застана твърдо на страната на Партията, изпълняваше с голяма преданост и готовност всички поставени задачи. Беше издигнат лозунгът: „Всичко за фронта, всичко за победата!" РМС организираше агитки. Много ремсисти се явяваха в Околийския комитет на РМС и се записваха доброволци за фронта. За кратко време бяха записани няколкостотин човека. Много активно работеха по това време младежите и в помощната организация. Те събираха помощи и облекло за фронтоваците и техните семейства. Голямо съдействие ремсистите оказаха на Партията и при съденето на фашистите от народния съд.

Димо Чокоев

В революционното движение се включих още от ученическите си години. Отначало се учих в румънската гимназия в Силистра. После напуснах гимназията. Една година работих в „СТБ" — Букурещ като електробобиньор. Моите родители искаха да се уча и аз дойдох в Силистра, където се записах в българската гимназия. Много обичах занаятите. Това ми даде възможност да бъда винаги сред работниците. Работейки като занаятчия, аз попаднах в средата на работническата класа, движех се из различни работилници. Пък и в гимназията попаднах в клас, който беше революционно настроен. И сега си спомням какви оживени спорове имахме в четвърти (осми) клас. Техен организатор беше Фердинанд Манолов и още някои други, на които вече забравих имената.

Непосредствено след 1930 година живея с идеите на Комсомола. Едно лято при мен идва Коста Маринов и ми казва: „Ти се движиш между нас, комсомолците. Няма ли да станеш комсомолец?" Бях готов за това и станах комсомолец. По-късно Коста Маринов се отказа от движението и стана близък на Стефан Симеонов.

Когато постъпих в гимназията, вече имаше създадена комсомолска организация. Зная, че по-рано е имало и марксически кръжок, непосредствено след 1919 година. Революционните традиции в гимназията бяха създадени отрано. След една година организационен живот влязох в ръководството на Комсомола. През 1932 година се включихме в ученическата стачка. Влизах в стачния комитет. След това бях изключен от гимназията. Опитах се да се запиша в друга гимназия, но не успях. Даже през учебната 1932/1933 година избягах в България и се установих в Русе. Там се запознах донякъде с историята на младежкото революционно движение. Доколкото стоях в Русе, участвувах в една комсомолска група. По това време се свързах с членове на младежките групи на ДРО. Организацията на добруджанското революционно движение в Русе беше полулегална. Изработваше се статут. Впоследствие обаче този статут не беше одобрен, както беше предложен първоначално. Тук полицията биеше участниците в ДРО, но не ги вкарваше в затвора. После пак се върнах в Силистра. Отново се опитах да се запиша в гимназията. Но неин директор беше Лефтер Бояджиев и той не разреши.

В това време в нашия окръг работеха по организационна линия Добри Орлов — Мантел и Йордан Русев — Пламен. Бях привлечен на работа в Комсомола, а през 1939 година бях секретар на неговия Окръжен комитет. През октомври 1933 година членове на Окръжния комитет на Комсомола бяха и Марийка Дулева, Петранка, Дежа и Милан, доколкото си спомням. През комитета минаха и много младежи. Митьо Джандарина от Бръчма беше жестоко бит от румънската полиция. Отиде после в Съветския съюз и там умря. В Окръжния комитет са работили Керанка Коцева, Райчо Иванов и други младежи, имената на които не мога да си спомня. Когато бяхме нелегални, работехме, но пари не получавахме. Прехраната ни беше осигурена от организацията, и то доколкото можеше. Хранехме се на два-три дни веднъж.

Искам да се спра преди всичко на работата на комсомолската организация в гимназията. Фактически голямата дейност на тая организация беше по време на учебната година. Тогава ние водехме спорове по въпросите на религията, големите училищни такси. Водеше се борба за масовизирането на българските училища и за преподаването на матерния език. По голяма възможност тогаз за учение имаха децата от града, а ние се борехме български училища да има и в селата. По това време унгарците, които живееха в Румъния, имаха свои училища. Съгласно версайлския договор, малцинствата имаха право на свои училища, защото и те плащаха данък на държавата. Естествено поддържахме и становището, че трябва да се изучава и румънски език като официален, но основата на преподаването да бъде матерният език. Ала български училища не бяха създадени по селата. Тогава училищата бяха ограничени, побираха много малко ученици.

Експлоатацията сред градското население беше голяма. Трудно се учеше занаят. Трябваше по две-три години да бъдеш калфа на чорбаджията, а понякога и по четири години, без да получиш майсторско свидетелство. Често се казваше, че трябва да откраднеш занаята от майстора, а не той да ти го даде. През цялото време чиракуваш на чорбаджията. Най-жестока експлоатацията беше по отношение на чиракуващите или учениците. Участта на калфите също не беше за завиждане. Често пъти майсторът им ги държеше, докато имаше работа, сетне ги изпъждаше. И трябваше да си търсят друга работа.

По това време в работилниците работеха по 20-30 работника. По-големи предприятия бяха „Режията" и щампената фабрика на Налбантян, която по-късно беше превърната в тъкачна. В тези две фабрики и на пристанището ние организирахме борбата на младежите. В „Режията" условията за работа бяха много лоши. При стачка бързо се намираха нови работници, защото имаше много желаещи, а фабриките не бяха в състояние да погълнат цялата работна ръка. Работниците се бореха за своите икономически искания и ние ги подкрепяхме.

Комсомолът подкрепи създаването на работническия синдикат. През 1934 година се опитахме да организираме спектакъл на пиесата „Тъкачите". Подготвихме пиесата и почти бяхме получили разрешение за представянето ѝ от полицията, но когато идваха да я гледат на генералната репетиция, не ни разрешиха.

В селата борбите се водеха около оземляването на младежите. Ситовската организация на Комсомола тогава беше в стихията си. Голяма дейност разви и Слави Боев в Срацимирския район. Българската гимназия изигра голяма роля за възпитанието на младежта. От нея излязоха почти всички наши по-дейни другари. Те помогнаха много за разрастването на младежкото движение в града и селата. Струва ми се, че младежта от Срацимирския район беше много активна. За това спомогнаха Слави Боев, Стоян Дулев, Тодор Кондов. В Калипетрово е имало младежи, които са участвували в марксически кръжоци. В Ситово много добре работеше комсомолецът Иван Свирчев.

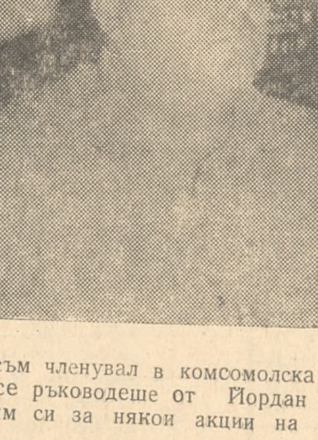
През 1934 година бяхме принудени да реорганизираме комсомолските организации в селата. Така се създадоха районните комитети в Сребърна, Ситово, Добротица, Срацимир, Кайнарджа, Иширково, Бабук. Тогава районите горе-долу се равняваха на околии. Бяхме си поставили задача: да масовизираме организацията на Комсомола в окръга. Нашата комсомолска организация наброяваше около 400-500 човека и я считахме за масова. Ние имахме по-рано създадена организация от Толбухински окръг. В ДРО също работеха около 700-800 младежи. Силистренската окръжна комсомолска организация беше една от най-добрите в областта, а в Централния комитет на Комсомола я водеха на второ място след Бесарабия, въпреки че в такива големи индустриални центрове като Букурещ, Плоещ, Крайова имаш повече работници.

Много събрания сме организирали, протестирали сме против своеволията на румънските власти. Разпръсквали сме лозунги. Участвувахме и в работата на работническите синдикати. Излизахме и на открита борба, когато това е било възможно. Докато властите ни ненавиждаха, то населението ни обичаше. Това най-ярко проличаваше, когато ни вкарваха в затвора. Полицията не гледаше на нас като на криминални престъпници, а като хора—представители на една организация, която хората обичаха.

Голяма активност комсомолците проявиха по време на Сребърския процес през 1936 година. Тогава пострада много и нашата комсомолска организация. Задържаните комсомолци се държаха като истински борци и македонците-колонисти нищо не можаха да сторят. Младежите добре охраняваха защитата на процеса.

Навремето трудна работа беше да си комсомолец. Изискваше се много воля и голямо търпение пред трудностите.

Петър Кудинов

Аз съм членувал в комсомолска група, която се ръководеше от Йордан Кънев. Спомням си за някои акции на Комсомола. През 1928-1929 година се събирахме на „Арап табия" и идваха около 100 човека. Дотам отивахме тайно и по различни пътища, за да не ни усети полицията. Там ни свиреше д-р Ненов с цигулката и се веселяхме. Активно участвуваха по това време в работата на Комсомола Ангел, Фердинанд и Борис Манолови. Доколкото зная, Борис Манолов беше секретар на Окръжния комитет на Комсомола в тези години.

Изнасяха се тогава различни беседи по марксистко-ленинското възпитание на младежите и за задачите на Комсомола. Борехме се против експлоатацията, за осемчасов работен ден, срещу побоищата, за равен труд, равна заплата. Борбата беше тежка, защото имаше голяма безработица.

Българското културно общество беше едно голямо средище за комсомолците, а така също и читалището. Аз участвувах в работата на тези културни организации и като член на Партията по-късно. Комсомолът се бореше против високите училищни такси, побоищата, които нанасяше полицията. През известен период обаче някои младежи се огъваха, напускаха движението. Но болшинството работеха все отдайно в Комсомола.

Тежко преживяхме провала през 1936 година. Спомням си, че тогава много комсомолци се държаха достойно на съдебния процес, не издадоха нищо. Например Иван Свирчев от Ситово, Иван Камбуров и много други. Партийните членове окуражаваха младежите, вдъхваха им сила и увереност, че ще дойде денят на победата.

Особено добре работеха синовете на онези, които бяха минали през арестите. Учениците и работниците вземаха прогресивна литература от читалището. Библиотекарят Диоген Вичев ни снабдяваше с такива книги. Веднъж ми даде да чета романа „Майка" от Максим Горки. Комсомолците работеха за привличане и на интелигенцията в движението, за разпространение на прогресивната литература сред работниците. Окръжният комитет на Партията полагаше големи грижи за укрепването на комсомолските организации. Чрез районните комитети в окръга Окръжният комитет на Комсомола провеждаше своите задачи.

Като комунист получавах задачи от др. Йордан Сарафов да помагам на комсомолската организация, да наблюдавам работата на профсъюзите. Много материали сме давали и за Комсомола, които идваха от Областния комитет на Партията в Кюстенджа. Тези материали се разпределяха и по комсомолски ядки и групи.

По време на стачките Комсомолът също вземаше участие. Той се бореше против стачкоизменниците, воюваше за работническите искания. Тогава по-големи предприятия бяха Режията и фабриката на Налбантян. Работници имаше и в някои по-малки работилници.

През периода след 1940 година до Девети септември Комсомолът също работеше добре. По време на Соболевата акция Иван Свирчев от Ситово събра много подписи. Водехме борба против отиването на младежи да работят във фашистка Германия. Стремяхме се да разпростираме своята работа и сред турското население.

Комсомолците даваха пиеси, работеха за културното издигане на работниците. Бореха се против провокаторите и случайно попадналите в нашите редица. В Комсомола израснаха истински борци, които сетне станаха смели партийни функционери.

партиен живот

Пленум по въпросите на животновъдството

Наскоро Градският комитет на Партията в Тутракан свика пленум, на който бе разгледана работата на комунистите от управителния съвет на ТКЗС и първичните партийни организации по развитието на животновъдството. На пленума присъствуваха освен членовете на ГК партийните секретари от селското стопанство и специалистите на кооператива. В работата на пленума взе участие и секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Николов.

Доклад за успехите и слабостите в животновъдството на кооперативното стопанство прочете неговият председател Захари Захариев.

Мнозина от присъствуващите със загриженост говориха за състоянието на животновъдството в кооператива и направиха ценни предложения за подобряването на работата. Така например бригадирът на овцефермата в село Дунавец Петър Вълчев заяви, че не трябва да се пада духом от настъпилата суша, а да се води борба за изпълнението на плановете за животинската продукция. Той смята, че фермата, която ръководи, ще изпълни плана, който е предвиден до 1970 година. Хубави изказвания направиха партийните секретари Крум Дуров от Антимово, Селим Селимов от Търновци, Иван Максимов от Царевдол.

Главният зоотехник на стопанството Васил Монев говори за подобряването на породния състав на животните. Изказа голямата тревога на стопанството от неизкупените 400 угоени свине, които консумират излишно фуражи, които сега са оскъдни. Миналата година стопанството също понесе загуби от това, че Окръжният кооперативен съюз не изкупи кокошките. Краварниците, строени преди няколко години, вече не отговарят на изискванията.

В своето изказване секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Николов подчерта, че още е малък броят на комунистите, които работят в животновъдството. Той препоръча да се обърна по-голямо внимание на слабостите в животновъдството и да се води борба за превръщането му в рентабилен отрасъл. Трябва час по-скоро да се намери изход от излишните животни и те да се продадат. Наред с това да се помисли за фуражната база и за разумното използуване на фуражите при изхранването на животните.

Накрая пленумът прие решения по разглеждания въпрос.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

С ПУЛСА НА НОВИЯ СТРОЕЖ

Казват, че фантазията е съпътствувала човека през хилядолетната му история, че му е помагала и в най-трудните мигове, че е развихряла дръзновението му, насърчавайки го в неговата нелека работа на преобразовател на света...

Това е голяма истина и все пак като гледам как самоуверено и величествено река Дунав влачи водите си по прастарото русло, все ми се струва, че преди години и най-големият оптимист не е посмял да помисли, че някой ден част от водата ще смени посоката си.

Тук между гр. Тутракан и село Пожарево изпълнението на тази идея е като че ли най-невероятно, защото брегът е стръмен, а на места и висок. Да накараш водата да тръгне по стръмнината нагоре това граничеше с абсурда в представите на много хора до неотдавна. А ето че и то на много места стана действителност. Една ли помпена станция изпраща вода към жълтеникавите блокове в крайдунавските кооперативни стопанства.

Тук до с. Пожарево сега новите хора осъществяват ново дръзновение. От тази пролет е в усилен строеж Тутраканската напоителна система. Обектът ще се разпростре на повече от два километра дължина от дунавския бряг до главното шосе Силистра—Русе. От плаващата помпена станция водите ще преминават през тръбопровод, всеки елемент от който тежи близо по 4 тона. Събрана в изравнителя, водната маса ще бъде отвеждана по множество напоителни канали из посевите на кооперативните стопанства в Тутракан и Белица. Общо новата напоителна станция ще оросява 30 000 дка обработвана земя.

От първата копка до днес не е минало много време, но независимо от това работата напредва с бърз темп. Помощник-техническият ръководител на обекта Коста Добрев е човек на средна възраст, но по лицето му, обгорено от слънцето, има нещо младежко. Когато говори за строежа, личи че се е превърнал в негова съдба, в негова лична грижа.

— Вече сме положили над 400 метра тръби, а драгланът е изкопал и подготвил фронт с обща дължина 1 350 метра.

Едва дочувам думите на моя приказлив събеседник, защото тътенът на скрепера, който довършва изравнителя, ме проглушава. С тази машина работи неуморният механизатор Рачо Славов от РТС—Силистра. Пръстта от дъното на изравнителя той пренася върху преградната дига. На пръв поглед еднообразно и скучно маневриране с тежката машина, но той изглежда не мисли така.

— ...В групата, която полага тръбите, работят шест души, от тях двама монтьори — пояснява бай Коста. —Крайният, който е причислен към тях, им оказва неоценима помощ. Ръчно полагане тук е немислимо, защото се работи с голяма тежест.

Докато слушам интересната информация на помощник-техническия ръководител, неусетно се приближаваме до четвъртия пункт на обекта—строежа на временните общежития на работниците, до които ще бъдат столовата и административните помещения. Строителите са до един от с. Искра. Сега бригадирът им Феим Саидов ръководи работата по покриване на постройката и заливането на покрива й с асфалт.

Научавам, че на обекта все още няма електричество, че поради липса на условия за разквартируване в Тутракан строителите всяка вечер биват транспортирани до Искра с коли от обекта и сутрин отново извозвани.

Това, разбира се, са трудности, които на пръв поглед биха имали неприятни последици за ритмичното изграждане на системата. Но само на пръв поглед—тук на практика несгодите не оказват кой знае какво затормозяващо въздействие. Всеки работи с разбирането, че трябва да се бърза. Нали всички видяха какви поразии направи през тази пролет сушата. Колкото по-рано се завърши строежът, толкова по-скоро ще бъде обезпечена вода за поливане. Сега повече от всякога важността на обекта става осезаема за всеки, затова се работи с чувство на отговорност. От първия до последния човек — всички живеят с трепета и пулса на строежа.

Р. МИХАЙЛОВ

Производството на домати е едно от основните задължения на зеленчукопроизводителите от кооперативното стопанство в с. Добротица.

НА СНИМКАТА: Хората от третото звено на Костадин Желев пренасят към коловете доматените стъбла.

Славата на айдемирци

Стара е славата на айдемирци в зеленчукопроизводството. Но тази година работата не стига само до това, да се запази признанието. Необходимо е да се накара земята да роди повече зеленчуци и се компенсират загубите, причинени от сушата.

— На това наше голямо задължение е посветена сега цялостната ни работа — разказва бригадирът на зеленчуковата градина Неделчо Христов. — Успеем ли, ще внесем в кооперативната каса повече пари, пък и ще изпълним задължението си към ДСП „Булгарплод".

Думите на бригадира не са голословие. Те са изпълнени с цифрите на стотиците декари и натежалите от плод зеленчуци. Скоро ще започне беритбата на ранни домати от 120-те декара. А когато откъснат и последните плодове, обилно ще зреят засетите върху 100 декара късни домати. Под хранвани обилно от живителната влага, укрепват стъбла и 150-те декара пипер и още толкова зелен фасул.

— Тази година — продължи да разказва бригадирът—за нуждите на външния пазар трябва да осигурим 500 тона ранни домати, а за вътрешния пазар 160 тона. От среднoранните ще изнесем 352 тона, а на вътрешния пазар ще предоставим 120 тона.

Да се изпълни такова задължение при тазгодишните условия не е малка работа. Но в успеха си хората от зеленчуковата градина са уверени, затова защото засяха всичко, което им бе предвидено, и засадиха допълнително 30 декара с домати.

Има и нещо друго — за разлика от миналата година, сега зеленчуците се развиват значително по-рано. Ако миналата пролет първите краставички бяха откъснати на 1 май, то сега това беше сторено още на 15 април и вече са набрани и продадени над 2 700 килограма краставици. С десет дни по-рано се развиха и чушлетата.

— Ранното производство — посочи бригадирът — тази година ще ни осигури и значително повече доходи, защото зеленчуците се изкупуват със значително по-висока цена. Засега доматите ни се плащат по 0,70 лева, а чушлетата по 3,20 лева.

Не може да се говори за успеха на зеленчуковата градина, без да се спомене за трудолюбието на хората от звеното на Христо Христов, които първи получиха краставици и син патладжан, а звеното на Димитър Неделчев има най-добри домати и е най-добре с работата си.

Докато много от резултатите ни радват и ни карат да вярваме в победата, има и такива факти, които будят основателна тревога. С нищо друго, освен с безотговорно отношение към задачите може да се окачествят случаят, че в Айдемир е останал неизкупен зелен лук за повече от 1 000 лева, а спанакът бе опасан от овцете. Така и от него вместо предвидените 1 300 лева постъпиха едва 500 лева.

Неприятности се срещат и по окачествяването на зеленчуците. Например „Булгарплод" не приемат краставици поради това, че са криви, а на пазара понякога въобще не можеш да ги намериш. Избягването на такива дребни малии и пречки в работата сега е една от основните задачи. Трябва да се осигури изкупуването на цялата продукция и се търсят пазари за нейното пласиране.

Никола ИВАНОВ

Окопаването на пролетниците сега е основна задача за тракториста Никола Братанов от с. Калипетрово. Колкото по-добре обработена е почвата и плевелната растителност унищожена, толкова по-добре ще издържат посевите продължителната суша.

НА СНИМКАТА: Никола Братанов окопава слънчоглед.

Резултати на дружни усилия

Все по-широкото внедряване на комплексната механизация в селскостопанското производство дава възможност да се освободи голяма част от работната ръка и се използува там, където все още механизацията не може да се прилага.

Така стана и в бригадата в с. Българка. След създаването на бригада за комплексна механизация в помощ на лозаро-овощарската бригада преминаха две големи звена от полевъдството. Сега 140 кооператори отглеждат 800 декара лозя, 335 декара овощни градини, 500 декара царевица, 160 декара боб, 48 декара кръмно цвекло, грах за фураж и люцерна.

Изобилието на работна ръка даде възможност да се окопаят лозята три пъти и да се започне четвъртото им окопаване. Завършили са и почистени излишните летораст. Липсата на валежи даде възможност да се избегнат няколко пръскания против маната, а с това се направи икономия както на работна сила, така и на материални разходи. Едва наскоро т. г. бе извършено първото пръскане.

Въпреки сушата, лозята тази година имат обилен плод. И това радва кооператорите. Налице са всички възможности да се преизпълни планът за производство на грозде и се помогне за намаляване на загубите от другите култури.

По-нататъшният успех зависи от това какви ще бъдат грижите за лозята и особено за винения сорт фетяска. Поради това, че не бяха правилно и качествено изрязани лозята върху 180-те декара от този сорт, гроздето е по-малко.

Усилена работа кипи сега и в овощните градини. Беритбата на череши завърши. Скоро ще започне и брането на вишните. В добро състояние са бобът и цвеклото. Те са окопани вече по два пъти.

В надпревара са и кооператорите, заети с прибирането на люцерната и фуражния грах. Но особено внимателни в своята работа са Йордан Панев, Сави Николчев и Тодор Добрев, на които е възложено да трупат и съхраняват изсушеното сено.

Добрата организация на труда е резултат не само на трудолюбието на хората, но и на постоянната намеса на звеноводите, бригадира Костадин Куцаров и главния агроном на стопанството Вангел Върбанов. С тяхна помощ стана възможно тази година хората да се пренасят до работното им място с машини, а с това се печели време и се пестят силите на кооператорите.

Дочо АТАНАСОВ

Да няма отпускане при напояването на селскостопанските култури

Изградените 9 500 000 дка поливни площи в страната са не само голям резерв, но и сигурна база за производство на селскостопанска продукция при всякакви атмосферни и метеорологични условия. При правилна агротехника, срочно и качествено напояване на културите, засети на поливни площи, е възможно да се произведе селскостопанска продукция, равняваща се на 2/3 от годишното производство на страната.

В миналото дори не можеше да се мечтае за подобни неща. В България преди 9 септември 1944 година имаше само 360 000 дка поливни площи, и то предимно малки зеленчукови градини, които се поливат със свободнотечащи води на Марица, Струма, Тунджа и др.

Успоредно с изграждането на хидромелиоративните съоръжения и системи се подготвиха и израснаха много кадри — поливачи, механизатори. Непрекъснато се усъвършенствува организацията на труда при напояването.

Двадесет и петхилядната армия от поливачи, механизатори, техници, инженери и агрономи напояват ежедневно по над 250 000 дка. До 1 юни са полети около 6 300 000 дка за първи път. От тях 2 360 000 дка са полети и втори път.

Такова високо изпълнение на поливния план до 1 юни се постигна за първи път, то е и резултат на ранното и продължително пролетно засушаване, което настъпи в нашата страна. То постави на изпитание и проверка състоянието на хидромелиоративните съоръжения, организацията и извършената подготовка от ДНС, ТКЗС, ДЗС и други.

Какви изводи могат да се направят от извършеното досега по напояването.

Основният извод е, че необичайната суша, която започна още в края на миналата 1967 година, ни свари неподготвени. Ранното засушаване не послужи за сигнал на селскостопанските специалисти и стопанските ръководители за извършване на по-добра предварителна подготовка за напояване на селскостопанските култури. В общи линии каналната мрежа, съоръженията и помпените станции бяха ремонтирани, но не беше извършена предварителната подготовка на площите, особено на тези, засети с житни култури. Не беше извършено необходимото текущо подравняване. Площите не се набраздиха и не се прекараха временни канали. Не се ремонтира дъждовалната техника и поливателният инвентар. Ръководителите на ТКЗС и ДЗС не взеха под внимание указанията на ДНС за подготовката и напояването на житните култури. Те живееха с убеждението, че и тази година житните култури няма да се полеят. В резултат на това над 1 000 000 дка житни култури останаха неподготвени. В Хасковски окръг се подготвиха едва 5 процента от площите, засети с житни култури; в Пернишки окръг—24 процента, в Старозагорски окръг—28 процента и други. Това неправилно схващане сега струва скъпо на народното стопанство. То доведе до много голям преразход на вода впоследствие, когато се наложи напояването. Вместо необходимата поливна норма от 80—100 кубически метра/дка, на практика се подаваха от 200—220 куб. м/дка. Трябва добре да се изясни сега, че разходите, направени за подготовката, се изплащат добре, въпреки че у нас се налага житните култури да се напояват в пълен размер веднъж на 5—6 години.

Резултатите от работата по напояването на житните култури трябва да послужат като урок за сериозни изводи от страна на всички специалисти и ръководители, имащи отношение към напояването.

При създалата се обстановка не бива да се допусне разстройване на изградената организация по напояването. А това значи мобилизация на всички сили и цялата техника, с която разполага социалистическото ни селско стопанство, за борба със сушата, не разчитайки на падналите и очаквани нови валежи. Изпълнението на дневните графици през последните три дни обаче показва, че има отпускане. Четиринадесет окръга не изпълняват графика си. Ако за някои окръзи, като Пловдивски, Старозагорски и др., няма вода, то за крайдунавските, като Видин, Враца, Силистра, това не може да бъде така. Това успокоение може да ни изправи пред нови трудности през следващия етап в борбата със сушата.

Не трябва да се забравя при това и фактът, че в нашата страна настъпва ежегодно така наречената лятно засушаване през месеците юли и август, което може да нанесе не по-малко щети на народното стопанство, отколкото пролетното.

Продължителното засушаване през зимния и пролетния период взриви водния баланс в страната и постави напояването пред изпитание. Завирените обеми в държавните и собствените на ТКЗС, ДЗС и ДГС язовири са значително по-малки от необходимите, следствие на което сега повече от всякога се налага най-икономично да се използува водата за напояване.

Пестеливо и целесъобразно използуване на водата, преценяване кои култури трябва да се напояват, а самото напояване да се извършва с дъждовална техника, поливни тръбопроводи или друг поливачески инвентар, това е главното сега.

Необходимо е също така с още по-големи темпове да продължи изграждането на сондажните кладенци, строителството на започнатите хидромелиоративни съоръжения, да продължи изграждането на нови поливни площи. Не малка помощ очакваме и от нашите машиностроители — нови дъждовални машини, инсталации и апарати, тръбни инсталации и моторопомпени агрегати.

Организацията на напояването, изграждането на постоянни, специализирани поливачески групи, груповото използуване на дъждовалната техника, нощното напояване и материалните стимули трябва да бъдат неотклонна грижа на всички стопански ръководители.

Валентин ПЕТРОВ,
директор Дирекция експлоатация при ДСО „Напоителни системи"

Висока оценка на изделията на „Камъшит"

Периодичните изложби, уреждани за договаряне на стоки между промишлените предприятия и търговските организации, бе подходяща форма за въздействие върху качеството на продукцията. Всяко предприятие се стреми да разнообрази асортимента, за да сключи договори за пласмент на повече изделия. Неотдавна в гр. Пловдив се закри изложбата за договаряне на стоки за второто полугодие на тази година. На нея участвува с експонати и промкомбинат „Камъшит" — Силистра. На красиво уредените щандове силистренци показаха 1 554 модела от всички цехове. Посетителите задълго остават пред красиво изработените предмети, коментираха качеството, изработката, цената. Интересът към производството на „Камъшит" бе голям и поради факта, че колективът изпрати в Пловдив над 300 нови модела.

Вярна е поговорката, че „хубавата стока сама намира клиентите си", но въпреки това рекламата е необходима. Затова още с влизането си в палатата на местната промишленост, посетителят е просто обграден от моделистите на различните предприятия. Те показват отделните модели, предлагат експонати на комисиите за договаряне и показват достойнствата на всеки експонат.

Много от изделията на промкомбинат „Камъшит" завоюваха висока оценка, получиха „зелени точки", затова и резултатът от договарянето е добър — 470 000 лева.

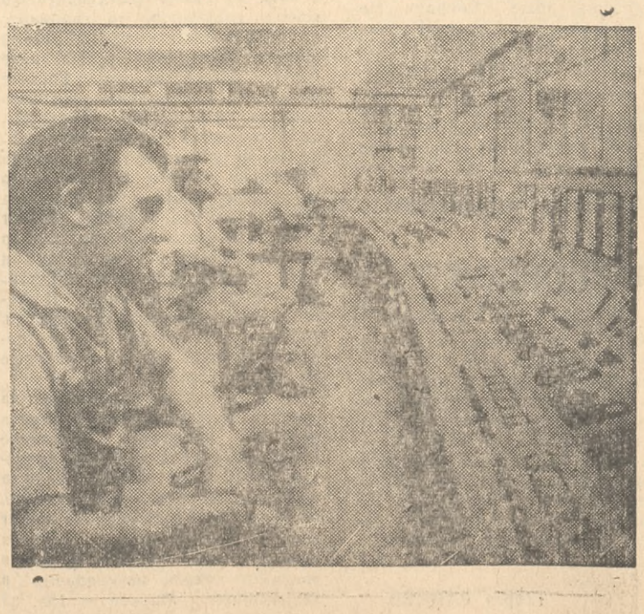
През месец октомври т. г. ще се открие изложбата за договаряне на стоки за първото шестмесечие на 1969 година. Преди няколко дни в предприятието се проведе разширено съвещание по този въпрос. Присъствуващите бяха подробно запознати с постигнатото в Пловдив и разгледаха мероприятия, осигуряващи още по-добро представяне през есента.

Еленка ПЕТРОВА

Новости техника Новости

„СЛАДЪК" КОМАНДЕН ЦЕНТЪР

Работата на тези квалифицирани работници не е толкова лесна, колкото изглежда на пръв поглед. Те не седят само със скръстени ръце, а следят най-съсредоточено контролните уреди в една почти напълно автоматизирана захарна фабрика в Южна Германия. В командния център на фабриката контролните инструменти отразяват всички производствени процеси. От работниците се изисква максимална концентрация.

ЗАЙЦИ ИЗЯЛИ ОСТРОВ

Остров Макуори лежи на „границата" на Тихия и Индийския океан. Австралийските власти са заселили на него зайци — за прехрана на жертвите на възможни корабокрушения. Зайците така бързо се размножили, че изяли почти всичката трева с корените. Дъждовете, не срещайки препятствие, започнали постепенно да свличат в океанските води оголелата земя.

Учените смятат, че ако това положение продължи, след петдесетина години от острова нищо няма да остане. С други думи: пусни козата в градината... все едно зайци на остров.

НАПАСТ ЗА НОВА ЗЕЛАНДИЯ

Гордост за националните паркове и резервати в Европа са елените — в Нова Зеландия ги считат извънредно вредни животни. Както и зайците в Австралия, тях са ги пренесли от континента. Но ако от зайците може да се загради човек с железни мрежи, то от еленте с ограда не можеш се спаси.

От 1930 година досега са убити вече 3 милиона елени, а техният брой продължава да расте. На тамошните жители идва до обратно изселване в Европа на тези животни...

ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛЪЧИ — В ПОМОЩ НА БЕТОНА

За да получат бетонните панели и блокове по-бързо разчетената здравина, ги нагряват с пара. Греят ги дълго: 16—18 часа непрекъснато. Инженер Я. Фелдман предложил да се нагрява железобетонът не с пара, а с инфрачервени лъчи. И веднага времето за нагряване се съкратило на пет часа, а времето за предварителното им задържане се намалило от 24 на два часа! Издръжливостта на „инфрачервения" бетон се оказа по-висока от „парения", а бетонните блокове още по-евтини: по новата технология на бетона е нужна три пъти по-малко топлина.

БОРБА СЪС СУШАТА

Растенията биха могли да понасят сушите, ако техните семена се обработят с разтвор от калциев хлорид.

Според съветския биолог Павел Генкел в резултат на подобно обработване протоплазмата в клетките става по-еластична и растенията при силна горещина запазват необходимото им количество вода.

Професор Генкел и други съветски учени от Института по физиология на растенията към Академията на науките изяснили механизма на нарушенията, предизвикани от недостига на вода. Оказва се, че горещината, отнемайки влагата, съдействува за образуването на токсични вещества в растенията. В резултат на това се нарушава синтезирането на белтъчините.

Учените са експериментирали с царевица и картофи при изкуствен климат.

ТУК ЩЕ ВИ ЗАПОЗНАЕМ СЪС САМОДЕЙНИЯ КУКЛЕН ТЕАТЪР В СИЛИСТРА

Приказка за чудната къщичка или хоризонти на детските светове

АМА, РАЗБИРА СЕ, тук има всичко. И всичко е толкова интересно, че няма съвсем никакъв смисъл да се мисли за разни игри например. А пък тази жаба на всичко отгоре и си приказва. И се чуди дълбокомислено: „...Ква-ква-ква... Кой живее тук? Вятърът и никой друг...“

Е, тя — тази жаба, е толкова важна, че чак се е надула. И страхотно много бърза да се представи: „...Аз съм жаба, жабурана, аз стопанка тук ще стана...“ Само че мишката е наострила уши и никак не може да проумее цялата тази история: „...Що за къща е това сред зелената гора? Нито ниска, ни висока, с прозорчета широки... Предпазливо ще почукам: чук-чук-чук! Кой живее тук?...“

А после?

После се появява и петелът, и ежко, и вълкът, и лисицата, и мечката. И кой каквото ще да разправя, хич не е страшно. да разправя, хич не е страшно. Какво ти страшно! Да си умреш от смях... Лошият вълк и хитрата лисана вместо сладкия току-що изпечен млин ядат бой и едва побягват в гората.

А самата гора се намира на сцената в салона за куклени представления на читалището в Силистра. И чудната къщичка там се намира. Долу пък, в самия салон — най-жизнера достната публика, която може да съществува на света.

* * *

Самодейният куклен театър в Силистра има вече почти десетгодишна история. Той се роди през 1959 година. Неговите първи зрители вече са ученици, гимназисти или дипломирани граждани. И техните първи впечатления за света са се създали именно тук, в този салон, където стават толкова интересни истории и сега. Защото и сега десетина неуморни ентусиасти всеки понеделник и четвъртък се събират след работно време, за да създават светове те, които ще изграждат представите на децата за света.

Репетициите на самодейния куклен театър започват в 18 часа и завършват след около три часа. Всеки човек си има свои увлечения. А увлечението на Стефан Чумпалов е и нещо повече. Той е и ръководител, и режисьор, и кукловод.

—Малко е трудно, защото нямаме други мъже. Мъжете като че ли не искат да се занимават с театър, още по-малко с куклен театър...

Така казва Стефан Чумпалов. В думите му има може би и нещо символично...

Във всеки случай фактите са твърде красноречиви. В самодейния куклен театър работят почти само жени. Три от тях—Елена Петкова, Ирина Тодорова и Димитрина Дренчева—са от основателите. Разбира се, през тези години дойдоха и си отидоха много любители. Ала те—първите—останаха. Сега техни партньори в кукловодството станаха Стефка Георгиева, Радка Арабаджиева, Весела Чешмеджиева, Калинка Жекова, Митева.

От създаването си досега самодеянният куклен театър се е представил пред децата с повече от 150 спектакла. Миналата седмица децата видяха „Чудната къщичка“ от Самуел Маршак, също отново бяха представени „Новият зъб“ от Г. Матвеев, „Вълшебният галош“ от Г. Матвеев... Имена на спектакли—имена на детски светове, имена на събития, които после се повтарят в детските сънища. Тези сънища, тези светове постепенно ще разширят своите хоризонти паралелно с възрастта на децата, но не е ли наистина благородно да създадеш началото. А салонът на читалището за куклени представления събира 150—200 деца. И на всяко представление той е препълнен. Препълнен с устремени очи и живот, който принадлежи на бъдещето.

* * *

С особено задоволство и благодарност Стефан Чумпалов говори за помощта на ръководството на народното читалище, за енергията на Драган Бобчев, който посещава почти всяка репетиция, за грижите на инспекторката по детските градини при Окръжния народен съвет Ана Иванова, която преди сама е участвувала в представленията, сама е вдъхвала живот на куклите.

А да създаваш живот в куклите наистина има смисъл.

Защо ли?

Отговор дава едно тъничко тъничко — като сребърно — гласче на момиченце, което на последното представление съвсем несмутимо премина през салона:

—Бягай, петльо! Лисана ще те хване...

Впрочем може гласът да е бил и на момченце.

Кой знае...

Ан. ИВАНОВ

Поема от прекрасни мелодии и багри

„...Има мит, че Орфей е роден там, дето е сега България. Изглежда, че това е факт, а не мит, щом неговите дъщери още пеят там“. (Из в-к „Ню Йорк таймс“ по време на посещението на ансамбъла в САЩ).

Дълго ще помнят силистренци концерта на Държавния ансамбъл за народни песни и танци с художествен ръководител народния артист Филип Кутев и ръководителка на танцовия състав заслужилата артистка Маргарита Дикова. Защото най-после имахме възможност да се насладим на онова голямо и българско изкуство, с което ансамбълът очарова по най-привлекателен начин зрителите на много страни в света и по-сполучливия израз на един италиански вестник накара чужденците да „свалят шапка“ на самобитния песенен и танцов фолклор на българите.

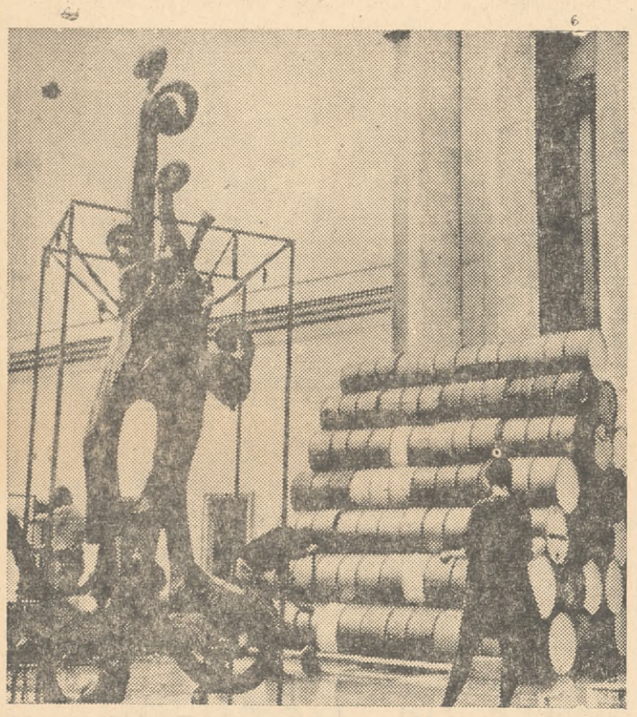
В програмата на ансамбъла, която ни представиха стотина певци, свирачи и танцьори, са включени народни песни и танци, инструментални мелодии от различни краища на страната, в които се разкрива голямото народно богатство на нашето фолклорно творчество. Като прибавим и талантливата творческа разработка на песните от народния артист Филип Кутев и на танците от заслужилата артистка Маргарита Дикова, участието в програмата на ансамбъла на такива видни изпълнители като заслужилите артисти Никола Ганчев и Вълкана Стоянова, на Надка Караджова, Янка Танева, Груйчо Дочев и всички останали, ще разберем какво естетическо богатство носи техният концерт. Ще се запомнят прекрасните изпълнения на песните за свободата, събрали мъката и радостта на един угнетен народ, решил да хвърли оковите на вековната робия, чудесните изпълнения на мъжките танци „Шопи“, „Левенти“, изпълнението с голямо майсторство жизнера достен хумористичен танц „Клюкарки“. Но най-внушително и най-голямо впечатление направи смесеният танц „Събор в Софийско“ с участието на целия състав на ансамбъла ,в който динамиката и красотата на шопския фолклор се изявява по неповторим начин.

Програмата на Държавния ансамбъл за народни песни и танци, изпълнена на 7 т. м. в гр. Силистра, е чудна поема от прекрасни мелодии и багри, талантлива творческа разработка на бисерите на българското песенно и танцово изкуство и носи истинска естетическа наслада.

Николай ЗЛАТЕВ

За почитателите на театралното изкуство съставът на театъра в Силистра подготви в края на сезона и пиесата на В. Катаев „Почивен дом“.

Това не е склад за варели, а изложба на нови „творби“ — „форми“ в музея на модерното изкуство в Париж. Тези нови образци на модернистичното изкуство озадачават не само обикновените посетители, но и някои специалисти.

Из редакционната поща

ГЛАВИНИЦА. Наскоро в селото се проведоха общинските педагогически четения. Участвуваха всички възпитатели и учители, а също така и учителки от детските градини. В първите по рода си педагогически четения бяха изнесени осем доклада, свързани с въпросите на предучилищното ничеството, индивидуалната работа, преодоляването на второгодничеството, индивидуалната работа, проблемността при обучението. Изказалите се учители споделиха своя опит. Накрая инспекторът от отдел „Народна просвета“ Ц. Целов даде някои указания и приветствува инициативата на учителите от главинишкия съвет.

Ахмед ДЕМИРОВ

ЙОРДАНОВО. И в Йорданово през летните дни ще бъдат открити една 6-месечна детска градина и две 45-дневни. В момента работи и полудневната детска градина. Сега, когато в полската работа са заангажирани много майки, за техните деца през деня ще се грижат детските учителки А. Стратиева, Стефка Минкова и Анка Младенова.

Николинка ВЪЛЕВА

УИЛКИ КОЛИНЗ

НЕБЛАГОДАРНОСТ

—разказ—

Сър Арчибалд Беток седеше в клуба със своя стар приятел сър Квентин Хог. Те тихо разговаряха за това-онова, както става, когато се срещат хора, не виждали се много години.

Неочаквано в клуба влезе сър Дуглас Хевисайд. Той кимна с глава на Квентин, а Арчибалд едва удостои с поглед, и то пълен с ледено презрение и крайно отвращение. Той бързо мина в другия край на голямата зала, седна в кресло и се вдълбочи в четене на вечерния вестник.

— Слушай, Арчи — попита приятеля си Квентин. — Доколкото си спомням, ти беше всякога в прекрасни отношения с Дуглас. Коя е причината за такава хладност между вас?

— Това е, защото му спасих живота! — отговори Арчибалд и махна с ръка.

— Каква низост от него ва страна! Каква черна не благодарност! Ти си му спасил живота, а той... Кой би могъл да повярва това?!

— И все пак това е именно така... Ти тогава беше на плаване по Северния Атлантик... А ние с Дуглас пътешествувахме и попаднахме в Уолсенд. Отседнахме там в хотел „Мунго-парк“... И ето на третото денонощие от нашето пребиваване там в полунощ се запали хотелът. Пожарът беше силен, дървеното здание пламна... За мое щастие, аз заемах стая на първия етаж и веднага изскочих на улицата. По-зле стоеше работата при Дуглас: неговата стая се намираше на втория етаж. Дуглас се опита да се измъкне из горящата къща, но пламъкът бе обхванал вече дървената стълба.

Около къщата се събра тълпа. Пожарникарите все още не пристигаха.

Изведнъж видях, че на прозореца на втория етаж стои Дуглас. На него беше само една нощница. В ръцете държеше чадър и искаше да скочи от втория етаж. Това беше дяволски рисковано, той напълно можеше да се удари смъртоносно — или в най-добрия случай — да си счупи всички кости.

Аз му викнах: „Почакай“! Спомних си, че в съседство има дърводелска работилница и че миналата вечер видях около нея голяма дъска. С два скока стигнах до работилницата, хванах тази дълга дъска, върнах се при горящия хотел и я облегнах на стената. Тя стигна точно до прозореца, където стоеше Дуглас. „Яхни дъската, както училищните перила, и се плъзгай по нея надолу!“— викнах на Дуглас. Той така и направи...

— Това е великолепен изход от положението! — възкликна Квентин. — Не виждам в това нищо оскърбително! Отстрани това е било, вероятно, атракцион! Може да се каже „гвоздеят на сезона“!...

— Да бъде проклет, този гвоздей! — скръбно отговори Арчибалд. — Когато сър Дуглас Хевисайд започна да вие, на всички се стори, че най-сетне пристигна пожарната команда. Но веднага се изясни, че в самия център на дъската стърчеше голям остър гвоздей, който аз в бързината не бях забелязал...

(Превод от руски)

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Изводи от окръжните първенства по борба

В продължение на един месец се проведоха пет окръжни първенства по борба с участието на отбори от окръга. Тези състезания бяха посветени на 25-годишнината от деветосептемврийската победа и IX световен младежки фестивал.

Състезанията започнаха най-напред с пионерските отбори. За тях можем да кажем, че като цяло работата в сравнение с миналата година е напреднала. Преди всичко в масовизирането на този спорт и в усвояването на техническото майсторство. И затова схватките при пионерите преминаваха така оспорвано и напрегнато. Добрата обща физическа подготовка, съчетана с техническо умение, даваше възможност на някои състезатели да печелят чисти победи с туш.

Когато говорим за подготовката на бъдещите таланти в борбата, трябва да посочим една слабост — не се прави достатъчно за усвояването на защитните хватки и преди всичко на онези контрахватки, които могат да донесат хубави победи. Не е безинтересно да се отбележи и това, че най-много победи с туш са спечелили състезатели с подчертана добра физическа подготовка и играещи в нападателен стил от първата до последната минута.

Аналогично е положението при юношите — младша възраст, при които има добра физическа и техническа подготовка. Тук силите на Силистра, Дулово, ССТ— Калипетрово и Средище са изравнени. Болшинството от състезателите се стремят да провеждат срещите си активно и да прилагат сполучливи хватки и в нападение, и в отбрана.

При юношите—старша възраст участвуваха само четири отбора, докато през миналата година бяха осем. Това не попречи борбата да бъде гореща и оспорвана, като всеки се стремеше амбициозно и убедително да докаже възможностите си. Тук обаче пролича слабата физическа издръжливост на повечето от състезателите, неумението им да си разпределят силите през трите части на борбата.

На последното окръжно първенство, проведено в Зафирово, участвуваха седем отбора от селските дружества. Забелязва се обаче, че докато в техническо отношение има напредък, то физическата издръжливост е недостатъчна. Това се отнася за отборите на Сокол, Иширково, Паисиево и Богданци и най-вече за миналогодишния окръжен първенец —отбора на Главиница. Това показва, че докато за пионерите и юношите се полагат известни грижи, и то от учители, обичащи борбата, за мъжките отбори другарствата по селата почти не полагат грижи. А при тях има и материална база, и добри, талантливи момчета. Коя е тогава причината да не се готвят за окръжните състезания?

Накрая искам да обърна внимание на екипировките на отборите. Години наред ведущите в този спорт отбори се явяват на състезания лошо екипирани. Нима не могат да се отделят няколко десетки лева за десетина чифта гуменки и гащета от бюджета на дружествата? Борбата не е спорт с много разходи и с мини малки грижи, необходими при това, ще подпомогнем нейното развитие в окръга и ще очакваме добри резултати.

Джемали МУХАРЕМОВ

Пионерски лекоатлетически четирибой

В неделя при добра организация се проведоха лекоатлетически състезания по четирибой между пионерските отбори, класирали се на първо място в пунктовите състезания. На старт застанаха малките лекоатлети от училище „Отец Паисий“ — Силистра, от Тутракан, Окорш и Зафирово.

Борбата при пионерките бе много оспорвана. Приятна изненада за всички бе отборът на село Зафирово, съставен от силни и надарени деца. До последната дисциплина — хвърляне на топка, все още не можеше да се разбере кой ще бъде пръв. Едва тук силистренските пионерки се наложиха и с това спечелиха първото място в отборното класиране, следвани само на пет точки от пионерките на Зафирово, Тутракан и Окорш. Индивидуална победителка стана Снежана Иванова от Силистра.

Пионерите от Силистра се представиха много добре и спечелиха с чувствителна преднина първото място в отборното класиране, следвани от Тутракан и Окорш. С отличните си постижения се откроиха пионерът от Силистра Пламен Иванов, който стана индивидуален победител, следван от Хеджеб Хюсеинов и Стефан Бъчваров — и двамата от Тутракан. Комплексен победител в четирибоя стана отборът на „От. Паисий“ — Силистра. На класиралите се на първите три места бяха връчени флагчета.

Георги РАЙЧЕВ

УСПЕХЪТ МОЖЕШЕ ДА БЪДЕ ПЪЛЕН

Равният резултат, постигнат срещу безспорния първенец на групата „Дунав“ (Русе), е успех за „Доростол“, но справедливостта изисква да кажем, че той можеше да бъде по-голям, тъй като една победа би приляга по-добре на домакините. Те встъпиха в борбата по-мобилизирани, играха всеотдайно, спечелиха първа топка, през по-голяма част от мача имаха инициатива, за което говори и съотношението на ъгловите удари—9:1 за „Доростол“, създадоха много по вече критични положения пред вратата на русенци. С една дума, силистренските футболисти заслужаваха повече от равен резултат.

До към 30 м. срещата се развиваше някак си по-спокойно Наистина нападенията се редуваха ту към едната, ту към другата врата. Но всичко свършваше до границите на наказателните полета. Там защитите надделяваха и вратарите почти бездействуваха. Гостите разиграваха по-продължително топката, в нападение действуваха с постоянни смени на местата, но не успяха нито веднъж да изненадат нашата защита, която не допусна нито една грешка през целия мач. Обратно, силистренци атакуваха по-остро, по-бързо, разгъвайки играта си по крилата, където и Добрев, и Густинов имаха редица успехи. Постепенно инициативата премина в ръцете на домакините и все почесто Марков (Д—1) трябваше да се намесва.

В 32 м. хубаво разиграване на топката между Добрев и Пашов създаде критично положение пред вратата на дунавци, но решаващият удар не успя. Минута по-късно Добрев, минал вдясно, се освободи майсторски от защитника и стреля остро. Топката профуча като снаряд и се заби в мрежата покрай изненадания и безпомощен Марков — 1:0 за „Доростол“.

Голът окрили още повече нашите състезатели. Натискът им стана по-осезателен. В един момент Густинов се понася по фланга, откъсва се от своя пазач, но центрирането му е лошо. В 39 м. домакините пропускат да покачат резултата. Пашов нахлува в наказателното поле, вратарят напуска вратата, за да парира удара му и в настъпилото разбъркване топката отскача към свободния Каталиев. И на празна врата той стреля високо над вратата. Три минути по-късно при контраатака Младенов създава опасност пред нашата врата, като чисти неточно една топка. но Стойчев реагира бързо и поправя грешката на съотборника си.

Още в първата минута на второто полувреме Владимиров ознаменува влизането си в игра с далечен бомбен удар и Марков с последни усилия избива топката в ъглов удар. Отново инициативата е в ръцете на доростолци. В продължение на половин час те обсаждат вратата на русенци, които успяват само на няколко пъти да разкъсат обръча. В 67 м. Владимиров извежда в коридор Добрев в чудесна позиция, ударът му е силен, но русенският вратар отново в последния миг отклонява в корнер. Така се игра до 79 м., когато гостите получават право на наказателен удар на около 30 м от вратата на Стойчев. Зад топката застава Василев (Д-6) и изстрелва такъв снаряд, че въпреки отчаяните усилия на Стойчев, топката се забива в горния десен ъгъл — 1:1.

До края на срещата остава малко време, но домакините вече нямат сили да постигнат нов успех, макар че Добрев има тази възможност, ала я проигра с неточна стрелба.

Йордан СИМЕОНОВ

По пътеките на миналото

На 4 юни учениците от седмите и осмите класове при училище „Кирил и Методий“ — Силистра проведоха интересна вечер, посветена на родния край и 1 800 години от обявяването на Силистра за град.

Програмата започна с рецитал на стихове от местни творци за родината и Силистра. Направи впечатление огромният фактически материал, с който боравеха учениците. Беше направен задълбочен исторически, икономически и географски преглед на Силистра и Силистренски окръг. Съобщени бяха данни за броя на населението, площта, за административното делене на окръга.

Най-интересен беше разговорът за Силистра. Миналото на града беше проследено от установяването на XI Клавдиев легион преди 1 800 години досега. Много внимание беше отделено на съвременна Силистра с нейните безспорни промени и постижения. Разгледано беше културното минало и настояще на града.

Всеобщо е мнението, че събраният материал ще допринесе много за патриотичното възпитание на учениците.

На вечерта, организирана от учителката по география Венера Недкова, присъствуваха и учители-географи от окръга.

Гергана ГЕОРГИЕВА

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

ДСП „Булгарплод“—Силистра търси да назначи
1. Стругар V--VII р. 1
2. Шлосери V—VII р. 3
Справки: Личен състав. Тел. 22-96.

О Б Я В А

ДИП „ХРИСТО БОТЕВ“ — ВАРНА
т ъ р с и:

девойки, навършили 16-годишна възраст, за обучението им като ученички-предачки за срок от 1 месец.

Предприятието работи на петдневна работна седмица без нощни смени; като след първа смяна почива три дни, след втора смяна два дни или десет почивни дни за месеца.

Разполага с младежко общежитие и добре уреден стол.

Справка: Личен състав, тел. 25-12.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 68 (1885) | Четвъртък, 13 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА СРОЧНО И КАЧЕСТВЕНО ИЗКУПУВАНЕ НА ЗЪРНЕНАТА РЕКОЛТА

Скоро в кооперативните блокове ще започне усилената работа по прибиране на реколтата от зърнените култури. Кооператорите от ТКЗС и работниците от ДЗС отдавна извършиха необходимата подготовка — в срок ремонтираха комбайните и семечистачните машини, почистиха и дезинфекцираха складовата площ, поставиха в ред зърноплощадките и сега създават оперативната плановост и съответната организация на труда. Задачата е: реколтата да се прибере и съхрани в срок и без загуби.

Немаловажна и изискваща добра подготовка е и работата по предаването и изкупуването на договорираната селскостопанска продукция, която ще се извършва едновременно с жътвата. Продължителната суша се отрази неблагоприятно върху средните добиви на житните култури. Селското ни стопанство понесе загуби и затова навременен беше призивът на Партията за активизиране на трудещите се от всички сектори за компенсация на щетите. Изкупуването на селскостопанската продукция е дейност, при която също съществуват възможности за увеличаване на народното богатство и тези възможности трябва да бъдат оползотворени най-пълно.

Практиката от миналите години показва, че организацията в изкупвателните пунктове пряко или косвено влияе върху работата в ТКЗС и ДЗС, води до по-голямо или по-малко разпиляване на продукция и се отразява положително или отрицателно върху използуването на труда. Пресни са примерите от миналата година, когато поради несъгласуваност между ТКЗС и ДП „Зърнени храни", поради недостатъчна механизация на товаро-разтоварните работи и поради лоша организация десетки камиони чакаха с часове да бъдат разтоварени пред площадките в много от изкупвателните пунктове на окръга. В същото време ТКЗС изпитваха остра нужда от превозни средства за транспорти ране на зърното от комбайните до зърноплощадките.

Количествата, които ДП „Зърнени храни" ще изкупи, са помалко от тези през миналата година. Интересите на държавата обаче изискват да се намали до минимум разпиляването на зърно, а това ще рече навреме и качествено да бъдат извършени всички предварителни работи по разтоварването, временното складиране, вътрешното транспортиране и съхранението на продукцията. Не бива в никакъв случай да се успокояваме, че с оглед на количествата трудностите ще бъдат по-малко.

Ясно е, че реколтата ще достигне техническа зрелост с 10-15 дни по-рано от обичайното за окръга време. Този факт изисква по-рано да се завършат зърнените площадки в изкупвателните пунктове, които в момента са в строеж; по-рано да се организира обеззаразяването на чувалите, собственост на ТКЗС; да се ускори обучаването на временните анализатори, като се организират в срок предвидените курсове.

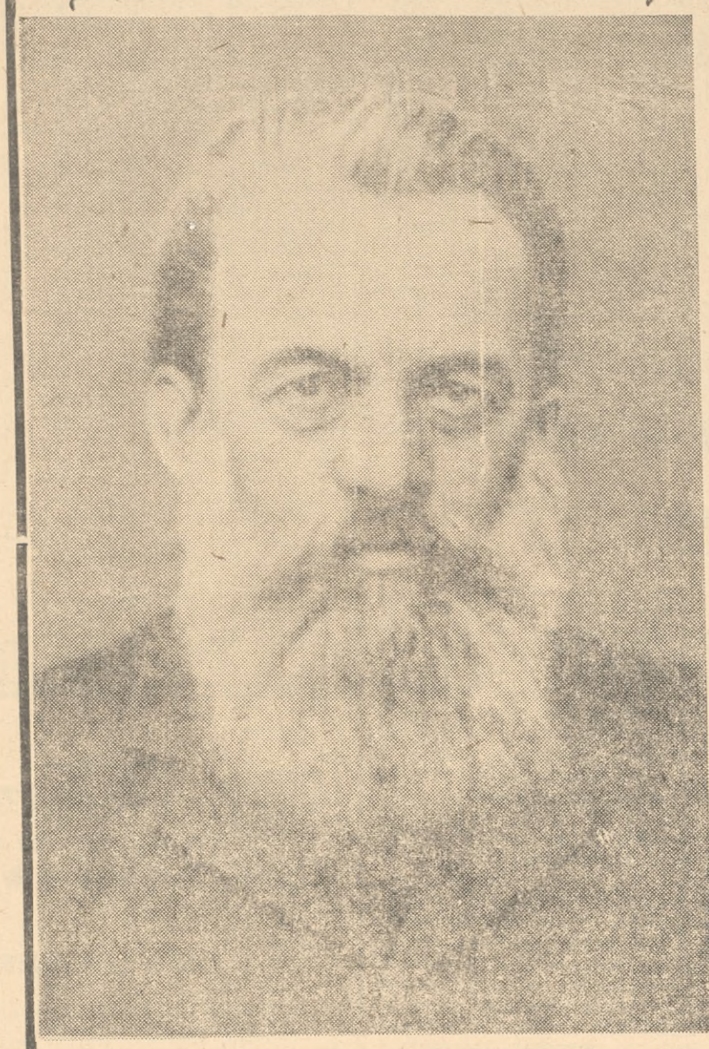
Всяка година ДП „Зърнени храни" увеличава механизацията за транспортиране на зърното в складовете и площадките. Тя до голяма степен решава въпроса за икономиите на време на превозните средства и нормалното протичане на изкупвателната кампания. Затова от особена важност е навреме и качествено да бъдат приведени в изправност наличните механични средства, а там, където е необходимо, да се доставят нови съгласно плановете за техническо обзавеждане. В никакъв случай не трябва да се чака новите машини да бъдат изпратени „отгоре", а да се проявява максимум заинтересованост и настойчивост.

Голяма част от складовата площ на „Зърнени храни" е вече почистена, обеззаразена и готова да приеме продукция. Въпреки това има какво да се довърши. Необходима е по-голяма взискателност към строителите за окончателното завършване на онези складове, които сега са в строеж. Да се обърне по-голямо внимание на вече построените силози в Дуловo и Алфатар.

Работата по изкупуването на селскостопанската продукция зависи най-вече от старанието и умението на стотиците работници, включени в изкупвателния апарат. И именно с тях трябва да се води непрекъсната масово-политическа работа от партийните и профсъюзните организации и от комитетите на ДКМС. Всеки работник трябва да бъде наясно по задачите, които Партията поставя във връзка с увеличаване рентабилността на икономиката и компенсация на загубите, причинени от сушата на селското стопанство. Само при тези условия ще бъдат избегнати проявите на бюрократичност и своеволие, на незаинтересованост и безстопанственост, които нерядко пречат на правилното провеждане на работата.

Малко време остава до началото на изкупвателната кампания, но то е достатъчно да се извърши качествена подготовка за изкупуване на продукцията в срок и без загуби. Нека го използуваме най-рационално!

112 години от рождението на Димитър Благоев

Димитър Благоев — нашият незабравим Дядо — е общопризнатият родоначалник на марксизма и работническото социалистическо движение в България, основателят на нашата Партия. Неговите исторически заслуги в това отношение са огромни.

* * *

Димитър Благоев именно положи оная идеологическа основа, върху която Партията на „тесните социалисти" можа успешно да израсте и преодолявайки недостатъците и слабостите на теснячеството, да се превърне, без особени вътрешни сътресения и за благото на нашия народ, в марксистко-ленинска партия.

* * *

На нас — неговите ученици и последователи — Димитър Благоев завеща със своя пример и с целия свой богат, прекрасен борчески живот: да бъдем винаги строго принципиални; да бъдем до последно издихание верни на работническата класа и нейната историческа мисия; да бъдем непримирими по отношение на всички враждебни на марксизма лъжетеории; да подчиняваме всичко свое лично на интересите на Партията, в служба на работническата класа и на нашия народ; да пазим бойно то единство, дисциплината, чистотата и честта на Партията както зеницата на окото си.

Георги ДИМИТРОВ

ПИОНЕРИ НА НОВОТО

Когато преди 9 години поникнаха първите кълнове на движението за комунистически труд в страната, колективът на ДИП „Липа" стана пионер на това движение в нашия окръг. Едва ли някой е забравил, че бригадата на Георги Стоев служеше за пример на стотиците ентусиазирани привърженици на комунистическата пролет. Този колектив е един от първите, който прие колективното заплащане на труда. Сега той отново поема функциите на пионер. На него е възложено да трасира неизвестния, но примамлив път към бъдещата работна седмица.

Тревоги и вълнения

Да се почива два дни в седмицата е добре, но работниците се безпокоят. Ще може ли планът да се изпълнява, няма ли да се понижат заплатите, как ще се реши въпросът за отпуските, за пенсионирането. Съставена е комисия, която подробно проучва, изчислява и преизчислява всичко до най-малки подробности — нормите за изработка, нормите за време, часовите ставки. Правят се съпоставки, срещи с работници, разговори в партийната организация, в профорганизацията, в комсомолските дружества. От м. март, колективът прилича на развълнуван кошер. Всички обсъждат, коментират, възникват нови въпроси, на които трябва да се дава отговор. Инженер Маринов — директор на предприятието, Н. Христов — партиен секретар, цялото ръководство е неуморно. То трябва да урежда освен вътрешните въпроси и взаимоотношенията с ДАП, с „Транспред", които работят по старому. Те с усмивка споделят, че събранията, които са провели, са толкова много, че не знаят броя им. На много от тях са дадени ценни предложения за бъдещата им работа. Партийната група при бригада „Преса" е предложила да се съкрати времето за пресовка на детайли на хидравличните преси от 5 до 3 минути, като се повиши температурата на налягането. Други смятат, че е целесъобразно винаги да има подсушен материал за 10 дни напред, да се достави нова лекозаливна машина, 2 машини да се приспособят за универсална работа в машинното отделение, а другите 3 — да се освободят и т. н.

Първите резултати

От 3 юни 8 бригади от три участъка вече експериментират новото работно време. При шестдневна работна седмица те са произвеждали 140 спални, а сега за 5 дни са произвели 150. Срещнахме се и разговаряхме с много работници, всички са много доволни от двата почивни дни. Но особено доволни са жените от полировачния участък. В събота до обяд те свършили домакинската си работа и след това имали достатъчно време за почивка. Създадена е добра организация за най-интензивно използуване на работното време. Всеки работник с интерес следи изпълнението на плана и знае резултатите. Колективът е приел обещание да преизпълни плана си с 1 процент, но получава допълнителен план за още 200 000 лева, а за компенсиране на загубите обещава да произведе допълнителна продукция за още 100 000 лева. Няма никакво съмнение, че това ще бъде постигнато. Хубаво е обаче това да намери място и в нагледната агитация.

Другите проблеми

Решението на Деветия конгрес на БКП за намалена работна седмица има дълбоко социален характер. Това налага еднакво да се мисли както за производственото, така и за свободното време. План за културно-масовата работа до края на годината наистина има. Той обаче съдържа 10 инициативи, някои от които обхващат ограничен брой хора. Има идеи и в бригадите къде да се прекарва свободното време. Наложително е енергията, с която се решават производствените въпроси, да се използува и в тази област. Може би най-добре ще бъде по-голяма част от културно-масовите мероприятия да се организират по бригади, по участъци, комсомолски дружества или профгрупи.

Опитът на „Липа" ще подскаже какви проблеми трябва да се решат от културните институти в града и окръга, за да се създаде пълноценен отдих на трудещите се, когато всички разполагат с повече свободно време. Той трябва да се следи и изучава още отсега.

Пред колектива на ДИП „Липа" е поставена много отговорна задача. От успеха, с който ще бъде решена тя, зависи лекотата, с която ще преодолеят трудностите другите колективи, когато тръгнат по техния път.

Д. ГОСПОДИНОВА

Към голямата цел

Започна жътвата на ечемика и в Държавна сортоподдържаща станция — Силистра. В един блок от 500 дка., близо до Дунава, навлязоха „самоходките" на Дечо Иванов и Атанас Атанасов. За два дни те пожънаха към 400 дка. Още незавършили и първите лехи, след тях започнаха работа сламопресите. Транспортните средства бързо заизвозваха зърното и балираната слама към стопанството.

Сушава е годината, затова и стъблата на ечемика са ниски, но класовете са наедрели и зърното е добре охранено. Средно от декар се получават по 300-320 кг ечемик. На единия край на блока, където зърното и сламата са вече прибрани, веднага започва изораването и засяването с царевица за зърно втора култура.

Неспокоен е директорът на станцията. Още от първия ден на жътвата той е сред полето, край комбайните. Ту пълни шепи със зърно, ту опипва балираната слама.

— Не дава тази година низината това, което очакваме — споделя той. — Затова бързаме да засяваме втори култури. Да компенсираме част от загубите, нанесени от сушата.

И в стопанството вършат необходимото, за да достигнат колкото се може по-близо до тази цел.

С. ГЕОРГИЕВ

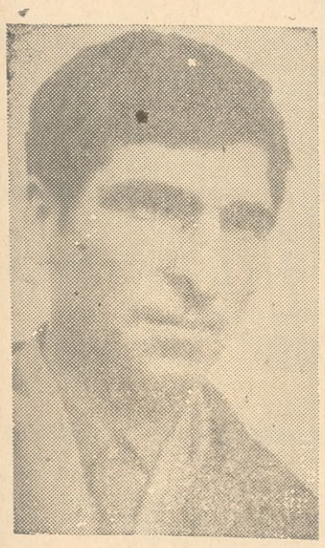
СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 10. VI. 1968 г.

ТКЗС	Жътва ечемик — в %	Овършан ечемик — тона	Засадени тютюн в %	Засята П.р.а култура царев. за зърно — дка
Айдемир	3	—	16	—
Калипетрово	8,5	99	44	—
Бабук	7,5	570	33	—
Алфатар	15	60	25	—
Алеково	17	245	26	—
Иширково	3	—	55	—
Смилец	26	—	37	—
Попина	0	—	8	—
Сребърна	6	82	11	—
Снегово	41	50	32	—
Средкомир	13	208	10	—
Кайнарджа	1	—	26	—
Голеш	9	25	46	—
Средище	4	10	24	250
Тутракан	2	23	23	—
Нова Черна	33	455	54	—
Старо село	17	60	5	—
Ветрен	28	315	28	—
Главиница	65	—	40	—
Св. Караджа	85	—	23	—
Сокол	57	—	23	—
Зафирово	42	270	9	—
М. Преславец	25	220	44	—
Дуранко	3	1	36	—
Ценец	0	—	30	330
Окорш	0	—	28	—
Секулово	0	—	30	—
Добротица	40	170	25	762
Черноли	6	10	52	240
Пауново	10	—	37	—
Всичко ТКЗС	19,7	2873	32,4	1482

Добър стопанин на техниката

Редакцията на в. „Кооперативно село" съвместно с Централния кооперативен съюз проведе анкета-конкурс на тема „Добрите стопани на техниката". Целта на анкетата бе да се установят тези механизатори от нашата страна, които най-добре са използували съветския трактор „Беларус" през последните години.

След като разгледа резултатите от работата на 26-те участника в това състезание, комисия от Централния кооперативен съюз присъди първата награда на механизатора от Силистренски окръг, тракториста от с. Калипетрово Георги Ганчев.

През последните три години той е извършил със своя трактор различни видове работа, равняваща се на 56 886 дка мека оран, за което е употребил 37 105 кг гориво. Само за миналата година е извършил работа за 20 404 дка мека оран.

Георги Ганчев е поддържал трактора си винаги в добро техническо състояние. Поради това срокът за основния ремонт е бил удължен с още 12 000 кг гориво. В периода на изтеклите три години при полагащи се 3 217 лв. за ремонт, той е изразходвал само 203.

За тези свои постижения трактористът от с. Калипетрово се награждава с радиограмофон.

ЖЪТВЕНИ ДЕЛНИЦИ

(репортаж)

Още е ранно утро. Трепчивият дъх на росата, сумракът в далечината, звездният хаос върху безоблачното небе—всичко още недвусмислено намеква за отминаващата лятна нощ. А всъщност по-всесилен е настъпващият ден. Ето в стопанския двор вече се чуват гласовете на първите работнобудници. Тази сутрин хората, които са прежалили сладкия утринен сън са повече от всякога.

Тихи поздрави, припрени стъпки, звън на желязо. Глъчката се концентрира около машинния парк, където се тъмнеят силуетите на двата комбайна и виндроуерите. Първите слънчеви краски забариха механизаторите от село Искра край блоковете в местността „Юртлука". Два дни работиха тук виндроуерите на Сабит Алиев от седма бригада и на Ибрахим Мехмедов от шеста бригада. Днес трябва да започне вършитбата на повалените вече мичени откоси. Тази отговорна работа се падна на опитните комбайнери Иван Крумов и Сами Мустафов.

Преди да нагазят в ниското стърнище, комбайнерите слязоха от командните места. Ако бяха новаци, щяха да започнат работа, без да обърнат внимание на влагата. А да вършееш във влажно време, значи, наполовина да прахосаш зърното. Затова и не побързаха.

Откъм източния край на землището вече зааленя изгревът. Окъпани в пурпурно сияние, нишките крайпътни дървета сякаш отърсваха плещи от тягостната тъма на нощта. Жетварчетата — тези неизменни вестители на жътвата — подеха своя утринен концерт, сякаш възхваляваха идването на новия ден.

— Около 400 килограма бункерно тегло може да се очаква от тези откоси — споделяха някои от механизаторите, но най-право щеше да покаже това самата вършитба.

Докато поопръхнат повалените класове на ечемика, от коларския път по посока на селото забучаха и товарните коли.

— И тези не ги е хванало сън — подхвърли един от помощник-комбайнерите. — И шофьор да си не е лесно.

А когато двигателите затихнаха и от камионите наизскачаха пъргавите мъже, един от тях подкачи комбайнерите:

— Вие как я мислите тази работа. Жътва дойде, а все разни шурупчета развивате по машините. Толкова месеци не ви стигна ха за ремонт...

Комбайнерите не се разсърдиха. Нека, така е по-весело, а що се отнася до тези „шурупчега", от тях зависи много. Ето, ако преди всеки работен ден не прегледаш, не притегнеш, както си жънеш, така може и да изхърка двигателят и да станеш за посмешище на колегите си. Ето такива работи прави понякога едно болтче...

...По обяд предположенията от носно добива от този блок вече нямаха особена стойност. Сега се знаеше точното бункерно тегло — 405 кг на декар. Но докато споровете за теглото спряха, започнаха препирни относно влажността на зърното и фирата. 20 на сто — такова е преобладаващото мнение на механизаторите и на хората, които разтоварват зърното на площадката. Такова е и мнението на бригадните ръководства в село Искра. Но все пак всичко е още вероятност. Самата истина ще се узнае покъсно, когато се направят анализи от пробите.

А междувременно, докато в малките паузи се водят тези специфични разговори, товарните коли, кормувани от Георги Костадинов, Реджеб Салимов, Сабри Какиев и Васил Георгиев, едва смогват да транспортират зърното до механизираната площадка. Слънцето е нажежило кабините и ламарината им пари при допосване. Вътре е душно, досадна е и топлината, и пушилката, но всичко това се забравя при мисълта, че работата ти е отговорна, че от теб зависи сега по-бързото завършване на жътвата.

Така мислят момчетата и натискат крак върху педалите на газта.

Машината, уж бездушен метал, но и тя сякаш разбира радостта на стопанина си. Колелетата прегазват неотъпканите овради, през бурени и трънаци. Така е по жътва. Пътищата са все нови и неутъпкани, но пък в замяна на това отплатата е добра. Тази година, разбира се, сушата по измени нещата, но въпреки това стопаните от Искра са оптимисти. Те първи в кооператива в Ситово започнаха жътвата и по-всяка вероятност първи ще я привършат. А щом скътат зърното в хамбарите, тогава счетоводството ще си каже думата. Сега другото е по-важно — да се жъне, да се жъне и вършее час по-скоро...

Руси ШИМАБЕЕВ

Работниците осъждат терора в Гватемала и Парагвай

В два часа след обяд на 11 т. м. спряха всички машини в механичния цех на Държавния машиностроителен завод „Стомана" в Силистра. По инициатива на профкомитета работниците се събраха на кратко протестно събрание-митинг. Насядали по машините, те изслушаха с голям интерес словото на председателя на Окръжния съвет на профсъюзите Мико Николов, който ги запозна подробно със засиления терор над прогресивните дейци в латиноамериканските страни Парагвай и Гватемала.

В Парагвай повече от десет години са в затворите Антонио Майдана, Алфредо Алкорта, Хулио Рохас и много други самоотвержени борци за национална демокрация, против антинародния режим на диктатора Строестнер. Техният живот е в сериозна опасност, затова обявяват гладна стачка под така близкия на нас, българите, лозунг „Свобода или смърт". Не е по-добро положението на прогресивните дейци и в Гватемала. През последните две години са загинали в борбата за демокрация и човешки права около 3 000 борци. Президентът Монтес Монтенегро осъществява терора в страната с активната помощ на Съединените американски щати.

Своето възмущение от терора в тези две страни работниците изразиха в протестната телеграма до правителствата на Парагвай и Гватемала чрез Международния отдел на Централния съвет на профсъюзите. Телеграмата бе прочетена от електротехника Нейко Георгиев и гласувана единодушно от целия колектив.

Във връзка с тези тревожни събития се състоя на 11 юни вечерта протестен митинг в промкомбинат „Камъшит", където говори Тефик Хюсменов от Окръжния съвет на профсъюзите. А вчера сутринта изразиха своя гняв леярите от ДМЗ „Стомана". Навсякъде работници те гласуват единодушно протестни телеграми до правителствата на Парагвай и Гватемала.

Димо ВАСИЛЕВ

партиен живот

За по-добра информираност

Преди няколко дни общинският партиен комитет в село Сокол организира съвещание с членовете на бюрата на първичните партийни организации от района на общината. Съществено място на съвещанието беше отделено на въпросите на партийната информация.

Секретарят на общинския комитет на Партията Иван Митев говори за ролята и значението на партийната информация. За да се знае какво вълнува комунистите и кооператорите, партийните бюра трябва по-често да се срещат с тях и отговарят на всички вълнуващи ги въпроси.

Бяха приети и мероприятия на общинския партиен комитет за издигане на по-голяма висота ролята на партийната информация.

Добринка РАДЕВА

Постоянни грижи за партийните групи

Към общинската партийна организация в село Стефан Караджа са изградени четиринадесет партийни групи. Доскоро само някои от партийните групи развиваха добра дейност, а останалите бездействуваха. Това накара общинския партиен комитет да обърне по-голямо внимание на работата на груповите отговорници.

Наскоро бе обменен положителният опит в работата на партийните групи. На срещата присъствуваха всички секретари на първичните партийни организации и груповите отговорници. Секретарят на партийната организация при растениевъдството в село Стефан Караджа Димитър Минев направи информация за дейността на партийните групови отговорници. Изтъкната бе и добрата работа на партийните групи при комплексната бригада в село Преславци, а така също при овцефермата в село Осен и училището в село Стефан Караджа.

Наред с това беше подчертано, че не е малък броят и на онези партийни групи, които не живеят редовен организационен живот, не дават своя дял за изпълнение на поставените задачи. В някои участъци на материалното производство в ТКЗС не са изградени партийни групи, тъй като там не са изпратени да работят комунисти.

Изказалите се дадоха добра оценка за хубавата инициатива на общинския партиен комитет да се обмени опитът в работата на партийните групи. Това ще съдействува за внасяне прелом в дейността на партийните групови отговорници и за издигане авторитета на партийните групи.

Велико ЕНЧЕВ

45 ГОДИНИ ОТ ГИБЕЛТА НА АЛЕКСАНДЪР СТАМБОЛИЙСКИ

Александър Чолаков, председател на Окръжното ръководство на БЗНС

Навършват се 45 години от кървавия деветоюнски монархо-фашистки военен преврат, който събори демократичното управление на Българския земеделски народен съюз и натрапи на страната над 20-годишна свирепа фашистка диктатура. Тази диктатура взе десетки хиляди свидни народни жертви. Една от първите жертви бе Александър Стамболийски, убит най-зверски на 14 юни 1923 година в с. Славовица, Пазарджишко.

БЗНС е онова поле и оная организация, чрез която Александър Стамболийски намира своето място и призвание, за да служи най-добре на прогреса и народните интереси. А самият той се явява катализаторът за борческото възпитание на сдружените земеделци и за политическото и организационно израстване на БЗНС. Александър Стамболийски вложи революционен заряд в организацията. Под негово ръководство БЗНС се оформи като организация предимно на средните и бедни селяни, извикана на живот и борба в името на народните идеали и народното добруване. Той и борческите дейци на Българския земеделски народен съюз с цялата своя борба способствуваха да се издълбае дълбока пропаст между БЗНС и буржоазията. Тази борба определи по-нататъшното прогресивно развитие на Съюза и доведе до братското единодействие и сътрудничество между БКП и БЗНС. Александър Стамболийски възпита сдружените земеделци в пламенна любов към скъпата и свята република и в люта ненавист срещу монархията.

С горещите симпатии към нашия велик брат и освободител, с неуморната си дейност в полза на Съветска Русия, Александър Стамболийски вярно изрази съкровените чувства на любов и признателност на трудовия български народ към велика Русия и нейните социалистически завоевания.

След няколко месеца нашият народ ще отбележи една светла дата в своята революционна история — 50-годишнината от Владайското войнишко въстание и обявяването на Радомирската република. Александър Стамболийски добре почувствува оня революционен прочес, който се надигаше в страната в резултат на отражението на идеите на Октомврийската революция. Това засегна дълбоко и БЗНС.

Кървавият военен деветоюнски преврат през 1923 година показа на работници и селяни, на комунисти и сдружени земеделци, че тяхното спасение е само в единството на двете организации, в общата им борба срещу монархо-фашистката диктатура. През целия 20-годишен период, когато на чело на БЗНС стоя Александър Стамболийски, под негово и на неговите най-близки сратници въздействие БЗНС се оформи като масова трудово-борческа и прогресивна демократична селска организация. Тази организация игра активна борческа роля по време на монархо-фашистката диктатура.

През целия период на борба, на поражения и победи на народа срещу кървавия монархо-фашистки режим и хитлеристката окупация, в огъня на тежките битки, се проливаше братската кръв на работници и селяни, на комунисти и земеделци. Тая кръв се сля в едно, за да зацементира навеки нерушимия боеви работническо-селски съюз, неразбиваемото комунистическо-земеделско единство. Поуката „Никога разделени—винаги заедно“ стана политическо верую на двете братски организации — БКП и БЗНС, на комунисти и сдружени земеделци.

В социалистическа България се създадоха всички необходими условия и предпоставки за изпълнение на идеалите в името на които живя, бори се и загина Александър Стамболийски. В условията на народнодемократичната власт БЗНС се свърза здраво с БКП в името на укрепването и разширяването на завоеванията на социалистическата революция, в името на тържеството на социалистическото дело. Българският земеделски народен съюз отхвърли през 1948 година завинаги отречения от живота вреден класов принцип, обезпечи класовата чистота в своите редове и приел исторически необходимата ръководна роля на Партията, включи сдружените земеделци във всенародната борба за изграждането на социализма.

Така със задружни усилия се раждаше и побеждаваше новото в българското село, завинаги отърсено от зависимостта на лихварите, и кожодерите, на чорбаджиите-експлоататори, срещу които Александър Стамболийски водеше неуморна и страстна борба. По тоя път БЗНС като верен съюзник на БКП даде съществен принос за създаването и формирането на новата класа у нас на селяните—кооператори, близка и дружеска с работническата класа. Това е огромно постижение за изграждане единството на народа, за работническо-селския съюз и комунистическо-земеделското братство. БЗНС се превърна в организация на единомислещи и единодействуващи труженици на социализма.

В условията на социалистическото строителство Българският земеделски народен съюз далеч надрасна целите и задачите, пред начертани от Александър Стамболийски, като даде значителен принос за укрепване на народното единство и на работническо-селския съюз, за изграждането на социализма и главно на социалистическото преустройство на селското стопанство. С това той утвърди своето място в изграждането на новия живот, издигна неимоверно своя вътрешен и международен авторитет и доказа способността една селска организация да участвува в социалистическото строителство.

И ако днес в свободна социалистическа България Александър Стамболийски беше жив, то няма никакво съмнение, че той щеше с цялото си горещо сърце, изпълнено с обич към народа, с цялата си кипяща творческа енергия да бъде сред първите— жив пример на вдъхновен строител на социализма, на непоколебим борец за тържеството на комунистическо-земеделското братство и единство, на сияйната българо-съветска дружба.

Писма на читателите

Кога ще потекат чешмите?

През месец февруари 1966 година необичайно оживление обхвана кооператорите от с. Господиново. Започна работата по водоснабдяването на селото. За съвсем кратко време бяха прокопани 2 140 метра канали. Хората с нетърпение очакваха деня, когато от новите чешми ще потече бистра студена вода.

Но минаха две години, а водоснабдяването все още не беше завършено. Най-после, в края на април тази година бе пусната да се изтече застоялата вода от резервоарите и тръбите. Но се случи пак беда. На две-три места тръбите са спукани. И досега те още не са подменени. Крайно време е да се вземат мерки за водоснабдяването на селото.

Христо ВАСИЛЕВ

Занемарено заведение

Минавах наскоро край заведението за обществено хранене в квартал „Гагарин“. Тъкмо разтоварваха соди. Отидох до вкъщи и изпратих веднага детето да замени две соди. То се върна и ми каза, че свършили. Отидох лично там и се оказа, че са дотавили само осемнадесет соди.

Откакто отиде на работа в Държавната сортоподдържаща станция бившият продавач, в това заведение няма нито бира, нито лимонада, нито сода. От време на време се доставя предимно лимонада. А в квартал „Гагарин“ живеят хиляди хора и от тук се снабдяват. Време е да се помисли за откриване на един приличен ресторант в този квартал, а не да се залъгваме с това объркано заведение.

Димитър СТАНЧЕВ

На пресечките липсват знаци

Неведнъж на гражданите е обръщано внимание да спазват правилата на движението. Това е правилно, но когато липсват знаци? Например там, където се пресичат улиците „Ангел Кънчев“ и „7 септември“, почти всеки ден възникват условия за катастрофи, защото нито на една та, нито на другата улица има знак за пресечка.

Но само там ли? Почти на всички улици, пресичащи „7 септември“, няма знаци. Ако именно на такива места възникнат катастрофи, кой ще бъде виновен?

Иван СТОЯНОВ

Газираните напитки не достигат

С настъпването на летния сезон нарастват нуждите от разхладителни и газирани напитки. Разрешен ли е този въпрос в гр. Тутракан? Отговорът е отрицателен. Само две сладкарници се снабдяват по-редовно с оранжада, кока-кола и др. За съжаление и двете са в долната част на града, където е и единственият ресторант. Във високия квартал, където живее повече от половината на населението, в няколко магазина се доставя само лимонада. Разбира се, спиртни напитки могат да се намерят винаги, дори и в смесените магазини.

Като се има предвид борбата през последните години против употребата на алкохолни напитки, ръководителите на „Нар кооп“ трябва да обърнат по-сериозно внимание на снабдяването на сладкарниците с разнообразни безалкохолни напитки.

Ст. КОСУЛИЕВ

Докога радиоуредбата ще мълчи?

Много време измина, откакто в село Вокил бе доставена радиоуредба. Но тя все още не се използва. Местните ръководители се оправдават, че липсват високоговорители. Но нима за толкова време те не можаха да се намерят? Вокилци все пак се надяват, че ще чуят гласа на тяхната „мълчалива“ радиоуредба.

П. ВЛАДИМИРОВ

Младежта от Запада се бори

Руди Дучке е ръководител на Западногерманския социалистически студентски съюз. Срещу Дучке на 11 април тази година беше направен атентат и той беше тежко ранен.

НА СНИМКАТА: Руди Дучке говори на демонстрация.

Вести от пионерските дружини

Млади армейци

И към пионерската дружина в Алфатар има изградени специализирани отряди, които участвуват в операция „Българска слава“. Младите армейци изучават героичното минало на 31 силистренски пехотен полк. Те с голямо нетърпение очакват заниманията за изучаване на пушката. За пръв път с тях работа и офицери.

След полагането на клетвата те ще имат нощни походи, военизирани игри, среща с бойци от поделения на народната армия. Особено голяма дейност ще развият отрядите през летните дни.

Стоянка МАРИНОВА

Помогнаха на кооператива

Три дни кооперативните бригади в Айдемир се огласяха от песните и закачките на пионерите, които бяха излезли да помогнат на кооператорите. Петокласниците, шестокласниците и учениците от началното училище оплевиха 300 дка млада люцерна от синап.

Седмокласниците и осмокласниците получиха по-специална задача. Те трябваше да завържат ранните и среднораннте домати за колове, за да не ги чупят вятърът и бурята. Пионерите от седми клас оплеви ха десет декара арпаджик.

Всички работиха упорито и старателно, защото знаеха, че дават своя дял в борбата със сушата. Най-бързи и сръчни бяха осмокласниците, а от другите класове неуморно се трудиха Тодорка Димитрова, Галина Янкова и Станка Борисова от седми „б“ клас, Румяна Димитрова от пети „б“клас, Тодорка Недкова от шести „б“ клас.

Кооператорите останаха доволни от помощта на пионерите.

Георги СТАНЧЕВ

Отличиха се най-трудолюбивите

От 3 до 8 юни седмокласниците и осмокласниците от народното основно училище в село Искра помогнаха на кооператорите в окопаването на цареви цата. Само за един ден те окопаха 85 декара, засети с царевица.

Всички работиха много добре. Най-работливи обаче бяха Гюлтерия Неджмидинова, Хасибе Еюбова, Михаил Петров.

С това младите помощници дадоха възможност на своите родители бързо да окопаят царевицата.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Дружба между комсомолци и пионери

Пионерите от седми „в“ клас при народното основно училище „Стефан Караджа“ в Тутракан са бъдещи комсомолци. За да се запознаят с живота на комсомолците, те посетиха другарството на своя отряден ръководител. Случи се така, че при посещението комсомолците имаха събрание. Секретарят на заводския комитет на Комсомола при ДИП „Текстилни влакна“ запозна присъствуващите с историята на миналите световни младежки фестивали и със значението на предстоящия Девети световен фестивал на младежта и студентите, който ще се състои това лято в София.

Беше решено комсомолците-производственици да поемат шефството на бъдещите комсомолци. Сетне пионерите изнесоха богата литературно-музикална програма. Младежкият оркестър при предприятието също изпълни своя програма.

В този ден се постави началото на дружбата между пионерите и комсомолците.

Ради СТОЯНОВ

Нови книги

Из героичното минало на родния край

Разказват потомците на опълченеца Лефтер Михайлов

Неотдавна в село Попина бяха изложени експонати на изложбата на Окръжния исторически музей, посветена на 90-годишнината от освобождението на България от турско робство. Наред с прославилите се военачалници през време на Освободителната руско-турска война бяха изложени и портрети на опълченци от нашия окръг. Изложбата беше разгледана с голям интерес от попинци. Любопитството им се засили, когато узнаха, че един от опълченците — Лефтер Михайлов — е прекарал част от живота си в Попина, а неговите потомци работят в стопанството.

Лефтер Михайлов е роден в град Силистра в бедно семейство на бръснар. Доходите, които получавал бащата от упражняваната професия, отначало задоволявали нуждите на семейството. Но впоследствие грижите за трите деца Виклиема, Евтимица и Лефтер стават по-големи и той е принуден да търси друг източник за прехрана. С помощта на близки успял да закупи стока, необходима за откриване на малка бакалница. Едновременно с бръснарството започва да продава и стока. В това начинание отначало му провървяло, но впоследствие под удара на по-едрите търговци той е заставен да преустанови работата си като бакалин и да се заеме само с бръснарство то.

Малкият Лефтер израства под топлите грижи на майка си, която умеела да разказва увлекателно и пеела песни за героизма и величието на българите. Под влияние на това и заобикалящата действителност у Лефтер се заражда силно чувство на омраза към поробителите и любов към своя измъчен народ. Бащата на Лефтер се преселва в Попина и оставя къщата на дъщеря си Виклиема. В Попина Лефтер не се задържа задълго. Но времето, през което е живял тук, било достатъчно да го обикнат младежите заради пламенното му слово против турската власт. Веднъж, подгонен от турците, той преминава с лодка в Румъния и дълго време е в неизвестност за семейството. По-късно по познати той им известява, че ще замине за Русия.

По спомени от сестра му Евтимица се знае, че той веднъж тайно е дошъл в селото, облечен като турски офицер. Без да се обади на някого, Лефтер се отправя към укрепленията на турците на днешния „Джеджа баир“. След „прегледа“ на войската и въоръжението отива в селото, без да е придружаван от някого. Влиза в един дом и поисква от стопанката храна. Отначало старицата се уплашва, но когато до слуха й достига повторно молбата на чист български език, тя се съвзема и оглежда по-внимателно „турския офицер“.

— Нито дума! — казал Лефтер, слагайки пръст пред устните си.

Накрая, след обяда, Лефтер дава пари за храната, но старицата отказва да ги вземе.

— Не, не искам парите ти, Лефтере. Те са от гърба на някой бедняк като нас. Не ти отива тази премяна. Защо дойде в селото? Ние те помним по-друг — изрекла с мъка старицата, мислейки, че Лефтер е преминал на турска служба.

— За ваше добро, бабо. На мен също не ми се нрави тази премяна. След час-два ще я запаля. Но за това, че си ме видяла тук, на никого нито дума — рекъл Лефтер и пуснал руските пари в ръката на старицата. — Запомен. И бързо напуснал дома.

Сетне отива в местността „Раздуана“, където над един мост прекарал седем трепетни нощи в очакване на лодка за преминаване на отсрещния бряг. На седмата нощ преминаването било успешно. През една от седемте вечери той гостувал на семейството си. Сестра му Евтимица едва го познала при срещата. Още няколко пъти Лефтер идвал в Попина. Лутал се по цели седмици из Добруджа и отново се завръщал в селото, откъдето през Дунава се отправял при русите.

Най-после освободителната война е обявена. Заедно с руските войски Лефтер Михайлов преминава Дунава. На 9 април 1877 година постъпва в четвърта рота на първа опълченска дружина. Бил се при превземането на В. Търново. Заедно с русите воюва за освобождението на Мъглиж, Казанлък, Стара Загора. Воюва за защитата на Шипченските височини. За бойните му подвизи руското командуване го награждава с четири медала, между които „Свети Георги“ и „Света Анна“. По-късно българското правителството му подарява дворно място в София.

След Освобождението Лефтер Михайлов остава на служба в гр. Силистра, а по-късно живее в Плевен. Разговарял е свободно на седем езика. Като административен служител се отличавал с колегиалност, принципност и суровост към несправедливостта.

Обикнал силно Русия, той копнеел по необятната й шир и гордия руски народ. При царуването на Фердинанд в България за русофилски чувства е подведен под отговорност. Успява да избяга в Русия и се установява да живее в Петербург. По това време родителите му починали в Попина.

През Първата световна война сестра му Евтимица, единствена жива от рода му, чрез Червен кръст получава скръбна вест за смъртта му и покана да получи отличията му в Петербург. Международното положение не позволило на близките на Лефтер да отидат в Петербург. Отличията му остават като реликви в един от военно-исторические музеи на Петербург.

Петър Илиев си припомня такъв един случай. Той е по професия ковач. Веднъж в работилницата му дошъл Тодор Димов (вече починал) с рукан (дърводелски примитивен инструмент) в ръка и го помолил да го наточи. След като бай Петър свършил наточването. Тодор Димов му казал: „Този рукан е от баща ми. Подари ми го отдавна. Направен е от сабята на Лефтер“.

Живите потомци на опълченеца са трудолюбиви и честни хора. След себе си те увличат и другите.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ФАКТОР ЗА ВИСОКА ПРОДУКТИВНОСТ

Важна предпоставка за повече свинско месо е високата плодовитост на свинете за разплод. През месеците май и юни обикновено става отбиването на прасетата от пролетното опрасване и масовото запложданe на майките. От спазването на някои важни условия и внедряването на комплекс от зоотехнически мероприятия зависи значителното повишаване на продуктивността на свинете и превръщането на този отрасъл в рентабилен.

Анализът на данните показва, че основните производствени показатели, отразяващи продуктивните качества на животните в окръга, са твърде ниски. През 1967 година са получени средно около 15 отбити прасета от свиня за разплод със средно живо тегло 15-16 кг. В угояването е получен около 450 г среден дневен прираст за ТКЗС и 500 г за ДЗС. Това е довело до оскъпяване на получената продукция и повишаване на нейната себестойност.

Кои са основните фактори, влияещи върху продуктивността (плодовитост и млечност) на свинете за разплод?

Породата на свинете влияе чувствително върху плодовитостта им. Развъжданите породи в окръга — българска бяла, голяма бяла, ландрас и техните кръстоски—се характеризират с висока плодовитост—средно 10—12 прасета в едно прасило. Това качество е консолидирано в тези култури породи в резултат на много годишна селекционна работа. Генетически обаче то се онаследява само 10-15 на сто, а 85—90 на сто зависи изключително от факторите на заплождането, храненето и отглеждането на животните.

В редица ТКЗС се допускат грешки, като не се прави разлика между физиологическата и стопанската зрелост на свинете. Ремонтните женски прасета се заплождат твърде рано. Препоръчва се това да стане на 10-11-месечна възраст при условие, че живото им тегло достигне 130 кг.

Голямо влияние върху плодовитостта на свинете оказват нередът и начинът на заплождане. За да се осигури лесно заплождане и висока плодовитост, свинята трябва да се запложда само когато приема нереза без съпротива. Препоръчва се двукратно заплождане. Първото покриване трябва да става на втория ден от началото на разгонеността, а второто — 12-18 часа след първото. По този начин се оплождат и последните яйцеклетки, които се отделят от яйчниците на свинята. За повишаване плодовитостта на свинете в стоковите ферми се препоръчва покриването им да се извършва от два различни нереза, като вторият нерез се пуска винаги 5—10 минути след първия. Още по-добре е, ако той бъде от друга порода. Там, където е внедрено изкуственото осеменяване, заплождането на свинете следва да става със смесена семенна течност от два нереза от различни породи. Следва да се подчертае, че всички получени приплоди трябва да отиват за угояване, а не за разплод.

При първото опрасване обикновено броят на прасетата е помалък, отколкото през второто и следващите. Най-висока е плодовитостта от второ до пето-шесто прасило, след което бързо спада. Ето защо ежегодно следва да влизат в стадото около 30 на сто ремонтни свине с оглед поддържане на животни в най-продуктивна възраст.

Най-често след отбиването на прасетата свинете за разплод са отслабнали и се намират в лошо телесно състояние. Това се отнася особено за високомлечните и високоплодовитите. С храненето им преди заплождането се цели те да бъдат доведени до разплодна кондиция и в добро физиологично състояние. Това осигурява добра заплодяемост, висока плодовитост, нормално развитие на зародишите и раждане на едри и жизнеспособни прасета. Правилното хранене през този период се свежда до осигуряване на необходимите количества пълноценни смилаеми белтъчини, минерални вещества и витамини. Неосигуряването на необходимото количество белтъчини (около 100 г на 1 кр. ед.) води до намаляване броя на нормално развитите яйцеклетки, в резултат на което плодовитостта намалява. Минералните вещества трябва да бъдат давани в необходимото количество чрез дажбата на свинете. За 100 кг живо тегло са нужни 8-12 грама калций и 5-8 грама фосфор. Готварска сол през лятото се дава 5-8 грама за 100 кг живо тегло.

Липсата на витамини А, В, Д и С в дажбите на свинете довежда до рязко намаляване на плодовитостта. През лятото добър източник на витамини е зелената храна, и то преди всичко люцерната.

Основното, от което трябва да се ръководим при храненето на незаплодените свине ,е преди всичко телесното състояние на животните. На слабите животни храненето да бъде засилено, а на затлъстелите — намалено, за да може и в двата случая те да се доведат до разплодна кондиция.

Силно изтощените свине за разплод през бозаенето, намалили повече от 12 на сто от теглото, което са имали на втория ден след опрасването, в никакъв случай не трябва да се заплождат. Необходимо е да се засили храненето им така, че в продължение на 2-3 седмици те да възстановят поне 50 на сто от загубеното тегло. През следващите 20-30 дни свинете трябва напълно да възстановят и останалата част от живото си тегло. За целта храненето се засилва до такъв степен, че да се осигури среден дневен прираст 1 кг. В дажбата освен смеската от 3 кг концентриран фураж следва да участвува и 5-6 кг зелена люцерна.

Отглеждането на незаплодените и заплодени свине следва да става под прохладни навеси или на лагер. Мръсните, непроветрени, задушни и влажни помещения, недостатъчните движения на чист въздух и слънце и пр. затормозват нормалното протичане на половата дейност.

Благоприятното влияние на пасището е всеобщо признато. На пасището свинете намират изобилно зелена трева, която има голяма хранителност и смилаемост.

В заключение можем да кажем, че от правилната организация по отбиването и запложданe то на свинете зависи не само тяхната плодовитост, но и получаването на две прасила годишно от всяко животно.

Ал. ЖЕЛЕВ,
ст. научен сътрудник при Института по животновъдство гр. Шумен.

Осигуряват допълнителни доходи

Тазгодишната суша нанесе немалко щети и на кооперативното стопанство в с. Окорш. Техният размер сега се изчислява на повече от 360 000 лева. Загрижени от тази загуба, ръководители и кооператори единодушно решиха да направят всичко възможно и потърсят източници за компенсация.

Основното внимание бе насочено към допълнителните култури. Освен тютюна, за зърно са останали и засетите 2 200 декара силажна царевица. Допълнително ще бъдат засети за зърно и силаж по 8000 декара царевица.

Прави се всичко възможно да се съкратят и материалните разходи по отглеждането на земеделските култури. В тази връзка, ръководейки се от възможностите на наличната техника, стопанството отказа да достави предвидените за тази година машини за 15 000 лева, а непроизводствените разходи въобще са премахнати.

Вл. ПОПОВ

Половината от трудовия ден сред лозята е изминал. Затова толкова е вкусен задружният обяд.

НА СНИМКАТА: Кооператорки от звеното на Георги Дянев от с. Сребърна на обща трапеза.

С ОПТИМИЗЪМ СРЕЩУ ТРУДНОСТИТЕ

Липсата на валежи през настоящата пролет ще окаже отрицателно влияние и върху нормалното запасяване с фураж за изхранването на животните. Есенниците останаха ниски и сламата, която ще се получи при жътвата, ще бъде сравнително помалко от предшествуващите години. По-пресметливо от всеки друг път трябва да се изразходват и останалите груби фуражи, а също така и концентрираните.

Такова е положението и в кооператива в с. Смилец. Преди всичко обаче трябва да се каже, че въпреки малко необичайните условия, се търси правилно разрешение на назрелите проблеми в животновъдството. В общи линии основните стада ще бъдат запазени. Ето какво показва една съпоставка между плана за бройките и животните в наличност. Планувани говеда — 560, в наличност — 521 броя; овце — 1 900 броя — в наличност — 2 485 броя; свине — 100 броя — в наличност — 193 броя; птици — 16 000 — в наличност — 30 000. Изнасянето на определените количества животни се извършва ритмично. Досега са продадени 97 броя телета за угояване, въпреки че не са достигнали необходимото тегло, всички агнета, които са били заделени за угояване, с изключение на 407 броя, оставени за ремонт на стадата. През този месец продължава изнасянето на останалите 800 бройлери.

Икономичното изхранване на стадата е започнало още отсега. Дажбите в момента са намалени. Сега на кравите се дават ежедневно по половин килограм слънчогледов шрот, 2 кг меласа, 4 кг какалашки и паша в нередовни люцернови площи. При другите животни по-пълноценна храна се дава на основните стада.

В някои от профилите на животновъдството вследствие промяната в дажбите продуктивността спада до планувания, с изключение на продукцията в птицевъдството, където неизпълнението е голямо. В овцефермата при план за годината 70 тона мляко вече са надоени 40 тона, в кравефермата за петте месеца планът е 258 000 литра, а са надоени 259 000 литра. Млеконадоят през месец май обаче чувствително е занижен. При план 69 тона са надоени 59. Засега птицефермата има най-ниско изпълнение на плана си. Вместо 320 000 яйца за месец май, са отчетени 230 000.

За да се избегнат изненади през годината, още отсега се вземат мерки за набавянето на достатъчно фуражи и най-вече за тяхното преработване. Всичката слама ще бъде балирана, включително и тази от миналогодишните купи. Прибрано е и сеното. То е около 380 тона и неговото качество е сравнително по-добро от миналогодишното.

За изпълнение на плана в птицефермата специалистите разчитат много на яйценосенето на младите ярки, а всички кокошки ще бъдат подлагани на ежемесечна селекция, с цел да се отстраняват своевременно птиците, които са престанали да снасят.

Такова е положението сега в кооперативното стопанство в село Смилец. Трудности има и срещу тях се набелязват необходимите мерки. Не бива обаче да се забавя тяхното изпълнение. Така например час по-скоро трябва да започне строежът на фуражната кухня, а ако се явят известни пречки, трябва да се обособят временни площадки. Обработката обаче не бива да се отлага. Само така фуражите ще се усвоят по-пълноценно и себестойността на продукцията няма да се повиши.

Р. МИХАЙЛОВ

Растително-защитни грижи за ранните домати

При ранните домати, отглеждани в нашия окръг, се развиват предимно черните и бели листни петна. Масово се намножава и паяжинообразуващият акар. Причинителите на петносването се разпространяват главно по листата и съвсем слабо по плодовете. Надземните части отмират, в резултат на което активната листна маса на растенията намалява. Добивите от градините със силна поява на тези болести се понижават и качеството на произведената продукция се влошава. Паяжинообразуващият акар смуче сок от листата, които впоследствие загиват.

Практиката показва, че растително-защитните мероприятия, насочени срещу тези вредители, имат решаващо значение за производството на повече и по-качествена продукция от тази култура. При провеждането им е не обходимо да се отчитат както на личните температури и валежни условия, така и степента на развитие на петната и акара. Само така те могат да се провеждат навреме при максимален ефект на изразходваните средства.

Температурните условия, които сега съществуват, са благоприятни за развитието на листните петна. Ограничаващо условие за масовата им проява са недостатъчните до този момент валежи. Главно по тази причина до началото на месец юни нападението от петната е слабо. Наблюдават се само единични петна по листа, намиращи се в непосредствена близост до почвата. Липсата на валежи обаче създава благоприятни условия за вредната дейност на паяжинообразуващия акар. В редица градини този неприятел се наблюдава в плътност, която застрашава посевите. Ако не се предприемат мерки, той е в състояние да нанесе големи загуби на ранното полско производство от домати. Затова още сега е необходимо да се проведе първото третиране, насочено срещу листните петна и акара. Следващите пръскания трябва да се извършат през интервали от 10-20 дни, в зависимост от валежите и плътността. При чести превалявания и голяма плътност да се провеждат през 10 дни, а при засушаване и малка плътност през 15—20 дни.

При избора на препарата за пръскане на ранните домати трябва да се вземе под внимание ефективността им срещу посочените вредители. Те не трябва също така да понижават качеството на продукцията и да не смущават нормалното развитие на растенията. При ранните домати от особено значение е и изискването препаратите да не влияят отрицателно върху ранозрелостта им. Тук трябва да отбележим, че ако след използването на бордолезов разтвор и агризан настъпи засушаване, развитието на третираните растения се смущава и плодовете остават подребни. При чести валежи узряването се забавя.

Най-подходящи са цинебните средства пероцин и аспор. Нашият препарат пероцин, използван в концентрация 0,3 на сто, се оказва по-ефикасен в сравнение с медните препарати срещу причинителя на черните петна, които при нас се развиват в най-голям размер. Ако след пръскането настъпи засушаване, този препарат оказва влияние върху едрината на плодовете. Те са по-едри и по-добре оформени. При наличие на чести валежи след пръскането препаратът се измива по-лесно. Това налага следващите третирания да се извършват през интервал от 8 до 10 дни. Узряването в този случай съвсем слабо се забавя.

Срещу акара не могат да бъдат използувани тиофосфорните средства, тъй като те са силни отрови, а пръскането трябва да се провежда и по време на беритбата. Много добри резултати дава препаратът „Зоол“ в концентрация 0,4 на сто, който не е отровен и е доставен в Силистра.

Посочените вредители нанасят най-големи повреди на ранните домати през месец юни и началото на юли, когато и условията за развитието им са най-благоприятни. Именно през този период срещу тях трябва да се води настойчива борба, тъй като в обратен случай стопанствата рискуват да произведат по-малко и нискокачествена продукция от тази култура.

Атанас ДОБРЕВ

Обработката на повече тютюн ще донесе и на ТКЗС — Добротица допълнителни доходи, с които ще се компенсират част от загубите, нанесени от сушата.

НА СНИМКАТА: Кооператори от звеното на Крум Илиев разсадат тютюн.

Неизкоренен плевел в нашето съвремие

Частният предприемач е рожба на буржоазното минало, където се шириле експлоатацията на човека от човека, и като такъв би следвало да бъде вече в музея на миналото, но за съжаление все още се среща и в нашата действителност. За такъв един разказваме по-долу...

Майсторите-зидари и общите работници, току-що завършили строежа на една частна постройка в село Айдемир, са насядали около предприемача Атанас Хърватов. Последният е предприемач и бригадир. Той е получил парите за построената къща и сега втори път брои тези, които е определил за заплащане на зидарите и техните помощници.

Сред очакващите да получат възнаграждение за нелекия си труд е и рус, среден на ръст, широкоплещест младеж — Иван. Той бе пресметнал вложените за направата на къщата надници, знаеше и за колко е пазарен строежът. Младежът бе нов в тази бригада, но бе слушал за навиците на предприемача и следеше дали и сега не ще измами пак работниците, като не им до плати. Безпокоеше го мисълта: „Защо именно този нечестен човек им е бригадир и защо той разпределя парите. Защо да не бъде бай Атанас от с. Ветрен например. Той е най-добрият зидар в бригадата и най-справедливият, а Хърватов преди година се е занимавал с „джамбазлък“, както се хвалеше, а сега — със „зидарлък“. То да е „зидарлък“, както следва, и да е справедлив като бригадир—то не бихме споменали и за неговото съмнително минало.“

Бригадирът в строителството е и първият участник в строителните работи, а този е предприемач и издава само команди и нареждания. Ала хванал ни е откъсо —роптаят много от строителите. Двама от майсторите-зидари му са роднини и той сигурно на тях им доплаща отделно и е уверен, че няма да го напусне бригадата. Младежът размисляше и над думите на бай Съби—майстор-зидаря, който бе заявил на Хърватов: „Трябва да работиш заедно с нас, макар че си бригадир. За бригадирството получаваш по един лев на ден повече от останалите майстори, а не докато ние работим, да ходиш по кръчмите“. От този ден бяха минали 3—4 дни и бай Съби с още един майстор напуснаха бригадата на предприемача. И правилно постъпиха, защото не можеха да търпят думите на Хърватов: „Ако не ти харесва тук, никой не те е викал насила!“ После си спомни за Велико Иванов от село Айдемир, който бе идвал да си иска 60-те лева от Хърватов, дадени преди 2-3 години за строеж на къща. Хърватов и тук бе „завлякъл“ човек. Взел пари за строеж, а не достроил. Къщата построили други майстори. Но такива не само могат да вземат пари, а даже да нахокат и обидят кредитора си, когато си поиска парите. Така постъпи и той, като се скара и изгони човека, който неведнъж бе си искал парите.

Докато размисляше младежът, заплащането започна.

— Георге, за колко надника имаш да вземаш пари? — стресна Хърватов един от работниците.

— За още 6 дена — отвърна запитаният.

— Плащам ти по 4 лева всичките надници. И на всички останали ще платя по толкова.

— Ама защо, бай Танасе?! — обадиха се няколко младежки гласа едновременно.

— Толкова сте работили, пък и парите не достигат да се изплати по 5 лева—последва обяснение.

— Абе давай ги, нали са повече от миналия път — прибързано се обажда най-младият в бригадата Данчо Цветков. Предприемачът заплаща и на другите работници по същата процедура.

— Ванко, трай си ти. Предприемачът плаща на всекиго според акъла. На мене винаги по 5 лева дава. Ще даде и на тебе по толкова — споделя Ваня с каза чето.

Докато раздаваше още пари, чу се тревожен глас. Той бе на Данчо: „Бай Танасе, плащаш по 4 лева на ден, но и по толкова парите не излизат!“

— Я си преброй хубаво парите, бе „Пандък“! Ще ме изкараш, че не зная какво върша.

— Малко са парите — добави друг. — Трябва да ни платиш по 5 лева на ден. И на майсторите-зидари ли ще платиш по толкоз:

— И на тях ще намаля. А пък ти, ако искаш повече пари, върви в ОСО-то, на държавна работа. Да видим колко ще ти платят.

— Държавната работа е постоянна и гарантирана. Можеш да получиш по-малко пари, но ти върви трудовият стаж. Работиш 8 часа, а не 10—11, както ние ти работим тук. После там при болест и злополука ти е гарантирано социално осигуряване, а тук какво? Ако щеш умри — пукната пара няма да видиш.

— Слушай бе, Иване, да не съм те зорлан докарал в бригадата. Като не ти изнася, върви си! — отсече съвременният експлоататор.

— Бай Атанасе, аз направих калкулация според получените пари и вложените надници — на нас трябва да заплатиш по 5 лева, на майсторите по 6 и за тебе ти остават по 7 лева всяка надница, макар че ти често отсъствуваш от работа.

Предприемачът не искаше и да слуша. Покани майсторите-зидари да идат в кръчмата на ДЗС-то да им плати. Които бяха получили пари, си отидоха, а които не бяха, тръгнаха след предприемача в кръчмата.

Единствен Иван остана и още размисляше: „Гледай го ти нечестивецът — преди една седмица нае и друга къща за строеж пък в Калипетрово. Тук му върви надникът и там му върви надникът. На две места по 7 лева, а пък ни тук, ни там работи. Седи си човекът в кръчмите и си попийва, докато другите работят заради него. А дойде ли време за плащане, още и от това, което е уговорено, изяжда. Прав е бай Съби. Край! Повече и аз няма да дойда на работа при този предприемач!

Иван НАКОВ
с. Айдемир

Електромонтьорите Димитър Костов и Ради Тодоров от „Вътрешни инсталации и монтажи“ към ДСО—Русе бързат да завършат тези дни вътрешните инсталации на новия пиворазлив в Силистра. Те двамата — първият опитен електромонтьор, вторият — неотдавна дошел от ПТУ — всякога преизпълняват своята дневна задача.

СНИМКА: М. ТОМОВ

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

Жив факел на улиците в Лима

Перуанските вестници съобщиха за трагичната смърт на 34-годишния жител на столицата на Перу Лима Рохелио Риско Галвес. Той се залял с бензин и се запалил. Жената на Рохелио и четирите малолетни деца останали без прехрана.

Какво е принудило Галвес да се реши на такава крайна постъпка? Бояджия по професия, той дълги месеци не можел да намери работа. А семейството му гладувало. Отчаянието тласнало Рохелио към самоубийство. Той се запалил в знак на протест против социалните порядки в неговата страна.

Излизащият в Лима вестник „Хроника", който помества бележка за този трагичен случай под заглавие „Жив факел", пише: „Жената на Рохелио не може да вземе трупа на мъжа си от моргата, защото няма пари да го погребе..."

В Перу не са рядкост самоубийствата поради мизерия. Според данни на столичната общинска комисия 55 % от населението на страната полугладува или изобщо гладува. А 80 % са онези, които „не могат да се хранят нормално поради извънредно високите цени на продуктите". Бордеите за емат една четвърт от територията на Лима, град, в който живеят 2,2 милиона души.

Неотдавна Перу бе посетен от група членове на американския конгрес. Дори те, след като видяха с очите си при какви условия живее тукашното население, бяха потресени. Един от конгресмените—Реус, заяви: „Тук хората се раждат в глад, живеят в глад и умират, гладувайки..."

Но нали именно американските монополи ограбват природните богатства на Перу — оловото и цинка, среброто и желязото, медта и петрола? Нали тези монополи поддържат на власт олигархията, която пречи за икономическия и социален прогрес? За трагичната смърт на Рохелио Галвес и на много други доведени до отчаяние перуански бедняци имат не малка вина империалистите—янки.

Ю. ГВОЗДЕВ

Бизнес с човешката мъка

— Помолих сеньор Монтероссо да се приближи и да покаже свое то нещастно дребосъче на публиката! — заяви организаторът на конкурса „най-болното дете", който се състоя в голямото курортно градче Масатенанго на Гватемалското крайбрежие.

Както е известно в западните страни се провеждат най-различни конкурси. Но във всички случаи техните организатори печелят огромни суми, използувайки доверчивостта на жителите и тяхната любов към сензации.

Този безпрецедентен „конкурс" е бил организиран от местния вестник „Импресион", който по време на провеждането на конкурса е увеличил тиража си и е спечелил от рекламата. Както съобщава агенция Фиел, когато жителите на околните села узнали, че едногодишното дете с възпаление на мозъка получило „първа награда", те с възмущение обсадили помещението на редакцията. Дошлите от няколко километра в града жени носели на ръцете си деца, страдащи от неизлечими болести — последица от хронично гладуване и липса на медицинска помощ в страната.

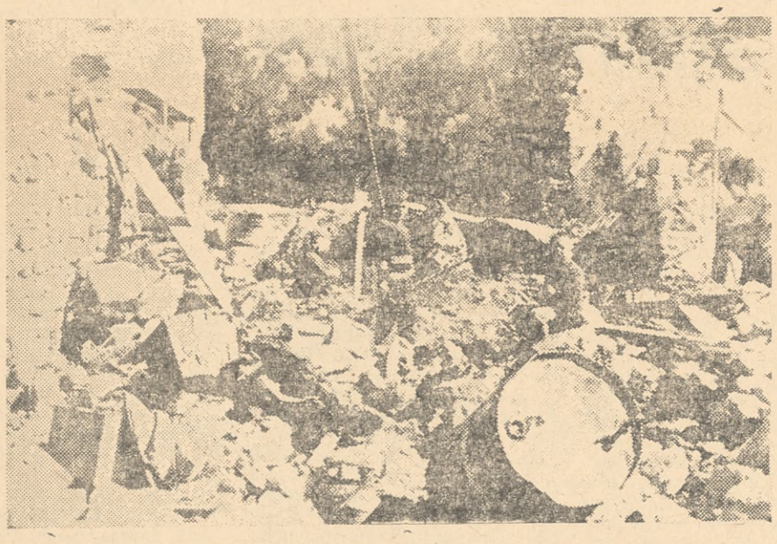
Бизнесът с човешкото нещастие съвсем не тревожи организаторите на подобни антихуманни развлечения.

Жените искат равенство

Испания и Португалия са единствените страни в Европа, където официално е узаконено неравноправието между жените и мъжете. Все още омъжената жена там се приравнява към... непълнолетните и не може да решава нищо без съгласието на мъжа си.

Както съобщава бюлетинът „Демократична Испания", 1 500 жени, между които юристки, артистки, писателки, работнички и домакини, са изпратили писмо до правителството, с което искат правата им да бъдат изравнени с правата на мъжете. Те настояват да се въведе по законодателен път строго спазване на принципа „равно заплащане за равен труд" и еднакво положение с мъжете.

Авторките на писмото настояват да се дадат известни привилегии на бременните работнички и гаранции, че работното им място ще бъде запазено и след раждането.

Йордания. Израелските войски продължават да обстрелват йорданските населени пунктове в граничните райони.
НА СНИМКАТА: Йордански деца сред развалините на своя дом в Ал-Машария след обстрела на израелската артилерия.

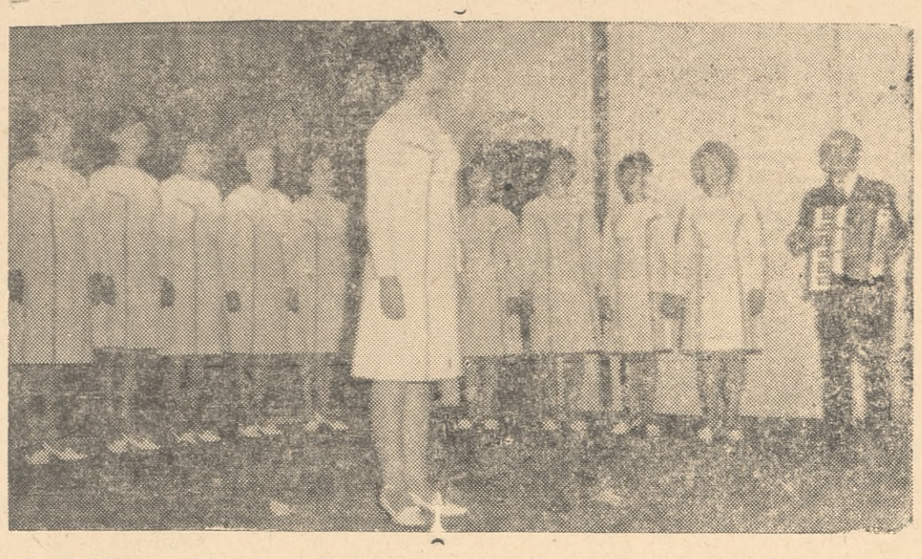
За вас, ЧИТАТЕЛКИ

Необичайна шампионка

Съдията обявил решението на журито. Под звуците на химна „Боже, пази кралицата" и възторжените овации на публиката Гвен Метюмън се възкачила на почетния пиедестал.

Награждавали шампионката в категория от 70 до 80-годишна възраст.

Спортът, в който Гвен Метюмън спечелила лаври, е малко необичаен — плетене с куки. Нейният рекорд е двеста чифта чорапи и дванадесет шалчета за година.

Вашият идеал за мъжа

Под тази рубрика списание „Советская женщина" поме ства поредица от мнения на жени от различни страни с света. На нашите читателки сега предоставяме мнението на унгарката Сабо Дердне, като сме уверени, че ще представля ва интерес за тях.

Как аз си представям идеалния мъж?

Преди всичко той не е длъжен в никакъв случай да притежава всички най-добри качества. Тогава какво ще стане с нас, жените, ако повече не можем да възпитаваме своите мъже и у тях няма да има нито една отрицателна черта.

Има ли право той да забележи по-красива от вас жена? Разбира се! Иначе може да се мисли, че неговият пръв избор е бил случаен. Но във всички случаи вие знаете, че той не може да ви замени ни за тази, ни за онази, ни за другата, изобщо — за никого...

Може ли той да излиза от къщи без жена си? Да, например в първия ден на новата година, той може да отиде на мач, а понякога и един-два часа на риболов, или в музея на рез бата, или някъде другаде, ако предварително жена му е известена за това.

Началник на управление или шлосер е той? Няма значение, ако той има усет за всичко в своята работа, в политиката, в развлеченията. Защото ние сме слаб пол и понякога (ако не винаги) обичаме да показваме своите слабости и гледаме от „отдолу нагоре".

Обобщавайки, трябва да се каже, че идеалният мъж може да не е безупречен, но трябва да се подава на възпитание; трябва да се развлича, но с мярка; трябва да се учи, за да се горд ят с него.

Наистина, скъпи мъже, ако се вгледате внимателно, ще видите, че не е толкова трудно да бъдеш „идеален мъж".

Пее вокалната група при Окръжния народен съвет; ръководител А. Маркарян.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЗЛАТНИ ДУМИ

За най-добра майка може да се счита тази, която може да замени за децата техния баща тогава, когато него вече го няма.
Гьоте

* * *

Нежността краси жената
Лезгинска пословица

* * *

Има едно прекрасно същество на света, към което ние винаги сме в дълг — това е майката.
Н. Островски

РЕЦЕПТИ НА СЕЗОНА

СЛАДКО И СИРОП ОТ ВИШНИ

Изчистват се 1 пълна супена чиния гладки и узрели вишни. Насипват се с 2 кг захар и се оставят да престоят така няколко часа. В тавичка за сладко наливаме 6 водни чаши вода. В нея изсипваме престоялите със захарта вишни. Когато сиропът на сладкото се сгъсти, отливаме от него в еднолитрово шише. След 1-2 минути отнемаме тавичката. Хубаво е, готовото сладко да не насипваме веднага в буркан, а да поставим в чиста тенджерка или кастрон да пренощува. Тогава плодът се пълни със сироп и сладкото става особено красиво.

Количеството на лимонтозуто при вишневото сладко е по-малко: половин лъжичка на килограм захар, тъй като вишните имат достатъчно киселина.

СЛАДКО ОТ БЕЛИ ЧЕРЕШИ (ХРУЩЯЛКИ)

Това сладко е особено красиво. Приготвя се от добре узрели плодове. На 1 килограм захар се слагат 1 чиния изчистени череши. За да не почернеят, при чистенето те се поставят в студена вода. Когато сиропът, приготвен от килограм захар и 4 водни чаши вода е готов, отцеждаме плодовете и ги слагаме в него.

Сладкото се вари на по-силен огън, за да се покрива от сиропа. Така черешите не почерняват и остават кристално бели. Пет минути преди сваляне на тавичката се поставя 1 лъжичка лимонтозу. Ванилията се слага, след като сладкото полуизстине. Тогава тя запазва аромата си.

КОМПОТ ОТ ВИШНИ

В добре измити буркани се поставят изчистените вишни. Хубаво е сиропът да се приготви предварително, като се пресмята на буркан една винена чаша захар. С него се заливат буркани. Запечатват се и се стерилизират 15 минути.

КОМПОТ ОТ КАЙСИИ

Както вишневият, така и кайсиевият компот е особено вкусен и ароматичен. Приготвя се от добре узрели, но не и презрели плодове. Те се измиват, нарязват се на половинки и плътно подреждат в буркани. На един буркан се слага чаша захар. Залива се. Запечатват се буркани и се стерилизират 20 минути.

МАРМАЛАД ОТ КАЙСИИ

Има различни рецепти за приготвяне мармалад от кайсии. Рецептата, която ви предлагаме, е особено хубава и спо лучлива.

Избират се сладки, презрели плодове. На 3 кг кайсии се слага килограм захар. Плодовете се изчистват грижливо от кожичките. Махат се костиците. Така подготвените кайсии се поставят в тавичка, в която предварително е налята само една кафяна чашка вода. Плодът се възварява. Насипва се захарта и се вари на силен огън, като се бърка постоянно. Когато масата се сгъсти, така че да получи лъскавина, отнемаме тавичката.

Свареният по този начин мармалад е много светъл и ароматичен. Той се насипва още горещ в буркани. След като престои един ден открит в тях и хване коричка, тя се посипва с малко салицил. Буркани се връзват добре и се съхраняват на студено място.

И тук дойде песента...

На проведения неотдавна окръжен конкурс на музикалната и танцовата самодейност в Силистра сред най-добрите хорове за народно пеене се нареди и женският хор от село Айдемир. Това беше една приятна изненада и за зрителите, и за специалистите. Затова с пълно основание той получи званието „първенец" и правото да участвува в зоналните прегледи през идната година.

Този млад колектив бе изграден през есента на 1966 година. Наистина дотогава твърде голямото село за окръжния Айдемир като че ли все още не бе използувало всичките си потенциални възможности в областта на самодейността. Освен утвърдения театрален състав, други постижения едва ли можеха да се посочат.

И така — преди две години започна системна работа женският хор за народно пеене. Начинанието е посрещнато с интерес от страна на самодейците, с внимание и много грижи от страна на обществеността. Този пример още веднъж идва да ни напомни, че при добра организаторска работа и при повече усилия самодейността може да се радва на прекрасни резултати. Към хора е изградено ръководство. Оглавява го не някой друг, а секретарката на общинския партиен комитет Дянка Велева. И самата тя пее в хора. Може ли да се желае по-добър пример от този пример?...

Отначало хористките са 54 на брой. После изискванията си казват думата и някои отпадат. Така на окръжния конкурс състави се представи с 34 изпълнителки. Но по отношение на чистотата в пеенето и ансамблевостта след многото репетиции те бяха постигнали онова, което ги нареди сред най-добрите. Трябва да се спомене за дисциплината на тези 34 девойки и жени, за желанието им да пеят при по-големи изисквания в сравнение с другите самодейни колективи от окръга.

За бъдещата работа на хора ние научихме повече от неговия ръководител Живко Василев:

— Съставът има достатъчно сили и увереност за едно достойно представяне на III републикански фестивал. Не скриваме желанието си да спечелим медал. Разбира се, за това е нужно да се запази досегашната организация на работа, да бъдат на лице досегашните условия. А те са повече от прекрасни, бих искал навсякъде да бъдат такива: репетираме в чудесен салон; стопанството ни отпусна средства за костюми и хористките сами си ги ушиха.

— А какви са намеренията ви по отношение на репертоара?

— Нашите песни са предимно от добруджанската и тракийската фолклорни песни. Иска ни се хорът да си носи облика на местен състав и понеже е все още млад, не искаме да прибягваме към песни от много фолклорни области. Промените, които ще бъдат извършени, ще бъдат именно в такава насока и към едно освежане на програмата му.

— Каква ще бъде бъдещата концертна програма на хора?

— Имаме покана за участие в програмата на „Варненско лято". Иска ни се да излезем с концерти в селото, а също и някъде другаде.

На младия женски хор за народно пеене ние желаем сполука по трудния път на самодейното изкуство и постигане на трудната цел — равнение по постиженията на професионалните състави.

С. ИВАНОВ

О Б Я В А
Продавам лека кола марка „Баркас—комби"
Справка: ул. „Яребична" 4, Русе, Тодор Узунов

О Б Я В А
Механо-монтажен район МК „Кремиковци"
т ъ р с и
машинни монтьори III до VI разряд
оксиженисти V до VI разряд
тръбари IV до VI разряд
Заплащане по новата система. За бекярите осигурени квартири и храна в столовете.
Справка: Личен състав, с. Ботунец, Софийско.

О Б Я В А
ДИП „ХРИСТО БОТЕВ" — ВАРНА
т ъ р с и:
девойки, навършили 16-годишна възраст, за обучението им като ученички-предачки за срок от 1 месец.
Предприятието работи на петдневна работна седмица без нощни смени, като след първа смяна почива три дни, след втора смяна два дни или десет почивни дни за месеца.
Разполага с младежко общежитие и добре уреден стол.
Справка: Личен състав, тел. 25-12.

физкултура и спорт

Успех на младите лекоатлети

Последни се завърнаха от столицата нашите пионери, които взеха участие в личния и отборен шампионат за пионери през 1968 година. Тази година в него участвуваха над 750 състезатели. Десет наши състезатели влязоха в пряк двубой с пионерския лекоатлетически елит на страната и винаги бяха между първите.

Пламен Георгиев пробяга 60 метра за 7,6 сек. и това постижение бе достатъчно да заеме първото място и спечели златен медал за отбора. Нашата представителка Димитрина Койчева в тласкане на гюлле от 60 състезателки се класира трета.

В дисциплината 600 метра гладко бягане за пионерки застанаха над 120 състезателки. В един остър двубой Луиза Ахилева окичи гърдите си със сребърен медал, а Павлина Борисова и Светла Георгиева заеха четвърто и пето място.

В последната дисциплина 1000 метра нашите представители Мидхат Османов и Румен Маринов допуснаха една тактическа грешка, която ги лиши от първото място и те трябваше да се задоволят с второто и третото.

Представянето на нашите пионери е отлично. То е резултат на изключителното трудолюбие и себеотрицание на тези деца, които в дъжд и сняг не пропускаха тренировки. Когато започваха, те не бяха най-талантливите, но бяха най-скромните и трудолюбивите. Ето основния принцип за подбор на състезатели.

Тевфик НАСЪФОВ

В Тутракан — нов спортен комплекс

Много труд положиха ученици те и учителите от СПУ „Йордан Йовков" — Тутракан в продължение на две години за изграждането на нов спортен комплекс към училището. На бригадни начала учениците помогнаха много за предсрочното завършване на комплекса. Усилията се увенчаха с успех — в обявеното национално съревнование тутраканският спортен комплекс бе класиран на първо място в окръга и на трето място в страната.

За труда си физкултурното дружество към гимназията бе наградено с 500 лева. Награден бе за упоритя си и всеотдаен труд и учителят по физкултура Коста Бъчваров. Но най-голяма е наградата за учениците — на хубавия спортен комплекс те ще развиват още по-богата спортна дейност.

В. МАРИНОВ

Окръжно първенство на селскостопанските работници

При добра организация преди няколко дни в ДЗС „Янко Забунов" се проведе окръжно първенство по лека атлетика на работниците от ДЗС и ДСС-та, което е в рамките на третия етап от III републиканска спартакиада.

На сто метра гладко бягане победи при мъжете Гецо Георгиев от ДЗС „Янко Забунов", а при жените Хаиде Ферадова от същото стопанство. След интересна и оспорвана борба в тласкането на гюлле се наложи Михаил Илиев при мъжете и при жените Лилия Захариева — и двамата от ДЗС „Янко Забунов". Състезателите от същото ДЗС се наложиха и в дисциплините скок на дължина, 200 и 800 метра. В щафетното бягане за жени се наложиха лекоатлетките от ДЗС—Окорш.

Любителите на колоезденето с интерес наблюдаваха борбата между 15-те колоездачи по петнайсеткилометровия маршрут. След разгорещена борба победи Георги Бобев от ДЗС „Янко Забунов", следван от Димитър Радев от ДЗС—Окорш. Футболната среща между двете стопанства завърши при резултат 2:1 за ДЗС „Янко Забунов".

Накрая на класиралите се на първите три места в различните дисциплини бяха раздадени награди.

Джемали МУХАРЕМОВ

Къси басни

ОТМЪЩЕНИЕ

Не била мечка-стръвница. Хранела се само с корени и мед.

Един ден Зайко я настъпил. Без да иска. Тя го усетила като гъделичкане по крака. Но за всеки случай подгонила Зайко. Стигнала го и го ударила с лапа.

— Сега сме квит! — изръмжала в заключение тя.

Отговор нямало. Защото заекът бил смачкан от реванша. А не била стръвница.

ПЕТЕЛЪТ И СЛЪНЦЕТО

Всяка сутрин петелът кукуригаше и слънцето изгряваше. Това ставаше винаги и хората започнаха да възприемат две те неща като едно цяло.

Но ето, че веднъж петелът не пропя. Слънцето изгря. Всички се втрещиха.

— Как така без сигнал! — вдигна се вой.

Започна разследване на случая, провериха обстойно до сието на слънцето и откриха слънчевите петна.

Иван СЕВЕРНЯШКИ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 69 (1386) | Събота, 15 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЕДНО ХУБАВО НАЧАЛО...

Тезисите на др. Т. Живков, решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП поставиха с особена острота въпроса за поврата в комсомолската работа. Поврат, който да премахне шаблона в работата с младежите, да съдействува за създаване на една дееспособна организация, възпитаваща в своите членове добродетелите на новия човек.

За осъществяването на тази задача Бюрото на ОК на БКП още в началото на годината разработи също свои подробни мероприятия. На 13. VI. то покани на среща секретарите на общинските партийни комитети и ръководителите на някои институти, които имат пряко отношение към работата с младежта, за да се обсъди как се изпълняват мероприятията на Окръжния комитет. Както от оценката, прочетена от секретаря на ОК на БКП Христофор Иванов, така и от изказванията се видя, че се поставят добри основи. Решени са немалко въпроси. Във всички райони комунистите са подробно запознати с основните задачи, поставени в Тезисите и решенията на Декемврийския пленум. В общи линии е решен и въпросът за младежките клубове. На много места, като Голеш, Сокол, Попина, Средище и Иширково, много млади комунисти са изпратени да работят в комсомолските организации. По-голямо доверие се гласува на младежите. Издигат се по-смело на отговорна работа, предимно на тях е поверена комплексната механизация. По-голяма целенасоченост има в идеологическата работа. Интересни идеи се осъществяват от комитетите на БКП в Силистра, Голеш, Дулово по патриотичното възпитание и идейното укрепване на младото поколение, по подобряване стила и метода на работа в комсомолските дружества.

Но както бе подчертано в оценката и в изказването на др. Грозданов — инструктор на ЦК на БКП, макар и да не е малко, всичко направено е само начало на един голям процес. Все още дейността се ограничава в провежданего на събрания, съвещания, правене на планове. Обръща се по-голямо внимание на материалната страна на въпроса. Търси се ефектът от провеждането на някои инициативи. А повратът трябва да се извършва на основата на голямата вяра в младежта, че тя е способна на велики дела. За Комсомола отговаря Партията, от непосредственото и вещо ръководство зависи активността на дружествата. Но резултатите от поврата ще зависят и от отношението на стопанските ръководители към младежта. В някои от тях то все още не е изменено.

Изминаха седем месеца от началото на решенията за поврат в комсомолската работа. За него вече трябва да се говори не предимно в бъдеще начално време, а в сегашно. Да се сочат повече практически резултати. Това е съвсем нормално при хубавото начало, което е поставено.

Изпълниха шестмесечния план

Неотдавна колективът на промкомбинат „Текстил“ — Силистра бе удостоен с Преходно червено знаме и стана за втори път национален първенец. Стремежът на много от хората тук е да задържат знамето за по-дълъг срок, да станат постоянни носители. Резултатите от добрия стремеж и благородното социалистическо съревнование са положителни. Завоюваните успехи за първото тримесечие се множат. В потвърждение на това са постъпващите тези дни рапорти от цеховите колективи до ръководството на предприятието за изпълнен план за първото полугодие.

На 11 този месец рапортуваха тъкачките с ръководител Бацин Папазов. При план 825 000 лева за шестмесечието, към 11 юни те отчетоха продукция за 845 000 лева и до края на месеца обещаха да произведат допълнителна продукция за 115 000 лева. С това ще бъде изпълнен с един месец по-рано и планът за седемте сечието.

Голям дял в добрата работа на този цех имат хората от бригадите за комунистически труд „Дочо Михайлов“ и „Георги Димитров“. Високи са резултатите от ежедневната трудова дейност на ударниците в цеха, които при норма 11 метра покривки изтъкават по 13-14 метра, а за килимите при норма 4 метра изтъкават по 7-8 метра.

От подготвителните отделения на цеха се отличиха работничките Жека Гицова и Мария Проданова.

С един ден по-късно рапортува изпълнението на шестмесечния си план и колективът на бояджийския цех. И тук до края на месеца ще бъде извършена допълнителна работа за над 5 000 лева.

Саша ЙОРДАНОВА

НОВОТО ПРОМИШЛЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ

„Пластмаси и каучук“ е фирмата на най-новото силистренско предприятие. Впрочем, писана фирма то още няма, а ако има такава, няма къде да се постави, защото производството се осъществява на няколко места — и в сградата на содо-лимонадената работилница на ДТП, и в двора на ветеринарната лечебница. Вдясно от лечебницата се прави пристройка към сграда на Пътно управление, където в скоро време ще бъдат монтирани част от машините и съоръженията. В следващите години в този район ще се разположат и останалите производствени сгради.

По-обширна информация за предприятието даде с готовност др. Илия Спиридонов, началник на отдел „Местна промишленост и комунална дейност“ към ОНС.

Създаването на ДПП „Пластмаси и каучук“ се наложи от по-нататъшната специализация на предприятията от местната промишленост. В промкомбинатите и трудово-производителните кооперации, а и в някои заводи в окръга се употребяват все повече пластмасови и каучукови елементи. Голяма част от тях предприятията изработват сами, а за останалите са кооперирани с различни промишлени предприятия в страната. Това дребно и разпокъсано производство на пластмасови и каучукови елементи в повечето случаи е некачествено и нерентабилно. По-изгодно е да се концентрира на едно място. Концентрацията дава възможност да се използват по-рационално машините и съоръженията, по-добре да се подготвят и специализират кадри, по-пълно да изучават и прилагат научно-техническите новости и осигурява винаги по-висока производителност на труда.

Вече е известно, че заводът за организационна техника в следващите години ще увеличи няколкократно производството си. И в електронния калкулатор „Елка“, и в копировалните апарати, и в останалото производство се влагат пластмасови елементи, за които той има договори за кооперирани доставки с предприятия извън нашия окръг. В по-малка степен това важи и за промкомбинат „Камъшит“, завод „Хром“, ДИП „Липа“, ДИП „Добруджа“ и др. ДПП „Пластмаси и каучук“, като специализирано предприятие, ще отговори на техните нужди и ще ги снабдява по-срочно и с по-качествени пластмасови и каучукови елементи.

В оперативния план на новото предприятие се предвижда до първи юли да бъдат подготвени работните помещения, в които ще се произвеждат материали за производството на промкомбинат „Камъшит“. Част от машините на промкомбината (тези, на които се обработва пластмаса) ще бъдат предадени на „Пластмаси и каучук“. Тук ще бъдат произвеждани всички детайли за куклените цех на „Камъшит“, ще бъде източвана нишката за изплитане на дамаджани, чанти, кошчета и т. н.

За завод „Оргтехника“ ще се усвои производството на клавиши, тръбички, покривната част на електронния калкулатор „Елка“ и много други детайли. ДИП „Липа“ ще получава пластмасови рафтодържатели. В цеха за каучукови изделия ще се произвеждат стъпенки за мотори, кожуси на амортисьори и много други.

Сега в новото предприятие работят 50—60 човека. Планът им за тази година е да произведат продукция за около 270 000 лева. За 1970 година се предвижда обем 1 300 000 лева, а за 1975 г. — 3 800 000 лева. Предприятието съществува юридически от първи април, обаче производствена дейност има през месец май. Колективът му изпълни плана за този месец 200 на сто и показа, че не избежните в началото трудности не го плашат.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА — ПОДГОТОВКА ОТРАНО

Добър стопанин е този, който гледа по-далеч в бъдещето, който не се задоволява само с изпълнението на текущите задачи, а мисли и действува в перспектива. Само по такъв начин могат да се положат основите на трайни успехи, да се осигури получаването на богати реколти.

Ето защо, макар че жътвата едва що започва, бюрото на Окръжния комитет на Партията постави въпроса за подготовката на есенната сеитба. Във връзка с това преди два дни в с. Нова Черна бе проведено окръжно съвещание. Изборът на мястото съвсем не е случайно хрумване, лишено от основание. Именно в кооперативното стопанство на с. Нова Черна могат да се видят прекрасни посеви, и то не само върху поливните площи, но и върху площите, на които не е дадена нито една поливка, на които не е паднала капка дъжд през цялата пролет. Само тук може да се види и техника, която не се използува в другите стопанства, а има решаващо значение в подготовката на почвата за сеитба.

На съвещанието присъствуваха председателите на кооперативните стопанства заедно с главните агрономи и инженери. Най-напредналите се отправиха към бригадния стан на с. Нова Черна, където се запознаха с устройството и начина на работа на две прикачни машини — едната подравнител и другата култиватор—комбинатор. Благодарение на тези машини, стопанството е успяло да подготви много добре площите и да извърши висококачествена сеитба през миналата есен.

Подравнителят е югославска машина. Със своите подравнителна дъска и валяк той много добре заглажда почвата и разтрошава всички буци, ако има такива. Култиваторът-комбинатор има няколко реда двустранни работни органи, зад които се движи фреза. При работа той се комбинира заедно с тервелски брани. Тази машина довежда почвата до идеално състояние, но изисква сравнително благоприятни условия за работа.

След това участниците в съвещанието посетиха различни блокове, където се запознаха със състоянието на есенниците. Председателят на стопанството Станю Друмев обясняваше по-важните особености в агротехниката на всеки посетен блок. Всички присъствуващи бяха единодушни в мнението си, че дори и от посевите, под които почвата се е на цепила на големи пукнатини поради продължителната суша, се очакват надпланови добиви — не по-малки от 400 кг на дка. В опитното поле на стопанството те наблюдаваха различни сортове пшеница, засети върху неголеми парцели.

С това завърши първата, така да се каже практическа част на това съвещание. Втората част се състоя в салона на общинския народен съвет. Председателят на кооперативното стопанство Станю Друмев изнесе кратка беседа за техния опит в отглеждането на есенниците. Той се спря върху подготовката на почвата и посевния материал, на ролята на предшествениците, сроковете и начините на извършване на самата сеитба, посевната норма и торенето.

Другарят Никола Николов — секретар на Окръжния комитет на Партията, посочи, че през идната година окръгът трябва да получи по 420 кг пшеница от декар. Това е отговорна задача, за изпълнението на която трябва да се мисли отрано. Изградена е комисия, която да изучи най-подробно опита на ТКЗС Нова Черна и на Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево и да го изнесе на съвещание с целия селскостопански актив.

Подготовката за есенната сеитба трябва да започне още отсега. Всички площи, които се освобождават от грахови и фиеви смески, да се наторяват и изораят веднага. Те в никакъв случай да не се засяват с втори култури. Подготовката на семената да започне още от жътвата. Всяко стопанство да се снабди с югославски подравнители и култиватори-комбинатори, с които ще се улесни подготовката на почвата и се подобри нейното състояние.

Другарят Николов се спря и на някои предстоящи задачи, с което съвещанието завърши.

Емил ПРАХОВ

Преоцениха възможностите — ускориха и темпа

С две седмици по-рано настъпи жътвата и в нашия окръг. Механизаторите я посрещат подготвени. Задачата, към правилното решение на която сега се стремят всички, е да приберат реколтата без загуба на зърно.

НА СНИМКАТА: Комбайнерът Доню Добрев от с. Златоклас подбира и вършее с комбайн еченик. Бейти Исмаилов извозва с ремарке зърното в стопанския двор на бригадата.

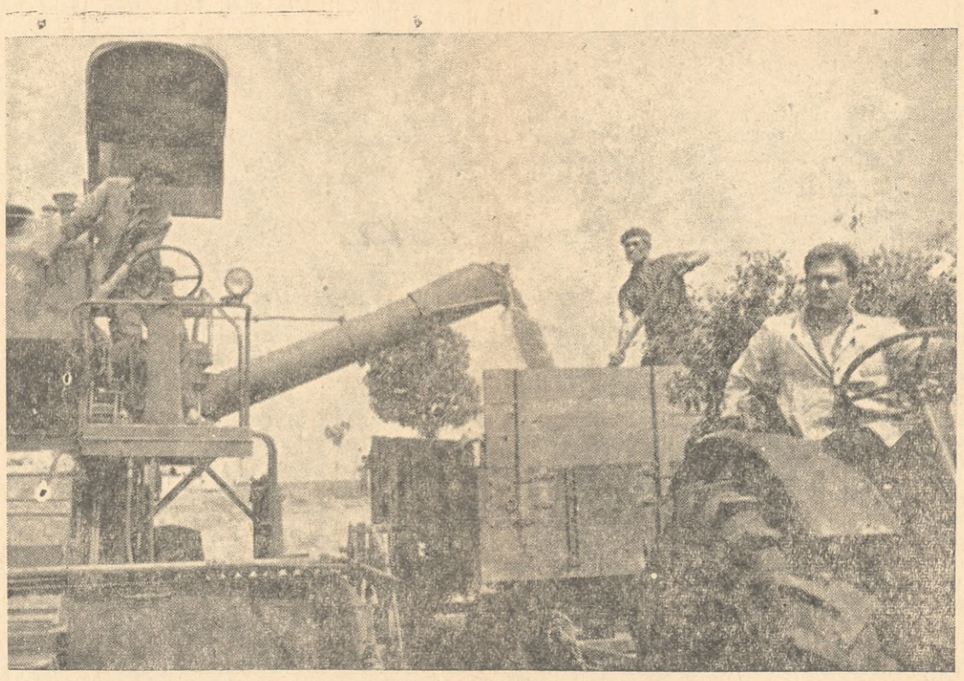
Във връзка с призива на Партията за увеличаване на промишлената продукция за компенсиране на загубите от сушата и колективът на промкомбинат „Дръстър“ — Силистра се отзова с желание. Преди два месеца на събрания по цехове бе решено да се произведе надпланова продукция за 100 000 лева, вместо за 84 000 лева, колкото е по обещанието за годината.

По-завчера, правейки проверка на изпълнението на организационно-техническите мероприятия и на поетото обещание, ръководството на предприятието със задоволство отбеляза, че производствената програма се преизпълнява. Планът от 737 хиляди лева за изтеклите пет месеца е преизпълнен с 62 000 лева. Средната изработка на едно лице от промишлено-производствения персонал е преизпълнена с 575 лева. Печалбата при план 32 500 лева е изпълнена на 39 420 лв. Рентабилността на промкомбината е значително нараснала, като е достигнала 20,85 на сто. Радващи са и другите икономически показатели.

В съревнованието за предсрочно изпълнение на поетото обещание участвуват всички цехови колективи от промкомбината. Ала с особено усърдие и дръзновение се отличават работниците от бобинажния цех с ръководител Петър Моллов. Не остават от тях и работниците от цеха за автокаросерии с ръководител Димо Обрешков. Значително подобриха своята работа и печатарите с ръководител Никола Кочишев. Отличиха се и мелничарите от село Йорданово.

За успешната работа на колектива голяма роля играе осъществяването на организационно-техническите мероприятия. В изпълнение на тази програма в повечето от цеховете бе извършен преглед на технологичния процес и бяха предложени мероприятия за неговото усъвършенствуване. Така например през летния сезон на мелниците ще се извърши не само основен ремонт, но ще бъдат създадени и удобства за конвейерното разтоварване и поемане на мливото още в двора, а не както досега да се пренася на гръб. За обзавеждане на цеха „Химическо чистене“ пристигат вече новите машини от ГДР. Ще се увеличи и материалната база на печатницата с още една плоска печатна машина и един нов линотип. С това значително ще се улесни работата на печатарите и ще се подобри печатното дело в нашия окръжен център. И няма съмнение, че поетото обещание за производството на допълнителна продукция ще бъде преизпълнено.

Мирон ТОДОРОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

РУСЕНСКАТА НАРОДНА ОПЕРА гостува на 12 и 13 т. м. в Силистра и представи в салона на Театъра „Севилският бръснар“, комична опера в три действия от Джоакино Росини.

* * *

ПРЕЗ ТАЗИ СЕДМИЦА в окръжния център гостува и Драматичният театър „Васил Друмев“ от Шумен. В петък той представи пиесата „Едно момиче търси истината“ от Вадим Собко.

* * *

СИЛИСТРЕНСКИЯТ ТЕАТЪР е на турне из окръга. През седмицата посети селата Главиница и Сокол, довечера ще бъде в Секулово, а утре — в Грънчарово с пиесата „Почивен ден“.

* * *

УТРЕ от 20 часа на баскетболната площадка силистренци ще имат възможност да присъствуват на концерта на известния естраден певец Емил Димитров със състава на синьо-белите.

* * *

СНОЩИ представителният хор „Седянка“ при читалище „Доростол“ изнесе концерт в с. Ситово.

* * *

В МЛАДЕЖКИЯ САЛОН в Силистра се състоя на 12 т. м. среща с представители на комсомолските дружества от осмите класове в окръга, организирана от Окръжния комитет на Комсомола. (Подробна информация ще поместим в следващия брой).

* * *

В ЧЕТВЪРТЪК след обяд се завърна групата от около 300 души активисти на Отечествения фронт, която на 9 юни т. г. тръгна с кораб „Георги Димитров“ на екскурзия до Съветския съюз. Участниците в екскурзията посетиха Измаил и Кишинев.

* * *

ГОЛЯМА ГРУПА ХУДОЖНИЦИ от Центъра за промишлена естетика в София и специалисти от Министерството на архитектурата и благоустройството и Държавния комитет за наука и технически прогрес се запознаят през седмицата с производството на промкомбинатите „Камъшит“ и „Текстил“. (Подробна информация за впечатленията на специалистите от тези предприятия ще поместим в следващия брой).

* * *

ПРЕДИ ОБЯД на баскетболната площадка ще се проведе утре окръжно първенство по волейбол — мъже. Най-добрият отбор ще участвува след това в състезанията за първенство на „Б“ републиканска волейболна група. Волейболни състезания ще има в неделя и в с. Айдемир между отборите на държавните земеделски стопанства от окръга. Футболният отбор на „Доростол“ ще играе утре за първенство на „Б“ РФГ в Михайловград с отбора на „Септемврийска слава“.

* * *

КИНО „Москва“ ще прожектира през следващата седмица филма „Война и мир“ — четвърта серия; кино „Доростол“ — „Случаят Пенлеве“; лятното кино — „Силният удар“ и „Школа за мъжество“.

На международни теми

ПРОВОКАЦИИТЕ НА ИЗРАЕЛ И ТАКТИКАТА НА ЦИОНИЗМА

Днес ционизмът, както подчертават израелските комунисти, защищаващи истинските интереси на израелския народ, е идеология, система от организации и практика на проимпериалистическата еврейска буржоазия, основно съдържание на което е антикомунизмът.

Обявявайки се против Съветския съюз, против социалистическите страни, против комунистическото и работническото движение, ционизмът не може да не се бори и против националноосвободителното движение на народите. И в тази борба неговата изпитана тактика на „свършените факти“ особено в района на Близкия изток и сега продължава да играе ръководеща роля.

Какво осигурява временният успех на ционистката тактика на „свършените факти“? Освен грубото насилие и твърде очевидния саботаж на съюзниците на ционизма в международните организации, призвани с всички средства да гарантират справедливост и мир, този временен успех на ционизма осигурява и открито действуващата в международен мащаб служба на дезинформация и пропаганда.

Преди започването на продължаващата повече от година израелска агресия срещу арабските държави международният ционистки център, с база в Ню Йорк, пусна в ход всички средства, с които разполага, и успя да обработи определена част от общественото на западните страни в полза на агресора, а значителна част от тази общественост да неутрализира.

С течение на времето голяма част от хората в света започнаха да разбират същността на извършеното в Близкия изток и низостта на фалшификациите, които им бяха поднесени като информации за станалото. Заграбването на обширни арабски територии, които незабавно получиха наименованието „освободени земи“, убийствата, тероръ, гавра с мирните жители, разрушаване на арабските жилища и насилственото изгонване на стотици хиляди араби зад пределите на „израелската империя“, категоричният отказ на израелските управляващи кръгове да се подчинят на волята на Организацията на обединените нации, провеждането на провокационния парад в йорданската част на Ерусалим — всичко това подействува отрезвяващо на много хора в света. Онези, които бяха заблудени, справедливо направиха радикална преоценка на събитията.

Световното обществено мнение рязко се наклони в полза на жертвите на агресията — арабските държави. Към какви методи прибягна ционистката пропаганда при новите условия? Пропагандната маневра на международния ционизъм при новите обстоятелства може да бъде условно наречена „тактика на търсене на истината“.

В Америка, Англия, Франция, Италия и в други страни се появиха много изследвания като брошури, книги, обширни прегледи, „откъси от лични архиви“ и „непубликувани“ аналитични репортажи, които приканват читателя „спокойно да се справи с фактите и да намери истината!“ ...Приятелският тон, изискана деликатност, с която биват признати грешките и явните несполуки на двете страни, стотиците имена, хилядите дати и положения, играта с различните мнения и хумористът, призван да увлече и да позабавлява, и едва уловимото ласкателство към читателя като към интелектуалец, способен да разбере, че в живота няма нито абсолютно прави, нито абсолютно виновни, и на края най-добрите традиции на изпитания буржоазен обективизъм и др. — всичко това е призвано да застави читателя да направи извода, че животът е многостранен и сложен, поради което не трябва да се бърза. Не е ли по-добре да се обмисли всичко и още веднъж да се прецени и повече и по-често да се спори? Нали само в спора се открива истината... такава е новата тактика.

Не без подкрепа и не без специални грижи този начин на мислене си прокарва път, още повече, че като автори на трудове, съдържащи подобни идеи, се избират „щастливи“ притежатели на прогресивно минало.

Същевременно с помощта на фонда, създаден първоначално от „барон“ Ротшилд, световната ционистка организация и съюзната държава ГФР се подхвърля на актив на израелизация йорданската част на Ерусалим. Същевременно на седемдесет километра от Дамаск, върху древната сирийска земя „сред гори от нови строежи“ се издига град чето на въоръжените до зъби израелски „орачи“. Същевременно хиляди безимотни израилтяни се прехвърлят в окупираните райони, за да могат, както през 1948 година, майсторите на спекулациите — управниците на Израел — да имат възможност да заявят: „За какво преселване може да става дума, когато върху земята на така наречените бежанци вече толкова време живеят израелски трудещи се!“. Същевременно управляващият ционистки международен тръст Наум Голдман предприема зигзагообразни пътувания, стараейки се навсякъде да съчетае започнатото дело с мира, и всичко да остане така, както си е — и „орачите“, и в мътни води с голяма мрежа риба да ловят... също временно...

Нищо не хвърля международния ционизъм в такова объркване и смут, както напрегнатото внимание към него. Нищо не предизвиква от негова страна такъв поток от обвинения в антисемитски стремежи, както опитите да го лишат от отдавна откупената привилегия винаги да остава в сянка. Продължаващата агресия на израелската управляваща класа измъква от тази традиционна сянка организаторите на многобройните международни провокации — ционистките лидери. Народите в света бдително следят за техните непрекъснати интриги.

Ю. ИВАНОВ
Агенция „Новости“

1800 ГОД. СИЛИСТРА

ЕТНИЧЕСКИЯТ ОБЛИК НА ГРАДА ПРЕЗ XVII ВЕК

Унищожаването на българската държава от османците води след себе си значителни етнически промени в големите български градове. Някъде те се извършват по-бавно и постепенно, а на други места — бързо и изведнъж. В гр. Силистра османците извършват своевременно етническата промяна, защото веднага оценяват неговото огромно стратегическо значение. Историкът Луенклавий пише, че обсадените от Баязид силистренци, след като не получили помощ от влашкия воевода Мирча, който преди това временно владеел града, влезли в преговори с османския предводител.

На тяхното желание да се изселят от града последният не само не възразил, но обещал и съдействие. Всичко обаче било хитра маневра на поробителя, който устроил по пътя на прокудените силистренци клопка и ги избил всичките. На мястото им заселил татарски и други наемници и войници. Кръстосани с местно население, те породили една особена група, наричана читаци. Те, както пише Евлия Челеби, „произлезли от кръстосването на татари, българи, власи и молдовани.“

Придобило турска народостна принадлежност, това население официално се наричало мюсюлмани, за да се отличи от опазената българска народност, наричана от турците рая, а от чужденците — християни. Освен със заселването в града на наемници, еничери и потурнаци, тук били докарвани и отвлечените жители на заддунавските селища и насилствено потурчвани. „Дунавските победоносни войници — пише Евлия Челеби, — облечени в нощни походни дрехи, минават на отсрещната страна във Влашко и Молдова, крадат власи и молдовани и ги потурчват.“

Да заличат обаче българския елемент в града на османците не се отдало. Той е продължавал своето съществуване през целия период на робството, за което говорят редица документи. Спираме се на някои от тях, характеризиращи състоянието на българската етническа общност в града през XVII век. Силистра тогава е едно от най-важните средища на империята. Център е на огромния „Узи вилает“, обхващащ земите от Лозенград до Видин, заключени между Дунава, Черно море, река Тунджа и Стара планина.

В някои от сведенията на чуждени се говори в Силистра за гърци. Такъв е случаят с поляка Освецium, посетил града през март 1636 г. Той говори за гърци и че и самият валия Алел паша бил грък по произход. Както Освецium, така и други чужденци под „гърци“ визират българското население, обикновено отбелязвано с понятието „християни“. Не липсват обаче и изключения, където се говори за българи. В ръкопис на неизвестен руски автор от XVII век, озаглавен „Описание турецкой империи“ се споменава за българско население в редица големи градове на империята, между които и Силистра. Интересно сведение за града ни дава руският монах пътешественик Йон Маленко, който, пътувайки за Ерусалим, минал през Силистра в 1651 г. и престоял в града 12 дни. Той изтъква, че „и в тоя град живеят християни, българи“.

За този период от живота на града пише и Евлия Челеби, който прекарва известно време в него през 1651 година като писар при вуйчо си—валията Мелек паша. Разглеждайки етническия състав на населението, той подчертава, че в града има над 20 махали — „десет от махалите са християнски, една еврейска и останалите мюсюлмански“. Последните са изброени поименно. Описвайки големите сгради, в които живеят османските големци, той подчертава керемидените им покриви, от които са лишени къщите на бедното население. „Християнската махала — пише Челеби — всецяло е покрита с тънки дъсчици“. Евлия Челеби обаче не посочва броя на християнското, т. е. на българското население.

Известни данни за него се съдържат в един кратък регистър за събирането на данъка „джизие“ от 1620/1621 година. В него са изброени 14 християнски махали, наименувани съответно на обслужващите ги свещеници. Упоменати са махалите на поповете: Панги, Димитър, Мавродин, Сенопетре, Георги, Васил, Константин, Симо, Цано, Руси, Стефан, Арте, Дръман, Никола. От така дадените в регистъра имена на свещениците се вижда, че тук става въпрос за чисто българско население. Буди съмнение българският произход само на свещениците поп Панги, поп Арте и е допустимо те да са гагаузи, ако, разбира се, не са изопачени самите имена при написването им. От дадените след имената на свещениците бройки на домакинствата се вижда, че най-големи са махалите на: поп Мавродин с 86 къщи и поп Георги с 82 къщи, а най-малки на поп Стефан с 12 и поп Руси с 14 къщи. Общият брой на къщите в упоменатите в регистъра махали е 615. Ако съпоставим тези данни с подобни от XVI век, ще се види, че българското население не само не се е увеличавало, а непрекъснато намалява. Това се вижда от обстоятелството, че в един регистър от 1570 г. в Силистра са дадени 63 немюсюлмански домакинства. Като имаме предвид, че между тях ще има и не от български произход, каквито са например евреите, чиято община в 1620 година се състои от 34 домакинства, ясно е, че за половин столетие българският етнически елемент в Силистра не бележи никакъв прираст. Причините за това се коренят в непрекъснатото изселване, каквото е станало след отстъплението на съюзническите войски на Сигизмунд Батори и Михаил Витязул, след похода им в нашите земи през 1594—1595 година.

През XVII век постепенно замира и дейността на дубровнишките търговци в Силистра, което също се отразява неблагоприятно върху развитието на българското население, открито покровителствувано от дейците на дубровнишката колония в града. Дали в споменатите по-горе 615 домакинства се включва цялото българско население, е трудно да се каже. Възможно е да има и привилегировано, което не плаща данъка „джизие“ поради носене то на войнишки и други тегоби. А че в Силистра е имало население, даващо войници на султана, се вижда от една султанска заповед от септември 1695 година. В нея между другото пише: „... войниците, принадлежащи към първия... султански обор Яни Михал от гр. Силистра, също Никола, известен под името Акоглан... винаги се бунтували, увреждали държавните работи и размирявали войниците, когато трябвало да се изкарат за султанския... поход, като носачи на товари, косачи и за служба по ливадите“. От тази заповед може също така да се съди и за будния и свободолюбив дух на силистренци, предаден и на самите султански войници.

Може да се предполага, че в Силистра независимо от всички пречки ще е блещукала искрата на духовния живот у българите. За това говори обстоятелството, че те имат 14 свещеници, които по онова време са ръководели цялостната духовна дейност на своето царство. Логично е да се предполага, че те са имали не само параклиси, но и някои църкви. В един османски документ от 1741 година пише за поправена църква с помощта на влашкия войвода, без султанско разрешение. За да се наложи поправката на църквата, тя безспорно ще е служела доста на населението, включително и през 17 век. Към тези църкви е имало и килийни училища, макар да е възможно наличието и на специално светско училище.

На такава мисъл ни навежда и автобиографията на бележития български предвъзрожденски деятел Партений Павлов, роден и отраснал в Силистра в края на XVII в. Той сам пише, че е имал възможност да завърши своето първоначално образование в родния си град. „Граматика се учех — пише той — още в моето отечество, при дунавския Доростол, другояче наричан Дръстър или Силистра, при царигражданина учител Палеолог, а началното си учение до октоиха, псалтира и апостола почнах на гръцки в същия град“. Дали това училище е имало гръцки характер, организирано от фенерската патриаршия или в него само Палеолог е бил нает да преподава гръцки, засега е все още неизяснено. Едно обаче е ясно, че гръцко население в гр. Силистра не е имало нито през XVII век, нито преди или след него.

От всичко казано дотук се вижда, че през XVII век в гр. Силистра има значително българско население, което, макар и подложено на непрекъснато притеснение от османските феодали, развива активна икономическа, политическа и културна дейност. То успява да се опази поне отчасти през следващите XVIII и XIX векове и да дочака своето освобождение и ликвидирането на османското господство.

Лука ВАЙСИЛОВ

„АХАСВЕР НА НАШЕТО ВЪЗРАЖДАНЕ“

(По случай 120 години от смъртта на Неофит Бозвели)

Било е в оная година на османското иго, когато цариградските фанариоти всячески се стремели да притъпят борбата на българския народ за духовна свобода. Гръцкият патриарх в Цариград свикал българо-гръцки църковен събор, на който с помощта на повикани продажни български духовници смятал да прокара угодни нему решения. Но ето че се чул глас:

„Юди и фарисеи! Неужели това е събор на честни човеци? Тук виждам само змии и скорпи они.“

Тези думи изрекъл българският архимандрит Неофит. Съборяните били поразени. Задавен от гняв, патриархът можал само да възкликне: „Господи, това не е духовник, а нов Бозвели“. Той не можал да намери по-силна дума от името на върлувалия в Мала Азия разбойник Бозвели, с която да обиди смелия родолюбец. Неофит не се стреснал нито от патриаршеския гняв, нито от обидното прозвище. Напротив, той прикачил завинаги към своето име името на разбойника и така станал Неофит Бозвели.

Този бележит българин, родил се в края на 18-то столетие в град Котел, е една от най-колоритните фигури на българското възраждане.

Но кой е всъщност този българин?

...В Хилендарския манастир постъпило едно невръстно момче на име Никола Петров—бъдещия монах Неофит. Учило се то прилежно в манастира, преминало през прочутите гръцки училища в Солун и на остров Хиос. Напуснал манастира, Неофит става учител в Свищов. Тук той бива ръкоположен и за архимандрит. Учителят—духовник и просветител започва непримирима борба за черковна независимост, разгаря по градове и села народната свяст, отива на бой в самата бърлога на звяра — в Цариград. Врагът е силен и коварен. Бунтовникът бива заточен. Непокорен и непреклонен, той избягва и се завръща в Цариград, за да продължи битката с фанариотите. Но заловен повторно, той наново е заточен този път в Света гора, където умира на 16 юни 1848 година.

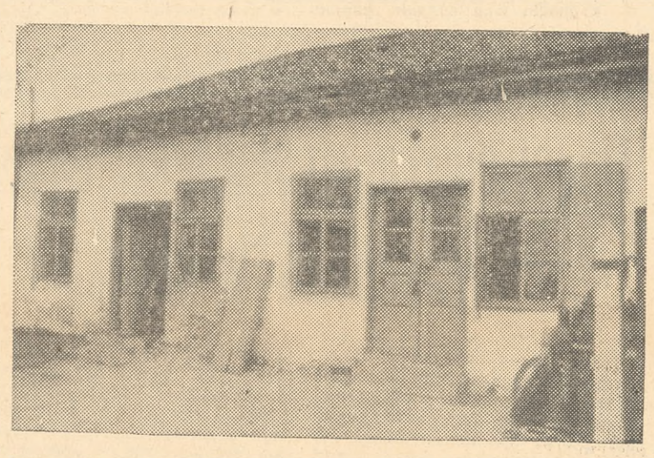
Своя бурен и неспокоен живот Неофит Бозвели посвети на борбата за духовното освобождение и израстване на българския народ. Като учител той проповядва най-прогресивните за времето си педагогически методи — изхвърля църковните книги от обучението и дава зелена улица на светските знания. Написва „Славяно-болгарское детеводство“ — първата българска педагогическа енциклопедия. В този си труд наред с енциклопедическите знания Бозвели развива своите педагогически идеи, клейми невежеството и неговите носители, учи на родолюбие, брани горещо чистотата на българския език. Като духовник Бозвели застава начело на борбата за изгонването на гръцките духовници от българската църква, води борба за нейната самостоятелност и независимост от Цариград. Тази борба той не прекратява дори и като заточеник в Атонските манастири. „Аз, окаяни, съм затворен, но пак е в мене дух храброборен“ — пише той. И тук сред стените на манастирския затвор той написва своите прочути диалози: „Просвещений европеец“, „Плач бедная мати Болгария“, „Разговори с любородните“. В тях той говори с болка и горест за народните страдания и страстно зове на борба против народните врагове и подтисници. Безпощаден в присъдата си над българските горбаджии, виновници за „народосъсипни беди и напасти“, той ги нарича „ненаситни изедници“, „общежителни безсъвестни продавци и предатели“, „безстидни клеветници и лъжесвидетели“, „безчеловечни и сурови общонародни поразители и прогонители“.

Единствена смъртта можа да укроти несломимия дух и воля на този бунтовен духовник. Този „ахасвер на нашето възраждане“, както го нарече П. Славейков, изгоря преди 120 години в огъня, който сам разгаряше с всичките сили, с перо и слово, за да кали духа и волята на българския народ, за да огрее хоризонтите на възделяната свобода—духовна, политическа и социална.

А. ТОДОРОВ

Фотообективът не е виновен

Стига ли лимонадата на тутраканци?

Това, което се вижда на снимката, е сградата, в която в Тутракан се пълнят газираните напитки. Сградата е малко силно казано, защото цялата манипулация се извършва в помещенията, за които се влиза през вратата, отворената врата. От друга страна, пък помещения е силно казано, защото всъщност те не са никакви помещения, а само три стаички, в които като по чудо са се събрали 11-те работника. Да не говорим за разните съоръжения, които се пълнят и мият (обърнете внимание на думичката „мият“) бутилките и които просто затрудняват движението и манипулационните процеси. Впрочем целият процес е твърде опростен — на една страна се мият и поставят бутилките — на друга се пълнят. И в това тясно, мръсно, мокро и, както разбрахме, не обикновено студено през зимата помещение тези 11 работника пълнят на ден по около десет хиляди бутилки за нуждите на града и даже на района. Като знаем, че само Тутракан е около десет хиляди души, като прибавим горещината, която кара тутраканци да пият по една или две лимонади, а някои и повече, ще видим, че нуждите на града едва се задоволяват. Значи, за района не остава.

Нарочно акцентувахме на думичката „мият“, защото всъщност една намерена муха ни заведе на съответното място. И там с очите си видяхме, че наистина се мият. Но тук веднага се изправя друг въпрос — някои гърловци поради липса на складове държат празните бутилки на произвола на атмосферните условия, понякога бутилките се задържат повечко и, разбира се, стават убежище на всякакви насекоми. Насекомите остават вътре и после струята вода не може да ги измие, бутилката се пълни с лимонадата и тръгва към клиентите.

Това е за произхода на мухите и другите нечистотии. Но тук му е мястото да спомена, че съвсем наскоро излезе постановление на Министерския съвет за увеличаване производството на газирани напитки с оглед нарасналата им консумация от целокупното българско гражданство. А как ли ще го разширят другарите от Тутракан с тези стаички?

Н. РОМАНОВ

Сесии по образованието в Старо село...

ОБЩИНСКИЯТ НАРОДЕН съвет в Старо село проведе наскоро своята редовна сесия, на която бяха разгледани въпроси по обучението и образованието на учащите се. Доклад на тази тема изнесе директорът на училището Ангел Захариев, който се спря на ролята на училището, родителите и обществеността в изграждането на личността на всеки ученик. Обърнато бе внимание в изказванията на съветниците за борбата срещу второгодничеството и патриотичното възпитание на подрастващите. За работата на учителския колектив в селото бе дадена добра оценка, която е гаранция за успешната им борба за намаляване процента на второгодниците.

В. ПЕТРОВА

... и в Главиница

НА НЯКОИ тревожни факти се спря проведената неотдавна сесия по образованието в Главиница. Поради недостатъчна взискателност се е допуснало няколко деца да останат вън от училище и въпреки всички усилия, не е могло да се попречи на около десет деца да напуснат училището. Това се дължи, от една страна, на ниската култура на някои родители, а от друга, на слабата за интересованост на обществеността и масовите организации. Време да се приложи Наказателният кодекс, който предвижда глоби е да се потърси отговорност и дори ако се наложи, за такива случаи, за да се осъществи напълно задължителното образование в района.

Сесията отчете, че е подобрена учебно-възпитателната работа, материалната база е по-добра и резултатите от обучението са по-високи. Успехът е повишен, броят на второгодниците е намален. Но все пак на някои места се работи при лоши условия; в Главиница и Ножарево класните стаи са тесни, няма кабинети, все още в района има нередовни учители. По всички тези въпроси бяха направени препоръки и приети решения за подобряване на условията за нормална работа с учениците.

Ахмед ДЕМИРОВ

Те станаха комсомолци

ДУЛОВО. Неотдавна в Държавния машиностроителен завод се състоя тържествено събрание на комсомолците от завода, на което бяха приети няколко пионера за членове на Комсомола. Да споделят това радостно събитие тук дойдоха секретарката на ОК на ДКМС Гинка Пецова, представители на Окръжния пионерски дом и всички дружинни ръководители от окръга.

Младежкият клуб беше потънал в празнична премяна. Настъпиха вълнуващи мигове за пионерите, които се разделят с любимата си пионерска връзка и встъпват в редовете на славния Комсомол. Първо бе прочетена молбата на пионера Евгени Николов. Към него от правят въпроси, препоръки и изказвания присъствуващите комсомолци. После дойде ред и на останалите.

В този скъп ден най-младите комсомолци свалиха алените си връзки и ги поставиха в плик — за спомен от незабравимите пионерски години. Техните поръчители им подариха букети от свежи цветя. И всеки от тях, успокоен вече, сядаше на мястото си с гордото чувство, че вече ще крачи в редиците на Комсомола.

Накрая секретарят на комсомолското дружество при завода Георги Иванов и секретарката на Окръжния комитет на Комсомола Гинка Пецова поздравиха новоприетите комсомолци.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

АЙДЕМИР. Дълго се подготвяха пионерите от осми „а“ клас при народното основно училище в селото за встъпването си в Комсомола. Изучиха живота и делото на петимата герои от РМС, запознаха се с историята на младежкото революционно движение в нашата страна. Дълго се вълнуваха от разказите за проявилите се млади момчета и девойки в бригадирското движение.

Подготвиха литературно-музикална програма, която изнесоха пред жителите на селото, а така също и по радиоуредбата. Бяха организирани няколко нощни похода. Интересно премина и срещата с представители на различни професии. Всеки от тях говори за хубавото в избраната от него професия.

Най-после дългоочакваният ден дойде. Осмокласниците се разделиха с пионерската връзка. Станаха комсомолци.

Янка ШОПОВА

Проблем за Иширковски район

На състоялата се наскоро сесия на общинския народен съвет в Иширково бяха разгледани два въпроса. Секретарят на общинския комитет на БКП Йордан Христов говори за ролята на интелигенцията в решаването на основните стопански и културни проблеми в района, за новите клубове, които се предоставят на младите специалисти да обогатяват знанията си и да живеят задружен обществен живот.

С много тревога бе поставен въпросът за осигуряването на безопасно движение по пътищата в района от главния инженер на стопанството Кашев, който изнесе доклад на тази тема. Увеличаването на превозните средства през последните няколко години не означава, че трябва да се увеличават автопроизшествията. А по брой на автопроизшествия през изминалата 1967 година Иширковският район е на първо място в окръга. Слабата квалификация, неспазването на правилата за движение и преди всичко употребата на алкохол са станали причина за много катастрофи, някои от които са довели до смъртни случаи.

В стопанството не се вземат достатъчно твърди мерки при проверката на техническата изправност на колите. Все още има необорудвани колесни трактори — без спирачки, каруците не са снабдени с фенери, не са поставени пътни знаци в Йордаково и Брадвари. Изнесоха се факти, които явно говорят за нуждата от по-решителни мерки за предотвратяването и намаляването до минимум броя на катастрофите в района. В изказванията си присъствуващите наблегнаха на нуждата от доброволни сътрудници на КАТ в селата, които да упражняват известен контрол върху движението. Бяха приети и решения на сесията в тази насока.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

На 7 т. м. в Силистра бе открит тържествено Клуб на българо-съветската дружба.
НА СНИМКИТЕ: Вляво — деловият президиум, вдясно — участниците в тържеството.

Служителите и учителите помогнаха на ТКЗС

За компенсирането на загубите от продължителната суша дават своя дял всички служители от село Сокол. В продължение на няколко дни те участвуваха в окопаването на лозята, фасула и захарното цвекло и прибирането на люцерновото сено. А това даде възможност кооператорите да засадят колкото може повече декари с тютюн.

В окопаването на пролетниците помогнаха учениците и учителите от народното основно училище. В разстояние на цяла седмица те окопаваха грах.

Кооператорите са доволни от оказаната помощ.

Добринка РАДЕВА

Механизирана коситба на люцерната помогна на кооператорите от ТКЗС—Смилец навреме да приберат сеното от първия откос.
НА СНИМКАТА: Трактористът Иван Маринов по време на работа.

ЗА УСПЕХА Е НУЖНО ПОСТОЯНСТВО

Тези дни беличани се радват на нова придобивка. Открит е добре обзаведен търговски дом. С построяването на новата двуетажна сграда постигнаха разширение на площите не само търговските работници от Белица, но се увеличиха и красивите двуетажни обществени сгради, оформящи новия център на селото. В просторните помещения на двата етажа на новата сграда са добре изложени текстилни и трикотажни изделия, домашни потреби и хранителни стоки. Приятно е тук и за тези, които обслужват посетителите, и за самите купувачи. Това е хубаво. Преодоляна е една трудност — липсата на подходящи помещения за стоките на потребителна кооперация „Изгрев". За решаването на този въпрос положиха доброволен труд търговските работници от кооперацията. Сега стои пред тях друга важна задача — редовно доставяне на необходимите, най-често търсени стоки. Казахме редовно, защото на този въпрос искаме да се спрем по-обстойно. Преди около два месеца в нашия вестник писах ме за тази кооперация, че за първото тримесечие е постигнала високи успехи. И действително тогава този колектив оспорваше на айдемирци първото място в окръга. Резултатите от съревнованието за първото място бяха големи. Тук имаше най-висок стокооборот на глава от населението. Преизпълнен бе планът в раздела „търговия на дребно" с 96 182 лева, а печалба с 19 015 лева и т. н.

Какво е положението сега, след два месеца? Планът не само че не е изпълнен за април и май, но се „стопи" и набраният аванс от първото тримесечие. За петте месеца ръководството на кооперацията отчете неизпълнение на плана по стокооборота с 13 000 лева.

В беседа с председателя на потребителна кооперация „Изгрев" другаря Христо Христов изясняваме причините за рязкото спадане на стокооборота. Той счита, че поради загубите от сушата кооперативното стопанство изплаща на кооператорите по-малки аванси, което е довело до намаляване на тяхната покупателна възможност и сега те по-малко купуват. Това естествено оказва влияние върху стокооборота на потребителната кооперация, но не само то е причината. Например товарната кола на кооперацията престоя на ремонт в Преславци два месеца. През това време ръководството й не намери друг начин да превозва стоките от базите до своите магазини. Кооперацията има и втора кола, която използува само за извозване на лимонада, според думите на председателя.

За изясняване на причините посетихме и сладкарницата в Белица. В наше присъствие влезе и група ученички. Едни от децата търсеха мляко, кифли или каквото и да е било да закусят, други питаха за лимонада. Ала продавачката Калина Кирякова, стоейки безпомощна пред празните шкафове, само отговаряше: „Няма". И действително тук освен бонбони и шоколади, кой знае кога докарани, нищо повече нямаше. Тази продавачка, както и колегите й от същата кооперация през последните два месеца са често изпадали в това безпомощно положение. Докато Кирякова имаше през първото тримесечие преизпълнение с над 900 лева, то за месец май има неизпълнение с над 300 лева. От всички търговски обекти на потребителна кооперация „Изгрев" преизпълнение на плана за месец май има само кръчмарят Филю Димитров. Изглежда, че за доставката на спиртни напитки липсата на транспорт не се е почувствувала.

За рязкото спадане на стокооборота в потребителна кооперация „Изгрев" решаваща е ролята на бездействието, допуснато от ръководството на кооперацията. И неизползуването на всички възможности за осигуряване на необходимите стоки. Не е направено нищо и за организиране на разносна търговия по блоковете. Транспорт за превозване на необходимите стоки по кооперативните поля може да се използува и от ТКЗС.

От неактивността на търговските работници и по-специално на административното ръководство на беличанската потребителна кооперация през последните два месеца се вижда, че тук огънят на борбата за първо място е загаснал, изоставено е съревнованието. На 8 и 9 юни се състоя събор в Белица, към който търговските работници от тази потребителна кооперация се подготвиха по-добре, разчитайки, че той ще ги избави от злото. Ала загубеното за два месеца не може да се възстанови за два дни. Необходимо е постоянство, за да се гарантира успехът. Възможностите на търговците от Белица сега са по-добри от всякога и те трябва да се използуват както за редовно задоволяване на потребителите, така и за повишаване на културното обслужване.

Михаил ТОМОВ

ВСИЧКО ЗАВИСИ ОТ ХОРАТА

С голяма загриженост се отнасят животновъдите от ТКЗС — Иширково към въпросите, свързани с изхранването на кооперативните стада. Всички се стремят да изпълняват разпорежданията на специалистите, да изразходват колкото се може по-пестеливо фуражите.

С готовност се отзоваха механизаторите да изпълнят една от актуалната за момента задача. Те балираха всичката слама, останала от миналата година. Сега пред двете фуражни кухни — в Брадвари и Иширково, винаги има превозена слама. Стефан Ненов и колегата му от Брадвари всеки ден мелят необходимия брой бали. Смилат и какалашки, превозени от Зърнени храни. Преработените груби фуражи се отнасят във фермите, където краварите ги меласират. На всяко животно те дават средно по 10 кг от тази смес. Така ще се преработват през зимата и сухите царевични стебла. Главният зоотехник Димитър Михайлов следи отблизо работата в двете кухни. Настоява да се доставят и монтират нови съоръжения и части за наличната техника, за да не спира нито за ден преработката на сламата и какалашките.

Трудни и отговорни са задачите, с които трябва да се справя младият човек. Макар че работи тук от 11 години и е добил голям опит, всекидневната грижа за доброто състояние на животните, за изпълнение на продукцията гони да леч спокойствието му. Много често зоотехникът идва в местността „Домуз-кулак", където лагеруват младите животни на кооператива. За 170 юници, 1 000 дзвиски и 1 100 агнета се грижат опитни и дългогодишни животновъди. И Сали Сюлюш, и Юлми Велиев, и останалите им другари настояват винаги навреме да бъде доставен необходимият фураж и вода за животните. Храната тук се поставя в специални хранилки. Водата се превозва с цистерни. Пашата е сравнително добра. Мястото е запазено от ветровете и животните се развиват нормално. Планираният среднодневен прираст при юниците се постига. За да бъде запазена мерата за ремонтните стада, още от март в лагера има пазач, който ще го напусне чак през ноември, когато животните ще се приберат във фермите.

Овчарите от цялото стопанство успяха навреме да приключат със стрижбата на животните. Сега те ползуват горска паша в „Каракуз". Тук лагерува и част от едрия добитък на с. Брадвари. Група от 10 кооператори започна прибирането на листников фураж от същата гора. Те от бират от сечището млади клонки и ги връзват на снопчета. В съседство с овцефермата на с. Брадвари има складирани вече 30 от планираните 3000 тона листников фураж. Стопанството е осигурило горска паша за 3 500 овце и 700 крави и телета.

С необходимата загриженост се отнесоха иширковци към съхраняването на първия откос от люцерната. Под сеновалите на отделните бригади е складирано вече 400 тона качествено сено, една част от което е балирано. На правена е необходимата подготовка и за балирането на новата слама, която ще бъде прибрана до килограм от полето.

Голям дял от дейността на ТКЗС — Иширково се пада на свиневъдството. То е съсредоточено в с. Йорданово, където са създадени много добри условия за работа. Сега задачата, към която свиневъдите неотклонно се стремят, е да получат планираната продукция, макар и с по-оскъдни фуражи. Те търсят всички пътища за правилното развитие на животните. Извеждат ги всеки ден на паша. Почистват и проветряват помещенията. Настояват да се доставят за прасенцата такива компоненти за дажбата им, от които най-вече зависи бързото им израстване. Голямо старание влагат хората и при подготовка на храната. Тук техен помощник е техниката, но нали пак от хората зависи качеството на приготвената храна, точното време, когато тя ще бъде отведена в боксовете. Свиневъдите са доволни от това, че ръководството е осигурило всекидневна доставка на бито мляко и суроватка, толкова необходими за малките прасета. Макар че дажбата от концентриран фураж е намалена наполовина, планираният среден добив при подрастващите се постига. Посто янно във фермата се отглеждат средно по 700 прасета от 2—4 месеца, от които се снабдяват угоителните бази в Калипетрово и Дулово.

Хубавото е това, че сред животновъдите от ТКЗС — Иширково съществува високо съзнание и чувство за дълг.

— Сега всичко зависи от нас—споделят доячите от иширковската ферма. — От това как ще поднесем храната на животните, как ще оползотворим всяко зелено стръкче. От самоконтролата и волята ни да получим планираната продукция, въпреки неблагоприятните условия.

И ръководството на кооператива вярва в своите хора. На тези, които се вслушват в партийните и стопански решения, които не жалят сили, а упорито се включват в борбата за преодоляване на последиците от сушата.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Мерките се превръщат в дела

В редиците на всенародния поход за повече селскостопанска продукция са и кооператорите от с. Айдемир. Нанесените щети от сушата възлизат на повече от 400 000 лева. Месторазположението на стопанството обаче и близостта на Дунава дават възможност да се ползват много водоизточници и с помощта на живителната влага да се накара земята да роди повече.

Както в други кооперативни стопанства, така и тук царевицата е един от основните източници за компенсация на загубите. Набелязаните мероприятия по нейното отглеждане сега са в пълен ход. Освен предвидените по предварителния план площи, оставени са за производство на зърно и засетите за силаж 2 200 декара. Цялата площ е разредена и окопана. От нея се очаква не по-малко от по 385 килограма зърно от декар.

Друг голям източник за стопанството са лозята. Те заемат 3 000 декара и са добре подготвени и окултучени. Очаква се от всеки декар да се получи не по-малко от 1 300 килограма грозде. За да може тази година да се осигури ранно производство на най-търсения сорт „Болгар", част от него ще бъде колцувана и по този начин ще се ускори узряването му. С това в кооперативната каса ще постъпят и повече средства.

Голяма е надеждата на айдемирци и от овощните градини. Обилен плод е отрупал клоните на 200 декара праскови и 180 декара кайсии. Овощните градини са полети по веднъж и два пъти. Извършено е пръскане против всякакви вредители и болести. Сегашното състояние на овошките предвещава не по-малко от 1 200 килограма праскови и 550 килограма кайсии от декар.

Най-голям източник за компенсация обаче е зеленчукопроизводството. Допълнително тук са засадени 10 декара ранни и 10 декара среднорани домати. Отглежда се в повече и 20 декара лук за семепроизводство.

Наличието на пет дъждовални инсталации и един дъждовал дават възможност на стопанството да полива значителна част от площите. В резултат на денонощната им работа стана възможно да се полее и окопае по два пъти и цвеклото. От 250-те декара захарно цвекло очакват да получат по 5 800 килограма от декар, а от кръмното по 5 000 килограма. Тези цифри са значително по-големи от предвидените по плана за тази година. Допълнително са засети върху поливни площи и 200 декара царевица за зърно. След прибирането на есенниците ще бъдат засети още 6 000 декара царевица за зърно.

Редовно се поливат и 500-те декара с люцерна и само от първия откос са съхранени над 350 тона сено. В близки дни ще започне прибирането на втория откос, който ще се дава на животните за зелена храна. Съществуват възможности за трети и повече откоси.

За да се икономиса концентриран фураж за животните, дажбите са значително намалени, а за една част от тях въобще отменени. Разбира се, за крави като тези, каквито са в Айдемир, такава промяна съвсем не се отразява положително. За да се стигне до това обаче, вина имат и заводите за фуражни смески в Русе и Долна Митрополия. Стопанството има да получава от първия 200 тона и от втория 100 тона смески, които и досега не са изпратени. Ако бяха осигурени посочените количества, картината в животновъдството с нищо нямаше да се измени и нямаше да се очакват загуби.

Имайки предвид естеството на айдемирското говедовъдство, необходимо е да се вземат всички мерки и се заставят посочените заводи да осигурят дължимите смески.

Иван НИКОЛОВ

Със задружни усилия за благото на селищата

Във всяко предприятие, работещо по новата система на ръководство, се създава фонд „Социално-битови и културни мероприятия". Той има предназначение да отговори на културно-битовите потребности на колективите в предприятията. По своя характер фондът представлява допълнително материално стимулиране за колективите като цяло.

Фондът набира средства от отчисления от общия доход за разпределение, от амортизационни отчисления върху основни средства в комунално-битовото стопанство и от печалбата на същото стопанство, от свободни оборотни средства в тази дейност и от лихви, начислявани от банката по текущата сметка на фонда. Очевидно е, че най-сигурният източник на средства за фонда си остава общият доход за разпределение и отчислените суми са право пропорционални на ръста на общия доход. Тази зависимост налага колективите да се стремят към по-висок доход за разпределение.

Често, когато стане нужда предприятията да включат част от средствата на този фонд в някое обществено-полезно мероприятие, ръководствата на някои предприятия (директори, главни счетоводители, председатели на стопански съвети), изхождайки от тесни ведомствени разбирания, упорито отказват да се включи предприятието им във финансирането на дадено мероприятие, оправдавайки се, че не можели да дадат средства от фонд „СБКМ", че разходът не бил включен в план-сметката за фонда. Някои ръководства на предприятия, станали пленници на тесноведомствените си схващания, просто обръщат гръб на инициативите на народните съвети и се мъчат всячески да убедят изпълкомите на същите, че няма откъде да вземат определените им средства, без да разбират, че с това те подчертават принизеното си обществено чувство.

Какви мероприятия могат да се финансират със средствата на фонд „Социално-битови и културни мероприятия"? Съгласно разпоредбите на временния правилник за фонда с неговите средства могат да се придобиват: жилищни сгради, общежития, почивни и културни домове, детски заведения, санаториуми, бани, профилакториуми, културни площадки, библиотеки, работнически столове и други. За тези цели се заделят 35 на сто от набраната сума за фонда, след като се спаднат разходите за издръжка на работническия стол и на детските заведения. От този фонд се вземат средствата и за обзавеждане и издръжка на изброените мероприятия, както и за възнаграждение на редактори на многотиражки, диригенти, хореографи, треньори, за създаване на материална база на самодейните колективи, за помощи на заболели служители и пр. От фонда „СБКМ" се отпускат и заемите за жилищно строителство в размер на 500 лева единия, а също и наградите на работниците от комунално-битовото стопанство.

Член 27 от правилника забранява от този фонд да се ползуват средства за банкети. Той с пределна яснота обаче разрешава средствата на фонд „Социално-битови и културни мероприятия" да се ползуват и за финансиране на обществено-полезни мероприятия, организирани и осъществени от местните народни съвети. А именно: за изграждане на училища, на читалища, на здравни заведения, на паркове и градини, на чакални за пътници и автогари и други подобни, както и за тяхното обзавеждане. Няма разпореждане, което да забранява ръководствата на предприятията да поставят част от средствата на фонд „Социално-битови и културни мероприятия" на разположение на местните държавни органи (народни съвети) за осъществяване на общополезни мероприятия. Необходимо е само решение на колектива. А няма трудов човек у нас, който би се противопоставил на хубавите обществени инициативи. Противното становище, подчертаваме това, се базира на тесноведомствени разбирания, то няма финансова обосновка и е равнозначно на съзнателен отказ от участието на предприятието в осъществяването на полезните инициативи на народните съвети. С това „дърпане" от участие във финансирането на обществено-полезните инициативи някои ръководители на предприятия трябва да ликвидират един път завинаги, защото създаваните благоустройствени подобрения се ползуват и от членовете на техните колективи.

Йордан ПОПОВ

За нуждите на кооперативното стопанство в с. Иширково е създадена тухларница. С тухлите, които ще се произведат тази година, ще се покрият част от загубите от сушата.
НА СНИМКАТА: Бригадата на Иван Жечев товари тухли на вагонетка.

ЩАСТЛИВА В ТРУДА

Януарската нощ се спусна над полето студена и тъмна. Зимният вятър свиреше покрай прозорците на птичарника, намираше най-малките пролуки и хладните му струи проникваха в помещението. Тази вечер бе дежурна Фатме. Мъжът й Мехмед, който всеки път, когато е дежурна, идваше тук, бе вече дошъл.

Главната й грижа бе да следи температурата в помещенията. Падне ли тя под указаната, веднага трябваше да запали отоплителната инсталация. Само така малките пиленца можеха да се опазят живи и здрави в студените зимни нощи.

Тази вечер живакът на термометъра спадаше бързо. Фатме реши да запали инсталацията. Опита веднъж, опита два пъти. Но какво става? Тя не иска да работи. Третият опит е също безуспешен. Мъжът й идва на помощ, но и той е безсилен да се справи с повредата.

— Какво ще правим, Мехмед? Без топлина пиленцата ще погинат.

— Тръгвай да търсим бригадира!

— Иди сам, а аз ще остана при пилетата.

— Но ти сама ли ще останеш сред това пусто поле.

Нощта бе тъмна и страшна. Но за птицевъдката чувството за дълг е по-силно от чувството за страх. Тя остава, заключва вратата, а мъжът й изчезва в тъмнината по посока към село.

Унесена в грижата си, тя не забеляза как бързо бе минало времето и на вратата се почука. Мъжът й пристигна заедно с бригадира. Неизправността бе бързо отстранена и инсталацията заработи. Температурата започна да се покачва, а сърцето на Фатме се отпусна. Тя отиде в стаята и седна на леглото да си почине...

Когато в бригадния съвет на с. Ножарево бе поставен въпросът за новите птицевъди, разискванията продължиха доста. Отглеждането на 3 000 малки пиленца, които предстоеше да се получат в близки дни, трябваше да се повери на сигурни хора. Членовете проявиха загриженост и деловитост, но мненията бяха противоречиви.

Но ето че в хода на разискванията някой предложи за птицевъдка членката на бригадния съвет Фатме Мехмедова. Погледите на присъствуващите се отправиха към нея. Изказванията продължиха и всички се съгласиха, че предложението е уместно. Младата жена обаче се опита да възрази. Донякъде от скромност, а донякъде и от това, че никога досега не е била птицевъдка. Но пред настоятелията тя не упорствува дълго. Щом колективът бе решил, тя трябваше да се съгласи...

Още преди четири години Фатме стана известна на кооператорите от Главинишкия район. Тогава тя бе на 23 години и работеше в полевъдна бригада. Комсомолската организация в селото бе решила да създаде младежко звено. И за негова ръководителка предложи Фатме — най-постоянната, най-трудолюбивата.

Сеитбата мина неусетно. Трудностите дойдоха след нея. Бе ше време да се окопават и разреждат пролетниците, а валежите не спираха. Пречеха на работата. Посевите растяха, но побързо от тях изтръгваха плевелите. Без човешка помощ дребните стъблица на царевицата и слънчогледа биха се изгубили в зеления килим на тревата. Грижата на всички сега бе една — да спасят посевите. А звеноводката се тревожеше не на шега. Тя знаеше, че някои хора в селото посрещнаха с недоверие създаването на младежко звено. Не трябваше в никакъв случай да им се дава повод за каквито и да са приказки.

Жените от звеното бяха млади, повечето комсомолки. Те добре разбираха тревогите на своята звеноводка. Затова без подканване излизаха редовно на работа. В труд минаваха и делници, и празници, а краят на първата копан бе все още далече. В някои от по-възрастните се появи колебание.

— Кога ще окопаем личното ползуване. И него тревата го взема — казваха те и тази мисъл постепенно обхващаше и останалите.

Фатме изтръпна. Какво ще стане, ако всички се впуснат в личното ползуване? В никакъв случай не бива да допусне това.

— Нека излизаме сутрин от тъмно и се прибираме вечер по тъмно. Ще прекопаем царевицата за няколко дни и тогава заедно ще отидем на личното ползуване. Дори можем и да си помогнем един на друг.

Макар и малко трудно, но предложението на звеноводката бе прието. С общи усилия трудностите бяха преодолени и всички останаха доволни, че успяха да спасят посевите от тревата.

Много държеше звеноводката и на качеството на работата, особено на осигуряването на необходимия брой растения на декар. На едно съвещание агрономът бе обяснил, че не осигурят ли нормална гъстота на посевите, трудят много да работят, но високи добиви няма да получат. Думите на специалиста не излизаха от ума й. По няколко пъти на ден тя проверяваше хората и за да види спазват ли препоръките. Видеше ли пропуск, веднага реагираше...

Благодатна есен позлати полето. От нивите се занизаха каруци и камиони, натоварени с царевица и слънчоглед. Кооператорите прибираха плодовете на своя труд. Добре се трудиха ножаровци през това лято и изобилието не ги отмина. Най-доволни от всички бяха другарките на Фатме. Тяхното звено получи най-високи добиви. От слънчогледа те прибраха по 250 кг зърно от декар.

Трудолюбието на младите кооператорки не остана незабеляза но. На събора на жените в град Силистра за тях бяха казани хубави думи и всяка получи по ед на рокля. А малко по-късно звеноводката бе наградена с бронзов орден на труда...

Сега е лято. Полето около птичарника е потънало в зеленина. Израсналите пилета свободно се разхождат наоколо, а сред тях почти винаги е Фатме. Доволна от себе си е младата птицевъдка. И с тази задача се справи успешно.

Емил ПРАХОВ

СПАСЕТЕ МЕ!

—Само вие можете да ме спасите.

— Тук е редакцията...

— Точно вас търся я! Спасете ме...

— Че от кого...

— От жената. Няма да ме приеме в къщи, ако не й занеса веднага сапун. Пустите му силистренски търговци пак я наредили. Вече два часа държат магазините затворени.

— И всички ли са затворени?

— Ами... тези, дето ми трябват.

Поуспокоих разтревожения гражданин. Обещах му, че ще попитам ръководителите на ДТП защо се е случило така. Не бяха изминали и двеи три минути, когато телефонът върху бюрото ми извънря рязко.

— Редакцията ли е?

— Да.

— Най-сетне се свързах с вас. Сега мога да се оплача.

— И вие ли ще се оплаквате?

— Защо? Да не би друг преди мене да е правил това?

— Изглежда...

— Това е истинско безобразие. Вече два часа магазините за хранителни стоки в града са затворени. Къде ли са отишли търговците?

И на него дадох дума да потърся търговците и да ги пратя да отворят магазините си.

Телефонът пак звъни.

— Помагайте, другари журналисти!

— С какво?

— Като се обадите на ДТП-то да си отворя магазините. Стига ги е държало заключени. Иначе булката ще ме изпрати за едно кило захар чак в Калипетрово.

И него успокоявам. Но следващите вече не можах. Тръгнах да диря директора на ДТП-то Милан Ангелов.

Срещам го на улицата и го питам:

— Защо миналия четвъртък магазините за хранителни стоки не работиха до 18 часа?

— Правихме събрание за приемане на обещанията.

— Не можеше ли преди работното време?

— Почнахме, ама не свършихме...

— И решихте да продължите в най-усиленото за покупки време?

— Нямахме друг изход. И друг път ще ни се налагат такива неща...

Нямаше нужда да му посочвам изхода. Той е по-ясен от бял ден. И ако това не е грижа за купувачите, здраве му кажи! Че тъй де. Умни хора умната са я измислили.

Който от силистренските търговци мисли другояче, нека ми се обади. Чакам.

Ведар ВЕ

ЖЪТВАРСКИ УВЕРТЮРИ

Наемаме ние една таксиметрова кола и пообиколихме надлъж и шир окръга.

Край шосето по блоковете на село Алфатар се е ширнал един ечемик, да не кажем шекер, но за тазгодишната суша пак е бон бон. Е, предния ден, както му е реда, хората минали десетина пъти с виндроуер през него. Да не казваме това, че прикачвачите него ден тръгнали на сватба без булка — не взели ни сърпове, ни коси за обиране на останалите класове. Но на втория ден не се чува да пее жътварка в полето. Едва към 9 часа пристигна тракторист Георги Иванов с прикачвача Георги Драганов. Но кога ще закачат виндроуера —не знаем. Другият тракторист Дими тър Господинов още не бе дошел на блока. Дали изобщо щеше да дойде, не знаем. Защото път ний чакаше.

ЗАПРАШИХМЕ КЪМ ДУЛОВО.

Тук всички графици за жътвата са направени точно, прецизно; кой за какво ще отговаря, къде ще наблюдава работата. Но и тук жътвата на ечемика още не беше започнала. По шосето за Дулово неизвестен тракторист минал през ечемичения блок 5-6 пъти, оставил виндроуера и го няма... Началникът на работилницата Георги Ганчев направо ни каза:

— Във Водно жънат!...

Но и там помен от жътва няма.

Позавъртяхме се из стопанския двор, да видим ремонта на комбайните. Е, вярно, строени са „годзилите" да гълтат златни те класове. Само да им свирнеш. Така и помислихме. Но край тях още се въртяха омаслени хора. Стефан Атанасов и Ангел Петров гресираха и оправяха някаква кутия. Жеко Димов, един комбайнер, който се е нареждал на първите места в жътвата, все още се въртеше в хангара, където се намираше комбайнът му; заварявахма му някакви скоби. Пък и щели да го боядисват. С други думи, да свириш и да подсвиркваш, файда няма.

Може би друг ще каже, че още е рано. А ние ще кажем, че в съседното стопанство на Чернолик хората жънат, а в Дулово още изчакват.

В ОКОРШ НИ ПОСРЕЩНАХА

усмихнатите физиономии на ръководителите. И си имаха право хората — сякаш под друго небе са тук; имат си дъжд и си нямат грижи около сушата. Пък и жътвата е още далече. Тъй ни рекоха:

— Жътва ли? Чак след четири-пет дни...

И са си спокойни. Няма я още голямата жътварска шетня тука, но ние си решихме да се позавъртим из стопанския двор, та да видим кое как е.

— Заповядайте, бе другари, заповядайте — рече партийният секретар. — Идете да видите каква площадка за зърното си имаме. — И той завърта един телефон, зер лесно е сега, телефони колкото и където искаш, оба ди се някому и ни препрати на диспечера.

После ни пое бригадирката на комплексната бригада в селото Йорданка Георгиева. Осем години вече стаж си има жената и съвсем лесно се оправихме по нашите въпроси. Жътвата си е жътва — подготовката за нея си е подготовка. Откъде да започнем най-напред. Строените комбайни се забелязват най-лесно. И ... направо към тях.

— Като за парад са строени — вметна бригадирката. — А аз си рекох, че по-добре е човек да се наслаждава на парадното им шествие, когато са на блоковете.

— Свършихте ли вече? — питаме комбайнера Петър Стоянов, като му напомняме за ремонта. А той отговаря:

— Като отидем на блока, ще видим...

Скромничат хората. Но дали няма да бъде късно да се дава отговор на този въпрос именно тогава, на блока?...

Да, прави си бяха, като ни каза, че е хубава площадката на стопанството. Циментирана, гладка. Само да я гледаш. Но един кусур има — машини не й достигат. Е, истина е, че сега на нея се мъдреха една ОВ—20 и един лопатар. Има и някои други. Но не стигат.

— Е — викаме ние, — нали е механизирана. Къде са й другите механизации?

— Планирани са отдавна, чакаме ги, чакаме ги, ама...

И от чакане не дочакали жътвата. Нужни са още една машина ОВ—20, два шнекови зърното варача.

— Всичко е уредено — рече заместник-председателят на стопанството. — Тези дни ги чакаме.

Ех, какво нещо е само това чакане... Чакаш, чакаш и машините току пристигнат... И точно в дните пред жътвата. Какво съвпадение само...

— А това какво е? — обърнахме се ние към бригадирката на комплексната бригада.

— Това е навес за сено. И него щяхме да го използуваме за зърното, защото тази година една ли ще е по-малко от лани. Но както го виждате, още не е готов.

Вярно, че ние го виждахме добре. И не беше готов. Дори покрив си нямаше. Но все ще стане някога. Догодина нали също ще има жътва.

Да, зърното, казват, няма да бъде по-малко. Но сламата... Нея хич я няма и ще трябва на стрък да се прибере и да се тури на сухо. Но какво ще правят, когато в стопанството още си няма съвестна балировъчна машина. Затова пък имаха надеждата, че в най-скоро време от МИС — Русе ще им пристигнат на изпитание две нови балировъчни машини: една западногермънска и една американска. И тогава гледай работа. Но ги нямаше още тия машини...

И през Чернолик, и през Добротица минахме. И още много неща има да пишем, но за това обещахме да напишем следващия път, та дано се оправят повредените още в първите дни на жътвата комбайни на Чернолишкото стопанство...

А. АНДРЕЕВ

С. ХРИСТОВ

Силата на ходатайството

Такова време
днес настъпи,
че ако няма кой
за теб да се застъпи,
дори безногия — и той
ще те настъпи.

Моя случай
бе по-прост,
но няма значение:
с едно изречение,
така се случи,
че по предприятията
тичах кръст
за назначение.

Навсякъде попитах,
навсякъде опитах —
опитах даже
(не се срамувам да ви кажа)
за плашило на бостана...
На кой ли шеф не пях осанна,
но работа не стана.

И друго след като не ми остана,
отидох в ада —
там да дам
душата своя млада.

Но тук, не друг,
а дявола самия
рече ми с нехайство:
„Не те приемаме и ние —
щом няма кой
за теб
да ходатайства".

Кирил НАЗЪРОВ

Епиграми

РЕВИЗОР

Той ни чул,
ни видял.
Само пил,
само ял.

РИБИТЕ

И те не са толкова невежи.
Избират вносните мрежи...

СКОЛАСАЛА

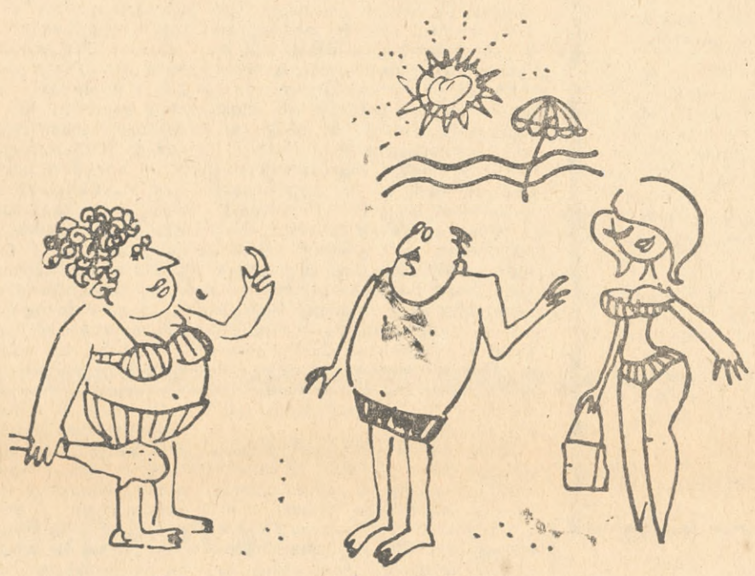
Всичката Мара
я втасала,
та в бара
довтасала...

ЕПИТАФИЯ

Той трева не пасеше.
Друг му я косеше.

Турхан РАСИЕВ

Св. ЗАГОРОВ

— Понеже има същия бански, помислих, че си ти...

В приемния ден на „Осата"

На вратата на стаята, в която се помещава силистренската „Оса", има табелка: „Приемен ден всяка сряда от 16 до 18 часа". През другото време тя си лети из полята, лети над селата и градовете. И не само лети, но нали си е малка, навсякъде се вре и жили.

Ала днес е сряда и тя си беше зад бюрото, когато на вратата се почука и след малко влезе една книга.

Съвсем не беше смешно да се наблюдава как тази книга пристъпяше ту с едната, ту с другата корица и как подскоквана и се качи на бюрото. Тя беше уморена до припадък, защото идваше чак от село Яребица.

— Ох, Осичке — започна тя, — дойдох да ти разкажа за моя стопанин Захид Бозаджиев. Взе ме от Окръжна библиотека още на 26 октомври 1964 година и нито ме чете, нито ме връща. На заплахите и писмата на ръководството на библиотеката Захид вече четири години отговаря, че си знае задъл женията. Ох, Осичке, жили ме, кори ме, но избягах от него и не искам да се върна.

Осата си записа името на Захид Бозаджиев и си помисли как ли би се почувствувал Оноре дьо Балзак, ако знаеше, че книгата му „Селяни" чети ри години стои в един и същ читател, без да се чете.

И в това време на вратата се почука. В колона по една в салона влязоха седем книги, подскочиха и се намериха на бюрото.

— Дойдохме да ти разкажем за нашата стопанка, Осичке. Халмие Назирова, работничка в консервна фабрика. Вече три години стоим при нея. А нито ни чете. нито ни връща в библиотеката.

Нареди ги Осата една до друга, но след това така се случи, че пристигнаха още две книги, още три и всички се оплакваха от читателите си. Първите две говореха за Георги Райчев Андреев от село Стефан Караджа, другите три — за Ангелина Цветкова от село Светослав.

И така пред Осата за кратко време се скупчиха цяла камара книги и чакаха съвета й. Замисли се тя какво да прави. Замислиха се и книгите. Едната от тях предложи да тръгнат да търсят читатели. Подскок наха през прозореца и се пръснаха по Земята.

Зарадва се Осата на това разрешение. Но тъкмо тогава на вратата се почука и влезе друга книга.

— Ох, Осичке, идвам направо от библиотеката — започна тя.—Бях купена още преди пет години от книжарницата, но ученичката от механотехникума Денка Божанова Димова не ме четеше и не се сещаше за мене. Когато преди две седмици ме сграбчи, помислих, че ще ме чете. А тя ми скъса корици и ги залепи на една книга от библиотеката, а нейните корици залепи на мястото на моите и така ме пробута за друга книга. Моля ти се, помогни ми.

Замисли се Осата. Не е лесно да се пласира книга с едно заглавие и с друго съдържание.

Ето какви са затрудненията на Осата понякога...

Д. ДОРОСТОЛСКИ

МЕЧТАТА НА АЛКОХОЛИКА

Обичам те аз, не крия.
Ти си чаша със секс.
Кога ли ще те изпия
на екс!

ЕРГЕН—БЮРОКРАТ

Ти си година за съпруга
с доста мозъчен грамаж
Но ще вляза в брак със друга.
Ти си млада, нямаш стаж.

* * *

Чете роман и за несретата
на героинята
скръбта му расне.
А неговата майка — клетата,
забравена на село гасне.

* * *

В механата „На герана"
млада българка Гергана
пие ром и немска бира
заедно с... Везира.

Симеон МАНОЛОВ

БЕЗ ДУМИ

ГРАД—БОЛНИЦА

(Фейлетон)

Дали защото й се харесах, или защото виждах само лошите страни на хората, както си вървях по улицата, една прашинка ме цъкна по окото, аз зажумях, и тъй като не можах да се справя с нея, отидох в болницата. Капнаха ми някакви капки, превързаха ми окото и ми рекоха да смъкна превръзката след четири часа.

Скитах безцелно по улиците, пресичах неправилно и извед нъж открих, че милиционерите не ми правят забележки. Това ми хареса и започнах да подбягвам от единия тротоар на другия. Когато тази игра ми омръзна и се изморих, реших да се заредя с пресни сили и влезнах в една закусвалня.

Както във всяка закусвалня и тук имаше дълга опашка. Тия, които бяха най-отзад, като ме видяха превързан, ми предложиха своя ред, после другите, и другите. За по-малко от минута аз се озовах пред касата.

„Колко добри и съзнателни са станали хората — си мислех. — Трябваше да ми извадят и двете очи, за да разбера това".

Починах си в градинката след това. Преди да си сваля превръзката, реших да отида на кино. Взех си билет и погледнах към тия на опашката. Те продължаваха да ме гледат сестрадалчески. Свалих със замах превръзката и им се изплезих. Един шишко, не вярвайки на очите си, свали своите очила, после пак ги сложи; хвана се под лъжичката, зажумя от блаженство, че като се засмя, цялото му тяло се затресе.

На другия ден не можах да срещна на улицата здрав човек. Всички бяха с превързани очи, крака, ръце. Вървяха и охкаха. Кой беше болен, трудно можеше да се определи. Градът приличаше на болница.

Д. ИОРДАНОВ

БЕЗ ДУМИ

АВТОМАТИ — ПАМЕТНИЦИ

— Значи сте жаден, искате да изпиете чаша сироп? — възбудено питаше наш съгражданин пристигналия гостенин в Силистра.

— Да!

— Че как така, в нашия град на всяка крачка можете да си купите газирана вода?

При тези думи непознатият преглътна видимо раздразнен и със същото отчаяние продължи:

—Да, но сега е обяд и никой не работи.

— Какво от това. В града има немалко автомати, от които срещу две стотинки ще получите чаша студена, газирана и подсладена вода.

— Това би било много хубаво, но...

— Какво но?..

— Не ви работят автоматите. Ако поне други, то тези в центъра мълчат като паметници—приключи разговора непознатият.

— Защо мълчат? — разгневено извика нашият съгражданин. Тогава ще накараме да отговорят онези, които мълчат.

Подслушал: Клюкаров

КАК ДА КАЖЕШ НА ЧЕРНОТО БЯЛО?..

С моя стар познайник се видях ме съвсем ненадейно на изложбата за разплодни животни. Ама право да си кажа, не можах да го позная. От онова свитичкото, дребничкото момченце не беше останало и помен. С две думи — сега беше висок близо два метра и тежеше ни повече, ни по-малко от 120 оки. От такива бабаити съм стоял винаги надалеч, но този път обстоятелствата бяха съвсем други.

— Да ми дойдеш на гости — бяха първите му думи, докато аз все още бях в плен на ученическите ни спомени. — Да дойдеш, та да видиш Ситово какво село е станало. Този вашия град след годинка-две ще го оставим зад гърба си...

„Ама че ме поднесе" — мисля си мълчешком, пък току поклащам глава. Зная ги аз тези прехвалени села. Всеки хвали своето, без да вижда, че е заболял от онази болест — местен шовинизъм.

Той повторно настоя да му бъда гост и аз повторно поклатих глава, а същевременно си рекох: „Брей, каква ли скука ще е в Ситово. Да е зимно време — идидоди, ама сега е жътва. Нито винце, нито заклано прасенце".

Все пак от кумови срами заради обещанията си отидох. Е, вярно е. Строили хората. Високи сгради дигнали, асфалти и градини направили, тротоари и чешми си построили.

Видях всичко, но нали моето око е свикнало в града с тези неща, мисълта за скучното гостуване пак започна да ме преследва. Как щях да изкарам предстоящите часове?

Хич да не съм се чудил тогава. Защото стана приблизително така — моят познат извади от хладилника за добре дошъл една оканица с дрянова ракия. Нека да ви опиша вкуса — знам, никой от вас не е близвал такава тежка вода, гдето прави лъчева радиация. На цвят — жълта, като кората на месечината, на вкус — неповторима, а за граду са й моят познат я описа най-красноречиво. „Вземи, вика, цапни три, четири стотачки и без упойка можеш да се подложиш на трансплантация на сърцето".

Като спомена трансплантация, та ми дойде на ум пак за скуката тук и вече не се стърпях, та го попитах:

— Ти едно време, викам, беше интелектуалче. Какво правиш сега в това село. Или заряза мозъчните гънки...

Попитах го и тозчас съжалих, защото оня като започна да се смее. Ама смее се така, както правят това сто и двадесет кило грамовите гиганти. Дряновицата в стъклото започна да се плиска от детонацията.

— Тука няма скука бе, братко. — Че като започна да ми разправя едни истории, затрупа ме. Аз кимам с глава, а где запомням, где не, защото дряновицата от стъклото по неузнаваем начин беше сменила местоста янката си в стомаха ми.

— Стават едни работи в Ситово — аман ти — говореше оня, а аз кимах с натежалата си глава. Хванаха веднъж овцевъда Енчо Добрев в люцерната, ама не сам, а със стадото барабар. Когато разбрал, че ръководителите идват към него, той веднага се кютнал на земята и заспал здравата. Будили го, викали му, но докато го вдигнат от сън, бая време минало. „Какво правиш тук бе?" — питали го, а той отвърнал: „Заспал съм мъничко, другари. Сега сме в кампания и не си досниваме. Стават такива работи". А когато го попитали защо спи в средата на люцерната, оня ги загледал умолително. Ади де, върви, че им обяснявай колко е по за предпочитане люцерновата панорама даже и по време за сън.

...После ми разправи, че в оная горната махала построили лавка за стоки от първо потребление. Ама и до ден днешен не е включена електрическата инсталация. А в тъмнината продавачката, докато разбере кое е хляб и кое алабаш, бая време минава.

Пак пихме по една скоросмъртница от ситовски дрян и пак научих една новина.

— Чешми направихме на всеки ъгъл в селото, но от седмици и месеци в крайните квартали и в стопанския двор няма вода. Види се налягането е слабо и дотам не достига. Трябва да се направи нещо допълнително, но засега само ние си блъскаме главите, а не и онези там от „Водоснабдяване и канализации". Те нали си вземат таксите от цялото село — нищо, че на ситовци им се изкривиха раменете да носят вода с кобилиците...

Гледай го ти, моя познат. Само от един час съм му в къщата, а ме затрупа с клюки. В града толкова не можеш научи с дни.

— Шофьорите на Ситово подеха един нов почин „Домгар", което на прост език значи „Домашни гаражи". Гарират пред къщите си, вместо в стопанския двор или където е определено. А починът „Домгар" носи много облаги. Например „Домгар" е много удобен за „черни" курсове. Когато селото заспи, току забучава някоя кола на загасени фарове. Ама и хората са си прави, нали и те имат нужда от превозно средство. Да плащат на вятъра ли, щом са им зачислили коджамити машини.

Вече гледам да си тръгвам, защото здравата се наляхме. Жената пак ще каже, че съм се насмукал като бушмен, а това за мен има тежки последици. Но върви, та ставай, когато оня не спира даже да си поеме дъх, реши завинаги да се обори, че на село е скучно и няма интересни събития...

— Имаме си и хубави магазини. Продават хората, продават, а когато ревизията ги начете, те начаса си плащат сумата и пак продават, продават. Имаме си и кражби на пчелни кошери от кооперативния пчелин, без да знаем крадците, и редовно разполагаме със втвърдени закуски, произведени преди три дена. От другото и да не видяхме полза, от закуските тя е налице. Зъбите на децата заякнаха като на глиганчета и възпитателната роля с тях се затрудни...

...Ей, този моя познат се оказа амбициозен човек. Успя да ме убеди, че в Ситово не е скучно. Как да кажеш на черното бяло!

Р. РАЗВИГОРОВ

ДЕПОЗИТ

БЪЛГАРИЯ—ДИМИТРОВ!

НЯМА БЪЛГАРСКО сърце, което да не трепва при спомена на това име-светиня, име-символ на България и българщината. Не говото име блести с ореола на неувяхваща слава не само в най-новата история на България, на българската работническа класа, но то е записано със златни бук ви и в героичната летопис на световното революционно движе ние.

Произлязъл от недрата на бълг арската работническа класа, въз питан в нейните борби в дух на люта омраза към всякакви подти ници и експлоататори, Георги Димитров стана ярък изразител на ре волюционните добродетели на българската работническа класа, на целия български народ. Кога то в Лайпциг жалките лакеи на германския империализъм и фа шизъм го наричаха „тъмен бал кански субект", „див българин", той дръзко и громко заяви в очите им: „Аз нямам причини да се срамувам, че съм българин, и се гордея, че съм син на българ ската работническа класа".

От най-ранните години на своя та революционна дейност Г. Ди митров усвоява едно от най-сил ните оръжия на партийния функционер, едно безценно каче ство — да бъде винаги сред на рода, да поддържа най-тесни връ зки с масите, да се учи от тях, от техния опит. Димитров преми нава през всички звена на пар тийната дейност, овладява всич ки форми на борба. Той е голям професъюзен деятел, инициатор и ръководител на най-големите ста чки в страната по онова време, активен борец против войната, народен представител, пламенен трибун и публицист, неуморен пропагандист и теоретик. Заедно с Васил Коларов, Г. Димитров бе един от ръководителите на първото в света антифашистко въстание през септември 1923 го дина, което стана преломен мо мент в болшевизацията на пар тията. След въстанието в после дователна и твърда борба с ле вите и десни отклонения, Георги Димитров положи неимоверни усилия за превръщането на на шата партия в партия от нов, ле нински тип.

Истинският си ръст на велик и безстрашен гигант на пролетар ското дело и мисъл Георги Ди митров прояви по време на исто рическия Лайпцигски процес. Око ван във вериги, изправен пред фашистките изверги, с удивител но самообладание и огромна ерудиция на собствения им език, в лицето на цял свят, той разкри зверския лик и политическа гнилост на хитлеризма. Под надвис налата гилотина, изправил исполински ръст на пролетарски кор чия, Г. Димитров твърдо заяви: „Аз защищавам своята собствена комунистическа революционна чест! Аз защищавам своите идеи, своите комунистически убеждения! Аз защищавам смисъла и съдържанието на своя живот!"

Подвигът на Г. Димитров в Лайпциг бе подвиг със световно значение за великото пролетар ско дело. Човечеството бе изпра вено пред огън и смърт, пред фа шистката кафява чума. Точно в този исторически момент той гръ могласно възвести, че комунизмът е сияйна човешка правда, че той е естественото и неизменно човешко бъдеще. Прогресивните хора от цял свят се изправиха против фашистката угроза. Това е огромна историческа заслуга на Димитров пред международното комунистическо и работническо движение, пред цялото човечество.

Георги Димитров бе не само смел пролетарски революционер и борец, но и голям теоретик—марксист-ленинец. Идеята и теорията за Единен и Народен фронт на всички антифашистки и народни сили принадлежи не му. Като генерален секретар на Комунистическия интернационал в доклада си пред неговия VII конгрес Георги Димитров направи пълен и дълбок анализ на същността на фашизма и на пътищата, формите и методите за борбата против него. Международ ната солидарност и пролетарския интернационализъм той сочеше като могъщо оръжие за победоносна борба и контранастъпление против фашизма, против между народния заклет враг на работ ническата класа. Г. Димитров неуморно се трудеше за сплотяване на комунистическите и работнически партии под непобедимото знаме на марксизма-ленини зма, около комунистическата пар тия на Съветския съюз, около първата в света социалистическа държава. Верността към Съвет ския съюз и неговата комунистическа партия той считаше за про бен камък на верността на всеки комунист, на всяка комунистичес ка партия, към марксизма-ленинизма, към пролетарския интерна ционализъм. С каква съвременна сила, с каква актуалност звучат тези негови думи днес!

Георги Димитров разработи ос новните проблеми на народнодемократичната държава и социалистическата революция у нас, на кооперативния строй и строителството на социализма в наша та страна. Той бе враг на догма тизма и шаблона и сам даде об разец на творческо приложение на основните принципи на социа листическо строителство в люби мата му татковина—България.

Неговата обаятелна личност на прекрасен комунист — патриот и интернационалист, целият му жи вот и дело са школа и велик пример за много поколения рево люционни дейци. Признателният български народ, в деня на 86-та годишнината от рождението на своя велик син, склоня глава пред неговия живот-легенда и си дава свещен обет пред светла та му памет за достойни дела и трудови подвизи в чест на 25-го дишнината на социалистическата революция в Димитровска Бълга рия, за осъществяване на негова та заветна мечта—комунистическото утре на цялото човечество.

Името и делото на Г. Димит ров ще живеят вечно в сърцето на нашия народ.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 70 (1387) | Вторник, 18 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

При добра организация

Механизаторите от с. Долно Ряхово вече пожънаха и овърша ха 1 500 от 2 000-те декара ечемик, който бригадата им обра ботва.

Тук е създадена добра органи зация по подготовката на почва та за сеитба на царевица за зърно — втора култура. Веднага след прибиране на зърното слама та се балира. Механизаторът Сабри Хюсеинов вече е балирал 60 т слама, която се извозва в стопанския двор.

В освободените блокове навля зоха с машините си трактористите Атанас Калудев, Георги Михалев, и Панайот Георгиев. Повече от 300 дка земя е почти готова за сеитба, която ще се извърши в най-близки дни.

Халил ИБРАХИМОВ (наш кореспондент)

Просто великолепно

СНОЩИ В СОФИЯ БЕШЕ ОТКРИТА ИЗЛОЖБАТА „ДОБРУДЖА — СЪКРОВИЩНИЦА НА ХИЛЯДОЛЕТНА КУЛТУРА"

СОФИЯ, 17 ЮНИ (от нашия специален пратеник). Изложбата „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура", организирана от окръжните комитети на Партията и Окръжните народни съвети в Силистра и Толбухин в столичната зала на ул. „Гурко" — 1 е внушителна проява на двата окръга в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. Състоялата се днес сутринта пресконференция с представители на столичния печат, радиото, БТА и телевизията породи отново голям интерес към Добруджа, този красив и благодатен край на нашата родина. Между присъствуващите бяха кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП и министър на вътрешната търговия др. Пеко Таков, първите секретари на окръжните комитети на Партията в Силистра и Толбухин другарите Вельо Максимов и Вълкан Шопов, председателите на окръжните народни съвети другарите Сава Шиваров и Никола Трънков, секретарите на ОК на Партията в Силистра, Никола Николов, Христофор Иванов, Яким Петков, Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Бончо Михнев и други.

Вълкан Шопов и Вельо Максимов говориха за значението на изложбата и изтъкнаха, че това е първото по рода си „гостуване" на Добруджа в столицата и особен повод да се поговори отново за този недостатъчно изследван и изучен край на страната, а така също и да се покаже миналото и настоящето на Добруджа.

Откриването на изложбата стана на вечерта. Затова бяха дошли ръководителите на двата окръга, много добруджанци и столичани. Хубавата инициатива на добруджанци дойдоха да споделят кандидат-членът на Политбюро на ЦК на Партията и министър на вътрешната търговия др. Пеко Таков, министърът на външните работи др. Иван Башев, зав. отдел „Изкуство и култура" в ЦК на Партията др. Крум Василев, председателят на Комитета за изкуство и култура др. Павел Матев, първият зам. министър на народната отбрана генерал-полковник Атанас Семерджиев, посланикът на Съветския съюз в България Александър Пузанов.

Изложбата откри Вельо Максимов. След това голяма реч произнесе др. Пеко Таков. Днес тук ни е събрала Добруджа — родната земя на българската държава, където между синьото лазурно море и тихия бял Дунав започна историята на нашия народ — каза др. Таков.

После гостите разгледаха трите раздела на изложбата. В тях е разкрито едно необикновено богатство, чиито наследник и приемник днес са добруджанци. Какво прекрасно съчетание на минало и настояще, на възход и прелест! Всеки, който види изложбата, не може да не се удиви на представените повече от 2 000 експонати и фотоси, показа щата стара култура на този край, постиженията му в икономическия и културен напредък.

Отново и отново в изложбена та зала влизат зрители. Те остават с великолепно чувство. В тяхното съзнание продължава да звучи възкликът на поета:

„О, добруджански край,
ти наш си земен рай".

Вълчо РАДЕВ

ВТОРИ КУЛТУРИ НА ПОВЕЧЕ ПЛОЩИ

Засяването на повече втори култури тази година е задача, на която следва да се обърне най-голямо внимание. Загубите от продължителното засушаване са вече очевидни. В борбата за тяхното компенсиране се провеждат и се провеждат редица мероприятия, които ще спомогнат за получаване на допълнителни доходи.

Вторите култури, преди всичко царевицата, при добро засяване и отглеждане са един голям резерв за получаване на допълнителна продукция. В случая трябва да се има предвид обстоятелството, че тази година прибирането на есенниците се извършва 10-15 дни по-рано. Това дава възможност посевите да се развият добре и зърното да узрее.

Съгласно направените разчети кооперативните стопанства от окръга трябва да засеят 242 000 дка царевица за зърно, от които 10 800 дка на поливни площи, както и значителни площи с царевица за силаж. Това е една голяма задача, изпълнението на която е свързано със сериозно напрежение на силите. Вярно е, че в нейното извършване няма да участвува много работна ръка. Тя ще се извършва главно от механизаторите. Но в този сезон и при тях напрежението е изключително голямо. Това изисква много добра организация от страна на специалистите за най-пълно използуване капацитета на машините, за недопускане на никакви престои по организационни причини. За целта е необходимо веднага след жътвата на определен блок сламата да се прибира веднага от него, след което той да се изоре и незабавно засее. Само така ще може да се разчита на добро развитие на засетите посеви.

По отношение на обработката на почвата тя трябва да се извършва съобразно условията за всяко стопанство — налична влага, възможностите на техниката и т. н. При всеки случай трябва да се създават условия за висококачествена сеитба.

За засяването на втора култура царевица за зърно ще се използуват само ранни хибриди с къс вегетационен период—около 100—120 дни. Засега са осигурени семена от тези хибриди за 120 000 декара. Останалите ще бъдат доставени в най-скоро време.

При самата сеитба ще трябва да се вземат под внимание конкретните условия по отношение на влагата в почвата и да се използват подходящи сеялки. Особено важно е да се осигурят достатъчно семена на декар. Задължително е площите след сеитба та да се валират с тежки валяци. На вторите култури през вре ме на вегетацията ще трябва да се проявят такива грижи, каквито се полагат за обикновените посеви първи култури.

На поливните площи е необходимо да се извърши торене с минерални торове и няколко окопавания. При всички условия от тях трябва да се осигури получаването на една нормална реколта, което е напълно възможно. Някои кооперативни стопанства от поливни площи редовно получават добри добиви от царевица та за зърно втора култура, а за тази година, това е още по-гаранти рано, като се има предвид поранната сеитба и засяването на ранни хибриди.

Осигуряването на нормален брой растения на декар и тяхното опазване от неприятели е една важна задача на специалисти те от кооперативните и държавни стопанства. За изпълнение на тази задача имаме достатъчно техника, с която можем да третираме нападнатите посеви в най-подходящ момент.

Необходимо е ръководствата на стопанствата да конкретизират задачите по засяване на втори култури по производствени единици и набележат конкретни мероприятия за тяхното осъществяване. Всяко стопанство да си изготви график, който да гарантира завършването на сеитбата в благоприятен срок — срок, който ще осигури получаването на набелязаните добиви. При всяко неспазване на този срок да се търси отговорност от тези ръководители на производствени единици, като същевременно се вземат и необходимите мерки за своевременно отстраняване на всички обективни и субективни причини за забавянето на работата.

Само при такава организация може да се разчита на успех в отглеждането на царевицата втора култура.

ПОТЕЧЕ ЗЪРНЕНИЯТ ПОТОК

Задължението да се прибе рат бързо и без загуби тазго дишните есенници е повеля на деня и за механизаторите и кооператорите от стопанството в с. Паисиево. На нея бе и си остава подчинена голяма част от дейността на партийния комитет и на стопанското ръководство. Голяма бе предвари телната работа и подготовка за решителните жътвени дни. В навечерието на първия жътвен ден на съвместно заседание, в присъствието на бригадири и механизатори още веднъж бе направен преглед на готовността. Приеха се конкретни мероприятия за бързото протичане на жътвата и създаването на правилна организация на труда. Решено бе също кои площи ще трябва да се освободят най-напред, за да могат бързо да бъдат засети с втори култури. Конкретни мероприятия са приети и в отделните бригади.

Общо тази година кооперативното стопанство отглежда есенници върху площ от 24 125 декара, от които 4 125 декара ечемик. Веднага след прибиране то на реколтата, която тук е добра, 80 на сто от площите ще бъдат освободени от сламата, за да бъдат засети допълнително 7 500 декара втора култура царевица. Предвидено е почвата да бъде изорана на дълбочина не по-малка от 40-42 сантиметра.

За да се създаде правилна организация на труда и осигури ежедневна отчетност, сред комбайнери, бригади и звена е организирано постоянно социалистическо съревнование. Всеки три дни комисия ще отчита резултатите в специален бюлетин. На комбайнера победител ще се дават 5 лева награда и ще се връчва преходно знаме. По същия начин ще се отчита и работата на трактористите, които ще орат и сеят вторите култури, а победителят ще се награждава с по 3 лева. В края на всяка седмица пред партийния комитет и стопанското ръководство се изнася кратка информация от съответния член на ръководството, натоварен да контролира работата в полето през седмицата.

За по-нагледното отчитане на ежедневните резултати във всяка бригада за комплексна механизация е поставена диаграма. Същата форма на отчетност имат полевъдните бригади и отделните звена. Не по-малка е работата и на сформираната агитка. Тя обикаля селата и заедно с поздравителните концерти запознава хората с хубавото и лошото в работата на стопанството и отделните кооператори. Ще се използва и радиоуредбата.

— В жътвената кампания тази година вземат участие 12 комбайна — разказва председателят на стопанството Салим Хасков.— Готови са и са вече в полето 5 виндроуера и 5 сламопреси—подбирачи. Очакваме в близки дни да ни изпратят още две сламопреси. С наличните машини предвиждаме да приберем разделно 3 500 декара ечемик и 6 000 декара пшеница, останалите площи ще жънем направо с комбайн. Готови са и всички площадки.

От няколко дни жътвата в стопанството е в своя разгар. Първия откос направиха механизаторите от бригадата на Касим Ибрямов от с. Зебил. От засетите 925 декара тракторист Мухидин Махмудов е покосил вече с виндроуер над 800 декара. Втори в жътвата се включиха механизаторите от бригадата на Иван Станчев в с. Паисиево. Тук трактористите Петър Андреев и Сали Шаибов пожънаха над 1 200 декара ечемик и в близки дни ще завършат покосяването на тази култура. Жътвени дни настъпиха и за механизаторите от бригадата на Хамди Мехмедов в с. Зарица.

По предварителния план прибирането на ечемика трябва да стане в най-къс срок и веднага да започне жътвата на пшеницата, а и тя предвещава добри резултати.

Иван НИКОЛОВ

Голямата радост

Заедно с горещите и сухи юнски дни дойде и ранната жътва на ечемика. Отново в блоковете на бригадата в с. Войново се носи песента на жътварите и грохотът на комбайните.

Първи поведоха машините си комбайнерите Марин Петров и Марин Жеков. Голяма бе радостта на механизаторите и бригадира Русан Енчев, когато от бункера потекоха едрите семена на ечемика от семенния участък.

От засетите 305 декара бригадата получи по 328 килограма зърно — бункерно тегло. При тази годишната суша от такъв резултат всички са доволни.

Еленка КАРАМОЧЕВА

МАСОВА БЕРИТБА НА ДОМАТИ

Беритбата на доматите в зеленчуковата градина на с. Ветрен започна на 11 юни. Бяха набрани първите 150 кг. С всеки изминат ден това количество нарастваше и досега вече достигна близо тон.

Тази година беритбата на доматите, които са основна култура в градината на с. Ветрен, започна значително по-рано от други години. Това се дължи на по-големите грижи, положени от градинарите за производството на ран и здрав разсад, и на своевременното му изнасяне на полето. То стана в периода между 15 и 25 април. По това време сланите бяха често явление, но с редовни поливки и задимяване на местността младите растения бяха спасени от замръзва.

За бързото развитие на доматите много спомогна и обилното торене. През есента, когато почвата беше продълбочена на 45—50 см, бяха внесени по 100 кг суперфосфат на декар. През пролетта бяха извършени две подхранвания с по 30 кг на декар амониева селитра. Своевременно и висококачествено се извършваха и всички останали работи за растенията като поливане, окопаване, връзване и окопаване, както и борбата с болестите. Благодарение на добрите грижи, стъблата са отрупани с обилен плод и от тях се очаква надпланова продукция.

Атанас ХАРАЛАНОВ

Жътвата в района на ТКЗС—Паисиево е в своя разгар. Както навсякъде, така и тук първо започна прибирането на ечемика.

НА СНИМКАТА: Трактористът Петър Андреев от бригадата на Иван Стойчев жъне ечемик с вин дроуер. На ден той покосява от 180—200 декара.

Жътвата на ечемика завърши

Много по-рано започнаха тази година жътвата на ечемика механизаторите от бригадата в с. Главан. Въпреки продължителната суша, средно от декар е овършано по 260 килограма зърно — бункерно тегло, а от 180 декара е получено по 370 килограма.

Сега вниманието на механизаторите е насочено към бързото и беззагубно прибиране на пшеницата, която също предвещава добра реколта.

Иван МАРИНОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 14. VI. 1968 г.

ТКЗС	Жътва ечемик — есен. в дка	Жътва пшеница в дка	Засален тютюн в дка	Засята царев. за зърно Ира култура — дка
Айдемир	83	—	16	—
Калипетрово	30	—	44	—
Бабук	90	—	33	—
Алфатар	41	—	25	—
Аленово	50	180	27	—
Ивайлово	20	—	55	—
Силистра	74	150	40	—
Поянна	36	—	9	150
Сребърна	50	—	12	—
Ситово	64	160	33	—
Средкамир	48	—	11	600
Кайнарджа	35	—	27	—
Голеш	16	—	48	—
Средище	17	—	24	150
Тутракан	51	—	25	—
Нова Черна	48	568	57	—
Старо село	55	—	8	—
Ветрен	80	510	28	—
Главиница	90	40	44	—
Сл. Караджа	100	1060	25	—
Сокол	68	250	24	—
Зафирово	87	170	9	—
М. Преславец	87	—	49	—
Дулово	15	—	38	—
Межден	0	—	32	330
Окорш	3	—	28	—
Секулово	18	—	30	—
Добротица	100	—	75	1515
Чаирлии	14	—	52	240
Паисиево	22	—	38	—
Всичко ТКЗС	47,8	3088	33,4	2985

НЕЗАБРАВИМ ВОЖД И УЧИТЕЛ

БЕЗСМЪРТНИ СЛОВА

През всичкото време на своето съществуване съветската държава доказа нагледно, че осъществявайки социализма и разчиствайки пътя към комунизма, тя действува в полза не само на своите народи, но и на всички други народи, и преди всичко в полза на трудещите се и населенията на страните, потискани от империализма.

* * *

Българският народ има свой собствен разум и знае добре, че ако нямаше в света могъща и непобедима Съветска армия, той не би могъл спокойно и свободно да изгражда своята Народна република, не би могъл така уверено да крачи по пътя на социализма.

* * *

Съветският съюз, който най последователно и решително се бори за траен и демократичен мир, не би сключил такъв договор за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ с една малка държава като нашата, ако не е уверен, че тази малка държава стои здраво на своите нозе, че нейният народ е взел здраво съдбата си в своите собствени ръце и че този народ е готов искрено и последователно докрай да бъде верен другар и съюзник.

* * *

Свързана тясно с руското революционно движение още отпреди Октомврийската социалистическа революция, нашата Партия има тая историческа заслуга, че тя съумя да задълбочи още повече признателността на българския народ към неговите освободители и да направи от дружбата със Съветския съюз крайъгълен камък на външната политика на нашата Народна република.

* * *

Вие, септемврийчетата, трябва да изучите живота, борбите и постиженията на нашите големи народни дейци. България не е създадена лесно. Тя не е паднала от небето. Много борци са дали живота си за свободата и напредъка на нашия народ.

* * *

Мързелът изобщо е опасен, но най-опасен е мързелът на мозъка; когато човек го мързи да мисли, да се задълбочава, когато плува по повърхността.

* * *

Девети септември откри нова ера в нашата история — ерата на действителната демокрация, ерата на Отечествения фронт.

Давид ОВАДИЯ

До последния миг

До последния миг той е мислил, работил, мечтал,
до последния дъх за народи си той е изгарял!
И сърцето му с топла, огромна любов е туптяло
за любимата, малка, но горда България.

До последния миг той е мислил за тебе, другарю,
който стружа вртиш сред просторния шумен завод,
и за теб, който жънеш, от слънце и вятър обгарян,
и за теб, и за мен, и за целия трудов народ.

До последния миг той е спомнял балканите родни
и узрелите ниви, и горите прохладни, зелени...
И дълбоко е вярвал, че никога вече народът
не ще позволи да възкръснат вразите сразени.

До последния миг той е мислил за вас, септемврийчета,
как се учите днес, как растете щастливи, безгрижни!
И дълбоко е вярвал, когато затварял очите си,
че на вас предстои да строите докрай комунизма...

До последния дъх той е мислил, мечтал и работил,
до последния дъх за народа си той е изгарял!
За да бъде щастлив, за да бъде прекрасен животът
в нашта малка страна, в нашта малка, но горда България...

(От ляво на дясно)

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ В ЗАТВОРА В МОАБИТ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ПРЕЗИДИУМА НА ВЪРХОВНИЯ СЪВЕТ НА СССР М. И. КАЛИНИН НАГРАЖДАВА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ С ОРДЕНА „ЛЕНИН“ ЗА ГОЛЕМИТЕ МУ ЗАСЛУГИ В БОРБАТА ПРОТИВ НАЦИЗМА

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ, МАРШАЛ ТОЛБУХИН И ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК БИРЮЗОВ НА ГАРА СОФИЯ — 1946

ПРЕЗ ПЪРВАТА КОМСОМОЛСКА ГОДИНА

☆ Низ от похвални дела и инициативи

☆ Най-добрите дружества при осмите класове

★ Щабът на 14 и 15-годишните призовава

Окръжната среща на представителите на комсомолските дружества при осмите класове, която се състоя в сряда в Младежкия салон в Силистра, показа осъществяването на една хубава инициатива. Тези, които допреди една година носеха аленатa пионерска връзка, се събраха, за да направят равносметка на своята дейност през първата година от вливането си в редиците на Комсомола. Приятно бе човек да присъствува на такава среща.

Честта да отчете резултатите от работата на осемдесет и две те комсомолски дружества при осмите класове от окръга се падна на Светла Здравкова, командир на щаба на 14 и 15-годишните при Окръжния комитет на Комсомола. Това не бяха просто резултати, а един низ от похвални дела на най-младите комсомолци. През течение на учебната година доста задължения е имал задочният клуб, който водел и отчитал съревнованието през два та етапа. Преди всичко работата на клуба и щаба е била да подскаже повече насоки на действие, да помогне за обогатяването на комсомолската дейност още от първата година на членуването в Комсомола.

Трудно е да се изброи на пръв поглед извършеното в чест на Единадесетия комсомолски конгрес по патриотичното и интернационалното възпитание, по професионалното ориентиране на осмокласниците. Във връзка с честването на 90-годишнината на освобождението на България от турско робство бе научено твърде много за борбите на нашия народ, за подвига на легендарната чета на Хаджи Димитър и Стефан Караджа. Само колко много неща са научили осмокласниците за историята на родния край, за 1800-годишнината от обявяването на Силистра за град. Запознаха се с героичния живот на пламенните ремсови дейци Сашо, Малчика, Свилен, Лиляна, Йорданка.

Интересно са преминали и разговорите на тема: „Моят път в живота“, допринесли за правилното професионално ориентиране. Много срещи с различни специалисти са се състояли в дружествата, неведнъж са посещавали предприятия и стопанства, за да разговарят с работниците и специалистите, да определят и своята бъдеща професия. По този начин се изтъква ползата за обществото от всяка професия, от всеки труд, който е почтен и благороден, когато от сърце е даден за общото благо.

Все пак от измежду добрите дружества са се изявили най-добрите. И в двата етапа при отчитането на съревнованието на първо място застана дружеството при осми „а“ клас на народното основно училище в село Айдемир. То проведе среща с дейци на добруджанското революционно движение, събираше материали за написване на история на родното училище и селото. В класната им стая е подреден кът на петимата герои на РМС. Всеки комсомолец сега добре знае живота и дейността на най-великите българи. И още си спомня за оная среща със стария партиен деец Марин Станев, който увлекателно разказа за живота и делото на Димитър Дончев — Доктора, Дочо Михайлов, д-р Петър Вичев. В кръжока по изучаването на младежкото революционно движение всеки комсомолец с особен интерес изучаваше живота на младите герои, на загиналите в лютите битки ремсисти. Още колко много са работили членовете на Комсомола при осми „а“ клас от Айдемир. Пък и ценен съветник във всичко е била класната им ръководителка Найда Енева, не жалеща време и сили да бъде вина ги сред тях, да ги напътствува...

И когато някои комсомолски секретари заразказваха пред микрофона, на всички присъствуващи се струваше, че това е вече един цялостен разказ за живота на най-младите комсомолци от окръга. На тези, които вече се разделят с родното училище и искат да оставят скъп спомен за него, който цял живот да им напомня за това... И това, което липсваше в отчета на щаба, допълниха изказалите се комсомолци.

В съревнованието за най-добро комсомолско дружество на първо място застана дружеството при осми „а“ клас в село Айдемир. Второто място завоюва дружеството при осми „а“ клас в народното основно училище „Отец Паисий“ — Силистра. На трето място се нареди дружеството на осмокласниците от Старо село. И още много дружества са работили добре. Ала тези три дружества са проявили най-голяма активност, затова бяха заслужено наградени и отличени с грамоти. Отделни активисти получиха хубави подаръци. Заслуга за безпокойството, за дните, посветени на хубавите начинания на задочния клуб при щаба на 14 и 15-годишните.

Участниците в срещата призоваха всички осмокласници до един да се включат активно в бригадирското движение през лятото, да участвуват в местните и окръжните бригади, подпомагайки народното стопанство, калявайки себе си и в труда.

Вълчо РАДЕВ

Черти на новия човек

Случка от ежедневието

Срещнахме се на улицата. Още отдалеч по израза на лицето личеше, че Спас Иванов е приятно развълнуван. Щом ме приближи, той протегна едрата си длан и миг след това здраво раздруса десницата ми.

— Имам молба към теб. Ще я изпълниш ли? — попита той и настойчиво ме поглежда.

— Ако е по възможностите ми — с удоволствие.

— Тогава, слушай!...

Бай Спас се отдръпна към единия край на тротоара и започна да разказва, жестикулирайки с ръце.

...Преди два дни ходил по служба в Дулово. Като свършил служебната си работа, седнал на малка пейка, близо до „Транспред“, чакайки колата на кооперативното стопанство, с която било уговорено да пътува до родното си село Попина. Унесен в мислите си, не забелязал кога колата спряла пред него и шофьорът го подкани:

— Тръгваме. Мятай се в каросерията!

Пътуването минало в разговор с работниците към колата. Изморен от напрегнатия ден, бай Спас се прибрал у дома си и след вечерята веднага си легнал.

Сутринта установил, че портмонето му го няма. Проверил да не е паднало някъде в стаята, както и друг път му се е случвало. Но не го намерил. Попитал работниците на колата, но и те вдигнали отрицателно рамене.

В портмонето му имало 35 лева, спестовна книжка и важни документи. Още същия ден той отива с мотор в Дулово. Първият срещнат работник в „Транспред“ го отправил към съименника му Спас Йорданов Деспотов, електротехник в предприятието. Срещата била радостна. След работната смяна съименниците отново се срещнали и заедно се отправили към ресторанта на обяд. През време на обяда те се запознали по-отблизо. Накрая Спас Иванов от благодарност решава да плати обяда.

— Почакай! — прекъснал го Деспотов. — Това, което се случи между нас, не бива да се накърнява. Прибери си парите. Днес ти си мой гост. Домакинско право имам аз.

Накрая двамата съименници се разделят сърдечно, по приятелски. Сега Спас Иванов очаква гости от Дулово. Чака ги така, както се чакат близки, свои. И то не заради това, че са му върнали парите, а защото е намерил честен човек. Човек с наше съзнание и морал.

Всеки тръгна по своята работа. Молбата на Спас беше да пиша до вестника. Той вече е спокоен. А аз все още живея с размисъла за тази малка случка от ежедневието ни, за новия човек, за строителя на социализма. Ето какъв е той. Тих, скромен, трудолюбив и честен.

До преди два дни те не се познаваха, а сега станаха добри приятели. И макар че Деспотов е още млад и има още много неща да научи в комсомолското дружество, той е достигнал до най-високото звание честен. Човек, нравствено оформен. И затова най-големи заслуги има комсомолското дружество към предприятието, в което той членува.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Вечер на икономиста

За първи път в Техникума по икономика в Силистра се състоя през този месец „Вечер на икономиста“. Това е една хубава и радостна инициатива. Участниците в програмата се подготвяха дълго.

В представената сценка „Планово“ бяха показани някои слабости на счетоводните работници у нас. Интересни бяха и сценките за търговията при капитализма и социализма. Всички останаха доволни от тази полезна инициатива.

Венка ЙОРДАНОВА

партиен живот

Как премина обучението на комунистите

ГК на БКП в Тутракан положи много усилия през изтеклата партийна учебна година. Още при изграждането на звената се държеше сметка за условията, общата и политическа подготовка на слушателите. В изградените 48 учебни форми взеха участие 95 на сто от комунистите на градската партийна организация.

В изградените лектории занятията минаваха на високо ниво. Там се изпращаха лектори-пропагандисти от окръжната и градската лекторска група. С интерес се посрещаха лекциите на Стоян Георгиев, Енчо Йорданов, Александър Ковачев, Тодор Тодоров, Александър Караджов. При голяма активност преминаваха разискванията. Особено добре се очакваха лекциите по патриотичното възпитание, по международното положение и др.

Началните школи се оказаха резултатен начин за обучение на слушателите, с по ниска подготовка. За пропагандисти тук бяха изпратени добре подготвени хора, които правилно използуваха беседата и разказа при предаването на новия материал и съвършенствано. Положителното в работата на пропагандистите беше и това, че още при подготовката на лекцията си те обмисляха и нагледните средства. Много от тях си служеха с диафилми, грамофонни плочи, табла и карти, като пропагандистите Рудина Гърдева от Тутракан, Александър Иванов от Пожарево, Стефан Камбуров в „Наркоопт“ — Тутракан. Добре премина работата и на учебните звена в Държавното горско стопанство, ТПК „Домостроител“, ДИП „Текстилни влакна“, СП „Комунални услуги“ и др.

В школите по основи на марксизма-ленинизма пропагандистите бяха с добра теоретическа и методическа подготовка. Слушателите в тях притежаваха по-високо обща и политическа подготовка. Ръководителите им се отнасяха с отговорност към подготовката и предаването на материала. Те намираха достъпен за слушателите език и им обясняваха нещата добре. Така работеха пропагандистите Енчо Йорданов, Вергил Русев, Киряк Белчев, Митьо Сейков.

Във вечерната партийна школа към ГК на БКП занятията се организираха редовно и протичаха на високо ниво. За лектори се ползваха членове на окръжната и градската лекторски групи. Те увлекателно и с интерес предаваха материала.

С учителите бе организирана теоретична конференция на тема: „Ролята на училището за формиране на патриотични чувства у подрастващите.“ Проведените занятия протекоха при голяма активност. От изказванията на учителите пролича правилното им отношение към ролята на училището за патриотичното възпитание на подрастващото поколение. Те се отнасяха със загриженост към изпълнението на тази задача. Много добре приключиха занимания та в СПУ „Йордан Йовков“ и училище „Стефан Караджа“.

От четирите семинара най-добре работиха тези в участъка на МВР с ръководител Калин Манолов и в ТКЗС. Занятията с ръководния кадър и членовете на бюрата на първичните партийни организации се провеждаха по определения график.

За звената по изучаването на икономиката на промишлеността, транспорта и търговията е характерна самостоятелната подготовка на слушателите, които в писме на форма подготвяха материала. Това е хубава форма на работа. Този начин създаде предпоставка изучаваният материал да се свързва с пряката работа на слушателите в предприятията, тъй като се разглеждаха въпроси по новата система на ръководство на народното стопанство, рентабилността на икономиката, техническия прогрес.

Съществено място бе отделено за повишаване на идейно-политическата и методическата подготовка на пропагандистите. Проведоха се няколко семинарни занятия. С пропагандистите от школите по марксизма-ленинизма бе организирана обмяна на опит в учебното звено в клона на ОКС. За това много допринесе партийният кабинет на обществени начала при ГК. На всеки пропагандист беше дадена програмата на Радиото и телевизията за предаванията по различните дисциплини. Кабинетът, макар и недостатъчно обзаведен с необходимата литература, нагледни помагала и технически средства, подпомагаше пропагандистите в работата им с това, с което разполагаше: диафилми, грамофонни плочи, диаграми.

Заключителните занятия премина ха при добра организация и голяма активност от страна на слушателите. Добре бе усвоен материалът от школите при РТС, СП „Комунални услуги“, Пощата, ТКЗС, БНБ, ГОНС, клона на ОКС, ЗГУ „Терма“, промкомбината. Във вечерната партийна школа и в някои от звената по предприятията и учрежденията при приключването на занятията се организираха изпити. Общата оценка е добра.

Партийните организации вече уточниха съставите на звената за партийна просвета през новата учебна година, като се съобразиха с възможностите, подготовката и желанията на комунистите.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

ПРЕД IX СВЕТОВЕН ФЕСТИВАЛ НА МЛАДЕЖТА И СТУДЕНТИТЕ

Един от съставите, които ще участвуват във фестивала, е представителният състав на Студентския дом на културата в София. Този състав е един от най-поулярните в страната. Той е провел успешни турнета в много европейски страни. Носител е на званията: „Лауреат на VIII световен фестивал на младежта и студентите в Хелзинки“, „Лауреат на II републикански фестивал“ и носител на I награда на Международния фолклорен фестивал в Истамбул.

Награди на малките родолюбци

Едно скромно и мило тържество се състоя наскоро с пионерите и осмокласниците—комсомолци от училище „Никола Вапцаров“, организирано от ОС на БТС. Защото малките пламенни родолюбци в два национални похода накараха участниците от цялата страна да се възхищават на тяхната неизтощима енергия, на отличната им организация и дисциплина. Отрядът „Димитър Дончев“, съставен от 50 пионери, с ръководител Георги Ламбов, взе участие в националния поход по стъпките на Ботевата чета от Козлодуй до Околчица и, оставяйки отлични впечатления с бойкостта и организираността си, зае първото място в крайното класиране. А отрядът „Дочо Михайлов“ с ръководител Стела Папазян за трети път се класира пръв в похода по стъпките на четата на Бачо Киро и Поп Харитон, като спечели преходната купа завинаги за себе си.

Младите туристи бяха топло приветствувани от секретаря на ОК на БКП Шакир Шакиров, който изтъкна високия им дух и воля по време на походите и пожела на малките родолюбци все така да изучават и обикват родната ни страна, да бъдат пример във всички патриотични акции на пионерската и комсомолската организации. Председателят на ОС на БТС Мико Николов също поздрави малките туристи и от името на окръжната туристическа организация благодари за високите им успехи. Той връчи на ръководителите на отрядите Георги Ламбов и Стела Папазян купи и грамоти.

Н. ПЕТРОВ

Неприятели застрашават люцерните за семепроизводство

Част от люцерната в окръга представлява широкоредови посеви. Ежегодно от тях се произвежда люцерново семе, необходимо за разширяване на площите на тази култура и за износ. Съществуващите у нас климатически условия са особено благоприятни за получаването на повече семена. Решаващо значение в това отношение обаче имат растително-защитните грижи, без които е невъзможно получаването на високи добиви.

Поради това, че люцерната се отглежда на едно и също място няколко години, масово се намножават неприятелите, които вредят на корените, листата и продуктивните органи. Вторият откос на семепроизводните посеви се напада най-често от люцерновата нощенка, педомерките, цветовия комар, семеяда, дървеничката и листните въшки.

Люцерновата нощенка се явява като един от най-опасните неприятели за семепроизводните посеви. При условията на окръга тя развива две поколения. Гъсениците на първото поколение се изхранват през един период от около два месеца. В зависимост от плътността те нанасят повреди в различна степен на отделните посеви. Гъсениците до трета възраст вредят главно на листата. След като преминат в четвърта-пета възраст, те се устремяват към върховете на растенията и се хранят лакомо с цветовете и завръзите. При плътност 4-6 гъсеници на квадратен метър те могат да унищожат всички плодни органи тук само за два-три дни. Това определя този неприятел като особено опасен за семепроизводството.

През последните години в голяма плътност се появяват и педомерките. През миналата година в отделни посеви на Дуловски и Кайнарджански район на един квадратен метър се наблюдаваха над 50-60 гъсеници. Те вредят главно на листата, като при по-голяма плътност причиняват пълно обезлистване на растенията.

Люцерновият цветов комар развива три поколения годишно. Второто и третото поколение летят по време на бутонизацията и цъфтежа на втория откос. Женската снася яйцата в цветните пъпки и с това им пречи да се развиват. Из люпените ларви се хранят в пъпките, като смучат сок.

Люцерновият семеяд зимува като възрастно насекомо в почвата. През пролетта въз растните насекоми се хранят с листата, като нагризват малки дупчици, които са без особено значение. При образуване на чушките от втория откос женските бръмбари снасят яйцата си в тях. Ларвичките се хранят само със семената, като ги унищожават напълно.

Люцерновите дървенички смучат сок от растенията по време на бутонизацията и цъфтежа и причиняват масово окапване на цветовете, което често се смесва с изресяване то по физиологически причини. През тази година масова е появата на листни въшки. Като смучат сок от растения та, те ги отслабват, а това влияе отрицателно на добивите.

Опазването на люцерната от тези неприятели е във възможностите на всяко стопанство. Необходимо е да се организират системни обследвания за определяне развитието и плътността на тези насекоми и в подходящия момент да се изведе борбата с тях.

По време на бутонизацията на люцерната комарчето, листните въшки, дървеничките и педомерките се намножават масово. Този момент е най-подходящ за борбата с тях. Добър резултат при това третиране се получава от препарата метилпаратион в доза 100 г на декар.

Сега излюпените гъсеници на люцерновата нощенка са във втора и трета възраст на развитието си. При условията на тази година, времето до 20 юни е най-подходящият период за провеждане на първото пръскане срещу този неприятел. Трябва да се посочи, че ако все още в отделни стопанства, въпреки провежданите пръскания, резултатите от борбата са незадоволителни, то основна причина за това е липсата на системни наблюдения за развитието на гъсениците. Много често те се забелязват едва когато се изкачат по чушките. През това време тяхното развитие е много напреднало и ефектът от използваните препарати е слаб.

Правилното определяне на дозата от отделните препарати също така е съществен момент от борбата. Добри резултати дават препаратите — тиодан емулсия 35 на сто в доза 300 грама за декар и тиодан прах 20 на сто в доза 500 грама на декар, севин 85 на сто в доза 200 грама на декар и севин 50 на сто в доза 300 грама на декар.

Следващото пръскане трябва да се проведе в края на юни и началото на юли с един от посочените препарати. Заедно с гъсениците на нощенката при това пръскане ще бъдат засегнати и останалите неприятели, които продължават вредната си дейност през този период.

Рангел ВЕЛКОВ,
агроном при Държавната инспекция по растителна защита

Беритба на липов цвят

Наред с изпълнение на другите селскостопански задачи кооператорите от с. Долно Ряхово участвуват и в беритбата на липовия цвят.

Само за два дни горският надзирател Рачо Борисов изкупи 1 200 кг цвят.

Беритбата продължава.

Найден ГЕОРГИЕВ

Комсомолците от с. Ножарево допринесоха със своя труд за доброто състояние на пролетниците в тяхната бригада.

НА СНИМКАТА: Младежи от звеното на Муталиб Махмудов окопават слънчоглед.

ПРИ ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ

Пред механизаторите и кооператорите от кооперативното стопанство—с. Иширково предстои да приберат реколтата от 22 000 дка пшеница, 3 900 дка есенен ечемик и 600 дка пролетен ечемик. Освен това трябва да осигурят необходимите грижи за окопните култури — окопаване, опазване от болести и неприятели, да извършат дълбоката оран, да засеят около 19 000 дка фуражна царевица втора култура и т. н.

Като се има предвид важността на жътвената кампания и още повече създадените трудности от сушата, ръководството на кооператива взе всички необходими мерки за навременно и беззагубно прибиране на реколтата. За целта УС на стопанството още в средата на м. май одобри оперативния план, в който бяха посочени мероприятията по организационната и техническа подготовка, извършването на самата жътва и вършитба, сеитбата на вторите култури, осигуряване на семена за есенната сеитба и др. мероприятия.

Този оперативен план бе разгледан подробно от производствените единици, по бригади и звена, а по села производствените съвети до 30 май разработиха и приеха подобни оперативни планове.

Понеже в жътвената кампания най-голяма тежест се стоварва върху наличната техника, вниманието на партийното и стопанското ръководства бе насочено върху ремонта на комбайните, тракторите, прикачния инвентар и семечистачните машини. Благодарение на самоотвержения труд на механизаторите, бригадните механици и най-вече на разгорялото се социалистическо съревнование в чест на 25-годишнината от Деветосептемврийското въстание, машините, които бяха определени за жътвената кампания, са ремонтирани в срок и качествено.

Както комбайните, така и останалите машини бяха своевременно разпределени по села и бригади. Комисия от състав гл. инженер, гл. агроном и зам. председателите по села до 5 юни минаха по бригади и провериха готовността на машинно-тракторния парк за лятната кампания. С малки изключения оценката от проверката за всичките села беше положителна. За безупречното поддържане на техниката през жътвата са взети всички необходими мерки. Въведено е денонощно дежурство в ремонтната работилница в с. Иширково. Набавени са почти всички резервни части, от които ще има нужда през времето на кампанията.

Както миналата година и сега жътвата се извърши групово, а това улеснява контрола и обслужването на комбайните. Поради оскъдния фураж стърнището се оставя много ниско—до 5 см. На всички комбайни хедерите са приспособени за най-ниска жътва. За разлика от другите години сега сламата изцяло се балира още на блока. За извършване на тази работа всички преси са ремонтирани. Доставена е необходимата тел. Миналата година при балирането беше допуснато голямо разпиляване на тела. Сега на 1 тон балирана слама се отпускат само 4 кг тел.

За да не се допуска разпиляване на зърно при жътвата, се въведе дежурство при комбайните. В списъка на дежурните са включени стопански и партийни ръководители. Дежурният отговаря за цялостната работа на комбайните през деня и най-вече за неразпиляването. По такъв начин миналата година добивът бе увеличен средно с 20-25 кг. Борба срещу загубите на зърното водят и водачите на превозните средства. Всички ремаркета и камиони, които вземат участие в извозването на зърното, са с ремонтирани каросерии.

За опазване на реколтата от пожар е създадена добра противопожарна охрана в полето и са взети противопожарни мерки от страна на механизаторите. Въпреки че реколтата е по-малка в сравнение с миналата година, в стопанството навреме приключи ремонтът и подготовката на складовете за зърно. Всички те са дезинфекцирани. Набавени са необходимите чували.

Още от първия ден на жътвата механизаторите ще водят борба за навременно и качествено прибиране на реколтата.

На освободената площ през деня се извършва предсеитбено торене, а през нощта механизаторите извършват предсеитбена оран. Тя ще бъде последвана от сеитбата на втора култура царевица. Преди да се извърши дълбока оран, една част от стърнищата ще бъде наторена с наличния оборски тор и суперфосфат. А самата дълбока оран ще приключи до 30 август. Внимание се обръща през тази напрегната кампания и на подготовката на оние площи, освободени от пролетници, които ще бъдат предсеитбено наторени и изорани.

За срочно и навременно изпълнение на всички задачи в лятната кампания иширковци организираха социалистическо съревнование между бригади, звена и механизатори. Първенците в тази благородна надпревара ще бъдат наградени с парични награди.

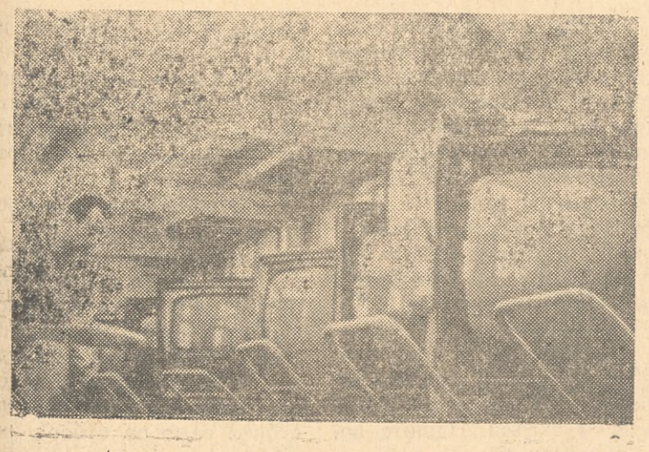
Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Новости • техника • Новости

ЦВЕТНИТЕ ТЕЛЕВИЗОРИ НАВЛИЗАТ В СЪВЕТСКИЯ БИТ

Серийното производство на цветните телевизори „Радуга—4" и „Радуга—5" вече започна в ленинградския завод „Козицки". Размерите на екраните на тези приемници са 40 и 59 сантиметра по диагонала.

На снимката: Регулировчиците проверяват върху вибрационния пулт качеството на една редовна партида от готови телевизори.

ОГНЕУПОРЕН КАУЧУК

Каучукът и каучуковите изделия са леснозапалими материали, които винаги могат да предизвикат пожар.

Напоследък колектив от специалисти в Полша е разработил и патентовал препарат, който придава огнеупорни свойства на каучука. С него могат да се предпазват от пожар контейнерни ленти, серпентини за корабостроителната промишленост, каучукови пробки за капсули — детонатори и др. Изпитанията са доказали, че новият препарат осигурява голяма пожароустойчивост на каучуковите изделия, а компонентите, които се съдържат в него, допълнително повишават еластичността и механичната якост на каучука.

ЦИМЕНТ „МЪЛНИЯ"

Неотдавна колектив от Нижнесалдинския цементов завод, съвместно със сътрудници на Московския научноизследователски институт по цимента, е пуснал първата партида от новия вид цимент за торкретиране, наречен „мълния". Той е сулфатоустойчив, бързо свързващ и бързоотвърдяващ се. Циментът се свързва само за 5 минути ,а след един час той набира вече якост от порядъка на 100 кг на кв. см. Приготвя се на базата на синтетични и обикновени гранулирани доменни плакове. Новият цимент заменя успешно не само употребяваните досега в торкретирането свързващи вещества със специални скъпи добавки, но по някои показатели ги превъзхожда.

ПОДВОДНА ТЕЛЕВИЗИОН НА КАМЕРА

Сътрудници от съветското бюро „Газприбороавтоматика" са изработили нова подводна телевизионна камера, с която може прецизно да се издирват потънали кораби и пристанищни съоръжения. Фотокамерата се намира в непромокаемо кълбо и се задействува с електрически ток от 220 в. Програмирането на камерата и на лещите става дистанционно. Образите на телевизионния екран са така ясни и релефни, че с помощта на специални приспособления към камерата могат да се установят даже и при нечиста вода пукнатини от около 1 мм върху бетон.

ФОСФОРНА КИСЕЛИНА — ЗАЩИТНО СРЕДСТВО

Колектив при института за конструиране на машини за хранителната промишленост в ГДР е разработил нов начин за борба с ръждата по железните материали и детайли. С него отстраняването на ръждата се извършва чрез байцване във вана, съдържаща 12-процентова фосфорна киселина. В зависимост от дебелината на слоя от ръжда байцването трае от 8 до 20 минути. Размерите на почистваните детайли не са от значение за качеството на работата.

МЕТАЛИЗИРАНЕ НА ПЛАСТМАСИ

Изследователи от Централния институт за машиностроене Карлмаркскщат — ГДР, са създали нова технология за метализиране на пластмасите. По този прогресивен метод различни пластмасови материали, които са съставни части на машини, могат да се покриват по химически или електрохимически начини с метален пласт.

Безплатна храна за най-малките

Когато преди 3 години в с. Секулово заработи млечна кухня, майките някак страхливо прекрачиха нейния праг. Смущаваха ги съмнения. Не знаеха дали децата ще свикнат лесно с приготвяната храна.

Сега за всички деца от селото до едногодишна възраст се готви тук храна. Нещо повече. Миналата година такава кухня бе открита и в с. Грънчарово, а в останалите две села от Секуловски район действуват два млекораздавателни пункта. Разноските по приготвяне на храната, както и стойността на продуктите се заплащат от кооперативното стопанство. За 1967 година средствата, отпуснати за тази цел, надхвърлят 6 000 лева.

Кашичките, пюретата и киселите за малките дечица в Секулово се приготвят от готвачката Труфана Йорданова. Всеки ден при нея идва акушерката Пенка Матева. Тя определя менюто, проверява качеството на храната. И най-важното: както акушерката, така и другите медицински органи от селото бдят за хигиената, която се поддържа в помещението, изискват идеална чистота.

Разбира се, за да бъде всичко в ред, има още какво да се желае. И мрежа на прозорците за лятото да се постави, и никога в селкооп да не липсват продуктите, за които дни преди това е дадена заявка, и дърва да има винаги колкото е нужно. И още нещо. Необходима е по-голяма упоритост от страна на обслужващия персонал, за да бъде в кухните и пунктовете наистина винаги идеално чисто.

...Когато наближи 11 часът, към сградата на кооператива в Секулово се отправят близките на 26 деца. Те носят съдинките, в които Труфана ще сипе вкусните ястия. Та ако не бяха вкусни, щяха ли така да розовеят бузките на Людмила, Росен и на всички останали дечица? А майките им? Колко са доволни те, че за рождените им се приготвя, и то безплатно, такава храна, каквато в къщи те нито имат време, нито пък биха могли всички сами да направят. Още повече, че много от тях ходят на работа било на полето, било във фермите. Те са благодарни за голямата помощ, която кооперативът им осигурява, за това, че децата им растат здрави и силни.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ПРОПУСКИ, НАРУШЕНИЯ И... ЛИЧНИ ОБЛАГИ

Проверка на Инспекцията за държавен контрол

Инспекцията за държавен контрол — Силистра организира масова проверка на общественото хранене в окръга. За 40 дни 12 нещатни инспектори, 7 специалисти и над 160 народни контрольори провериха 275 стационарни заведения и 41 сезонни обекти — летни градини, тераси, павилиони и т. н. Сформираните групи се натъкнаха на много пропуски, нарушения и слабости. В част от нарушенията се долавя стремежът за лично облагодетелствуване за сметка на клиентите.

Най-общият извод за търговската мрежа е, че обектите са сравнително правилно разположени териториално на основата на принципа „търговията по-близо до хората!" Изключение от това правило прави Наркооп — Тутракан. В кварталите „Христо Ботев", „Черкезите" и района на „Винпром", където са разположени промишлените предприятия и живее по-голямата част от населението на града, почти няма заведения за обществено хранене, тъй като не се считат няколко тесни павилиона. Недостатъчни са заведенията за обществено хранене и в кварталите „Юрий Гагарин" — Силистра, „Черник" — Дуловo и в селата от районите на Айдемир, Секулово, Черноли.

На основата на правителствени разпоредби отдел „Търговия и изкупуване" при ОНС е разработил план за развитието на общественото хранене в окръга за периода 1965-1968 година. В него се предвижда заведенията за масово хранене да нараснат от 35 на 50 на сто, ресторантите от първа категория да останат 15 процента, сладкарниците 25 процента, а пивниците да се намалят от 35 на 15 на сто. Освен това със заповед на отдела на 50 на сто от сладкарниците е забранено да продават спиртни напитки и цигари. При проверката обаче се установи стремеж в ръководствата на по-голяма част от потребителните кооперации да запазят броя на пивниците, вместо да откриват заведения за масово хранене. В много сладкарници се нарушава системно заповедта да не продават спиртни напитки и цигари. Този стремеж е движение по линията на най-малкото съпротивление. За откриване и поддържане на гостилници в селата са необходими продукти, готвачи и сервитьори — грижите са по-големи, докато спиртните напитки са готова продукция, приготвена от „Винпром" — само продавай! Явно е, че за преодоляване на тази умишлена инертност трябва да се заемат както работниците от отдела „Търговия и изкупуване", така и тези, които практически осъществяват предвидените мероприятия.

Повече от заведенията за обществено хранене разполагат с необходимата им механична, топлинна и хладилна техника. В мрежата на ГТП „Здрава храна" — Силистра тя е в добро състояние. В лошо състояние е хладилната техника на Наркооп — Тутракан. Това се потвърждава от факта, че около 30 на сто от хладилниците не работят, както и част от топлинната и механичната техника. Не е изправна хладилната техника в селата Алфатар, Срацимир, Кайнарджа, Голеш, Главиница и ДЗС „Янко Забунов". В селата Правда, Яребица и Руйно няма хладилни съоръжения.

Нередовно е снабдяването с безалкохолни напитки в селата, обслужвани от Наркооп — Тутракан, и в съставните села на общините Срацимир, Алфатар и Главиница.

Недостатъчен е обемът на кухненската продукция, което се вижда от съпоставката и с общия стокооборот на заведенията за обществено хранене. В потребителната кооперация — Иширково тя е 12 на сто от общия стокооборот, в Наркооп — Тутракан—15 на сто и т. н.

Членовете на комисиите на много места се натъкнаха на съзнателно намаляване грамажа на порциите и завишаване на цените на ястията, с цел за лично облагодетелствуване. Готвачката Ирина Ташкова, от ресторанта в с. Сокол, влага продукти за 20 чорби-топчета, но вместо общо тегло на супата 6 килограма, в казана бяха намерени 7,7 килограма. Чрез оводняване на ястието тя се е стремяла да получи и продаде повече продукция. В същото заведение салатата се сервира по 100 грама, вместо по 120 грама. В закусвалнята на Наркооп — Дулово 10 кебапчета излязоха 380 грама, вместо 450 г; в сладкарницата на ДЗС „Янко Забунов" се продава риване, произведено от Наркооп — Тутракан, по 70 грама, при стандарт 100 г. В същата сладкарница бонбоните „кръц-кръц" се продават по 12 броя за 10 стотинки, вместо по 14 броя, лукчетата по 13, вместо 19 бр. и др.

Управителят на ресторант „Москва" в Тутракан вписал в листа за менюто завишени цени на ястията: свинска яхния по 44 стотинки, вместо 43 ст., агнешко фрикасе по 46 вместо 45 стотинки, риба моруна със сос 42 стотинки, при цена по ценоразпис 40 стотинки и др.

Проверката установи неоснователно повишаване цените на рибните и месните консерви в някои заведения за обществено хранене. Консервите се продават в Сокол с 35 на сто надценка, вместо с 20 на сто, в Зафирово с 25 на сто, вместо с 20, в Тутракан с 20 на сто, вместо със 17. Тези своеволни надценки водят само до лично облагодетелствуване.

Комисиите установиха още, че в редица заведения за обществено хранене не се поддържа необходимата хигиена в търговските зали и в помещенията за приготвяне на ястията. При неподходящи условия се приготвляват в някои потребителни кооперации и разхладителните напитки. За тези пропуски до известна степен вина имат органите на ХЕИ — Силистра, които трябва по-често да правят проверки и да бъдат по-взискателни.

Резултатите от проверката показаха, че само обществените контрольори не са в състояние да отстранят допусканите нарушения. Инспекцията за държавен контрол обърна внимание на отговорниците по общественото хранене в окръга и задължи председателя на ОКС Ангел Стоянов и началника на отдел „Търговия и изкупуване" при ОНС да потърсят дисциплинарна и имуществена отговорност от председателите на наркоопите в Тутракан и Дулово и на потребителните кооперации в селата Алфатар, Срацимир, Брадвари, Сокол, Секулово и Зафирово за допуснатите нарушения. Инспекцията обърна също така внимание на Марин Куртев, ръководител на бирения цех в Силистра, и на Милан Ангелов, директор на ДТП — Силистра, за нередовното снабдяване на окръжния център и селищата в окръга с бира и безалкохолни напитки.

Административните мерки обаче са недостатъчни за пълното прекратяване на нарушенията в заведенията за обществено хранене. Въздействие върху работата на търговските работници може да окаже обществеността, като не търпи прояви във вреда на клиентите, водещи до нарушения и лични облаги. Ръководителите на търговските организации трябва да осъществяват строг контрол върху работата на работниците в ресторантите, павилионите, пивниците и сладкарниците.

Нягул НЯГУЛОВ —
инспектор при ИДК — Силистра

Михаил ТОМОВ —
от „Силистренска трибуна".

Добруджанката и нейните ръце

Спомен ли е това?

Някакъв сън ли? Или далечно предание, което идва с кръвта. ...Аз вървя сред лумналите жита, над които дори и вятърът не смее да се докосне — толкова са на тежали от плод. И от далечината се носи нейният глас — гласът на добруджанката. Той идва като че ли отвъд хоризонта, някъде изпод класовете на житото, внезапно се изгубва, за да се появи отново като нова вълна на вятъра.

Вековете са оставили в Добруджа тъжни мелодии. Мелодии, които се губят под подтискащо-широкия небосвод и които въпреки всичко искат да напомнят: изчезва всичко по земята, всичко. Остава, каквото в песента остане...

Векове добруджанката е пяла тъжни песни.

Затова пък нейните ръце са весели. Кой знае, може би защото те са съумели да люлеят с еднаква сила сърпа и люлката десетилетия наред, може би защото огненото слънце ги е принудило да търсят някаква защита, може би защото безконечните зимни виелици не могат да останат непресъторени, но ръцете на добруджанката са потърсили светлината на белия цвят.

Погледнете алфатарските престилки! Червеното става оранжево, бакъреното се превръща в жълто — но преобладава белият цвят. Черното от добруджанските песни липсва в сътворените от ръцете на добруджанката престилки.

...Това се случи в етнографския музей. Разглеждахме алфатарските престилки, възглавници те, обредните кърпи за огледала, портрети, разглеждахме избродираната канава на мъжки ризи, килимите и ковьорите. Мотивите се повтаряха със своеобразни нюанси, цветовете разговаряха помежду си, спореха тук-таме, но никъде не крещяха, внимателно бдяха да не се промъкне между техните редове черният цвят на добруджанската мъка. Ръцете на добруджанката са търсили светлинката на спокойствието.

Уредничката на музея разказваше, че алфатарската жена носи потеклото си от ямболския край. Може би затова в творенията на първите поколения в селото преобладават по-тъмните цветове — тъмнокафяво, тъмнозелено, есенножълто. Разбира се, фигурите и на по-късните поколения са същите — геометрически и строги — като живота на българската жена изобщо. Откъде обаче и кога точно се е появил преобладаващият бял цвят, уредничката не се нае да обясни. Тя предположи, че просто на някоя добруджанка се е прискало да изгони тъмнината от работата си, била е щастлива по някаква причина...

Не, не може да се каже точно. Пък и не това е най-съществено.

Същественото е другото — което остава във времето, богатството на мелодиите и цветовете. Богатството на душата на добруджанката и на нейните ръце. Богатството на онази жена, чийто глас като че ли идва някъде отвъд хоризонта, някъде изпод класовете на лумналото жито като вълна на вятъра. Или като дълго спотаявана ласка по челото на огрубелия от слънцето мъж...

Ан. ИВАНОВ

Да пазим пчелите!

Наскоро самолет от селскостопанската авиация извърши пръскане на посевите. Това мероприятие е добро, но защо в района на село Окорш не се положиха достатъчно грижи, за да се предпазят от отравяне пчелите? Техните стопани работят също в кооперативното стопанство.

Картината е нерадостна. Загубите в пчелина на стопанството са почти стопроцентови — пред прелките на кошерите се виждат купчини умрели пчели. Трябваше преди пръскането пчелинът да се премести в друг район или пък за ден-два пчелите да се затворят. Как ще се обясни сега масовото унищожаване на пчелните семейства в Окорш и кой трябва да отговаря за това?

В подобни случаи нехайството винаги е осъдително, особено когато засяга обществените интереси.

Владимир ПОПОВ

По пътищата на окръга

ОТНОВО НЕХАЙСТВО...

През миналата година в окръга станаха не малко произшествия с трактори, снабдени с ремаркета; те участвуват преди всичко в селскостопанските кампании по прибиране на различните култури. Имаше и жертви.

Именно тази е една от причините, която заостри вниманието на автоконтрольорите към този вид превозни средства през настоящата година. И това е напълно основателно, като се има предвид, че все още продължава нехайното отношение на някои ръководители и трактористи към изправността на превозните средства.

Това потвърди и проверката, която беше извършена в село Алеково преди известно време. Преди нея от страна на органите на КАТ е имало напомняния, предупреждения. Но те са останали почти без резултат. Под претекст, че са нужни в селското стопанство, много трактори с ремаркета продължават да се движат по пътищата на общината и по блоковете, без да бъдат осигурени със спирачни системи, на които може да се разчита в най-трудните моменти. Такива спирачни системи, които могат да гарантират живота на тракториста и запазването на техниката. Но и досега в Кутловица, Бистра и Честименско продължават да се движат превозни средства от този род, без да имат нужната осигуреност. Вината може да се търси и в стопанското ръководство, и в прекия отговорник — инженера на кооператива. Това е едно сериозно нарушение на Правилника за движение и предпоставка за злополуки.

Само няколко дни след проверката ни в Алеково стана произшествие, което идва да потвърди, че тя е била навременна. В землището на селото катастрофира един трактор ДТ—20; трактористът е сериозно наранен, ремаркето е потрошено. Може би след този случай в Алеково ще разберат, че трябва да се отстранят причините, които довеждат до такива тревожни последствия...

• • •

А водачите на превозни средства от Средище страдат от друга една болест. Те предпочитат да не гарират своите коли в стопанството, макар че това е нужно поради много сериозни обстоятелства. При това положение сутрин те не се явяват на технически прегледи при механика и тръгват на път непроверени, понякога с технически неизправни коли. И съвсем няма да бъде чудно, ако станат някои произшествия с техните коли именно по тази причина.

Не гарирали колите си в стопанския двор, шофьорите през нощта имат и възможността да правят „черни" курсове, нещо от което стопанството губи изключително много... Може би това ще принуди ръководството му да предотврати това нехайство.

П. ПЕТРОВ

С ОБИЧ КЪМ ТЕХНИКАТА

На 14 юни в един от салоните на Образцовото народно читалище „Доростол" в Силистра беше открита интересна изложба, която е събрала около стотина технически експонати, изработени в часовете на извънкласните форми на работа. В нея вземат участие ученици от всички видове и степени училища.

Изложбата, организирана от ОК на ДКМС и отдел „Народна просвета", фактически е първи етап от прегледа на техническото творчество в окръга — вторият ще се проведе през идната година.

Макар и първа по рода си, изложбата е събрала твърде много модели, които съвсем красноречиво говорят не за любознателност, а за изявени интереси към техниката. Наред с по-традиционните модели на кораби, самолети и ракети тя поднася на посетителите и поредица други експонати, далече по-сложни. Естествено, те са изработени от учениците в горния курс, като представляват една прекрасна реализация на интересни идеи.

Всички модели, представени на изложбата, са действуващи и това още повече повишава нейното ниво. Сред радиоприемниците, то изправителите има и някои експонати, които още от пръв поглед привличат вниманието. Сред тях трябва да се посочат устройството за програмирано обучение и изпитване и електрическата железница — изработени от курсисти от ТМТ.

Може да се каже, че съобразно възможностите и техническата база, най-добре на изложбата се представят Техникумът по механотехника и Първа гимназия от Силистра. Малко са участниците от селските училища.

Изложбата е едно радващо явление. Тя говори, че утре окръгът ни с право може да очаква технически кадри, добре подготвени, с висока квалификация.

С. ИВАНОВ

Курсистите от механотехникума подготвят релейното устройство за програмирано обучение и изпитване.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Лекоатлетически състезания в Сребърна

Преди няколко дни физкултурният комплекс в двора на училището бе запълнен от младежи и пионери в спортни екипи. Провеждаше се дружествената спартакиада в рамките на третата републиканска спартакиада.

Участниците в състезанията се бореха мъжки и това ги направи интересни. Кандидатите за първите места бяха много и всеки искаше да тласне гюлето по-далече, да скочи най-високо, да пробяга разстоянието най-бързо. Но все пак победиха най-добрите, най-силните. В кроса на 1 000 метра най-добро време даде осмокласникът Васил Иванов. На скок височина първи бяха Никола Янакиев, Енчо Неделчев и Иван Дяков, а от пионерите Димитър Великов и Пенка Тодорова при пионерките. В тласкането на гюлле победи Иван Киров, а на скок дължина първи бе Иван Георгиев.

Проведоха се и срещи по баскетбол между отборите на механизаторите и на териториалното комсомолско дружество и по футбол между сборните отбори на учениците и донаборниците.

Спартакиадата е един хубав спортен празник за селската и учащата се младеж. За съжаление участието на девойките в нея беше минимално. Тези състезания поставиха началото на една хубава традиция — реши се първият неделен ден от месец юни всяка година да бъде посветен на спортни прояви.

Станка БОЙЧЕВА

Празник в Дичево

На 12 юни в село Дичево се проведоха ученически състезания между пионерите от пети до осми клас по баскетбол, волейбол и лекоатлетически крос.

Малките волейболисти от седми клас успяха да победят по-големите осмокласници с 2:0. До тук се представиха те и в баскетболната среща, като спечелиха победа с 26:6, а футболистите пак от седми клас победиха осмокласниците с 9:2.

Петокласничките се оказаха много добре подготвени и също изтръгнаха победи от по-големите си съученици от шести и седми клас по волейбол и баскетбол.

Физкултурният празник е една хубава проява и дава възможност да се проверяват физическите данни на учениците.

Димитър СТЕФАНОВ

Успех в зоновите първенства

Миналата седмица в село Хитрино, Шуменски окръг, се проведоха зоновите състезания по волейбол, които трябваше да излъчат финалисти за републиканските състезания. Участвуваха мъжките и женските отбори от седем окръга. Нашият окръг бе представен от волейболистите на село Бабук и волейболистките на ССТ — Калипетрово.

Турнирът бе открит със срещата между мъжките отбори на Силистренски и Варненски окръзи. Нашите волейболисти играха добре и спечелиха победа с 3:2. След обяд те победиха и отбора на Толбухински окръг с 3:0. На другия ден те спечелиха срещу разградските волейболисти с 3:0 и станаха реална опасност за водача в „Б" РВГ — отбора на село Сенокос, и минаха логодишния републикански първенец — отбора на село Ябланица. След много оспорвана борба рутината все пак си каза думата и след двете загуби нашите волейболисти заеха третото място.

Още по-радостно бе представянето на девойките от Селскостопанския техникум. Те лесно се справиха с отборите на Русенски и Варненски окръзи с по 3:0. В решителна среща между тях и домакините от Шуменски окръг нашите спечелиха и загубиха само от отбора на Ябланица. По този начин те се класираха на второ място и придобиха право да участвуват в републиканските състезания. За първи път нашият окръг участвува във финал по волейбол за жени и затова нека пожелаем успех на нашите момичета.

Ангел ДИМИТРОВ

СИН

разказ от Юрий Михалцев

МЪЖЪТ И МОМЧЕТО вървяха по прашен междуселски път. Мълчаха, всеки си мислеше за нещо свое. Мъжът и момчето, които бяха син и баща. Приличаха си. Особено в очите — и на двамата те бяха тъжни, сериозни. Понякога те се поглеждаха. Момчето се заглеждаше въпросително в очите на баща си и тези очи му отговаряха спокойно, вдъхвайки му надежда. И момчето, чувствувайки силата и покоя на тези очи, се окуражаваше. Но когато отклоняваше поглед, очите на бащата се променяха. В тях вече нямаше увереност, така необходима на сина. В тях имаше някакъв въпрос, съмнение, безпокойство, дори страх. Да, и това беше най-трудното — синът трябваше да види само пълните със сила очи, да не подозре слабостта, смущението. Слабостта, страхът, болката — всичко трябваше да остане у него. Нервите трябва да се свият в юмрук и да се държат. И когато техните очи се срещаха, момчето винаги намираше подкрепа в очите на мъжа.

Синът пръв наруши мълчанието.

— Скоро ли, татко?

— Скоро, момчето ми.

Те се отклониха от пътя и заизкачваха хълма и светлосиньо, почти сиво, избеляло в разпокъсаните облаци, се издигаше небето.

Ето го и върха. Бащата сложи ръка върху рамото на момчето и каза:

— Погледни.

Пред тях лежеше морето от трева с ярките огньове на полските цветя: жълти, сини, червени — в огромното зелено море. Като стена насреща се изправяше гората. Слънцето не е жълто, а бяло и се е врязало в небето със своя особен лепителен блестящ кръг. Всичко това беше като мъчително прекрасна музика, непозната и неповторима.

Мъжът почувствува как се напряга тялото на момчето.

— Какво е това? — попита то, като че ли за пръв път виждаше полето, гората, небето, слънцето...

— Това е земята, сине.

— Земята? — Момчето си спомни прашния път. — Не, земята не е такава — грозна и сива, а такава — жива!

Мъжът леничко го потупа и отстъпи крачка назад. Момчето дълбоко въздъхна и бавно тръгна надолу. После по-бързо, още по-бързо, ето то вече бяга, не, не бяга, а лети...

— Е-е-е-й!

Мъжът тръгна след момчето.

...Спомни си онзи ден, когато за последен път го пуснаха при Ленка. Тя лежеше от слабнала, като че ли бе прозрачна. Останали бяха само очите й — големи, блестящи.

— Аз скоро ще умра, Толик — каза тя.

Той дори не й възрази, той само гледаше очите й. Гледаше ги и си мислеше как ще живее без тези очи.

— Аз ще умра — повтори Ленка. — Но не съвсем напълно. Аз ще остана. В хората, в мислите им. В тебе ще остана, в твоето сърце, нали е истина това?

Той гладеше ръцете й, нейните тънки пръсти, но виждаше само очите й.

— И в нашия син ще остана, във всяка негова привичка, във всяка негова капка кръв — говореше Ленка. — В очите му, в гласа му. Той ще ти остане вместо мене.

Те замълчаха.

— Нека той не идва тука. И когато ме... не трябва. Нека да бъда за него... жива. И за тебе нека да остана жива.

— Ленка — каза той. — Ленка!

Няма да има повече Ленка. Няма да ги има очите й, гласа й, нежните ръце, лицето с милите къдрици около ухото.

Синът. Мъжът се усмихна. Синът ще бъде с него вместо Ленка. На неговите момчешки плещи легна не лека съдба — да съществува за себе си и за Ленка. Но нито той. — Заради момчето не трябва да плача". И той не заплака. Само силно притисна момчето до себе си. Момчето тихо каза:

— Мама...

Страхът от неговите очи като че ли изчезна някъде, остана само мъката. По бузите му пропълзяха мокрите пътечки на сълзите — но нали то е още съвсем дете, нека да си поплаче. И мъжът разбра как са си нужни сега един на друг. Синът на бащата, бащата на сина...

Мъжът стоеше на тревата и гледаше небето. Наоколо лежеше тишината. Тази пълна със звукове тишина, с която природата обгръща човека. Наблизо се обаждаше щурец, тихо полъхваше ветрец, шумеше тревата. Мъжът обърна лице към слънцето и затвори очи. Светът стана червен и горящ. И сега в главата му дойде мисълта, която го накара да изтръпне. Той помисли: какво ще стане с него, ако съдбата му отнеме сина, така както му отне Ленка? Тази мисъл изведнъж изпълни съзнанието му. Всички други мисли някъде пропаднаха, остана само мъчителното чувство за пустота и ужас.

Той скочи и се огледа. Неговият син лежеше на гръб, разперил ръце. Мъжът искаше да извика момчето, но изсъхналите устни не му се подчиниха.

Момчето се изправи и тържествено извика:

— Тя диша! Чуваш ли, татко, тя диша!

И мъжът не издържа. Падна на колене, а слънцето наля със златни сълзи ъгълчетата на неговите очи. Момчето изплашено каза:

— Какво ти е, татко, не трябва, моля ти се.

Мъжът се усмихна през сълзи, а устните му шептяха:

— Сине, сине, сине...

(Превод от руски)

О Б Я В А

ОТПК „9-ти СЕПТЕМВРИ" гр. СИЛИСТРА

т ъ р с и

работници-бъчвари с различни разряди. Постъпване веднага. Заплащане по трудови норми.

Справки: Личен състав, тел. 34-95.

От Управителния съвет

О Б Я В А

Средното професионално-техническо училище гара Две могили, Русенски окръг, съобщава на интересуващите се, че за учебната 1968/69 година ще приема ученици — младежи и девойки по следните специалности:

1. Полевъдство — 70 ученика със срок на обучението 3 години.

2. Тракторист, комбайнер и водач на бързоходни трактори и транспортни машини — 140 ученика.

Условия, на които трябва да отговарят кандидатите:

а) за специалността „Полевъдство" да са завършили VIII клас;

б) за специалността „тракторист-комбайнер" да са завършили VII клас.

Завършилите успешно специалността „Полевъдство" получават средно образование и имат право да продължат образованието си във всички видове висши учебни заведения.

Завършилите успешно специалността „тракторист-комбайнер" получават VIII-мо-класно образование и имат право да продължат обрзованието си в техникумите.

На всички курсисти е осигурена безплатна храна, квартира и работно облекло за практиката.

За справка отнасяйте се до дирекцията на училището.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 71 (1888) | Четвъртък, 20 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НЕУВЯХВАЩА Е СЛАВАТА НА ДИМИТРОВ

Че събранието беше тържествено, личеше още отвън. Пред Театъра на 18 юни вечерта духовият оркестър изпълняваше революционни песни. Пионери окачваха на посетителите червени лентички с образа на Георги Димитров. Въодушевление цареше и в препълнения салон още преди започването на тържеството. Група пионери от предните редици, последвани от публиката, изпяха „Самотна лодка се белее“ и „Хей балкан ти роден наш“.

В президиума на общоградското тържествено събрание в Силистра по случай 86-та годишнина от рождението на Георги Димитров заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров ,секретарят на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, активни борци против фашизма и капитализма, общественици. Тържеството бе открито от секретаря на Градския комитет на Партията Станчо Николов. Той даде думата на другаря Христофор Иванов, който изнесе доклад за живота и великото дело на безсмъртния син на българския народ и изтъкнат деец на международното комунистическо и работническо движение Георги Димитров.

Докладчикът припомни на присъствуващите ония паметни дни, когато на историческия Лайпцигски процес Георги Димитров показа как трябва да се държи комунистът пред фашисткия съд, превърна се от обвиняем в обвинител и защити не само делото на комунизма, но и нашата национална чест. Големи са неговите заслуги по-късно в изработването на тактиката на единния фронт в борбата против фашизма, с което се даде правилна ориентировка на комунистическите и работническите партии. След Деветосептемврийската победа у нас Георги Димитров творчески разработи марксизма-ленинизма, като изходи от конкретните български условия. Вървейки по Димитровски път, в дружба с великия Съветски съюз, социалистическа България наистина постигна за 10-15 години онова, което други страни при други условия са постигали за столетия. Особено големи са нашите успехи след историческия Априлски пленум на ЦК на БКП.

Комсомолката Мая Радева прочете поздравителна телеграма от името на събранието до ЦК на БКП, която бе гласувана единодушно, с бурни ръкоплескания.

Преди да завърши официалната част, в салона екна песента „Септемврийци“. Всички станаха прави и я изпяха до последния куплет.

Тържественото събрание завърши с концерт, изпълнен от представителния хор „Седянка“ при Образцовото народно читалище „Доростол“. Конферансието съобщи на публиката, че хористите посвещават своя концерт на 86-та годишнина от рождението на великия Георги Димитров.

НАУЧНИТЕ ДОСТИЖЕНИЯ — В МАСОВАТА ПРАКТИКА

С всяка измината година както в страната, така и в нашия окръг стремежът към внедряване то на все по-високодобивни сортове пшеница расте. За да се запознаят с последните успехи, постигнати в нашата страна в отглеждането на тази култура, на 18 т. м. по инициатива на ОК на БКП, Окръжния кооперативен съюз и управление „Земеделие“ при ОНС председателите и главните агрономи на ТКЗС и секретарите на общинските комитети на БКП посетиха Научноизследователския институт по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево.

В института пред ставителите на нашия окръг бяха любезно посрещнати и отведени в полето, където при конкретните условия можаха да видят резултатите, постигнати от научните работници на различни площи.

На своя конкурсен сортов участък старши научният сътрудник на института другарят Коста Гоцов запозна ръководителите и специалистите със заложените за изпитване най-нови сортове от много страни на света. Особено внимание обаче той отдели на съветските сортове „Кавказ“, „Скороспелка—35“ и „Безостая—1“. Много подробности бяха дадени и за четирите български сорта: 19—16, 628—9, 112—302 и Надежда—2. По своите качества българските сортове с нищо не отстъпват на внесените от чужбина. Те дават по-високи добиви от „Безостая“ и зреят с 1—2 дни по-рано.

За съветските сортове другарят Гоцов посочи, че те са много устойчиви на болести и полягане, както и с високо качество на брашното. Сортът „Скороспелка—35“ зрее с почти една седмица по-рано от останалите. Сортът „Аврора“ с един-два дни по-късно и дава най-високи добиви. В сравнение с „Безостая—1“ от декар се получава по 100—120 килограма повече зърно. Сортът „Кавказ“ зрее с 3-4 дни по-късно от „Безостая—1“. Той е най-устойчив на полягане и това го прави много пригоден за поливни площи.

На самите пшенични блокове, където се извежда опитът по напояването, научният сътрудник Мария Кръстева запозна специалистите с нормите на торенето съобразно предшественика и времето на сеитбата, какви трябва да бъдат сроковете и влагата в почвата, какво трябва да бъде съотношението на амониевата селитра и суперфосфата.

Подробни пояснения, свързани с агротехниката при отглеждането на пшеницата, даде директорът на института другарят Борис Симеонов. Той изясни конкретно каква трябва да бъде обработката на почвата и торенето съобразно климатичните условия. Особено много наблегна на сроковете за сеитба и посевните норми. Всякакво нарушение на последните изисквания се отразява пагубно върху резултатите. Според изведените опити най-добри са резултатите от сеитбата, проведена на 1 октомври с посев на норма 400-500 кълняеми семена на квадратен метър. Възможно е да се стигне и до 600 кълняеми семена по изключение.

След като се запознаха и с участъците за масово семепроизводство, представителите на нашия окръг се завърнаха в института, където в салона в присъствието на научните работници бяха разменени мисли, свързани с досегашните резултати и перспективата в отглеждането на пшеницата в нашия окръг.

На въпросите като: какво да се прави с големите буци, които се получават при дълбоката оран, след жътва, има ли изведени опити с есенници на мястото на сорго, каква е себестойността на пшеницата, отглеждана в института, бяха дадени изчерпателни отговори.

В отговорите си другарят Симеонов подчерта, че ако оранта се прави за пролетници, големите буци не са опасни. Освен валежите и влагата през зимата те ще бъдат допълнително обработвани. При положение обаче, че оранта е предсеитбена, не трябва да се отива на голяма дълбочина. Може да се оре дори до 10-12 сантиметра. На такава почва спокойно може да се сеят вторите култури. Почвата може да се дискува и три-четири пъти. Там, където има влага, трябва да се оре с плуг на 20-25 сантиметра. По-дълбоката оран струва скъпо, а и без това тя няма да се отрази на резултатите. В никакъв случай не бива да се закъснява с предсеитбената обработка на почвата.

За да имаме високи добиви, не можем да имаме ниска себестойност при сегашното състояние на нашата селскостопанска техника. Необходими ни са комбинирани торове и машини, които могат да извършват по 4-5 операции наведнъж. Соргото — подчерта той—е лош предшественик.

Иван ПЕЙЧЕВ

Пред Деня на работниците от транспорта и съобщенията

Дни и вечери край голямата река

И дните, и нощите в пристанището на Силистра са еднакви — трудови. Напрегнати като протегнатите ръце на кановете, които съсредоточено надничат в шлеповете, внимателно сграбчват пляча та си от трюмовете, а след това изведнъж се дръпват нагоре, като че ли се страхуват някой да не им отнеме товара. И когато в града угаснат електрическите лампи, там, в пристанището, не престават да блестят двете слънца над кановете. Те като че ли не се интересуват от житейските и битовите закономерности, а продължават да сияят над голямата река. Техните отсечени сигнали прорязват задрямалата тишина и уведомяват съседните брегове, че тук, в пристанището, животът продължава да тече.

Всъщност иначе не би могло и да бъде.

Пристанището на Силистра е един от малкото отдушници на района, откъдето се осъществява вносният приток на стоки, суровини и материали, откъдето Силистренски окръг изпраща плодовете на своята земя, продукцията на фабриките и заводите.

44 докери работят денонощно около кановете. Те именно осъществяват най-пряката връзка между България и Съветския съюз, България и Югославия, България и Чехословакия. Разбира се, България в този случай означава Силистренски окръг. И за да стане реалност тази връзка, са нужни яките мишци на докерите, стоманените челюсти на кановете, нужен е трудът на първенците Петко Колев, Ариф Садъков, Кирил Петров, Иван Петров и на много други работници от четирите бригади, трудът на механизаторите и служителите.

Формално погледнато, пристанището в Силистра е едно твърде малко „предприятие“. Общо неговият трудов колектив едва наброява 80 души. Но това не пречи шестмесечният план да бъде преизпълнен още на 17 юни. До тази дата трябваше да бъдат обработени 170 000 физически тона товари ,а отчетите вече сочат цифрата 188 000. Планът за печалбата за петте месеца е преизпълнен с повече от 20 000 лева.

А сега?

Сега идва лятото — времето, когато щедрата гръд на Добруджа отдава плодовете си на хората, времето, когато кръгозорът започва да трепти с огнени сияния. По това време в пристанището на Силистра става най-оживено.

Точно този момент е предстоящ сега.

Във връзка с него ръководството на пристанището вече подписа споразумение със стопанското предприятие „Булгарплод“. В това споразумение бяха включени клаузи, засягащи двете страни. Защото независимо от другите задължения плодовете на Добруджа трябва да бъдат прерабо тени качествено и също така качествено да стигнат до своя консуматор — независимо от това каква народност ще има той.

Може би затова в съревнованието между бригадата на Петко Колев и бригадата на Иван Петров има нещо наистина хубаво, наистина полезно. Кой от тях ще излезе първенец, все още не се знае със сигурност. Пък и едва ли това ще има чак такова значение за купувачите, които ще вкусят плодовете на нашата земя. Важното е те да стигнат до тях.

А че ще стигнат, е повече от сигурно. За това говорят свет щите слънца на кановете нощем, за това говорят бързащите сенки на докерите. Онези здрави и силни хора, чиито стъпки заглъхват над огледалната повърхност на голямата река и чак призори спират пред вратите на домовете си.

Историята твърди, че докерите са не само неуморими, но и неумолими.

А това не е без значение...

Любен ДЕЛЯНОВ

На масова жътва в ДЗС „Янко Забунов“

Поради създалите се климатични условия през настоящата година и особено продължителното засушаване в района на нашето стопанство значително по-рано се развиха есенните посеви и се създадоха предпоставки жътвата на ечемика да започне с около 15-20 дни по-рано в сравнение с други години.

Това даде повод на техническото ръководство при стопанството да вземе срочни мерки за подготовката и ремонта на машините ,които ще вземат участие в прибирането на реколтата. Обърнато бе особено внимание на комбайните и тракторите.

Преди няколко дни бе проведено разширено съвещание с техническото ръководство и всички механизатори, които ще вземат участие в прибирането на реколтата. На него инженерът по механизацията Кирил Линджев информира присъствуващите за готовността на машините, а гл. агроном Сава Дацов разясни мар шрутните планове на комбайнерите и методите, по които ще се работи през време на жътвената кампания. След това директорът на стопанството Тодор Радев постави на обсъждане практическите задачи — как трябва да се жъне с оглед да не се допусне никакво разпиляване и в най-съкратени срокове да се прибере реколтата.

За да се създаде по-добра организация за работа и обслужване на комбайните, реши се жътвата да се проведе по груповия начин, като всички комбайни ще жънат на един или най-много на два блока. Приеха се и реди ца условия за допълнително материално стимулиране на механизаторите, които ще вземат участие в жътвата, за пълно натоварване на машините и за качествена работа на механизаторите.

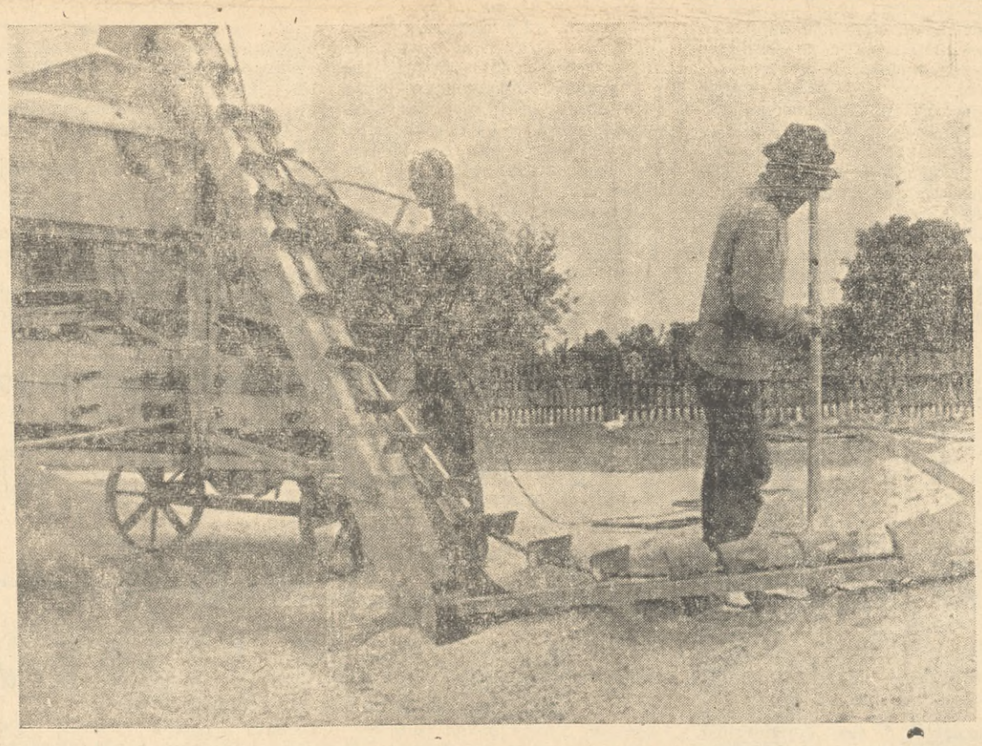
Първите опити за жътва и разжънване на блоковете бяха направени още на 6 и 7 юни, а с пълен ход тя започна на 10 юни. Само за 2-3 дни тракторист Иван Тодоров с виндроуер по разделния начин пожъна 1 100 декара ечемик, а тракторист Иван Радев 1 020 декара. Стопанството ще прибере през настоящата година около 20 000 декара есенници, от които ечемик 9 185 декара, пшеница 12 260 декара и овес 550 декара. Всичко трябва да се прибере в най-късите подходящи срокове. Ечемикът да се ожъне максимум за 10 работни дни, а пшениците за не повече от 12 работни дни. Това предполага дневното натоварване на всеки комбайн да е не по-малко от 100 декара. Взети са сериозни мерки и за ежедневното водене и отчитане на съревнованието между комбайнерите. За целта ще се издава ежедневен бюлетин, на първенците-механизатори ще се връчват преходни червени флагчета и материални награди.

Няма съмнение, че при така създадената организация на работа механизаторите успешно ще изведат докрай тази най-отговорна кампания.

Кирил ТАСЕВ

Механизирана е зърноплощадката и в стопанския двор на с. Златоклас. Почистването на семената тук става с машини, които заменят труда на хората и спомагат за бързото прибиране на зърното.

НА СНИМКАТА: Електротехникът Ехлиман Ахмедов и кооператорът Ахмед Рашидов почистват ечемик.

Четири пъти повече череши и вишни

Един от смесената овощна градина в с. Българка е зает с 8 декара черешови и 7 декара вишневи дървета. През тази година те бяха отрупани с плод. Вместо 1 150 килограма череши кооператорите набраха 4 232 килограма. Вишните още окончателно не са обрани, но вместо очакваните 1 060 кг вече са продадени 3 650 килограма.

Благодарение на грижливата работа, всички партиди са приети от ДСП „Булгарплод“ — Силистра за екстра и първо качество. Черешите са продадени по 30 стотинки килограма, а вишните по 35 стотинки. В тези цени е включено премиалното възнаграждение по 10 стотинки на килограм. В касата на кооперативата са постъпили общо 2 200 лева, при план 420. Берачите не допуснаха чупене на клонки. Те пълниха равномерно щайгите. Подреждаха ги грижливо в камионите. Бригадирът Костадин Куцаров обръщаше внимание на шофьорите да бъдат внимателни. Затова плодовете пристигаха на приемателния пункт в добър вид. При това транспортът бе добре организиран. Обраните плодове веднага се превозваха.

Димитра Георгиева, Дона Петрова, Атанаска Станева, както и останалите берачи, допринесоха за доброто прибиране на богатата реколта от череши и вишни.

Дочо ДИМИТРОВ

Добри добиви от ечемика

Жътвата на ечемика в ТКЗС — Тутракан завърши.

С добри резултати при изпълнение на тази задача се отличават кооператорите от с. Пожарево. Само за няколко дни те прибраха зърното от 720 дка, засети с тази култура.

Най-напред бе пожънат семенният участък, който заемаше 500 дка площ. Средният добив е 315 кг. Още по-добри са резултатите от останалия посев — смес пшеница и ечемик. Тук всеки декар даде средно по 340 килограма зърно.

Жътвата във всички блокове се извърши качествено. Сламата вече е извлечена. Трактористите Иван Жеков и Ради Киранов започнаха подготовката на почвата за сеитба на царевица — втора култура за зърно.

Сега механизаторите от ТКЗС — Тутракан прибират житната реколта в отделните бригади на стопанството.

Живко ТРУШЕВ

Оживление на зърноплощадката

Със започване на жътвата площадката в стопанския двор на с. Брадвари се изпълни с шума на машините, с разговора на хората, които ги обслужват.

Хамид Халидов, Илия Илиев, Никола Добрев и другарите им всеки ден се грижат за по-качественото почистване на зърното, с доизсушаването му. Хората бързат с освобождаването на площадките, тъй като жътвата на пшеницата ще започне непосредствено след прибирането на ечемика.

Всички кооператори работят много съзнателно. Те се стремят да не допускат разпиляване. Вечер ечемикът на площадките се събира. Завива се с брезент и полиетилен, за да не се овлажнява.

Добрата работа на хората ще допринесе за прибиране на зърното без загуби.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Проверка на Инспекцията за държавен контрол

ПРОПУСКИТЕ ДА БЪДАТ ОТСТРАНЕНИ

ЖЪТВЕНАТА КАМПАНИЯ в ТКЗС с. Белица вече навлиза в своята решителна фаза. Ечемикът върху всички засети площи е пожънат. Преди два-три дни започна и прибирането на пшеницата. Над 1 000 дка от тази култура са вече пожънати.

Прибирането на реколтата от есенните посеви в стопанството се извършва сравнително добре. Взети са мерки от страна на кооперативното ръководство да бъдат намалени до минимум загубите на зърно. За тази цел на комбайнерите не се заплаща на тон, а само на час. Комбайните са изправни и контролът е добър. За това говори и фактът, че в пожънатите площи не се намира разпиляно зърно и неовършани класове.

За да се осигури повече слама, жътвата се извършва при много ниско стърнище — не повече от 7-8 см с изключение на пожънатите по разделния начин площи. Вземат се мерки за своевременно съхранение на сламата. На осободените блокове се извършва дълбока оран.

В прибирането на реколтата в ТКЗС с. Белица обаче се допускат и някои слабости, на които искаме да се спрем, за да се избегнат за в бъдеще.

Съвсем неоснователно в стопанството се започна с раздел но прибиране на пшеницата. Съгласно указанията по разделния начин трябваше да бъдат прибрани смесените посеви от пшеница и ечемик. Чистите посеви, поради това, че са сравнително ниски, следва да се прибират само с комбайни. В ТКЗС с. Белица обаче е станало обратното. Смесените посеви са прибрани с комбайни, а няколкостотин декара пшеница до момента на нашата проверка бяха пожънати разделно. От това полза стопанството няма. Част от ниско разположените класове не могат да се приберат. Стърнището се оставя високо, а от това се губи слама. При бирането на самите откоси ще бъде затруднено и може също да доведе до известни загуби.

По вина на комбайнера Велико Черников от с. Белица не е разжънат път за виндроуера, поради което първият откос е струпан върху черен път на дължина повече от километър. При прибирането му неминуемо ще се ангажира работна ръка и освен това е възможно да се допуснат значителни загуби на зърно.

Положително е отношението на стопанското ръководство към сламата. Веднага след пожънването на даден блок, тя се извлича от него и се съхранява. ТКЗС с. Белица обаче притежава само един слампресоподбирач, който в момента работи в землището на с. Варненци. Поради това по-голямата част от сламата се прибира с волокуши и се трупа на купи. В същото време болшинството от стопанствата на окръга притежават по 3-4 слампресоподбирача, с които прибирането на този от падъчен продукт в зърненото производство е напълно механизирано. През изтеклите две-три години кооперативното ръководство е подценявало доставката на такива машини. Дори е продало една от наличните на друго стопанство. Това сега се отразява твърде лошо в работата. Едва тази пролет е била направена заявка за доставяне на два слампресоподбирача, но по причини, не зависещи от стопанството, те не са доставени.

При работата на волокушите из блоковете се разпилява известно количество слама. За нейното прибиране бригадирите изпращат хора с каруци. Въпреки това обаче в землищата на селата Белица и Шуменци площите не бяха много добре почистени. Тук-там се виждаха разпилени купчинки. Това представлява известна загуба на слама, от една страна, а от друга, пречка за качественото извършване на дълбоката оран.

Слабост в подготовката и извършването на жътвата е това, че механизацията на зърноплощадките все още не е завършена. Стопанското ръководство обяснява това с липсата на болтове и гайки в снабдителните организации. Това е вярно. Не могат обаче да се отрекат и организационните причини, допускани от техническото ръководство. На скоро болтове и гайки били доставени, а механизацията все още не е пусната в действие.

В с. Белица се е закъсняло и с подготовката на складовите помещения .Жътвата на ечемика бе вече завършила, когато единият от складовете още се почистваше от старото зърно. А след това трябваше да се обеззаразява. По такъв начин щеше да стане годен за съхраняване на новата реколта едва след петнадесет дни. Това е една от причините площадките да са задръстени със зърно и да се забавя започването на жътвата на пшеницата.

Нека и за в бъдеще стопанското ръководство полага необходимите усилия за прибирането на реколтата без загуби на зърно. Разделна жътва обаче не бива да се прилага.

Нужно е да се обърне малко по-голямо внимание на прибирането на сламата. Тя да се обира до последната купчинка, защото през тази година ще бъде ценна едва ли не както зърното, особено за ТКЗС с. Белица, където сушата продължава да действува с пълната си сила.

Стопанското ръководство освен това по-навреме да мисли за закупуване на нови перспективни машини и за изграждане на нови приспособления. Ако кооперативът сега разполагаше с достатъчно сламопресоподбирачи, нямаше да изпитва трудности в прибирането на сламата.

Трябва да се вземат мерки незабавно да се пусне в действие механизацията на зърноплощадките. Защото съществува реална опасност тя да бъде завършена едва към края на жътвата.

Ангел ДИМИТРОВ,
началник на Инспекцията за държавен контрол

Емил ПРАХОВ,
от редакцията на в. „Силистренска трибуна“

партиен живот

Ден на партийния секретар

По инициатива на общинския партиен комитет в село Межден през миналата седмица бе проведен ден на партийния секретар. Всички партийни секретари от общината се събраха и посетиха партийната организация в село Колобър. Секретарят на първичната партийна организация Фикрет Адилов запозна присъствуващите с работата на комунистите от тяхната партийна организация. Той се спря на големия интерес, който е предизвикала публикуваната в окръжния вестник статия „Твоята партийна организация“ и която е послужила за повод комунистите да направят по-обстойна преценка за собствената си работа. Той се спря и на изпълнението на различните задачи от партийните групи в организацията. Изтъкнато бе активизирането на комунистите и резултатите от тази активност. Пре изпълнени са някои показатели в плана за животновъдството, оказва се конкретна помощ в изпълнението на селскостопанските задачи. Събранията се посещават значително по-редовно от преди и участието в тях е по-жи во.

След като обсъдиха работата на първичната партийна организация в село Колобър, партийни секретари изслушаха лекция от секретаря на общинския партиен комитет Февзи Халимов за партийното решение и неговото изпълнение. Направено бе предложение всеки месец да се провеждат такива срещи във всички организации, за да се обмени опит и се подобри тяхната рабо та.

Стоянка ДИМИТРОВА

Полезна обмяна на опит

Преди няколко дни в РТС — Тутракан бе проведено окръжно съвещание за обмяна на опит по работата на бригадите за комунистически труд. На съвещанието се разказаха интересни неща, сподели се опит в борбата за постигане на още по-високи производствени успехи в чест на 25-годишнината от деветосептемврийската победа.

Присъствуващите разгледаха работните места на бригадите за комунистически труд в РТС. Обсъдиха се много въпроси относно бъдещата работа на бригадите и съвещанието безспорно ще изиграе своята положителна роля.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

НА ПОХОД

Над града прозвучава свирка на параход. Тя е поздрав за ранобудните в този юнски неделен ден. От сутрешните слънчеви лъчи блясват шест дунавски шлепа. Някои махат усмихнати с ръце за поздрав. След това поглеждат на изток — слънцето се скрива зад облак и предсказва хубав летен ден.

Пред ДП „Транспред“ в Силистра пристигат и последните работници — преносвачи, превозвачи, механизатори, шофьори. Отрано те поемат към село Бабук — родното място на големия добруджански революционер Дочо Михайлов.

В Бабук всички разглеждат с голям интерес къща-та-музей „Дочо Михайлов“. Всеки предмет, всеки кът в нея напомня за един подвиг. Колко много научават походниците за дейността на Дочо Михайлов, дал живота си за свободата на Добруджа. Транспортните работници полагат венци пред паметника сред селото.

Обратно, за града походниците преминават през красивата местност „Памук—кулак“. В краткия от дих се занимават с разнообразни игри.

На следващия ден хората изразяват непринудено своето задоволство от часовете, прекарани на път сред природата. Това е едно от мероприятията, които заводският профкомитет провежда в чест на Деня на транспортния работник.

Атанас ВИТАНОВ

Една автоспирка се оживи

Много се говори и писа за неизползуване на помещението на сребърската спирка; докато най-после то намери своите стопани.

Общинският народен съвет в Сребърна се погрижи за измазването и електрифицирането на помещението, а потребителната кооперация обзаведе павилион. Сега зад десетте маси в павилиона има достатъчно столове, където може приятно и неусетно да се дочака рейса в желаното направление. Сребърци наричат този приятен кът край пътя „ресторантче“. Тук пътници те могат да намерят студена лимонада, оранжада, кока-кола и прохладна бира. А също така и ястия като печени пилета, луканка и салами. При желание продавачът Велико Маринов сервира и топли кебапчета, прясна пържена риба или други вкусно приготвени ястия.

Няма съмнение, че едно такова решение за използуване на помещението на автоспирката от търговските работници през лятото им помага за изпълнение на плана за стокооборота, а от друга страна, прави това място приятен кът за почивка не само на нашите пътници, но и за туристи. Добрият пример на сребърци би следвало да последват и хората от другите селища, където имат построени помещения край пътищата и разклоните, но не се стопанисват добре.

Марин СЕРТЕВ

Пред Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София

НА СНИМКАТА: Молдавският ансамбъл за народни песни „Миорица“ — един от най-добрите художествени самодейни колективи в СССР се подготвя за фестивала.

В клуба съм, ела и ти...

Доскоро младежите от село Сокол чувствуваха една голяма необходимост. Те бяха бездомни — нямаха си комсомолски клуб. Излезеш вечер, повъртиш се насам-натам, но къде ли можеш да отидеш? Понякога на филм, концертите са рядкост в селото, а през останалите вечери къде? В едната сладкарница и в един ресторант. Но тук човек би поседял само половин или един час. Обстановката в тези заведения едва ли би могла да служи за отдих и приятно развлечение на младежите. Затова всички мечтаеха да имат свой клуб.

Ето че най-после тази мечта се осъществи. Със съдействието на общинския партиен комитет комсомолският клуб бе обзаведен и наскоро открит. Въпреки че е още нов, комсомолците бързо свикнаха с него. Въпросът „къде“ за тях вече е излишен. Обикновено ако бъде запитан някой от младежите къде ще бъде вечерта, той отговаря: „В клуба съм, ела и ти!“

Всяка вечер тук е оживено, обстановката е привлекателна. Едни разлистват страниците на интересни списания, други, наведени, сериозно замислени, играят шах, трети са около таблата. От радиограмофона се чуват приятни мелодии и изпълват клуба с бодрост и настроение. Има само едно празно място в ъгъла, но то не е свободно. Запазено е за телевизора, който ще бъде поставен съвсем скоро.

А каква възможност ще открие клубът за активна комсомолска дейност! Стига само клубният съвет, който е вече избран, да работи с желание и ентусиазъм.

Честито, соколски комсомолци! Нека новият клуб се превърне в огнище, от което да светят пламъците на творчеството и вдъхновението.

Нинко КОНЯРСКИ

Претворяване на тезисите в живота

НАМЕРЕН Е ВЕРНИЯТ ПЪТ

Отмина времето на съвещания, планове, решения и намерения за поврат в работата с Комсомола и младежта. Настъпи време за практическо осъществяване на този поврат, на превръщането решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и на XI конгрес на Комсомола в дела. В това всяка по-голяма или по-малка комсомолска организация от окръга търси сега най-верния и правилен път. Стреми се да организира за младежта богат и разнообразен живот, изпълвайки със съдържание своята дейност и превръщайки делата на комсомолците в едни от най-вдъхновените.

Тутраканската комсомолска организация е доста голяма и цялостната й работа по повратa, няколко месеца след конгреса, е трудно да се обхване само в една статия. Най-важното за нея обаче е благодатната почва, която се създаде сред младежите за активизиране на тяхната дейност. Изведнъж на младежта се обърна внимание, на нея бе отделено достойно място сред обществото, стана ясно, че тя е една от движещите сили на нашия прогрес. Порасна самочувствието на комсомолците, порасна и техният авторитет. От друга страна, ГК на БКП прояви необходимата загриженост и внимание към комсомолските проблеми и набеляза редица мерки за по-близко ръководство и контакт с младежите.

Една от най-важните задачи, които се зае да реши на първо време градският комитет на ДКМС в Тутракан, бе организационното укрепване на дружествата. Защото стана ясно, че ако ще става поврат в работата, той няма да настъпи отгоре, а ще дойде от малките дружества, от стотиците и хиляди младежи и девойки, членуващи в тях, от тяхното широко и активно участие в цялостния прелом. Затова най-напред бяха огледани дружествата. Решено бе някои от тях да се разделят и се създадат нови, като се направи всичко възможно за обновяване на тяхната цялостна дейност. И понеже по-голямата част от младежта е в предприятията, най-напред бе обърнато внимание на заводските организации. Наложи се в „Транспред“, „Комунални услуги“, ГНС и др. да се изградят нови дружества. Някои се други по-големи да се разделят и се изградят дружества по цехове. И това като че ли даде резултат. Макар и помалки, тези дружества започнаха свой интересен живот — и организационен, и всякакъв друг. Това важи особено за дружествата от промкомбинат „Трансмариска“, където комсомолците имат един много добър приятел и съветник в лицето на директора на предприятието Недялко Недялков. Разбира се, това не се отнася за всички — някои са още в процес на организационно укрепване. Някъде това укрепване не става по-мудно, но важното е, че има подем и този подем несъмнено ще доведе до определени резултати.

Много добре се решава за комсомолците от Тутракан въпроса за материалната база. В това отношение заслужава да се отбележи правилното отношение на ГНС, който разбира добре нуждата на младежта от свои клубове, в които да се учи и твори, да живее своя пълнокръвен живот. Къде с помощта на ГНС, къде на предприятията и, разбира се, с активното участие на комсомолците се откриха нови клубове в промкомбинат „Трансмариска“, в ТПК „Нов живот“ и „Съединение“, в „Текстилни влакна“. Тук комсомолците само за една седмица с доброволен труд от трудови акции и вторични суровини събраха около хиляда лева за обзавеждането на клуба, купиха инструменти, тенис маса, направиха сцена и пр. На привършване е и новият клуб за комсомолците от РТС. В читалищните домове на селата Царев дол, Антимово, Пожарево, Търновци са предоставени помещения за обзавеждането на клубове. В момента на „Шеремета“ се прави нов, хубав клуб за нуждите на комсомолците от този район на града.

Малко по-бавно се придвижва въпросът за градския клуб на ДКМС, който ще се помещава в сладкарницата до киното. Липсата на достатъчно средства все още е пречка, но полека-лека и той ще стане готов. Защото всички чакат с нетърпение неговото откриване. За неговата дейност е изработена програма, изграден клубен съвет, запланувани са редица вечери на музиката, литературата, техниката и т. н. Явно е, че от първия ден на същественото си този клуб ще стане истинско средище на тутраканската младеж.

Немалко неща се правят и в областта на художествената самодейност. Макар и с известни трудности, се изгради младежки хор. В театралния състав участвуват предимно комсомолци и той се класира на първо място в прегледите на театралните състави през месец април. Ядрото на танцовия състав е пак комсомолско. А за разнообразяването на вечерите на тутраканската младеж в читалището почти ви наги, когато е свободен салонът, се правят младежки забави с интересни и весели програми. Организираха се добре и новите дейности. От бившето ДОСО по предприятия се изградиха стрелкови клубове. Скоро ще започне да действува и морски клуб.

Интересна дейност се разви сред тутраканската младеж в чест на Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София. Най-напред в продължение на десет дни най-добрите тенисти от района си оспорваха първите места. На приключване е футболният турнир за купата на ГК на ДКМС, в който участвуват около 12 отбора. Организираха се вечери и събрания на фестивални теми, срещи с чужденстранни студенти и пр.

И в същото време младежите не забравят, че идва една славна годишнина, която те трябва да посрещнат достойно. Особено са активни връстниците на тази годишнина. В много предприятия са поети лични обещания от почти всички връстници на свободата и за обща радост добре се преизпълняват. Все още не е уточнено как ще се отчита ревнованието, макар че и без това младежите разбират прекрасно своя патриотичен дълг.

За първите стъпки на комсомолците от Тутракан по пътя на прелома може да се говори още толкова и все ще остане нещо забравено. Но това не значи, че всичко върви по мед и масло, и че този прелом ще се осъществи още първата година. Срещат се трудности, особено в изживяването на някои остарели практически навици в комсомолската работа. Някои дружества бавно се отърсват от миналото, някои младежи се държат резервирано към редица мероприятия. Но не те дават общия облик на работата и благодарение на помощта на ГК на БКП, който извърши цялостна проверка на партийните комитети за изпълнението на решенията на Декемврийския пленум, благодарение на разбирането на новите изисквания към цялата българска младеж от голямата част тутракански комсомолци, определено можем да кажем, че верният път за осъществяването на трудния и сложен процес на поврата в работата с младежта е намерен и тази младеж дръзко и уверено крачи по него.

Николай РОМАНОВ

ПРЕД ГРАДА НА БОЙНАТА СЛАВА

(По случай 195 години от превземането на Тутракан от Суворов)

9 МАЙ 1773 ГОДИНА. Зад дървените палисади и землените насипи на Тутраканската крепост четири хиляди войници гледат спокойно как безстрашните астраханци под дъжд от гюллета преминават Дунава. А пашата е спокоен. Опитното му око схваща, че в десанта няма повече от шестотин души пехота и двеста казаци, преплували с коне. Неговите сили са десет пъти повече и при това в отбрана. Тактиката изисква само обратното съотношение. Руският командуващ трябва да е луд. Луд или гений, който ще се роди тази нощ в Румната атака срещу добре от браняваната крепост.

Първата колона на полковник Батурин преодолява вала и се хвърля на щик. Турците обръщат гръб. Суворов заповядва да стрелят по тях в крепостта със собствените им топове. Втората колона на подполковник Мауринов овладява втория лагер на турците и седемте пленени оръдия са обърнати към вътрешната крепост.

Едно заредено оръдие се пръсва и парче от него счупва бедрото на увлеклия се командир. Утрото на 10 май 1773 година сварва ранения Суворов, наведен над походния барабан да пише крилатото донесение до главнокомандуващия генерал Румянцев.

„Слава богу: слава вам, Туртукай взят и я там!“

Крилати думи, които легендата ще отнесе до самата императрица Екатерина. И пак според същата легенда разгневеният главнокомандуващ ще завиди на победата на дръзкия Суворов и ще го заплаши с разжалване и съд, а императрицата ще сложи резолюция: „Поетителите не се съдят!“ Тогава главнокомандуващият ще се обърне към Суворов:

— Сега аз ви заповядвам, господине, да превземете Тутракан!

И Суворов ще го превземе за втори път.

17 юни 1773 година.

Второ нощно нападение на крепостта, която противникът бързо възстановява. Астраханският полк отново е главната ударна сила. Две гренадирски роти и шестдесет избрани стрелци на премиер майор Ребок ще бъдат авангард, следван от първо каре — четири мускетарски роти под командата на полковник Батурин, и второ каре — четири пехотни роти и две роти новобранци, предвождани от секонт-майор Мелина. В трето каре са 310 спешени карабинери с щикове, водени от прославения командир на Астраханския карабинерски полк княз Мещерски.

Всички чакат със затаен дъх. Подполковник Мауринов стреля по Тутракан с всичките си оръдия. Десантните лодки тръгват. Комендантът на крепостта Тутракан Фейзула Сари паша и Дастан паша са разтревожени. Войниците им стрелят отчаяно по мълчаливите колони на астрахански, които в пълен ред се отправят към височините. Турските укрепления сега са на хребета, над разрушения град. Майор Касперов с бърз обход се е появил вече отляво зад турския лагер. В неговата команда има специално изпратени за нощната атака сто души българи от тъй наречената „арнаутска команда“. Тия непокорни горски пилета, минали през стажа на хайдушките чети, с настървение изтикват от гората предните постове на турските потисници.

А гренадирите и стрелците от авангарда на майор Ребок са под самия ров на първия лагер и с точния си огън карат турците да го напускат в панически бяг. Суворов, изгарян от треска, подкрепян от двама солдати, ръководи сражението. Фантастичният Топал паша.

Първо и второ каре чакат, строени на хребета, пристигането на княз Мещерски и ариергарда. Първият лагер е овладян. Но пред втория има два дълбоки ескарпови рова, в които турците се съсредоточават за контраатака. Тъмнината. Майор Ребок с две гренадирски и три мускетарски роти, подсилени от стрелци, нарежда незабавно рововете, прехвърля се през високия вал и се понася на щик срещу четворно по-многобройния неприятел. Турците го посрещат в отчаянието си с хладно оръжие.

Укреплението се задържа цели четири часа. Суворов отново разпределя силите. Майор Ребок е пред ретранжаментите. Астраханският полк закрива дясната страна откъм Силистра. Карабинерите на княз Мещерски закриват страната към Русчук, а в средата в резерв е майор Фишер. Казаците и българските доброволци на майор Касперов изтласкват турците от рова. На устрема им не може да се устои.

— Браво, братя „арнаути“! Браво, братя българи!

Те се бият за своя земя.

С изгрева на слънцето на 17 юни 1773 година турците от третия лагер на запад от града тръгват към височината в помощ на обсадените ретранжаменти. Започва атака. Положението е критично. От резерва на другия бряг веднага се пренасят две оръдия и конници, а заедно с тях есаул Сенюткин със 160 казаци. Противникът е превърнат в бягство. Под сабите на подполковник Шемякин и есаул Сенюткин падат мнозина. Пада и командуващият крепостта трибунчежният Фейзула Сари паша. Целият лагер заедно с топовете и флотилията от шест гемии и четири лодки е оставен от победителите. Суворов влиза в лагера заедно с казаците и българските доброволци.

За втори път Суворов превзема Тутракан! Непобедимият Топал паша, който на следващата година с присъщата му бързина и талант ще разбие армията на самия велик везир при Козлуджа (сега Суворово, Варненско). Ще го принуди да подпише историческия Кючуккайнарджански мир.

Борис ИЛИЕВ

Из живота на Южна Корея

Не за забавление на публиката тези мъже извършват тези балансиращи действия няколко метра над земята. Това са работници от един завод в Пусан — Южна Корея, които по чай-първобитен начин пренасят товари по тези лъкатушкащи се мостчета, за да изкарват своята мизерна прехрана.

Както вече съобщихме, през миналата седмица в с. Нова Черна се състоя окръжно съвещание по подготовката на есенната сеитба. На него бе изяснен опитът на Новочерненското кооперативно стопанство в оглеждането на пшеницата и ечемика и се набелязаха някои предстоящи задачи.

НА СНИМКИТЕ: Горе вляво — делови ят президиум на съвещанието. Долу вляво — сред пшениченит е блокове. Всички са възхитени от добрия посев, който обещава не по-малко от 400 кг чисто зърно от декар. Вдясно — бригадният стан на с. Нова Черна. Председателят на кооперативното стопанство Станьо Друмев обяснява на присъствуващите устройството и начина на работа на две нови прикачни машини — култиватор-комбинатор и подравнител.

Снимки: Стоян ТОДОРОВ

Трудолюбиви лозари

Богат плод обещават лозята и овощните градини на ТКЗС—Калипетрово. Това кара хората да вярват, че техният труд ще бъде щедро възнаграден.

Радостта на лозарите сега е още по-голяма. Падналият напоследък изобилен дъжд подобри още повече състоянието на трайните насаждения. Ще наедреят плодовете. Ще налеят сладък сок.

Впрочем първите плодове са вече обрани. Калипетренци изпълниха плана за черешите. От вишните ще наберат повече от очакваното. Само хората от звеното на Станко Фучиджиев набраха 10 т череши. Обраха ги качествено. Не оставиха плодове по нито една фиданка. По 6 тона вишни са набрали досега кооператорите от звената на Димитър Камбуров и Йордан Липков. Беритбата на вишни продължава.

Най-голямо внимание обръщат обаче кооператорите на лозята. Два пъти са окопали те досега всички насаждения. Наскоро ще започне и третото окопаване. Лозята са окършени, подредени. Сега бригадите разполагат с 8 трактора. Хубава работа вършат „Болгарите“. Деветдесет процента от окопаването се пада на тях, а при пръскането—70 процента. За тяхната изправност се грижи тракторният механик Жеко Йовчев. Умел и трудолюбив, той бързо се справя с повредата на всяка машина.

Лозарите от ТКЗС—Калипетрово се стремят да произведат качествен посадъчен материал. Полели са двукратно вкоренилището. Наторили са земята с амониева селитра, окопали са я. Затова и процентът на прихващане е много по-голям. Младите лозички се развиват правилно.

Добрата организация в звената, трудолюбието на калипетренци и волята им да произведат качествена и изобилна реколта от лозята и овощните градини ще донесат на стопанството нови успехи от този отрасъл.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Неизползувани възможности

Не искаме да отминаваме факта, че и през тази година срацимирските овцевъди постигат добри резултати в работата си. Ето и във фермата, намираща се в местността „Караорман - кулак“, успехите са налице. С 2 200 кг е преизпълнен планът за агнешкото месо. Вместо 3 580 кг, от стадата са настригани 4 150 килограма вълна. Въпреки лошите условия, овчарите се стремят да достигнат и плана за млякото.

Но не за това искаме да разкажем сега. Искаме да обърнем внимание на една друга действителност, която винаги ни е смущавала.

Става дума за тоновете неизползван оборски тор, струпан пред фермата от много месеци. Овчарите уж обичат чистотата. За това подсказват чистите помещения и дворове, а тези купища тор, които загрозяват всичко! Нали хигиената и здравеопазването на стадата изискват обезателното извозване на тора. И нали този тор може да възвърне плодородието на стотици декари земя! А като си помислим колко средства изразходва стопанството за изкуствени торове! Нима оборският тор има по-малка стойност?

Неизвозен оборски тор има не само пред тази ферма. Обикалите ли стопанството, сами ще се учудите, че ръководството от минава такава възможност, че допуща пилеенето на такъв ценен резерв за възвръщане щедростта на земята. Такова разхищение е недопустимо. То говори само за липса на стопански нюх, и то в година, когато трябва да се правят колкото се може повече икономии, когато трябва да се използуват всички средства и възможности за повишаване на продукцията.

Дочо АТАНАСОВ

Резултатна, успешна

Кооператорите от зеленчуковата градина в гр. Тутракан са доволни от доброто състояние на културите, които обработват. Ранните домати, които разсадиха на 720 декара площ, са отрупани с плод. Първите няколкостотин килограма са вече набрани. През тези дни ще започне износът.

От продадените досега зеленчуци в касата на стопанството са постъпили 10 000 лева.

Градинарите дават своя дял за компенсиране на загубите, които сушата нанесе на кооперативата. Те ще обработят допълнително 60 дка домати, 80 на сто от които са вече засадени. Освен това хората от бригадата на К. Гочев ще отгледат и 250 дка тютюн. Наистина ежедневието на градинарите е напрегнато, но те са доволни, че работата им е резултатна, успешна. Те са обещали и се трудят да произведат продукция за 120 000, вместо за планираните 105 000 лева.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Узряха първите домати

През тази година градинарите от с. Дунавец отиват на работа с изпълнени от радост сърца. Защото в лехите червенеят вече узрели домати. Хората, видели резултатите от своя труд, доволни пълнят първите щайги. Много скоро ще започне беритбата на домати за износ.

В градината обработват и 4 дка ранно зеле. На пазара са изнесени вече 8 тона продукция. Хората от бригадата берат още чушлета, пипер и други зеленчуци.

Найден СТОИЛОВ

Възнаграден труд

Много грижи положиха тази година кооператорите от с. Ламбри ново за черешовите и вишневите насаждения. Сега те заемат 130 декара от площите на бригадата. Навреме дърветата бяха подрязани и окопани. Два пъти са пръскани с бордолезов разтвор и полети с вода от язовира.

За добрите грижи сега дърветата добре се отплащат. Много по-богата е тазгодишната реколта на черешите и вишните, а и по-рано узряха в сравнение с миналата година.

Беритбата на череши е към своя край. Набрани са и предадени на ДСП „Булгарплод“ над 4 тона плодове. Започна беритбата и на вишните от сорта „Чер а унгарска“.

В брането на узрелия плод са включени петте звена на бригадата, но най-сръчни се оказаха хората от звената на Иван Кулев и Димо Пенев. Средно на ден те събират по 900 кг вишни. След няколко дни ще завършат и тяхната беритба. Общо тази година стопанството очаква да предаде над 8 тона вишни.

Това, че реколтата се събира в подходяща зрелост и се предава през същия ден, помогна голяма част от нея да бъде приета за екстра качество и незначителна за първо, и то по вина на лошия амбалаж.

Тазгодишната богата реколта на череши и вишни радва кооператорите и ще спомогне да се компенсират част от загубите, нанесени от сушата.

Георги СТАНЧЕВ

Претенденти за челното място

Стрижбата на 650-те овце, които се отглеждат във фермата на с. Калугерене, завърши. Известни са вече резултатите от труда на овцевъдите относно вълнодобива. А те са твърде добри. Средно от всяко животно бяха настригани по 4,800 кг вълна, което е с 300 г повече от миналата година. Общо от фермата са добити 3 100 кг вълна. Според предварителни данни очаква се калугеренските овчари да се наредят на едно от първите места в Главинишкото стопанство.

Най-големи успехи постигна овчарят Мехмед Ахмедов. От 130 овце той настрига средно по 5, 500 кг от всяка овца.

Салим АРИФОВ

Зеленчуци за пазара

Много труд и упоритост бяха необходими за отглеждане на ранните зеленчуци в градините на с. Гарван. Кооператорите положиха необходимите усилия за производство на закален разсад. Изнесоха го в подходящо време на поле и сега се радват на добрите резултати от своя труд.

Работният ден на градинарите през лятото започва с изгрева на слънцето и завършва, когато последните лъчи се скрият зад хоризонта. Горе-долу те уморени, но доволни от постигнатото през деня, се отправят към селото, разделяйки се с поливачите, които продължават да работят през цялата нощ.

Големи трудности срещнаха градинарите в борбата със сушата. Но в стремежа си да получат планираната продукция те преодоляват всички нестоди и полагат основите на трайни успехи. Ето сега е средата на юни, а на пазара вече са изнесени 3 500 кг краставици, 1 500 кг чушки, 1 530 кг зеле и неголямо количество домати. Само след няколко дни се очаква да започне масова беритба на доматите за износ.

Доматите са основната зеленчукова култура в с. Гарван. Те заемат 130 дка и от тях се очаква доход от 60 000 лв., при план за цялата градина 126 000 лв. За да компенсират част от загубите, които сушата нанесе на полските култури, градинарите засадиха допълнително 21 дка с тази култура. От тях те очакват доход от 9 000 лв.

Най-добри резултати в своята дейност са постигнали засега хората от звеното на Димитър Великов. Те се грижиха най-добре за повечерите им култури и затова набраха най-големи количества ранни зеленчуци.

Неделчо СТОЙЧЕВ
Илия РАВАЛИЕВ

Неотдавна на посещение в Завода за организационна техника беше съветска работна група за научно-техническо и икономическо сътрудничество с НРБ, оглавявана от професор Валентин Карибски, заместник-министър по приборостроенето и средствата за механизация на управленческия труд в СССР.

НА СНИМКАТА: Гостите разглеждат производството на електронния калкулатор „Елка—25“.

СУМАТОХАТА В ТУТРАКАНСКАТА ТЪРГОВИЯ

Навярно читателите на нашия вестник си спомнят, че не един път на неговите страници бяха публикувани материали, осмиващи или критикуващи някои нередности в търговското обслужване в Тутракан. Дали там са предприемани някакви мерки и какви по-точно, това си е работа на другарите, отговарящи за търговията в този град. Станалите напоследък обаче тревожни събития в търговското обслужване на гражданите определено говорят, че такива мерки не са вземани или пък ако все пак ги е имало, били са вероятно прекалено меки и неефикасни, за да прекратят подобни безобразия.

За какво става дума?

Вероятно не само сигналите на нашия вестник са накарали тутраканските граждани да бъдат по-внимателни в покупките си. Както личи, те са изпитали на гърба си и за сметка на джоба си някои неща. А известно е, че когато се случи да брънкнат на човек в джоба, става му много неприятно. И за да не бъркат повече в джобовете им, гражданите на този малък крайдунавски град сигнализират там, където трябва. В интерес на истината трябва да признаем, че най-после отговорните хора решили да направят една по-обстойна проверка. В нея били заангажирани значителен брой от щатните работници в градския съвет, от постоянната комисия по търговията, комисиите за народен контрол, работници от МВР и пр. Проверката станала по много прост начин — в продължение на две седмици били проверени почти всички магазини, като се мерили втори път покупките на гражданите. За съжаление често, прекалено често при повторното мерене не получените разлики винаги били в полза на продавачите. От крили се неща, които са в кряща що противоречие с най-елементарните изисквания на нашата съвременна социалистическа търговия и които говорят направо за моше ничество.

Но да не бъдем голословни...

Ще започнем с кебапчетата или по-точно с каймата. Тук се организирала група крадци, която то скритом вземала кайма направо от транжорната и я отнасяла в някой ресторант или закусвалня за направа на кебапчета. Едва когато се продадели кебапчетата от откраднатото месо, тогава се пускали и другите, които са за сметка на държавата. В дялбата на незаконно придобитите пари са участвували всички според своите заслуги.

Друг случай. Магазинерът Иван Калчев спокойно и с чиста съвест продавал краве сирене за овчо. Кой ще седне да ти гледа сега кое е краве, кое овчо. Но ето че се намерили познавачи, които познали и даже намерили и някои укрити стоки при корекцията на цените, както и някои некоригирани. Друг магазинер решил да печели от рафията, така необходима за лозарите. И макар че хората вземали по половин-един килограм, въпреки нареждането стока до пет килограма да се мери на везни, той мерел на големия кантар и, разбира се, мерел така, че да остават по стотина грама и за него.

Не са паднали по-долу и месарите. Един бай Димитър орязал месото от джоланите и го продавал за редовно, а работата на Марин Тотев се оказала по-сложна. И по-нахална. Той също оряз вал месото, но от него правел кайма и продава месо само на онези, които си купят от негова та кайма. Ако не — връща ги. А в хладилника се намерили над 150 килограма хубаво, годно за продажба месо. Колко ли граждани са си отишли с празни ръце! Лефтер Михайлов — продавач в магазин за хранителни стоки, пък непрекъснато мени цените и не може да се разбере в края на краищата коя стока колко струва. Една магазинерка се изхитрила да продава извара по 56 стотинки вместо по 52 стотинки. Според нейните думи тя правела така само и само да я уволнят оттам. Хубав метод си е избрала — спор няма. Само че не знам дали към уволнението няма и нещо друго да се прибави.

Да продължаваме по-нататък няма смисъл. Фактите са все отгоре посочения характер. Трябва да отбележим, че благодарение на проверката тези неща са пре установени и при направената наскоро втора проверка не се е открило нищо съмнително. Само че аз мисля дали не е в много къс срок направена тази втора проверка.

Има и нещо друго, на което искам да обърна внимание. Ами ако обществеността не беше реагирала така остро. Ако измамвани те граждани бяха махнали с ръка и кажат — „е за някакви си стотинки или грамове защо да се заяждам“ и оставят работата така да си върви, кой щеше да се заинтересува? Магазинерите щяха да удрят по джоба кой повече, кой по-малко и изпълняват държавните и собствените си планове. А какво са гледали другарите, отговарящи по търговията, та са допуснали това почти масово мошеничество. Вярно, сега са освободени четири човека, на други четири са намалени заплатите, наложени са глоби, съставени са 16 акта, но нали е можело да не се стигне дотам. Не мислят ли тези другари, че щом едва силната реакция на гражданите ги е принудила да вземат мерки и налагат санкции, са провявали с нищо неоправдана инертност и благодушие, създаващи благоприятна почва за злоупотреби? И да ли тези мерки ще се окажат достатъчни?

Николай ЗЛАТЕВ

Б. Р. За съжаление някои другари, отговарящи за търговията в града, изразиха явното си нежелание да се доберем до тези факти, събрани в един доклад, и ние бяхме принудени да се обърнем към милицията. Нещо повече — те смятат, че това са били техни вътрешни, домашни работи, които те щели да си уредят, и че не било политично да се изнасят в пресата. Ние не споделяме тяхното мнение и намираме, че е далече по-политично такива порочни явления да бъдат критикувани и бичувани, отколкото то премълчавани. Излишно е да се обяснява благотворната роля на печата в това отношение.

ПРИНОСЪТ НА ГОРСКИТЕ РАБОТНИЦИ

В борбата за компенсиране на загубите, нанесени от сушата, се е включил и колективът на Дуловското горско стопанство. Работниците и служителите дадоха обещание да произведат продукция за 28 000 лв. повече от планираната.

За разрешаване на тази задача хората се трудят упорито. Добиват се вече първите количества строителна дървесина и дърва, които ще спомогнат за реализиране на допълнителните доходи. На местното население и народното стопанство ще бъдат продадени 2 000 куб. м дърва за горене, 200 куб. м материали за занаятчийска преработка, 300 куб. м дребна дървесина и 20 тона суха смрадлика. Допълнителният план е възложен на бригадите. Създадена е добра организация по сечта и транспорта, за да може материалите своевременно да бъдат предадени на предназначението си.

В плана на стопанството като то важно мероприятие е предвидено събирането и заготовката на 16 000 кг липов цвят. Горските служители използуват по мощта на отечественофронтовските организации и Комсомола за изпълнение на тази задача. За изсушаване набрания липов цвят са осигурени подходящи помещения. В Дулово са изградени бригади предимно от жените работнички при стопанството. Градският народен съвет предостави липовите дървета покрай улиците да се оберат от тях. Ще бъде набрано значително количество цвят.

Освен това работниците и служителите водят борба за икономии. За подпомагане на животновъдството горското стопанство в Дулово е осигурило на кооперативите от района около 3 000 декара паша, предимно в едри тополови насаждения, в едри сечища с последващо възобновяване, изключени и неусвоени площи от горския фонд и др.

Колективът при стопанството ще даде своя скромен дял за превъзмогване на създалите се трудности от засушаването.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ПОВЕЧЕ КРАСОТА В ПРОМИШЛЕНИТЕ ИЗДЕЛИЯ

По покана на Окръжния народен съвет през изтеклата седмица в Силистра гостуваха художници от Центъра за промишлена естетика в София и специалисти от Министерството на архитектурата и благоустройството и Държавния комитет за наука и технически прогрес. Те се запознаха с производството на предмети за широко потребление и сувенири в промкомбинатите „Камъшит“ и „Текстил“. На заключителната среща с моделиери, художници и производственици, които се състоя в Окръжния народен съвет, гостите обобщиха впечатленията си.

Художничката Йова Раевска говори за керамиката в промкомбинат „Камъшит“. Тя заяви, че се е възхищавала от редица произведения на промкомбината, показани на Пловдивския панаир. Предприятието има голяма производствена база, но

НАЧИНЪТ НА РАБОТА Е ПРИМИТИВЕН.

Необходимо е например да има в керамиката филтър-преса за подготовка на основния материал. Специалистката е видяла как работник вади от горещата пещ с маша предметите. Така се получават дефекти, а и здравето на хората се накърнява.

Силистренската керамика няма своя физиономия, в нея се намират елементи от много други краища на страната. После има около сто вида предмети в предприятието, които са грозни и не бива да се произвеждат. Използувани са чужди, западни модели, което не е хубаво. Другарката Йова Раевска препоръча в предприятието да се назначи заместник-директор по художествените въпроси и да се въведе

ТВОРЧЕСКИ ДЕН

за кадрите.

Специалистката по детски играчки Райна Йовчева посочи, че в промкомбинат „Камъшит“ са произведени хубави полиетиленови кукли. Стремежът трябва да бъде обаче те да са по-евтини — да се изработват и обикновени кукли с моделирана коса, рисувани очи и т. н. А и спящите кукли могат да се поевтинят. Освен това много важно е да се произвеждат

БЪЛГАРСКИ КУКЛИ.

Засега само един модел е български, а останалите са копирани от италиански фирми.

За пирографията и кованото желязо говори Владимир Терзиев. За орнаментите и шарките той се изказа положително, но не одобрява предметите, на които те се поставят. Формите трябва да бъдат прости, ясни и категорични. Дървото, от което се правят кутиите, да бъде еднородно, а не комбинация от орех, ясен, липа и т. н.

Смело може да се каже, че в Силистра не се работи кован желязо. Ламаринкиге, които се поставят на абажурите от папур, не стоят никак добре. За абажурите по-добре е да се използва стъклото вместо папура, в това отношение предприятието има добра материално-техническа база. То само може да си произвежда дори цветно стъкло. Моделите трябва да „отлежават“ известно време, преди да се пуснат в серийно производство.

За промкомбинат „Текстил“ другарката Павлина Митрева изтъкна, че има известни успехи, но общо взето производството не е съобразено с интериора на жилищата. Много ще спечелят жакардовите тъкани, ако се разшири гамата от разцветки. Освен това хубаво е да се използува

МЕСТНАТА ТРАДИЦИЯ

и на тази база да се създават модели. Да се появят нови арти кули, като се произвеждат например жакардови покривки не само от памук, а и от лен и други материали. Другарката Митрева препоръча да се внедри творчески ден за кадрите и в промкомбинат „Текстил“.

Представителят на Държавния комитет за наука и техничес ки прогрес Исак Аврамов обърна внимание на присъствуващите, че промкомбинат „Текстил“ страда от големи технически недоста тъци.

НЕ СА ОБЕЗОПАСЕНИ МАШИНИТЕ.

При такова положение совалката на стана винаги може да се отклони от пътя си и да предизвика злополука. Не работят също входните спирачи при тези машини. „Ние не можахме да почувствуваме, че в предприятието има главен инженер“ — каза другарят Аврамов.

В своето изказване директорът на промкомбинат „Камъшит“ Димитър Марков изтъкна, че в чужбина търсят тъкмо тези модели, които не се одобряват от Центъра за промишлена естетика. Това не прозвуча много убедително. А директорът на промкомбинат „Текстил“ Страшимир Тодоров не даде обяснение защо машините не са обезопасени, въпреки че взе думата.

От името на Окръжния народен съвет другарят Иван Петров благодари на специалистите от София за оказаната помощ и изрази увереност, че с общи усилия промишлената естетика ще се внедри още повече в дейността на силистренските предприятия.

Димо ВАСИЛЕВ

Израз на високо гражданско съзнание

С всяка измината година безвъзмездните кръводарители се увеличават. Този процес се диктува от ежедневните нужди на лечебните заведения да разполагат с достатъчно количество кръв от различните групи. Всеки ден в страната раждат над 1 500 жени. Но не при всички този процес преминава нормално. И за да бъдат спасени майката, новороденото, е нужна кръв. Само в Института за бърза медицинска помощ „Пирогов“ в столицата за една година преливат над 3 000 литра кръв. Най-голямо е количеството на прелятата кръв при болни от стомашна язва, тежко комбинирано травми, при извънматочна бременност и др. Само за 1967 година в Окръжна болница—Силистра и районните болници в Дулово и Тутракан е прелята над 700 литра кръв на хора от нашия окръг (само за водачи на моторни превозни средства — 270 литра).

Около кръводаряването трябва да се знае и една важна подробност: кръвните групи се делят на положителни и отрицателни. Неведнъж сме имали случаи, когато на склад са осигурени над 100 литра кръв. И въпреки това на пострадалия не може да се помогне, защото той е от нулева група, и то отрицателна. От хилядите кръводарители в нашия окръг до момента сме открили само 200 от нулева група отрицателна. И от тези хора се взема кръв два пъти в годината.

Ако ние чуем, че близо до нас е станала катастрофа, че на някого е застрашен живо тът, ще се притечем на помощ, ще дадем от своята кръв. Да, тогава, когато всичко видим със собствените си очи. Но понеже не знаем как во става зад болничните стени, понеже не знаем как понякога се води борбата за живота, подценяваме този важен въпрос.

За никого не е тайна, че един от най-актуалните въпроси днес е въпросът за мира и войната. Докато в света има империалистически лагер, наш дълг е да укрепваме и санитарната отбранителна мощ на България. Важен дял в нея заема и създаването, поддържането и увеличаването на държавния резерв от кръвни препарати за санитарна отбрана, като част от мобилизационната готовност на родината ни. Огромно значение има днес осигуряването на необходимия минимум от кръвни продукти на глава от населението. Изпълнението на тази задача изисква много сили, много съзнателност.

Тези две нужди от национален мащаб определят значението на безвъзмездното кръводаряване като единствен и правилен път за постоянно осигуряване на необходимото количество безвъзмездни кръводарители и кръв. Както се вижда, това е едно дело от общонароден характер.

Радващ е фактът, че пионери в това хуманно и благородно дело са били и си остават здравните работници. Именно това потвърждава, че кръводаряването не само че не е вредно, но до голяма степен е полезно за човешкия организъм. В окръга има здравни работници като лекарите Мижорков, Гинев, Митракиев, Атанасов, Пеев, Игнатов и много други, които досега са дарили десетки литри кръв. А има и други кръводарители, като Георги Додов, които досега са дали стотици литри кръв.

За кръводарителите няма никакви привилегии. Единственото право е да получат два служебни дни отпуск, съгласно чл. 63 от Кодекса на труда.

Трудно може да се даде отговор на въпроса докога ще се набира кръв. Явно е, че при победа на миролюбивите хора в света, кръв ще се набира само за лечебните заведения. Но засега такава обстановка не е създадена и трябва да се изпълнява голямата задача, която поставя родината ни. Това именно налага по-високо съзнание от страна на всеки граждани при безвъзмездното кръводаряване.

Иван ВЪЛЧЕВ

Учебната година завърши

Краят на учебната година винаги се очаква с нетърпение от родители, ученици и учители. Най-тържественият момент е годишният акт.

На 16 юни в салона на кино „Доростол“ ученици от училище „Кирил и Методий“ в Силистра проведоха вълнуващо тържество. След литературна програма те получиха бележниците си с резултатите от едногодишен труд. Отчетени бяха добри постижения. Наградени бяха 91 отличника от средния курс, като 26 от тях завършват учебната година с пълно отличие. Гордост за училището са Станимир Станев, Стоян Валентинов, Катя Боева, Антония Вацева, Димитър Николов, Стоянка Кирчева, Татяна Донева, Светла Белошапкова. Те обещаха, че и занапред достойно ще защищават името на училището.

След пожелания за ползотворно и приятно прекарване на ваканцията учебната година бе закрита.

Гергана ГЕОРГИЕВА

В Ансамбъла за народни песни и танци към ОНС и ОСПС Ганка Стефанова разви своите гласови заложби и се утвърди като една от най-добрите му солистки. Своите качества тя потвърди още веднъж и на окръжния конкурс на музикалната и танцовата самодейност, където се класира като „първенец“.

С признателността на хората

Когато чу името си по Радио София, в първите няколко мига тя не повярва, че става дума именно за нея—Вяра Лалева. Но в село Главиница само тя работи в книжарницата. Тогава? Ясно е, че нея хвалят, че я награждават. Близки и познати й стиснаха ръка, а сърцето й — това и очите казват — прелива от радост и признателност към тези, които са оценили нейния труд. А наградата, която й се дава от ДО „Българска книга“ и ЦК на профсъюзите като един от десетте най-добри книжари в страната, участвуващи в общонародния преглед на селските книжарници, е напълно заслужена: образцов селски книжар, грамота и 60 лева.

Годините, които е оставила зад себе си Вяра Лалева, говорят твърде много за нея: досега тя е получавала не една похвала и не една награда както от ОТП „Печатни произведения“ — Силистра, така и от местните организации.

Прекрачвате прага и първото нещо, което ви прави особено приятно впечатление, е, че влязате в малка, но чиста, подредена и приветлива селска книжарница. Посреща ви млада жена с усмивка, която предразполага. Цялата работа на Лалева е свързана с книгите, с обичта й към тях. Затова, когато пристигнахме в Главиница да й честитим наградата, тя не знаеше как да изрази благодарността си.

— Защо пък на мене тази чест?

— Как защо? Защото я заслужаваш! — чудим се на въпроса й, а на нея й става още по-стеснително от радостта, която й доставят и думите ни, и наградата.

Книгите са предназначени за хората. Те са само за тях. Лалева знае добре тази истина и прави всичко възможно да я осъществява във всекидневната си работа. Тя знае на всеки какво да предложи, какво да му потърси за четене. И хората й благодарят... А когато види децата да влизат в книжарницата и с жадни очи да оглеждат книжките, тя ги насочва към най-подходящите за възрастта им. И не е ли истина, че най-голямата награда досега са й дали те, хората от селото, като отнасят от книжарницата по един хубав спомен, по една хубава книга. И може би тъкмо тази голяма награда, признателността на хората, още дълго време ще задържи Вяра Лалева в книжарницата на село Главиница.

Иван ЖЕКОВ

Всички мълчим и чакаме...

Нека да не говорим за това, че едно такова голямо село като Средище няма киносалон. Нали се използува сградата на Стоян Данев. Но трябва да ви кажем, че дори и той самият се е отказал от нея. Тогава? Тогава никой не би се съгласил да живееее в нея, защото тя едва се крепи на основите си.

Противопожарните постановки гласят:

— Всеки киносалон трябва да си има поне два входа и няколко изходни врати. Столовете трябва да бъдат закрепени неподвижно на пода, от двете им страни да има пътечки, широки поне 150 см.

А в Средище се влиза само през една врата, и то само през едното й крило, през което човек едва се промушва. Сцената (?) понякога се използува за театър (едва ли преди столетие първите представления в България са правени на такава сцена). Та след тия театрални представления декорът стои по цели месеци до сцената и само една угарка по време на прожекция е достатъчна, за да стане пожар. А започне ли, най-напред ще падне покривът и ще затули вратата.

Като гледам с какъв страх влизат зрителите в „салона“, мисля си какво би станало, ако по някакъв начин едно-две деца по време на прожекция проникнат на сцената и съборят някой декор. Съвсем логично ще бъде викът:

— Бягайте, киното пада!..

Изглежда, че докато сградата не рухне, няма да се вземат мерки. Вече няколко години се планува построяването на салон. Но една миналата година бяха очертани основите му и дори ги изкопаха. Сега вече всичко е затрупано и едва ли някой мисли за тях.

Пожарната команда си е сложила перде на очите и мълчи.

Окръжното предприятие „Кинефикация“ отдавна би трябвало да затвори така наречения салон, но изглежда не иска да губи. И то също си мълчи.

Всички мълчим и чакаме? Докога?

Б. Б.

Урок по рисуване

Внимателно избирайте
обекта за рисуване.
Отдалечете се достатъчно—
и ще изглежда по-красив
обекта за рисуване.

Отблизо виждате петната
и блясъка фалшив,
и бръчките в душата,
и драскотините...

Отблизо може всичко
да се види,
но... се лишавате
от перспектива.

Симеон МАНОЛОВ

Нови книги

Пиер Сегерс. Корени. Избрани стихове.

Камен Васевски. Лястовици над къщите. Стихове.

Петър Димитров. Разкази за Г. Димитров.

Анатол Имерманис. Спътникът хвърля сянка. Роман—памфлет. Превод от руски.

Кирил Момчилов. Татко и снегът. Разкази за деца.

Димитър Николов. Сингапур.

Георги Грозданов. Секачни машини за дървесина.

Густав Зимерман. Разговор за почвата. Превод от унгарски.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

„Раковски“ — Калипетрово — първи в групата

За разлика от миналата година футболното първенство в „А“ окръжна група през тази година беше значително по-интересно. Няколко отбори бяха с изравнени сили и едва накрая се реши въпросът кой ще участвува в квалификационния турнир за участието в зоната. Това бе отборът на „Раковски“—Калипетрово.

След изпадането на отбора от зоната през миналата година се очакваше, че ще се получи сътресение в отбора и ръководството му. На всичко отгоре на един от най-добрите състезатели на отбора след първия мач в групата с Кайнарджа — Михаил Мирчев, бе счупена ръката и това още повече затрудни неговото представяне. Но за треньор бе ангажиран Кирил Желев — същият треньор, който направи много за влизането на отбора в зоната. Положени бяха много грижи за заздравяването и сплотяването на колектива, подобри се материалната база, привлякоха се млади състезатели от ССТ, които бързо се вляха в колектива и заиграха успешно. Поставена бе цел отново отборът да се нареди в състава на зона „Черно море“.

През есенния полусезон отборът зае трето място в групата. Благодарение на правилната и добра подготовка през зимата, на подобрената игра на всички състезатели, отборът заслужено зае първото място. Той си извоюва името на един от най-техничните отбори в групата, отбор, който се стреми да играе в тактическо и техническо отношение съвременен футбол. Като най-добри и най-постоянни играчи се отличиха футболистите Любомир Капитанов, Ненчо Коев, Стоян Митев, Съби Илиев и Никола Минев. Напоследък се утвърждава и един добър защитник в отбора—младият Харалан Грънчаров.

Сега на „Раковски“ —Калипетрово му предстои най-трудното изпитание — в град Търговище първенците от Варненски, Толбухински, Разградски и Русенски окръзи в турнир помежду си ще излъчат новите два члена на зона „Черно море“. За да спечели, отборът ще положи много усилия и ние се надяваме, че неговите футболисти ще направят всичко възможно, за да има Силистренски окръг още един отбор в зоната.

Кирил ПЕТРОВ

Кадър от новия съветски игрален филм „В град „С“.

О Б Я В А

ТЕХНИКУМ ПО КОЖАРСТВО — гр. ЛОВЕЧ

През новата учебна 1968/69 година в техникума по кожарство в гр. Ловеч ще бъдат приети общо 105 ученика и ученички както следва:

I. За специалността — технология на кожарското производство — 70 ученика и ученички от цялата страна.

II. За специалността — технология на коженото облекло — 35 ученици и ученички.

Курсът на обучение е 4 години. Завършилите техникума могат да следват във всички висши заведения у нас и в чужбина.

Кандидатите от Русенски, Силистренски, Толбухински, В. Търновски, Габровски и Пловдивски окръзи се приемат с предимство.

Молбите на кандидатите ще се приемат от 25. VI. до 10 юли т. г. в канцеларията на техникума или препоръчано по пощата.

Записването на приетите курсисти ще стане от 10 до 25 юли т. г.

Класирането ще стане по успеха от дипломата. За сираци или полусираци техникумът подсигурява общежитие. На курсистите с висок успех ще се отпуснат стипендии.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОИС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 72 (1889) | Събота, 22 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Бързо и без загуби

Много бяха усилията, които положиха тази година механизаторите от кооперативното стопанство в с. Срацимир, за да подготвят навреме всички машини, които ще вземат участие в прибирането на реколта. Не бе изпусната и необходимостта да се инструктират всички комбайнери от главния инженер на стопанството Тодор Христов как да се подходи към тазгодишната жътва.

Първи в полето излезе младият комбайнер Иван Петров. На следващия ден неговият пример последваха Атанас Илиев, Стоян Трифонов и Богдан Илиев, които започнаха жътвата в с. Главан.

Към средата на т. м. в стопанството имаше пожънати над 2 500 декара, а сред комбайнерите на първо място си е пак Иван Петров, който жъне в землището на с. Бръчма. С него заедно, на един и същ блок, жънат сега и комбайнерите Иван Занчев и Димитър Атанасов. Наскоро в жътвата се включи и Йордан Славов.

Тазгодишното заплащане на комбайнерите ще стане по часов график, а това им дава възможност да работят спокойно и да се стараят да не пилеят нито грам зърно.

Петър ТОДОРОВ

Наред с грижите си за прибиране на зърното кооператорите от ТКЗС с. Зафирово отделят голямо внимание и на сламата. Тя е особено ценна през тази година, в която сушата нанесе чувствителни загуби на стопанството. Веднага след пожънването на всеки блок сламата се балира и изнася в местата, определени за нейното съхранение.

НА СНИМКАТА: Трактористът Стефан Радев балира слама със сламопресоподбирач. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

БЕЗ ОТДИХ

Ако някой художник пожелае сега да създаде платно, което да отразява голямата обич на българина към труда — заведете го в Балтата през тези дни! Каква панорама на трудолюбието! Сено косачките стелят откос след откос гъста, свежа люцерна. Жените приоират граха за семепроизводство. С комбайни, виндроуери, плугове и сеялки механизаторите кръстосват долината. Неуморните поливачи черпят от живителната дунавска влага, а сламопресите скътват храна и постеля за животните. И над всички, хе в златното море на пшеницата, като че ли плуват пет комбайна от Айдемирския кооператив. Хора и машини без отдих се надпреварват да приберат плодовете на земята, да засеят семената на една нова реколта...

... Първата ни среща е със стария ни познайник Минчо Станев. Опитният механизатор от Сортоподдържаща станция — Силистра е отстъпил поливането другиму, а той подготвя земята за сеитба. С помощника си Тодор Николов те нанасят на денонощно на полето.

— Друга е обстановката сега. Друг път пожънем и се успокоим. А сега бързаме! Бързаме веднага след жътва да подготвим земята за сеитба. Втора реколта ще приберем от нея. Иначе загубите от сушата ще останат открити.

Здравият мъж загребва шепа пръст, която се рони между възлестите му пръсти.

— Тук е по-трудничко — продължава мислите си Минчо. — Почвата е особена, „рядка". Много лесно губи влагата, затова бързаме с оранта. В този блок завчера още жълтееше пшеницата, а сега е угар.

— От единия край комбайнете жънат, а от другия — сламопресите балират — намесва се и Тодор в разговора. — А извози ли се сламата — ние навлизаме в стърнището.

Като че ли да потвърдят думите му от горния край на пътя се задават една, две, три каруци, пълни с бали.

— От този блок ще се премести там — посочи Минчо по посока на идващите коли. — Там сега комбайнерите прибират пшеницата от семенния участък.

Думите на Минчо се губят сред грохота на машините. От другата страна на черния път един болгар е понесъл пневматич на редосеялка. А насреща — на края на изорания блок — е застанал работник. Като жив жалон той сочи на механизатора точната посока на правите редове.

Изчакваме завръщането на машината. От кабината й наднича усмихнато, загоряло от юнската жега лице. Това са първите ни впечатления от най-добрия сеяч на пролетници в ДСС — Силистра. Йордан Иванов скача пъргаво сред угарта и словоохотливо заразказва:

— Седемстотин декара съм засял вече с царевица за зърно — втора култура! Блокът, който сях ме на 8 юни, вече е поникнал. И как иначе? Нали се полива — ще израсне на бърза ръка новата царевица!

— Ще израсне и кочани ще нахвърля — продължава мисълта на механизатора партийният секретар на стопанството. — Богата е нашата земя. Само да умееш добре да я обработиш. Да не се плашиш от трудностите. А на царевицата разчитаме много. От 1-500-те декара, които ще отглеждаме за зърно като II култура, при нас е планирана допълнителна продукция за 73 500 лева. И нея ще я постигнем, защото разчитаме на хората. На тези, които умеят без отдих да се трудят.

...Зад нас останаха долината и вярата на партийния секретар. Непоколебимата му вяра в трудолюбието на хората.

М. ТРИФОНОВА

ЖЕСТОКИЯТ УРОК НА ИСТОРИЯТА

22 юни 1941 година. Тази дата влезе в историята като начало на най-голямото сблъскване между социализма и империализма, като акт на нечувано вероломство на агресора. Оттогава измина повече от четвърт век. Но хората отново и отново мислено се връщат към миналото, за да вникнат по-дълбоко в същността на станалите събития, да извлекат уроци за бъдещето.

Нападението срещу Съветския съюз беше главното звено от веригата престъпни замисли на германския империализъм, който се стремеше към световно господство. Хитлеристите започнаха да се готвят за война против СССР веднага след идването си на власт в Германия. Поощрявани от управляващите кръгове на западните държави, те създадоха през предвоенните години мощна военна машина, милитаризираха не само икономиката, но и целия живот на страната.

Под шифровото наименование „Барбароса" на 18 декември 1940 година Хитлер утвърди план за нападение срещу СССР. На 30 април 1941 година беше установена окончателната дата на нападението — неделя — 22 юни.

Планът „Барбароса" започва с думите: „Германските въоръжени сили трябва да бъдат готови да сразят съветска Русия за кратък срок..." Още първите боеве на границата, а след това героичната отбрана на Брестката крепост, на Ленинград, Киев, Одеса, Севастопол и съветското Заполярие показаха, че хитлеристките стратези жестоко са се излъгали. Навсякъде врагът срещаше силна и всестранна съпротива.

Победата на Съветската армия в битката край Москва провали авантюристичния план „на блицкрига", разпръсна мита за „непобедимостта" на хитлеристкия вермахт. Тази битка стана начало на повратата не само за Великата отечествена, но и за самата Втора световна война.

Като използуваха липсата на втори фронт в Европа, хитлеристите предприеха през лятото на 1942 година много крупно настъпление срещу южното крило на съветско-германския фронт. Те успяха да се промъкнат към Волга и Кавказ. Във фашистките щабове вече набелязваха маршрутите на разбойническите походи в Близкия изток и в Индия. Но авантюристите и тук сбъркаха. Безпримерната в историята на войните Сталинградска битка, продължила повече от 6 месеца, завърши с обкръжението и с пълния разгром на 330 000-та групировка на Паулус.

През време на боевете край бреговете на Волга и в предпланините на Кавказ армията на фашисткия блок загуби над един милион войници и подофицери.

Големите настъпателни операции, които съветските войски осъществиха през 1943 година при Ленинград, в Белорусия и в Украйна, в Прибалтика и в Молдавия, доведоха до изгонване на окупаторите от пределите на СССР. В хода на по-нататъшното настъпление Съветската армия избави от фашисткото робство народите на Австрия, Албания, България, Унгария, Норвегия, Полша, Румъния, Чехословакия и Югославия. Битката край Берлин беше заключителният акт от разгрома на немско-фашистката армия. На 8 май 1945 година хитлеристка Германия безусловно капитулира.

Но съветско-германският фронт беше главният фронт през Втората световна война. Достатъчно е да се каже, че от юли 1941 година до средата на 1944 година тук едновременно се намираха от 190 до 270 дивизии на противника, докато против английските и американските войски в Северна Африка действуваха от 9 до 20, в Италия — от 7 до 26 дивизии. На съветско-германския фронт хитлеристките окупатори загубиха 73 процента от всички загуби. Съветските въоръжени сили разгромиха 607 вражески дивизии. Фашистка Германия даде 13 600 000 убити, ранени и пленени, от които — 10 милиона на съветско-германския фронт. Съветската армия и военно-морският флот унищожиха три четвърти от хитлеристката авиация, по-голямата част от артилерията и танковете, над 1,6 хиляди бойни и транспортни кораби на врага.

Съветският народ принесе в жертва пред олтаря на победата 20 милиона живота. И каквото и да правят сега буржоазните фалшификатори на историята, те никога няма да могат да заличат от съзнанието на човечеството величието на подвига на съветския народ и на неговите героични въоръжени сили.

Резултатите от последната война са страшно предупреждение за агресорите, жесток и поучителен урок на историята. Но на Запад далеч не всички са усвоили този урок. Реакционните империалистически среди в САЩ, заслепени от омразата си към комунизма, продължават бясното надпреварване във въоръжаването, опитват се да задушат национално-освободителното движение на народите, да обърнат колелото на историята назад. Главен партньор на САЩ е милитаризираната Западна Германия, където нацизмът активно набира сили.

Изправени пред растящата агресивност на империализма, миролюбивите и прогресивните сили на нашата планета все повече се сплотяват и засилват готовността си за отпор на агресорите. Сигурен щит на мира са съветските въоръжени сили. В единен боеви строй с тях стоят братските армии на социалистическите страни. Варшавският договор е здрава гаранция, че всеки агресор, започнал война, ще бъде разгромен напълно.

Изпълнени шестмесечни планове

Машиностроителите от ЗММ рапортуват

Работниците от завода за металорежещи машини — Силистра бяха отличени с преходното червено знаме на Министерския съвет за най-добри резултати през първото тримесечие. Преценявайки силите и възможностите си, те обещаха да дадат продукция в повече за 50 000 лева, с която да участвуват във всенародната борба за компенсация на загубите, причинени на селското стопанство от сушата.

С цел да подобрят организацията на производството и труда, те проведоха срочно първия етап от комплексните изследвания и критичния анализ.

Най-голямо внимание отдели колективът през изтеклото полугодие върху качеството на произвежданата продукция. Специалистите дадоха своя принос в това направление, като усъвършенстваха отделните детайли на хидравличната ножовка и лентоотрезната машина. Производствениците от своя страна не пожалиха труда си за точното и качествено обработване на детайлите. В резултат на това машините, произвеждани в завода, се приемат с готовност в ГДР и Чехословакия. Планът за износа е изпълнен 100 на сто, без да е получена рекламация.

Преди няколко дни колективът на предприятието рапортува пред ОК на БКП, че е изпълнил 13 дни предсрочно плана и обещанието за първото полугодие на тази година. До края на месеца той ще произведе продукция за 71 000 лева и фактически още сега ще изпълни обещанието си от 50 000 лева за компенсация на загубите, причинени от сушата.

Добрите производствени успехи се отразиха благоприятно и върху останалите икономически показатели. Според предварителните данни прекъснат е и планът за производителността на труда, за рентабилността и за печалбата.

Успехите, постигнати от колектива на ЗММ — Силистра, убедително показват, че той се стреми и през второто тримесечие да задържи при себе си преходното знаме на Министерския съвет и ЦК на профсъюза на работниците от машиностроенето, химията и енергетиката.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

В чест на своя празник

„В чест на Деня на работниците от транспорта и съобщенията — 30 юни, изпълнихме шестмесечния си план в брутно приходи на 12 юни и обещаваме да дадем над плана 100 000 лева приход" — това гласи телеграмата, изпратена от колектива на ДП „Транспед" — Силистра.

Свързахме се по телефона със заместник-директора на предприятието др. Янчев и го помолихме да ни даде по-пълни данни.

Планът на предприятието за шестмесечието е 944 000 лева. До 12 юни в касата са постъпили приходи за 960 000 лева. Колективът е обещал да участвува в борбата за компенсиране на загубите от сушата с 60 000 лева. Фактически това обещание ще бъде изпълнено до края на шестмесечието.

Успехите не са случайни. Колективът на „Транспед" вече няколко години редовно преизпълнява плановете си за приходите, за производителността на труда, за рентабилността и за печалбата. За това допринася здравата дисциплина, въведена с помощта на производствения комитет. Новата система на стопанско ръководство даде благотворно отражение във всички производствени звена. Агенцията в Дулово организира денонощна товаро-разтоварна работа на ж. п. гара. Вагоните сега се обработват в срок и не се допуска денгуба на превозни средства. В срок и качествено изпълняват задачите си и бригадите от агенциите в гр. Силистра.

Голям принос в общата борба за преизпълнение на плановете и обещанията имат и механизираните бригади. Те използуват най-пълно повfar ените им техника и непрекъснато повишават производителността на труда.

П. СИМЕОНОВ

Резултатен труд и ... отдих

На 17 юни колективът на ДИП „Липа" — Силистра се поздрави с нова трудова победа — изпълни шестмесечния производствен план. Само през месец юни той произведе 300 спални, модел „Роза", 460 легла за „Балкантурист" и др. изделия за 159 000 лева. До края на месеца се очаква продукция за 140 000 лева, с които планът ще бъде преизпълнен със 142 000 лева.

Постигайки тези производствени успехи, работниците дадоха своя принос в борбата за компенсиране на загубите, причинени от сушата. Досегашният темп е гаранция, че обещанието от 200 000 надпланова продукция ще бъде изпълнено в следващите няколко месеца.

Постигнатото е добра предпоставка за преминаването на цялото предприятие на петдневна работна седмица. Първите резултати в това отношение са насърчителни. Участъците, които започнаха пробно петдневна работна седмица, имат висок процент на изпълнение. Графиците за предаване детайли за и от тези участъци се спазват. Прави впечатление максималното използуване на работното време, което говори за високото съзнание на хората. На всички е ясно, че двата почивни дни са голяма социална придобивка.

Под ръководството на профсъюзната организация свободните дни се използуват най-рационално за активна почивка. Първи работниците от полировъчния участък направиха екскурзия до гр. Шумен, като посетиха и нашия оналния парк „Мадара". Техни последователи са работниците от бригадите „Димитър Благоев" и „Дочо Михайлов". Благоевци предприемат пътуване до гр. Велико Търново с кратка почивка в предпланините на Балкана. Вторите пък, заедно със семействата си, ще прекарат почивните дни в местността „Кара-куз".

Въодушевени от постигнатите успехи и от новите придобивки, работниците от ДИП „Липа" и през второто шестмесечие ще работят за преизпълнение на плановете и обещанията.

Христо ПЕТКОВ

Обработката на кайсиите започна

Завчера кооператори от село Ламбриново, от Айдемирското ТКЗС, разтовариха камиони с кайсии в двора на ДКК „Нектар" — Силистра. С това започна сезонът за прибиране на златистите добруджански плодове. Сушата тази година не позволи на почвата да предостави обилна влага на плодовете за тяхното по-благоприятно развитие и плодовете тази година са значително по-дребни. Сушата ускори и тяхното прибиране с около 15 дни по-рано, отколкото бе предвидено в плановете. Измениха се и графиците за обработка на плодовете в плодово-консервния комбинат. Трябваше да се побърза.

В беседа с партийния секретар на консервния комбинат в Силистра, другаря Руси Илиев, узнаваме, че колективът на предприятието е готов и днес започва обработката на кайсиите. В помощ на редовния персонал са привлечени 250 средношколци-бригадири, 150 работника от промкомбинат „Камъшит" и др.

До вчерашния ден е завършена обработката на другите плодове. Изработени са зелен грах, компоти и конфитюри от череши и вишни, конфитюр от ягоди. Предвиденият план за обработката на граха по обем не е изпълнен поради недостига на зърно, ала за компенсация на този показател ръководството на предприятието взе своевременни мерки, като изкупи и изработи в конфитюр и компот по-големи количества вишни. Въпреки появилите се затруднения със суровината вследствие на сушата, колективът полага всички усилия за срочно и висококачествено обработване на плодовете и планът за шест месечието се движи в график.

М. ГЕОРГИЕВ

Първите тютюневи низи

Въпреки трудностите, които създаде сушата, кооператорите от бригадата на Мехмед Османов от с. Искра вложиха много труд и умение при отглеждането на тютюна. Благодарение на навременните грижи за тази култура, някои листа достигнаха техническа зрелост. Сега сме в разгара на жътвата, това обаче не пречи тютюнът да се прибира. Първи в Ситовското кооперативно стопанство започнаха беритбата на тютюневите листа кооператорите от звеното на Хамид Османов. Само за няколко дни в стопанския двор увиснаха 350 низи. Всички кооператори работят с желание за постигане на големи успехи в тютюнопроизводството. Радват се на богатата реколта.

Тахир МЕМИШЕВ

Жътварска симфония

Особено приятно е през тези усилни жътварски дни да бъдеш в ранна утрин сред пожълтялото поле. Чучулигите още не бяха долетели от високите си полети, когато особен глух грохот отнякъде огласяше равнината. Шумът все повече и повече се засилваше. От отсрещния завой се зададоха един-два-три-десет комбайна, влачейки бавно, бавно огромните си тела. След час те са строени в местността „Долнището", Коларовски район.

Започва жътва. Истинска, групова жътва. Аспарух Илиев като най-стар комбайнер води „ескадрилата", след него прогърмява комбайнът на Марин Петров — все изтъкнати комбайнери. Нареждат се след тях и останалите.

Край шосето спират коли, пътници и отправят поглед към „Долнището", а там кипи упорита работа. Шумът от десетте комбайна вече е в пълна хармония.

— Тази година — казва Пейчо Кънев, инженер по експлоатацията в Зафировското стопанство — сме организирали групова жътва. По-резултатна е. Ще заплащаме на комбайнерите на час, а не по норма.

Инженерът беше прав. Докато ние приказвахме с него, комбайните неотказно направиха по три-четири обиколки на огромния пшеничен блок.

Ако човек обходи дирите на всеки комбайн поотделно, не може да не се възхити от ниската и доброкачествена жътва. Просто не се среща зрънце сред стърнището.

— Та аз нали съм за това — отговаря Николай Кондов, качественик на бригадата. — Смятаме да не загубим нито грам.

Чудна организация. Не след дълго започна прибирането на сламата и мощни трактори забраздиха освободените площи. Симфония, истинска жътварска симфония!

Юнското слънце още блестеше на два-три боя, когато комбайните повалиха златните класове. След кратка почивка те отново се отправиха към други блокове за нови победи.

При такава организация Зафировското стопанство ще завърши навреме и качествено жътвата.

А. ДИМИТРОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Във всички кооперативни и държавни земеделски стопанства на окръга жътвата е в своя разгар. Реколтата от 130 000 декара пшеница и ечемик е вече прибрана. Едновременно с това кооператорите обработват зърното на площадките и с първите подготвени количества отчитат договорните си задължения към държавата. До днес в складовете на „Зърнени храни" са приети над 400 т ечемик.

* * *

През изтеклата седмица бяха отбелязани най-големите горещини за тази година. Максималната температура в Силистра се движеше около 30 градуса, като достигна върхната си точка на 20 юни — 32 градуса. Същият ден се разрази гръмотевична буря и падна дъжд, който в Силистра достигна 8,1 л на кв. м.

* * *

В понеделник вечерта хор „Сеянка" изнесе концерт в село Срацимир. Концертът бе масово посетен от жителите на селото.

* * *

Почти всяка вечер съставът на народния театър при Окръжния народен съвет е на посещение в някое от селата на окръга. Във вторник вечерта той бе в с. Малък Преславец, в сряда в Алфатар, в четвъртък в ДЗС „Янко Забунов", в петък в Алеково, а тази вечер ще бъде в Зафирово. Съставът представя комедията „Почивен дом (Червенушки)" от Валентин Катаев, която се посреща с голям интерес от населението.

* * *

Днес след обяд на река Дунав в Силистра ще се състоят състезания за градско първенство по гребане, приложно плуване и ръчен семафор. Ще участвуват отбори на трудовата младеж от различни предприятия в Силистра.

* * *

Окръжният съвет на Българския туристически съюз организира в неделя воден поход с лодки от Тутракан до Силистра. Ще участвуват представители на туристическите секции от предприятия и учреждения в Силистра.

* * *

В неделя край град Силистра в близост до завода „Оргтехника" ще се състои зоново състезание — мотокрос. В него ще вземат участие отборите от Варна, Толбухин, Разград, Търговище, Шумен, Силистра и други градове.

* * *

На 24 и 25 юни Русенският драматичен театър „Сава Огнянов" ще гостува в Силистра с комедията „Пигмалион" от Бернард Шоу.

* * *

От понеделник в кино „Москва" ще се прожектира френският филм „Приятелите на Маргаритката". През първата половина на следващата седмица кино „Доростол" ще прожектира египетския филм „Непознатата жена", а през втората половина френският филм „Лудият от лаборатория 4". В лятното кино ще бъде представен филмът на ГДР „Синовете на великата мечка".

По стъпките на безсмъртния войвода

По случай всенародното честуване на хайдутството през тази година експедиционният отряд при VI-а клас при училище „Кирил и Методий“ — Силистра проведе 10-дневен поход по стъпките на Панайотхитовата чета.

Под ръководството на учителя Аврам Василев членовете на експедиционния отряд изпълниха важно поръчение на БАН и БТС — разкриха всички места, през които е минала четата, събраха материали и спомени, запазени в селищата. Особено значение ще има изработеният маршрутен лист, на който са маркирани и туристически обекти.

Участниците в похода се върнаха бодри и здрави, освежени от чистия планински въздух.

Гергана ГЕОРГИЕВА

Танцовият състав на Старо село — един от колективите в окръга, който винаги е давал тон за най-добри и най-високи постижения. Така беше и на конкурса на музикалната и танцовата са модейност тази година. Старосел ци отново се изявиха в добра светлина и достойно защитиха името си.

Нова Черна — постижения и проблеми

Нова Черна е разположена в северозападния ъгъл на добруджанската равнина, на два километра от брега на Дунава. Намира се от двете страни на шосето Силистра—Русе, в равно като тепсия поле.

Но най-силно впечатление за всеки новопристигнал в Нова Черна представляват широките и прави улици, от две те страни на които са засадени черничеви дървета. Основната част на селото представля ва един правоъгълник, раздробен от надлъжните и напречни улици на по-малки подобни фигурки. Селото отстои на 80 км от Силистра, на 45 от Русе и на 15 от град Тутракан. В западна посока това е единственото село в окръга, което може да се похвали с прекрасни възможности за транспортна връзка с цялата страна. През селото ежедневно минават 18 рейса по пътя Русе—Силистра и Силистра—Русе. По същото шосе на среден интервал от 3 минути ми нава товарна или лека кола. Директен рейс свързва селото с Тутракан, който прави връзка сутрин с кораба—ракета.

Напоследък селото бързо расте и се развива. Растат и се умножават потребностите на новочерненци. Селото и жителите му променят своя облик. Старите къщи изчезват. Може би не е излишно една от тези стари къщи да бъде запазена и обзаведена като музей. Освен новите къщи, които правят селото неузнаваемо, в годините на народната власт, по пътя на самооблагането новочерненци построиха нова училищна сграда, физкултурен салон, сгради за общинския народен съвет и поща, нова сграда за магазини и ресторант на селкоопа, фурна, детски ясли и др. В момента селото се водоснабдява, строи се читалищен дом, стадион, скоро ще започне строителството и на кооперативен дом.

В чест на 25-годишнината на Деветосептемврийското народно антифашистко въстание Нова Черна ще бъде едно действително ново социалистическо село-витрина за това какво даде народната власт, чакащият нов обществен строй на селския труженик. Но за да се постигне това, необходимо е да се отстранят и някои драскотини върху приятната панорама, някои петна, цветът на които не е в тон с цялата картина на селото, петънца на миналото, които развалят настроението от всичко хубаво и карат човека да се мръщи. Един спомен, мрачен и черен. И трябва да се съжалява, че 24 години не е ликвидиран. Касае се за това, че в момента селото не притежава нито една шосирана и асфалтирана улица с тротоари, касае се за това село, което е с близо 3 000 жители и няма баня.

Каква само придобивка ще бъде за трудолюбивите кооператори една баня? Тя съвсем не се отнася само до хигиенната култура на новочерненци, но е и въпрос, свързан със здравето на тези, които славят окръга. Изниква въпросът — с тези ли улици новочерненци трябва да посрещнат славната 25-годишнина. Не, такова нещо не трябва да се допуска.

Може ли всичко това да бъде готово за 25-годишния юбилеен празник? Да, но изниква въпросът за средствата. Труден, но все пак разрешим въпрос. Трябва някой да помисли за това.

Доскоро тук усилията се насочваха в едно направление, осигуряване добро възнаграждение на кооператорите. Това се постигна отдавна. Израз на материално благополучие са новите кокетни къщи, масивните огради с богати орнаменти, леките коли, телевизорите, радиоапаратите, електрическите и нафтови печки и всички ония придобивки, навлезли широко в бита на новочерненци. Но то реши отчасти въпроса за повдигане културния уровен на новочерненци. Сега те искат да се движат и по чисти асфалтирани улици с тротоари, осветени от луминисцентни лампи. Да дишат децата им чист, свеж въздух, а не праха от улиците, който вятърът носи на облаци.

Но освен въпроси, свързани с бита и културата, изникват и някои икономически проблеми, които механизацията на работата в животновъдството и растениевъдството поставя на дневен ред. Отнася се за уплътняване възможностите на работната ръка, която се освобождава от селскостопанския труд. Засяването и засаждането на интензивни култури е един от начините за обезпечаване работата на населението, но той не е достатъчен. Не ще решат този въпрос и строящите се сушилни за тютюн, в които ще намерят препитание 70—80 човека.

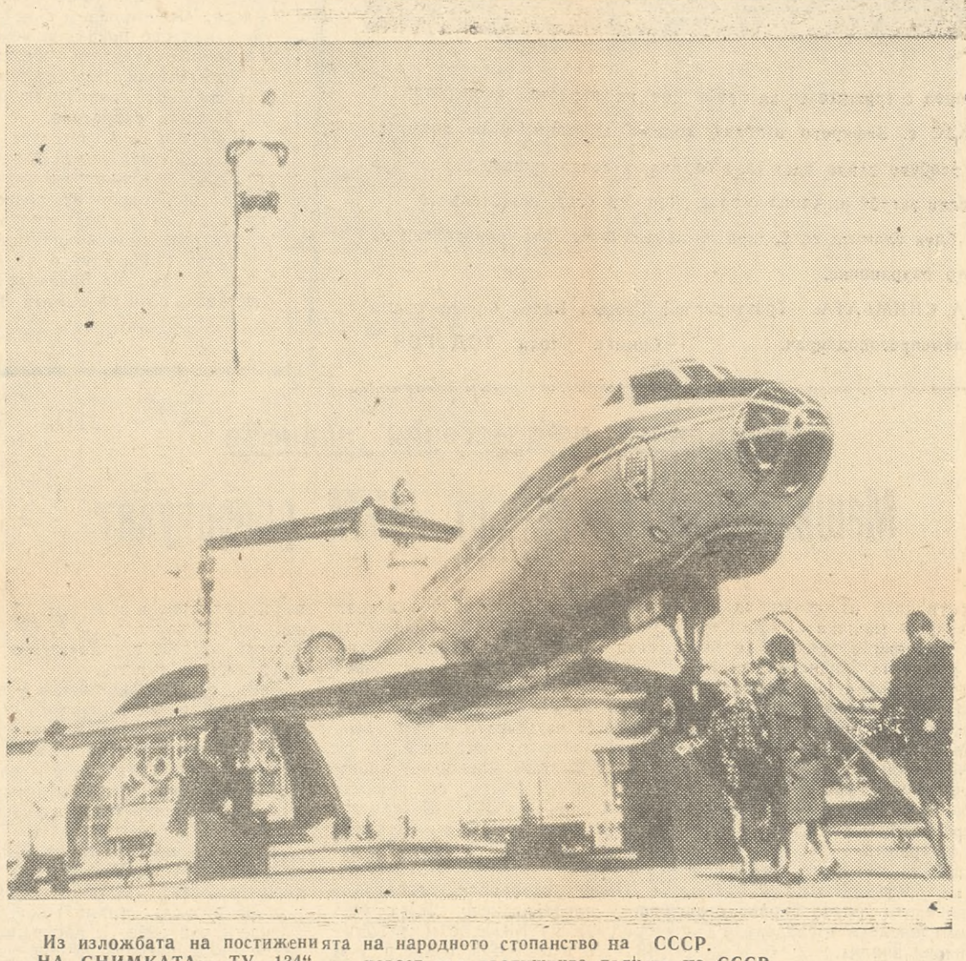
Няма ли да бъде целесъобразно, ако в Нова Черна се открие клон на промкомбинат „Камъшит“ от гр. Силистра? Какво по-хубаво от това — част от суровината, която без това се преработва ръчно, да не се превозва от нашето бласто на 80 км до Силистра, а после обратно още 80 км, за да огиде във вътрешността на страната?

Време е да се обсъди въпросът за създаване предприятие за първична преработка на плодовете и зеленчуците, да се помисли за откриване на шивашки цех, клон за поправки на радиоапарати, телевизори и др. Трябва целият комплекс от въпроси, свързани с перспективата на селото и с новото благоустрояване, да се постави на обсъждане пред целия актив на общината в присъствието на отговорни партийни и държавни ръководители от окръга.

Нашият окръжен център подпомогна, и то доста чувствително, много села от окръга като: Айдемир, Алфатар и др. Редно е да се помисли и за Нова Черна. С не много средства, с малко по-голямо напрежение, селото може да стане образцово.

Може и трябва с. Нова Черна да стане едно от най-красивите села в страната в чест на 25-годишнината на Деветосептемврийското народно антифашистко въстание. Тук най-добре могат да се съчетаят красотите и богатствата на природата с красотите и богатствата, създадени от човека.

Пеньо ВЛАДИМИРОВ

Из изложбата на постиженията на народното стопанство на СССР. НА СНИМКАТА: „ТУ—134“ — новост във въздушните пътища на СССР.

Писма на читателите

НЯМА МАГАЗИН ЗА ДЕТСКИ ИГРАЧКИ

Минавах случайно през гр. Силистра. Водех със себе си моя малък син. Неговото желание беше да му купя някаква играчка. Хубав, красив е гр. Силистра, „малката Хавана“, както го наричат. Полутах се из центъра, озъртах се на всички страни дано видя някъде магазин за детски играчки. Точно до старата джамия забелязах малка барачка но уви, имаше надпис „Ревизия“.

Влязох в един магазин за железария и попитах: „Къде е магазинът за детски играчки?“ Отговорът беше: „Нямаме определен магазин“. Останах много разочарована след хубавите впечатления от града. Та може ли в един окръжен център да няма то, което е най-нужно?

Моето мнение е, че търговските организации трябва да вземат бързи мерки за разрешаване на този въпрос.

Бонка ДИМОВА
гр. Дулово

БРЪСНАРНИЦА БЕЗ БРЪСНАР

От години вече ТПК „Съединение“ в гр. Тутракан „поддържа бръснарски салон в ДЗС „Янко Забунов“, в който работи квалифицираният майстор Халим Халимов. Но случи се така, че той заболя и вече шест месеца не работи в бръснарницата. Идват да го заместват случайни „бръснари“, които ако знаят да бръснат, не знаят да подстригват, или обратното. Хората са принудени да търсят бръснарски услуги в Тутракан или околните села.

Това състояние е известно на ръководството на кооперацията, но не се прави нищо за разрешаването на въпроса. Считаме, че е нужно да се командирова от друг салон майстор-бръснар, който то да отговаря на изискванията на клиентите в стопанството.

Кирил ТАСЕВ

Подценени и забравени обществени органи

С оглед на постепенното разширяване на самоуправлението в нашето общество и участието на все по-голям орой грудещи се в решаването на едни или други проблеми през 1961 година бяха изградени другарските съдилища.

Ако проследим дейността на другарските съдилища в предприятията от окръга, ще видим, че броят на разгледаните дела през първите години е значително по-голям в сравнение с последните. С всяка година дейността на другарските съдилища замира, за да се стигне през последните години до положението 50 на сто от другарските съдилища в предприятията да нямат разгледано нито едно дело. По този начин тяхното съществуване става формално. Така например през тази година 55-те другарски съдилища са разгледали 26 дела или 0,5 дело за всяко едно от тях. В такива предприятия като „Стройрайона“, Керамичната фабрика, ДТП, ОКС, промкомбинат „Текстил“, ДСО „Родопа“, „Здрава храна“, ДСС и други силистренски предприятия, в ДМЗ, Промкомбинат и Наркоop — Дулово, в РТС, ОКС и „Камъшит“ — Тутракан не са се разглеждали никакви дела. В редица другарски съдилища към „Комунални услуги“, „Липа“, „Камъшит“, „Електрометал“ и други не се водят описни книги, протоколите не се съставят в срок, а самите дела се гледат с няколко месеца закъснение от законния триседмичен срок. В някои състави на другарските съдилища са избрани по трима души вместо над шест, както е по закон. Тези данни определено говорят за явно подценяване от профсъюзните и административните органи работата на другарските съдилища. Например от началото на годината досега само на около 8 на сто от всички съществуващи в окръга другарски съдилища е разгледана работата.

Търсейки отговор за бездействието и формалното съществуване на другарските съдилища, някои административни и профсъюзни ръководители се опитват да обяснят това състояние с нарасналото съзнание на хората, поради което не се налагало на месата на тези съдилища. Справедливостта изисква да отхвърлим това обяснение, тъй като проверките по места говорят съвсем друго. Например в отчетните доклади на другарските съдилища от пощата в Силистра и Горското стопанство в Дулово се изтъква, че все още има и такива служащи, които нарушават кодекса, не изпълняват добросъвестно служебните си задължения. Това се вижда и от месечните и тримесечни доклади на отделните служби, както и от заповедните книги, в които фигурират имената на доста нарушители. В Горското стопанство в Дулово имат практика да налагат наказания за маломерни нарушения чрез кодекса на труда и често то заповедите за наказания не се четат пред колектива, да не говорим за уведомяването на другарските съдилища. Те твърде малко са търсени от административното ръководство и от профсъюзното и фактически съществуване то им тъне в забрава. За седем години там са разгледани само две дела.

В „Наркоop“—Дулово другарският съд е разгледал през 1963 година четири дела и оттогава нито едно. Председателят Иван Желязков ни обясни, че при тях през тези години нямало случаи, заслужаващи вниманието на другарските съдилища, и дори се обиди, защото с профкомитета и другарски съдилища той не се занимавал. А едва ли някой ще повярва, че в едно такова търговско предприятие, каквото е „Наркоop“, няма подходящи случаи за другарски съд. В ДСС — Силистра през годината не е разгледано нито едно дело и обяснението на председателя на профкомитета беше аналогично на това на дуловския ръководител. Всъщност тук другарският съд няма председател, защото от ноември минала та година той е напуснал предприятието и още не могат да му намерят заместник.

Изнесените факти са повече от достатъчни, за да докажат без причинното подценяване ролята и задачите на другарските съдилища в предприятията и учреждения та. А правилното организиране на тяхната работа би изиграло много положителна роля в борбата срещу нередностите и нарушенията и за възпитанието и превъзпитанието на трудещите се в социалистически дух. Те тъкмо за това са създадени. Затова е нужно профкомитетите и административните ръководства по места да се запознаят със закона за другарските съдилища и преди всичко с член 7 и 13, от които произтичат задълженията им, за да не изземват функциите на другарския съд, а да ги анагажират в борбата срещу нарушенията на трудовата дисциплина, на обществения ред и морал и срещу всякакви други, допуснати от членовете на различните колективи. От своя страна ОС на професионалните съюзи чрез комисията за работа с другарските съдилища да организират периодически семинари за обучение и квалификация на другарите, избрани да работят в тях, за активизирането на цялостната работа на другарските съдилища в окръга.

Андрей ЦОНЕВ

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

НАВРЕМЕННИ МЕРКИ

Дизентерията е повсеместно остро заразно заболяване. Причинява се от микроби. Разпространява се най-често под формата на епидемии, които обхващат големи контингенти от населението. Срещат се и единични случаи. Тя може да се появи през всички годишни времена, но особено често е през лятото и есента.

Извор на заразата са болните от остра и хронична дизентерия. Предаването на заразата става чрез замърсени от заразен материал (изпражнения от болен) храна и вода, било пряко или посредством замърсени ръце или чрез мухите.

Възприемчивостта към дизентерията е всеобща. От нея могат да заболеят всички хора, но най-често и най-тежко се засягат децата, особено във възрастта от 1 до 5 години. Входна врата на заразата е устата. Инкубационният период е от 1 до 7 дни, най-често 3 дни.

Началото на болестта обикновено е остро, с обща слабост, безапетитие, болки в корема и диарични изпражнения. Често в изпражненията има слуз и кръв. Дебело обаче трябва да се подчертае, че понастоящем болестта протича и в по-лека форма. Често родителите или болните мислят, че се касае за обикновено разстройство и не търсят навременно лекарска помощ. Това крие големи опасности, понеже болните с тези леки, нетипични форми на дизентерия са неуловими сечи на заразата. Ето защо едно необичайно разстройство, особено у малките деца, винаги трябва да ни навежда на мисълта, че може да се касае за дизентерия. Своевременното лечение, наред със спазването на необходимите мерки за избягване на разпространението й, ще се вземат от лекар. Това е единственото целесъобразно нещо, към което трябва да се насочат болните.

За да се предпазим от заболяването, най-голямо значение има личната и обществената хигиена. Чистотата на ръцете, уничтожението на мухите и обилното измиване на суровите храни (плодове, зеленчуци) са мерки колкото прости за изпълнение, толкова ефектни в борбата с това заболяване. Поради това трябва непрекъснато да се спазва и култивира хигиенният навик да се мият ръцете след всяко ходене по нужда и преди всяко хранене. Не случайно дизентерията е наречена „болест на мръсните ръце“. На мухите трябва да се гледа като на основен враг. Чистота е основа на борбата с всяка болест, но това извънредно много важи за чревните инфекции и в частност за дизентерията.

През последните години заболяемостта от дизентерия в нашия окръг показва тенденция за намаление. От месец май т. г. обаче броят на заболелите се увеличава. В Силистра са засегнати главно кварталите „Филип Тотю“ и „Гагарин“. По-висока в сравнение с миналата година е заболяемостта в Тутракан и Дулово. Не са малко заболяванията в Алеково, Срацимир, Зафирово, Кайнарджа и Сокол.

Къде се крият главните причини за този процес? На първо място трябва да се постави незадоволителното санитарно-хигиенично състояние на местата, където се събират и изхвърлят органичните и други отпадъци. Понякога съдовете за смет са недостатъчни или не са в добро състояние. Не може да се каже, че е достатъчна и на ниво здравната просвета сред населението. Това довежда до случаи, когато някои болни отказват да се лекуват или изследват. Несистемна и не е качествена работата по оздравяване и хигиенизиране домовете на проболедувалите и болните.

Ако успеем да отстраним посочените недостатъци, ние не само ще снижим, но и в недалечно бъдеще ще ликвидираме дизентерията като масово заболяване. За това съществуват всички необходими предпоставки.

д-р Величко ИВАНОВ

ПЪСТЪР СВЯТ

МУСТАЦИТЕ — НАЙ-ГОЛЯМО БОГАТСТВО

На един от Маркизките острови в Тихия океан преди няколко години мустаците се считали за най-голямо богатство. Всеки мустакат мъж можел да живее, без да работи. Средства за прехраната си осигурявал от продажбата на собствените си мустаци.

УЧИЛИЩЕ ЗА ОВНИ

Английският овцевъд Джим Стоу, доставящ овни в Испания и Латинска Америка, организирал за експедираните стада курсове по испански език. По мнението на Стоу, след преминаването на двуседмична програма животните можели да се аклиматизират бързо в чужбина и да разбират заповедите на американските и испанските овчари.

НАЙ-СТАРИЯТ ПЪТЕН ЗНАК

Недалече от Ливорно (Италия), при остър завой, бил намерен пътен знак от времето на древния Рим. На камъка личал латински надпис: „Това място е опасно“.

НЕПОЗНАТО ЗАБОЛЯВАНЕ

Австралийските етнографи установили, че жителите на Нова Гвинея съвършено не познават зъбобола. Група зъболекари се отправили за острова, за да се запознаят с това странно явление.

БИЧ ЗА ТОПЛИТЕ МОРЕТА

Нито един от живеещите на земята хищници не причинява на човека толкова вреда, колкото акулите. Ето и няколко цифри: за последните 8 години акулите нападнали 1 410 човека; 477 плуващи са загинали. Така че борбата с акулите е актуален проблем за жителите по крайбрежието на топлите морета.

НАЙ, НАЙ...

Най-големият ботуш в света се намира в музея „Бург Миладенщайн“ (ГДР). Неговата височина е почти четири метра. За ушиването му е била нужна кожата на десет крави. Ушит е от шест майстори. Само едната му подметка тежи 92 килограма.

РАДОСТТА НА СИНОПТИЦИТЕ

През миналата година в Англия официално е бил отменен закон, приет още през XVII век. Законът гласи: „Лица, които се занимават с предсказване на времето, трябва да се изгарят в огъня“.

КАКВО ИМЕ ДА НОСИ НОВОРОДЕНОТО

В някои райони на Индия съществува особен обичай за разрешаване на твърде често възникващите спорове между родителите какво име да носи новороденото. В този случай, ако бащата предлага едно име, а майката — друго, родителите запалват две лампи. Която лампа гори по-дълго, този ще определи и името на детето.

ПТИЦИТЕ ЛЕТЯТ ПРЕЗ ПЛАНИНАТА

Тунелът, съединяващ Франция с Италия, оказва се, скъсява пътя не само за шофьорите. Когато настане време да летят от Франция за топлите страни, ластовичките не минават както по-рано над Алпите, а избират по-краткия път през тунела. Птиците така са привикнали, защото не се страхуват да си почиват и на преминаващите камиони.

Стопанството има пълната възможност

— Когато в началото на м. май т. г. направихме равносмет на очакваните загуби от суша та, шетите възлизаха на повече от 542 000 лева. — Така започ на своя разказ председателят на кооперативното стопанство в с. Паисиево Салим Хюсеинов.

Не завършил мисълта си оба че, със спокоен тон председате лят поведе разговора в обрат на посока. Ръководен от обек тивната истина, не за оправда ние, той реши да посочи настъ пилите изменения в състояние то на културите след обилните валъждове в този район. В заклю чение със същото спокойствие и увереност той подчерта:

— Загубите, които предвиж дахме в началото от есенници те, а и от пролетниците, сега не са същите. Ако в някои от райо ните на нашия окръг те се уве личиха, при нас те намаляха. Убедителен факт за това е доб рото състояние на културите. От икономика очакваме добиви, близ ки до плановите. При нас дори бо лът, който в някои стопанства бе ше изоран, обещава да ни даде планови добив.

Ако корекциите, които напра ви природата, сами радват както ръководителите на стопанството, така и кооператорите, то борба та за икономии си остава посто янно задължение за всички.

Във фонда за компенсация са предвидени да влязат средст вата от засетите допълнително 1 400 декара царевица „ВИР“, от очакваните най-малко 5 тона боб, засят в междуредията на овощната градина, от 300-та декара бостан и др.

Значителни суми ще бъдат спестени от решението да не се използуват някои от селско-стопанските машини. С помощ та на допълнителни приспособле ния специалистите от стопанство то са решили да не закупуват част от предвидения инвентар. С това на стопанството ще се спестят най-малко 20 000 лева.

Други 8 960 лева се очакват от намаляване на щатните единици в администрацията на стопанство то. Значителни икономии пред вижда и решението да се нама ли броят на млекарите от 6 на 2-ма души. Преди всеки от тях получаваше месечно възнаг раждение по 55 лева в разстоя ние на осем месеца. Сега двама та души с помощта на транспорт ни средства сами събират и пре дават млякото от целия район.

Икономии ще бъдат направени и от допълнителна обработка на някои култури. Така например в резултат на използване на хер бициди в борбата с плевелите 400 декара слънчоглед не се нуж дае от каквито и да са допълни телни грижи.

Радостен е и фактът, че дока то в много от кооперативните стопанства на окръга животно въдството е в загуба, тук то не само че не пречи на борбата за икономии, но носи и печалба. При план за четиримесечието да се получи продукция за 202 000 лева, произведена е за 12 000 лева в повече. От такъв резултат не може да не се радва всеки, като се имат предвид тазгодиш ните трудни условия за животно въдството.

В бъдеще стопанството разчи та обаче на особено големи ико номии от основния ремонт на машините и превозните средства. След като приведат ремонтната база в съгласие с изискванията, ще стане възможно да не се из пращат както тракторите, така и камионите на основен ремонт в други ремонтни бази.

— Досега — разказва председа телят на стопанството—камиони те ни се ремонтираха в други ба зи. За всичко ние плащаме мно го скъпо. Така например за осно вен ремонт на една кола ГАЗ—51 стопанството брои от 1 000 до 1 300 лева. С тези сред ства ние спокойно бихме могли да закупим резервен двигател и при подходящи условия да заме няме мотора в нашата работилни ца, а старият да ремонтираме ос новно и го предложим за подмя на на същата система коли.

Желанието на специалистите и ръководството на стопанството не е безоснователно, още повече като се има предвид, че много от колите, идващи от основен ремонт, скоро излизат от строя. Та ка например три коли ГАЗ—51, преминали през основен ремонт в базата на гара Искър, не из държаха и 7 000 километра вмес то предвидените 70 — 80 хиляди километра. Наскоро друга кола от същата марка се завърна от основен ремонт в базата на гр. Севлиево, но и тя не издържа. За да се постави отново в дви жение, сега е необходимо да се направят други разходи за 700-800 лева.

Всичките допълнителни дохо ди, икономии на средства и очак ваната добра реколта карат все киго да вярва в пълната възмож ност на кооператива да компенси ра загубите и осигури предвиде ното заплащане на кооператори те.

Иван НИКОЛОВ

С намалени разходи

На всички е известно, че тази година в компенсирането на загу бите, причинени от сушата, се включиха наред с кооператорите от селата и много колективи на промишлените предприятия в гра довете. Като преразгледа изпъл нението на показателите за пър вото тримесечие на 1968 година, и колективът на ДСП „Родопа“ — гр. Силистра обеща да произ веде промишлена продукция за 50 000 лева над плана, предимно от месодобива.

Сега, когато от деня на прие мането на обещанието е измина ло повече от месец, то добива все по-реален вид. Изпълняват се редица мероприятия, които в крайна сметка ще доведат до пълното му осъществяване. Пре ди всичко води се борба за сни жение себестойността на промиш лената продукция с 5 000 лева, разпределени както следва: от икономии на суровини и материа ли — 2 000 лева, икономии на труд—1 000 лева, снижение на це ховите разходи — 1 000 лева и общозаводски — 1 000 лева.

Голямо влияние ще окаже и строителството на специален ав токлав към кланицата за опол зотворяване на всички отпадъци.

След покриване на разходите от строителството приходите от това нововъведение ще възлязат на около 2 000 лева.

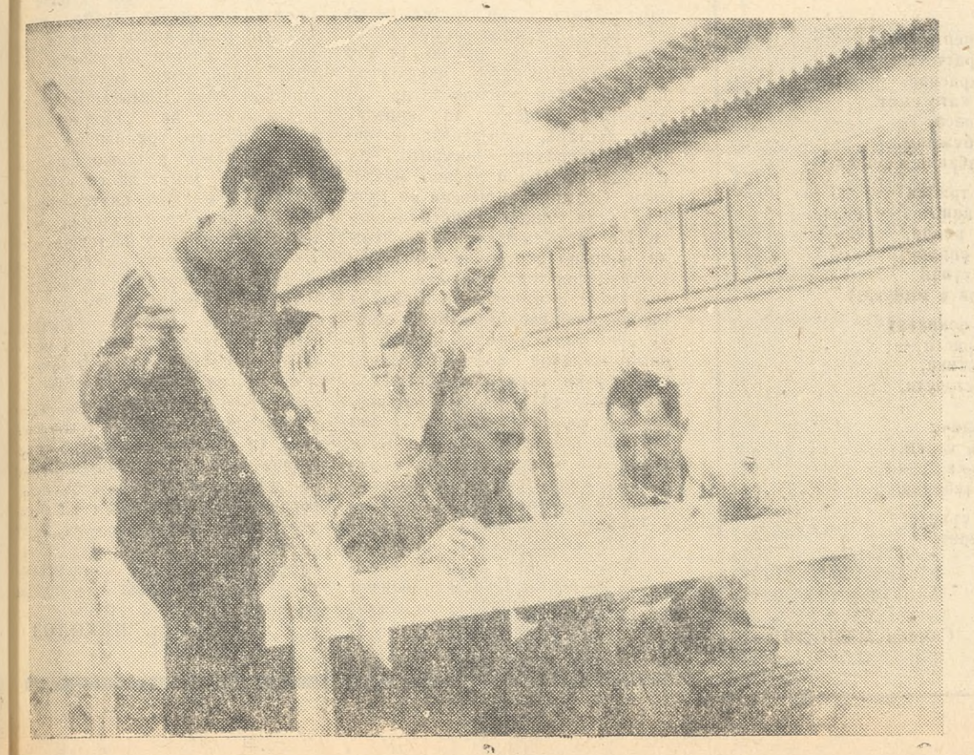
В настоящия момент вече се постига намаляване на разхода на фуража при транспортиране на животни. За тази цел престоите в събирателните пунктове са нама лени до минимум. По този начин се очаква разходите на тон месо по изхранването да бъдат нама лени с 0. 10 лева и да бъдат ико номисани 18 тона фуражи.

За постигане снижение на тран спортните фири сега животните се пренасят съгласно точните указания и постигнатите ико номии се очаква да бъдат по 0. 20 лева на тон или общо 3. 600 лв.

Упорита борба се води за нама ляване на административните раз ходи на предприятието с общо 1 400 лева предимно от команди ровки, телефонни разговори и др.

Партийната организация, проф комитетът и Комсомолът водят разяснителна работа сред колек тива за по-пълното уплътняване на работното време и укрепване на трудовата дисциплина, а коми сията за народен контрол по-от близо следи за ритмичното изпъл нение на започнатата работа по обезпечаване на допълнителна про дукция и режима на икономии.

Р. РУСЕВ

Строителството на животновъдни постройки е най-важна задача за работниците от бригадата на Ганчо Йорданов от ТКЗС с. Секулово.
НА СНИМКАТА: Група работници от бригадата изграждат ясли край новия краварник.
СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Кайсиеви сортове, подходящи за отглеждане в Силистренски окръг

От досегашните резултати при отглеждането на кайсиевата култура в нашата страна се вижда, че тя се развива по-добре в Северна България, предимно по поречието на р. Дунав. Най-много кайсиеви насаждения има в нашия окръг—10 175 декара. Това представлява 47 на сто от площта на овощните ни градини. В перспективния план се предвижда до 1975 година кайсията да заема около 40 000 дка и в нашите стопанства да се отглеждат близо 1/3 от общата площ на тези насаждения в страната.

Нуждите от кайсиеви плодове засега не са задоволени нито на вътрешния, нито на външния па зар. В северните страни същест вуват неблагоприятни климатични условия за тази овощна култура, а страните износителки на айсии нямат възможност да задоволяват напълно всички нужди. Затова се създават добри ус ловия за разширяване кайсиевите насаждения у нас.

Кайсиите са най-добрата суровина за консервната промишленост. Те се преработват в ком пот, конфитюр, нектар и други. Отличават се с високо съдържание на захари, органични киселини, ценни минерални соли, аро матични вещества и пр.

Основен проблем тук е повишаване и стабилизиране на доби вите, като се намали до минимум нередовното плододаване. За постигане на това в нашата страна се работи в две направле ния. Предвижда се промишлените кайсиеви насаждения да бъдат концентрирани в райони с най-благоприятни климатични и почвени условия. Подобрява се отглеждането, като се прилагат срочно и качествено агротехни ческите мероприятия.

Увеличаването на производст вото е свързано също с правил ния избор на сортовете. През последните години от чужбина, предимно от СССР, се внасят мно го сортове, които при тамошните условия са показали по-добра студоустойчивост и по-късно се развиват. При нашите климатич ни условия кайсиите рано се раз ват и при повратни студове ед на част от цветните пъпки частич но или напълно измръзват.

Кайсиевият сортимент у нас е беден. Сортът Унгарска кайсия заема 85 на сто, а останалите сортове —Ранна Силистренска, Луизетова и Едра ранна са слабо разпространени. Сортовете: Роял, Шалах и Късна Дряновска се отглеждат само в сорти ментовите насаждения в някои станции и институти.

Кайсиите, от които се получа ва основната продукция, узряват почти едновременно в продъл жение на 10—12 дни, което съз дава голямо напрежение при бе ритбата, транспорта, преработка та и експорта на пресни плодове. Затова е наложително да се вне дряват и нови сортове, с което да се удължи периодът на узря ването.

През 1958 година в КОС—Си листра се засадиха съветски сор тове: Красный партизан, Слава дурща, Оранжево красный, Ах рори, Арзами, Шалах, Оверн ски и др. От проучванията при наши те условия някои от тях, както и елити, получени от кръстоски ме жду отделни сортове, направени в станцията, се оказаха ценни и с тяхното застъпване в насаждения та зреенето на кайсиите ще се удължи от втората половина на юни до края на първото десет дневие на август.

В станцията се отглеждат над 1 200 хибридни семеначета, ня кои от които притежават ценни стопански качества и са в процес на проучване.

От сортовете, проучени при нашите почвено-климатически ус ловия, отглеждани еднотипово, заслужават да се внедрят в про мишлените насаждения на ТКЗС и ДЗС следните кайсии: Едра ранна, Ранна Силистренска, Албе на и елити: № 41 и № 128. Те са подходящи за всестранна употреба. Сортът Ахрори зрее най-рано, обаче месото не се от деля от костилката и е пригоден само за консумация в прясно със тояние. Ще се отглежда предим но в дворовете и лозята. От среднорановите ще се застъпят сортовете: Унгарска, Роял, Ша лах, Луизетова и елитите № 16 и 63, пригодни също за всестран на употреба. Сортът Шалах е най-подходящ за сушене. От къс ните сортове само Ейска № 34, който ще се използва за селек ционни цели и сушене, не е при годен за всестранна употреба. Сортът Късна Дряновска трябва да се ограничи, като се замени с Красный партизан и елит № 18, тъй като месото трудно се отде ля от костилката.

По отношение студоустойчи востта и закъсняване на цъфте жа се отличават Ейска 34, Ран на Силистренска, Луизетова и Унгарска.

Н. СТЕФАНОВ,
директор на КОС—Силистра

Проблеми на 44-то постановление на Министерския съвет

ТРЕВОЖНИ ТЕНДЕНЦИИ В ТРУДОВИТЕ ЗЛОПОЛУКИ

Явно немислимо е да се го вори за рентабилност, за уве личение на печалбата и чиста та продукция в производство то, без да се използува пълни ят капацитет на производител ните сили — на машините, суровините и работната ръка. А трудовите злополуки в пред приятията оказват именно в този смисъл отрицателно влия ние върху цялостната дейност на колектива, намаляват обе ма на общата промишлена продукция, влошават крайния резултат. Това по пряк и косвен път влияе и върху рента билността на предприятието.

Промишлеността в Силист ренски окръг е млада. Тя се създава сега. Трудовите ко лективи непрестанно укреп ват, множат се и се разрас тват. Затова е наложително да се обръща внимание навре ме на някои отрицателни яв ления. Едно от тези отрица телни явления е тенденцията на увеличение на трудовите злополуки. А през последните години тя е съвсем ясно изра зена. Ако например през 1962 година трудовите злополуки в окръга са били 237 и загубе ните работни дни — 3 208, през 1965 година тези две ци фри нарастват съответно на 462 и 6 274, а през 1967 годи на — на 596 и 9 141. Само за първото тримесечие на 1968 година трудовите злопо луки бяха 118, а загубените следствие на тях работни дни 1 723. Може би няма да бъде безинтересно да се отбележи също така, че през 1967 годи на поради трудови злополуки не е произведена продукция, възлизаща на обща стойност 160 000 лева. Тук не е включе на загубата на народното сто панство, дължаща се на зло полуки до три дни. Ако се прибави и тя, посочената циф ра може би ще се удвои.

Но в казаното се откройва едната страна на проблема — производствената, стопанска та. От друг аспект обаче тру довите злополуки са свързани с хората, пострадалите хора. Така или иначе те са загуби ли трудоспособността си, здра вето си, отишли са в болни ци. Като прибавим и смъртни те случаи, проблемът за тру довите злополуки в предпри ятията като тенденция на раз растване придобива първостепенно значение.

На какво се дължи увеличе нието на трудовите злополуки в предприятията на Силистрен ски окръг?

Преди да се отговори на този въпрос, не бива да се пропусне нещо действително обективно. През последните го дини непрекъснато се увеличават заетите в производство то на работници и служещи. С нарастването на техния абсолютен брой не могат да не на растват и трудовите злополу ки. Затова неблагополучието тук се крие не в абсолютния брой, а в относителния ръст, както и в продължителността на злополуките. Докато през 1962 година средният им брой на 1 000 души персонал е бил 23, през 1965 година трудовите злополуки стават 32, а през 1967—34. Освен това ако през 1962 година средната про дължителност на една злопо лука е била 12 работни дни, през 1965 година тя става 14 работни дни, а през 1967 го дина—15 работни дни. Следо вателно трудовите злополуки през последните години са не само повече по брой. Те са по-продължителни и по-тежки. Те се отразяват много по-сери озно върху производството и върху здравето на работници те.

Като се анализират причи ните за трудовите злополуки именно на тази основа, ще се видят опасностите, пред които са изправени трудовите колек тиви на предприятията в ок ръга. Най-голям брой трудови злополуки стават поради не правилни манипулации от страна на работниците. По та зи причина през 1967 година например са станали 258 зло полуки, тоест повече от поло вината. А това вече говори, че за безопасността на труда в предприятията на окръга не се работи достатъчно, обуче нието на работниците не е на нужната висота, контролът е слаб. Както бе отбелязано в началото, промишлеността в Силистренски окръг сега се създава, сега укрепва. Много голяма част от работниците са новоназначени, те прижда т от селата, следователно липсват им привичките и нави ците на промишлени работни ци. Като се прибави към всич ко това и навлизането на ме ханизацията в производството и внедряването на автоматиза цията, ще се види напълно ясно къде са корените на зас трашително увеличаващите се трудови злополуки в Силист ренски окръг.

В тази поредица от мисли обаче трябва да се хвърли поглед и още върху нещо. Ре дица предприятия в окръга— промкомбинат „Текстил“, ДМЗ „Стомана“, ЗГУ „Терма“, за вода за металорежещи маши ни, завод „Оргтехника“, пром комбината в Дулово и др. — се разширяват или създават на базата на стари постройки, често непригодни за новото производство. Цеховете се пренасищат с техника, маши ните се монтират в нестан дартна близост. В резултат на всичко това всяка манипула ция става опасна за работни ците — възникват трудовите злополуки, нещастните слу чаи и пр.

Разбира се, могат да се по сочат и коментират много дру ги причини за тенденцията на нарастване на трудовите зло полуки в предприятията и за водите на Силистренски окръг. Но това не е нужно. Пък и не е възможно. Защото те са най-разнообразни за отделни те предприятия, специфични за отделните производства. Съществото тук е да се под чертае, че тенденцията е реална, опасностите, които крие тя, са сериозни. Следователно и мерките, които трябва да се вземат, е нужно да бъдат ек спедитивни и енергични.

Голяма част от слабостите по охраната на труда в пред приятията се виждат от адми нистративните ръководства. Но въпреки това те си съще ствуват. А оправданията с обективни причини не са оп равдания, когато са свързани с живота на хората, с тяхната работоспособност. Наложител но е органите по безопасност та на труда в предприятията да станат наистина органи, да се намесват активно в живота на цеховете, а така също и в тяхното перспективно развитие, да казват своята дума при монтирането на машините и да я отстояват докрай. От своя страна Окръжният съвет на професионалните съюзи съ що трябва да види тенденция та на нарастващите трудови злополуки и със свои средст ва да помогне за бързото й ликвидиране.

Това налага, пък и задъл жава, 44-то постановление на ЦК на Българската комунистическа партия и Министер ския съвет.

Д. НЕДЕЛЧЕВ

Ан. ИВАНОВ
икономисти в окръжния отдел „Статистика“

Благодарение неуморната работа на стригачите, кооперативното стопанство на с. Алфатар едно от първите в окръга приключи със стрижбата на овцете.
НА СНИМКАТА: Стригачите Колю Марков и Стоян Георгиев в момент на работа.
СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Грижи за получаване на висококачествена продукция

Кооператорите от с. Попина полагат големи грижи за получаване на висококачествена продукция от овощната градина и лозята.

Навреме бяха извършени всички агротехнически мероприятия при овошките. Особено внимание се обърна на пръскането с препарати против болестите и вредителите им. Настъпилата суша обаче застрашаваше постигането на планувания добиви. Имаше реална опасност плодовете да останат дребни. Ето защо кооператорите вложиха всички сили и средства и където бе възможно, започнаха да поливат. За кратко време бяха прокарани канали. Използуваше се част от водата на напоителната станция „Попина“. Кооператорите поляха 290 декара овощна градина. На 210 декара бе извършено повторно поливане. И резултатите не закъсняха. Набрани са 13 500 кг череши при план 12 000 кг; 31 000 кг вишни при план 17 000 кг. Плодовете бяха доброкачествени.

Наскоро приключи последното пръскане на кайсиевите дървета с препарата интратион против анарзия. По план от кайсиевите насаждения трябва да се получат 110 000 кг плодове. Според предположенията на бригадира Костадин Станчев тази цифра ще достигне 140 000 кг. В близките дни ще започне масово бране на кайсии. Плодовете са с добро качество. Една част от добива стопанството пред вижда да изнесе на вътрешния пазар.

В добро състояние е и реколтата от прасковените насаждения. Сега дръвчетата се пръскат с интратион.

Горчивият опит показва, че борбата с оидиума по лозята трябва да се води системно и да започне още от ранна пролет.

Досега са извършени две пръскания с бордолезов разтвор и три със сяра и меден оксихлорид. Всички лозови насаждения са окопани двукратно.

Хората се радват на богатия плод, с който са окичени леторастите.

По всичко личи, че трудът на кооператорите от лозаро-овощарската бригада в с. Попина ще бъде богато възнаграден.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Благодарение неуморната работа на стригачите, кооперативното стопанство на с. Алфатар едно от първите в окръга приключи със стрижбата на овцете.
НА СНИМКАТА: Стригачите Колю Марков и Стоян Георгиев в момент на работа.
СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ИЗВОДИ ОТ ПОЛИТИЧЕСКАТА УЧЕБНА ГОДИНА В КОМСОМОЛА

На заседанието си в края на май бюрото на ОК на ДКМС прие преценка за приключилата политическа учебна година.

Какви са по-важните изводи и препоръки, които ще трябва да се имат предвид в бъдещата работа на комсомолските организации.

На първо място трябва да се знае, че с малки изключения политическата учебна година започна и завърши добре. Благодарение на усилията на комсомолските комитети и ценната помощ, оказвана от партийните комитети, в комсомолската учебна година бяха обхванати 11 922 младежи и девойки, които се учиха в 445 звена. От тях 163 звена са по идеологическите дисциплини или с 51 повече от миналата година. Повиши се нивото на провежданите занятия в учебните звена. Пример в това отношение е комсомолският университет в Ситово, който се оказа една сполучлива форма за работа в оформянето на марксистко-ленинския мироглед на младото поколение. И макар че все още не е пречупен шаблонът в кръжочната работа, се постигнаха известни резултати в разнообразяване формите на политическата просвета. Но има и комитети като в Черноли к, Кайнарджа, Калипетрово, ДТП „Булгарплод“ и други, които изградиха звената в своите организации, без да се съобразяват с интересите и желанията на младежите, с тяхната подготовка и образование. Тези пропуски доведоха до фактическото проваляне на тези звена.

Същото е положението и в с. Добротица, ЗГУ „Терма“, с. Водно, „Оргтехника“, където младежите не се интересуваха от предложените им теми.

Със започването на новата учебна година тези слабости трябва да се преодолеят от нашите активисти. На събрания, чрез разговори, анкети, допитвания да се запознаят младежите с основните въпроси, които засягат всяка дисциплина, да се вземе тяхното мнение и се избере тема, отговаряща на техните интереси. Друг не по-малко важен въпрос, от който значително зависи ходът на политическата учебна година и преди всичко ползата от нея, това е работата с пропагандистите. Тук въпросът опира до своевременния подбор и подготовка на пропагандистките кадри, от които в голяма степен зависи здравото начало в нашата политическа работа. Трябва да се привлекат по-голям брой пропагандисти, да се избегне текучеството, което доведе до проваляне на важни звена в работата на градската комсомолска учебна година в Тутракан, Паисиево и др. Ето защо трябва да обучим в провежданите семинари колкото се може повече комсомолски пропагандисти.

Именно сега е времето целият наш актив да се запознае с решенията и изменения та, които трябва да станат в политическата учебна година. А те опират до отпадането на някои форми и до насочване на обучението към дисциплини, оформящи мирогледа на комсомолците. И за да можем през тази учебна година да достигнем по-добри резултати и да има действителна полза от изучаването на марксистко-ленинската идеология, още отсега трябва да се пристъпи към изграждането на политическите звена въз основа на една трезва оценка от страна на градските и общинските комитети за обхващането на още по-голям брой младежи за обучението на пропагандистките кадри. Само по този начин ще съумеем да отговорим на новите изисквания за поврат и в идеологическата работа с младежта.

Христофор ВЪЛЧАНОВ,
секретар на ОК на ДКМС

Наскоро се завърнаха седемдесетте бригадири, участвували в първата национална бригада на горското стопанство „Васил Коларов“. Тук силистренският отряд показа трудолюбието на добруджанци и завоюва отлични трудови успехи.

НА СНИМКАТА: Един от постоянните ударници на бригадата Колю Иванов, който при норма 700 дупки на ден изкопава по 1 500.

Минало, което възпитава

Неотдавна комсомолците от пет те села на обединеното кооперативно стопанство в с. Ситово организираха екскурзия до старите български столици. Тази инициатива беше подета във връзка с патриотичното възпитание на младежта. Идеята за това пътуване до исторически обекти в страната възникваше ситовските младежи доста отдавна. Много бяха чели и много знаеха за неописуемите прелести на Плиска, Преслав, Мадара и др., но мисълта да посетят тези места и сами да почувстват обаянието им не им даваше мира.

Екскурзията беше осъществена на със средства на общинския комитет на Комсомола. Младежите и девойките от Ситовския район посетиха богатия музей в Преслав, а в Шумен се запознаха с музея на Васил Коларов и Лайош Кошут. Незабравими са минутите, прекарани в Тамбул джамия, както и на лобното място на Дочо Михайлов в с. Никола Козлево. В с. Мадара — Шуменски окръг, младежите дълго не можаха да откъснат очи от прастария мадарски конник, един каменен барелеф, надживял вековете.

Чувството, че са потомци на народ със славни традиции изпълва сега повече от всякога младежите и девойките от ТКЗС — Ситово.

Р. РАДЕВ

Пионерите и голямата река

Бавно и величествено влачи водите си река Дунав. А знаем ли всичко за тази река, която е създала нашия град? Да, знаем, биха отговорили пионерите, участвували във викторината „Човекът и река Дунав“. Тази викторина се проведе най-напред в пионерските отряди на четирите основни училища в града. Двадесетте най-добре представили се започнаха активна подготовка за заключителния етап.

Много книги — научни, художествени, исторически, изчетоха малките изследователи на голямата река и всичко, което представляваше интерес за хората, обичаите и културата, натрупана с хилядолетия, се запаметяваше от пионерите. И тази подготовка си каза думата. Още в първия кръг те останаха без съперници — пионерите на Видин бяха изостанали в подготовката си. На 7 юни най-достойните изследователи на река Дунав потеглиха за Видин и София. Тази екскурзия бе награда за положения труд от пионерите. На кораба „Д. Благоев“ по време на екскурзията те възхитиха пътниците с многото песни за реката, които бяха разучили.

Във Видин те отново се срещнаха с видинските пионери и отново показаха своята по-добра подготовка. Там те се срещнаха и с писатели от София и след ед на много вълнуваща и задушевна среща потеглиха от ново към родния край.

Георги КИРИЛОВ

БДЯТ НАД ПУЛСА НА РОДИНАТА

За границата и граничарите се говори с особена любов. "Тя е сурова школа за проверка на всеки характер. Граничарят израства там като силен и внимателен войник и нищо не е в състояние да го отклони от войнския му дълг. Дните на границата са изпълнени с много риск, напрежение и младежки ентусиазъм. Малцина са тези, които знаят цената на всеки изминат ден, час, минута на граничната бразда.

... Нощта преваля. Един автобус бързо профучава край шосето и се скрива зад близкия завой. В този ранен час граничният наряд обикаляше граничната бразда. По едно време се дочуха стъпки, с всяка минута ставаха по отчетливи. „Може би е проверка“ — помислиха граничарите Скрити в храстите, те зачакаха. И ето, очерта се нечий силует.

— Стой, пропуск!

Нарушител! Пръстите бързо напипват спусъка. „Горе ръцете!“ и черната цев на автомата се насочи към нарушителя. А на него не му оставаше нищо друго, освен да се предаде. Така още един опит за измяна на родината беше предотвратен.

П. ПЕТКОВ
Г. ДИМИТРОВ
Н-ско поделение

Комсомолски устреми

Под бригадирското слънце

Бригадирското движение през тази година в нашия окръг скоро ще започне. Над 1 050 младежи и девойки ще участвуват в националните, окръжните и местните бригади. Вече се изграждат младежките бригади в Консервната фабрика и в селското стопанство, като усилията ще се съсредоточават за компенсирането на загубите от сушата.

Обликът на това патриотично движение през тази година ще се освежи от бригадирските символи и ритуали, които ще проникват по-дълбоко бригадирското ежедневие. Здравата дисциплина, вътрешният ред, задължителната униформа, установяването в лагерния живот на порядки, близки до казармените, ще засилят още повече чувството за дълг към родината. Тези условия на бригадирския бит, тази близка до армейската обстановка ще бъде широко използувана за военно-патриотичното възпитание на младите бригадири, за военно-техническо обучение. В две от бригадите ще се въведе пълен казармен ред.

Бригадирското лято е пред своя разгар. Малкото време, което остава, трябва пълноценно да се използува за дооборудване на лагерите и помещенията, за осигуряване на нормално протичане на трудовия процес и на цялата възпитателна дейност на бригадите.

Г. НАЗЛИЕВ

Сърцебиене

Ще живея вече по рецепта.
Имало опасност за сърцето ми.
Ще забравя волности красиви.
Поривите ще изхвърля като смет.
Ще си лягам точно на часа,
точно на часа ще се събуждам.
Ще сънувам леки и забавни сънища.

Мое влюбено сърце не трябва
да се влюбваш и вълнуваш.
Разлюби очи, прически, рокли.
И не се задъхвай, и не спирай,
механично и нормално тупай
(шестдесет и осем удара в минута!)

Подлости край тебе да поникват
като хилави, бодливи храсти —
ти не се затичвай за мотика,
укротявай гневните си страсти.

Може да живея сто години
със запазени, подвижни стави.
Ще забравя радост, мъка, вино
и светът съвсем ще ме забрави!

Ах, проклети лекарски съвети!
Всичките рецепти приберете!
Аз отивам на море!

Простете, докторе!
Нещо не съм добре...

Симеон МАНОЛОВ

Бригада от ентусиазирани строители

Мозайкаджийската бригада на Енчо Недев изпълни трудовите си норми за първото тримесечие на сто. Като прибавим към това и техния призив към всички бригади и комсомолци от Стройрайона за отлични строително-монтажни работи, ще видим, че този малък колектив заслужава едно по-сериозно внимание.

От 12-те члена на бригадата само бригадирът не е комсомолец. Впрочем това малко го обижда — годините само му са малко повече — иначе и той живее с грижите и стремежите на останалите единадесет млади и запалени момчета. Започнат ли работа, работят като един, бързо, точно, уверено, работят с ентусиазма на двадесетгодишната си младост. И тази работа така се е превърнала в тяхно ежедневие, че те не виждат нещо необикновено или изключително в нея. „Смятаме, че можем повече, стремим се да го дадем“.

А никак не е лесно да си мозайкаджия. Защото като всеки друг занаят и той си има тънкости, които от пръв поглед не се хващат и за два дни не се научават. Трябва да се научиш да правиш добре разтвора, да си приготвиш площта, да нивелираш хастара, внимателно и точно да направиш фигурите, да сложиш здраво и хубаво мозайката. Седмици и месеци са нужни, за да свикнат ръцете и очите. Но за осемте момчета, дошли направо от градостроителното училище, това свикване, това сработване с професията стана някак си по-бързо. Защото те имаха вече опит, а имаха и едно голямо желание, което надделява над всички трудни професии — желанието на младостта да изяви себе си, да вложи част от своята жар в някакво полезно дело. И затова в тази бригада бързо се спои колективът и от две години този колектив радва всички с добрите си успехи. Младите момчета не се плашат нито от трудностите, нито от новите неща в работата. Първа от всички бригади в Стройрайона те преминаха на двусменна работа. Е, малко трудно беше да се свикне да се става в пет часа сутринта, но за тях трудно няма. И отче за отлични строително-монтажни работи през четвъртото тримесечие на миналата година те бяха наградени с екскурзия из страната.

Задружен е животът на тези момчета. По-голямата част от тях са в общежитията — заедно работят, заедно се развиват. Тяхното комсомолско дружество е едно от най-активните. Някои мероприятие на комсомолската организация от целия Стройрайон, в което те да не са се включили активно, да не са се проявили. Комсомолският групов организатор Иван Илиев е един от най-младите в бригадата, но вече е изградил своя авторитет на добър работник и на добър организатор. И макар че има и по-възрастни от него, всички се вслушват в думите му. Особено добре се проявяват младите строители в спортните мероприятия.

Балкони, коридори, стълбища, бани — на колко места личат техните ръце, колко хора се радват на отличната им работа. Новият универсален магазин, жилищният блок „Димитър Благоев“ подстанцията на „Енергоснабдяване“, лятната градина на „Златна Добруджа“ и колко още други обекти могат да се изброят, на които младите ентусиазирани мозайкаджии са оставили част от своето трудово настояще, част от себе си. Тук не можем да не споменем отличната качествена работа на Димитър Иванов, Мадрин Радков, Борис Георгиев, Реджеб Мустафов и др., които не само че усвоиха изтънчената професията, но и се стремят със свой вкус и разбиране да изработват някои неща. И с ежедневната си отлична във всяко отношение работа, със съзнателното си отношение към комсомолските проблеми, проблеми на всички техни връстници, те дават своя скромен принос във всенародната борба за компенсиране на загубите от сушата, в обновяването на нашата страна.

Ат. НИКОЛОВ

Механизаторски фонд за солидарност с Виетнам

Неотдавна младите механизатори от четири врачански села излязоха с призив към младежта от родните села за отработване на една сменна норма в помощ на виетнамския народ.

Нашата младеж следи с интерес подготовката на IX световен фестивал. Най-ярък израз на международната младежка солидарност през десетте фестивални дни ще бъде всестранната подкрепа на героичен Виетнам и единодействието с борбата на неговия народ.

Проявите на прогресивната младеж от света дълбоко вълнуват и младежите от Силистренски окръг. Съдбата на борещите се виетнамски братя те приемат като своя съдба. Със своя неугасим дух, със своята самопожертвователност и пословичен героизъм тази младеж разби мита за непобедимата американска военна машина.

На среща в ОК на ДКМС ръководителите на 33 младежки бригади за комплексна механизация след предварително обсъждане в бригадите решиха младите механизатори от окръга да отработят по една сменна норма в името на солидарността с борещия се виетнамски народ. Периодът от 20—25 юни се обявява за петдневка на солидарност с виетнамската младеж.

Сега, в навечерието на младежкия фестивал, това ще бъде прекрасен повод за пропагандиране идеите за солидарност, мир и дружба с младежта от всички страни и континенти. В комсомолските групи, дружества, в младежките производствени единици ще се разгори разностранна дейност. За изучаване на фестивалното движение масово да се участвува в окръжния конкурс-викторина — „Кой какво знае за фестивалното движение“. Най-пълноценно ще се използуват радиоуредбите, печатът, политическите информации, вечери и срещи с чуждестранни студенти за изучаване на фестивалното движение. Освен механизаторите със свой принос във фонда трябва да участвуват и младежите от животновъдството, полевъдството, специалисти и т. н. Силите на всички през петдневката трябва да се съсредоточат в окопаването на пролетните култури и в жътвената кампания. На обектите, по време на петдневките, е хубаво да се направят добре оформени кътове, за да се разбере, че тук работи бригада, която със своя труд подкрепя борбата на виетнамския народ. Сигнали и телеграми да се съобщават в ОК на ДКМС, редакцията на в. „Силистренска трибуна“ постиженията на групите и бригадите.

На празника на селската младеж, който ще се проведе по време на фестивала в Пловдив, представителна група на окръжната комсомолска организация ще връчи подарък — трактор „Болгар“ с комплект машини, на виетнамската делегация. Този подарък ще бъде израз на нашата убеденост в победата на справедливата борба на виетнамския народ, на верността и предаността ни към идеите на пролетарския интернационализъм.

Атанаска ЛАЗАРОВА

Може би утре техните модели ще се превърнат в истински и ще запорят водите и въздушните пространства. Но дотогава трябва много воля и труд.

НА СНИМКАТА: Младите авиа и ракетоконструктори под ръководството на Георги Романов довършват своите модели, с които ще вземат участие в изложбата на техническото творчество.

С трепетите на миналото

„Какъв е тоя пулс, по-бърз и по-плътен, който бие в гърдите ми и в същото време извън мене? Той иде от дълбочините на земята, от тъмните далечини на времето. Той е тръпката на прадедите и бащите, която прелива своя поток в моите жили“.

Константин КОНСТАНТИНОВ

Оттогава, когато патриотичното възпитание стана една от опорните точки в цялостното възпитание на младежта, вече са изписани стотици прекрасни страници, от които проблеснаха с нова сила и въздействие незабравими моменти от богатата и динамична история на българския род. И обърнахме очи към едно минало, което ни дава и може да ни даде толкова много: с непознатата устойчивост на нацията ни, с нейния свободолюбив дух, с примера и саможертвата на безброй големи имена, които днес са наша гордост. Сега все по-убедително и по-ударно звучи мисълта, че ние сме наследници на едно минало, в което трепти без примерният героизъм на един малък народ, че ние сме творци на настояще, достоен завършек на вековни борби.

* * *

Аспектите, в които може и се разработва патриотичното възпитание, са много. Извори за него може да намерим във всеки век, във всеки кът на земята ни. И в тази богата, многопланова действителност трябва да се използуват рационално всички източници, защото всеки от тях има свой заряд на въздействие. Понякога, увлечени от героичната патетика на минало и настояще, ние пропускаме нишки, които не по-слабо подхранват нашия дух, родолюбието ни.

* * *

Между експонатите на силистренския музей, там, до имената на много познати и непознати личности, очите ви може би ще открият и един обикновен керамичен съд, възстановен от сръчни ръце. Вгледайте се в него. Достигнал някъде от края на миналото хилядолетие, с окраската си той говори толкова много за времето, за оня българин—съдателя му. Няма я в тази окраска традиционната славянска керамика, няма го онова въздействие, което идва от Византия. Всичко е свежо и неповторимо. Всичко е потопено в една импресия от зелени тонове. И в тая импресия трептят птичи криле...

Кой е бил този творец. Дали каторжник или придворен е бил? На кого е важно това? Сега ние се удивляваме на неговата необикновена мисъл, на подтика му да сътвори нещо ново и неповторимо. И сякаш чуваме гласа му: всяко дело трябва да се почувствува и преживее десетки пъти, за да има стойност, за да има творчество.

Нима този пример не можем да открием в десетки други експонати? Нужно е само да го почувствуваме, за да заживеем с него.

* * *

Понякога пресичаме Добруджа по следите на известни хайдушки чети. Пресичаме и отиваме на юг към Балкана, за да черпим оттам извори на патриотично въздействие. В това няма нищо лошо, но като че ли понякога забравяме родната Добруджа. Тази земя, почувствувала най-рано тропота на Аспаруховата конница, оживяла така поетично в Йовковите разкази. Нима тя няма своя прелест днес, нима няма своя краса. Има!.. Нужно е да я преоткрием в походите, от изложбите, за да я обикнем повече, за да ни стане още по-скъпа.

Светослав ИВАНОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 73 (1890) | Вторник, 25 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Първото зърно за държавата

Започна жътвата на пшеница и в блоковете на ТКЗС — Ишир ково. Тук почистването и доизсушаването на зърното е добре организирано. Голям дял за това се пада на новата площадка, при която работата е механизирана.

Бързото почистване на пшеницата даде възможност да се изнесат първите 170 тона за държавата.

Прибирането на реколтата и изнасянето на зърното продължава с ускорени темпове.

Р. ДЕМИРЕВ

ПАРТИЙНИ РЪКОВОДИТЕЛИ НА ИЗЛОЖБАТА „ДОБРУДЖА — СЪКРОВИЩНИЦА НА ХИЛЯДОЛЕТНА КУЛТУРА“

Вчера другарите Тодор Живков, Станко Тодоров и Борис Велчев посетиха изложбата „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура“, уредена в галерията на улица „Гурко“ № 1 в София. Придружени от първите секретари на Окръжните комитети на Партията в Толбухин и Силистра другарите Вълкан Шопов и Вельо Максимов, те разгледаха с интерес многобройните експонати, отразяващи археологическото и етнографско богатство на този древен край, а така също и неговото героично и трудово настояще.

Другарят Тодор Живков поздрави инициаторите на изложбата — Окръжните комитети на Българската комунистическа партия и Окръжните народни съвети в Толбухин и Силистра, и изказа пожелание и други райони да последват тази хубава инициатива.

ИЗПЪЛНЕНИ ШЕСТМЕСЕЧНИ ПЛАНОВЕ

Преизпълниха обещанието

Колективът на завод „Хром“, приемайки плана за тази година, бе приел скромно обещание — да преизпълни годишния си план с 31 000 лева. По-късно се наложи да се прегледат всички възможности и резерви за увеличаване на надплановата промишлена продукция. Работниците и инженерно-техническите работници от завода се отзоваха с ентусиазъм на призива на Партията да произведат повече промишлена продукция за компенсиране загубите от сушата, нанесени на народното стопанство през засушливите месеци. Изявени бяха всички резерви както в организацията на труда, технологията, така и по икономията на вносните и вътрешни резерви от материали. Сега пред колектива на предприятието е поставена нова задача: да произведе до края на годината надпланова продукция от икономия на вносни материали за 100 000 лева и за 50 000 лева от наши материали.

Преследвайки тази висока задача, колективът на завода ежедневно преизпълнява своя план. И със задоволство работниците от завод „Хром“ рапортуваха на 20 т. м., че шестмесечният план от милион и половина е изпълнен с цяла десетдневка по-рано. До края на полугодието те ще изпълнят годишното си обещание и ще внесат в общата хазна на народното стопанство за компенсация на сушата 84 000 лева. С преизпълнението на шестмесечния план създават сигурна предпоставка за предсрочното изпълнение и на годишната си програма.

П. ТОДОРОВ

Радващи резултати

В цеха за текстилни влакна в село Айдемир преди няколко месеца бяха извършени някои преобразования, целещи повишаването на производителността на труда. Наскоро бяха проверени извършените подобрения и резултатите от тях. Създадена е необходимата поточност в машинното отделение. Подобрена е аспирацията, намален е шумът. Внедрен е и кран за ваденето на отопените стъбла, който замени тежкия ръчен труд на работниците от този отдел. Въведен е в действие стогометател, който пренася отопените стъбла от топилните до машинното отделение на цеха.

С извършването на тези преобразования колективът на цеха се зае с усърдна работа по пълното оползотворяване капацитета на машините. За първото тримесечие резултатите бяха добри. Още по-добри са и за шестмесечието. Колективът от този цех рапортува за изпълнение на плана си за полугодието още на 19 юни. Сега работят по програмата за второто полугодие.

Причините за успеха на този колектив се крият не само в навременните технически преобразования, но и в добрата организация на труда, в разгорялото се социалистическо съревнование и в усърдния труд на целия колектив.

Първенец за първото шестмесечие се очертава бригадата на Начо Илиев. Тази бригада изработва ежесменно най-много и най-висококачествена продукция.

Упоритостта и неуморните търсения на този колектив, които в края на краищата довеждат до добри резултати, са положителен пример за всички цехови колективи от предприятието ДИП „Текстилни влакна“ в Тутракан.

Г. СТАНЧЕВ

Задачите се изпълняват в срок

Жътвата на ечемика в бригадата на с. Светослав завърши. Зърното от 1 200 декара вече е струпано на площадките, където след почистването се внася в кооперативните складове или изпраща в „Зърнени храни“. Комбайнерите Йордан Момчев и Георги Жеков заедно със своите помощници Борис Димитров и Стоян Стояноз навлязоха в пшениченитe блокове. Те работят групово и заплащането им става на час, а не на тон. Това много помага да се намалят загубите при прибирането на реколтата.

Макар че жътвата на ечемика приключи, оживлението не спира върху освободените от него площи. Трактори с волокуши извличат сламата на края на блокове те, където пет-шест човека я трупат на купи. Почистените площи се изорават от трактористите Нейко Петров и Тодор Димитров. А Петър Златев със своя трактор „КДП“ веднага засява изораните блокове с царевица за зърно. За сети са вече над 1 000 дка. Падналите напоследък валежи създават добри условия за поникването и развитието на втората култура.

Голям дял за срочното изпълнение на задачите има бригадният механик Тодор Георгиев. В тези напрегнати дни той е непрестанно сред блоковете и подпомага механизаторите в отстраняването и на най-малките дефекти по машините, благодарение на което те работят безупречно.

Георги МАРИНОВ

Самодейци от окръга — участници в чехословашки фестивал

Група от 35 самодейци от нашия окръг ще вземе участие във фолклорния фестивал в селището Стражнице, Чехословакия. В нея е включен един от най-изтъкнатите и самобитни танцови състави не само окръга, но и в страната — колективът на Старо село. Фактът, че този състав ще представя страната ни, говори твърде много за неговото признание, за постиженията му.

Наред със староселци в групата са включени и четирима индивидуални изпълнители — един от Гарван и трима от Силистра.

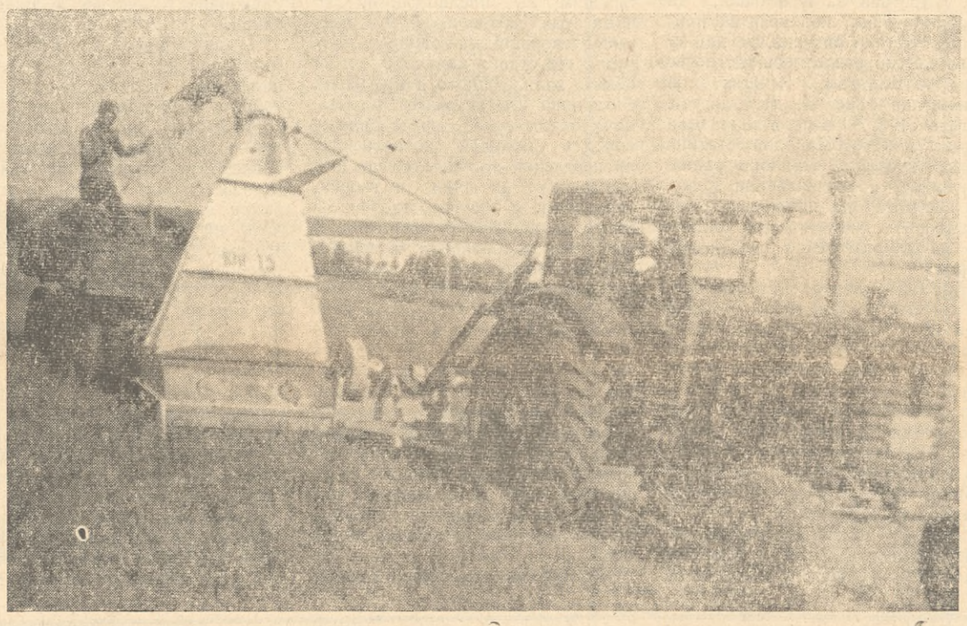
Фестивалът ще се проведе на 5, 6 и 7 юли. В него ще вземат участие фолклорни състави от 15 страни. За това сериозно изпитание самодейците от нашия окръг се готвят упорито. Групата ще се води от Добрин Кузманов, заместник-председател на Окръжния съвет за култура и изкуство.

Среща на запасните офицери

В един от салоните на ресторант „Златна Добруджа“ се състоя на 22 юни вечерта среща на запасните офицери и техните семейства, посветена на 25-годишнината на Девети септември и 90-годишнината на освобождението на България от турско робство. В своето слово при откриването на срещата членът на Комитета на запасните офицери в Силистра Борис Илиев разказа за патриотичните традиции на българското офицерство в миналото и днес.

Членове на кръжоците по художествено слово при читалище „Доростол“ и Профсъюзния дом на културата изпълниха рецитал. След това думата бе дадена на полковник Младен Ценов, който прочете заповеди на министъра на народната отбрана за присвояване на по-висок чин от запасни офицери в Силистренски окръг. С една от заповедите се дава чин майор на бившия партизанин от село Брадвари Никола Петров — Караджата.

Присъствуващите бяха приветствувани от председателя на Комитета на запасните офицери генерал-майор Боян Михнев. От името на повишените запасни офицери произнесе слово началникът на Инспекцията за държавен контрол Ангел Димитров.

Люцерната израсна и дойде време за втория откос. Трактористът Димитър Александров от ДЗС „Янко Забунов“ закачи вакуумната сенокосачка и се отправи към полето. Машината забразди люцерновия блок и започна да пълни със зелена маса закачената зад нея ремарке.

НА СНИМКАТА: Трактористът Димитър Александров и прикачникът Колю Тодоров в момент на работа.

С ГРИЖАТА ЗА ВСЯКО ЗЪРНО

И тази юнска утрин дворът на филиала се изпълни с веселата глъчка на механизаторите. Комбайнерите от Ножарево бързат да направят последния преглед на машините и да се отправят за „Калугерския“ блок.

Първи застана в колоната Юмер Юсуфов. След него се наредиха Георги Белчев, Сюлейман Даудов и беларуските, които с ремаркета ще извозват овършаното зърно.

— Днес ще продължим жътвата на пшениците — споделя полевъдният бригадир Басри Сюлейманов. — Бързаме без загуба да приберем зрялото зърно.

...Ето го пожълтелия блок. Един след друг в него навлизат комбайните. Над полето се понася равната им песен.

— Сюлеймане, карай на първа бавна след мен!

Недовършил още разговора. Георги почхваща златната нивица. А пред него бавно и внимателно жъне Юмер. Тримата другари навлизат все по-навътре и по-навътре в пшениченатa шир. Слънцето им праща жарки лъчи. Пот облива прашните лица, но механизаторите от ДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево, продължават да се трудят.

Освен беззагубното прибиране на зърното, задачата на комбайнерите сега е да жънат така, че колкото се може повече слама да остава за животните. Затова пшеницата се жъне ниско. Веднага със сламопреса балират овършаната слама. На ден Васил Митанов балира над 12 тона.

...Денят преваля. Отчетникът Мухарем Махмудов измерва пожънатата площ.

— Добра работа свършиха и този път комбайнерите. 350 декара са пожънали. А утре отново ще продължат. Без прекъсване. Без почивка. Докато бъде прибран и последният клас.

Ахмед ДЕМИРОВ

Беритба на кайсии

Започна беритбата на кайсии в овощните градини на ТКЗС — Тутракан. Първите 20 тона бяха продадени на държавата от бригада в с. Пожарево. Осемдесет и пет на сто от тях бяха окачествени първо качество. Всеки килограм бе продаден по 21 стотинки.

През тези дни беритбата на кайсии в Пожарево ще бъде още по-усилена. Предполага се, че планираният добив ще бъде далеч надхвърлен.

Добрите резултати се дължат на правилната обработка на насажденията и най-важното на поливането, което кооператорите извършиха преди известно време.

Живко ТРУШЕВ

Ечемичените площи са засети

Още преди седмица механизаторите от III бригада на ТКЗС с. Алфатар привършиха с жътвата на ечемика. Въпреки честите преваляния, те успяха да извлекат бързо сламата от блоковете и да ги изорат дълбоко. Веднага след това засяха царевица втора култура. Семената на площ от 800 дка скоро ще поникнат. Влагата в почвата ще позволи растенията да се развият добре и от тях да се получи добра реколта.

Венка ЙОРДАНОВА

ТЪРГОВИЯ НА ПЛОЩАДКИТЕ

Една стегната организация в лятната търговия — така може да се оцени дейността на колектива на селкоопа в с. Сокол. Председателят на кооперацията Марин Ганев, опитен търговски работник, навреме е взел мерки. Преди да настъпи усилената полска работа, управителният съвет е заседавал и е набелязал хубави мероприятия. Сега в разгара на жътвата населението в сокол ската община е задоволено с необходимите стоки.

Достатъчно е човек да надзърне в магазините на Сокол и съставните села, за да се разбере, че наистина много е направено. Летни шапки, забрадки, лятно облекло, сандали и други необходими стоки ще се видят във всеки магазин. Заредени са магазините и на плод и зеленчук. Кооператорите през всяко време на деня могат да си купят домати и краставици, колкото си пожелаят.

Най-похвалното обаче е това, че в селата Сокол, Дичево и Суходол селкоопът е построил солидни будки край площадките за зърно. В тези малки, но спретнати магазинчета ще се срещат всички лакомства. Сутрин се продават топли закуски, включително кебапчета, а по-късно сладолед, боза, лимонада, бира, оранжада, и то изстудена.

— Ледът за нас не е проблем — каза председателят. — Нашите ледници така са заредени, че ни остава и за другата година.

Трудно е да се каже кой в работата си е по-експедитивен, дали Марин Борисов от Сокол или Нюрбан Вейсалова от Суходол. Всички са огън в работата си особено сега през жътвата. Когато хората изчезнат от площадките, специалните каручки, заредени с най-необходимите стоки, поемат към блоковете.

Доволни са хората от такава търговия, радват се, че има кой да се грижи за тях. Ненапразно бай Пеню Владимиров, косач, казва: — Двама-трима сме, но и при нас идват почти всеки ден.

Планът за общественото хранене в селкоопа на с. Сокол е изпълнен 120 на сто досега, а за шестмесечието сигурно още ще нарасне.

— Извинявайте, аз тръгвам — каза председателят, — отивам да търся бира, трябва да докарам, сърдят се хората, малко била, не достигала.

Явно при такава организация и хората са доволни, и планът се изпълнява.

А. ДИМИТРОВ

Ще посрещнат достойно своя празник

Силистренските строители скоро ще срещнат своя празник — Деня на строителя — с преизпълнени обещания и като предадат пусковите обекти в експлоатация. През миналата есен бе изменен цикълът на строителните работи, като повечето от обектите се започват през есента, така че тяхното завършване да бъде през лятото. При преминаване по новия цикъл на работа се срещнаха и много трудности. Специализираха се и много бригади, като едни от тях извършват общи строителни работи по изграждането на сградите, други се заемат с измазването, трети — с мозайката и т. н.

За срочното пускане на обектите в експлоатация бяха изработени графици със съответно отговарящи лица за тяхното спазване. На някои обекти, каквито са: сградата на универсалния магазин в Силистра и тая на цеха за плоскости в Тутракан, се оказаха непредвидени трудности. Сроковете бяха удължени, но повечето от обектите ще бъдат предадени в експлоатация в първоначално предвидения срок. Такива обекти са цехът за леки плавателни съдове и автобаза в Тутракан, цехът за бутилиране на бира, жилищният блок „Д. Благоев“, сградата на гимназията в Силистра, силозите в Дулово и Алфатар и др. Всички тези обекти към Деня на строителя — 14 юли, ще бъдат предадени за експлоатация.

С изменение на времето за започване на строежите, тази година се избягна допусканата в миналото шурмовщина в края на годината, което обикновено довежда до некачествено завършване на строителните обекти — некачествено измазване и други опущения в довършителните работи. Сега, както се каза, строителната организация последователно преминава на такъв цикъл в работата, щото обектите да се предават за експлоатация само през второто и третото тримесечие.

Генчо ДИМИТРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 21. VI. 1968 г.

ТКЗС	Жътва пшеница в 0/0	Овършана пшеница — тона	Засаден тютюн в 0/0	Засята царев. за зърно — 0/0 / II култура — 0/0
Айдемир	26,4	375	16,6	0
Калипетрово	3,8	80	44	0
Бабук	20	481	39	21,4
Алфатар	9,5	280	26,5	11
Алеково	2,7	43	30	12
Иширково	8	287	58,3	0
Смилец	15	150	45	0
Попина	4,6	140	10	8,3
Сребърна	10,1	263	12	0
Ситово	8,1	333	36,5	0
Сранимир	6,2	200	28,5	19
Кайнарджа	14,3	—	28,5	0
Голеш	3,4	—	65,4	17.2
Средище	1	64	25	1,6
Тутракан	9,8	501	26,7	0
Нова Черна	39	1987	57,4	0
Старо село	18	281	10,4	11
Велица	13,3	510	30	0,6
Главиница	16,4	62	44	0
Ст. Караджа	49	235	27,2	0
Сокол	18,7	605	26,8	0
Зафирово	22,2	815	10	0
М. Преславец	22	399	49	0
Дулово	0	—	40	8,3
Междан	0	—	35,1	3,8
Окорш	0	—	28,6	0
Секулово	3	100	35,2	0,5
Добротица	8,3	190	35	22
Чернолик	3,3	151	52,4	11,6
Паисиево	1,5	—	37,7	0
Всичко ТКЗС	9,9	8532	35,5	4,9

БРАЗДЯТ РАВНИНАТА

— ЕХ, ЧЕ ДЪЖД, такъв дъжд не е падал 80 дена в нашия район. Гледай какво става утре.

Така с обичайната си усмивка, но сега по-радостна, говореше председателят на кооперативното стопанство в с. Малък Преславец Стоян Терзиев.

На другата утрин — 21 т. м. механизаторите за последен път притягаха тракторите си. Чевръсти кооператори товареха чували на каруците. Слънцето не беше още изгряло, когато хора и машини поеха към полето. Нещо необичайно през жътвата. Едни коли носеха зърно на площадките в стопанския двор, а оттук друго зърно се изнасяше на полето.

— Ще сеем днес, втори култури ще сеем — провикна се трактористът Иван Чокоев. Беларуските с пневматичните сеялки на Иван Чокоев, Иван Петров, Димитър Стойков и Антон Иванов забръмчаха.

В тази свежа утрин, когато атмосферата миришеше още на озон, машините се плъзгаха по дискования и бранувания блок от две хиляди декара в местността „Кючук гьол“.

Необятната равнина трепереше от навестилите я шумни гости. В рохкавата й почва се загнездваха чисти зрънца.

— 4 000 декара трябва да засеем с втора култура царевица за зърно и 3 000 декара за силаж — сподели председателят на стопанството.

Тази задача наистина ще се изпълни навреме и качествено. Трактористите бяха в надпревара, благородна, дружеска. Както започна сеитбата, този блок едва ли ще ги задоволи.

— Работата е организирана вярно — каза отново Терзиев. — Погледнете към края на блока.

Два мощни трактора извозваха огромни купи слама. Със стогометатели тя се трупаше на подходящо място. Досега вече е складирана над 250 тона слама, а 140 тона балирана. Освободената площ още мирише на зелено. Разни вредители из стърнището още не бяха се опомнили, когато Иван Йорданов и Георги Иванов със своите дизели грижливо и отмерено дисковаха и брануваха почвата.

Работата на полето продължи до късно след обяд. Трактористът Иван Чокоев зася 150 декара царевица хибрид „Вир—42“. Не останаха назад и колегите му. А освободените и подготвени площи се увеличаваха. Те чакаха златната човешка ръка да положи в техните пазви зрънцето на благоденствието, радостта и щастието.

А. АНДРЕЕВ

Пред юбилея на свободата

Трудови прояви на отечественофронтовците

В чест на 25-годишнината на Девети септември в района на село Главиница се провеждат разнообразни трудови инициативи. Селските и низовите организации на Отечествения фронт издигаха още през пролетта хигиенни комисии и бригади за направа на шосировки и пътища, в които се включиха повече от 200 души. Досега най-добра работа да доха следните отечественофронтовски организации: в с. Подлес се завърши 1 600 кв. м стара шосировка и сега се работи на новата 450 кв. м шосировка по улиците на трета низова организация. Тук се отличи бригадата на Димитър Андреев.

Освен това в две улици се прокара канализация за водоснабдяване. Тук на доброволни начала председателят на низовите организации на Отечествения фронт и съветниците организираха над сто души при изкопаването и зариването на каналите.

Не остава назад и с. Ножарево. Завършени са над хиляда квадратни метра шосировка, която в момента се валира от механизатора Стоян Енчев. Много добре се поддържа паркът в селото на площ от пет декара, където някога беше мегданът за събиране на селските говеда.

В чест на юбилея на свободата се води съревнование между низовите организации на Отечествения фронт и в с. Главиница за повече образцови домове, шосировки на улиците и др. Водоснабдиха се трети и четвърти квартали на селото. Тук също бяха изградени две бригади за шосировка и асфалтиране на улиците. Вече са благоустроени над 800 квадратни метра. Техникът Васил Петков следи за висококачественото извършване на строителството.

Едновременно с това отечественофронтовците от кварталите работят за хигиенизиране на улиците. За това спомага строителството на масивни сгради, които красят селото. Всяко домакинство се стреми да направи своя дом образцов.

Хубави неща могат да са кажат и за членовете на Отечествения фронт в селата Калугерене и Падина. Общо в целия район на общинския народен съвет в село Главиница хората се стремят да посрещнат достойно славния юбилей — 25-годишнината на Девети септември.

Хюсеин ХАРУНОВ

Никола СТАЙКОВ

Черти на новия човек

Комсомолска постъпка

Наскоро излязохме да се поразходим из парка край Дунава. След това се върнахме да погостуваме у сестра ми. Чак тогава аз разбрах, че съм си забравила чантата на една от пейките в градината. Върнахме се бегом. На същата пейка стояха познати, които току-що са седнали, а чантата ми я нямаше. Какво да се прави? В нея имаше 80 лева, паспорт, пълномощно от предприятието, където работя, и командировъчна заповед за замина след два дни в Пловдив. Тревогата ми беше много голяма — с парите не можех да се оправя дълго време.

Обадих се в МВР. Там ми казаха, че ако чантата ми е попаднала в добри хора, ще ми я върнат. Върнах се в къщи и започнах да мисля какви икономии трябва да направя, от колко неща трябва да лиша децата си, за да върна заема. В този момент дойде едно черноко момче, непознато.

— Аз ви познавам — каза той, — дъщеря ви се казва Галя, а имате и друга по-малка, Снежанка.

Аз мълчах, подсещана вече от мисълта, че може би чантата е намерена.

— Абитуриент съм. Снощи седяхме с една приятелка на пейката и я видяхме. Бяхме в празнично настроение цяла нощ. Днес почивах и едва сега видях, че имате командировъчна заповед за утре. Сега ще ви донеса чантата.

Не можах да намеря подходящи думи, с които да кажа на момчето колко съм му благодарна. Само успях да науча, че се казва Али Исмаилов и живее на ул. „Хаджи Димитър“ — 77. Давах му част от парите, но той не прие.

Още веднъж ти благодаря, Али. Благодаря и на твоята приятелка. С това вие спечелихте не само моето доверие. Вие доказахте, че можем напълно да разчитаме на нашите златни комсомолци. Благодаря и на вас, майки, които сте възпитали умни и честни синове и дъщери.

Елена ТОДОРОВА

Пред Деветия световен фестивал на младежта и студентите

Представителният танцов състав при студентския дом на културата. Този ансамбъл е изнесъл много концерти у нас и в чужбина. Лауреат е на Осмия световен младежки фестивал в Хелзинки и е носител на първата награда на международния студентски фолклорен фестивал в Истанбул.

Комунистите — с лице към комсомолските задачи

Общинският партиен комитет в село Сокол на скоро прие мероприятия за претворяването решенията на Декемврийския пленум и XI конгрес на Комсомола. Едно от най-важните бе провеждането на комсомолски събрания с участието на партийните бюра, а и на членовете на първичните партийни организации, на които се разгледа цялостната работа на комсомолските дружества, празят се преценки и изводи. Във всички села на Сокол ския район бяха проведени такива събрания, на които се състояха оживени обсъждания и от комунисти те, и от комсомолците на досегашната работа с младежта и бяха направени много предложения.

Въз основа на приетите мероприятия от общинския партиен комитет, общинският комитет на ДКМС ще работи и свои, по които ще работят комсомолските дружества. Тази съвместна работа на комунистите с комсомолците ще окаже своето благотворно влияние, ще даде тласък в работата на комсомолските дружества за осъществяването на повратата в цялостната работа с младежта.

Добринка РАДЕВА

Срещи с творческата младост на планетата

Само след четиридесет и пет дни, на 28 юли, точно в 18,30 ч. на стадион „В. Левски“ под тържествения ек на оръдейните салюти и специалния фанфарен сигнал факлоносци с огъня на младостта на осемте фестивални столици ще се подредят в подножието на стълбата, водеща към жертвеника — и от осемте факела буйно ще лумне огънят на Деветия световен форум.

Трудно е все още да си представим как ще изглежда София през тези дни. Пъстра и многоезична, необикновено празнична, млади хора с толкова различни политически възгледи, различни представи за настоящето и бъдещето, различни духовни интереси. Но ако политическата програма на фестивала е центърът на неговата същност, основна задача и цел, то културната програма е, която ще му придаде колорита, разнообразието, забавността, приятната отмора и веселото настроение. Тя е, която вълнува не само стотината души изтъкнати музиколози, артисти, хореографи, художници и режисьори, които ще съставляват международното жури, но всички млади сърца, които ще дойдат във фестивалната столица, за да потанцуват заедно, да попеят заедно за мира и дружбата, за любовта, за неповторимостта на младостта и човешкото щастие.

Онова, което ще бъде особено привлекателно през фестивалните празници, са безспорно конкурсите. Не само заради участието в тях на непознати у нас дарования, но и заради изключително широкия им диапазон: класическо пеене, пиано, народна музика, естрадни песни, изпълнения на забавна и джазова музика, на песни, посветени на фестивала, на народни танци, конкурси за най-хубава детска рисунка, за най-хубаво детско стихотворение, посветено на Виетнам... И връх на всичко ще бъде денят 5 август, когато от 20,30 часа в зала България“ и в гр. Пловдив стотици присъствуващи, милиони радиослушатели и телевизионни зрители ще могат да наблюдават тържествените заключителни концерти на лауреатите от всички конкурси.

Впрочем, концерти ще има през целия фестивал, и то по 35 всеки ден — в залите и на открито в Пловдив и Перник, Кюстендил и Благоевград, Самоков и Ботевград. А освен това: по 10-15 общи и специални инициативи, по 2-3 срещи по професии и интереси — срещи на млади писатели, на журналисти от младежките издания, на есперантисти, киноли бители, филателисти и др.

В дните на фестивала ще бъдат открити и седем художествени изложби, където сръчността на човешката ръка, четката и скулптурното длето, фотоапаратът и кинокамерата ще разкрият пред зрителите жизнената дейност на човечеството, неговите скърби и радости, неговата борба за свобода и независимост. И ако съдим по интереса, който тези изложби предизвикваха по време на предишните осем фестивала, не ще сгрешим, ако предположим, че и на този световен форум най-много спорове, най-оживени дискусии ще стават именно в изложбените зали. Защото в тях наред с типично класическите методи на художествено претворяване, наред с истински новаторските произведения посетителят ще има възможност да види и творби, граничещи с абсурда, творби, в които декадансът и разните песимистични направления в буржоазната философия са намерили най-завършения си вид.

В рамките на културната програма се предвижда и провеждането на кинофестивал. Но това няма да бъде кинофестивал изобщо, а добре организиран световен преглед на филмите с младежка тематика. Той ще даде възможност на младите кинотворци от всички страни да обменят положителен опит, за да работят още по-упорито за издигане художественото ниво на филмите в целия свят.

Незабравим за фестивалците ще остане и 3 август, когато с вечерното карнавално и кавалкадно шествие по бул. „Руски“, в което ще участвуват 10 хиляди девойки и младежи, ще започне международният карнавал. Това ще бъде една изключителна по своята импозантност светозна среща на младежкото остроумие, на ярките маски и костюми, на националните битови и модерни танци.

С какво ще се представи на фестивала българската делегация? Какво се предвижда в културната й програма?

Амбицията ни на домакини и тук е намерила блестящата си изява. Във фестивала ще участвуват най-дорите ни оперни и естрадни изпълнители, най-талантливите ни художници, режисьори, артисти. През десетте фестивални празници Софийската народна опера, Държавният ансамбъл за народни песни и танци, симфоничният и естрадният оркестри при Българското радио и телевизия, хоровата капела „Св. Обретенов“, ансамблът „Пирин пее“, професионални и самодейни състави от градове и села на родината, достойно ще отстояват високите постижения на българското музикално и певческо изкуство. Предвиждат се и няколко интересни изложби: изложба за живота и делото на Г. Димитров, етнографска „Българското народно творчество през вековете“, фотоизложба „Щастлива младост“ — за трудовото ежедневие и празниците на нашата младеж, и др. Но може би най-интересен и най-отговорен момент за нашата делегация е 1 август. В програмата на фестивала той е определен като ден на дружбата с младежта и народа на България. Един ден, в който наред с ясните политически цели на нашата младеж, трябва да изкристализира националният ни дух с всичко могъщо, въплътено в настоящето. Един ден, в който огромният културен напредък на социалистическото ни отечество трябва да изтръгне възторга и на приятели, и на врагове. Един ден, който трябва да остави силни впечатления и трайни следи в съзнанието на всички фестивалци.

Наистина трудно е да се разкаже предварително за всичките инициативи от културната програма на световния фестивал. Защото засега всичко това е все още в режисьорските сценарии, в клубовете, където кипи подготовката, в представите на участниците. Но няма съмнение, че то непременно ще стане реалност. Само след 45 дни, когато в сърцето на родината ни една малка планета ще заживее своя пълнокръвен живот.

СИЛИСТРА ПРЕЗ 70-те ГОДИНИ НА XIX ВЕК

Архивните материали, събрани и съхранени в Окръжния държавен архив — Силистра, са ценен източник на сведения за миналото. Интересни подробности за икономическия и обществено-културен живот на град Силистра през 70-те години на XIX век има в кондиката (летописната книга) на Силистренската църква. Това са протоколи от заседанията на така наречения каазалийски (околийски) смесен духовен съвет, в който са участвували духовни лица и представители на градския еснаф. Съветът е бил представителен орган на Българската църковна община пред турската власт и разглеждал въпроси, засягащи жизнените интереси на българското население в града и околията: уредба на градското училище, църковно-религиозни въпроси, бракоразводни дела, дела за дълба, утвърждавал заявителни за зестрата на младоженци и др. Всичко това прави всеки запис на протоколиста в кондиката на църквата най-ценен източник за изследвача на тази епоха.

Кондиката представлява дебел тефтер с кожена подвързия и листове от плътна хартия с размери 32 X 50 см. Тя е започната да се води през 1870 г. и продължава до 1881 г., откогато е последният запис. Водена е нередовно от няколко лица, които с малки изключения пишат твърде нечетливо и трудно се разчитат някои пасажи.

За икономическото положение на някои среди от силистренското население ярко говорят заявителните за зестра. Ето извадки от някои от тях. В запис от 10. II. 1870 г. се казва, че на Куна Денева от страна на родителите й се дава за зестра следното: къща, едно теле годинак (женско), един златен пръстен и един чифт обици златни, един ибрик, два светилника пиринчени, една скуртейка и др. На 10. XI. 1873 г. родителите на Йова Иванчова й дават като зестра: златен пръстен и обици, една жълтица голяма, един чифт котли, пет саханя капаклии, една крава, лозе от 1 800 чукана, една къща с две соби и двор и т. н. По всичко личи, че такава зестра могат да дадат само родителите със завидно имотно положение за онова време.

В кондиката се съдържат ценни сведения и за състава на смесения духовен съвет. Като негови председатели са били митрополитските наместници, архимандритите Хрисант, Константин и Панарет, а известно време е бил и епископ Климент Браницки (Васил Друмев). Запазено е едно копие на „Изложение за избиране на бъдещий Доростоло-червенски митрополит“, от което се вижда, че на 18. VI. 1872 г. в гр. Русе са отишли като делегати от Силистра за тази цел поп Руси Стоянов, Гено Чолаков и учителят-румънец Костаки Петреску. За Гено А. Чолаков се споменава и в протокол от 10. I. 1875 г., когато на заседание на смесения духовен съвет се разглежда писмо на митрополита относно погребването на децата на Г. Чолаков в църковния двор „без позволение“, за което се иска наказанието на силистренските свещеници.

На 14. I. 1873 г. се състояло извънредно събрание, което избра временен духовен съвет, в който влизат двамата градски свещеници и гражданите Яни Иванов, Гено А. Чолаков, Жеко Маринов, Лефтер Радев, Ради Радев, Иван Димитров и Иванчо Цонев. А на 30. I. 1874 г. се състояло общо събрание, на което съгласно новия устав се избират за членове на смесения духовен съвет 7 члена: Гено А. Чолаков, Яни Иванов, Жеко Маринов, Пею Бохоров, Райчу Радев, Иванчу Николов и Маринчу Николов и поне же Гено Чолаков си дава оставката, на негово място влиза Симеон Киряков. С писмо от 19. VI. 1874 г. митрополитът от Русе потвърждава избирането за членове на съвета: свещениците Христо Аврамов и Христо Петков и гражданите: Яни Бояджиев, Жеко Маринов, Петър Бянов, Марин чо Николов, Симеон Киряков, Иванчо Д. Пирхоолу и Пею Бохоров, определени с протокол на общо събрание от 8. VI. 1874 г.

В протокола от 1. III 1874 г. е отбелязано, че митрополитът представя за свой наместник и председател на смесения съвет в Силистра архимандрит Константин. (За него в Русенския окръжен държавен архив сега има запазени документи, от които се вижда, че е завършил през 1862—1870 г. богословско училище в Рим.) За писар на съвета се определя Матея Хаджи Петров, котленец.

На 13. III. 1874 г. за църковен епитроп е избран Стоян Иванов и със същия протокол се взема решение съветът да се абонира за сп. „Читалище“ и в-к „Век“. По повод избирането на архимандрит Климент (Васил Друмев) за епископ-викарий на епархията под титлата Браницки, смесеният духовен съвет изпраща благодарствен адрес до Доростоло-червенския митрополит Григорий, копие от който е вписан в кондиката с дата 15. IV. 1874 г. Със същата дата е вписано и едно пълномощно за Иванчо Панчев, който от името на съвета ще присъствува на церемонията по ръкополагането на Климент и ще връчи благодарствения адрес. В протокол от 27. I. 1876 г. е отбелязано, че за председател на съвета по препоръка на митрополита се определя архимандрит Панарет. С протокол (журнално постановление) от 29. III. 1881 г. се взема решение църковните настоятели да се редуват по еснафи всяка година като от 1881 г. до 1. IV. 1882 год. да бъдат от бакалския еснаф, а именно: Ради Радев, Алекси Вълчов и Ив. Панчев. По това време кмет на градския общински съвет е бил Гено А. Чолаков, който също е взел участие в това заседание.

Съветът се е занимавал и с чисто църковни въпроси. Регистрирани са протоколи от заседания, в които се четат писма на жители на селата от Силистренско, с които препоръчват отделни лица за свещеници. С оригинални турски печати на първенците от с. Попина е приложено писмо, с което се препоръчва за свещеник Неделчо Иванов от тяхното село. То е прикрепено с печати от червен восък към кондиката. По същия начин е приложено и писмото на жителите на с. Липница. Те искат да бъде свещеник Георги Драганов от същото село. А в протокол от 8. I. 1875 г. се отбелязва, че на заседание на смесения каазалийски съвет е било разгледано прошението на селяните от с. Ветрен да се ръкоположи за свещеник учителят им Георги.

Интерес будят и сведенията, които срещаме в кондиката относно т. н. свещарница на Силистренската църква, която се помещавала в един от църковните дюкяни. В протокол от 24. VI. 1874 г. е регистрирано решението на смесения духовен съвет правенето на свещи да се предостави на „изкусния“ свещарин Димитраки Пенев, който учил занаят в Букурещ.

В протокол от 13. IX. 1874 г. е отбелязано, че е била разгледана молбата на жителите на с. Чамурлий да им се разреши да събират помощи за построяване на църквата им. С дата 15. I. 1879 г. е направен препис от молба на туркинята Фатме от гр. В. Търново, която иска да се покръсти, т. е. да мине в християнска вяра.

Най-много данни в кондиката срещаме относно уреждането на училищните дела, тъй като и те са били от компетентността на смесения духовен съвет. Съветът е избирал училищни настоятели, уславял е учителите и определял за платите им, изобщо ръководил е цялостно работата на градските училища. Така например с протокол от заседанието на съвета от 29. I. 1876 г. за училищни настоятели се определят гражданите Тодораки Радев, Пею Бохоров, Хар. Чизмаров и Гица Иванов.

В заседание на съвета от 3. III. 1876 г., когато се разисква въпросът за назначаване на учител във връзка с обучението по турски език в училището, членът на духовния съвет Яни Бояджи вдига глас в защита на българския език и изрично подчертава, че учител по турски език не е нужен, а трябва да се наблегне на изучаването на майчиния език.

На 6. III. 1874 г. смесеният духовен съвет взема решение да се събере волна помощ за подобряване работите на училището. А на извънредно събрание епископ Климент Браницки (В. Друмев) говори за ползата от училищата и одобрява инициативата на силистренските първенци да се построят църковни дюкяни и с дохода, който ще се получават от тях, да се подпомогнат училищата в града. Яни Бояджи, Жеко Маринов и Симеон Киряков поемат задължението да дадат в заем парични суми за доизкарването на дюкяните, а за същата цел с тухладжиите Деньо и др. се сключва договор за изработването на 70-80 000 тухли.

Кондиката е ценен източник и за дейността на силистренските учители от епохата на Възраждането. Така например към протокол от заседание на съвета от 19. VII. 1873 г. е приложена равносметка, от която между другите неща се вижда и това, че на учители от епохата на Възраждането следва, „на Димитър Драганов — 1 584 гроша, на Цвятко Ненов — 1 328, на Георги Дацков — 1 328, на Сава И. Доброплодни — 1 040.“

На 10. VII. 1874 г. смесеният съвет решава да извика за главни учители Димитър Енчев и съпругата му Антонина Енчева, а на 11 юли с. г. те се уславят с годишна заплата 14 000 гроша. За техни помощници се приемат Марко Малов, който напуска поради болест в края на 1874 г., и съпругата на общинския писар Хаджи Петрова.

В кондиката се срещат интересни сведения и за учителстването на Димитър Шопски, Д. Калчев, П. Сребров и др. На много заседания на съвета се разисква относно заплащането труда на сестрата на А. Енчева — госпожица Йова Мамарчева, която 2 години работила като помощница на сестра си без заплата и накрая с протокол от 8. XI. 1876 г. се решава да й се заплатят 2 000 гроша.

С ценните сведения за икономическия и обществено-културен живот в гр. Силистра през 70-те години на миналия век, кондиката на Силистренската църква представлява истинска летопис за историята на нашия град от това време.

Недю НЕДЕВ

Трети международен балетен конкурс — Варна.

НА СНИМКАТА: Съветските балетисти Нина Серьогина и Юри Владимиров.

Младежите в помощ на селското стопанство

Учениците от осми клас от ДЗС „Янко Забунов“, приети наскоро в редовете на Комсомола, решиха да се включат по време на практическата си работа в помощ на стопанството, като обявиха една трудова седмица. Бяха им предоставени около триста декара царевица за окопаване на ръка. Младите комсомолци работиха усърдно и за няколко дни окопаха царевицата. Със заработените средства те направиха една малка екскурзия до Силистра и отпразнуваха тържествено завършването на основното си образование.

К. ТАНЕВ

Възможностите на птицевъдството не са изчерпани

Икономическите резултати в птицефермите могат по-бързо да се изменят и подобряват в срав нение с другите ферми, защото периодът на отглеждане на пти ците е по-кратък. Трябва да се има предвид и това, че за птици те почти винаги се осигуряват ком бинирани фуражи, чрез които се осъществява правилно хранене. Затова различията, които се по лучават в носливостта и себестой ността на продукцията в различ ните стопанства на окръга, се дължат най-вече на субективни причини, лоша организация, не заинтересованост от страна на гледачите, неспазване на някои елементарни изисквания и т. н.

В окръга съществува възмож ност планът за яйцата да се из пълни. До края на м. май са по лучени средно от носачка по 73 яйца. Отделни стопанства получи ха и повече. ТКЗС — Межден достигна по 102 яйца от носачка и се нарежда на първо място в окръга, следвано от ТКЗС — Окорш с 91 яйца, ТКЗС — Ст. Караджа — 86, Ст. село —87, Попина — 85. Изостават птице фермите в ТКЗС—Сребърна—50 яйца от кокошка, Паисиево—61, Алфатар — 64, Айдемир — 67 и т. н.

Получената по-висока или по-ниска носливост от кокошките е в пряка връзка с изпълнението на плана за общата продукция от птицевъдството и със себестойно стта на яйцата. Така например ТКЗС — Окорш получава до 1 юни 267 000 яйца повече в срав нение със същия период на м и н а л а т а година от същия брой носачки. Такива са резултатите и в ТКЗС — Ситово, получило в повече 298 000 яйца, ТКЗС — Попина — 271 000 и др. Общо през отчет ния период в окръга са получени 688 000 яйца повече в сравнение със същия период за 1967 година. ТКЗС — Сребърна обаче получа ва 50 000 яйца по-малко, ТКЗС — Айдемир — 39 000, Чернолик — 151 000 и др.

От получената средна и обща продукция зависи в голяма сте пен себестойността на яйцата и доходността на птицефермите. Общо за окръга себестойността на яйцата е над планираната. 100 яйца струват 6,24 лв. при план 6,06 лв. или са по-скъпи с 0,18 лв. Незадоволителни са резултатите в онези стопанства, които получиха по-ниска средна и об ща продукция и направиха по-го леми разходи на концентриран фураж и на труд. Такова е поло жението в ТКЗС — Айдемир, където 100 яйца струват 7,04 лв., Сребърна — 8,59 лв., Добротица — 7,23 лв. и др. В ТКЗС — Гла виница обаче 100 яйца струват само 3,82 лв., в ТКЗС — Старо село — 4,32 лв. и в ТКЗС — Окорш — 5,69 лв.

Върху себестойността на про дукцията оказва голямо влияние разходът на фураж. От анализа на отчета за разход на концентри ран фураж за 100 яйца се вижда, че средно за окръга са изразход вани по 33 кг. По-малко разход на фураж имат птицефермите, които получиха повече яйца. ТКЗС — Ситово изразходва за 100 яйца 28 кг фураж, ТКЗС — Главиница 27 кг, ТКЗС — Меж ден — 20 кг, ТКЗС — Ст. село — 24 кг. Далеч по-различни са резултатите в птицефермите на ТКЗС — Чернолик, което е изразходвало по 43 кг концентриран фураж, ТКЗС — Бабук — 51, ТКЗС — Сребърна и Айдемир по 38 кг и др.

Посочените примери ни довеж дат до заключението, че получе ната продукция от птицефермите е незадоволителна. Възможностите на птиците не са изчерпани до край. Получените резултати мо жеха да бъдат по-добри. Освен това получената продукция е много скъпа, което зависи от раз хода на фураж и труд. И в краен резултат доходността от птице фермите е ниска. Възможности за подобрение на работата в този отрасъл има.

До края на годината има пове че от шест месеца, през които може да се изпълни планът в пти цевъдството. Необходимо е обаче да се положат по-добри грижи за отглеждането на здрави и ви сокопродуктивни ярки, които на време да бъдат настанени в добре ремонтирани и хигиенизирани птичарници и през целия период на тяхното отглеждане да се по лагат добри грижи за тях. За да могат навреме да се настанят яр ките в птичарниците, трябва по рано да започне бракуването на старите носачки, които през след ващите няколко месеца настъп ват в края на своя интензивен яйценосен период. Задача е на специалистите сега да направят добра преценка за времето, кога то ще предложат за бракуване старите птици, за да бъде органи зирано своевременното им изкупу ване от птицекланиците.

Ст. НЕДЕЛЧЕВ

ЮБИЛЕЕН АЛБУМ

Завод „Оргтехника". Колективът му ще посрещне двадесет и пет годишния юбилей на девето септемврийската победа с актив от няколко хиляди „елки", произведени и изпратени в чужбина.

НА СНИМКАТА: Една от работните зали, в която се монтират миниатюрните елементи.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Грижите за тютюна са едно от главните задължения на всички кооператори от стопанството на с. Ширково, а хората от първо звено на Жечьо Йовков са едни от най-трудолюбивите.

Ще се подобри ли снабдяването със зеленчуци?

Такъв въпрос отправяме към ръководството на ДСП „Булгарплод" — клон Тутракан, което стопанисва магазина за плодове и зеленчуци в ДЗС „Янко Забунов". Доставянето на стока напоследък е крайно незадоволително и основателно буди тревога сред работ ниците.

Вярно е, че поради неблагопо ните климатични условия на пазара се чувствува недостиг на плодове и зеленчуци, но вярно е и това, че съ ществуват и някои неуредици в снабдяването и зареждането на ма газина. Слабост на предприятие то е, че не се изпълняват заявки те на продавачката и се доста вят съвсем ограничени количества. Череши бяха донесени само два-три пъти, и то в недостатъчни ко личества, ягоди бяха получени по 5-6 щайги, колкото да се дразни апетитът на хората. Зеле и чушки се доставят от време на време, кои то също не достигат, а домати до този момент не са продавани в ма газина.

Доколкото ни е известно, пред приятието е определило, поради липса на транспортни средства, този магазин да се зарежда само два пъти седмично. Това е крайно недостатъчно и работниците от клона в Тутракан трябва да напра вят всичко възможно зареждането поне през летния период да става ежедневно. В противен случай магазинът няма да изпъл ни предназначението си, а работни ците от стопанството ще трябва да търсят други пътища, за да се снабдяват с плодове и зеленчуци.

Кирил ГАСЕВ

Първенец в съревнованието

Така и предполагах: не друг, а Пеню Георгиев бе почистил най-добре мястото на своите жи вотни. Този път в обора бе заст лан със сиена слама. Яслите бя ха заредени. В минутите преди обедното доене в помещението бе тихо и спокойно.

Но ето че тишината отстъпи. Хубавите тъмночервени крави зае ха местата си, а доячите занаре дяха гюмчетата. Пеню — най-добрият дояч за петмесечието в ДСС — Силистра, включи трите съда в мрежата на доилния агре гат. След малко в обора се раз несоха първите тактове на елек трическите импулси. Трите гюмче та очакваха бързите ръце на дояч а. Пеню притичваше между кра вите и ги подготвяше за доене.

— Най-важното в нашата ра бота е да масажираме както тряб ва вимето на всяко животно. Ина че млякото остава неиздоено. И още нещо: хранението! Мъча се да отгатна вкуса на всяка крава. Някои обичат повече ярмата, други предпочитат зеления фу раж. При разпределянето на даж бите аз се съобразявам с тази важна особеност. А и млечността на животните имам предвид.

Нищо, че младият мъж е от две години дояч. Те са били дос татъчни, за да прозре и усвои много интересни и значими мо менти от работата си. Впрочем това умение Пеню е придобил благодарение на продължителния си стаж в стопанството. Още като юноша той идва да работи тук и вече 17 години е ту поле въд, ту животновъд. И често, много често е излъчван за удар ник, за първенец.

Така е и сега. От месец април, та до края на май пак Пеню е пред всички в кравефермата. Из пълнил плана за петмесечието 111 на сто, добрият животновъд надои за това време 2,5 тона мля ко над очакваното. Толкова е и обещанието, което доячът е дал да получи от 26-те животни, кои то отглежда, два и половина то на мляко в повече, в чест на 25-годишнината на социалистичес ката революция в България.

—Сигурен съм, че ще преизпъл ня обещанието си. Кравите ми са здрави. Нови ще се отелят до края на годината. Млякото все повече и повече ще се увелича ва. Тък и другарите ми не изос тават. Цялата ферма преизпъл ни плана за петмесечието със се дем процента. Работят хората! Работят и резултатите са нали це. Мъчим се с дружни усилия да постигнем даденото обещание — вместо планираните 3 210 лит ра от животно да надоим средно по 3 300 литра.

Доячът говори с увереност за възможностите на целия колек тив. А в своите постижения той и за миг не се съмнява. Нали ми налата година преизпълни плана си с 13 800 литра! А сега познава още по-добре работата си. Умее да се вслушва и изпълнява разно режданията на специалистите и бригадира. Винаги, точно в опре делен срок, отделя животните в сухостойната група. Така теле тата се раждат добре развити, пък се осигурява и висок млеко надой.

... Последните животни от Пе ньовата група очакват своя ред. Впрочем този ред е строго опре делен. Без усилия, а спокойно и уверено доячът мести гюмчетата от крава на крава. Млякото поти ча по белия си път. Пеню се вслу шва в тактовете, поглежда часов ника си и се успокоява тогава, когато разбере, че пулсът на всяко гюмче е 64 удара в минута.

— Трябва много да се внима ва в изправността на агрегата. А то иначе животните могат да пострадат.

Животните... Те са първата и най-голяма грижа на доария кра вегледач. Да бъдат добре нахра нени. Да им бъде добре почисте но. Навреме да се изведат на разходка. Навреме, точно в оп ределеното време, да започне всяко доене. Иначе как би могъл Пеню Георгиев да бъде първенец на фермата. Да бъде между чел ниците в социалистическото съ ревнование?

Ст. ГЕОРГИЕВА

Добри животновъди

В кравефермата на с. Българка се отглеждат 75 телета над 6-ме сечна възраст. Те са настанени в сравнително нова сграда, строена преди няколко години. Тя е приго дена за открито отглеждане на животните.

Гледачите Атанас Иванов и Димитър Славов полагат големи грижи за телетата. Боксовете и преградите между тях са вароса ни. Подовете винаги навреме и добре почистени. Улеите за изти чане на урината са в изправност. Те се грижат и за чистотата на самите животни. Работата не е малко, но грижливите стопани умеят да се справят с всичко.

Възнаграждението на гледачи те се определя от получения при раст. Затова стремежът им е да постигнат добри резултати. За петмесечието вместо запланувани те 5 200 кг прираст те получи ха 5 840 кг. Понякога среднодне вният прираст от животно дости га до 1 килограм.

Сега телетата са на лагер в местността „Просото" Тук има вода, което улеснява до голяма степен хората. Оградени са двор четата, в които през нощта теле тата се прибират. За гледачите е построена специална стая, с легла и други удобства.

В лагера младите животни ще прекарат до ноември. Пашата е сравнително добра. Гледачите с готовност приеха лагерното от гледане на телетата. С това ще се постигнат значителни ико номии на фураж, което е една от главните задачи през това лято.

Дочо АТАНАСОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

В Соколники е показан град на комфорта

„Интербитмаш—68" е миниатюрен град. Неговите „улици" и „площади" са изпълнени с много гласен поток от московчани и гости на столицата, дошли от четирите континента на планетата. Тези „улици" биха могли да имат съвършено конкретни имена. Например площад „Естетика", ули ца „Спестени минути", булевард „Комфорт". 50 000 експонати на изложбата „Интербитмаш—68" са убедителен и образен разказ за това какво се прави днес за удобството на човека в много страни на света.

Най-големият раздел на излож бата — експозицията на Съветския съюз — отразява всички ас пекти на развитието на града с цялото негово сложно стопанство.

...Статистиката знае всичко. Но дори на нея не е по силите на пълно да изчисли колко по-лек, по-удобен, по-красив ще стане бъ дещият благодарение на „домашните роботи". Те не само ще спестят време и ще създадат комфорт, но и ще освободят сили и творчес ка енергия. В малкия уютен са лон „в служба на бита" работят десетки „домашни вълшебници", здраво и незабележимо навлезли в нашето всекидневие: прахосму качки и електрически камини, по дочистачки и миксери, перални и шевни машини, универсални ма шини за мелене на кафе.

Над 100 вида битови изделия за хранене и приготвяване на храна, почистване на жилището, за осветление и отопление произ вежда отечествената промишле ност. Най-добрите образи и конст рукции, облекчаващи живота на милиони домакини, са представе ни в „Соколники".

Сред изящните мебели, кои то украсяват салона „в служба на бита", привлича вниманието един от бюфетите, който е напра вен от полиран топлоустойчив дървен материал, нов вариант на стайния хладилник „бирюс", произвеждан от Красноярския за вод. Впрочем подобни хладилни ци-бюфети произвеждат и в Рига. Например отлично е представен и моделът „Снайг—4". Една от интересните новости на този раз дел на експозицията е хладилни кът „Лиго", оформен като кух ненска масичка.

...В другия край на павилиона е показана още една новост, съз дадена в института „Южни Гипрогас"; нова конструкция газова печка, в която фурничката е раз положена на такава височина, че домакинята не трябва да се наве жда, да прави излишни движе ния; долната част на печката се използува за кухненска маса.

В тази конструкция особено по лезна е „намесата" на автомати ката. Например много удобно е централизираното запалване на горелките. А ако „изкипялото мляко е загасило пламъка, в действие влиза автоматиката на безопасността и газта автомати чески се изключва.

Това не е единствената нов вост в изложбения отдел „Газово домакинство". Газовата печка има комбинирани функции. Един от най-интересните модели е печ ката-хладилник, която работи с втечнен газ. Компактният агре гат е удобен за използуване и за ема много по-малко място в кух нята, отколкото печка и хладил ник, поставени поотделно.

...В дълга линия са се наред или автомати на фабрики—перал ни: транспортьор, който напомня заводския конвейер, апарат за сортиране на бельо по технологи ческите марки, полуавтомат за опаковането му, автоматизиран склад за съхраняване и предава не бельото на собственика му.

Този апарат за сортиране, опа ковка и складиране на бельото е създаден в един от институтите на Украйна. Тук системата на „адресиране", снабдена с „теле визионно око", позволява да се реши проблемът на един от най-трудопоглъщащите процеси в работата на съвременната перална. Достатъчно е да се каже, че тя изпира на ден три тона сухо бе лью, заменяйки труда на тридесет-четиридесет опаковчици и сортировачи.

В най-близко бъдеще в различ ни градове ще бъдат построени няколко десетки перални въз основа на създадената от инженери те на Украйна автоматизирана линия.

Особено внимание е отделено на града и на неговото стопанст во. Днес в управлението на град ското стопанство активно участву ва автоматиката — най-нови теле механични системи за управление на градското движение, автомати чни изчислители и регистратори на транспорта, електронно - изчисли телни машини за съставяне на разписанията и маршрутите на движението. Московските кон структори са разработили интере сен апарат за регистриране ин тензивността на движението на транспорта „АРТ—3". Този авто матичен регулатор на уличното движение, както показаха опити те, позволява да се съкрати вре мето на задържане на транспор та на пресечките с 25 процента.

Атомно опреснително устройст во „Роса" ще превръща солена га вода на Каспийско море в прясна, много вкусна, приличаща на изворната. Този апарат вече се произвежда в град Шевченко.

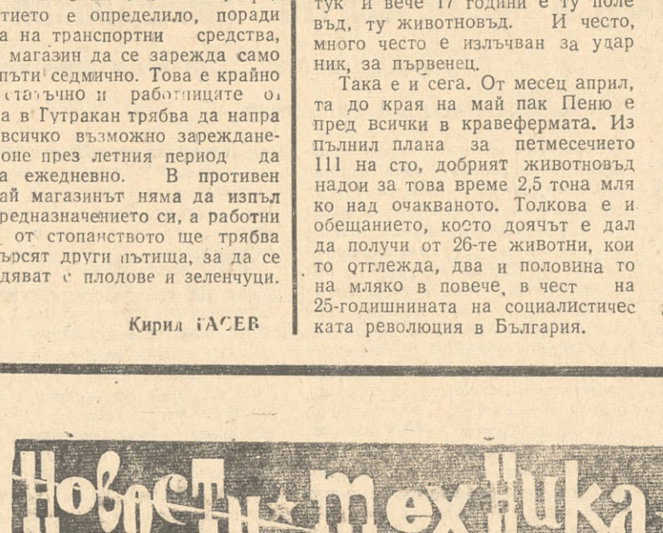
А инженерите от талинския за вод „Двигател" предлагат ново решение: обезсоляване на вода та с помощта на йонообменна мембрана. Първите образци на естонските апарати ще бъдат в скоро време употребени в Калмикия и в селата на Ростовска област.

Агенция „Новости"

Новости ★ техника ★ Новости

„ЯГУАР" В ЖЕНЕВА

Новият модел на колата „Ягуар", демонстриран на тази годишния автосалон в Женева, пожъна огромен успех сред представителите на неж ния пол. Заслуга за това без спорно има неговата елегант на и даже, както казват спе циалистите, „изтънчена" ли ния, но наред с това техничес ките показатели на новия мо дел го нареждат между пър вите сред колите от тази кла са.

ТУРБИНИ-ГИГАНТИ

Ленинградският металообра ботващ завод изработва най-голямата в света едноосна тур бина с мощност 800 000 кило вата. Тя превъзхожда най-го лямата предвоенна електро централа на СССР—Днепрог ес, чиито турбини имаха об ща мощност 653 000 киловата. Въз основа на продължител ни експерименти и изчисле ния съветските специалисти дойдоха до извода, че в срав нение с двуосната турбина със същата мощност, едноосната е по-проста и по-сигурна за експлоатация. Създаването на такива турбини—гиганти и на големи енергетични блоко ве е признато за твърде изго дно: намалява се разходът на метал и броят на обслуж ващия персонал.

МИРНО ОРЪЖИЕ

Бурното развитие на про мишлеността, радиоелектрон ната и вакуумната техника из викаха на живот принципно нови неметални материали. Те притежават забележителни свойства: не пропускат ток, имат висока топлоустойчивост и т. н. Но не могат да се за появят. Затова и тук на по мощ дойде ултразвукът.

Ултразвуковият съветски поялник модел УЗП2—0,25 да ва възможност да се правят покрития с тънък слой от лес нотопими сплави, без да се из ползуват флюсове, части от ке рамика, ферит, алуминий и други материали. По-нататък ното запояване на металзира ните материали се извършва лесно.

ТЕЛЕВИЗИОННИ ФИЛМИ —ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ

Група инженери и научни сътрудници от Московския електротехнически институт по свързочна техника са конст руирали нов апарат. Той пре образува телефонните сигнали със стандарт 625 реда при 50 полукадри в секундата в сиг нали със стандарт 525 реда при 60 полукадри в секундата. Преобразувателят се из ползува в далечните линии за телевизионна връзка. Чрез но вия апарат по обикновените телевизори се гледат предава ния дори тогава, когато те се излъчват от други континен ти.

НА ПОЛЯРНИЯ КРЪГ— ПРИРОДЕН ГАЗ

В Северния полярен кръг в областта Ямал—Ненцин — СССР, са открити залежи от природен газ, запасите на кой то по проучвания възлизат на повече от 20 билиона куб. ме тра. Според специалистите бъ дещето на съветската газова промишленост лежи на север от западносибирската област Тюмен. Предвижда се през 1970 година там да се произве жда толкова газ, колкото днес се добива от Украйна и Узбе кистан, взети заедно.

АПАРАТ ОПРЕДЕЛЯ ДИАГНОЗИ

Ленинградският завод „Крас ногвардеец" е изработил нов апарат, който определя диаг нози. Наименован е „фето кард" и е напълно транзисто ризиран, фенокардиографичен. Снабден е с няколко канала. Може да прослуша и регист рира в шест различни фрек венции сърдечните тонове на пациента. По този начин се улеснява диагностичната ин формация.

ОРИГИНАЛНА КОНСТРУК ЦИЯ НА ПЪЛЗЯЩ КОФРАЖ

Напоследък в Румъния е разработена конструкция на пълзящ кофраж, с който се бетонират монолитни стомано бетонни съоръжения с конич на или хиперболична форма. Те имат различна дебелина на стените по височина. С този кофраж са построени ня колко комина с височина 114 до 160 м и водна кула.

Полезна дейност

Малка е ловно-рибарската дру жинка в с. Брадвари, но нейни те членове развиват разнообраз на и полезна дейност. В това отношение те са били винаги за пример в Иширковски район.

Преди три години членовете на ловно-рибарската дружинка стана ха инициатори за зарибяване на селското блато. Те подхранваха рибата, през зимата чупеха леда, за да не се задуши.

Наскоро бе проведен първият улов. С помощта на рибари от гр. Силистра от блатото бе изваде на 700 кг риба. Тя бе продадена на населението и в касата на дру жинката постъпиха 350 лева.

Най-активни членове на дру жинката в с. Брадвари са: Кемал Галибов, Никола Касабов, Нури Хасанов и др. Заедно с другари те си в бъдеще те ще развиват още по-добра дейност.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Братислава — едно прекрасно съжителство на стари и нови сгради.

ПЪРВИТЕ СТЪПКИ

Нашето минало е неизчерпаем извор на мъдрост и средства за възпитаване в любов към родината. Да се поставят основите на патриотичното чувство — тази е една от основните задачи на нравственото възпитание в детската градина.

Съобразявайки се с възрастта на децата, учителките подбират най-подходящи и разнообразни средства за възпитанието на децата.

Колективът на целодневната детска градина „М. Палаузов“ в Силистра вече има натрупан известен опит в тази насока, конкретно в осмислянето на празниците и развлеченията.

Всички сме убедени, че подготовката и участието на децата в празненствата, със своя емоционален характер, оказват силно възпитателно въздействие. Чрез тях те възприемат по много по-лек и достъпен начин редица събития. Проведени бяха чествувания на национални и други празници. Децата не могат да схванат историческото значение на големите събития, но те получават конкрет на представа чрез художествената литература, подходящата украса. Трябва да се посочи и това, че предварително на съвещание се приемат планове за отбелязването на различните празници: уточнява се украсата, художествената програма, участието на четирите групи. За чествуване патрона на детската градина под брахме подходящи стихове и песни. За да внесем разнообразие при чествуването, ние се обърнахме за съдействие към колектива на училище „Кирил и Методий“. Бяхме правилно разбрани от административното и партийното ръководства на училището.

За да могат децата да възприемат по най-различен начин събитието, за да могат да го изживят, ние устройваме и празнични „банкети“, както се изразяват нашите възпитаници.

Една от задачите на патриотичното възпитание в детската градина е да създадем любов към родния език и народното творчество. Затова ние организирахме битово тържество, което ни да де възможност да запознаем децата с прекрасните български шевици и хубавите народни приказки, с народните инструменти и кръшните добруджански хора и песни. За това тържество много голяма помощ ни оказаха родителският комитет, родителите и шефствуващото предприятие промкомбинат „Камъшит“. При това съдействие ние успяхме да създадем атмосфера, изключително подходяща за такова тържество. Дълго след това децата си спомняха за милото тържество. То намери отражение в работата по моделиране в IV група. А общите преживявания допринесоха още повече за сближаването на децата в един колектив.

Чествуването на празниците в детската градина ни помага да развием изразителния говор на възпитаниците ни и да ги освободим от стеснителност. У децата се изградиха много радостни преживявания, което прави градината още по-любимо място и оставя ярки следи в живота им.

Съдържанието на различните празници съдейства за създаване на правилно отношение към социалистическата действителност, приучва децата към традициите на народа.

Пенка ГАНЕВА

Лятно кино в Попина

Грижите за културните придобивки в Попина непрекъснато растат. Всеки гост на селото ще си спомни, че непосредствено до младежкия дом имаше празно място. Минавайки покрай него, кооператорите нетърпеливо споделяха:

— Тук ще бъде построено лятно кино — и си представяха всички удобства, които ще им доставя.

Ето че от няколко дни хубавият замисъл вече се превръща в действителност. С радост зарабо ти строителното звено на Трифон Георгиев. Построена бе голяма сцена с широк екран. В летния салон са монтирани пейки с около 200 места.

Най-радостен от всички е киноператорът Марин Георгиев, който с нетърпение очаква доста вянето на киномашината. С голямо умение той изработи нужната електроинсталация и предвиденото оборудване на кинокабината.

Лятното кино в Попина се строи със средства на самообладането. Ето защо радостта на попинци е голяма. Лятното кино е дело на техните общи усилия. Построено в центъра на селото, с всички свои предимства то ще бъде ново притегателно място за културна и политическа прояви. Освен това на добре оформената сцена попинци ще имат възможност да гледат изпълненията на художествени състави не само от селото.

Честита придобивка, попинци!

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Безгрижни дни

И тази година в Смилец се открива лятна детска градина. В нея ще бъдат обхванати 65 деца от 3 до 7-годишна възраст. Затова училищните стаи, където ще бъдат настанени децата, бяха бързо ремонтирани.

45 дни през лятото родителите на тези деца ще бъдат по-спокойни — през деня ще има кой да се грижи за тях. Над тях ще бдят учителките Юлия Захариева, Мара Алексиева и Стоянка Райчева.

Детска градина ще бъде открита и в Сърпово.

Атанаска ИЛИЕВА

Астероидът Икар и космическите изследвания

Учените мислят над използуването на астероида Икар в изследването на космическото пространство

Малката планета Икар, с диаметър малко повече от един километър, на 14 юни мина близко край Земята, на разстояние от 6 милиона километра. Учените изчислиха траекторията на Икар и заявиха, че няма опасност от сблъскване. Това бе твърде утешително, защото един удар би бил наистина страшен. Икар се движеше със скорост 100 хиляди километра в час.

В Трансвааал (Южно-африканска република) има кратер с ширина от 40 километра, образуван от паднал на астероид по-малък от Икар. Известни са още петнадесетина такива кратери на земната повърхност в резултат на сблъскания с небесни тела.

Астрономите са изчислили, че подобни сблъсквания са възможни средно на всеки десет хиляди години. Последното падане е зарегистрирано през 1908 година в Сибир, когато пламъкът е изгорил гора в диаметър 50 километра, а въздушната вълна е изпочупила прозорци и е помела хора в радиус до 150 километра. По всяка вероятност това е била главата на комета, скромен небесен предмет с тегло едва от 1 милион тона. А в същото време Икар тежи десетки милиона тона. За щастие небесното пространство е огромно, а небесните пътища — безчисленчи.

Икар е открит в 1949 година, като е отбелязан с номер 1566. Орбитата на Икар е твърде много изтеглена. Понякога той много наближава слънцето, ту пък се отдалечава от него на 300 милиона километра.

Икар минава близо край Земята на всеки 19 години. Това е навело съветския учен Щернфелд на мисълта за използуването му като средство за проучване на Слънчевата система. Тази идея е съблазнителна, но засега все още не е осъществима.

Беше предложено също така Икар да се превърне в първия естествен спътник на Земята. Тази идея също е увлекателна, но тя изисква създаването на Земята на такова мощно притегателно поле, каквото може да се срещне само в научно-фантастичните романи. Но може би при следващата визита на астероида след 19 години човечеството ще успее да намери такива средства, които да спомогнат за използуването на Икар в завоюването на космическото пространство.

(Превод от руски)

Нови книги

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Срамно и недостойно, Футболисти!

Двама отстранени състезатели, саморазправа на гостите със съдията, груби стълкновения, нерв на обстановка и малко футбол — това е най-характерното за мача между отборите на „Доростол“ и „Левски“ (Лом). И причината за всичко това бе изключително решителният изход на срещата и за двата тима. Една победа на домакините ги изскубваше окончателно от опасната зона и продължаваше „мандата“ им в „Б“ РФГ с още една година. Евентуален успех пък на гостите им отваряше също така спасителна вратичка за оставане в групата. Но това съвсем не оправдава непристойните прояви на състезатели и от двата отбора, и предимно на ломчани, които не можаха да сдържат нервите си, когато видяха, че губят срещата.

Нека читателите ни извинят, че ще нарушим хронологическия ред и ще започнем с второто полувреме, но тъкмо през тази част на играта се разиграха няколко срамни сцени, сложили отпечатък на цялата среща, която до този момент се развиваше напълно коректно. След изтичането на първите четиридесет и пет минути отборите се оттеглиха на почивка при резултат 0:0. Гостите бяха доволни, че изпълниха до този момент програмата си минимум. Но още в 4 м. след подновяване на играта влезлият Стефанов се озова в удобно положение и с точен удар откри резултата. Ломчани, които дотогава играеха подчертано дефанзивно, намаше вече какво да губят, от ворихa играта си и се втурнаха напред. Но разредената им защита стана по-уязвима и те трябваше да си послужат на няколко пъти с грубости, за да спират нападенията на домакините. Постепенно обстановката се нажежи, нервите на някои състезатели не издържаха, между които за съжаление беше и нашият Густинов.

В 71 м. при една атака на ломчани, лявата им свръзка стреля от 25 метра, първия удар, отправен от гостите към вратата на „Доростол“! — и Курдоманов, който до този момент нямаше почти никаква работа, изгледа без участно как топката влетя в мрежата му.

Срещата като че ли започна отново. Две минути по-късно Густинов атакува неправилно вратаря, защитник на гостите се нахвърли върху него, намеси се и Младенов и съдията отстрани от игра последните двама.

Няколко минути след това пред вратата на „Левски“ беше изпълнен ъглов удар, топката отскочи отново към Густинов, който я насочи в наказателното поле, и Кирилов мигновено простреля за втори път вратата на гостите — 2:1 за „Доростол“. И тук вече ломчани не издържаха, струпаха се около съдията да протестират срещу редовността на гола, опитаха се да го малтретират и само намесата на силистренските футболисти и милицията успя да обуздае хулиганите. При тази среща пострада Янков, който бе ударен от противников състезател и трябна да си го върща. Срамно и недостойно, ломчани! Лошо, Густинов, Младенов и Янков!

Може би нямаше да се стигне до тези прояви, ако домакините бяха успели да материализират подчертаното си надмощие през първото полувреме, ако бяха играли така, както могат да играят. Но решителният характер на срещата сякаш ги бе сковал и те дадоха една от най-слаби си игри срещу най-слабия от в групата. И въпреки това цяло първо полувреме се игра в ловината на гостите, пред тях та врата се редуваха неспирно три положения, на моменти гитите струпваха пред вратаря по девет играча и ставаше съсем трудно да се намери пролу между телата и краката на това хора. И все пак изгодни по жения бяха създадени от Добр Кирилов, Густинов, Младенов, липсваше в крайна сметка точ ят удар.

И така последната среща на терен завърши с трудна, но на и заслужена победа на „Доростол“, която му откри възмо ността следващия сезон да ви рае отново в състава на Север „Б“ РФГ.

Йордан СИМЕОНОВ

Стартът на футболна смяна — 68 е даден

Началото на футболните състезания между най-малките футболисти от окръга е сложено. Отново ще се оживят стадионите, пионерските команди ще разширят дейността си, хиляди малки спортисти ще укрепнат здравето си, ще усъвършенствуват любимата игра. В помощ на пионерите се притекоха учители, общественици, треньори и пр. Стадионите са предоставени за тренировки и срещи. Затова и броят на отборите, участвуващи в състезанията, не е малък — 140.

През миналата година турнирът бе обявен късно, нямаше време за предварителна подготовка и не се получи необходимата популярност, а някъде и не се прояви разбиране за ползата от него. Като се съобразиха с тези слабости, ОК на ДКМС, ОС на БСФС и Пионерският дом в Силистра си поставиха за цел да премине турнирът при отлична организация. Изградената оперативна комисия за ръководство и организация на турнира още през месец март изготви и изпрати наредбата за провеждането му.

Започнаха вече вътрешните състезания за излъчване на градските и общински първенци. Ето и някои резултати — „Чайка“ — Сс — „Комета“ — Сс—4:1, „Восток“ — Ст. Караджа — „Орел“ — Преславци — 8:0 и др.

Срещите от осминафиналите ще се играят на 7 юли, четвърт финалите на 14 юли, полуфиналите на 17 и 21 юли при разменено гостуване и финалът ще се играе на 25 юли в град Силистра. Окръжният първенец на турнира и класиралите се на второ и трето място ще получат купата на Пионерския дом, награди от ОК на ДКМС, ОС на БСФС, ОС на професионалните съюзи и др.

Георги САВОВ

Отлично представяне

Неотдавна в София се проведе републиканското първенство по спортна гимнастика за жени. Спортните школи от цялата страна изпратиха най-добрите си представителки, за да участвуват в борбата. Спортната школа от Силистра изпрати своя отбор на кандидат-майсторките начело с известната деветокласничка Елена Павлова, която в продължение на две години успя да измести много добри състезателки и да се нареди в основния състав на проектоолимпийския ни отбор. И в София със спокойната си и сигурна игра тя се наложи над рутинираните варненки и старозагорки и спечели званието републикански шампион за 1968 година за кандидат-майсторките. Много добре се представиха нейните съотборнички, които голяма воля и майсторство в изпълнението на различните съчетания набраха най-много точки заеха първото място в общото класиране, като получиха и купата за най-дисциплиниран отбор на състезанието.

Този висок успех на нашите гимнастички е плод на неуморната работа на незаменимата преподавателка Надежда Енчева и на трудолюбието на всички гимнастички. Нека им пожелаем още по-високи успехи в овладяването на спортното майсторство.

И. ЯВАШЕВ

Волейболни състезания в Айдемир

На 16 юни в Айдемир се проведе волейболно първенство за мъже и жени за работниците от ДЗС-та и ДСК-та в окръга. В състезанията участвуваха пет мъжки и два женски отбора.

Мъжките отбори играха в две групи. В първата група волейболистите от ДСС — Силистра победиха отбора на ДЗС „Янко Забунов“ 3:0. В другата група мездренските волейболисти оказаха най-добре подготвени и спечелиха срещу отборите на Паисиево с 3:0 и Айдемир с 3:1. В срещата, която трябваше да излъчи първенеца, отборът на Мездра с 3:0, зае първото място и ще продължи борбата в зоновите състезания.

При жените волейболистките на ДСС — Силистра спечелиха лека победа срещу ДЗС „Янко Забунов“ и също ще участвуват в зоновите състезания.

На победителите бяха връчени различни материални награди.

Георги РАЙЧЕВ

Хайнрих Бьол

НА МОСТА

— РАЗКАЗ —

Скърпиха ми краката как да е и ми дадоха служба, при която мога да стоя седнал: да броя хората, които минават по новия мост. На тях им прави удоволствие да изразят своето усърдие в числа, те се възхищават от това безсмислено Нищо от няколко числа, а цял ден, по цял ден мои те неми устни се движат като часовников механизъм, трупат цифра върху цифра, за да мога вечерта да им поднеса триумфа на едно число.

Техните лица светват, когато им предавам резултата от моята смяна. Колкото по-голяма е цифрата, толкова повече сияят те и заспиват доволни, защото хиляди хора минават ежедневно по техния нов мост...

Само че тяхната статистика не е вярна. Съжалявам, но не е вярна. Аз съм неблагонадеждна личност, въпреки че умея да създавам впечатление за порядъчност.

Всъщност на мене ми прави удоволствие да намалявам цифрите, но като ми дожалее за онния, им подарявам някое друго число. Тяхното щастие е в ръцете ми. Когато съм ядосан или когато нямам цигари, отчитам средно за деня, а когато съм весел, моята благосклонност се изразява в едно хубаво петцифрено число. Тогава те са така щастливи! Грабват резултата от ръцете ми и очите им грейват, а после ме потупват по рамото. Те нищо не подозират! И започват да умножават, да делят, да търсят процента и не знам какво още. Те пресмятат колко са минали днес за една минута и колко ще бъдат минали по този мост след десет години. Те обичат сложното бъдеще време, то е техният специалитет — и все пак съжалявам, всичко това не е вярно.

Когато по моста мине тази, която обичам — а тя минава два пъти на ден — сърцето ми просто спира. То направо изключва — докато тя свие по алеята и изчезне. И всички, които са минали през тези минути, остават непреброени. Тези две минути са мои, само мои и аз не се оставям да ми ги вземат. Когато тя вечер се връща, когато минава край моите занемели устни, които трябва само да броят, да броят, да броят, сърцето ми пак изключва и аз започвам да броя едва тогава, когато я изгубя от погледа си. И всички, които са имали щастието да минат пред моите неуиждащи очи в това време, не влизат във вечността на статистиката: бледи сенки — сенки на мъже и сенки на жени, невзрачни фигури, които няма да мар шируват в сложното бъдеще време на статистиката...

Ясно е, че я обичам. Но тя нищо не знае за това и не бих искал да знае. Тя не бива да разбере по какъв неподозиран начин пращам по дяволите всички сметки, нека да върви всеки ден по пътя със своята дълга кестенява коса и нежни крака, нека ходи да си печели стотинки — и нищо да не подозира. Обичам я. Съвсем ясно е, че я обичам.

Всъщност мене ме контролираха. Инвалидът, който седи от другата страна на пътя и брои колите, рано ме предупреди и аз внимавах адски. Броих като ненормален, дори километражът на колите не би броил така добре. Лично началникът бил застанал от другата страна и също щял да брои. И един час по-късно дойде да сравни резултатите. Моят беше с един човек помалко. Тази, която обичам, бе минала през това време, а аз никога няма да транспортирам това чудно същество в тяхното сложно бъдеще време. Тя не бива да бъде умно жавана и делена и после превърната в едно Нищо от проценти. Сърцето ми се свиваше, когато тя минаваше, а аз трябваше да броя. А на инвалида отсреща, който брои колите, съм много благодарен.

Началникът ме потупа по рамото и каза, че съм добър и предан служител. „Един пропуснат човек на един час не е много, ние и без това приба вяме известен процент... Ще наредя да ви прехвърлят да броите каруците.“

Да се броят каруци е страшно ценна работа — мързелуване и нищо друго. Конски каруци минават най-много по двайсет и пет на ден и да си на биваш всеки половин час по едно число в мозъка е наистина само мързелуване. Каруци — би било чудесно! Между четири и осем часа минаването на каруци по моста е забранено и аз бих могъл да отида да се поразходя, бих могъл да я гледам дълго или може би да придружа до в къщи тази, която обичам...

От немски: **Кр. ГЕОРГИЕВА**

О Б Я В А

През учебната 1968/69 год. Средно професионално-техническо училище по машиностроене „Д. Ганев“ ще приема в I курс следните профили:

СРЕДЕН КУРС: стругаро-фрезисти, стругаро-шлайфисти, машинни шлосери, електромонтьори на слаби токове (радиоелектроника).

ПРОФЕСИОНАЛНО ОБУЧЕНИЕ: стругаро-фрезисти, машинни шлосери.

Документите се подават в канцеларията на училището до 10. VII. 1968 год.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ — СИЛИСТРА

О Б Я В Я В А

че през настоящата учебна година ще приеме курсисти, както следва:

ДНЕВНО ОБУЧЕНИЕ — Професионално-техническо училище по дървообработване с двугодишен курс на обучение:

25 младежи и 10 девойки — по мебелно столарство;
25 младежи и 10 девойки — по строително столарство;
8 младежи и 10 девойки — по декоративно и строително бояджийство с полировка;
8 младежи и 9 девойки — по тапицерство и декораторство.

Кандидатите трябва да са на възраст от 15 до 17 год. и да са завършили VIII клас.

На 35 на сто от курсистите с добър успех се отпускат стипендии в размер на 18 лева месечно.

Срокът за подаване на документите — 20 август 1968 г.

Младежите и девойките, завършили двугодишния курс на обучение, могат да се учат във Вечерния техникум.

ВЕЧЕРНО ОБУЧЕНИЕ — Техникум по дървообработване и вътрешна архитектура с тригодишен курс на обучение — 35 младежи и девойки, завършили професионално-техническо училище по дървообработване, работещи по специалността.

Срок за подаване на документите — 20. VIII. 1968 год.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТ РАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 74 (1391) | Четвъртък, 27 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДОБРУДЖАНСКАТА ЗЕМЯ — ЛЮЛКА НА ВЪЗХОД И ОБНОВЛЕНИЕ

РЕЧ НА др ПЕКО ТАКОВ, КАНДИДАТ-ЧЛЕН НА ПОЛИТБЮРО НА ЦК НА БКП И НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА гр. ТОЛБУХИН, ПРОИЗНЕСЕНА НА 17 Т. М. В СОФИЯ ПО ПОВОД ОТКРИВАНЕТО НА ИЗЛОЖБАТА „ДОБРУДЖА — СЪКРОВИЩНИЦА НА ХИЛЯДОЛЕТНА КУЛТУРА“

Уважаеми гости!
Драги другарки и другари!

Днес тук ни е събрала Добруджа — родната земя на българската държава, където между синьото лазурно море и тихия бял Дунав се започна историята на нашия народ, развиват се и процъфтяват българската нация и нейните духовни богатства.

Роден кът! — колкото плодороден, толкова и пленяващ със своята чудесна красота, който кара поета да възкликне: „О, добруджански край, ти наш си земен рай!“

Тук още в най-древни векове — далеч назад в историята на нашата планета — първият човек оставя следите на своето възмогване към първоначалното човешко общество на каменната и бронзовата епоха.

И по-късно се нижат много векове до нашето леточисление, които са пълни с живота и борбите на тракийските племена, за да преминат тези благодатни земи под дълговечното римско господство. Тогава старият тракийски град Дуросторум — днешният Силистра, се превръща в стопански и културен център на обширни райони, издигнат от римляните в муниципий, град на гражданското самоуправление. Оттогава Силистра — Дуросторум, Доростол, Дръстър — минават през вековете и през всички превратности на историята с растящо стопанско и културно значение, за да стане политически център на земите на запад от Тимок, на изток — до устието на Дунава, и на юг до Одрин. Затова заслужена е гордостта на силистренци в подготовката им за честуване през идната година 1800-годишнината на своя град.

Добруджанската земя е свидетел на възшествие и упадък на не една цивилизация. Тя е толкова древна и пълна с богата история, колкото е древен човешкият род. В залеза на обществото на римските робовладелци — износено и похабено от вековете — прииждат нови общества в устрема на великото преселение на народите.

Добруджа е първата земя на Балканите, където стъпиха нашите прадеди — славяни и българи, за да турят началото на нашата държава.

Много са превратностите на нейното „величие и падение“ през Първото и Второто българско царство.

Много са теглилата и скърбите на добруджанци през непрогледното и тежко петвековно отоманско иго. И толкова силни бяха основите на нашата нация, за родила се в Добруджа преди 13 века, че тя издържа всички изпитания и насилия на може би най-дълговечното робство, какво то народите познават през вековете, извърши подвиг в историята на човечеството — съхрани себе си и своята материална и духовна култура, своята земя, запази се като народ. И с това показа, че е достоен за свобода, за самостоятелен, национален, пълноценен живот и развитие. И с руския обновителен дух, със саможертвата на руските братя, с Русия ние българите възстановихме нашата древна и слава на държава.

Добруджа и нейното население, преминали буквално през всички бури на историята, дадоха вдъхновение на българския революционер от средните векове — Ивайло, и той поведе изоставения на грабителството от чуждите нашественици народ срещу забравилите се боляри и царския двор. Добруджанската земя откърми един от великаните на нашите национални борби за освобождение от отоманското иго — Стефан Караджата. Добруджанският революционен дух сгя на чудна, благодатна почва и на социалистическите идеи. И днес, изправени пред това голямо събитие, на Добруджа и добруджанци с чувство на голяма признателност отдаваме нашата почит, на ръководителите на социалистическата революция в този прекрасен край Дочо Михайлов, Димитър Дончев (Доктора), Петър

(Продължава на IV стр.)

Градинарска жътва

Зеленчукопроизводителите от ТКЗС — Калипетрово започнаха износа на ранни домати. Първият ден, когато набраха 14 тона, бе 21 юни. Оттогава беритбата на домати продължава. За вътрешния пазар са изнесени вече 10 тона.

Добрите резултати се дължат на умението на кооперагорите да произведат ран разсад, да об работят лехите както трябва. То ва ще им помогне от 175-те дека ри, засадени с ранни домати, да получат планираните добиви.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Сред весела глъчка

Кооператорите от с. Правда са добри тютюнопроизводители. Те започнаха беритбата на първите листа, достигнали техническа зрелост.

Когато селото още спи, другарите на младия звеновод Мехмед Наимов тръгват към полето. Преди да започнат работа, той им обяснява кои листа са готови за беритба. Скоро купчинките между редовете нарастват. Тогава каруцарите Хюсеин Хафузов, Мустафа Кьосев и Ахмед Хюсеинов превозват обраните листа в стопанския двор. Там, сред веселата глъчка на кооператорите, започва низането. Фатмегюл Мустафова, Анифе Низиева, Сафие Наимова и Гюсюм Алишева са най-сръчните. На ден те правят по 20-25 низи.

Ферхад БОНДЖУКОВ

Годишното обещание ще бъде изпълнено за... шест месеца

Рапортуват тъкачките от ДИП „Добруджа“

С ентусиазъм откликват тъкачките от ДИП „Добруджа“ на всеки патриотичен почин. Преди повече от два месеца към своето обещание за изпълнение петилетката за съкратен срок те прибавиха и обещание за надпланова продукция във връзка с призива на Партията за компенсиране на загубите от сушата. Текстилците отстояват дадената дума с чест. За това говорят техните ежемесечни успехи. Радващи са успехите им и за цялото полугодие на решаващата година от петилетката — 1968 година. Правейки равносметка за изминалите дни от годината, икономистите от предприятието съобщиха на 24 г. м. със задоволство на колектива, че към тази дата предприятието е изпълнило плана си за шестмесечието. При план 3 885 000 метра док, произведен е 3 948 000 метра, като е преизпълнен шестмесечният план с 63 000 метра. До края на полугодието ще бъде произведена допълнителна продукция от 130 000 метра док или това се равнява на цялото надпланово количество, обещано от колектива да бъде произведено до края на годината за компенсация на загубите от сушата.

Другите икономически показатели за шестмесечието още не са изчислени, но като се имат предвид показателите за петте месеца може да се каже, че те ще бъдат също радващи. А за петмесечието, освен преизпълнението на обема с 3,9 процента са положителни и всички останали показатели. Производителността на едно лице от промишления персонал при планова 4 068 лева е достигнала 4 185 лева, или производителността в сравнение със същия период на миналата година нарасна с 4,1 процента, а средната работна заплата се е повишила с 4 на сто. Повишено е и качеството на продукцията — при план 98 на сто висококачествена продукция достигнато е 99 на сто.

В надпреварата за достойно посрещане годишнината на Девети септември и предсрочното изпълнение на петилетката, вземат активно участие всички бригади, ала първенци се очертават за второто тримесечие седмите бригади от синя и червена смяна, с ръководител Станко Гебешев и Тодор Плугаров.

Изпълнявайки годишното обещание за шест месеца, текстилците създават сигурна предпоставка за изпълнение на петилетката преди обещания срок и това ще бъде техният достоен подарък в чест на 1-800-ната годишнина от обявяването на Силистра за град и 25-годишнината от Деветосептемврийската победа у нас.

М. ТОМОВ

На всяка цена

Загубите, които сушата нанесе на ТКЗС — Калипетрово, са значителни. Хората от двете комплексни бригади обаче са си дали дума на всяка цена да ги компенсират. Направена беше точна и подробна сметка за начините, с които ще се постигнат нови доходи.

Една от задачите на механизаторите бе да освободят навреме ечемените площи. Да ги изорат незабавно и засеят с царевица за зърно II култура.

По план в двете бригади трябва да се засеят 10 000 дка царевица, от които 4 000 дка за зърно и останалата за силаж. Две хиляди декари вече са засети и растенията поникнали. Навреме бе разреден и 2 300 дка царевичен посев първа култура.

За да се постигнат по-високи добиви от слънчогледа, механизаторите отделиха специални грижи за отглеждането му.

През дните на усилената жътва хората от двете бригади полагат много грижи да приберат зърното без загуби. Едновременно с това сламата се балира. Освободените площи се подготвят за сеитба.

Иван ПЕТРОВ

Организацията създава успехите

За колектива на ЗГУ „Терма“ гр. Тутракан вече не е кой знае какво събитие предсрочно изпълнение на план, затова малцина са тези, които отбелязаха, че планираната за шестмесечието обща продукция от 820 000 лева, е произведена към 23 юни. Дори и директорът, др. Бойчев, не би ни казал този факт, ако не бяхме го попитали. От поточната линия ежедневно излизат десетки газови печки, които веднага се изпращат в София, Перник и Бургас — единствените засега градове, където се продават бутилки с втечнен газ. До края на месец юни заводът ще даде продукция за 879 000 лева — 59 000 лева повече от планираното.

Когато Партията призова трудещите се от промишлеността да увеличат производството, за да компенсират загубите, причинени на селското стопанство от сушата, работниците от „Терма“ обещаха да дадат надпланова продукция за 63 000 лева. Сега, в края на полугодието, равносметката показва, че не им достигат около 4 000 лева, за да отчетат с шест месеца предсрочно изпълнението на обещанието.

Научната организация на труда и производството упорито настъпва във всички цехове. И решително трябва да кажем, че постигнатите успехи се дължат на нейното приложение. Специалистите и административното ръководство са създали поточност от склада за суровините и материалите до монтажа и опаковката на готовата продукция. Тя е съобразена с естеството на производството, с умението и навиците на хората и с условията, предоставени от строените за друга цел сгради. Поточността помогна да се увеличи производителността на труда. Решен е въпросът с вътрешнозаводския транспорт, като детайлите се придвижват за следващата обработка по релсов път. Само от началото на годината досега броят на непроизводствения персонал, зает във вътрешнозаводския транспорт, е намален със 17 човека.

Специалистите, които в по-голямата си част са млади хора, не прекъснато усъвършенстват изделията и печките, които произвежда заводът, не отстъпват по своите експлоатационни качества на внасяните отвън.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Съхраняват сламата

Едновременно с жътвата на ечемика и пшеницата кооператорите от ТКЗС с. Иширково полагат грижи и за съхранението на сламата. Механизаторите Димо Добрев и Белчо Янков всеки ден извличат сламата от пожънатите блокове. А колегата им Кольо Стоев с група кооператори веднага я балира.

Досега в комплексната бригада, на Нечо Савов е балирана над 200 т слама, която е складирана в стопанския двор под сенувала.

Освободените блокове веднага се изоравят на дълбочина 20-25 см. Това става пред мощ през ноща. За първи път през тази година както в тази бригада, така и в другите оранта се извършва по фигурния начин, който е за предпочитане пред останалите начини. Над 1 000 дка от освободените площи вече са изорани.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

При висока механизация

Голямо е трудовото напрежение през тези дни в бригадата за комплексна механизация в ТКЗС с. Срацимир. Жътвената кампания е в разгара си. Тя е много добре организирана. Това ще помогне за по-бързото и качествено прибиране на реколтата от 12 000 дка с есенници, които обработва бригадата.

Петте комбайна жънат от ранно утро до късна вечер. Няколко ремаркета извозват овършаното зърно на новата голяма площадка, която се намира в стопанския двор на с. Българка.

Непосредствено след комбайните се движат три сламопресоподбирача с водачи Колю Великов, Тони Георгиев и Павел Тодоров. Те балират сламата, а камиони извозват готовите бали в стопанските дворове, където групи кооператори ги трупат на купи.

Ечемикът на площ от 2 673 дка е вече пожънат, а площите му са освободени. За кратко вре

Един след друг навлизат комбайните в едрокласата пшеница на ТКЗС — Зафирово. Груповата жътва осигурява бързо и качествено прибиране на реколтата. Снимка: Андрей АНДРЕЕВ

ме петте дизела на бригадата извършиха дълбока оран на цялата площ, а трактористът Димитър Славов със своя беларус я зася с царевица втора култура. Предстои да бъдат засети всичко 7 000 дка, от които 3 000 дка с царевица за зърно, а останалите за силаж.

На 20 юни започна и жътвата на пшеницата. Всички комбайни навлязоха в пшеничените блокове. За няколко дни те пожънаха повече от 1 600 дка. Жътвата продължава с неотслабващ темп.

Домакинът на бригадата Трифон Петков полага големи грижи за опазване на зърното, струпано върху площадката. Той следи почистването и подсушаването му, което се извършва с две зърночистачни машини. Щом определени партиди бъдат подготвени, той ги отправя в съответното направление, за което са предназначени.

Дочо АТАНАСОВ

Плодове и зеленчуци за износ

Продължителната суша наложи кооператорите от ТКЗС с. Попина да обърнат по-голямо внимание на зеленчукопроизводството и овощарството. Те засадиха 40 дка допълнително домати и положиха много грижи, за да опазят плодовете в овощните градини от болести и неприятели. От износа на домати и плодове кооперативното стопанство очаква да компенсира голяма част от загубите, причинени от сушата.

Подготовката за износа започна отрано. Набавен бе необходимият амбалаж. Създадени бяха добри условия за кооператорите, които ще работят по подготовката на продукцията.

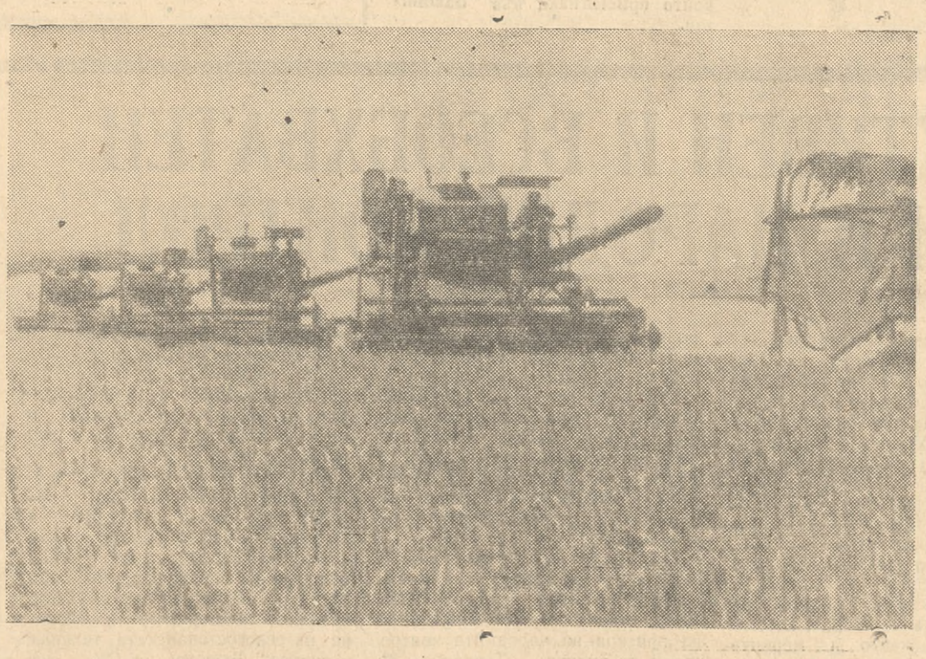
Износът в Попинското стопанство вече започна. В него са ангажирани две зеленчукови и две лозароовощарски бригади. Освен това в подготовката на продукцията са заети голям брой пенсионери и пионери от двете села на кооперативна.

За да се осигури ритмично подаване на домати на пункта за сортиране и за да се експедира навреме готовата продукция, кооператорите от зеленчуковите бригади по два пъти на ден преминават през засадената площ и прибират достигналия техническа зрелост плод.

Досега ТКЗС — Попина е изнесло вече 29 т домати за външния пазар. От тях 16 т са от градината на с. Гарван, а 13 от градината на с. Попина.

Добре е организирана и беритбата на кайсиите. Кооператорите се стараят да запазят плодовете в добро състояние. Досега за нуждите на външния и на вътрешния пазар са предадени близо 30 тона кайсии.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ГДЕТО СЕ ВИЯТ КРЪШНИ ЛОЗНИЦИ

КОЛКО много машини кръстосват лозовия хълм край Старо село! Отдалеч те приличат на малки локомотиви, над които се вие бледосинкав дим. Край тях се белеят забрадките на лозарките. И разговорите се водят все около една и съща тема:

— Дано се запази до есента богатият плод!

— Тогава и парите, които ще вземем, ще бъдат повечко, а то иначе напразно отива трудът ни.

— Я гледайте какво са се разшумели лозите, пък уж до онзи ден капка дъжд не беше паднал.

Хората от шесто звено довършват втората копан. Дълги, безкрайно дълги са правите редове. Навсякъде те са изорани с машините, а за копачите е останала само тревата между отделните чукани. Пред всички е най-старият лозар от звеното — дядо Марин Димитров.

— На помощ на младите идваме, пък и мъчно ни е да се разделим с лозята. Нали ние ги създадохме.

Думите на мустакатия мъж се подемат от Мина Георгиева:

— Какво, че сме по-възрастни. Работата още не ни се опира!

— И още каква работа! За два дни ще завършим копанта. И да не мислите, че след това ще почиваме? В градината ни чакат зрелите праскови. Виж с ягодите вече привършихме.

Чевръста е черноокатa Мария Неделчева. Уж приказва, а мотиката ѝ не престава да унищожава стъблата на тросткота. Една след друга остават зад нея витите лозници, преплели високо над хората буйни стъбла.

— Наскоро ходихме в с. Пиргово. Оттам научихме да кършим по нов начин лозята. Оставяме повече млада лист на маса, която ще изхрани подобре едрите гроздове. А и захарността на зърната ще бъде по-висока.

Звеновудът Петър Тодоров прекъсна разговора и се отправи към края на блока, където е спрял пълният с разтвор спартак. Шестимата механизатори, все млади, облечени в специални дрехи момчета, пристягат разпръсквателните уредби, помагат на Гани Георгиев да пълни резервоарите. А Гани едва надига натежалия маркуч и току разлива по малко от разтвора. Тогава се засипват укорите на механизаторите. Нали трябва да се работи внимателно. Да се прави икономия, иначе гроздето ще бъде скъпо и прескъпо.

— Първото пръскане започнахме на 20 май. За седмица завършихме. Сега сме към края на второто. Липсата на влага ограничи възможността да се образува мана. Излишно беше да се пръска повече. А то през други, дъждовни години досега сме минавали с пръскачките по 4 пъти.

Велико Драгнев, шофорът на спартака, прехвърля лист след лист от отчетните документи и разказва с точност на специалиста за хода на работата. За това колко разтвор от син камък и аспор са принесли досега в лозята. По колко пръскат на ден и в кои дни са свършили най-хубава работа.

— Когато работим на равното, достигаме и до 6 тона на ден — намесва се в разговора Георги Неделчев. — Но стигнем ли до стръмните места — веднага спадаме на 4 тона.

— Във всички случаи, когато времето позволява, за седмица завършваме пръскането на всички лозя.

— Ако имахме още един спартак нещо да бъде много по-лесно. Нямаше да има никакво изчакване.

Ст. СТАНЕВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 24. VI. 1968 г.

ТКЗС	Жътва пшеница в %	Дълбока оран — дка	Набран тютюн низи — брой	Засята царев. за зърно II култура — дка
Айдемир	33	—	—	15
Калипетрово	14	—	—	8
Бабук	31	—	—	34
Алфатар	20	200	—	24
Алеково	6	—	1400	14
Иширково	18	950	—	0
Смилец	20	1500	—	0
Попина	11	720	—	25
Сребърна	21	200	—	0
Ситово	19	1310	4051	1
Срацимир	19	350	—	34
Кайнарджа	5	560	—	0
Голеш	3	—	—	20
Средище	3	—	—	3
Тутракан	20	—	—	7
Нова Черна	64	—	—	0
Старо село	31	—	—	10
Белица	28	—	6554	6
Главиница	22	—	—	0
Ст. Караджа	52	—	—	0
Сокол	30	—	1100	0
Зафирово	33	1200	—	3
М. Преславец	33	1700	—	0
Дулово	4	—	—	18
Мерден	0	—	—	6
Окорш	4	—	1300	18
Секулово	8	—	—	22
Добротица	20	4123	200	24
Чернолик	13	—	7740	24
Паисиево	7	—	1960	0
Всичко ТКЗС	18	12413	24305	11

Да бъдем готови за новата партийна учебна година

УЧЕБНАТА ГОДИНА по звена и школи завърши в селата през април, а в градовете през май. В много от учебните форми занятията минаваха на високо идейно ниво, при голям интерес и живо участие на присъствуващите. Например семинарните занятия с юристите в Силистра бяха забележителни с активното участие на всички, със старателната им подготовка. Добре се провеждаха занятията и в училищата „Отец Паисий", „10 февруари", „Юрий Гагарин", в детските градини в Силистра, в Богданци, Зафирово и пр. В много от школите по марксизъм-ленинизъм занятията протичаха на високо идейно равнище.

Над половината от слушателите бяха снабдени с учебни помагала. По-голямата част от пропагандистите са с добра теоретическа и методическа подготовка. По-голямата част от първичните партийни организации, общинските комитети на Партията и градските комитети осъществяваха системен контрол и оказваха необходимата помощ в преподаването и усвояването на материала. Тези фактори спомогнаха учебните звена да приключат с по-добри резултати в сравнение с миналата учебна година. Във всички звена бяха проведени по две-три обобщителни занятия, а в почти всички вечерни школи и особено в школите за марксизъм-ленинизъм, и изпити, които показаха, че изучаваният през годината материал е усвоен добре от по-голямата част от слушателите. Накрая събранията на първичните партийни организации отчетоха резултатите от учебната година, наградиха проявилите се другари и взеха решения за следващата учебна година. Общинските и градските партийни комитети също приеха свои оценки по този въпрос и утвърдиха формите и дисциплините за някои учебни звена, каквито са например началните школи, приключили двугодишния курс, и школите, които се оказаха неподходящи за някои учебни форми, бяха превърнати отново в кръжоци.

Определени са вече звената, формите и дисциплините за следващата учебна година. Какво обаче трябва още да се направи, за да премине следващата учебна година на още по-високо ниво?

Ония общински партийни комитети, които все още не са си направили заявки за учебни помагала пред ДТП „Печатни произведения", още отсега трябва да потърсят и закупят необходимата литература за учебните звена, както и нагледни помагала и технически средства, необходими за пропагандистите. Младите пропагандисти и тези с по-слаба теоретическа и методическа подготовка да бъдат изпратени на летния курс, организиран от ОК на БКП. В курса ще бъдат изнесени основните теми по отделните дисциплини от преподаватели от ВУЗ. В много партийни организации, където учебните звена са малко, пропагандистите не могат да се специализират по даде на дисциплина. Там на пропагандиста се налага да сменя често дисциплината, да изучава и предава ежегодно нов материал. На тези пропагандисти трябва да се помага най-много. Един от най-ефикасните начини е изпращането им на курсове. Много първични партийни организации, общински и градски комитети не разполагат с резервни пропагандисти. И ако по една или друга причина пропагандистът напусне селището, то се оказва, че или няма кой да го замести, или го замества недостатъчно подготвен човек. Ето защо трябва непременно да бъде използуван летният курс за изпращането на колкото се може повече курсисти на него.

За да има добри резултати в учебните звена, е необходимо те да се ръководят от добре подготвени в теоретическо и методическо отношение пропагандисти. Заедно с повишаването на взискателността на градските и общинските партийни комитети трябва и да се снабдят слушателите и с учебни помагала. Налице ли са тези изисквания, то и резултатите ще бъдат по-добри.

Стоян ГЕОРГИЕВ

Из живота на комсомолските организации

РЕШЕНИЯТА В ДЕЙСТВИЕ

Решенията, приети от Декемврийския пленум на ЦК на БКП и от XI конгрес и III пленум на ЦК на Комсомола, намериха приложение и в дейността на двете комсомолски дружества в с. Брадвари. Проведеното съвместно събрание с първичната партийна организация сложи началото на нов етап в организационната дейност на дружествата. Състоялият се откровен и сериозен разговор на това събрание разкри много слабости и недостатъци в работата на комсомолските дружества. А и изказванията на комунистите и комсомолците бяха насочени към активизиране на дружествата, разнообразяване живота на комсомолците, организиране на мероприятия, близки до интересите и вълненията на младежта.

ОРГАНИЗАЦИОННОТО УКРЕПВАНЕ НА ДРУЖЕСТВАТА

бе първата и най-сериозна задача, стояща пред дружествените комитети на Комсомола. В селото има две дружества, в които членуват 75 младежи, работещи предимно в полевъдството, животновъдството, а известна част и в механизацията. Съобразно месторабо тата младежите са разпределени в пет групи в първо дружество и четири във второ дружество. Предимството на групата е доста осезателно. При организиране на събрания, мероприятия и други инициативи груповите отговорници много оперативно събират или разясняват предстоящите задачи на комсомолците.

Членът на партийното бюро Х. Топузов направи интересно предложение на съвместното събрание. Към всеки комунист да се прикрепят по трима комсомолци, за които той да отговаря по всички показатели — за явяване на събрания, изпълнения на комсомолските поръчения, за дисциплината и поведението на комсомолеца. Предложението бе прието от събранието.

На всички комсомолци са възложени конкретни поръчения. На гелчарите да получат по 900 грама дневен прираст, полевъдите да бъдат пример на другите членове от звената, на механизаторите да дават винаги качествена работа и да икономисват най-голямо количество горивни и смазочни материали. Груповите отговорници са задължени да наблюдават изпълнението на поръченията и периодично да информират дружествените комитети. За отбелязване е, че комсомолците приемат с готовност поръченията и стремежът им да ги изпълняват поражда негласно съревнование между тях.

Необходимо е дружествените комитети да използуват това и при благоприятни условия да дат отчет за изпълнението на поръченията, да поощрят старателните и да възлагат нови конкретни комсомолски поръчения.

Редовно и задълбочено се провеждат сега заседанията на дружествените комитети и организационните събрания. Младежите вече не са безпристрастни при решаването на комсомолските проблеми. Като виждат всестранната помощ на партийната организация и чувствуват по-голямото доверие на стопанското ръководство към себе си, самите те се активизират и се стремят да бъдат достойни за доверието и помощта. Красноречив факт за тяхната активност е присъствието на всички в организираните събрания, докато преди едва достигаха обикновено болшинство при провеждането на всички комсомолски мероприятия.

В резултат на добрата организационна работа дружествата приеха 5 комсомолци за членове на БКП. Порасна и авторитетът на Комсомола. Например, когато комсомолецът Демир Алиев бил освободен като механизатор за неспазване на трудовата дисциплина, той подал молба в дружествения комитет за разглеждане на случая. При направената проверка се оказало, че бригадният съвет е постъпил правилно. Но младият човек не е бил от непоправимите и имал доста добри качества. Дружественият комитет организирал събрание, на което се разгледал този случай. Комсомолците разкритикували остро поведението на Демир, но същевременно посочили, че той може да се поправи. Взето било решение да се постави въпросът за връщането му на работа. Бригадният съвет уважил преценката на младежите и възвърнал Алиев на работа.

Това уверило младежите, че тяхното мнение се зачита, че се уважават техните решения и това естествено дава нов тласък за подобряване на комсомолската работа.

На добри основи е поставена и

ПРОСВЕТНАТА ДЕЙНОСТ НА ДРУЖЕСТВАТА.

Съставени са планове с конкретни и изпълними мероприятия. За просветните събрания секретарят на I дружество М. Сеидалиев не се ограничава само с планираните теми. Следи редовно ежедневния и периодичния печат, организира разглеждането на най-интересните и актуални стопански и политически въпроси, отразени от печата, на просветни събрания. Показателна в това отношение е инициативата му да се разглежда на събрание материал от книжка четвърта на брошурата „Наръчник на агитатора". В редакционна беседа с Радослав Велев, Васил Недков и Тодор Димитров са разгледани много въпроси от международен характер. Положението в Южен Виетнам, целите на офанзивата на фронта за Национално освобождение, с какво се различава позицията на Сирия от тази на останалите арабски държави, събитията в Гърция и др. Разглеждането на тия материали е допринесло много за повишавне политическата активност на комсомолците. Това личи и от редицата въпроси, зададени от тях.

В дружествата са проведени Ленински и Димитровски дни, в които младежите са били запознати с живота и делото на великите революционери и организирани трудови дни. Състояла се е вечер на Ленинския Комсомол. Посетен е музеят в град Силистра. Сега комсомолците се подготвят за още едно значително мероприятие — да посетят село Якоруда, където е бил убит партизанинът Никола Петров — Караджата, родом от село Брадвари.

Тази година за пръв път дружествените комитети поднасят поздравителни адреси на сватбите на комсомолците. Това още повече сплотява младежите, създава сърдечност у тях и те с готовност се отзовават на всички почини и мероприятия.

Дружествата на Комсомола в село Брадвари са в период на разгръщане на творческите и организационни сили на младежите и ако се работи със същата упоритост и настойчивост, бъдещите успехи несъмнено ще бъдат още по-големи.

Али РИЗОВ

СБОГОМ НА АПАТИЯТА И РАВНОДУШИЕТО

Комсомолската организация в завод „Хром" е една от най-добрите в града. Тя още преди Декемврийския пленум и XI конгрес на ДКМС беше започнала, макар и не в такива мащаби, настъпление против апатията в комсомолската работа, против занижаването на своя авторитет. Тук бе организирано изпълване на комсомолските делници със съдържание. Комсомолците се бяха ориентирали към военно-патриотичното възпитание, към засилване у младежта на чувството за отговорност към цялата организация. Решенията на комсомолския конгрес дадоха решителен тласък и сякаш им развързаха ръцете. Преминаването на дисциплините на бившето ДОСО към Комсомола позволи на тукашното ръководство да съсредоточи усилията си и да постигне значителни успехи. Съдете сами — на състезанията по ветроходство те се представиха добре, по гребане — също, на състезанията по стрелба спечелиха комплексното първенство, а индивидуалният победител бе от тяхното предприятие. В състезанията по майсторско кормуване на мотоциклет също се представиха много добре и редица техни участници бяха наградени.

Не по-лошо се развиват и спортно-масовите мероприятия. Провеждат се волейболни и футболни състезания по дружества, към които се проявява голям интерес. Освен това комсомолците от предприятието са сключили три шефства с военни поделения — с едно морско и две гранични поделения. Скоро ще заминат група комсомолци на посещение при граничарите от застава „Лавина". С тях се поддържат най-различни връзки, разменят се табла с имената на ударниците от завода и на отличниците по бойната и политическа подготовка от поделенията; в тях се разказва за успехите на едните и другите.

През миналата политическа учебна година в тяхната организация темите не бяха подбрани особено добре и това правеше посещенията до известна степен скучни за младежите. Тази година те се подбраха съобразно интересите и на соките на комсомолците и трябва да се подчертае коренният прелом в отношението на комсомолците към обсъжданите въпроси. Изчезнаха апатията и равнодушието — чувствува се едно засилващо се участие не само в политическата учебна година, но и в цялостния живот на организацията. Неусетно авторитетът й нараства, нараства и чувството за отговорност към изпълнението на различните задължения и най-важното — задълженията започнаха да не тежат на комсомолците, а да се осъществяват с желание. И това като че ли е най-важното сега, в началото на поврата е работата с Комсомола.

Наложиха се и други промени в организационно отношение. Комсомолските дружества се изградиха по цехове, а едно по-слабо дружество бе обединено с друго. По този начин организацията в завода, разделена на три дружества и 6 комсомолски групи, укрепна и има възможност да осъществява по-цялостно различните мероприятия от заводски и градски мащаб.

С дълбоко разбиране на положението, създало се вследствие засушаването, се отнесоха комсомолците към компенсацията на загубите от сушата. Всички комсомолски дружества и групи, дори и някои отделни комсомолци, поеха обещания за преизпълнение на производствените си норми. В същото време не се забравя и качеството на продукцията. Провеждат се и конкурси — съревнования за най-бързо и качествено производство на различни детайли — конкурси, които играят значителна роля в бързото и майсторско овладяване на професията от младите производственици. В общото обещание на завода — да се даде надпланова продукция за 150 хиляди лева в отговор на призива за компенсиране загубите от сушата, комсомолците несъмнено поемат своя чувствителен дял.

Другарите от заводския комитет имат една интересна практика, която според тях дава своите плодове. Всеки понеделник събират целия актив на завода, обсъждат с него всички предишни задачи, обсъждат и някои нови неща. Тук поставят задачите за седмицата и всеки отива да си върши работата. Това като че ли дава своите добри плодове. Разбира се, не само това, но общото и хубавото в живота на младежката организация в този завод е това, че комсомолците вече преодоляват апатията и изпълвт постепенно със държание ежедневието на своя живот.

Г. АТАНАСОВ

Зад всяка жалба стои човек

Икономическото укрепване на нашето народно стопанство, разрешаването на въпросите, свързани със задоволяването на материалните нужди на хората, оказва своето влияние и върху намаляването на броя на жалбите и оплакванията на трудещите се от Тутракан. Значителна част от населението на града работи в кооперативното стопанство и до преди две-три години преобладаваха жалби за неудовлетворени искания от УС на ТКЗС. Но и стопанството укрепна и създавайки сигурна материална база, започна да удовлетворява исканията на трудещите се. Разрешаването на въпросите за частното ползване, възнаграждението на труда и др. доведе до значително намаляване броя на жалбите в Тутракан и района.

Заслужава да се отбележи добрата работа на ГНС в това отношение. Секретарката на съвета Стоянка Иванова, отговаряща за жалбите в града, се ръководи от максимата — зад всяка жалба стои човек и да разрешава справедливо всяките искания на трудещите се. Понякога има и неоснователни искания и жалби, адресирани до по-висши инстанции, но въпреки това от ГНС се отнасят към тях с разбиране, като се стремят да не обидят гражданите. Тук периодично се проверяват книгите за похвали и оплаквания по предприятия и учреждения. Тези проверки са станали причина за тяхното редовно водене. Имало е доста жалби от сервирането в ресторанта. От ГНС бе наредено на управителя всеки ден да проверява книгата за похвали и оплаквания и един път в седмицата да я представя на председателя на „Наркооп" за изпращането на отговор на оплакалия се гражданин. Всяко тримесечие секретарят на съвета с комисия проверява работата на комисиите по предприятия, а всяко шестмесечие на сесия или заседание на ИК на ГНС се обсъждат въпросите, свързани с жалбите на трудещите се. Освен това за намаляване броя на жалбите допринася и ежедневният прием на председателя, заместник-председателя и секретаря на ГНС. Всеки от тях приема два дни седмично, което спомага за оперативното решаване на голям брой жалби. Но сега в Тутракан жилищният проблем е най-тежкият и най много жалби има по жилищното настаняване. Очакваният жилищен блок „Чайка" няма да реши проблемите, защото за кого по-напред двайсетте апартамента в него. Животът налага по-голямо обществено строителство. Старият град с паянтови сгради се нуждае от решително обновяване и може би ОНС ще помогне по този въпрос.

Викентий ДУКАНОВ

Мемфис, САЩ. Фургон, теглен от мулета. Подобен на онези, които са били използувани в Атланта, Джорджия, по верме на погребението на Мартин Лютер Кинг, начело на група от участниците в „похода на бедните", които пристигнаха във Вашингтон.

ЗА ПО-ЕФЕКТИВЕН И ВСЕОБХВАТЕН ДЪРЖАВЕН И НАРОДЕН КОНТРОЛ

ОРГАНИТЕ на държавния и народен контрол в нашата страна се утвърдиха като истински помощници на ЦК на БКП и Министерския съвет. Те съдействуват активно за изпълнение на задачите, произтичащи от решенията на IX конгрес на БКП за по-нататъшното интензивно развитие на социалистическата ни икономика и повишаване ефективността на цялото обществено производство за изпълнение на народностопанския план и бюджета на държавата, за укрепване на трудовата и производствена дисциплина и т. н.

През 1967 година Инспекцията за държавен контрол в гр. Силистра с участието на нещатните инспектори от отрасловите групи и народните контрольори по места извърши твърде важни по своето същество проверки: „По готовността на ОНС, ТКЗС и ДЗС за изпълнение на плана за животинската продукция", „По снабдяването, съхранението и използуването на минералните и органични торове", „По изпълнението на плана в ДАП — Силистра при новата система на ръководство на народното стопанство", „По изпълнението на 147-то решение на ЦК на БКП и бюрото на МС от 22. III. 1967 год. за засилване режима на икономии", „По изпълнението на постановлението и на мероприятията за техническия прогрес" и други.

През шестмесечието на 1968 година по-съществени проверки са: „По приложението на наредбите за продажба на жилища от държавния жилищен фонд, за оборотния жилищен фонд и за предоставяне на жилища на нуждаещите се граждани в гр. Силистра", „По резултатите от проведените мероприятия от ОНС, ОКС, ТКЗС и ДЗС за достигане на предвидените с плана за 1968 година средни добиви на хлебно и фуражно зърно, слънчоглед и фасул, както и мерките за гарантиране износа по второ направление", „По амбулаторно-поликлиничното и болнично обслужване на населението в окръга", „По качеството на строително-монтажните работи и на някои строителни материали", „По дейността на заведенията за обществено хранене" и други.

Само през 1967 година Инспекцията извърши 35 проверки. В тях участвуваха над 1750 души, от които около 400 инспектори, 180 специалисти и над 1 100 народни контрольори и трудещи се. Проверени са повече от 630 обекта. От своя страна комисиите за народен контрол в Силистренски окръг под ръководството на Инспекцията и на партийните комитети и бюра самостоятелно извършиха 1969 проверки с участието на повече от 5 800 народни контрольори. В резултат на тези проверки са разкрити резерви, реализирани икономии и предотвратени щети за повече от 172 400 лв. В работата на контролните органи с особено голяма острота се поставя въпросът по изпълнение на 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката.

Съществен и нов момент в работата и съдържанието на комисиите за народен контрол през 1967 година беше обявяването на призива на народните контрольори от рудник „Трояново—2" при енергийния комплекс „Марица-изток" за разкриване на допълнителни резерви в материалното производство, реализиране на повече икономии и предотвратяване на разхищения. Към този призив се присъединиха над 150 комисии за народен контрол в окръга, представляващи около 70 % от общия брой на комисиите. Отчитайки резултатите по изпълнението на приетите и разработени мероприятия в отговор на призива „За повече икономии и пестеливост" от представените отчетни форми се установи, че са реализирани икономии от суровини, материали и парични средства в размер на 95,225 лв., предотвратени са разхищения на стоково-материални ценности на стойност 89 031 лв. и са проведени 127 мероприятия по хигиенизирането и благоустрояването на населените места, кварталите и стопанствата. Изпълнението на мероприятията по призива продължава и през настоящата година с още по-голям темп.

В началото на м. април т. г. 28 общински и 24 комисии за народен контрол от ТКЗС, ДЗС и съставни села в нашия окръг приеха призив-обръщение „За провеждане на масов обществен преглед за най-пълно използуване, правилно поддържане и опазване на селскостопанската техника в окръга". Бюрото на ОК на БКП и Инспекцията за държавен контрол одобриха този призив, като едно от важните условия, посредством което може с успех да се съдействува за повишаване рентабилността на селскостопанското производство в ТКЗС, ДЗС и ДГС в окръга. Голям брой от комисиите за народен контрол в селското стопанство, каквито са комисиите в с. Секулово, Калипетрово, Смилец, гр. Дулово, Зафирово, Черноли и др., откликнаха на този високопатриотичен почин, като за целта приеха свои конкретни мероприятия за изпълнението му, но има и такива, които закъсняват с присъединяването си към този призив.

Основното в работата на Инспекцията за държавен контрол и комисиите за народен контрол е да разкриват допуснатите слабости и грешки в изпълнението на директивите и решенията на Партията и правителството, настойчиво да се борят за отстраняване на установените недостатъци и преди всичко да съдействуват на партийните и държавните органи и организации за предотвратяване нарушенията на законността и дисциплината, на злоупотребите, безстопанствеността и разхищенията. Извършените проверки се реализират на място и по този начин се дава възможност на административните и стопански ръководства да направят оценка за работата си и заедно с контролните органи своевременно да набележат мерки за отстраняване на слабостите и за подобряване дейността на ръководените от тях предприятия и стопански организации. В това именно се състои и превантивният характер в дейността на органите на държавния и народен контрол. Разбира се, когато органите на контрола установят груби нарушения на социалистическа законност, разхищения, злоупотреби, нехайство, бездушие, недобросъвестност, тогава те дирят или правят предложения пред административните и стопански ръководства сами да потърсят съответна отговорност от виновните длъжностни лица.

Много важно и решаващо условие за повишаване ефективността на резултатите от контролната дейност на Инспекцията и комисиите за народен контрол е осъществяването на широка гласност. За целта следва на широк фронт да се използуват събранията на трудещите се по предприятия, по квартали, села и други, окръжният вестник „Силистренска трибуна", многотиражките, голямото и малкото радио, стенлистите, агитаблата и др. форми на гласност. За съжаление, трябва да се отбележи, че това съвсем малко се прави от редица комисии за народен контрол и от отраслови групи към Инспекцията. В резултат на това обществеността и трудещите се от окръга помалко или нередовно се информират със задачите и с резултатите от работата на органите на държавния и народния контрол.

В настоящия момент и през второто шестмесечие Инспекцията за държавен контрол насочва вниманието на отрасловите групи и на комисиите за народен контрол в окръга към изпълнението на мероприятията на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, за преодоляване на вредните последици от пролетното засушаване и падналите слани, по изпълнението на плана за строителното производство на най-важните пускови и преходни стопански и жилищни обекти в окръга, по изпълнението на финансовите планове и производствената програма в някои по-основни промишлени предприятия, по извършването на проверки по реализирането на повече икономии и пестеливост, свързани непосредствено с приложението на 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на народното стопанство в окръга и страната.

Ангел ДИМИТРОВ
(н-к Инспекция за държавен контрол)

С лице към задачите

Преди няколко дни Научно-техническото дружество в ДМЗ „Стомана" проведе събрание. Пред събралите се инженерно-технически работници, икономисти и отлични производственици-рационализатори заместник-председателят на ОС на НТС Желязко Кушев разясни Правилника за приложението на новия закон за рационализациите и изобретенията. Той направи и ценни препоръки на бъдещата работа на дружеството във връзка с подготовката му да участвува в националното съвещание на рационализаторите. Разгледани бяха и мероприятията на Окръжния съвет на НТС за участието на специалисти и рационализаторите в социалистическото съревнование, организирано в чест на двайсет и пет годишнината на социалистическата революция в България. Във връзка с тази знаменита годишнина, председателят на НТД при завода инж. Мария Петкова излезе с предложение дружеството да проведе редица мероприятия за осъществяване на техническия прогрес в завода.

Избрани бяха и делегати за Окръжната конференция на икономистите.

М. ПЕНЕВ

С ефикасни мероприятия

През последните години ДЗС „Родопа“ в Нова Черна се пре върна в крупно стопанско пред приятие за развитие на животно въдството. В настоящия момент в неговите ферми се отглеждат над 10 000 свине, над 1 000 теле та за угояване, много крави, раз плодни юници, работни коне, племенни кончета, племенни ко били от породата „Български тежковоз“ и др.

Големият брой животни е из точник на много проблеми по из хранването, особено през настоя щото лято, когато количеството на фуражите от един или друг вид е значително по-ограничено от други години.

Изчислено е вече всичко около фуражния баланс. За успешното изхранване на наличните живот ни през следващите сезони ще са необходими 12 000 тона концен триран фураж, 1 300 тона сено, 2 500 тона силаж, 4 440 тона зе лена храна, 1 300 тона слама за храна и 1 200 тона за постеля.

Традиция е станало вече част от необходимите фуражи стопан ството да произвежда само от собственото си землище, а остана лата част да получава по разпре деление от обединението. Тази го дина обаче ДЗС „Родопа“ — Но ва Черна ще произведе около 2 800 тона ечемик и царевица, а останалите 9 000 тона остават да се доставят по разпределение. Тревожно е обаче това, че вместо ежемесечните 900 тона концентри ран фураж за април и май сто панството е получило от обедине нието едва по 300 тона, т. е. една трета.

Поради тази аномалия в снаб дяването, която е последствие от засушаването през пролетта, сто панското ръководство, специали стите и животновъдите търсят различни средства за излизане от безизходицата. Пристъпено е към икономично изхранване на живот ните посредством чувствително намаляване на някои от основни те дажби. Предполага се, че най-силно ще почувствуват оскъдица та свинете. Но в една народна мъдрост се казва: „Между две злини избирай по-малката...“ За това вместо да отпуснат ръце пред трудностите на неплодород ната година, стопаните от ДЗС „Родопа“ — Нова Черна запрет наха ръкави и започнаха пестели во да изразходват фуражите, като обръщат особено голямо внима ние на тяхната ефикасна обработ ка. Предвижда се по-широко от всякога да се внедрява като фу ражна меласата. За тази цел отча сти са вече доставени необходи мите цистерни от по 10 тона. Те своевременно се инсталират във всяка отделна ферма. Меласата от тях ще се източва и смесва с известно количество вода и раз бъркана със слама и сено ще се дава на животните.

Бракуваните площи, които про летта бяха засети с царевица, се използуват сега за паша. Там са сухостойните крави, юниците за разплод и телетата за угояване. За паша са изкарани и конете. Последните не получават на ясла никаква храна. Изключение се прави само на бременните живот ни, за да се избегне белтъчният глад, който би довел до нежела телни аборти.

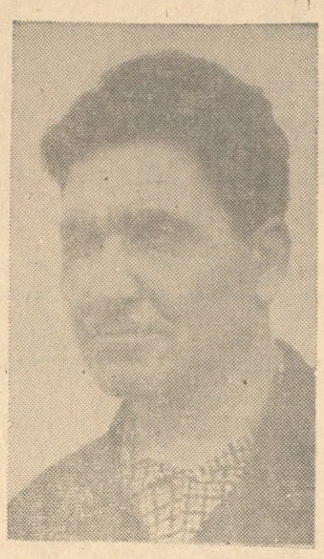
За да се осигури повече зеле на маса, провежда се под наблю дението на специалистите усиле но оросяване на люцерновите площи.

Разбира се, има още цяла по редица от мероприятия, включе ни в понятието „икономично из хранване“. Например поради огра ничените количества на сламата в баланса е включен и царевича кът. Междувременно предстои влизането в действие на нова фу ражна кухня, която ще обезпечи доброкачественото обработване на грубите фуражи.

Ето по този нелек, но оптими стичен път животновъдите от ДЗС „Родопа“ — Нова Черна се борят с последствията от непред видената суша. Ако се изпълня ват на практика всички набеляза ни мероприятия и то не кампаний но, а ритмично и с чувство за дълг, неприятностите по изхран ването на хилядите животни във фермите на стопанството ще на малеят до минимум.

Р. МИХАЙЛОВ

ОЧАКВАН И ОБИЧАН

В административната сграда на ТКЗС той има специален кабинет, в който рядко се задържа за по-дълго време. Трудовото му ежедневие е свързано с непрекъснато ходене от обект на обект. И въпреки че през деня по няколко пъти навестява всички строители, те го очакват винаги с нетърпение. Навлезе ли в района на обекта, хората се успокояват, защото знаят, че бригадирът ще надникне в работата им поотделно, ще даде напътствия, ще се опита да ги развесели. Ако работата ти е качествена, той ще те потупа по рамото и ще рече: „Тук е станало чудесно. Продължавай!“ И това ти вдъхва нови сили и заработ ваш още по-упорито. А ако си допуснал грешка, бригадирът ще се отдръпне встрани и спокойно ще ти каже: „Докато проверя работата на другаря ти, опитай да намериш грешката си“.

Като добродушен баща той изслушва с търпение мнението на строителите от всеки обект. И след това е отново на път. Очакват го строителите от целия район.

... Осемнадесет години изминаха от оная топла есен на 1950 година, когато в Попина се учреди ТКЗС. От тогава до днес Георги Гицов е непрекъснато сред своите момчета — строителите. Като строителен бригадир на ТКЗС той е спечелил тяхното доверие, заслужил е обичта им.

Бай Георги Гицов е роден в Попина в семейството на бедни селяни. Не достигала бащината земя за изхранване на челядта. От дете Георги тряб вало да работи. И той станал строител. Отначало вършел най-черната работа, а получавал най-малко. След време, ве че поукрепнал, той напуснал селото и с група строители се отправил към румънските градове. Строили силози, къщи. Работата била изморителна. Силите не достигали, а с полу чените пари едва плащали хра ната си. Вечер строителите се отправяли извън града и спели на открито.

През 1940 година групата се връща в Добруджа. За из вестно време имало осигурена работа, но после започват тру дни години. Населението из немогвало. Нови къщи рядко се строели, а държавни обек ти почти нямало.

Бай Георги с радост посре ща свободата. Той заработва активно за създаването на новото социалистическо обще ство. Като комунист отделя много сили за учредяване на ТКЗС в Попина. И когато на едно от общите събрания го предлагат за ръководител на строителната бригада, всички кооператори гласуват за него.

...Бързо се нижат годините. Една след друга израстват но ви сгради в стопанските дво рове.

— Напрегнати дни бяха то гава — спомня си бригади рът. — Много трудности прео доляхме. Отначало нямахме строителни техници. Получа вахме типовия проект, но строяхме по свое усмотрение.

Бай Георги се позамисли и добави:

— Най-големи трудности срещнах при строежа на адми нистративната сграда на ТКЗС. Но сега, когато мина по край нея, се чувствувам наис на щастлив.

Та в това никой не се съм нява. Не само бригадирът, но и всички попинци се гордеят с красивите сгради, издигна ти в центъра на селото. Всич ки те са строени от бригадата на Георги Гицов.

Сега бай Георги наближава шестдесетте, но все още рабо ти с жар.

Илия РАВАЛИЕВ

Ентусиазирани и културни разпространители на книгата

Продажбата на печатни произ ведения и на други книжарски стоки е специален вид търговия. Тя се отличава от продажбата на хранителни и промишлени сто ки.

В основния си дял продажбата на художествена, политическа и научно-техническа литература се осъществява по пътя на агитаци онно-разяснителната работа, про веждана от страна на колективи те на книжарниците.

Покупката на дадена книга е предизвикана от необходимостта на купувача да удовлетвори свои определени духовни потребности. И за да избере той дадена книга, трябва да бъде запознат отчасти с нейната художествена или прак тическа стойност. В подбора си на книгите на него му оказват по мощ продавачите в съответната книжарница.

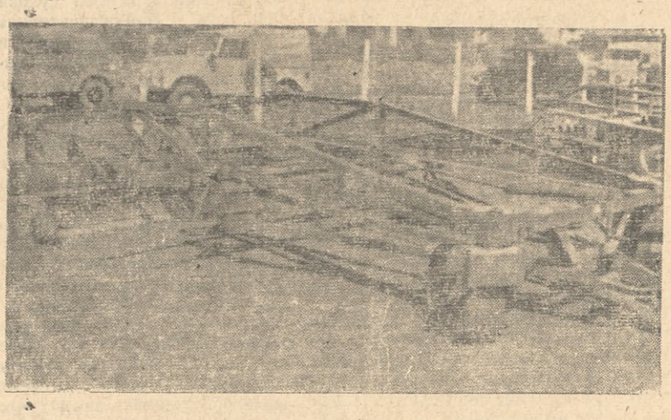
Продажбата на прочитни книги е дейност за хора с особен усет към купувачите или за хора, доб ре запознати с книгите. Такава дейност могат успешно да разви ват само културни хора. Добре запознатите с художествената ли тература търговски работници проявяват подходящ такт и уме ние към клиентите. Културната търговия изисква образцово под реждане и поддържане на книжарниците и работното място в тях. Добрият ред в книжарница та дава непосредствено отраже ние не само за вида на книжарни ната, но влияе и за естетическо то възпитание на посетителите.

За хората от една примерна книжарница в Силистра искаме да разкажем. Това са продавачките от книжарница „Георги Димитров“, намираща се в центъра на града. Тук се продават различни печатни произведения. Ала още при влизането на клиента в книжарницата той може да се ориентира в кой раздел да търси желаната книга — етикетите над разделите по рафтовете ще му помогнат. Любезно ще го посрещнат и целенасочат и продавачките Емине Хасанова, Марчела Димова и Димитричка Маринова. Тази немногочислена бригада ежемесечно изпълнява своя план над 110 на сто. Постоянният успех на продавачките на духовна храна се дължи преди всичко на тяхната сплотеност, задружност. Техните взаимоотношения са изградени на пълно доверие и взаимно уважение и полагат дружни усилия за подреждане на книгите и поддържане на приветлив ред в книжарницата. При тях вся ка книга, всяка група от книги е намерила своето подходящо мя сто на рафтовете. Външността на рафтовете и книгите е чиста. В рафта, по гондолите на склада няма разхвърляни книги. Над отделните раздели литература са поставени хубаво оформени надписи, а най-отгоре рафтът е украсен с много пълногреещи слън ца, символизиращи силата на кни гата. Тук всичко блести от чисто та. Естетическият усет към хубавото е ръководил работничките в тази книжарница за създаване и поддържане на един прекрасен кът за тиха и културна работа. Въпреки наличието на постоянен поток от хора, подът е винаги до бре почистен, почистена е и она зи част от него, която се намира под самите рафтове.

Трите продавачки посрещат всеки клиент с внимание и при ветливост. Те са еднакво любез ни както с възрастните, така и с малките клиенти, посетили може би за пръв път книжарницата. Те ориентират и разясняват, ста раят се колкото е възможно по-добре, по-вежливо да обслужат клиентите. Именно на тази любов към работата и на този вежлив подход към хората се дължи тех ният постоянен успех.

Този малък колектив от книжарница „Георги Димитров“ в Силистра прави чест на ОТП „Печатни произведения“ и от негова та работа трябва да се поучат Всички останали продавачи на книги в окръга ни.

Йордан ПОПОВ

Две прикачни машини помогнаха много на кооператорите от ТКЗС с. Нова Черна, за да подготвят добре площите, определени за есенници, и да извършат сеитбата на високо качество. Тези машини са: подравнителят — показан на снимката горе, и култиваторът-комбинатор — показан на снимката долу. Ръководствата на всички кооперативни и държавни земеделски стопанства тряб ва да вземат мерки и се снабдят час по-скоро с тези машини, за да могат да ги използуват вподготовката на предстоящата сеитба.

В борба с трудностите

Продължителната суша не ми на и кооперативното стопан ство в с. Голеш. Още в начало то на месец май партийният ко митет и стопанското ръководство правилно оцениха сериозните щети, които тя нанесе на пшени ката, ечемика и люцерната. Заго ва бяха взети конкретни мерки за борба с природното бедствие. По данни на специалистите загу бите възлизат на 446 500 лева. Мерките, които се предвиждат за компенсиране на загубите, ще осигурят получаване на допълни телна продукция за около 524 000 лева. Освен това материалните разходи ще се намалят с около 72 000 лева.

Големи грижи положиха коопе раторите за правилното отглеж дане на пролетните култури. Слънчогледът е окопан три пъти. Той е в добро състояние, във фазата на цъфтеж. Царевицата и соргото също са окопани по три пъти. Около 2 000 декара цареви ца е подхранена с амониева се литра. По-големи трудности срещ на стопанството по разсаждането на тютюна — главно поради го лямата доскорошна суша.

По план тук трябва да се засее 6 200 дка царевица за зърно II култура. Пожънатите ечемичe ни площи веднага се освобожда ват. Те се изорават и засяват. Досега са засети над 500 декара царевица. На някои места тя ве че е поникнала.

За да се спести фураж, всички непродуктивни животни още в на чалото на месец май са на лагер. По този начин се намаляват чув ствително и материалните разхо ди по отглеждането им.

В кооператива се работи така, че да се прибере реколтата без загуба. И тази година запла щането на труда на комбайнери те ще стане на базата на израбо тените часове, а не на овършани те тонове, с което се цели да се намали пилеенето на зърно.

Целта на всички е планът на стопанството да бъде изпълнен успешно и трудът на хората доб ре възнаграден.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ФЕРМА С БЪДЕЩЕ

Така може да се нарече птицефермата в ДЗС „Янко Забунов“, колективът на която се бори за постигане на нови производствени успехи.

През миналата година стадото бе ликвидирано поради заболяване. За да се осигури изпълнението на плана за яйцата и птичето месо, ръководството на стопанството направи всичко възможно за подготовка на помещенията и получаването на ранни пилета, от които да се постигне висока носливост през лятото и есента. Още на 3 януари тук бяха набавени 15 000 пилета от люпилнята на ДЗС „Ст. Караджа“ край гр. Балчик. Те израснаха много бързо. Още ненавършили пет месеца, яйките започнаха масово да пронасят. В момента носливостта достига 50 процента и ежедневно нараства. Освен това пилетата се отгледаха при минимална смъртност — 2,53 на сто. Средното живо тегло на яйките сега достига 1,6—1,8 килограма, а на петлетата—до 2 кг.

Тези успехи се дължат преди всичко на грижите, които гледачките положиха за отхранване на пилетата. Така например Елена Христова и Кръстинка Енева отгледаха 11 000 пилета при смъртност 1,66 на сто. Яркитеносачки са изнесени на лагер. За тях се грижат Фатмегюл Джемалова, Хасан Хасанов, Иван Жеков и Хаккъ Юсеинов. Много добре се развиват и втората партида по-късни пилета, които ще послужат за създаване на стадото за следващата година. На предприятието „Яйца и птици“ са продадени около 3 500 петлета с живо тегло около 7 000 кг.

При тези резултати, птицефермата в ДЗС „Янко Забунов“ се очертава като ферма с бъдеще. Няма съмнение, че хората, които работят в този сектор, ще оправдаят тези надежди.

Кирил ТАСЕВ

Опитни животновъди

Отглеждането на прасета не е съвсем лека работа. Като всяка друга професия и тя си има своите тънкости, които, ако ги усвоиш, става приятна.

Много бяха трудностите и за съпрузите Васил и Марийка Стефанови от кооперативното стопанство в с. Алфатар. Сега, разбира се, те са вече спомени. Зад тях останаха броените дни на 11 години.

Сега на опитните свиногледачи е поверено отглеждането на 1 200 прасенца. Тази година те трябва да получат 18 тона прираст, като за всеки килограм изразходват най-много 5 килограма фураж. За последните два месеца от всяко прасе те трябва да добият по 15 килограма прираст. Предвиденото обаче е преизпълнено.

От постигнатите успехи се радват не само двамата съпрузи. Винаги с уважение за тях говорят и бригадирът Георги Минков, и зоотехникът Христо Вайков.

Венка ЙОРДАНОВА

За да се компенсират част от загубите, причинени от сушата, животновъдите от ТКЗС с. Иширково изкараха част от животните на летен лагер в местността „Домуз кулак“.

НА СНИМКАТА: Главният зоотехник на стопанството Димитър Михайлов обсъжда заедно с пастирите някои въпроси, свързани с изхранването на животните.

СВЕТЛИНАТА НА АСУАН

Асуан, Хелуан, Тахрир... Това не са само географски имена. Сега те са школа на строителите на новия живот за египетския народ, символи на съветско-арабската дружба.

През 1958 година между СССР и ОАР беше подписано споразумение за икономическо и техническо сътрудничество. Дървото на дружбата, посадено преди десет години, ярко разцъфтя и египетският народ вече получава първите му плодове. За тези години със съветска помощ са осъществени десетки различни проекти. Влизат в строя нови заводи и фабрики, изгражда се атомен център, направени са геологически проучвания, създадени са учебни центрове за подготовка на национални кадри.

Символ на това сътрудничество стана великият африкански строеж — високата стена на Асуанския язовир. Арабите я наричат Саад-Ал-Аали. Неотдавна беше отбелязана четиригодишнината от преграждането на Нил. Днес Асуан е в редица та на действуващите предприятия. Пускането в експлоатация на четвъртата турбина ще позволи в най-близко време мощността на електроцентралата да достигне 700 000 киловата. Монтира се петата, завършени са бетонните работи на шестата, седмата и осмата турбини. От евтината асуанска електроенергия страната икономисва валута, така необходима във връзка с предизвиканите от израелската агресия икономически трудности. Действуващите турбини на Асуан още сега месечно дават електроенергия за четвърт милиона еги петски фунта.

Най-големият потребител на евтината електроенергия е Хелуанският металургичен комбинат. Арабските и съветските металурзи вече дават на страната свръхпланова стомана. Но главното е напред: производството на стомана в републиката трябва да бъде увеличено пет пъти.

Каирските вестници широко коментират състоялото се неотдавна подписване на протокола за утвърждаване на техническия проект за разширяването на завода. Проектът предвижда построяването на две нови доменни пещи, пускането в действие още през тази година на прокатни машини, шестократното увеличение на продукцията на коксохимическия завод.

Енергията на Асуанския язовир променя живота на ОАР, изменя се обликът на страната. Прогресът е налице: през 1952 година на един египетски жител се падаха средно 42 киловатчаса електроенергия, а към 1970 година тази цифра ще нарасне на 253 киловатчаса. 56 града и 100 села получават за първи път електроенергия. Към електромрежата както в градовете, така и в селата се включват училища, болници, различни културни и обществени учреждения.

От електрическа енергия се нуждаят стотици хиляди федани (един федан е равен на 0,42 хектара) нови обработваеми земи. Снабдяването на селското стопанство с електроенергия ще нарасне през 1970 година три пъти в сравнение с 1965 година. Далекопроводът с високо напрежение, построен със съвместния труд на съветски и арабски специалисти, вече свързва Асуан с провинцията Тахрир. По него ще тръгне енергия за напоителните системи в този район.

Неотдавна бе пусната в пробна експлоатация водата на още един обект. Асуанската енергия приведе в действие помпените станции на показната механизирана ферма, която е подарък от Съветския съюз на ОАР. През тези дни ферма та влиза в редиците на действуващите обекти. На това важно събитие в живота на страната е отделено много място в централните вестници и списания. Египетският печат подчертава, че това първо напълно механизирано стопанство ще бъде образец на бъдещите ферми, създавани в новообработваемите земи. Тук ще се решава въпросът за по-нататъшните пътища на развитие на селското стопанство.

Асуан, Хелуан, Тахрир — тези три думи са сега на устата на арабите. Това са клоните на дървото на дружбата между съветския и египетския народ, дърво, което вече дава своите плодове.

И. БЕЛЯЦКИЙ
Агенция „Новости“

ДОБРУДЖАНСКАТА ЗЕМЯ — ЛЮЛКА НА ВЪЗХОД И ОБНОВЛЕНИЕ

(Продължение от I стр.)

Пехливанов, Велико Маринов, Георги Кроснев, Сава Ганчев, Георги Сотиров, Добри Атанасов (Орлов), Димитър Ганев и на хиляди техни сратници и борци за нашата социалистическа родина.

През време на Кримската война, когато великият руски писател Лев Николаевич Толстой е бил с руската армия в Силистра, наблюдавайки добруджанците, прави ласкавата оценка за българите, че са сънжни, природно интелигентни хора и изразява своята голяма любов към България.

Тези снажни хора, както ги наричаше и певецът на добруджанското село и на добруджанското тегло — Йордан Йовков, с добри сърца, с изключително трудолюбие, пестеливи, създадоха много материални и духовни богатства през вековете. Но въпреки достойнствата и добродетелите им, тези богатства се ограбваха от техния дом. Добруджанци надвиваха едни страдания, едни насилия и злини, но ги връхлитаха други по-тежки, по-жестоки, а бедният живот беше многовековният им спътник.

За първи път в историята на този чудесен наш край добруджанският човек побеждава и природата, и несправедливостите на обществото. И както някога, преди 13 века, дойдоха нашите деди от Север, преди 90 години се притече на помощ великият руски народ на своя по-малък брат и се тури край на една неправда, така преди 24 години отново пак по същите пътища и със същите мисли и чувства на взаимност, голямо приятелство и съкровена дружба съветските народи, доблестните техни воини, спасители на съвременната човешка цивилизация, двойни освободители на нашия народ, дойдоха и първите техни щастливи освободители стъпки бяха на Добруджанска земя. Затова Добруджа, можем да кажем, че е може би един от най-терзаните и изстрадали кътове на нашата Родина и същевременно винаги предвестник на възход и обновление.

Но хиляди години трябваше добруджанци да преодоляват прегради, за да дойдат до наши дни, когато нашите велики комунистически идеи се превръщат от Българската комунистическа партия, от Българския земеделски народен съюз, от Отечествения фронт в голяма национална производителна сила, в нови духовни ценности. Най-отличителната черта на тези нови богатства е, че те принадлежат на нашия народ, на добруджанци, на техните домове.

Такова е необикновеното аритметично пресмятане: 24 години се равняват на много векове. Продължителната няколкомесечна ръчна жътва се замени с бързата модерна машинна жътва. Калдъръмените градчета се превръщат в съвременни градове — Толбухин, Силистра, селата, от тъмни и кални, с изби и колиби — в села уютни, светли и с модерни жилища. Не броди вече по прашните пътища несретни към-добруджанец, за да търси по жицата „бялата лястовичка“, както чудесно го е казал Йордан Йовков. В 378 села и 8 градове в нашите два добруджански окръга живее 430-хилядно население в 74 хиляди селски домове, от които 90 % са нови жилища. Преди две години, с електрифицирането и на най-малкото добруджанско село Оногур светнаха всички селища. И последното село е свързано с шосеен път и ежедневен рейс. Безводните добруджански села сега са водоснабдени. 5 500 000 декара земя е групирана в 82 кооператива и ДЗС със средна площ от 70 000 декара всяко едно. Продукцията на селскостопанските богатства за двата окръга от 163 милиона лева в 1959 г. — преди по-малко от 10 години — порасна през 1967 г. на 393 милиона лева. Добруджа получи пшеница в 1944 г. 102 кг от декар, миналата година получи 463 кг, царевица — 80 кг тогава, сега 443 кг, слънчоглед — 52 кг, сега 224 кг.

Средният млеконадой от крава възлизаше на около 500 литра през 1944 год., миналата година, средните количества достигнаха над 3 200 литра.

Средното годишно производство на яйца от птица възлизаше на 50—60 броя, а в 1967 г. на 180 броя.

За по-малко от две и половина десетилетия и особено в последните 10—12 години Добруджа беше пример на нашето селско стопанство в образцово провеждане на големите мероприятия — кооперане, машинно обработване на земята, умело наторяване, оглеждане и внедряване на най-добрите съвременни видове селскостопански семена и растения и по този начин трудолюбивото добруджанско население и енергичните партийни и стопански ръководители създадоха съвременно модерно селско стопанство, което играе роля на чудесен първокласен пример не само за нашата страна, а и далеч зад нашите граници.

Данните, които се изнесоха днес на пресконференцията от първите секретари на окръжните комитети, другарите Вълкан Шопов и Вельо Максимов, потвърждават, че добруджанското земеделие е на равнището на световното земеделие. И това е гордост и венец на дълбоко народната и жизнено справедлива политика на Българската комунистическа партия.

Богата е не само Добруджанската земя, но и нейните недра. В последните години нашето геологическо разузнаване откри големи залежи на висококалорични въглища и на толкова ценната за нашата металургия манганова руда. Продължават проучванията за нови нефтени запаси.

Наред с големите и сигурни крачки, които прави нашето добруджанско селско стопанство, се развива в последните години с бързи темпове добруджанската промишленост. Докато в земеделието можем да намерим сравнителна опора в 1944 г., то за добруджанската промишленост това не можем да направим, защото данните говорят, че тогава сме близко до нулата. И аз си позволявам да посоча силните цифри: промишлената продукция 440 000 лева за целия Силистренски окръг в 1944 г. на 80 000 000 лева в 1967 г. — едно увеличение приблизително 200 пъти. Затова ние се опираме на 1959 г., когато двата окръга, взети за едно, имаха за 76 000 000 лева промишлена продукция, а в 1968 год. вече за 318 000 000 лева, за да достигне в 1970 г. на 450 000 000 лева.

В стария и изостанал Добрич сега се развива модерна промишленост: машиностроителен завод, завод за акустични уреди, един от 4-те обувни заводи.

Там, където бяха тесните улички, старите дюкянчета, сега в Силистра се произвеждат едни от съвършените електронни машини ЕЛКА. Само през т. г. ще се изработят повече от 8 000 електронни машини, предназначени за наши нужди и за износ.

Може би няма да е преувеличено, ако кажем, че Добруджа се превръща в един район, в който намира чудесно съчетание производителните сили на една нова, бързо развиваща се, модерна социалистическа промишленост и едно съвременно, върващо в първите редици на напредналите аграрни страни земеделие.

Ние всички виждаме, драги другарки и другари, какво Добруджа ще представлява, нейното земеделие и нейната промишленост, култура и чудесните ѝ хора, добруджанците, след 5 и след 10 години. Аз не искам да отивам в по-далечни периоди, защото ще се затрудни нашата фантазия да определи макар и в най-общи черти онзи голям напредък и възход, до който ще стигне нашата социалистическа Родина, нашият мил роден добруджански край.

Сега по предложение на др. Живков се разработват проблемите на пълното използване на дунавските води за напояване на Северна България, на Добруджа. Тогава ще започне новият голям възход на добруджанското земеделие, когато природните капризи, по подобие на тазгодишната суша, няма да могат да оказват своето негативно влияние, а всичко ще зависи от силния и умен добруджански труженик, от нашата вярна политическа програма.

Драги другарки и другари!

Ние живеем в епохата на големите проблеми, на противоположностите: на истината и на измамата, на добродетелта и насилието, на усилията за по-добър живот и на бедността, на мира и войните, на убийствата на президенти и на кандидатите за президенти, на водачите на масите, които се борят за тяхното доброволно и щастие. Огромни маси се възправят срещу старият строй и вече не искат да живеят и да се трудят по досегашния начин. Безкрайни страдания се налагат на народите само заради варварската претенция да се държат в потисничество и да се ограбват техните материални и духовни богатства, както това е било в продължение на много и много векове в стария неравноправен и жесток свят. И на другия край на диагонала на нашата съвременност стоят великите и могъщи преобразователни комунистически идеи, идеите на дружбата, на солидарността и братството между народите, идеите за умножаване на материалните и духовни богатства и тяхното предаване на самите маси, за да се трудят в радост и щастливо да живеят. Тези идеи родиха и утвърждават прекрасните чувства на взаимност и дружба на нашия народ с великия Съветски съюз, с нашите северни и южни съседи — братските социалистически страни на Румъния и Югославия. Те вдъхновяват дружески чувства на нашия народ към другите социалистически страни и към всички миролюбиви народи.

Цялото дълговечно сложно и героично развитие на Добруджа е показано в тази чудесна изложба и в нейната многостранна експозиция — еднакво добре и в трите ѝ части: в експонатите за далечното минало на добруджанския край, в етнографската част на изложбата и в тази за нашата съвременност. Искам от все сърце да поздравя организаторите и художника на изложбата за техните изключителни усилия и умения за създаването на такова хубаво и патриотично дело. Изложбата не може да не предизвика във всяко българско сърце гордост и възторзи:

„О, добруджански край,
ти наш си земен рай!
В теб златно жито зрей
и вакло стадо блей!
И слънцето дори
най-първом в теб зари!
Ти наш си земен рай,
О, добруджански край!“
Да ни е честита хубавата изложба!

Богата и разнообразна дейност

Библиотеката към градското читалище в Тутракан е един от водещите културни институти в града. И много са усилията на библиотечните работници да изпълняват с чест задълженията си пред гражданството, пред младежта, пред учащите се. Защото интересът към книгата става все по-голям. Разбира се, не само към такива с художествен характер.

Непрестанни са усилията на библиотекарите с отговорник Наталия Медовщикова да бъдат непрестанно добри помощници на читателите. Те разговарят с тях, напътстват ги, ориентират ги към най-новите книги на библиотеката. Между стелажите с книги винаги има читатели. И техният поток не спира през целия ден. Библиотекарите са любезни и внимателни с тях и едва успяват да посрещнат и изпратят всички посетители.

Трябва да се изтъкне, че библиотеката непрекъснато се развива и обогатява. В никакъв случай не може да се сравни нейния книжен фонд с предишните години — сега той е далеч по-голям. Докато в края на 1963 година библиотеката е притежавала 17 754 тома книги, то в края на миналата година те вече са се увеличили на 32 767.

Освен работата си с читателя библиотекарите извършват и друга дейност, не по-малко полезна. Организират се обсъждания на книги с бригадите за комунистически труд, уреждат се изложби, витрини, радиопредавания.

До месец май библиотеката е раздала 13 424 тома книги на читателите от града.

Стоянка БОЕВСКА

Строи се ново читалище

Скоро и село Коларово ще се нареди между селищата с нови читалищни сгради.

Повече от седмица измина, откакто в селото беше направена на първата копка в основите на бъдещата сграда. Тя ще бъде издигната със средства от само облагането. Сега на новия обект работят машини, работят хора, кипи ентусиазъм, подходящ за всяко голямо начинание.

Няма да бъде далеч времето, когато в центъра на селото, където доскоро в локвите крякаха жаби, ще се издигне новата читалищна сграда на коларовци.

Младенка ПЕТКОВА

МОНОЛОГ НА ОГЪНЯ

Аз съм вечният огън — мога
да ви стопля
и да ви изгоря.
Диша мойта материя строга,
свети в утринната заря.

Вие славите и ругайте
светлината ми червена.
С вик гасите ме и знаете,
че не можете без мене.

Аз стопявам за вас метала —
да направите плуг и пушка.
Но роден съм да бъда хала,
а не послушник.

Аз баща съм на всичко — почна
с мен животът красив и грозен.
Потърсете ме в скала и почва,
във горчива трева и роза...

В доверчивите ви зеници
думи искрени разгадавам,
но червените ми езици
знаят мъдро да пазят тайна.

Нека дружбата ни да расне
в часовете на студ и задух.
Не оставяйте да угасне
този пламък — сърце,
който аз ви дадох!

Симеон МАНОЛОВ

НОВИ КНИГИ

А. Новиков — Прибой. Цушима. Роман. Второ издание.

Български революционен разказ.

Стефан Поптонев. Островът с двата кладенеца. За деца.

Георги Бакърджиев. Бунинска керамика.

Подвигът на руската жена. НСОФ.

А. С. Карастоянов. Радиоактивните изотопи в промишлеността.

Елена Илина. Четвъртата височина. Повест. Превод от руски.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

С ПОГЛЕД КЪМ ФИНАЛИТЕ

VII републикански фестивал на младите баскетболисти чука на вратата на младата баскетболна смяна на град Силистра. Този път град Толбухин гостоприемно ще отвори обятията си, за да даде прием на 60-тях представителни отбори в трите възрастови групи — пионери, пионерки, юноши и девойки — младша възраст и юноши и девойки — старша възраст. Седмото издание на фестивала ще бъде преглед на постиженията на баскетбола сред подрастващите и едновременно оспорвано състезание за спечелване на купите на Българската федерация по баскетбол.

След като отшумяха зоналните турнири и вече са публикувани участвуващите отбори, получили правото за финала, то не без гордост трябва да се отчете, че единствено Силистра ще участвува във фестивала с 5 отбора в трите възрастови групи — колекцията на отборите не можа да бъде пълна, тъй като само представителният отбор на юноши ст. възраст се препъна в град Шумен и не можа да влезе във финалите. Отборите на д-во „Доростол“ — Силистра и „Раковски“ — Калипетрово усилено се готвят за това важно и отговорно състезание. Съставите са вече уточнени, окръжната секция прие плановете за подготовка на отборите за последните дни преди отпътуването за Толбухин. Състезатели и състезателки усилено участвуват в тренировъчния процес, защото на всички е ясно, че в дните от 2 до 9 юли в Толбухин ще бъде много трудно и там ще побеждават онния, които покажат най-силна воля, най-добра физическа и психическа подготовка в маратона от 8-дневните състезания. Над 60 младши баскетболисти от Силистра ще пристигнат в град Толбухин, за да защитят реномето на силистренския баскетбол. Спечелените републикански титли през последните години, утвърденият авторитет на родния баскетбол ни карат да гледаме с оптимизъм и голяма отговорност на това най-голямо състезание на младата подрастваща баскетболна смяна.

Иван ПЕТРОВ

Крайно класиране в „А“ окръжна група

	м	п	р	з	гр	т
1. Калипетрово	30	20	5	5	69—29	45
2. Септември	30	19	6	5	69—28	44
3. Кайнарджа	30	17	6	7	66—33	40
4. Главиница	30	15	6	9	67—55	36
5. Чернолик	30	14	5	11	64—48	33
6. Дулово	30	14	5	11	65—56	33
7. Тутракан—2	30	13	6	11	45—43	32
8. Белица	30	12	5	13	66—58	31
9. Сокол	30	12	5	13	61—80	29
10. Попина	30	11	5	14	50—63	27
11. Искра	30	9	8	13	52—52	26
12. Промкомбинат	30	9	5	15	43—59	23
13. Средище	30	10	2	18	65—81	22
14. Добротица	30	10	2	18	33—60	22
15. ДЗС „Я.Забунов“	30	8	5	17	36—77	21
16. Сребърна	30	8	4	18	37—69	20

Големите въпросителни около окръжното първенство по футбол вече паднаха. Едва след доиграването на последния кръг стана ясно кой ще напусне групата и кой ще се яви на квалификационния турнир за влизане в зоната. В крайна сметка на първо място излезе отборът „Раковски“ — Калипетрово, който напълно заслужено спечели окръжната титла. Сега пред отбора стои сериозната задача успешно да се представи на квалификационния турнир, в който от пет отбора ще влязат само два. На дъното на таблица останаха отборите на Сребърна, ДЗС „Янко Забунов“ и Добротица, които по нередка трябва да отпаднат от групата. В предпоследния кръг беше изваден отборът на Промкомбината за системно неявяване. При това положение Добротица остава в групата, но ако „П. Хитов“ — I отпадане от зоната и Калипетрово не влезе, ще отпадне и Добротица и Средище.

КАЛИПЕТРОВО започна първенството неуверено, допусна няколко равни срещи на свой терен и зае трето място преди пролетния полусезон с три точки след водача на групата. През втория сезон под умелата ръка на треньора Кирил Желев и благодарение на подобрената си игра те успяха да спечелят важни срещи и да се наредят на първо място.

СЕПТЕМВРИ — отбор с големи възможности, но накрая на първенството понижи качеството на играта си и загуби важни точки, от които бяха двете загубени на свой терен от Чернолик. Слабото място на отбора е вратарският пост и непълноценните тренировки.

КАЙНАРДЖАНЦИ започнаха силно, проведоха добре зимната подготовка и след няколко колебливи срещи се наредиха на трето място.

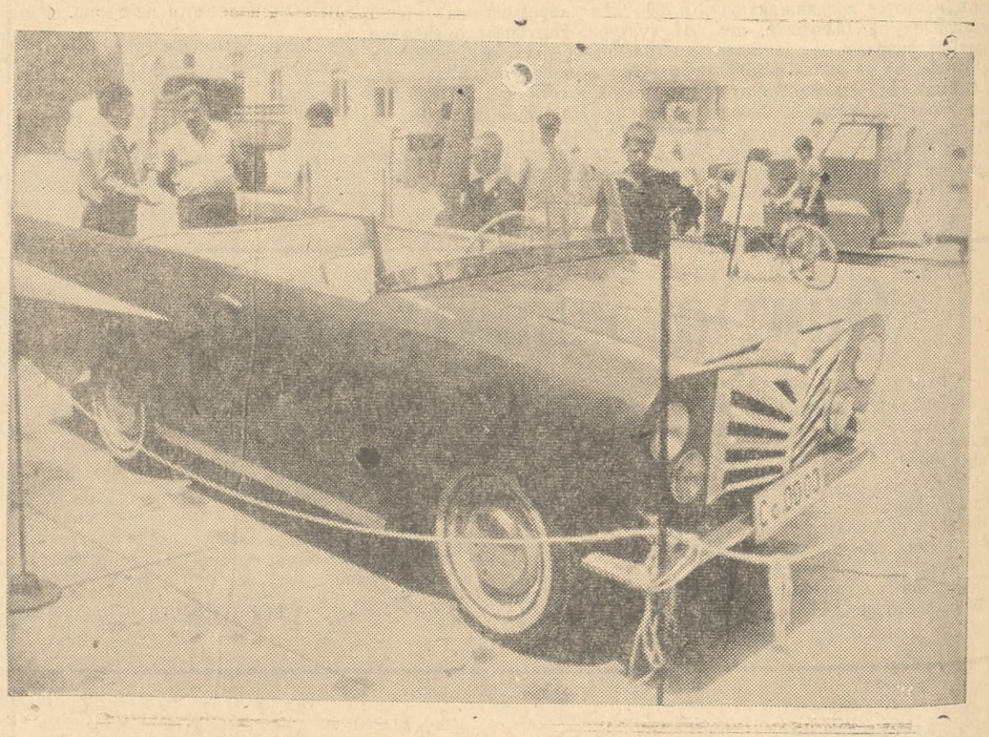
ГЛАВИНИЦА започна първенството много неуверено, допусна слаби игри на собствен терен и зае едва осмо място през есента. През втория сезон отборът се мобилизира, постигна 21 точки и се изкачи на четвърто място.

ЧЕРНОЛИК — отбор с постоянна игра. През зимата бе пети и завърши пети първенството. Особено успешно представяне в последните кръгове.

ДУЛОВО — този отбор изненада и дуловци. След несигурно начало успя да комплектува много добър състав и през втория сезон набра 22 точки. С такава игра може да се очакват по-големи победи на отбора.

Останалите отбори показаха посредствен футбол и обикновено постигаха точките си на собствен терен. Изключение правят отборите на Тутракан и Промкомбинат — Силистра. И макар че някои състезатели минаха в първия отбор на Тутракан и това отслаби отбора, трябва да се кажат хубави думи за ръководството на дружеството, което съумя да се грижи добре и за втория си отбор. На мястото на отпадащите отбори ще играят първенците от двете „Б“ групи — отборите на Гарван, Ишпирково и „Оргтехника“ — Силистра.

Г. РАЙЧЕВ

Тази кола с номер Сс 00-00 вече е позната на силистренци. Макар и понякога да предизвиква усмивките на хората, тя си остава едно хубаво дело, резултат от усилията на преподавателите и курсистите от механотехникума в Силистра.

О Б Я В А

ОС НА БСФС ОРГАНИЗИРА подготвителен курс с кандидат-студенти за ВИФ, кандидати за физкултурния техникум в Пловдив и за спортната гимназия в Плевен от 1 до 10. VII. 1968 година.

Справки и записвания: при ОС на БСФС, тел. 20-51 и 27-02 — Силистра.

О Б-Я В А

ОС НА БСФС ТЪРСИ да назначи строителен техник; заплата съгласно щата.

О Б Я В А

ДИП „Канцеларски машини“ гр. София ТЪРСИ да назначи за клона си в гр. Силистра — механик за ремонтиране електронни калкулатори със средно техническо образование — специалност слаботокова промишленост.

Справки на тел. 23-84.

О Б Я В А

В с. Дряновец, Разградски окръг, МНП откри СПЕЦИАЛНО ЛОГОПЕДИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ за деца с говорни недостатъци. Приемат се деца със заекване, пелтечене, ринолалия, алалия, леки форми на афазия и други. Коригирането на речта на децата се извършва чрез педагогическо и специално логопедическо въздействие и компетентна медицинска помощ.

Приемат се деца от I—VII клас от Разградски, Русенски, Търговищки, СИЛИСТРЕНСКИ, Толбухински, Шуменски и Варненски окръзи.

Приетите ученици са на ПЪЛНА ДЪРЖАВНА ИЗДРЪЖКА. Създадени са много добри битови условия.

Кандидатите подават следните документи:
1. Заявление от родителите на ученика.
2. Документ за завършен клас.
3. Медицинско удостоверение.
4. Педагогическа характеристика от училището.
5. Удостоверение за семейно и материално положение.

В срок най-късно до 5 юли 1968 год. кандидатите да представят документите си в ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“ при ОНС гр. Разград.

ОТ ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“ гр. РАЗГРАД

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 75 (1392) | Събота, 29 юни 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЖЪТВЕН ДЕН

И днешният ден бе слънчев и горещ, а селото почти безлюдно. Нямаше ги хората не за това, че някой ги бе прогонил. Миризмата на узрелите класове бе приятна, а приятният дъх на прясната угар, разнасян от трепкащата мараня, подканваше трактористите на оран и сеитба. В полето бяха и всички от лозаро-овощарската бригада, за да съберат узрелите кайсии...

В стаята на председателя време за дълъг разговор нямаше, пък и не беше необходимо. От добрия стопанин с няколко думи узнах всичко, което ставаше в тези горещи юнски дни. Кратко и ясно Колю Георгиев поясни:

— Това, че трябваше да жънем 5 500 декара ечемик за нас е вече история. Всичко сега се е включило в прибирането на пшеницата, а тя не е малко — 21 500 декара. Времето на страха от безкрая на нивите, разбира се, от давна е минало. Сега жътварската песен се подема от машините. При нас тя се изпълнява от 11 комбайна, на които пригласят още тол ова трактора, забраздили оголените стърнища, а в сметката им е вече записано 5 300 декара оран и сеитба на втора култура царевица.

— Всичко засега върви добре — каза в заключение председателят на Алфатарския кооператив. — Ако природата не ни измени, жътвата ще завършим в предвидения срок, а влагата от последните дъждове ще ни помогне да засеем предвидените 8 000 декара царевица втора култура и 6 000 декара за силаж. Най-добре обаче е всичко това човек да види в полето...

В колата бяхме заедно с главния инженер на стопанството Димитър Иванов — разговорлив човек и приятен събеседник. Докато криволичехме из селските улици, без да ме погледне, стиснал здраво волана, той оживено разказваше за жътвените дни.

— Навсякъде сега една песен се пее — шеговито подхвърли инженерът, — но ние най-напред ще отидем при хората на Колю Колев от втори участък. Тук тя се приглася от колективната жътва на шест комбайна.

Не възразих на предложението, което направи инженерът. Защото ако то за него бе ежедневие, замен нашално съвпадаше с моите желания.

Не бяха изминали и десетина минути, а колата ни вече пореше горещия вятър в откритото поле. Недалеч от селото в трептящия от мараня хоризонт ясно се виждаше тромавото движение на керван комбайни. Минута, две и ние бяхме при тях.

Жътвено ежедневие — така просто всеки наричаше онова, което сега ставаше тук. Романтиката от простора на узрелите жита. Поезията от грохота на шестте комбайна и героизмът, който искреше в очите на опрашените лица на комбайнерите, всичко се сливаше в думата труд. Труд, който младият бригадир измерваше с пожънатите 2 500 декара ечемик и започналата жътва на 10 000 декара пшеница.

Престоят ни при Колю бе кратък, но затова пък достатъчен, за да се разбере, че всичко е в ред и работата спорна...

— Ще се върнем обратно в село—поясни накратко инженерът, когато напуснахме участъка. — Ще вземем членовете от ръководството на профорганизацията при стопанството, за да ги отведем на трети участък. Там ще връчваме днес преходното знаме и подаръци на комбайнерите победители в съревнованието през тридневката.

...При хората от участъка на Коста Георгиев пристигнахме цяла делегация. С нас бяха и председателят на общинския комитет на Отечествения фронт Стоян Копринджийски, секретарката на Комсомола Минка Кралова и други.

Кратко бе словото на председателя на Отечествения фронт на малкото импровизирано тържество. Пък и нямаше нужда да се каже повече от това, че комбайнерите Васил Липчев, Стефан Желев и Недю Димитров, заедно с помощниците Петър Желев и Петър Иванов без шести човек, на равни начала, първи са завършили жътвата на ечемика и първи ще приберат и пшеницата от техния участък. А що се отнася до качеството на работата, те нямат равни на себе си. Затова и знамето и петте ризи, които те получиха, бяха оправдано признание...

—Такова шефство на участъците—каза на връщане инженерът — е поето от всички профорганизации в стопанството и те всеки ден ги посещават, носят им скромни подаръци, следят за качеството на работата, а то е основният показател в нашето съревнование.

Но не само това. В Алфатарския кооператив са предвидени и други материални и морални стимули, които правят хората единни, а трудът им спорен.

Иван ПЕЙЧЕВ

Многолика професия

При голяма тържественост в салона на Театъра в Силистра се състоя снощи събрание, посветено на Деня на работниците от транспорта и съобщенията.

Тържественото събрание бе открито от директора на ДАП Марин Добрев. Той даде думата на председателя на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията Тефик Казимов, който прочете доклад за успехите на работниците от ДАП, „Транспред" Пристанището и Окръжната станция на съобщенията, постигнати в чест на 30 юни. „Естеството и характерът на работата в транспорта и съобщенията — каза докладчикът, — свързват ежедневно хората от тази многолика професия. Та мислима ли е работата на железничарите без дейността на работниците от автотранспорта или от Транспред! Ден и нощ пощенци изпращат писма, колети и вестници с влаковете, автобусите и самолетите. Нима може да се разтовари един кораб, ако до неговото туловище не пристигне вагонът или камионът! Как би летял самолетът, ако не се поддържа радиосигналът?

Транспортът и съобщенията са неделими от общия ритъм на живота в цялата страна. Това е сплотявало в миналото неговите труженици в борбата за защита на професионалните интереси, това ги свързва и сега в задружния градеж на социалистическата икономика".

Докладът на другаря Тефик Казимов бе низ от чудесни трудови успехи на работниците от транспорта и съобщенията, постигнати пред 25-годишнината на Деветисептември.

Секретарката на заводския комитет на Комсомола при ДП „Транспред" Стефка Павлова прочете поздравителна телеграма от името на събранието до ЦК на БКП. Тя бе гласувана единодушно, с ръкопляскания. Тържеството завърши с богата литературно-музикална програма, в която взеха участие самодейни колективи и индивидуални изпълнители от транспорта и съобщенията.

Димо ВАСИЛЕВ

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, работници от транспорта и съобщенията!

Утре, последния неделен ден на слънчевия юни, в цялата страна ще бъде празник. Ще празнуват автотранспортните работници, железничарите, моряците и летците, работниците от пощите и телеграфите... Ще празнува многохилядната армия трудови хора, чието дръзновение се измерва с изминатите километри, с превозените милиони пътници и тонове товари, с неизмеримо дългите часове, в които само воляга и чувството на дълг са успявали да се преборят със съня.

Утре, в празничния ден, с радост и заслужена гордост ще направим равносметка на изминатия път, ще си припомним още веднъж славните традиции на транспортните работници — техните рекордни успехи, светли дела и още по-светли перспективи. Сега не можем да си представим нашата Родина без шумния и винаги бързащ автомобилен поток, без устремния полет на дизеловите локомотиви, без корабите с развято тричетно знаме, отправили се на далечен път, без стоманените птици, които бързо набират височини, устремили се в бъдещето.

Партията и правителството отдават заслужено внимание на транспорта и съобщенията, на непрекъснатото им усъвършенстване и модернизиране. Благодарение на това, ние вече направихме решителни крачки напред, а само след няколко години годишният подари в транспорта и съобщенията ще бъдат механизацията и автоматизацията, бързо ще се развие кибернетиката. Пред хилядната армия самоотвержени труженици са открити широки хоризонти за благодатен и творчески труд — да догоним световните постижения, да става все по-богата културата ни..

Утре с радост ще празнуват своя празник и работниците от транспорта и съобщенията от нашия окръг. Те неведнъж докаказаха, че са били винаги в предните редици в благородната и пропита с патриотизъм борба за осигуряване на трайни и осезателни икономически успехи.

Работниците от Държавното автомобилно предприятие, които неведнъж бяха носители на преходно червено знаме, в деня на своя празник ще докладват, че са изпълнили плана за превозени товари 116 на сто и за изминати тонкилометри 104 на сто. Мнозина от тях празникът ще завари на път, далеч от дома и другарите, защото трудът на този важен стопански сектор не бива да стихва. Сега за тях са едни от най-усилените дни — дни, в които хиляди тонове промишлена и селскостопанска продукция чака да бъде извозена. В челните редици пак ще бъдат найдобрите — Стефан Петров, Любен Минчев, Иван Мечков и много други.

Немислима е транспортната дейност без труда на работниците от ДП „Транспред". Те са свързващото звено между производствените предприятия и транспортните организации и между самите транспортни организации. Затова всеки изминат ден носи усъвършенстване и модернизиране на техниката, подобряване организацията на труда. Само за една година се увеличи механичното обработване на товарите от 24 на 38 на сто. Каруцарският превоз се заменя непрекъснато с моторни транспортни средства. В близките една-две години степента на обработванните по механичен начин товари ще достигне 70 на сто.

Упорито се трудят за изпълнение на плановете си и работниците от Окръжната станция на съобщенията и пристанищните работници. В деня на празника и те ще рапортуват високи стопански успехи.

Утре е празник! Празник на онези, чието време се мери с километри, които превръщат нощите в дни. Затова да им кажем от сърце: честит празник и щастлив път към по-големи успехи!

Напрегнат труд

Жътва е. Над полето се носи приятен мирис на зрели жита. Чува се жуженето на жътварите. Ето ги комбайните, наредени един след друг. Управляват ги опитни механизатори. Хедерите се впиват в пожълтелите житни стебла. От единия край в надпревара се предвижват бързоходни трактори с ремаркета, готови да поемат и отнесат на площадките овършаното зърно. Балировачна машина събира сламата и след нея остават стегнати бали. Група кооператори веднага ги товарят на камиони и отнасят в стопанските дворове. А тракторите забиват плугове в земята, за да я подготвят за нова сеитба.

Жътва е. Всички сили на хората са насочени към прибиране на реколтата. Между отделните комбайнери се води съревнование. Досега най-качествено са работили Тодор Иванов от Попина и Георги Димитров от Гарван. Създадената организация спомага за бързото и качествено прибиране на есенниците. Ръководството на стопанството отблизо следи работата на всеки кооператор, зает в жътвената кампания. За да ограничи разпиляването на зърно, заплащането на комбайнерите става според заработените часове, а не както през миналите години на овършани тонове. Това ги стимулира да работят съгласно указанията на специалистите.

За да се компенсират загубите от сушата, предвидено е на площ от 6 000 дка да се засее втора култура царевица за зърно.

Досега са изорани и подготвени 3 800 дка площ, а засети 1 200 декара.

Голямо е напрежението и на площадките. Използуват се три ОВП—20. Тук работата не спира през цялото денонощие.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Доволен е комбайнерът Аспарух Гаврилов от с. Малък Преславец. Бункерът се пълни често, а това е признак на добра реколта.

Снимка: Андрей АНДРЕЕВ

Усилена беритба на кайсии

Наред с многото други задачи кооператорите от с. Дунавец бързат да приберат кайсиевата реколта. Те твърдо са решили да не допуснат никакво похабяване на продукцията и да я предадат с по-високо качество, за да допринесат за компенсиране на нанесените от сушата загуби.

Вече са набрани и продадени за преработка в консервената фабрика в Силистра над 5 т кайсии. Активно участие в беритбата взимат кооператорките Велика Иванова, Мария Маринова, Руска Георгиева и Гина Трифонова. Беритбата продължава усилено.

Найден СТОИЛОВ

Един цех прераства в предприятие

Дърводелците от цеха за канцеларска мебел при завод „Оргтехника" в Силистра днес, 29 юни, приключват производствената си програма за първото шестмесечие с едно преизпълнение от около 25 000 лева. Това е неголяма сума, но като се има предвид, че програмата им за този период бе значително увеличена, може да се разбере техният принос за компенсация на загубите от сушата.

С особен ентусиазъм за шестмесечието работи монтажната бригада с ръководител Иван Баджев. Тази бригада се състои повече от комсомолци и води борба за завоюване на високото звание бригада за комунистически труд. Със своите постоянни успехи показва, че е близо до желаната цел.

Тези дни, в началото на юли, немногочисленият колектив на цеха ще получи ново попълнение. Ще бъдат приети над 20 нови млади дърводелци, завършили дървообработващия техникум в Силистра. През второто шестмесечие на тази година, което настъпва само след два дни, цехът се отделя в самостоятелно предприятие, наречено „Оргмебел". С това дървообработващите предприятия в Силистра стават три.

Производствената програма на „Оргмебел" през второто шестмесечие на годината се удвоява, а през идната година тук се предвижда да бъде произведена продукция за над 700 000 лева, с перспективи в 1970 година обемът да достигне 1 200 000 лева.

М. ГЕОРГИЕВ

ТЪРЖЕСТВЕНИ СЪБРАНИЯ

ХУБАВИ СА РЕЗУЛТАТИТЕ от инициативата на ОКПС на работниците от транспорта и съобщенията във връзка с техния празник. По указание на бюрото на този профсъюз ръководствата на ДАП, на Окръжната станция на съобщенията и ДСП „Транспред" — Силистра организираха най-добрите си сили в областта на певческото, фолклорното и хореографското изкуства. За сравнително кратък период от време добре подготвиха своите програми вокалните групи, танцовите състави и групата за турски народни песни към клона на „Транспред" — Дулово.

Решено бе съставите на тези самодейни групи да участвуват в литературните програми на събранията в Дулово и Тутракан.

На 26 т. м. читалищният салон в гр. Дулово се оказа крайно недостатъчен да побере стеклите се на тържественото събрание работници от транспорта и съобщенията по случай техния празник. Бодро прозвучаха в препълнения салон песните на вокалните групи на „Транспред" — Силистра и на Окръжната станция на съобщенията. Кръшните добруджански игри, изпълнени с голямо майсторство от танцовия състав на ДАП — Силистра, бяха заместени от хубавите турски народни песни и от буйния ритъм на работническия джазов състав.

* * *

НА ДРУГИЯ ДЕН вечерта, в Тутракан, работниците от транспорта и съобщенията, ведно с много граждани, масово се стекоха в салона край притихналия Дунав. С голям интерес слушаха те доклада за успехите на работниците от пощенската станция, пристанището и от местните клонове на ДАП и „Транспред".

Възхищение изпитаха всички от доброто представяне на колективите за художествена самодейност, хумористичната сценка за объркваните телефонни линии и други.

До късно през нощта препълненият салон потръпваше от буйните игри на танцьорите и от песните на талантливите певци и инструменталисти.

Тази хубава проява на солидарност между трудовите колективи от окръга заслужава внимание и похвала.

Домати за външния пазар

Бригадата на Хасан Алишев от с. Искра, наред с другите култури, отглежда и ранни домати „№ 10 Х Бизон". На 24 юни хората от бригадата започнаха масовата им беритба. Бяха набрани и сортирани първите 3 т, предназначени за външния пазар. Най-много домати набраха кооператорите от звеното на Хасан Шюкриев.

Тахир МЕМИШЕВ

* * *

През тази пролет градинарите от с. Долно Ряхово засадиха 35 дка ранни домати. За тях те положиха големи грижи и сега стъблата са отрупани с обилен плод. Преди няколко дни започна беритбата на първите узрели домати. В резултат на добрата организация, създадена от звеновода Иван Петров, само за три дни градинарите набраха пет тона домати за износ.

Най-редовно участвуват в беритбата и сортирането на домати те кооператорките Дана Петрова, Васила Иванова, Цана Мавродинова и други.

Н. ГЕОРГИЕВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Във вторник в Силистра ще гостува нашата известна естрадна певица Лили Иванова.

След успешното си представяне в Куба и Съветския съюз, сега Лили Иванова взема участие в конкурса „Златният Орфей", който се провежда в курорта „Слънчев бряг", като почетен гост.

* * *

По инициатива на Окръжното ръководство на БЗНС на 25 т. м. бе проведено съвещание с бригадирите и звеноводите—сдружени земеделци, заети на работа в зеленчуковите градини на кооперативните стопанства от окръга.

Пред тях другарят Петър Димитров — специалист от Селскостопанския техникум — Силистра, изнесе лекция за новите сорто ве зеленчуци и характерните особености в агротехниката при тях ното отглеждане, а другарят Рангел Стоянов — директор на Растително-защитната станция, запозна присъствуващите с болестите и неприятелите по зеленчуците и борбата с тях.

След съвещанието всички посетиха зеленчуковата градина на ТКЗС — Калипетрово.

* * *

Окръжният комитет на ДКМС провежда от 28 до 29 т. м. семинар с делегатите на IX младежки фестивал в София. Целта е те да бъдат запознати с програмата и актуалните международни въпроси.

* * *

Утре в 16,30 часа на новия стадион ще се проведе полуфиналната среща от окръжното селско първенство по футбол между отборите на с. Калипетрово и Белица, а така също и на Черноли и Кайнарджа.

* * *

На 30 т. м. за град София ще заминат 18 лекоатлети, за да вземат участие в републиканския личен и отборен шампионат по лека атлетика за юноши и девойки.

Честта на нашия окръг ще защитават националните състезатели Исмет Мехмедов и Димитър Иванов.

* * *

За да вземат участие във фестивала на баскетболната младост, който ще се състои в гр. Толбухин, утре ще заминат 5 отбора от окръга.

* * *

На 28 т. м. за гр. Търговище замина нашият сборен пионерски отбор по борба, за да вземе участие в републиканското първенство.

* * *

Утре футболният отбор на „Доростол" ще гостува на „Етър" — Търново. Това е последната среща на нашия представителен отбор от тазгодишния шампионат.

ЗА ПС-УСПЕШНА И РЕЗУЛТАТНА УЧЕБНА ГОДИНА

Образованието в Народна република България е партийно и държавно дело, предна линия от фронта на борбата ни за човекатворец на материални блага и духовни ценности, готов да брани завоеванията на социалистическия строй и прогреса. И затова нашето училище е свързано пряко и косвено със строителството на социализма. Затова към него предявяваме все по-високи изисквания.

Успехът на цялостната учебно-възпитателна работа зависи от нейната предварителна подготовка.

През последните години в нашия окръг се създадоха хубави традиции и се натрупа богат опит. Тази година отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет навреме изработи план за подготовката на новата учебна година и на 1 април подробно инструктира директорите на учебните заведения. През месеците януари и март в Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет бяха уточнени: мрежата на политехническите гимназии, техникумите и професионално-техническите училища до 1970 година и мрежата на началните и основните осмокласни училища до 1975 година. Създаде се възможност за изграждане на стабилна мрежа на учебните заведения в окръга. Отговаря се на нарасналите изисквания за педагогическа и икономическа ефективност на образованието. В редица народни съвети това уедряване на училищата се приема като естествено развитие и се вземат енергични мерки реорганизацията да се извършва без сътресение. Общинският народен съвет в Средище извършва подобрения в общежитието за осигуряване на по-добри битови условия за учениците от селата Давидово и Стрелково, а за децата от Каменци осигурява превоз.

През следващата учебна година двете политехнически училища в Силистра се обединяват под едно ръководство и ще се преместят в нова просторна сграда. Комисия от представители на заинтересованите страни направи оглед на обекта и набеляза конкретни мерки за ускоряване на работата. Бавно се осъществя ва обаче набелязаното и все още се отлага приемането на сградата. Крайно време е строителите да довършат и най-дребните неща.

Настъпи моментът за извършване на генералните и текущи ремонти на училищните сгради. Из пълкомът на ОНС бе сигнализиран за някои трудности, които срещат директорите и народните съвети при осигуряване на необходимите средства и строителни материали. Изпълнението на взетите решения гарантира срочното и качествено решаване на задача та. Необходимо е народните съвети и директорите на учебните заведения да пристъпят сега към конкретна практическа дейност.

Важен момент при подготовка та на новата учебна година е осигуряване на условия за осъществяване на задължителното основно образование. В резултат на добрата организация, създаде на от народните съвети и директорите на училищата, при активното включване на обществеността, в редица села въпросът за прибиране и задържане на подлежащите на задължително обучение деца е решен. На много места обаче тази задача се подценява. Всяка година на 15 септември в Главиница, Паисиево, Тутракан и другаде не постъпват в училище по повече от двадесет деца. Директорите на училищата трябва незабавно да предложат на изпълнителните съвети на родните съвети ефикасни мерки за прибиране на всички подлежащи.

Главна роля при организирането и провеждането на учебно-възпитателната работа играе учителят. С всяка година расте броят на редовните и добре подготвени учители, расте броят на директорите с подчертано добри успехи в работата си. Но и за следващата учебна година ще се назначават директори с малък опит, учители без необходимия ценз и подготовка. Недостатъчни са разпределените 154 млади специалисти за попълване на вакантните учителски места. Затова сега отдел „Народна просвета" полага усилия за задържане на редовните учители от други окръзи и за привличане на учители от окръзи, наситени с кадри.

Повишаването на квалификацията на учителите през лятото е част от постоянната им грижа за подобряване на педагогическото им майсторство. В институтите за усъвършенстване на учителите в София и Варна и в окръжните курсове, организирани от училищните инспектори, ще опреснят знанията си с много новости от педагогическата практика и теория голям брой учители. Но наред с това е необходимо всеки работник на народното образование да използува най-разумно лятната ваканция за пълноценна почивка и самообразование.

За да бъде успешна и по-плодотворна новата учебна година, кадрите в системата на народното образование трябва да заработят с пълни сили, с високо съзнание и отговорност на партийни и държавни пълномощници за формиране личността на новия граждани.

СОЛИДАРНОСТ С ВИЕТНАМ

Център в подготовката и провеждането на световния младежки фестивал в София е солидарността на младото поколение с героичната борба на виетнамския народ, както и на всички народи, воюващи за свобода и независимост.

Още през март т. г. в Будапеща се състоя извънредно заседание на изпълкома на Световната федерация на демократичната младеж, обединяваща в своите редици около триста национални младежки организации с над сто и един милиона членове. Решено бе да се засили борбата на световната младеж за мир във Виетнам и за превръщането на фестивала в ярка демонстрация на единството и солидарността с борбата на виетнамския народ и неговата младеж.

Решението намери широк отклик сред световната младеж, която организира „месец на хиляда младежки демонстрации против американската агресия"; акцията „сто хиляди долара за победата на виетнамския народ" (продажба на специални марки, издадени от младежта на Фронта за национално освобождение на Южен Виетнам); кампанията за оказване на материална помощ на Виетнам „световен младежки керван" и др.

Масово движение в подкрепа на героичния народ се разгърна и в нашата страна. Достойно участие взе българската младеж в подетата от обществения комитет за солидарност с Виетнам заедно с масовите организации акция за разпространяване на помощни марки сред целия народ на стойност един милион и четиристотин хиляди лева.

Активно се включи Димитровската младеж и в акцията на централния комитет на Комсомола, националния подготвителен комитет за фестивала и редакцията на вестник „Народна младеж" за солидарност с борбата на виетнамския народ. ЦК на ДКМС изпрати на федерацията на младежта към Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам училищни и спортни съоръжения, а на федерацията на виетнамската младеж в ДР Виетнам шестдесет мотоциклета „Балкан". С доброволен труд студентите спечелиха 35 хиляди лева в помощ на героичната страна. Също със средства от доброволен труд делегатите на втората национална конференция на първенците в селското стопанство изпратиха на виетнамските си приятели санитарна линейка.

Един ден от своя напрегнат труд посветиха в помощ на виетнамския народ и неговата младеж и хиляди млади трактористи, механици, монтьори, шофьори в селското стопанство.

Двеста млади работници и специалисти от Виетнам вече няколко месеца са на специализация в наши предприятия.

Свое достойно участие в масовото движение имат и български те пионери. С най-различни прояви през седмицата за солидарност с виетнамските деца в началото на този месец те събраха средства за своите подаръци — санитарна линейка с медикаменти и автобус с ученически съоръжения.

В рамките на акцията се организират доброволни трудови дни, митинги, срещи, концерти, конкурси, спортни прояви и други.

Пратениците на световната младеж ще изразят най-спонтанно и вълнуващо своите чувства на братска солидарност през втория ден на фестивала в нашата столица, посветен на солидарността с героичния народ.

Софияни ще осъмнат на този ден, окичени с емблемата на фестивала. В местата за настаняване на делегатите ще има големи митинги. Представители на международния подготвителен комитет ще открият акцията за събиране на подписите от организациите — участнички във фестивала, под призива „за солидарност с Виетнам". С доброволен труд младежта ще изрази готовността си за подкрепа на Виетнам.

В Двореца на пионерите няколко хиляди български пионери ще участвуват в манифестацията на дружбата с виетнамските деца. Словата на ораторите ще заглъхнат сред виетнамска детска песен. Ще последва виетнамска музикална игра. Пионерите ще поднесат на представители на виетнамските делегации своите подаръци.

Делегациите на героичен Виетнам ще имат вълнуващи срещи и с български младежи от обувния завод „Девети септември", обединението „Витоша", предприятията „Електра" и „Пролетарий", металургичния комбинат „Кремиковци", с бойци от военно поделение и кооператори от Симеоново.

Предвиждат се също така срещи на виетнамската делегация с представители на делегациите, участвуващи във фестивала. Особен интерес ще предизвика срещата между младите виетнамци и американци.

На 29 юли в аулата на Софийския университет „Климент Охридски" ще бъде открита международна изложба от фотоси, рисунки и плакати за солидарност с Виетнам, както и изложба с експонати на виетнамските делегации, посветена на борбата на южновиетнамските патриоти и ДР Виетнам, против агресията на американския империализъм.

Столичните кина „Москва", „Витоша", „Изток" и „Севастопол", ще прожектират шест часа филми, посветени на борбата на виетнамския народ.

Много вълнения ще предизвикат лекоатлетическият крос „Солидарност" на стадион „Славия" и щафетата „Солидарност", която ще завърши на площада пред зала „Универсиада" по време на митинга с участието на 15 000 фестивалци и хиляди български младежи и граждани. Пратениците на виетнамската младеж ще се отправят пеш за митинга от студентските общежития на четвърти километър. Те ще заемат своите места на трибуната пред залата, минавайки през шпалир от фестивалци и български младежи. След речите на ораторите представител на международния подготвителен комитет ще прочете апел „за солидарност с Виетнам", обявявайки идеята за провеждане на международната конференция за солидарност с героичната страна в края на тази година.

След концерта, изпълнен от виетнамски младежи и девойки, в множеството ще се появи победителят от щафетата „Солидарност" със своя екскорт, носейки знамето на солидарността. И това знаме ще бъде връчено на представител на виетнамската младеж. В този миг български хор ще изпълни песента за солидарност с Виетнам.

Вечерта шестнадесет тематични международни концерта ще бъдат посветени на Виетнам.

Изобщо през десетте дни на фестивала центърът на проявите ще бъде солидарността с героичния народ. Виетнамските пратеници ще организират свой постоянно действуващ център. Темата за Виетнам ще бъде най-актуалната на дискусии и разговори, на изложби и културни прояви. Предвижда се на шести август — последния фестивален ден, преди да бъде свалено фестивалното знаме, да се състои пресконференция за резултатите от проведените акции за солидарност с Виетнам.

Танцьорите от Ансамбъла на Филип Кутев достойно ще представят самобитното ни изкуство на фестивала.

Активен пропагандатор

Програмният отговорник Тодор Георгиев почти всяка вечер се отбива в радиоуредбата на Старо село. Повече от година вече той говаря за местните радиопредавания. Доволни са от тях притежателите на радиоточки, та може би и затова техният брой — 220, се е запазил през последните години.

И в плановете за предстоящото тримесечие са предвидени интересни предавания. Между тях особено място ще заемат тези, които са посветени на Деветия световен младежки фестивал, за 25-годишнината от социалистическата революция в България. Разбира се, не бива да се премълчи фактът, че както на много други места, понякога и тук програмният отговорник трудно осигурява материали за някои предавания, защото твърде малко съдействие му оказват специалистите в селото. Най-интересни негови помощници си остават пионерите.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

Шчечинските корабостроителни заводи в Полша празнуват своята двадесетгодишнина. Напълно разрушени през войната, те са били наново възстановени през 1948 година, когато е бил пуснат и първият кораб „Олива". Оттогава корабостроителите от Шчечин са построили 160 кораба, много от които са за чужди държави.

Да предотвратим нещастните случаи

С настъпването на летните дни водите на Дунава и на другите водохранилища все по-активно се използуват за къпане. Но мерките, които се вземат за предотвратяване на удавяния от от говорните лица и ведомства, са крайно незадоволителни и затова напоследък зачестиха нещастните случаи.

Само за 14 дни, от 6 до 20 юни, в Силистренски район са допуснати три удавяния. На 6 юни осмите класове от училище „Отец Паисий" били на практика във фермите на ДЗС—Силистра. Учениците Румен Нейчев и Славчо Николов използували временното отсъствие на класния си ръководител Лиляна Първанова, напуснали групата и отишли да се къпят в местността „Златна тона". Въпреки наличието на табели, забраняващи къпането поради наличието на много подмоли, тези ученици влезли в Дунава. И... Нейчев се удавил.

На 19 юни Неджип Салиев Кетен след употреба на голямо количество алкохол отишел да се къпе в язовира на село Иширково. И се удавил.

Случаят с Георги Георгиев Георгиев, ученик от II курс на ССТ—Силистра, е още по-фрапиращ. Той се удавил в плувния басейн на Силистра; хвърлил се на дълбочина 1, 70 метра, но ударил главата си в дъното и не можал да използува. Удавил се, въпреки наличието на спасител.

Причините за първите два случая се дължат на факта, че местата за къпане не са обезопасени. Поставянето на табелки само не е единственото и най-правилно разрешение на въпроса. Нужно е наред с това да се провежда разяснителна работа, да се упражнява по-пряк контрол. Тази дейност трябва да се върши от изпълнителните комитети на народните съвети, от комитетите по водно спасяване, каквито трябва да има във всеки народен съвет, на чиито територии има водни площи.

За предотвратяване на това тревожно положение народните съвети, БЧК, БСФС, МВР и другите заинтересовани ведомства трябва да вземат бързи мерки. Нужно е да се отстранят допуснатите слабости. Окръжната комисия по водно спасяване да вземе мерки за активизиране както на своята работа, така и на дейността на местните комисии. Къде го опасните места за къпане все още не са обозначени, веднага трябва да се обозначат, да се засили контролът над тях.

В тази насока е нужна помощта на цялата общественост. Особено сега, през лятната ваканция, контролът на родителите трябва да стане още по-зорък.

Нужно е да се разбере от всеки родител, от всеки гражданин, че къпането обезателно трябва да става на определени места, и то във времето, когато работи спасителната служба, при точно спазване указанията на спасителите. В никакъв случай не бива да се разрешава на пияни лица да се къпят, защото последиците те за тях могат да бъдат непоправими.

Не бива да се разрешава на никого да мести, хвърля или унищожава поставените по решение на народните съвети табелки, обозначаващи опасните места за къпане.

Към нарушителите на тези норми трябва да се създаде непримиримост. Само при такава обстановка къпането и плуването биха се превърнали в истинско удоволствие. Само тогава биха се свели до минимум възможностите за злополуки и удавяния.

майор Руси СЛАВОВ

При граничарите

Наскоро около тридесет комсомолци-ученици от село Кайнарджа посетиха южната ни граница. Целта беше да им се връчат комсомолските билети на граничната застава Синеморец, Бургаско. Много се вълнуваха младежите, защото им предстоеше да се срещнат с граничарите, с които имат взаимно шефство. Групата се водеше от заместник-секретаря на общинския комитет на Комсомола Илия Попов.

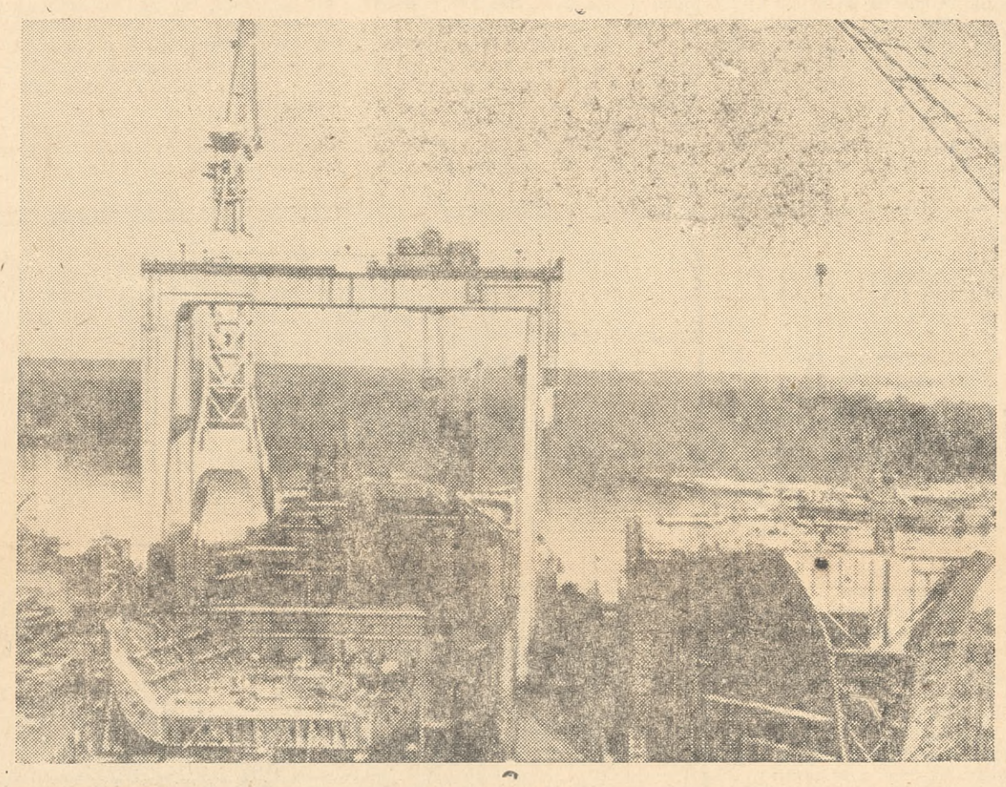
Комсомолците бяха посрещнати от група граничари още в Ахтопол. При пристигането ги приветствува командирът на заставата. Вечеряха заедно с граничарите, след което бяха разквартирувани в селото.

На другия ден се запознаха с живота на граничарите. Ходиха в спалните помещения, при гълбите, при граничарските кучета, при конете. Разказаха им как охраняват държавната граница и водят борба с нейните нарушители. С особен интерес кайнарджанци слушаха за своя съселянин, комсомолеца Любен Николчев, който служил на същото място и заловил двама нарушители.

След обяд всички се събраха в Димитровската стая. Офицерът Гроздев им говори за значението на комсомолската карта — че трябва да я пазят като зеницата на очите си, разказа също за героите на РМС. Най-напред се връчиха комсомолските карти на секретарите на дружествата Митко Николов и Гинка Костадинова. Всички много се вълнуваха. Кайнарджанци изнесоха литературно-музикална програма. Пяха се песни, рецитираха се стихотворения. Младежите подариха на граничарите албум със снимки, картини, лакомства. Направиха си заедно снимки за спомен. Срещата завърши с кръшни хора.

Слънцето залязваше, лъчите му осветяваха възвишенията на Странджа планина. Потрепваха вековните буки. Автобусът се движеше покрай морето, където вълните с трясък се разбиваха в брега. Младежите се любуваха на красивата гледка и бяха щастливи, че получиха комсомолските си билети на южната граница.

Димитър КОВАЧЕВ

По следите на нашата критика

„Газираните напитки не достигат"

Под това заглавие в брой 68 на вестник „Силистренска трибуна" от 13 юни тази година по местихме критична бележка. Във връзка с това Градският народен съвет в Тутракан ни отговори следното:

„Изнесеното в докладната отговаря на истината.

Вярно е, че оранжада и кока-кола няма в достатъчни количества. Причината е, че тези два артикула се доставят от гр. Толбухин, откъдето през настоящия сезон отпускат напитки в ограничени количества.

Понастоящем усилено се работи за довършването на новия цех на ГПК „Наркооп", където ще се произвеждат девет вида безалкохолни напитки. С откриването на цеха към 15 юли смятаме, че ще се сложи край на досегашните затруднения по снабдяването на населението от района на гр. Тутракан с безалкохолни напитки."

ХИГИЕНА, ХИГИЕНА И ОЩЕ НЯКОИ НЕЩА ОКОЛО ХИГИЕНАТА

Ако решим да пишем въобще за хигиената в града, ще трябва така дълго да се разпростреме, че нито място щени стигне, нито пък ще го решим, колкото и да пишем. То и ГНС решава и пише доклад след доклад и пак си е същото. Сега ще се ограничим само с хигиената в нашите представителни ресторанти, които посетихме по никое време, както благоволи да се изрази управителят на ресторант „Златна Добруджа", тоест в неделя вечерта.

...Неделя е. Неделя вечер. Хората са си направили вече седмичната почивка, обсъдили са последните новини и резултати от мачовете, срещнали са се с приятели и отиват просто по навик в някой от ресторантите на града да пият по една бира и сложат един нормален завършек на неделната си почивка. Едни отиват в плаващия ресторант, други в „Дунав", трети в „Златна Добруджа", четвърти в „Механата" или „Албена". Избор богат, всеки според предпочитанията си. В неделя вечерта ресторантите имат най-много работа, реализират най-голям оборот през седмицата и, разбира се, на келнерите се налага да обслужат най-голям брой клиенти. И докато те обслужват клиентите, докато оркестрите за кой ли път повтарят репертоара си, ние ще надникнем в кухните на ресторантите. Защото интересни неща могат да се намерят в тези кухни, пък и не само в тях, ами да речем и в хладилниците, и в бюфетите, и т. н. Но преди да ви запознаем с подробности, ще направим няколко общи изводи.

Първо и преди всичко кухните са, меко казано, едни малки мухарници. Вярно, през лятото мухи много. Но вярно е, че има и разни начини за избиването им. Може би сани тарната намеса в ресторантите ще бъде по-осезателна, за щото не ние трябва да обясняваме какво зло са мухите. Най-голямо внимание трябва да се обърне на плаващия ресторант, кухнята на който е един малък кошер. В този ресторант е крайно време да се ремонтира и мивката, за да не си режат ръцете хората, като мият чиниите, и водата да не изтича по пода, ами там, където трябва да изтича водата от една мивка. Но това вече не е работа на санитарните органи, а на „Здрава урана".

Драги граждани на Силистра. Обръщайте внимание на чашите, преди да започнете да пиете питиетата си. Защото въпреки изричното нареждане, ние намерихме в абсолютно всички ресторанти ощърбени чаши, които при невнимателна употреба носят неприятни физически последствия. И се вглеждайте повече в ястията. Защото пак, въпреки изричното нареждане келнерките да носят касинки, не е изключено да се натъкнете на тупирани и нетупирани коси — руси, черни или кестеняви в ястията си. И кога ли тези сервитьорки ще престанат да поднасят заедно с порциите, макар и незначителни части от прическите си, при което, съгласете се, става доста неприятно.

Във всички ресторанти, без изключение, се сервират порциите на етажи. Сега ще ви обясним как става това. На таблата се нареждат да речем осем порции кебапчета или нещо друго. Това е първият етаж, а след това върху него се нареждат още толкова, след това още толкова и още толкова — според силите на келнера. При това нареждане дъната на горните етажи чинии лягат върху кебапчетата, кюфтетата, надениците или другите мезета от долните етажи, и, разбира се, се сервират. И ние ги ядем — голяма работа, че една чиния е изтрила дъното си в порцията. Това важи в най-голяма степен за ресторант „Златна Добруджа". Вярно е, че там хората са повече, разстоянието е поголямо, но нали таблите са за това — да могат повече порции да се наредят в тях. Но не и на етажи! Трябва да отучим келнерите да ни сервират на етажи, защото надяваме се, че никой не желае да консумира измърсени порции. Впрочем, очакваме и порешителната намеса както на „Здрава храна", така и на ХЕИ-то.

За съжаление открихме и мръсни вилици и лъжици. В ресторант „Дунав" не бяха мръсни, но немалка част от тях са ръждясали. И въпреки това се поднасят за употреба. Нима няма толкова пари, че да се закупят никелирани прибори за храна. Железните вилици и лъжици хората отдавна ги изхвърлиха от домовете си. Но по-лоша е работата в „Златна Добруджа". Там ги имат никелираните прибори, но някак си в бързането не ги доизмиват добре. Нали се изтърсвали след това. Да, ама в това бързане май както се мият, така се и бършат и... тръгват недоизмитите прибори към клиентите. Като прибавим намерените яйца в кухнята, вместо в подготвителната, като прибавим и замърсения чист шибър, от който се подават готовите порции, и на края, като прибавим и намерените развалени шишчета в хладилника на този ресторант, ще видим, че там май са се поскарали с хигиената и вероятно ще се наложи един подействен санитарен контрол и по-чести проверки, разбира се. Впрочем, ако другарите от „Златна Добруджа" желаят да се убедят, че наистина може да се поддържа ред и чистота в кухнята, нека посетят ресторант „Албена"—там наистина се грижат хората за тази чистота.

Преди да завършим, искаме да обърнем вниманието на всички върху едно заведение, което на времето бе предназначено за клуб на културните дейци и впоследствие се превърна в картоиграчница. Става дума за заведението под ресторант „Дунав". Мръсотията там се налага от пръв поглед. Джезвета за кафе мръсни, покривките мръсни, складът разхвърлян и мръсен, мивката също, но в най-окаяно положение е подът — ужасно замърсен, на места дори хлътнал. Ясно е защо културните дейци не стъпват там и са го предоставили на картоиграчите. Може би „Културен отдих", а и ГНС ще се позамислят малко върху тази форма на „културно" развличане на трудещите се. Интересно, кое ли е наложило откриването на специално заведение за картаджиите, като знаем например, че комсомолците в Силистра все още нямат така необходимите им помещения за провеждането на своите мероприятия. Ние сме абсолютно убедени, че те няма да играят карти, ако го имат този клуб.

И две думи за оркестрите и певиците. Докога?!? Познат до втръсване репертоар от всички оркестри в нашите ресторанти. Една след друга се сменят певиците — коя от коя по-лоша. Защо? Нима бюро „Естрада" в Русе има само посредствени певици и нима няма кой да поиска по-добри? Скука и еднообразие лъха от програмите на съставите от „Дунав" и „Златна Добруджа", не по-добър е и уж битовият състав в „Механата". А сега в „Златна Добруджа" една певица се подвизава с полуфалшивото интерпретира не на италиански певци. Добре, че авторите на песните са далече — иначе биха се отказали публично от тях. Но тя е най-добрата — другите две от „Дунав" и „Механата" са още по-лоши.

Както виждате, доста неща се виждат около хигиената. И лошото е това, че не са непоправими — трябва повече съзнание, старание и контрол, разбира се. За да издаваме всички ние, силистренски те граждани, с удоволствие в нашите ресторанти, и когато си отиваме, да не си помрачаваме празничното настроение с такива „дребни" и не особено трудни за отстраняване неща.

Иван ПЕТРОВ,
инспектор по хигиена на храненето от ХЕИ.

Николай ЗЛАТЕВ,
в. „Силистренска трибуна"

Навременна беседа

През тази година в Тутракан са взети по-сериозни мерки за предотвратяване на удавянията. Пред учениците от пионерската дружина в училище „Стефан Караджа" беседа изнесе фелдшерката Катя Сараманчева. Тя запозна пионерите с начините за оказване на първа помощ на пострадал във водата.

Беседата на Катя Сараманчева е повече от навременна. Но наред с това своя контрол трябва още повече да засилят и родителите.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Прогнозирането — научен метод за ръководство на селското стопанство

Във връзка с изпълнението на постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет от 16 март 1967 година „За по-нататъшното ускоряване на техническия прогрес на НР България" в областта на селското стопанство, представител на БТА беседва тези дни с министъра на земеделието Никола Палагачев.

Планирането, каза министър Палагачев, както е известно, е основен белег на социалистическата система. Досега обаче то страдаше от някои сериозни недъзи и не винаги отразяваше напълно постиженията на науката и техническия прогрес. В много случаи при изготвянето на плана ние не разполагахме с подробни проучвания за тенденциите в развитието на отделните отрасли както в нашата страна, така и в световен мащаб. Нашият и световният опит показват вече недвусмислено, че без строго научно предвиждане, или както сме приели да казваме, без научно прогнозиране, ние рискуваме да се изправим пред много сериозни несполуки.

Прогнозирането като научен метод за ръководство на селското стопанство е съвсем нова работа. До преди една година така ва задача изобщо не бе поставяна.

Сега организацията и научно-методическото ръководство на изследователската работа по прогнозирането в селското стопанство у нас вече се осъществява от специален орган — научно-мето дичен съвет. Непосредствената научноизследователска работа е възложена на специализираните отраслови институти и някои опитни станции, които разработват прогнозите за развитието на отделни отрасли или култури. В тях са включени най-изтъкнати наши учени с различни профили: аграрикономисти, механизатори, хидротехници, почвоведи, агрохимици, селекционери, животновъди и т. н.

Тъй като въпросите на прогнозирането в областта на селското стопанство са твърде сложни и са във взаимна връзка и обусловеност с редица други отрасли на народното стопанство, към Министерството на земеделието е създадена междуведомствена оперативна комисия, която периодически обсъжда и решава всички възникнали въпроси.

В селското стопанство на нашата страна са застъпени много отрасли и се отглеждат най-различни земеделски култури и селскостопански животни. Обект на прогнозирането обаче засега са само най-важните от тях: пшеница, царевица, ечемик, захарно цвекло, слънчоглед, памук, тютюн, домати, пипер, оранжерийно производство, картофи, фасул, ябълка, слива, праскова, лозарство, говедовъдство, свиневъдство, овцевъдство, птицевъдство, коневъдство, бубарство, люцерна, сорго и естествени ливади.

Освен научните прогнози за основните отрасли и култури, някои от специализираните научноизследователски институти разработват и така наречените хоризонтални прогнози за развитието на основните въпроси на почвознанието, хидротехниката, растителната и ветеринарната защита, механизацията и т. н.

Освен тези хоризонтални прогнози, в различните министерства и обединения се разработват прогнози за отделни отрасли и дейности, които имат пряко или косвено отношение към селското стопанство. Те ще могат да се използуват за съставянето на цялостна прогноза за развитието на селското стопанство. А тази обща прогноза ще бъде модел за по-пълно съчетаване и обвързаност по определени показатели за развитието на селското стопанство в перспектива и за разместването на производството по територията на страната. Така разработен този модел ще бъде реална основа за съставянето на цялостен перспективен план за селското стопанство за определен период, съчетан с останалите отрасли на народното стопанство.

Засега прогнозите се разработват за периода до 1975 г., а след това ще започне разработването и на по-дългогодишни прогнози за развитието на отделните отрасли и на селското стопанство като цяло.

Трябва да се подчертае, че научното прогнозиране е свързано със своевременна, всестранна и точна информация от най-различно естество — статистическа, икономическа, метеорологическа и т. н. Прогнозите по отношение на селскостопанското производство ще трябва да се предхождат или поне да се съпътствуват от обширни и точни проучвания на дълбоките социално-демографски изменения, които стават в нашата страна. В тези проучвания трябва да се обърне внимание на очакваните промени в количеството и структурата на потреблението на земеделските продукти и т. н.

Във всички досегашни наши разработки ние се стремим да предвидим възможния или необходимия размер на такива показатели като равнище на себестойността, на рентабилността, на производителността на труда, икономическа структура на общата продукция. Във връзка с това ние си даваме сметка за твърде много неизвестни: обща продукция, средни добиви и средна продуктивност, работно време и свързаната с него производителност на труда, елементи на материални разходи и т. н.

Нашият опит потвърждава общоизвестния факт за тясната връзка между прогнозирането и планирането и едновременно с това той потвърждава и необходимостта от още по-точното разграничаване между тях. Ние споделяме схващането, че ако използуваме понятията стратегия и тактика, то би следвало да определим плана като тактическо изпълнение на стратегическите цели на икономическото развитие, набелязани чрез прогнозирането.

Естествено логическо продължение на концепцията за връзките и различията между плана и прогнозата е разбирането, че един или друг вариант на прогноза е по същество модел на една възможна специализация на селското стопанското производство, на едно или друго териториално разположение на отраслите и културите и че практическото осъществяване на набелязаните в прогнозата цели изисква съответна рационална система за водене на селското стопанство. Затова успоредно с работата по прогнозите се извършва научноизследователска работа и в две други направления: окончателно очертаване на микрорайоните и разработване за всеки район на подходяща система за водене на селското стопанство. Работата по микрорайонирането е към свой край. Сега се формират колективите от научни работници и специалисти за разработване на системи за водене на селското стопанство по окръзи. Работата ще се извърши по единна методика.

Колегията на Министерството на земеделието и Президиумът на Академията на селскостопанските науки приеха вече прогнозите за развитието на пшеницата, ечемика, царевицата, слънчогледа, захарното цвекло, памука, пипера, доматите, картофите, сливите, прасковите. На основата на съставените прогнози за птицевъдството и свиневъдството бяха разработени и приети от Министерския съвет конкретни програми за развитието на тези отрасли до 1972 г.

Всяка от разработените прогнози се защитава пред широк кръг специалисти. Дискусиите върху основните проблеми са повод за един сериозен размисъл върху нашето земеделие. Тези дискусии показаха, че прогнозирането на селското стопанство е наистина една изключително важна задача, сполучливото решение на която ще доведе действително до научно ръководство на социалистическото ни земеделие. В това се заключава големият смисъл и неоценимото значение на прогнозите.

Симеон СИМЕОНОВ

Приносът на овчарите

Високи производствени и финансови резултати постигнаха и отчетоха шестте колектива на овцефермите при ТКЗС — Тутракан както по отношение на вълнодобива, така и по стоковата реализация.

Тези успехи са резултат на положените грижи от добрите животновъди, съчетани с подобреното хранене и гледане на овцете, прилагане на развъдно-подобрителната работа и социалистическото съревнование.

Ето защо сега колективите се поздравяват с хубави постижения. Те предадоха на изкупвателната организация 22 478 кг висококачествена вълна за 133 772 лева, при план 118 689 лева. От тазгодишната вълна 92 на сто е окачествена и приета като мериносова и мериносоподобна. А и като първи клас е приета и изплатена по 7 лева 10 270 кг от нея, което се равнява на 54 процента от общата стойност на продадената вълна.

Най-висок среден настриг от дзвиска получи Иван Захариев от Антимово — по 8 кг. при план 6,8 кг и Христо Иванов от също то село по 7,5 кг. Първенци на фермата в с. Дунавец са Вълчо Иванов и Трифон Георгиев, които настригаха по 5,5 кг при план 5. Похвални са резултатите на Иван Донев, Расим Расимов и Юсеин Даилов от Търновци, на Тодор Ганев и Христо Недев от Пожарево. Всичко това е и награда за търпеливото понасяне капризите на зимата и големите летни горещини. Награда за мирния и неуморен труд. Получените в повече приходи в настоящия труден момент подпомагат борбата, която тутраканските кооператори водят за компенсиране на загубите от сушата.

Живко ТРУШЕВ

ДЛЪЖНИК НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ В ДУЛОВО

Колко трудно е да бъдеш длъжник. Това особено важи за хората, които работят в търговския сектор, на които е възложено общественото задължение и грижа, да снабдяват хората с всичко от първа необходимост. Самата търговска дейност е едно непрекъснато общуване на потребители и снабдители. Разбира се, тази дейност не всякога може да бъде безупречна. Но хубаво е, когато усилията са насочени към постоянно изучаване потребностите на хората и непрекъснатото им задоволяване. Нали след като е свършил работният ден в предприятие то, учреждението или организацията, се налага да се отбием за покупки в магазина, сладкарницата, и то с надежда, че ще намерим това, което ни трябва. Но случва се, че вместо да излезеш от магазина доволен, отиваш си огорчен от обичайния отговор „няма".

С такива мисли и чувства тръгват обикновено купувачите в Дулово за магазините и после излизат от тях.

Разбира се, ще бъде черногледство, ако не си дадем сметка колко много е направено за подобряването на търговската мрежа в Дулово. Успехите са налице, но налице са и постоянно растящите потребности на хората, на повишената им покупателна възможност, на желанието им да живеят все по-добре и по-добре з а д о в о л е н и. И когато заедно с нуждите на хората не расте и не се развива търговската дейност, тя не може да отговори на изискванията на потребителите — тогава настъпва разрив в добрите отношения на клиенти и търговци.

Дулово е млад и все още малък град, но постоянно расте броят на неговите жители и логично е да се помисли и за ръста на неговата търговска мрежа. Сега е летен сезон и търсенето на зеленчуци в прясно състояние е голямо. Ала мъчителни са опашките пред магазина на „Булгарплод", намиращ се до горското стопанство, защото в кварталите към гарата няма открит о щ е един магазин за плодове и зеленчуци. В центъра на града до площада повече от два месеца строят павилион за плодове и зеленчуци, но кой знае докога хората от Дулово ще го гледат незареден и без продавач. Освен това мястото на този павилион не беше там.

В нашия град всичко на всичко има само един железарски магазин. И е крайно неправилно да се мисли, че само с този единствен магазин за железарски стоки ще може да се задоволяват нуждите на дуловчани. Този магазин е разположен на северния край на града, докато южният край на града е на повече от 2 километра.

В квартала до джамията неотдавна беше завършена хубава търговска сграда, където бе обзаведена и пусната в действие питейна продавница. А останалите помещения за манифактура и гастронома все още не са напълно обзаведени и заредени със стока. Явно е, че се шири една неоправдана мудност, от която търговската организация може само да губи, а интересите на потребителите са накърнени.

Срещу сградата на горското стопанство неотдавна беше преместен магазинът за продажба на хляб и мляко. Но в този магазин сега се продават закуски, тютюн, хляб, прясно и кисело мляко, лимонада, боб, плодови консерви, брашно, подправки, пчелен мед и още много други стоки. Това до голяма степен затруднява продавачката за бързото обслужване на клиентите, създават се големи опашки и нежелани разправии. Особено лошо е положението пред този магазин съботен ден и в други предпразнични дни, когато се продава хляб за два дни само до 14 часа.

Ако отидеш за обувки, също ще трябва да чакаш на опашка, защото в Дулово има само един обущарски магазин. А такъв щанд може да бъде обзаведен и в новата търговска сграда в южната част на града.

Някои стоки понякога се доставят в ограничено количество и често пъти те не могат да достигнат до широкия кръг купувачи, а се продават на по-близки и познати хора. Така хората се принуждават да ходят и ги търсят в складовете на ОТП, което е неправилно.

Сиренето не навсякъде в гастрономите се продава, след като е извадено от саламурата в специална за целта тава, а направо се взема от тенекията заедно със саламура.

Повдиган е въпросът и за закуските и за тяхното качество, но все още жителите на нашия град не могат да почувствуват някакви промени.

Хлябът не всякога е качествен, а смачкан, нацепен и замърсен. При консумацията му се налага да изхвърляме значителна част. Необходимо е да се вземат мерки и се подобри работата по производството и транспортирането на хляба.

Незадоволително е и зареждането на магазините със стоки от първа необходимост, и то дребни на глед, но отнасящи се до насъщните човешки нужди.

Време е да се помисли и за отделяне продажбата на електроматериалите от мебелите, за да се даде по-голяма възможност на обособените магазини да предоставят за избор и покупка на хората повече и по-разнообразни стоки. Нужен е прелом в работата на Наркооп — Дулово и в правилната разстановка на магазините в целия град, в тяхното навременно зареждане с най-разнообразни стоки за широко потребление от населението. Докога тези нерешени въпроси в търговията ще бъдат оставяни в забвение? Докога търговската организация в Дулово ще бъде длъжник на нуждите на хората?

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

След дългия и упорит труд по създаването на електронния калкулатор любопитно е и да изпитам някое аритметично действие. Такова едно „любопитно" пресмятане е заснел обективът на нашия фоторепортер.

Резерв за намаляване загубите от сушата

Кооперативът в с. Голеш разполага с обширни пасища и мери. По тях от ранна пролет до късна есен пасат стадата на стопанството и животните от личното стопанство на кооператорите.

Правилното използуване на пасищата и мерите за лагерно от гледане на животните тази година е особено наложително. Само така ще се постигнат икономии на фураж. Затова стопанското ръководство и специалистите решиха още в началото на месец май да изведат на лагер всички непродуктивни животни. Така се създаде възможност по-голямата част от люцерната да се прибере за зимата. Сега в пасищата се отглеждат 160 телета, 60 крави от сухостойната група, 70 юници за разплод, 1 200 шилета и 1 420 агнета. Повечето от лагерите са водоснабдени с чиста вода. Използуват се и наличните естествени водоизточници в Брестакската мера. Там, където няма вода, тя се доставя с цистерни.

Грижите, които животновъдите полагат за стадата, са резултатни. Димитър Недков, Стоян Славов, Иван Дяков и Георги Дойчев получават между 750-800 грама среднодневен прираст при телетата. Гледачите на юници Кръстю Петров и Колю Дончев постигнаха по 850-900 грама среднодневен прираст от животно. Хубави успехи имат и пастирите на шилета. Средно от едно шиле е настригано от 5, 5 до 6 кг вълна. Най-добри резултати е постигнал комунистът Кадир Небиев. От 255 шилета той настригa средно по 6 кг вълна. Заедно с Осман Яибов и Арун Ибрямов той се грижи за около 650 шилета, които са на лагер в местността „Брестак".

Падналите напоследък валежи чувствително ще подобрят пашата. Това ще спомогне за получаване на повече и по-евтина животинска продукция, с което ще се компенсират част от загубите, причинени от сушата.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Надеждно строителко попълнение

Тримесечната градостроителна школа в Силистра обучава вече шестия си поред ен и втори за тази година курс. При набирането на хората сега бяха срещнати известни трудности, но вече се обучават 31 младежи, предимно отслужили военната си служба. Те с интерес усвояват преподавания им материал и показват добри практически познания.

За курсистите са създадени добри битови условия. Преподавателите с голямо старание подготвят и изнасят лекциите си.

Резултатите от взаимните усилия на преподаватели и курсисти са обнадеждаващи. Всички усвояват много добре материала, но има и отличници като Иван Владимиров, Илко Бонев, Насуф Мехмедов, Наим Юсеинов, Демир Маджаков и други.

Още отсега се говори в школата и управлението на строителната организация, че този випуск ще даде добро попълнение.

Георги НИКОЛОВ

Нова сервизна работилница

Механизацията на управленческия труд доведе до голямо струпване на пишещи и сметачни машини в канцеларите на предприятията, организациите и учреждения. Въпреки това доскоро в Силистра не съществуваше сервизна работилница за поправката им в случай на повреда. В по-голямата част ремонтът се извършваше в съседните окръжни центрове.

От няколко дни в старата сграда на пощата се откри сервизна работилница — клон на предприятието за ремонт на пишещи и сметачни машини, чиего седалище е в София. Тук освен сметачните електрически и ръчни машини от познатия тип, ще се извършва ремонт и на електронните калкулатори „Елка", произвеждани от силистренския завод „Оргтехника".

Паралелно с обзавеждането с необходимите инструменти и апаратури, в работилницата се приемат за ремонт всички видове пишещи и сметачни машини.

Св. ПЕТРОВ

Модерна зърноплощадка

Още отдалеч грамадната сграда на една сушилня привлича вниманието на всеки пътник, който минава през с. Иширково. Като някоя кула тя е застанала на от срещния хълм и буди интерес у хората. Любопитни са кооператорите, които идват да видят тази нова механизация на зърноплощадката, където по-рано през тази кампания работеха десетки кооператори. Новото си пробива път чрез модерната селскостопанска техника, благодарение на която кооператорите се освобождават от тежка физическа работа и производителността на труда се увеличава.

Желанието, което гореше у мен да видя тази новост в Иширковското стопанство, ме накара да я посетя. На старата циментова площадка е монтирана тази сложна механизация. Голямо впечатление ми направи малкият брой на хората, които работеха тук.

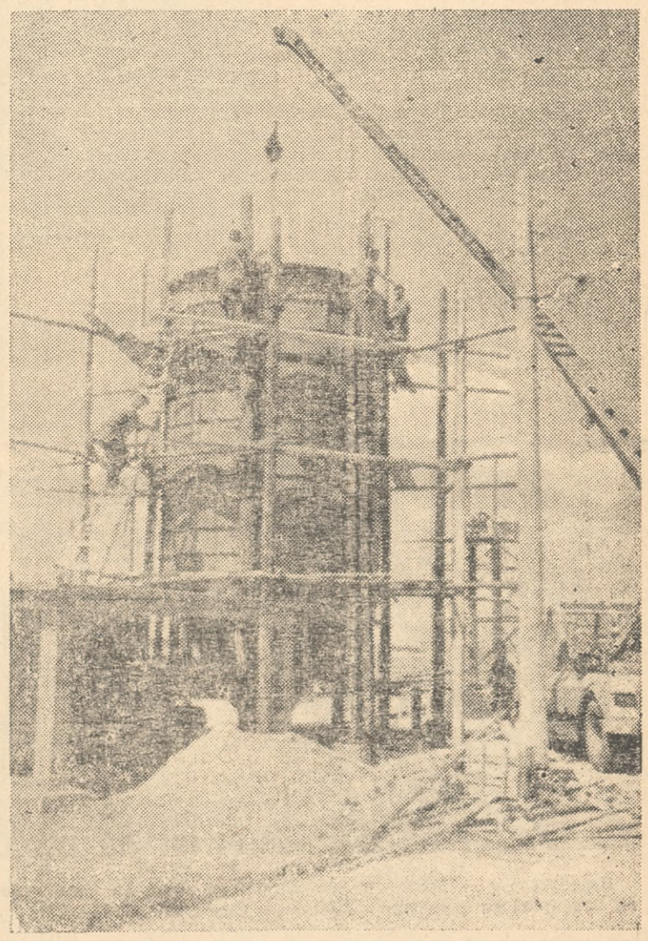
На площадката ме срещна черноко момък — комсомолецът Ахмед Мустафов, техническият отговорник на зърноплощадката. Освен него тук работят още двама кооператори Димитър Ганчев и Сава Начев.

— В този земен бункер — казва младият момък — се изсипва овършаното зърно от блока. В дъното му има един шибър за изтичане на зърното върху елеватор, чрез който се изпраща нагоре. Оттук то пада на една тръба с наклон, която в края има разпределител с два шибъра. Оттам зърното се изпраща на двете зърноочистачни машини „ОВ—20". При евентуален дефект на една от машините, шибърът от съответния провод се затваря.

Почистеното зърно от двете машини се събира в друг земен бункер. Обемът на този бункер е около пет пъти по-малък от първия. И този бункер както първия има шибър и елеватор за транспортиране на зърното на височина до 5 м. На тази височина според влажността му то се разпределя на две места посредством един разпределител. Щом влагата отговаря на държавния стандарт, зърното не се нуждае от сушене. Тогава чрез един шнек се изпраща в друг надземен бункер от около 20 т. От него се експедира за държавните складове или кооперативния хамбар.

Как се подсушава влажното зърно? Тук работата е по-сложна. Когато зърното е влажно, посредством елеватор се издига нагоре около 14-15 м височина и се подава на сушилнята. Тя е висока около 15 м. В нея се вкарва сила на въздушна струя чрез един вентилатор и се разпределя равномерно по 10 малки тръби, които са монтирани вертикално околовръст на сушилнята. На тях има малки отвори, през които излиза топлият въздух и изсушава циркулиращото 40 тона зърно. По такъв начин в продължение на няколко часа (зависи каква е влагата) зърното се изсушава според изискванията на БДС.

— Вече изпратихме първите 180 тона пшеница на държавата — казва бригадирът на комплексната бригада др. Нечо Славов. Благодарение на тази механизация, в Иширково жътвата на пшеницата започна по-рано, при малко по-висока влажност на зърното. Вече са пожънати над 1 000 дка площ.

НА СНИМКАТА: Строителните работници извършват последните работи по изграждането на новата сушилня.

На новата механизирана площадка всички трудови процеси са механизирани. На нея работят само трима души на смяна, от които единият техник, а останалите двама кооператори са общи работници.

С въвеждането на тази механизация ще се помогне за намаляването на трудовите разходи и ще се увеличи производителността на труда.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

ДОБРУДЖА — СЪКРОВИЩНИЦА НА ХИЛЯДОЛЕТНА КУЛТУРА

Всеки ден внушителната фасада на изложбената галерия на Гурко—1 привлича хиляди почитатели на Добруджа.

ДУМИ НЕ СТИГАТ...

Дни наред посещавам изложбата. И всеки път откривам един факт—интересът към нея расте. Посетителите идват тук, спират се, учудени от великолепието и богатството на експозицията, като че се питат какво най-напред да разгледат, край кой експонат повече да останат. Защото всичко в изложбата привлича и пленява.

...И тръгват човешките върволици. Повежда ги древността на Добруджа. Оная далечна история, свидетелка на живота в тоя край на Родината. В скътаната между Дунав и Черно море земя живели племена и народи — създатели на величествена материална и духовна култура. И техни преки наследници ставаме ние, добруджанци.

— Думи не стигат да опиша всичко видяно — казва един побелял старец.

— От малък израснах в Добруджа — споделя добруджанец. —Но никога не съм предполагал, че нашата земя крие толкова интересни неща...

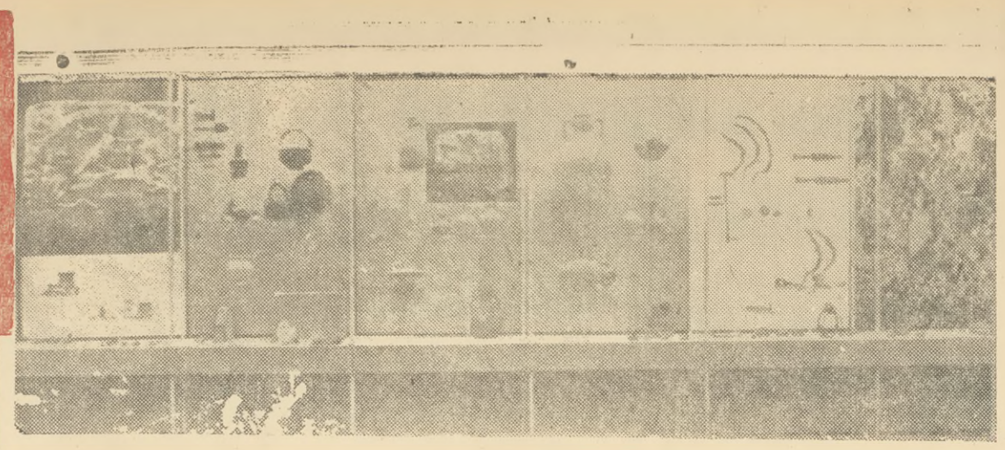
И, наистина, думи не стигат, за да се разкаже за всичко онова, което е сътворил, запазил и съхранил будният и любознателен добруджанец. Особено ярко изпъква това в етнографския раздел. Тук като че ли най-добре е показано неговото изкуство. Ненадминатата е способността на добруджанеца на майстор и ваятел в труда и боите. Който види колко много изящност и прекрасно съчетание на цветове и багри, топлота и прецизност има в носията и в оръдията на труда, не може да не завиди на богатата му фантазия и изобретателност. Вгледа ли се човек в пъстрите елеци и ризи, в дантелите и шевиците, тутакси открива обичта на добруджанката към художеството. А колко много прелест и красота има и в костюмите, свързани с народните обичаи и традиции!

Жестоката превратност на историята не е помрачила борческия дух и дълбоката вяра на добруджанеца в хубавото, неговата принадлежност към всичко българско. И гордостта му винаги е по-голяма, защото той живее в оная земя, по която преди трина десет века премина вихрената конница на хан Аспарух и създаде българската държава. В оная земя, която първа посрещна Съветската армия, дарила ни свобо дата...

Думи не стигат да се разкаже и за новото. То се среща навсякъде в Добруджа. Показано е и на изложбата. Огромните фотоси за уедрените кооперативни стопанства, за големите ферми и просторните блокове са своеобразен летопис. Летопис, който разкрива възхода на селското стопанство, показва новия живот на този край. Радват успехите и на промишлеността. Всеки посетител ахва от почуда, когато разгледа „елките", произведени в силистренския Завод за организационна техника, които са също едно унинално и ненадминато постижение на нашата страна...

Думи не стигат да се каже за всичко.

Вълчо РАДЕВ

Археологическият отдел на изложбата с над 700 експоната доказва убедително, че Добруджа е люлка на българщината.

Години — векове!

Мисли на Дора Габе

Много бележити чеда е откърмила Добруджанската земя, дали съществен принос за процъфтяването на българската култура. Тук, сред дъха на пшениците и примамливите песни на овчарските звънчета, се е родила и изживяла своето детство една от най-видните наши поетеси — ДОРА ГАБЕ. Откритата изложба за Добруджа в центъра на столицата предизвика много чувства и вълнения у нея и тя с радост ги сподели с наш представител.

Каквато и проява да има в Добруджа, тя не само ме привлича, но и силно ме вълнува. А всяко постижение, от какъвто и род да е то, ме изпълва с една вътрешна гордост, като че съм вложила нещо свое и съм взела участие в него.

Така нагледно, тъй биещо в очи се вижда огромната разлика между онова, което Добруджа беше вчера, и това, което е днес. Казвам вчера, защото времето е толкова кратко, че преобразованията на този край, на гози чуден към от нашата татковина се превръщат в чудо. Би казал човек, че сме били накрая на един век и веднага сме скочили в другия. Ние дори не можехме да мечтаем, не можехме нито да си представим, когато нейните поля се тъпчеха от чокоите-потисници, че Добруджа ще стане такава красавица, каквато я виждаме на тази изложба. Тук са представени само Толбухински и Силистренски окръг. А това далеч не е цяла Добруджа.

Преди няколко десетилетия, когато Добруджа бе откъсната от майката-земя, обикалях България и изнасях сказки за нея. Описвах природата ѝ, разказвах за добруджанци, за техния висок морал, за трудолюбието им, как геройски и достойно понасят своята тежка съдба. Ставаше ми мъчно, когато някои мислеха, че преувеличавам и отдаваха похвалите на моята поетическа фантазия.

Много бих искала също да дойде на тази изложба и да се докосне до съвременна Добруджа онзи чужденец, който присъствува на конгреса на Пенклуба през 1938 год. в Прага, и когато чу да говорим за Добруджа, извика: „Какво е това Добруджа?"

Нека ми бъде простено, ако на правя една малка забележка. Струва ми се, че недостатъчно е застъпена културата на Добруджа в миналото и сега. Какви бяха училищата тогава и какви са днес? Какви бяха къщите и плетищата някога по селата, а какви са днес? Малко са експонатите, които разказват за кипящата културна дейност в читалищата.

Трудно ми е да си представя Добруджа без Йовков, без неговите Албена и Боряна, Петър Моканина и Серафим — силни, горди, човечни. Малко мъчно ми стана, че за Йовков не прочетох нито една дума, не видях неговия образ в изложбата.

Вълнуващ разказ

В разговор с много хора, с интелигенти от София, често съм изпитвал неудовлетворение от непознаването на Добруджа. Разговорите обикновено се изчерпваха с плодородието на Добруджанската земя, с добрата или лошата реколта. Въпросът за плодородието е наистина голям, първостепенен и сам по себе си радва. Добруджанското селско стопанство постигна такива рекорди в добивите, които са чест за цялата страна. Не случайно др. Тодор Живков е изрекъл пълните с гордост думи: „Който иска да види социалистическо селско стопанство, нека да дойде в Добруджа".

Но това очевидно не е всичко. Изложбата допълва нашите представи за материалната и духовната култура на добруджанския край. Тя върши това убедително. При откриването ѝ се виждаха просълзени, светнали от възторг очи.

На мен ми се искаше да видя тук, на тази изложба, по не силуета на онзи неукротим конник, когото познавам от историята под името хан Аспарух. Той отседла коня си в Добруджанската земя и положи основите на държавата на българите.

За да бъде представата ни по-пълна, в изложбата може би трябваше да намери място някое платно или цитат от документ на един от тримата български държавници— княз Добротица, Балик, Иванко.

Тодор ГЕНЧЕВ

Красота и родолюбие!

Отзиви за изложбата

„Искам да поздравя от все сърце организаторите на чудесното патриотично дело — великолепната добруджанска експозиция".

Пеко ТАКОВ

„Красота и родолюбие — ето кое пленява тук и кое поражда благодарност".

Павел МАТЕВ

„Забележителна изложба! Тя е нагледно свидетелство за хилядолетната култура на българския народ, на успехите му в социалистическото строителство.

Желая нови успехи и разцвет".

Ал. ПУЗАНОВ
посланик на СССР

„Очарователно! След всичко видяно и преживяно думите са излишни. Нашата златна Добруджа заслужава такова внимание. Прекрасна е поетата инициатива да се уреди изложба за славното ѝ минало, светлото ѝ настояще и бъдеще".

Роска МЛАДЕНОВА, гр. Левски
Иван ДАЧЕВ — В. Търново

„Добруджа има с какво да се гордее! Тя е не само люлка на Аспаруховите българи, онгълът на делтата на Дунава, а крие хилядолетна история, изкована от труда, потта, родолюбието и дръзновението на добруджанци. Успехите на социалистическото стопанство са плод от завета на Димитров, от желанието да бъдете първи! Тези успехи не ще ви спрат, те са показатели към бъдещето, към това, което вие утре ще достигнете за ваша достойна слава".

Н. ВАСИЛЕВ, Д. ЙОРДАНОВ

„Колективът на сп. „Партиен живот" (всичкият в наличност) посети изложбата и отново изразява неизменните си чувства на възхищение от благодатната добруджанска земя, от умението и изкуството на нейните ръководители. Дерзайте!

„Едно радостно събитие! Вековната история на Добруджа е показана и „открита" за софиянци.

Т. ВУТОВ

„Това, което е показано на изложбата, не може да не те накара да се гордееш за обновеното си Отечество, да го заобичаш още повече. Изложбата е оформена с голям вкус и умение".

В. ИВАНОВА, Ст. ПЕТРОВ

В етнографския отдел са показани над 500 експоната. Тук поразяват приказното майсторство и големият вкус, вложени в облеклото и уредбата на добруджанския дом.

Липсват ми изразни средства... чудно хубаво, незабравимо!

Георги Ил. Станчев
Варна

Тази неповторима изложба за творческия дух на добруджанеца ми напомня първия урок на млад учител в добруджанско училище, където ми пораснаха крилете на обич и гордост, към всичко родно.

Иван Вировски, учител
Михайловград

Очарован съм от старинните открития, за които в миналото не сме дори помисляли.

Н. ПОПОВ

ПРОЗОРЕЦ КЪМ ЕДНО ЕТНОГРАФСКО БОГАТСТВО

Във втория раздел на изложбата е разгърнато етнографското богатство на добруджанската материална, обществена и духовна култура и изкуство. Поради вътрешни и външни преселнически движения, населението в Добруджа се е събрало от Бургаско, Ямболско, Сливенско, Котленско, Търновско и другаде. Специфичните етнографски особености, дошли от тези райони, се преплитат с традициите на коренното добруджанско население. Този процес се извършва след кръстосаните женитби. Така се формира днешната добруджанска култура, която уредниците и художници към представят чрез подбрани експонати — една колкото трудна, толкова и отговорна задача.

Посетителят се запознава с основния поминък на добруджанското население в миналото — земеделието, с характерното за Дунавското и Черноморско край брежия лозарство, с коневъдството, овцевъдството, рибарството. В остъклени витрини са показани в движение добруджански носии, съчетани с голям брой произведения на златарското изкуство.

Виждат се и характерните занаяти в Добруджа: тъкачество, керамика и резбарство. Прекрасно са оформени витрините за обичаи: лазарка, бразая от с. Гарван, кукер от с. Калипетрово и буенец от Старо село.

Етнографският раздел завършва с интериори — гостна стая — соба, „къщи" с огнища и огнищните принадлежности, навес или сайвант, с поставена под него току-що изработена, „писана" и „пееща"" добруджанска каруца, дело на изкусен майстор-железар от Толбухин.

Уредниците и художникът, според нас, въпреки някои слабости, са постигнали задачата си при подредбата на етнографските материали от великолепната изложба за Добруджа, която има общонационално и патриотично значение.

В. МАРИНОВ,
научен сътрудник в Етнографския институт на БАН

Мечтите ни станаха дела!

Отношението си към изложбата мога да изразя със следните думи: „Мечтите ни станаха дела!"

Тези думи се отнасят за оная част от изложбата, в която са показани преобразованията, извършени в периода на социалистическото строителство в Добруджа.

Ние, участниците в революционните борби за освобождението на равнината, познаваме богатствата ѝ, нейното прекрасно и трудолюбиво население. Ето защо винаги сме твърдели, че тя може да стане истински земен рай, ако се освободи от веригите на капитализма. Изложбените експонати свидетелствуват, че тези наши прогнози и мечти са имали реална основа и вече са претворени в дела.

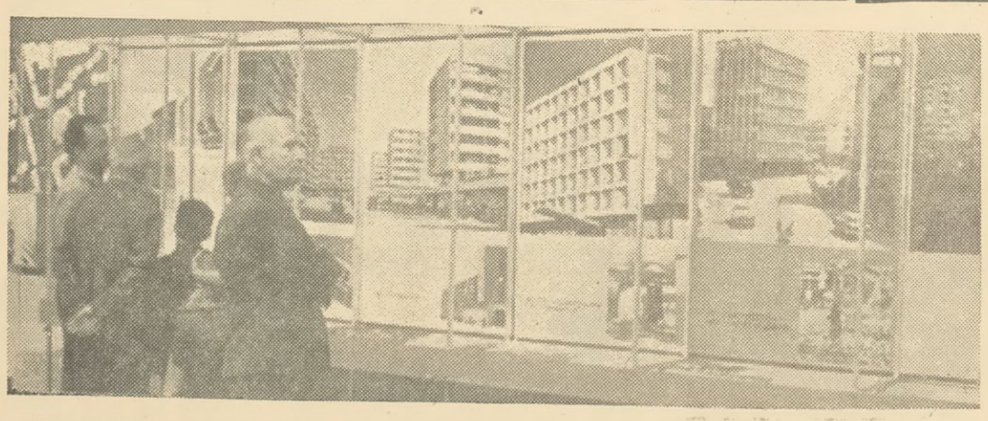
Другите два раздела на изложбата също разкриват големите постижения в областта на културно-историческото изследване. Убедени сме, че и в тази област трудолюбивите дейци на науката и културата ще разкрият още много доказателства за вековната култура в люлката на свободолюбивия български дух—Добруджа.

За живеещите в София добруджанци откриването на изложбата: „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура" беше един приятен и вълнуващ празник. Тя ги върна мислено към любимия роден край и ги въоръжи с изобилни аргументи за пропагандиране на неговите природни красоти и богатства, на неговото трудолюбиво и патриотично население.

Иван ГЕОРГИЕВ

В раздела за съвремието на Добруджа има много такива конструкции. Не конски рала, а мощни трактори браздят сега богатата добруджанска земя.

Посетителите гледат и не вярват на очите си. Нима това са някогашните бедни и схлупени занаятчийски градчета Добрич и Силистра?

Реликви от дълбока древност

Мнението на някои буржоазни историци, че Добруджа е била само коридор, по който са преминавали различни племена и народи, без да оставят следи от своята материална култура, се опровергава от множеството експонати, които блестят в изложбената зала. На първо място се откроява глиненият идол от епохата на енеолита, който поразява със съвършенството на формата си, с изящната си изработка и стилизация. Тази ранна епоха е представена и с някои характерни глинени съдове, оръдия на труда и други.

Интерес будят и показаните експонати от времето на траките: част от една колективна находка от бронзови сърпчета и брадвички, употребявани като разменно средство още преди появата на парите, тракийските триръбести стрели „скитски тип", оброчните плочки на тракийския конник, статуетката на Приак — богът на мъжката полова сила и др.

В изложбата са експонирани и уникални паметници, отнасящи се към римската епоха — култовата ръка с изображение на тракийски конник в орехова черупка, мраморна скулптурна глава, торс на Дионис, статуетки на Хеката, Диана, Херкулес, част от колективна находка от бронзови съдове, бронзовият шлем-маска. С фотоси и диапозитиви са дадени и други уникални паметници от Добруджа, които не са преносими или пък не се пазят в музеите на Силистра и Толбухин.

Ярко изпъкват паметниците от ранното българско Средновековие — оръжия, оръдия на труда, керамика и накити. Фотокопието от „Видение Исаево" нагледно доказва, че Добруджа е люлка на българската държава. Силно впечатление правят находките от Калиакра, монетата на Добротица, златните и сребърни накити, чийто славянски характер е безспорен.

Организаторите на изложбата са вложили много знания, умение и любов и с огромен успех са показали в една сбита форма цялостното историческо развитие на Добруджа и новия ѝ облик днес.

Проф. Атанас МИЛЧЕВ,
археолог, ръководител на катедрата „Археология" при Софийския университет.

Изложбата „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура" е резултат на творческата дружба между двата добруджански окръга — Толбухински и Силистренски. Затова и вестниците „Добруджанска трибуна" и „Силистренска трибуна" излизат с идентични страници.

Снимки в страницата:
Игнат АБАДЖИЕВ